இலங்கையில் இந்து சமயம்

ம் கிலை பிரியது பிரியது

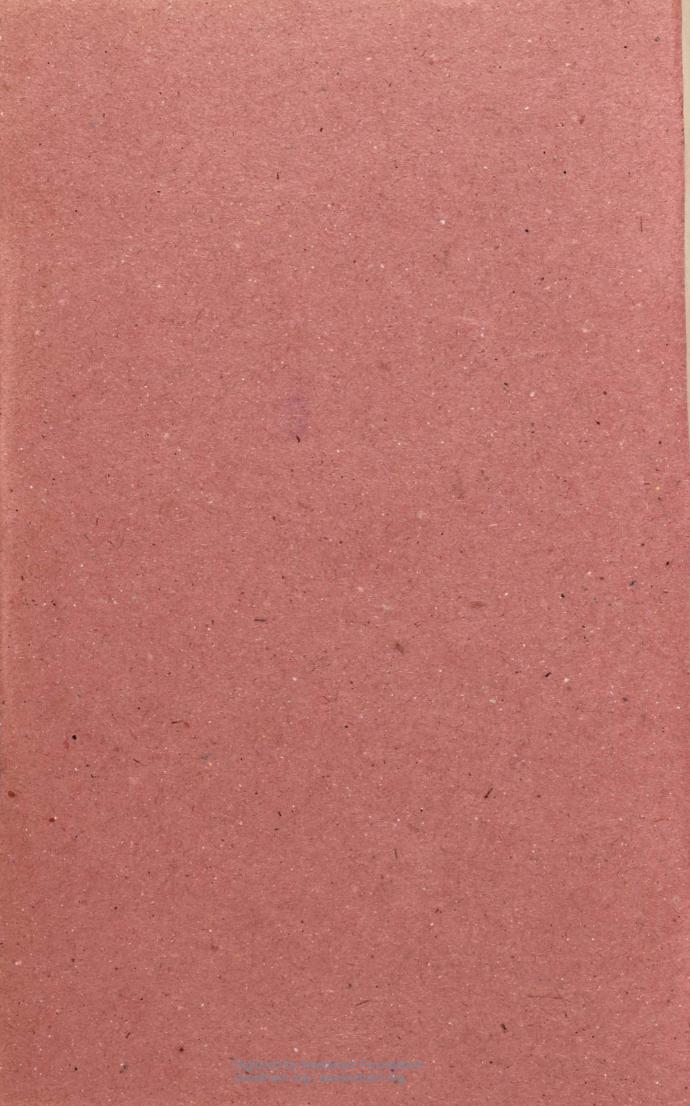

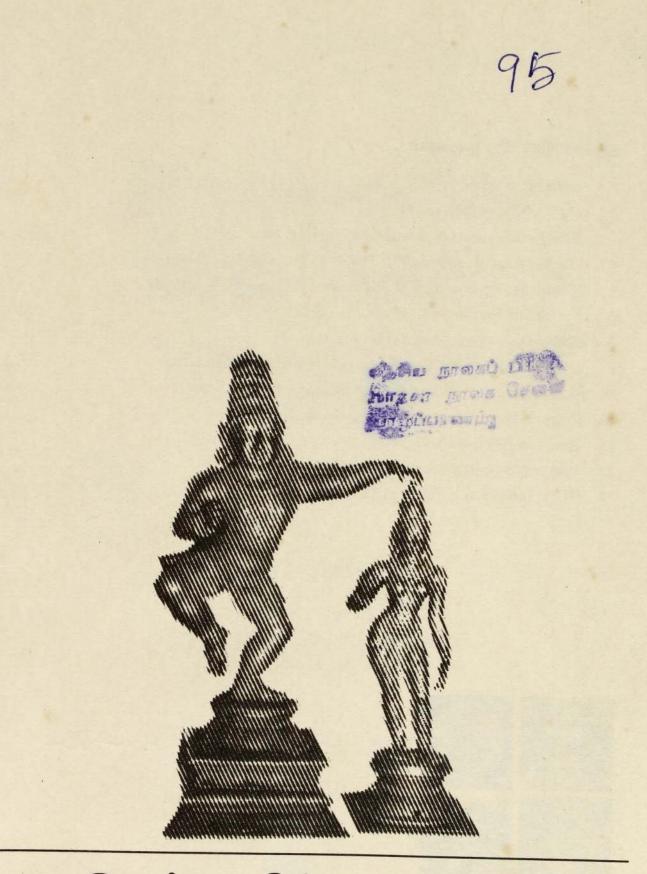
க இந்து மாமன்றம் - குமரன் புத்தக இல்லம்

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

இலங்கையில் இந்து சமயம்

பொது சன நாகைம் யாழ்ப்பாணம்.

> Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

ஆசிரியரின் பிற நூல்கள் :

- 1. வன்னியர் (1970)
- 2. The Kingdom of Jaffna I (1978)
- 3. இலங்கையில் இந்துக் கோயில்கள் (பதி.) (1994)
- 4. The Laws and Customs of the Tamils of Trincomalee (1994)
- 5. History and Archaeology of Sri Lanka, Vol. I (Joint Eds.) (1998)
- 6. Temples of Siva in Sri Lanka (Ed.) (1999)
- 7. இலங்கையில் இந்து கலாசாரம் I (2000)
- 8. இலங்கைத் தமிழர் தேசவழமைகளும் சமூகவழமைகளும் (2001)
- 9. இந்து கலாசாரம் : கோயில்களும் சிற்பங்களும் (பதி.) (2001)
- 10. இந்து கலாசாரம் : நடனங்களும் ஒவியங்களும் (2002)
- 11. இலங்கையில் வன்னியர் (2003)
- 12. ஈழத்து இலக்கியமும் வரலாறும் (2004)
- 13. Hindu Temples in Sri Lanka (Ed.) 2005

முகப்பு அட்டையில் (கடிகார சுற்றில்)

- திருக்கோணேஸ்வரத்திலுள்ள சோழர்கால சோமஸ்கந்தமூர்த்த வெண்கல சிலை.
- பதவியாவில் கண்டெடுக்கப்பட்ட பதவியா சிவாலய வெண்கல முத்திரை.
- பொலநறுவையிலுள்ள சோழர்கால கோயிலான வானவன்மாதேவ ஈஸ்வரம் (2ம் சிவாலயம்).
- 4 கந்தளாயில் கண்டெடுக்கப்பட்ட 12ஆம் நூற்றாண்டு தமிழ்க் கல்வெட்டு.

பொது சன நாலகம் யாழ்ப்பாணம்.

இலங்கையில் இந்து சமயம்

அகில இலங்கை இந்து மாமன்ற பொன்விழா வெளியிடு

494. CO

166692

சி. பத்மநாதன்

B.A. (Cey.), Ph.D. (London), LFIBA வரலாற்றுத்துறைப் பேராசிரியர் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

> ்திரிய நாலகப் 19ரிஷ மாஜசர நாலக சேவை யாழிப்பாணம்2

Digitized by Noolaham Foundatidn. 66692 EIC

அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம் * குமரன் புத்தக இல்லம்

வெளியீட்டு எண் : 190

அகில இலங்கை இந்து மாமன்றத்துடன் இணைந்து (இல. 91/5, சேர் சிற்றம்பலம் ஏ கார்டினர் மாவத்தை, கொழும்பு - 02, தொ.பேசி : 2434990) குமரன் புத்தக இல்லத்தினால் வெளியிடப்பட்டது (201 டாம் வீதி, கொழும்பு-12, தொ.பே. 2421388, மி. அஞ்சல் : kumbh@slmet.lk) (3 மெய்கை விநாயகர் தெரு, குமரன் காலனி, வடபழனி, சென்னை - 600 026) இலங்கையில் இந்து சமயம் - சி.பத்மநாதன் எழுதியது பதிப்புரிமை © 2005 சி. பத்மநாதன் குமரன் அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டது - 201 டாம் வீதி, கொழும்பு - 12

அட்டை வடிவமைப்பு : க. மயூரன்

Published by All Ceylon Hindu Congress in colloboration with (No. 91/5, Sir Chittampalam A Gardinar Mawatha, Col- 02.)

Kumaran Book House

(201 Dam Street, Colombo - 12, Tel. - 2421388, E.mail : kumbh@sltnet.lk) (3 Meigai Vinayagar Street, Kumaran Colony, Vadapalani, Chennai - 600 026)

Hinduism in Sri Lanka

By S. Pathmanathan

Copyright © 2005 S. Pathmanathan

Printed by Kumaran Press (Pvt) Ltd.

- 201 Dam Street, Colombo -12

Cover Design by K. Maiyuran

இலங்கைத் தேசீய நூலகம் - வெளியீட்டில் உள்ள பட்டியற் தரவு National Library of Sri Lanka - Cataloguing - In - Publication Data

பத்மநாதன். சி.	
இலங்கையில் இந்து சமயம்/ சி.	பத்மநாதன்
கொழும்பு : குமரன் புத்தக இல்	avib, 2005 -
u. xxviii + 476 ; ச.மீ. 21.	
ISBN 955 - 9429 - 56 - 6	ඛානාන : 600.00
ISBN 955 - 9429 - 57 - 4 (HB)	
i. 294.5493 € 21	ii. தலைப்பு
1. ஆசிரியர்	2. சமயம் : ஆய்வு

All rights reserved. No part of this book may be reproduced, translated, stored in a retrieval system, or transmitted in any form or by means, electronic, mechanical, photocopying, recording or otherwise, without prior written permission from the Author or the Publisher.

சமர்ப்பணம்

4

v

எனது தந்தையார் **அமரர் மா. சிவசுப்பிரமணியம்** B.A. (London) அவர்களுக்கு

4

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

பொருளடக்கம்

வெளியீட்டுரை	ஆக்கோ நாகைப் பிரின்	ix
முன்னுரை	เมกรฐองร สุขาตร (ระสตศ มากรู้ให้แน่ เองกา	xi
அட்டவணை - பண்பாட்டுக	ச் சின்னங்கள்	XXV

I - ஆதி அநுராதபுர காலம்

1.	தொல்பொருட் சின்னங்களும் சைவசமய வழிபாடும்	3
2.	பாடல் பெற்ற தலங்கள்	25
3.	பிராமணரும் அரசரும்	46

II – பிந்திய அநுராதபுர காலம்

4.	பல்லவர்காலத் தமிழகம்: பண்பாட்டுக் கோலங்கள்	57
5.	பல்லவர் கலைப்பாணி : கோயில்களும் சிற்பங்களும்	83
6.	இலங்கையிற் பல்லவர் கலாசாரம்	119

III – சோழராட்சிக் காலம்

7.	சோழர் காலத்துப் பண்பாட்டு மரபுகள்	139
8.	குளக்கோட்டனும் ஆலய தருமங்களும்	167

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

IV – பொலநறுவைக் காலம்: அரசரும் ஆலயங்களும்

9.	அரண்மனையில் இந்து கலாசாரம்	211
10.	கஜபாகு மகாராசனின் திருப்பணிகள்	226
11.	கலிங்க மாகன்	244
12.	கோகர்ணத்திற் சோடகங்கன்	265

V – பொலநறுவைக் காலம் : வணிக கணங்களும் கலாசாரமும்

13.	வணிகரின் ஆலய தருமங்கள்	283
14.	பதவியா நகரத்துக் கோயில்கள்	290
15.	விக்கிரமசலாமேகபுரத்துக் கோயில்கள்	307
16.	அநுராதபுரத்துக் கோயில்களும் படிமங்களும்	326

VI – பொலநறுவைக் காலம் கோயில்களும் படிமங்களும்

17.	சோழர் காலத்துக் கோயில்கள்	353
18.	பொலநறுவைக் கோயில்கள்	376
19.	பொலநறுவைப் படிமங்கள்	391
வர்ணப் படங்கள்		431
உசாத்துணை நூல்கள்		447
சொ	ல்லடைவு	469

	£ Азмині	
	ப்கை இந்து ம என்ஷம் ஆலை நம்பிக்கை பொறப்பு	
தலைவர் : வி. கயலாசபிள்ளை தொலைபேச் : 2575566 (கல்லம்) தொலைநகல் : 2575472 மின்னஞ்சல் : hariomak@eureka.lk	பொதுச் செயலாளர்: கந்தையா நீலைகண்டன் தொலைபேச் : 2580807 (கல்லம்) 2371100 (அழுவலகம்) தொலைநகல் : 2371111 மீன்னஞ்சல் : neela@sri.lanka.net	(

வெளியீட்டுரை

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் வரலாற்றுத் துறைப் பேராசிரியராக பணியாற்றி வருபவரும் இன்று எம்மத்தியிலுள்ள மூத்த புலமையாளருள் ஒருவரும் வரலாற்றறிஞருமான பேராசிரியர் சி. பத்மநாதன் அவர்கள் எழுதிய "இலங்கையில் இந்து சமயம்" என்னும் இந்நூல் ஆதிகாலம் முதலாகப் பொலநறுவைக் காலம் முடிவு பெறும் வரை இலங்கையில் இந்து சமயம் தொடர்பாக ஏற்பட்ட வளர்ச்சிகளைப் பற்றியது. இதில் 6 பிரிவுகளும் 19 அத்தியாயங்களும் அடங்கியுள்ளன.

இலங்கைத் தமிழரின் வரலாறு, பண்பாடு, பாரம்பரியம் என்பன பற்றிய பிரதானமான அம்சங்களை உள்ளடக்கியதாக அமைந்துள்ளமை இந்நூலிற்குரிய சிறப்புகளில் ஒன்றாகும். கிடைத்தற்கரிதான எல்லா வகையான சான்றுகளையுந் தேடி, அவற்றிலுள்ள குறிப்புகளை தெரிந்தெடுத்து இந்நூல் இலகுதமிழிலும் அழகிய நடையிலும் எழுதப்பெற்றுள்ளது.

இந்நூலிலுள்ள சில அத்தியாயங்கள் கலை வரலாறு சம்பந்தமானவை. அவை கோயிற் கட்டடக்கலை, சிற்பக்கலை என்பன பற்றியவை. அநுராதபுரத்திலே கலாசார முக்கோணத்தின் அனுசரணையோடு கண்டெடுக்கப்பெற்ற வெண்கலப் படிமங்கள் பற்றிய விரிவான விளக்கங்கள் முதன்முதலாக இந்நூலாசிரியரால் வெளியிடப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடற்குரியது.

"இலங்கையில் இந்து சமயம்" ஒரு கலைக்களஞ்சியம் போன்றது. அதில் இந்துசமயம், இந்துகலாசாரம், இலங்கை வரலாறு, தென்னிந்தியப் பண்பாட்டு வரலாறு, தமிழர் வரலாறு, தமிழிலக்கியம், இலங்கைத் தமிழர் வரலாறு என்பன பற்றிய பிரதானமான அம்சங்களும் புதிய விவரங்களும் அடங்கியுள்ளன. கல்லூரி

தலைமையகம் : இல. 91/5 சே	ர் சீற்றம்பலம் ஏ கார்டினர் மாவத்தை	, கொழும்பு - 02, கிலங்கை,
தொலைபேசீ : 2434990	www.hinducongress.org	கொலைநகல் : 234472()
admin@hinducongress.	org inf	o@hinducongress.org

மாணவர்கள், ஆசிரியர்கள், பல்கலைக்கழக மாணவர்கள், ஆராய்ச்சியாளர் என்போர்களின் தேவைகளுக்கு ஏற்பவும் இந்நூல் அமைந்துள்ளமை அதன் மற்றுமொரு சிறப்பாகும்.

ஈழத்தில் இந்து மதத்தினையும், இந்து பண்பாட்டையும் பேணி வளர்ப்பத்தினை தனது பிரதான நோக்கமாகக் கொண்ட எமது இந்துமாமன்றம் இவ்வாண்டு தனது பொன்விழாவைக் கொண்டாடுகின்றது. இத்தருணத்தில் மாமன்றத்தின் பொன்விழா வெளியீடாக இந்நூலினை வெளியிடுவதில் நாம் மகிழ்ச்சி அடைகின்றோம்.

பேராசிரியர் பத்மநாதன் மாமன்றத்தின் சிறப்பு உறுப்பினராகவும், முகாமைப் பேரவை உறுப்பினராகவும் இருக்கின்றமையும் அவரின் நூலை நாம் வெளியிடுவதில் இரட்டிப்பு மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றது.

10-03-2005

வி. கயிலாசபிள்ளை தலைவர். அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம்

பொது சன் நாலைகம் யாழ்ப்பாணம்,

- ஆசிய நாலகப் பிரில், மாதலர நாலக சேகை பிழிப்புரணம்.

முன்னுரை

Ι

இந்து சமயமும் அதனைப் பற்றிய புரிந்துணர்வும்

இந்துசமயம் என்ற சொல்வழக்கு நவீன காலத்தில் ஏற்பட்ட ஒன்றாகும். அது பிரித்தானியரின் ஆட்சிக்காலத்தில் இந்தியாவில் வழங்கிய இஸ்லாம், கிறிஸ்தவம் ஆகியவற்றைச் சாராத சமய நெறிகள் அனைத்தையும் பொதுமையிற் குறிப்பதாகும். ஆயினும், வேதங்களை ஆதாரமாகக் கொண்ட சமயங்களே இந்து சமயம் என்று பேசப்படுகின்றன. சைவம், வைணவம், சாக்தம் ஆகியன இதில் அடங்கும். முற்காலங்களிலே வைதீகமான அறுவகைச் சமயங்களையும் ஷண்மதங்கள் என்று சம்பிரதாயழர்வமாகச் சொல்வர். இன்றைய சூழ்நிலையில் ஷண்மதங்களைப் பற்றிய பேச்சு பொருத்தமற்றதாகும். காணாபத்தியம், கௌமாரம், சௌரம் என்பன தனியான சமயங்களாக இந்நாட்களில் வழங்கவில்லை. அவற்றிற்குரிய அம்சங்கள் சைவம், வைணவம், சாக்தம் ஆகியவற்றோடு சங்கமமாகிவிட்டன. முன்னொரு காலத்திற் சைவ சமயமானது பரத கண்டம் அனைத்திலும் பரவிப் பெரும் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தது. "சுவர்ணழுமி" என்று சொல்லப்படுகின்ற காம்போஜதேசம், சம்பா, சாவகம் முதலிய தென்கிழக்காசியப் பகுதிகளிலும் அது பெருஞ் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தது.

துருக்கியரின் ஆதிபத்தியம் ஏற்பட்டிருந்த காலங்களிற் சைவசமயத்திற்குப் பெருவீழ்ச்சி ஏற்பட்டது. 15ஆம், 16ஆம் நூற்றாண்டுகளில், வட இந்தியாவிலும் மகாராஷ்டிரத்திலும் ஏற்பட்ட சமய மறுமலர்ச்சியானது, வைணவ சம்பிரதாயத்தின் மூலமாகப்பக்தி நெறியை ஆதாரமாகக் கொண்டு ஏற்பட்ட ஒன்றாகும். இராமானந்தர், கபீர்தாஸர், மீராபாய், துளசிதாஸர், சைதன்யர் முதலிய பரம பாகவதர்கள் அந்த இயக்கத்தை மேன்மை பெறச் செய்தனர். அதன் விளைவாக வடதேசம் எங்கும் இந்துக்களிடையே வைணவம் பொதுவான சமய நெறியாகியது. இராமர் வழிபர்டும், கிருஷ்ணர் வழிபாடும் மக்களிடையே பொதுவழக்காகி விட்டன. ஆயினும், சிவனையும் சிவ வழிபாட்டையும் அவர்கள் ஒதுக்கிவைக்கவில்லை. சிவராத்திரி முதலான விரதங்களையும் வட இந்தியாவில் அனுஷ்டிக்கின்றனர். அதே போல விநாயகருக்கும், குமாரக் கடவுளுக்கும் வழிபாடாற்றும் அம்சம் வைணவராகிய இந்துக்களிடமுங் காணப்படுகின்றது. மத்திய காலத்திலே பெரு வளர்ச்சி பெற்ற சாக்தம் பெருமளவிற்குக் காலப்போக்கில் வைணவம், சைவம் ஆகியவற்றோடு கலப்புற்றது. அதன் அம்சங்கள் பல அச்சமயங்களோடு இணைந்து விட்டன. சாக்தர்களுக்குத் தந்திரங்கள் என்று சொல்லப்படும் தனியான ஆகம நூல்கள் உள்ளன.

சமயங்களுக்கெல்லாம் ஆதார நூல்கள் உள்ளன. இந்துக்களிடையிலும் ஆதிகாலம் முதலாக ஆதார நூல்களைப்பற்றித் தெளிவான, அழுத்தமான சிந்தனை இருந்து வந்தது. ஆனால், துரதிர்ஷ்டவசமாக இந்நாட்களில், குறிப்பாக இலங்கையில், கற்றோர் மத்தியிலும் தெளிவின்மை ஏற்பட்டுவிட்டது. தமிழராகிய இந்துக்களைப் பொறுத்தவரையில் சில சமயங்களிலே மொழியபிமானம், சமயாபிமானம் ஆகியவற்றுக்கிடையில் முரண்பாடுகள் ஏற்படுகின்றன. இந்த முரண்பாடுகள் அடிப்படையில் ஆதாரம் அற்றவை. வடமொழி, தென்மொழி என்ற வேற்றுமையின் காரணமாகப் பல தவறான சிந்தனைகள் தோன்றிவிட்டன. இப்பிரச்சினை பெரும்பாலும் சைவர்கள் மத்தியிலே காணப்படும் ஒன்றாகும். சமஸ்கிருத மொழியை முற்றாக நீக்கிவிட வேண்டும்; தமிழுக்கு முதன்மை அளிக்க வேண்டும்; சமஸ்கிருத மொழியைக் கற்கலாகாது; தமிழை மட்டுமே கற்க வேண்டும் என்ற தீவிர நிலைப்பாடு உண்டு. இத்தகைய தீவிரப் போக்கினால் ஏற்படக்கூடிய அனர்த்தங்கள் பலவாகும். ஒருவன் தன் தாயிடம் அன்புடையவனாக இருக்குமிடத்துப் பிறரின் தாயரை வெறுக்க வேண்டும், தூற்ற வேண்டும் என்று எவரும் சொல்வதில்லை. அதேபோல எமது தாய்மொழியாகிய தமிழ் மீது பற்றுடையவராய் இருக்குமிடத்து, அதற்கு முதன்மை கொடுக்க வேற்று மொழிகளைத் தூற்ற வேண்டும் என்று எவரும் சிந்திக்கலாகாது. வடமொழி சம்பந்தமான விடயங்களில் இந்துக்களிடையே ஒரு தெளிவான, நிதானமான புரிந்துணர்வு வேண்டும்.

உலகிலுள்ள சமயங்களிலெல்லாம் சைவமே மிகவும் புராதனமானது என்று பெருமை பேசுகின்றோம். அந்தச் சைவம் நாவலந்தீவில் எல்லாத் தேசங்களிலும் பரவிப் பெருஞ் சிறப்புப் பெற்றிருந்ததென்று சொல்லுமிடத்தும் பெருமை கொள்கின்றோம். சைவ சமயமானது, அதனுடைய நீண்ட கால வரலாற்றிலே பல மொழிகளைப்பேசிய மக்களிடையே பரவியிருந்தது. அவர்கள் தம்மிடையே பரஸ்பரம் நெருங்கிய தொடர்புகளை ஏற்படுத்தியிருந்தார்கள். அத்தொடர்புகள் ஒரு பொதுமொழி மூலமாகவே ஏற்பட்டிருந்தன. சமயதத்துவம், புராண வரலாறு, நாட்டியம், சிற்பம், அறம் முதலான துறைகளிலே எல்லோரும் பொதுமையான தத்துவங்களைப் பின்பற்றினார்கள். வடமொழி நூல்கள் எல்லாச் சம்பிரதா-யங்களுக்கும், எல்லா வழிபாட்டு நெறிகளுக்கும் பொதுவான கோட்பாடுகளையும் மரபுகளையும் வகுத்துள்ளமையால் அவற்றைப் பயில வேண்டிய அவசியம் ஏற்படலாயிற்று. வடமொழியை முற்றாகப் புறக்கணிப்பதனால் இந்து கலாசாரப் பாரம்பரியங்களின் அடித்தளங்களை வேரோடு களைந்து கொள்ள நேரிடும். சைவ சமயத்தைப் பொறுத்தவரை, சமய அபிமானமுடைய எவனும் அதற்கு உடன்போக மாட்டான். அதேபோலத் தமிழபிமானமுடைய சைவன் எவனும் அதற்குச் சம்மதிக்க மாட்டான்.

தமிழரான சைவர்கள், திருமுறைகளை வேதத்திற்குச் சமானமான பிரமாண நூல்களாகக் கொள்வர். சமய குரவர்கள் கண்ட சைவநெறி வேதங்களை ஆதாரமாகக் கொண்ட நெறியாகும். அவர்களுடைய திருப்பாசுரங்களிலே வேதம், ஆகமம் என்பன பிரமாண நூல்கள் என்று அழுத்திக் கூறப்படுகின்றது. வேதம் பொது, ஆகமம் சிறப்பு என் பது சைவ சமய மரபிலே மகாவாக் கியமாகவும் கொள்ளப்படுகின்றது. எனவே சைவ சமயமானது வைதீக சமயம் என்பது மறுக்க முடியாத உண்மையாகும். உபநிடதங்களும், திருமுறைப் பாடல்களுஞ் சேர்ந்து ஞானமொழி வடிவாகின்றன. வேதத்திலே ஊற்றாகிய அந்த ஞானமொழி நாயன்மார்களின் பாடல்களிலே கனிவு பெறுகின்றது. அந்த ஞானமொழியே இந்து கலாசாரப் பாரம்பரியத்திலுள்ள குன்றாத செல்வம். இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் பற்றுக் கோடானது. இகபரம் இரண்டினையும்பற்றிய பரஞானத்தின் களஞ்சியமானது.

Π

இலங்கையிற் சைவசமயம்

இலங்கையிலே நிலைபெறுகின்ற வழிபாட்டு நெறிகளிற் சைவ சமயமே மிகப் புராதனமானது. இலங்கையிலுள்ள இந்துக்கள் பொதுவாகச் சைவராகவே இருந்து வந்துள்ளனர். பெருமாள் கோயில்கள் சில இலங்கையின் பல்வேறு பாகங்களில் இருக்கின்ற போதிலும், அங்கு வழிபாடு செய்வோர் அனைவரும் சைவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்க வொன்றாகும். பொன்னாலைக் கிருஷ்ணன் கோயில், யாழ்ப்பாணத்து வரதராசப்பெருமாள் கோயில், மட்டக்களப்பு தேசத்துக் காரைதீவு விஷ்ணு கோயில் ஆகியவற்றில் வழிபாடு செய்வோர் சைவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இந்தியாவிலுள்ள வைணவ இலக்கியங்களில் இலங்கையிலுள்ள பெருமாள் கோயில்களைப் பற்றி எதுவிதமான குறிப்புகளும் இல்லை. இராமாயணக் கதையிலுள்ள அம்சங்கள் இலக்கிய மரபைச் சேர்ந்தவை. ஆதிகாலம் முதலாக இலங்கையிற் சைவம் மேன்மை பெற்று விளங்கியதனால் அதனைச் சிவபூமி என்று சொல்லும் வழக்கம் தமிழகத்துச் சைவசமய மரபில் உண்டு.

பௌத்த சமயம் தர்மாசோகனுடைய ஆட்சியிலே, கி.பி. 3ஆம் நூற்றாண்டிலே பரப்பப்படுவதற்கு முன்னரே சைவசமயம் இலங்கையிலே காணப்பட்டது. அநுராதபுர நகரத்தை அமைத்தபொழுது பாண்டுகாபயன் என்னும் அரசன் பல வழிபாட்டு நிலையங்களை அமைப்பித்தான். "சிவிகசாலை", "சொத்திசாலை" என்னும் நிலையங்களை அவன் தாபித்தான் என்று மகாவம்சம் கூறுகின்றது. அவற்றுள், சிவிகசாலை என்பது சிவலிங்கத்தைத் தாபித்து வழிபடும் கோட்டம் என்று அதன் உரை நூலான வம்ஸத்தப்பகாஸினி விளக்குகின்றது. சொத்திசாலை என்பது பிராமணர்கள் வேதம் ஒதுவதற்கென்று அமைக்கப்பட்ட சாலை என்று அறிஞர் கருதுவர். மிகப் பழமையான பிராமிச் சாசனங்களிற் ''சிவ்'' என்னும் பெயர் கொண்ட பலரைப் பற்றிய குறிப்புகள் உள்ளன. பௌத்த சமயம் அரசரின் ஆதரவோடு பெருஞ் செல்வாக்குப் பெற்றபோதும், இலங்கையிலே சைவ சமயமும் இந்துகலாசார மரபுகளும் குறிப்பிடத்தக்க முக்கியத்துவம் கொண்டிருந்தன. பௌத்தர்களுக்கும் சைவர்களுக்கும் இடையிற் பொதுவாக நெருங்கிய உறவுகள் ஏற்பட்டிருந்தன.

அநுராதபுர காலம் முதலாக ஆட்சி புரிந்த அரசர்கள், சைவ சமயத்திற்கும் வைதீக கலாசாரத்திற்கும் ஆதரவு புரிந்துள்ளனர். பிராமணர்களுக்கு மன்னர்களால் நன் கொடைகள் வழங்கப்பட்டன. தேவாலயங்கள் பலவற்றை அரசர்கள் அமைத்தார்கள். அத்துடன் பௌத்த சமயத்திலே அபிமானம் கொண்டவர்களும் சில சமயங்களிலே தேவாலயங்களுக்குச் சென்று வழிபாடு செய்ததோடு விழாக்களிலும் கலந்து கொண்டனர். வேதங்களையுஞ் சாஸ் திரங்களையுங் கற்றறிந்து பாண்டித்தியம் பெற்ற பிராமணர்களை அரண்மனையிலே புரோகிதராக நியமிப்பது வழக்கம். சோதிடம், வானசாஸ் திரம், தர் மசாஸ் திரம் முதலிய விடயங்கள் தொடர்பாக அரண்மனை அதிகாரிகள் அந்தணரின் ஆலோசனைகளைப் பெற்றனர். சமஸ் கிருத மொழிமூலமான உயர் கல்வியினையும், உலகியல் சார்ந்த சமஸ் கிருத நால்களையுங் கற்றறிந்து கொள்வதற்குப் பிராமணர்களுடைய உதவியைப் பெற்றார்கள்.

இலங்கையிலே வாழ்ந்த குடியானவருட் கணிசமான தொகையினர் சைவராய் இருந்தனர். சோழமண்டலக் கரையை அடுத்துள்ள இலங்கையின் கரையோரப் பகுதிகளிலே, ஆதிகாலம் முதலாகத் தமிழகத்தில் இருந்தும் சென்று குடியேறியவர்கள் வாழ்ந்தனர் என்றும், அவர்கள் பேசும் மொழியும், அவர்கள் பின்பற்றுகின்ற வழிபாட்டு முறைகளும் தென்னிந்தியாவிலே காணப்படுவனவற்றை ஆதாரமாகக் கொண்டவை என்றும், இலங்கையிலே 17ஆம், 18ஆம் நூற்றாண்டுகளிற் சேவைபுரிந்த ஐரோப்பிய அதிகாரிகள் கூறுவர். அவர்கள் தாம் நேரிலே கண்டவற்றையும், கேட்டு அறிந்தவற்றையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு தங்கள் குறிப்புகளை எழுதியுள்ளனர். அவர்களின் குறிப்புகள் வரலாற்றுச் சான்றுகளின் மூலம் உறுதிப்படுவது குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும்.

இலங்கையிலுள்ள இந்து சமய மரபுகள், இந்தியத் துணைக் கண்டத்திற்கும் இலங்கைக்கும் இடையில் அமைந்த நெருங்கிய தொடர்புகளின் காரணமாக வலுப்பெற்று வந்தன. தென்னிந்தியாவும் இலங்கையும் ஆதிகாலம் முதலாக ஒரு வர்த்தக வலயமாக இணைந்திருந்தன. அவற்றிடையே நிலவிய இடையறாத தொடர்புகளின் காரணமாக, குறிப்பாகத் தமிழகத்தில் ஏற்பட்ட சமய, பண்பாட்டு, வளர்ச்சிகளும் மாற்றங்களும் இலங்கையில் மிகுந்த செல்வாக்கினை ஏற்படுத்தி வந்தன. மலையாளக் கரையிலிருந்தும், திருநெல்வேலிக் கரையிலிருந்தும் சங்கு குளித்தல், முத்துக்குளித்தல் என்பவற்றின் காரணமாக மாலுமிகளும், மீனவர், பரதவர், முக்குவர் முதலான பிற சமூகத்தவரும் இலங்கையின் கரையோரப் பகுதிகளுக்குச் சென்று குடியேறினர். வாணிபம் செய்வதற்குச் சென்ற வணிகரிற் பலர் இலங்கையிலுள்ள பட்டினங்களிலே தங்கியிருந்து குடித்தனம் செய்வது வழமையாகும்.

சைவசமயமும் அரசரின் ஆதரவும்

அரச குலத்தவர் வெவ்வேறு கால கட்டங்களிலே, பாண்டிநாடு, கலிங்க தேசம் போன்றவற்றிலுள்ள அரச குலங்களோடு மணத் தொடர்புகளை ஏற்படுத்திக் கொள்ளும் வழக்கம் இருந்தது. அரண்மனையில் இருந்த இந்திய வம்சங்களைச் சேர்ந்த அரசிகள், பிரதானிகள் ஆகிய பலரும் இந்து சமய வழிபாடுகளையும், ஆசாரங்களையும் பின்பற்றினார்கள். அவர்கள் மூலமாகவும் இந்து கலாசாரச் செல்வாக்கு வலுப்பெற்று வந்தது. இராசதானிகளிலே அரண்மனைக்குச் சமீபமாகச் சைவக் கோயில்கள் இருந்தமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. ஆயினும், சைவர்கள் செறிந்து வாழ்ந்த கரையோரப் பகுதிகளில் இந்து சமுதாயம் ஒரு தனித்துவமான கலாசார மரபுகளுடன் வளர்ச்சி பெற்று வந்தது. பாடல் பெற்ற தலங்களான திருக்கேதீஸ்வரம், திருக்கோணேஸ்வரம் ஆகியவை கரையோரங்களில் வாழ்ந்த குடியானவர்களின் ஆதரவுடன் நிலைபெற்று வந்தன என்பது கவனித்தற்குரியது. அதேபோலச் சிலாபத்தில் அமைந்துள்ள முன்னேஸ்வரம் என்னும் சிவாலயம், பல வகைச் சிறப்புகள் பொருந்திய வழிபாட்டுத் தலமாகவும், இந்து கலாசார மையமாகவும் காலப் போக்கிலே பெரு வளர்ச்சி பெற்றது. கோட்டை அரசர்களின் ஆதரவினை அது பெற்றிருந்தது. முன்னேஸ்வரத்துப் பிராமணர்கள் இராசதானியிலே புரோகிதராயிருந்தனர்.

தென்னிந்தியாவிலே சோழப் பேரரசின் காலம் சைவ சமயத்தின் சிறப்புமிக்க காலமாக விளங்கியது. அக்காலத்திலே சைவ சமயத்திற்குச் சிறப்பாகவுள்ள மரபுகளும், கோட்பாடுகளும், நிறுவனங்களும் பெருவளர்ச்சி அடைந்தன. பாடல் பெற்ற தலங்களையெல்லாம் கற்றளிகளாகப் புனர்நிர்மாணம் செய்தனர். கட்டடக் கலையின் வளர்ச்சியில் இணையிலாத சிறப்புமிக்க யுகம் ஒன்று உதயமாகியது. அற்புதக் கோலமான விமானங்கள் எழுந்தன. அதிஷ்டானங்களும் மண்டபங்களும் சித்திர வேலைப்பாடுகள் மிகுந்த கலைவனப்புடன் அமைக்கப்பட்டன. பிற்காலச் சோழர்கள் சிதம்பரம், ஜம்புகேஸ்வரம் போன்ற இடங்களிலே எழுநிலைக் கோபுரங்களை அமைத்தார்கள். அதனால் திராவிட கலைப்பாணி என்ற வகையில் அமைந்த கட்டடக் கலையின் வளர்ச்சியிற் புதுமையான மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. திருமுறைகளைத் தேடித் தொகுப்பதற்கு முதலாம் இராசராசன் வழிசெய்தான் என்பது ஐதீகம். நால்வரின் பாடல்களை ஆலயங்களிலே ஒதுவது பொது வழமையாகியது. கோயில்களில், ஒருபுறம் வேதமந்திரங்கள் ஒலித்தன; மறுபுறம் தமிழ்ப் பாமாலையால் அடியார்கள் இறைவனைப் பரவித் தொழுதனர். ஈடு இணையிலாத வனப்புடைய வெண்கலப் படிமங்களை அக்காலத்தில்

உருவாக்கினார்கள். இத்தனை அம்சங்களையும் கொண்ட சைவ சமயமும், அதன் கலாசார மரபுகளும் ஈழமான மும்முடிச் சோழ மண்டலத்தை அடைந்தன.

சோழராட்சிக் காலத்துச் சைவ சமயம் பற்றி இருவகையான ஆதாரங்கள் உள்ளன. அவற்றிலே தொல் பொருட் சின்னங்கள் ஒரு வகையானவை. குளக்கோட்டனைப் பற்றிய இலக்கிய மரபுகளும் மரபு வழிக்கதைகளும் இன்னொரு வகையானவை. ஏனைய மண்டலங்களைப் போல ஈழமான மும்முடிச் சோழ மண்டலத்திலும், சோழராட்சிக் காலத்திலே வணிக கணத்தவரும் பிறரும் பல புதிய கோயில்களை அமைத்தனர். பாடல் பெற்ற தலங்களிற் கோயில்கள் புனராக்கம் பெற்றன. சைவ கலாசாரம் இலங்கையிலே சிறப்புடன் இடையீடின்றி வளர்ச்சி பெற்றன. அத்தாலத்திலே அத்திபாரம் இடப்பெற்றது.

பொலநறுவைக் காலம் சைவ சமய வரலாற்றைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு சிறப்பு மிக்க காலமாக விளங்குகின்றது. இராசதானியிலே இந்து கலாசாரத்தின் செல்வாக்கு மேலும் விருத்தி பெற்றது. அரசர் சிலரும், அரச குடும்பத்தவரிற் பலரும் சைவராயிருந்தனர். அக்காலத்தில், அரண்மனையில் நடைபெற்ற கர்ணவேதனம், அன்னப்பிராசனம், வித்யாரம்பம் முதலான வைதீக மரபிலான வைபவங்களைப் பற்றி மகாவம்சத்திலே பல குறிப்புகள் வருகின்றன. அர்த்த சாஸ்திரம், மனுதர்ம சாஸ்திரம் போன்றன பற்றியும் அந்நூல் கூறும். அரசியலிலும், நிர்வாக முறையிலும், இந்திய இலக்கியங்களினதும் இந்து மரபுகளினதுஞ் செல்வாக்குப் பெருமளவில் ஏற்பட்டது. அரண்மனை ஆவணங்களிலே சமஸ்கிருத மொழித் தொடர்கள் மிகுந்து காணப்படுகின்றன. காவியம், அணி இலக்கணம் ஆகியவற்றின் அதீதமான செல்வாக்கினைப் பாளி, சிங்கள நூல்களிலே காணலாம். திராவிட கலைப்பாணியின் செல்வாக்கு, பௌத்த சமயச் சார்புடைய கட்டடங்களிலும் மேலோங்கி வருவதனைக் காண முடிகின்றது. பொலநறுவைக் காலத்திலே ''வைஜயந்தி சூத்திரம்'' என்னும் சிற்ப நூல் இலங்கையிலே புழக்கத்தில் இருந்தது. அண்மைக் காலத்திலே அது வெளிக்கொணரப் பெற்றது. வணிக கணத்தவரோடு வந்த கம்மாளரின் கைநூலாக அது அமைந்திருந்ததென்று கொள்ளலாம்.

பொலநறுவைக் கோயில்கள்

பொலநறுவை இராசதானியிலே 14 இந்துக் கோயில்களும், தொல்பொருட் சின்னங்களும் காணப்படுகின்றன. அவற்றிலே சில சோழராட்சிக் காலத்தில் அமைக் கப் பெற்றவை. ஏனையவை அதற்குப் பின்பு 1070-1250 ஆகிய காலப்பகுதியில் உருவாக்கப்பட்டவை. பொலநறுவை நகரத்தின் அரண்களாற் சூழப்பெற்ற மத்திய பகுதியிலும், அந்நகரின் வெளிப்புறங்களிலும் இந்துக் கோயில்கள் அமைந்திருந்தன. அவற்றுள் முதலாம் சிவாலயம், இரண்டாம் சிவாலயம் ஆகியவிரண்டும் தனியாக அமைந்துள்ளன. ஏனைய கோயில்கள், இரண்டு அல்லது மூன்று என்ற வகையிலே தொகுதிகளாக அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றிலே சில கற்றளிகளாகக் கட்டப்பட்டுள்ளன. இரண்டாம் சிவாலயம் என்னும் வானவன் மாதேவீஸ்வரம், முதலாம் இராசராசனது காலத்திற்கு முற்பட்ட கோயில்களின் அம்சங்களைக் கொண்-டுள்ளது. அது, கலை வனப்புமிக்க ஒரு கட்டடமாக அமைந்திருப்பதோடு, அதற்குப் பின் பொலநறுவையில் அமைக்கப்பட்ட கோயில்களுக்கெல்லாம் முன்மாதிரியாக விளங்கியது. முதலாம் சிவாலயம் என்று சொல்லப்படும் கோயிலின் அமைப்பு, அதனைக் காட்டிலும் வளர்ச்சி பொருந்திய ஒரு நிலையினைப் பிரதிபலிக்கின்றது. அதன் தூண்களின் உறுப்புகளும், தேவகோட்டங்களின் அமைப்பும் அதிஷ்டா-னத்திலுள்ள சித்திர வேலைப்பாடுகளும் பிற்காலச் சோழர் கலைப்பாணியின் அம்சங்களை ஒத்திருப்பதோடு மிகுந்த வனப்பு மிக்கனவாகவும் அமைக்கப்-பட்டுள்ளன.

வணிக கணங்களின் திருப்பணிகள்

11ஆம், 12ஆம் நூற்றாண்டுகளில் இலங்கையிற் பெரும் சிறப்புப் பெற்றிருந்த நானாதேசி, வளஞ்செயர் போன்ற வணிக கணங்கள், இந்து சமயமும் அதனைச் சார்ந்த கலாசார மரபுகளும் மேன்மை பெறுவதற்கு ஏதுவாய் இருந்தனர். வணிக கணங்கள் ஐயப்பொழில்புர பரமேஸ்வரியைத் தங்கள் கூல தெய்வமாகக் கொண்டிருந்தனர். அவர்களின் முத்திரைகளிலே பரமேஸ்வரியின் வடிவம் அமைக்கப்பட்டிருக்கும். இலங்கையில் அம்பாந்தோட்டை மாவட்டத்திலுள்ள அம்பலாந்தோட்ட என்னும் ஊரில் நானாதேசி வணிகரின் வெண்கல முத்திரை ஒன்று அண்மைக் காலத்திலே கண்டெடுக்கப் பெற்றுள்ளது. நானாதேசி வணிகர் அம்மன் கோயில்களைப் பொலநறுவை, அநுராதபுரம், விக்கிரமசலாமேகபுரம் முதலிய நகரங்களில் அமைத்திருந்தனர். அவற்றிலே மூலமூர்த்தியாக மகிஷமர்த்தினியின் உருவம் அமைக்கப்பட்டிருந்தது.

வணிக கணங்கள், தென்னிந்திய இராச்சியங்களிற் போல இலங்கையிலும் சிவாலயங்களையும் பெருமாள்கோயில்களையும் அமைப்பதிலும், அவற்றுக்கு ஆதரவு வழங்குவதிலும், ஈடுபாடு கொண்டிருந்தனர். பொலநறுவையிலுள்ள கோயில்-களிற் பல, வணிகரால் அமைக்கப்பட்டனவாதல் வேண்டும். வணிக நகரங்களான பதவியாவிலும், விக்கிரமசலாமேகபுரத்திலும் வணிக கணங்களினாலே கோயில்கள் அமைக்கப்பட்டிருந்தமை பற்றிச் சாசனங்கள் மூலமாக அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது. அரசரோடும் சங்கத்தார் பீடங்களோடும் நெருங்கிய தொடர்புகளைக் கொண்ட வணிக கணத்தவர், இராசதானியிலும் பிரமாண்டமான பௌத்த கோயில்களின் சமீபத்திலும் தங்கள் விற்பனை நிலையங்களையும் குடியிருப்பு-களையும் அமைத்திருந்தனர். அவற்றிற்கு அண்மையிலே கோயில்கள் பலவற்றை அமைத்தார்கள். ஒட்டு மொத்தமாக நோக்குமிடத்து, பொலநறுவைக் காலத்தில் ஏற்பட்ட இந்து கலாசார அபிவிருத்திகளுக்கு வணிக கணங்களே பொறுப்பாக இருந்தன என்பது இப்பொழுது தெளிவாகத் தெரிகின்றது. Ш

மூலாதாரமான நூல்கள்

இலங்கையிலே 13ஆம் நூற்றாண்டு வரையுள்ள இந்து கலாசாரத்தினுடைய பரிணாம வளர்ச்சியினையும், அதனுடைய பிரதான அம்சங்களையும், அவற்றாற் சமுதாயத்தில் ஏற்பட்ட செல்வாக்கையும் அறிந்து கொள்வதற்குப் பல வகையான மூலங்கள் கிடைக்கின்றன. அவற்றிலே பாளி மொழியிலுள்ள வரலாற்றுச் சார்புடைய நூலான மகாவம்சம் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும். அது பௌத்த சமயக் கண்ணோட்டத்தையும், இலங்கையில் ஆட்சி புரிந்த மன்னர்களின் வரலாற்றையும் காலக்கிரம வரிசையிலே கூறும் நூல் என்பது கவனித்தற்குரியது. அரசர்கள் பிராமணர்களோடும் கோயில்களோடும் தொடர்பு கொண்டிருந்தமையால், அவற்றைப் பற்றிச் சில சமயங்களிலே மகாவம்சம் குறிப்பிடுகின்றது. அதிலுள்ள குறிப்புகள் சுருக்கமானவை; எனினும் பிரயோசனமானவை.

இலங்கைத் தமிழரின் வரலாறு தொடர்பாகச் சில நூல்கள் உள்ளன. அவை யாவும் 16 ஆம் நூற்றாண்டிற்குப் பின்பு எழுதப்பட்டவை. மிக முற்காலங்களைப் பற்றி அவற்றிலே காணப்படும் குறிப்புகள் ஆதாரமற்றவை; புராணக் கதைகள் போலானவை. யாழ்ப்பாண வைபவமாலையிலே விஜயராசன் சிவாலயங்களை அமைத்தமை பற்றிச் சொல்லப்படும் கதை ஆதாரமற்ற ஒன்றாகும். கிழக்கிலங்கை-யிலுள்ள தமிழ் வரலாற்று நூல்கள் வேறொரு வகையினவாகும். தொன்மை மிக்க கோகர்ணத்துச் சிவாலயமான கோணேசர் கோயிலைப் பற்றிய ஒரு நீண்ட கால இலக்கியப் பாரம்பரியம் உண்டென்பது குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும். ஸ்ரீ தக்ஷிண கைலாசபுராணம், கோணேசர் கல்வெட்டு, திரிகோணாசல புராணம் ஆகியன அந்தப் பாரம்பரியத்தின் வளர்ச்சிக் கட்டங்களைப் பிரதிபலிக்கின்றன. அவற்றிலே, பிரதானமாகக் குளக்கோட்டனைப் பற்றியும், கயவாகு மகாராசனைப் பற்றியும், விரிவான கதைகள் உள்ளன. அந்நூல்களை இதுவரை எவரும் ஆழமாக ஆராயவில்லை. அவற்றைப் படித்து விளங்கிக் கொள்வதற்கும் பல தகைமைகள் தேவைப்படுகின்றன. ஆலய வழமைகளைப் பற்றிய அனுபவங்களும், வரலாற்று உணர்வும், கற்பனைச் சக்தியும் உள்ளவர்களால் அவற்றிலே சொல்லப்படும் விடயங்களைப் புரிந்து கொள்ள முடியும். அவை பௌராணிக ரீதியான புனைகதைகள் பொதிந்தவை என்று அவற்றை நெடுங்காலமாகப் பலரும் ஒதுக்கி வைத்து விட்டனர். ஆயினும், மிக அண்மைக் காலங்களிற் சமுதாய வழமைகளதும், ஆலய வரலாற்று அம்சங்களினதும் சுவடுகளாக அந்நூல்கள் அமைந்துள்ளன என்ற கருத்து, அறிவியல் பூர்வமான ஆய்வுகளின் அடிப்படையிலே வலியுறுத்தப்பட்டு வருகின்றது.

ஒல்லாந்தர் காலத்திலே உருவாகிய **மட்டக்களப்பு பூர்வ**ச**ரித்திரம்** என்னும் நூல் இன்னொரு வகைக்குரியதாகும். அது ஒரு தொகுப்பு நூலாகும். அதிலே உரை நடைப்பகுதிகளும், பல பாடல்களும் இணைந்துள்ளன. பாடற்பகுதிகள் சில நூற்றாண்டு காலமாகச் சம்பிரதாய பூர்வமாகக் கோயிற் திருவிழாக்களிலே படிக்கப்பட்டு வந்தன. திருப்படைக் களஞ்சியப் பாடல்கள் அத்தகையவை. ஆலய வழமைகள், சமூக வழமைகள் என்பன அவற்றிலே சொல்லப்படுகின்றன. சமுதாயத்திலுள்ள எல்லாப் பிரிவினரும் கோயில்களிலே தொண்டு செய்தல் வேண்டும். அத்தொண்டுகள் மரபு வழியானவை; குலம், தொழில் என்பவற்றிற்கேற்ப திட்டம் பண்ணப்பட்டவை. மாகோன் என்னும் மன்னனைப் பற்றி மட்டக்களப்புப் பூர்வ சரித்திரத்திற் பல இடங்களிலே சொல்லப்படுகின்றது. மாகோன் கலிங்க தேசத்திலிருந்து படையெடுத்து வந்து, தோப்பாவையைக் கைப்பற்றி அங்கிருந்து ஆண்டான் என்றும், மட்டக்களப்பிலே முக்குவரின் படைத்தலைவராயினோரை வன்னிபங்களாக நியமித்தான் என்றும் சொல்லப்படுகின்றது. சில அம்சங்களிலே மாகோனைப்பற்றி அதிற் காணப்படும் குறிப்புகள் மகாவம்சம் சொல்வனவற்றோடு ஒட்டிப் போகின்றன. மகாவம்சத்திற் சொல்லப்படாத விடயங்களும் அந்நாலிலே காணப்படுகின்றன. மட்டக்களப்பு தேசத்து வரலாற்று அம்சங்களை முதன்மைப்படுத்தி மாகோனைப்பற்றிய விருத்தாந்தங்கள் சொல்லப்படுகின்றன.

inger trees Greet

தொல்பொருட் சின்னங்கள்

தொல்பொருட் சின்னங்களே இந்நூலைப் பொறுத்த வரையில் அடிப்படை-யான ஆதாரங்களாக அமைகின்றன. ஒரு முழுமையான, காலக்கிரம வரிசையில் அமைந்த வரலாற்றை அமைத்துக் கொள்வதற்கான தொல் பொருட்சின்னங்கள் கிடைக்கவில்லை என்பதும் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும். இதுவரை நடைபெற்ற தொல்பொருள் அகழ்வுகள் பெரும்பாலும் புராதனமான இராசதானிகளையும், பௌத்த சமய நிறுவனங்கள் அமைந்த தலங்களையும் மையமாகக் கொண்டனவாகும். அவற்றிலிருந்து கிடைத்துள்ள இந்து கலாசாரம் தொடர்பான சின்னங்கள் கி.பி.10 ஆம் நூற்றாண்டு முதல் 14 ஆம் நூற்றாண்டு வரையான காலப்பகுதியைச் சோந்தனவாகும். அநுராதபுர காலத்திற்குரிய சின்னங்கள் மிகவும் சொற்பமானவை. அநுராதபுரம், பொலநறுவை முதலிய புராதன நகரங்களிலே நடைபெறுகின்ற அகழ்வுகளைப்பற்றி இந்நாட்களிலே ஆண்டறிக்கைகள் எழுதப்படுவதில்லை. புதிதாகக் கிடைக்கின்ற சின்னங்களும் பெரும்பாலும் அருங்காட்சியகங்களிலே பார்வைக்கு வைக்கப்படுவதில்லை. அவற்றின் படிவங்களையும் விவரங்களையும் பெற்றுக் கொள்வதென்றால் அது இமாலயப் பிரயத்தனமாகும்.

தொல்பொருள் ஆதாரங்களிலே சாசனங்கள் மிகவும் முக்கியமானவை. சாசனங்களிற் பெரும்பாலானவை கோயிற் சாசனங்கள். அவை தான சாசனங்கள் ஆகும். கோயில்களுக்கு வழங்கப் பெற்ற மானியங்களையும் பிற நன்கொடை-களையுமே அவை பெரும்பாலும் குறிப்பிடுகின்றன. எனவே அவை கோயில்களைப் பற்றியவை; சமய சம்பந்தமானவை. ஆலய வழிபாடுகளையும், அவற்றை

CITERION A CONTRACTOR

ஆக்கில நாலகப் பிரின்பாழ்ப்பாணாம்.

அடிப்படையாகக் கொண்ட கலாசார மரபுகளையும் புரிந்து கொள்வதற்குச் சாசனங்களைப் பற்றிய பயிற்சியும் அறிவும் இன்றியமையாதவை. இந்நாட்களில் அறியாமையின் காரணமாகப் பலர் இதனைப் புரிந்து கொள்வதில்லை; ஒப்புக் கொள்வதும் இல்லை. அது அவர்களின் வித்துவப் பாங்கின் கோலமானது.

சாசனவியலிற் புதிய திருப்பங்கள்

கடந்த 30 ஆண்டுகளில், இலங்கைத் தமிழ்ச் சாசனங்களைப் பொறுத்த வரையில் குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது. பேராதனைப் பல்கலைக்கழக வரலாற்றுத்துறை, தமிழ்த்துறை ஆகியவற்றைச் சேர்ந்த விரிவுரையாளர்கள் பலர், இலங்கையிலுள்ள தமிழ்ச் சாசனங்கள் பலவற்றை வாசித்து விளக்கக் குறிப்புகளுடன் வெளியிட்டுள்ளனர். அனுபவக் குறைவினாலும், தகைமை சார்ந்த ஆலோசனைகளைப்பெற்றுக் கொள்ளாமையினாலும், அந்த முயற்சிகளிலே குறைபாடுகள் உள்ளன. ஆயினும், முன் அறியப்படாத பல விடயங்கள் அறிஞர்களின் கவனத்தைப் பெறத்தக்க வகையில் வெளிக் கொணரப்பட்டமை ஒரு குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றமாகும். வணிக கணத்தவரின் சாசனங்களைப் பொறுத்தவரையில், அவற்றை வாசித்துக் கொள்வதில் அதிக சிரமங்கள் இருந்தன. உதாரணமாக, விக்கிரமசலா மேகபுரத்து வீரக்கொடியோரின் சாசனத்தை எடுத்துக் கொள்ளலாம். முன்பு 1933 ஆம் ஆண்டிலே, அதனைப் பார்வையிட்ட பிரபல சாசனவியலாளரான சேனரத் பரணவிதான, அந்தச் சாசனம் அகூரம் எதனையும் அடையாளங் காணமுடியாத வகையில் முற்றாகச் சிதைந்துவிட்டது என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். அந்தச் சாசனம், புதுமுத்தாவை என்கின்ற ஊரிலே, ரஜமகாவிகாரத்திலே, வெள்ளரச மரத்தின் கீழே, பல ஆண்டுகளாக வைக்கப்பட்டிருந்தது. பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்துத் தொல்பொருளியல் துறையிலுள்ள ஆசிரியரும் புதுமுத்தாவை வாசியுமான பியதிஸ்ஸ சேனாநாயக்க அந்தச் சாசனத்தைப் பார்வையிட வேண்டும் என்று எம்மைப் பலமுறை வற்புறுத்தினார். 1986 ஆம் ஆண்டு அதனைப் பார்வையிடுவதற்கென்று அவரோடு சென்றோம். அந்தச் சாசனம் அமைந்த கற்பாறை, கற்றூண்களின் ஆதாரத்தோடு நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருந்தது. அது வழிபாட்டுக்கு உரிய பொருள் என்று கருதி அதற்குச் சங்கத்தார் மலர் வைத்து வழிபாடு செய்தனர். கல்லினை நன்கு சுத்தஞ் செய்த பின்பு, கோதுமை மாவினை அதிலே பூசி எழுத்துகளை அடையாளம் காண முனைந்தோம். அந்த முயற்சியின் பயனாக ஐந்நூற்றுவன்பள்ளி, பதினெண்பூமி, வீரக்கொடி, வீரமாகாளம் என்ற தொடர்களை உடனே அடையாளம் காண முடிந்தது. சாசனத்தின் படிவம் ஒன்றையும் தயாரித்தோம்.

பின்பு சில படிவங்கள் பியதிஸ்ஸவினால் பேராசிரியர் வேலுப்பிள்ளையிடம் அனுப்பி வைக்கப்பட்டன. அவர் சில வரிகளை வாசித்து, அவற்றின் அடிப்படையிலே ஒரு கட்டுரையை எழுதி வெளியிட்டார். அதன் பின்பு இரண்டாவது தடவையாக பியதிஸ்ஸவோடு சென்று சாசனத்தை ஒருநாள் முழுவதும் பார்வையிட்டுப் படித்தோம். அம்முறை விக்கிரமசலா மேகபுரம் என்னும் பெயர் அதில் எழுதப்பட்டுள்ளதை அவதானித்தோம். மேலும், சாசனத்தினுடைய ஆரம்பப் பகுதி நானாதேசி வணிகரின் பிரசஸ்தியாக அமைந்திருப்பதை அறிந்து கொள்ள முடிந்தது. அந்த அனுபவங்களின் அடிப்படையில், மாகலான விக்கிரமசலா மேகபுரத்தைப் பற்றி ஒரு கட்டுரை எழுதிப் பல்கலைக்கழக ஆராய்ச்சி மன்றத்திற் படித்தோம். பின்பு அது பல்கலைக்கழக சஞ்சிகை ஒன்றில் வெளியிடப்பட்டது.

1997 ஆம் ஆண்டிலே, இந்திய வரலாற்று விற்பன்னரும், அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மன்றத் தலைவருமான காறஷீமா, கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்தில் ஜப்பானிய கலாசாரம் பற்றி மாணவர்களுக்குச் சில காலம் வகுப்புகளை நடாத்துவதற்கென வந்திருந்தார். அவர் தொலைபேசியிலே தொடர்பு கொண்டு முன்னைய உறவுகளை மீண்டும் ஏற்படுத்தினார். அவரைப் பல்கலைக்கழக விடுதியிலே சந்தித்த போது விக்கிரமசலாமேகபுரம் பற்றிய கட்டுரையினையும் அவரிடம் கொடுத்தோம். மறுநாள் காலை புதுமுத்தாவைக்குப் போய்ச் சாசனத்தைப் பார்க்க வேண்டும் என ஆவலுடன் கூறினார். எனவே காறஷீமா தம்பதிகளை அங்கே அழைத்துச் சென்று மீண்டும் ஒருமுறை சாசனத்தை அவதானித்தோம். அந்தப் பிரயாணத்தோடு இலங்கைத் தமிழ்ச் சாசனங்கள் பற்றிய ஆராய்ச்சியில் ஒரு புதிய அத்தியாயம் மலர்ந்தது. புதுமுத்தாவையில் இருந்து கொழும்புக்குச் செல்லும் வழியில், தென்னிந்திய வணிக கணங்களின் பிரதான சாசனங்களைத் தொகுதியாக, மொழி பெயர்ப்போடும் குறிப்புகளோடும் ஒரு பதிப்பாக வெளியிடச் சர்வதேச மட்டத்தில் ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று அவரை வேண்டினோம். ஒரு வகையில் எமது விருப்பத்தை நிறைவேற்றும் வண்ணமாக அவர் ஒரு ஆராய்ச்சித் திட்டத்தை வகுத்துக் கொண்டார். ஜப்பான், இந்தியா, இலங்கை ஆகிய தேசங்களைச் சேர்ந்த அறிஞர்கள் பலரைக் கொண்ட அறிஞர்கள் குழு ஒன்று மத்திய காலத்து இந்து சமுத்திரத்து வாணிபம் பற்றிய சாசனங்கள் முதலான ஆதாரங்களை ஆராய்வதற்கு "தைஷோ" பல்கலைக்கழகம் மானியம் வழங்குவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்தார். தஞ்சாவூர்ப் பல்கலைக்கழகத்தின் சாசனவியற் துறைப் பேராசிரியரான எ.சுப்பராயலு, சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்து வரலாற்றுத்துறைப் பேராசிரியர் ப.சண்முகம் ஆகியோரையும் அந்தக் குழுவிலே காறஷீமா சேர்த்துக் கொண்டார். அவர்கள் இருவரும் சாசனங்களை வாசிப்பதில் விசேட திறமையும், மிகுந்த அனுபவமும் கொண்டவர்கள். பொலநறுவை, குருநாகல், மாத்தளை ஆகிய மாவட்டங்களிலுள்ள வணிக கணங்களின் சாசனங்களின் படிமங்கள் காறஷீமா தலைமையிலான குழுவினாலே தயாரிக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றிற் சில வாசித்து வெளியிடப்பட்டுள்ளன. புதுமுத்தாவைச் சாசனத்தின் பெரும்பகுதி இப்போது மீட்கப்-

பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கவொன்றாகும். அத்துடன், அது ஒரு வணிக நகரமாக இருந்தது என்று முன்னே நாம் கூறியவை இதனால் உறுதியாகி விட்டன. விகாரேஹின்னே சாசனமும் இவ்வண்ணமாக ஆராயப்பட்டு, அதன் வாசகமும் முழுமையாகவும் தெளிவாகவும் வாசிக்கப்பட்டது. அது ஒரு வணிக நகரமாக இருந்ததென்றும், மகாசேனகாமமான தன்ம சாகரப்பட்டினம் என்னும் பெயரால் அது வழங்கியதென்பதும், அச்சாசனத்தின் மூலமாக அறியப்படுகின்றன. இலங்கை வரலாற்றையும், அங்குள்ள சமுதாய நிறுவனங்களையும் சமய மரபுகளையும் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்வதற்கு ஏற்ற வகையில், ஒரு புதிய பரிமாணத்தை இச் சாசனங்களைப் பற்றிய ஆராய்ச்சியில் ஏற்பட்டுள்ள முன்னேற்றம் ஏற்படுத்தியுள்ளது.

IV

பன்மொழிப் புலமையும் பல்துறை வித்துவப் புலமையும்

இலங்கையின் இந்து கலாசாரம் பற்றி இதுவரை விரிவான நூல் எதுவும் ஆராய்ச்சி பூர்வமாக எழுதப்படவில்லை. மூலாதாரங்கள் பல திறத்தன என்பதனாலும், விடயங்களைப் புரிந்து கொள்வதற்குப் பல்துறை சார்ந்த பயிற்சி அவசியம் என்பதனாலும் அது இலகுவான விடயமன்று. அவ்விடயம் சம்பந்தமான குறிப்புகள் தமிழ், சிங்களம், பாளி, சமஸ்கிருதம் ஆகிய மொழிகளிலுள்ள நூல்களிலும் சாசனங்களிலும் உள்ளன. அவை அனைத்திலும் புலமை பெற்றவர்கள் மிகச் சிலரே இருந்துள்ளனர். ஏறக்குறைய 50 வருடங்களுக்கு முன்பு "ஜேம்ஸ் கார்ட்மன்" என்பவரால் இந்து சமயம் பற்றி ஒரு நூல் எழுதப்பட்டது. நான்கு தசாப்தங்களுக்கு முன்பு சீ.எஸ்.நவரத்தினம் என்னும் கல்லூரி ஆசிரியர் இலங்கையில் இந்துசமயம் என்னும் நூலை எழுதி வெளியிட்டார். இந்நூல்கள் இரண்டும் இப்போது காலத்திற்கு ஒவ்வாதனவாகி விட்டன. அவை மிகவும் சுருக்கமானவை. அத்துடன் அவை ஆழமான ஆராய்ச்சிகளின் முடிவுகளை ஆதாரமாகக் கொண்டும் எழுதப்படவில்லை. அவை விடயங்களை மேலோட்ட-மாகவே தொட்டுச் செல்கின்றன. மிக அண்மைக் காலத்திற் சில பல்கலைக் கழகங்களிலே இந்துசமயம், கலாசாரம் என்பன தொடர்பாக ஆய்வு நூல்கள் முதுகலை மாணிப்பட்டத்திற்கும், கலை மாணிப்பட்டத்திற்கும் வேண்டிய தேவையைப் பூர்த்தி செய்யும் வண்ணமாகச் சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளன. அவை பிரசுரிக்கப்படாத நிலையில் உள்ளன. சென்ற நூற்றாண்டுக் காலத்தில் இடையிடையே சில விடயங்கள் தொடர்பாகத் தரம்மிக்க கட்டுரைகள் ஆங்கில மொழியில் எழுதப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் பொலநறுவைப் படிமங்களைப்பற்றிப் பொன்னம்பலம் அருணாசலம், முத்துக்குமாரசுவாமி ஆனந்தகுமாரசுவாமி ஆகியோர் எழுதிய கட்டுரைகள் குறிப்பிடத்தக்கவை. அவை வித்துவார்த்தமான படைப்புகளுக்கு முன்மாதிரியாக விளங்குகின்றன. அவர்கள் வெண்கலப் படிமங்களைப் பற்றி எழுதிய காலத்திலே தென்னிந்தியப் படிமங்களைப் பற்றிய அறிவு வளர்ச்சி பெறாத நிலையிற் காணப்பட்டது. அவர்களுக்குப் பிற்பட்ட காலத்திற் பல நூற்றுக்கணக்கான வெண்கலப்படிமங்கள் வெளிக்கொணரப்பட்டன. சென்னையிலும், குறிப்பாகத் தஞ் சா வூரிலும் உள்ள அருங்காட்சி யகங்களிலும், தமிழ்நாட்டின் வேறு நகரங்களிலுமுள்ள அருங்காட்சியகங்களிலும், பெருந்தொகையான படிமங்கள் பார்வைக்கு வைக்கப்பட்டுள்ளன. மேனாட்டு அறிஞர் பலரும், சிற்ப சாஸ்திரம் பயின்ற இந்திய அறிஞர்கள் பலரும் விரிவான நூல்கள் பலவற்றை எழுதியுள்ளனர். அவற்றின் அடிப்படையிலே பொலநறுவைப் படிமங்களைப்பற்றிய ஒரு புதிய மதிப்பீடு அவசியமாகின்றது.

இந்நாலன் பிரிவுகளும் அத்தியாயங்களும்

இந்து சமய பண்பாட்டு அலுவல்கள் திணைக்களத்தினால் வெளியிடப்பட்ட "இலங்கையில் இந்து கலாசாரம்" எனும் எனது நூலின் முழுமையான திருத்தப்பட்ட வடிவமே இந்நூலாகும். இந்நூலில் ஆறு பிரிவுகளும் பத்தொன்பது அத்தியாயங்களும் உள்ளன. சுருக்கமான முதலாம் பிரிவில், ஆதி அநுராதபுர காலத்து இந்து சமயம் தொடர்பான மூன்று அத்தியாயங்கள் இடம் பெறுகின்றன. இரண்டாம் பிரிவில் உள்ள மூன்று அத்தியாயங்களும் பிந்திய அநுராதபுர காலம் பற்றியனவாகும். மூன்றாம் பிரிவு சோழராட்சிக் காலத்தைப் பற்றியனவாகும். அவற்றுள் ஒன்று அக்காலத்திலே அமைக்கப்பட்ட கோயில்களைப் பற்றியதாகும். அது பெரும்பாலும் சாசனங்களை ஆதாரங்களாகக் கொண்டது. மற்றைய அத்தியாயம் குளக்கோட்டனைப் பற்றியது. அது இலக்கிய மூலங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டது. குளக்கோட்டனைப் பற்றிய கதைகளும் வரலாற்று அம்சங்களும் விரிவாகவும் வித்துவபூர்வமாகவும் அதில் விளக்கப்படுகின்றன. சில முடிவுகள் வழமையான கருத்துக்களுக்கு முரண்பாடானவை. முன்னோர் சொன்னவற்றை மீண்டும் சொல்வதில் அதிக பயன் இல்லை. ஆராய்ச்சிகளைப் பொறுத்தவரையில் உணர்ச்சி வசப்படாது சான்றுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு முடிவுகளைக் கூற வேண்டும்; தெளிவில்லாதவற்றைத் தெளிவுபடுத்த வேண்டும். வேகமாக முன்னேற்றமடைந்துவரும் பல்துறை சார்ந்த வித்தியாவிருத்திக்கு ஏற்ற வகையில் அணுகுமுறைகளிலே மாற்றமும் புதுமையும் வேண்டும்.

நான்காவது பிரிவில் நான்கு அத்தியாயங்கள் அடங்குகின்றன. அவற்றுள் ஒன்று, பொலநறுவையிலுள்ள அரண்மனை வாழ்க்கையிலும் நிர்வாக முறையிலும் இந்து கலாசாரம் ஏற்படுத்தியிருந்த செல்வாக்கைப் பற்றியதாகும். அது பெரும்பாலும் இலக்கியக் குறிப்புகளையும் சாசனச் சான்றுகளையும் ஆதாரமாகக் கொண்டது. மூன்று அத்தியாயங்கள் அரசர்களைப் பற்றியவை. அவர்களுள் இரண்டாம் கஜபாகு சைவ சமயத்தைச் சார்ந்தவன். அவன் கோணேசர் கோயிற் சேவைகளைப் புனருத்தாரணம் செய்தவன் என்று தமிழ் நூல்கள் கூறும். கலிங்கமாகன் 13 ஆம் நூற்றாண்டிலே படையெடுத்து வந்து நெடுங்காலம் பொலநறுவையில் ஆட்சி புரிந்தவன். கிழக்கிலங்கையிலே சைவ சமயம் மேன்மை பெற அவன் பல கருமங்களைப் புரிந்தான் என்று சொல்லப்படுகின்றது.

ஐந்தாம் பிரிவில் நான்கு அத்தியாயங்கள் உள்ளன. அவை வணிக கணங்கள் அமைத்த கோயில்களையும், அவர்கள் செய்த தானதருமங்களையும் பற்றியவை. இந்தப் பகுதியிலே இதுவரை வெளிவராத பல புதிய அம்சங்கள் இடம்பெறுவதைக் காணலாம். இந்த அத்தியாயங்களைப் படிக்குமிடத்து, இந்து சமுதாயத்தையும் அதன் கலாசார முன்னேற்றத்தையும் மேம்படுத்துவதில் வணிக கணங்கள் ஒரு சிறப்பு வாய்ந்த பங்கினைக் கொண்டிருந்தன என்பது இலகுவிற் புலனாகும்.

இறுதியான ஆறாம் பிரிவில் கட்டடக்கலை, படிமக்கலை என்பன பற்றிய மூன்று அத்தியாயங்கள் உள்ளன. அவற்றுள் ஒன்று திராவிட கலைப்பாணி பற்றியதாகும். அதிலே சோழர் காலத்திற் கோயில்களின் கட்டட அமைப்பு பரிணாம வளர்ச்சி பெற்ற சரிதம், தக்க உதாரணங்களுடன் விளக்கப்படுகின்றது. ஒரு அத்தியாயம் பொலநறுவைக் கோயில்களைப் பற்றிய விவரங்களைக் கொண்டது. இறுதியான அத்தியாயம் பொலநறுவையிலுள்ள படிமங்களைப் பற்றியதாகும். முன்பு எவராலும் அடையாளம் காணப்பெறாத இரு படிமங்கள் இதில் அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளன.

நிறைவாக இந்நூலின் ஆக்கத்திற்கு உதவியவர்கள் பலருக்கும் எமது நன்றிகள் என்றும் உரித்தானவை. பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்து நூலகத்து அதிகாரிகள், தொல்பொருளியல் பட்டமேற்படிப்பு நூலகத்தார், அநுராதபுரம் ஜேத்தவனாராமத்து அருங்காட்சியகத்து அதிகாரிகள், அநுராதபுரத்து தொல்பொருள் அருங்காட்சியகத்தார் என்போர் இயலுமான வரையில் உதவிகள் பல புரிந்தமைக்காக அவர்களுக்கு நன்றிகள் உரித்தானவை. இறுதியாக இந்த நூலினை எழுதி முடிப்பதற்கு ஆதரவு புரிந்த பொன்னம்பலம் சகாதேவனுக்குப் பாராட்டுக்கள் உரியனவாகும்.

இலங்கைத் தமிழரின் வரலாறு, பண்பாடு, பாரம்பரியம் என்பனவற்றைப் பொறுத்தவரையில் இந்நூலின் முக்கியத்துவத்தைப் புரிந்து, இந்நூலின் பதிப்பின் பொறுப்புக்களை அபிமான உணர்வோடு மேற்கொண்டு தமது பொன்விழா நினைவு வெளியீடாக வெளியிட முன்வந்த அகில இலங்கை இந்து மாமன்றத்திற்கும் துணை நின்ற குமரன் புத்தக இல்லத்தினருக்கும் எனது நன்றிகள்.

05-02-2005

சி.பத்மநாதன்

வரலாற்றுத்துறைப் பேராசிரியர் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம் இலங்கை

அட்டவணை

பண்பாட்டுச் சின்னங்கள்

1.	ஈழத்துத் தமிழரின் புராதன நாணயங்கள்	14
2.	திருக்கேதீஸ்வரம் - தற்போதைய தோற்றம்	29
3.	திருக்கோணஸ்வரம் தற்போதைய தோற்றம்	33
4.	அநுராதபுரச் சிவாலயத்துக் கல்வெட்டு	50
5.	கங்காவதரணம் - மாமல்லபுரம்	97
6.	பஞ்சரதங்கள் - மலைதளிகள் - மாமல்லபுரம்	97
7.	மகிஷாசுரமர்த்தணி - மாமல்லபுரம்	105
8.	கைலாசநாதர் கோயில் சுற்றாலை விமானங்கள் - காஞ்சிபுரம்	105
9.	கணேசரதம் - மாமல்லபுரம்	114
10.	பீமரதம் - மாமல்லபுரம்	114
11.	நாலந்தா கெடிகே முன்தோற்றம்	125
12.	நாலந்தா கெடிகே - பக்கத் தோற்றம்	125
13.	நிலாவெளிக் கல்வெட்டு	155
14.	இலங்கேஸ்வரன் ஆட்சிக் காலக் கல்வெட்டு - கந்தளாய்	160
15.	விஜயபாகு 1 ஆட்சிக்காலக் கல்வெட்டு - கந்தளாய்	160
16.	12ஆம் நூற்றாண்டுக் கல்வெட்டு - கந்தளாய்	160
17.	செட்டி ராமன் புயங்கனின் சாசனம் - பதவியா	294
18.	முதலாம் இராசராசன் காலத்து சாசனம்,	
	முதலாம் சிவாலயம் - பதவியா	300
19.	வணிக நகரத்து சாசனம் - பதவியா	301
20.	புதமுத்தாவை நகரத்து சாசனம் -மாகல்	315
21.	உமை - ஜேதவனராமம், அநுராதபுரம்	333
22.	பத்தினி - ஜேதவனாராமம் - அனுராதபுரம்	342
23.	பூவளநாயகி - ஜேதவனாராமம் - அனுராதபுரம்	342
24.	வகுளீசரர் - ஜேதவனாராமம் - அனுராதபுரம்	342
25.	விஜயாலய சோழீஸ்வரம் - நார்த்தா மலை	361
26.	சுப்பிரமணியர் கோயில் - கண்ணனூர்	361

xxvi

27.	திருக்கட்டளைச் சுந்தரேசுவரர் கோயில்	361
28.	தஞ்சைப் பெரும் கோயில்	362
29.	துவிதள விமானம், திருவாலீஸ்வரம் சிவன் கோயில்	362
30.	கங்கை கொண்ட சோழபுரம்	362
31.	தில்லைச் சிதம்பரம்	369
32.	திரிபுவனம்	369
33.	இராஜராஜேஸ்வரம்	369
34.	சண்டேசானுக்கிரக மூர்த்தி - கங்கை கொண்ட சோழபுரம்	372
35.	2ஆம் சிவாலயம் (வானவன்மாதேவ ஈஸ்வரம்)	
	பின் புறத் தோற்றம் - பொலநறுவை	386
36.	வானவன்மாதேவ ஈஸ்வரம் கோயிலில் கிடைக்கப்	
	பெற்ற சாசனம் - பொலநறுவை	386
37.	நடராசர் - பொலநறுவை வெண்கலப் படிமங்கள்	398
38.	நடராசர் - பொலநறுவை வெண்கலப் படிமங்கள்	401
39.	சிவனும் உமையும்- பொலநறுவை வெண்கலப் படிமங்கள்	401
40.	நடராசர் - பொலநறுவை வெண்கலப் படிமங்கள்	401
41.	சிவன்- பொலநறுவை வெண்கலப் படிமங்கள்	401
42.	சிவன் பார்வதி - பொலநறுவை வெண்கலப் படிமங்கள்	405
43.	இரு சக்திகளுடன் விஷ்ணு-	
	பொலநறுவை வெண்கலப் படிமங்கள்	405
44.	பார்வதி- பொலநறுவை வெண்கலப் படிமங்கள்	405
45.	சூரியன்- பொலநறுவை வெண்கலப் படிமங்கள்	405
46.	சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் - பொலநறுவை வெண்கலப் படிமங்கள்	413
47.	மாணிக்கவாசகர்- பொலநறுவை வெண்கலப் படிமங்கள்	413
48.	அப்பர் சுவாமிகள்- பொலநறுவை வெண்கலப் படிமங்கள்	413
49.	திருஞானசம்பந்த நாயனார்- பொலநறுவை	
	வெண்கலப் படிமங்கள்	413
50.	அப்பர் சுவாமிகள்- பொலநறுவை வெண்கல படிமங்கள்	423
51.	பார்வதி- பொலநறுவை வெண்கல படிமங்கள்	423
52.	சண்டேசுவரர் - பொலநறுவை வெண்கல படிமங்கள்	423
53.	சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்- பொலநறுவை வெண்கல படிமங்கள்	423
54.	சிவன்	429

xxvii

55.	பிரம்மன் மற்றும் விஷ்ணு - மகியங்கனை	429
56.	லக்ஸ்மி நாணயங்கள் *	431
57.	திருக்கோணேஸ்வர சோழர்கால வெண்கல சிலைகள் *	432
58.	திருக்கேதீஸ்வர சோழர்கால மகா சிவலிங்கம் *	432
59.	திருக்கேதீஸ்வர சோழர்கால விநாயகர் *	432
60.	திருக்கேதீஸ்வர சோழர்கால சோமஸ்கந்தர் *	432
61.	அர்ச்சுன ரதம் - மாமல்லபுரம் *	433
62.	தர்மராச ரதம் - மாமல்லபுரம் *	433
63.	முகுந்தநாயனார் கோயில் - மாமல்லபுரம் *	433
64.	விமானம் - உத்திரமேரூர் கோயில் *	433
65.	கைலாசநாதர் கோயில் - காஞ்சிபுரம் *	434
66.	கடற்கரைக் கோயில் - மாமல்லபுரம் *	434
67.	ஐயனார் - இசுறுமுனியா *	435
68.	தடாகத்தில் யானைகள் - இசுறுமுனியா *	435
69.	நாலந்தா கெடிகே (முன் தோற்றம்) *	436
70.	நாலந்தா கெடிகே (பக்கத் தோற்றம்) *	436
71.	சிவன், பார்வதி - இசுறுமுனியா *	436
72.	தமிழ் கல்வெட்டு, 12ஆம் நூற்றாண்டு கந்தளாய் *	437
73.	சோழர்கால கல்வெட்டு - திருக்கோணேஸ்வரக் கோயில் *	437
74.	மானங்கேணி சோழர்கால கல்வெட்டு *	437
75.	பதவியா சிவாலயத்து வெண்கல முத்திரை - முன்புறத் தோற்றம்*	438
76.	பதவியா சிவாலயத்து வெண்கல முத்திரை *	438
77.	கங்கை கொண்ட சோழபுரம் *	439
78.	தாராசுரம் *	439
79.	தஞ்சைப் பெரிய கோயில் *	439
80.	சிதம்பரம் *	439
81.	சிவன் ஒவியம் - மகியங்கனை *	440
82.	விஷ்ணு ஒவியம் - மகியங்கனை *	440
83.	விஷ்ணு ஒவியம் - மகியங்கனை *	440
84.	உமா சமேத நடேசர் - ஜேதவனராமம் *	441
85.	பத்தினி - ஜேதவனராமம் *	441

xxviii

86.	சந்திரசேகரர் - ஜேதவனராமம் *	441
87.	வீரபத்திரர் - ஜேதவனராமம் *	441
88.	முதலாம் சிவாலயம் - பொலநறுவை *	442
89.	இரண்டாம் சிவாலயம் - பொலநறுவை *	442
90.	மூன்றாம் சிவாலயம் - பொலநறுவை *	443
91.	ஐந்தாம் சிவாலயம் - பொலநறுவை *	443
92.	அம்மன், 5ம் சிவாலயம் - பொலநறுவை *	443
93.	உமாதேவியார், 5ம் சிவாலயம் - பொலநறுவை *	444
94.	சண்டேஸ்வர நாயனார், 5ஆம் சிவாலயம், பொலநறுவை *	444
95,	விஷ்ணு, 5ஆம் சிவாலயம், பொலநறுவை *	444
96.	அம்மன், 5ஆம் சிவாலயம், பொலநறுவை *	444
97.	அம்மன், 5ஆம் சிவாலயம், பொலநறுவை *	444
98.	மாணிக்கவாசகர், 5ஆம் சிவாலயம், பொலநறுவை *	444
99.	அம்மன், 5ஆம் சிவாலயம், பொலநறுவை *	444
100.	நடராசர், 5ஆம் சிவாலயம், பொலநறுவை *	444
101.	நடேசர், 5ஆம் சிவாலயம், பொலநறுவை *	444
102.	பிள்ளையார், 5ஆம் சிவாலயம், பொலநறுவை *	445
103.	திருமகள், ஆம் சிவாலயம், பொலநறுவை *	445
104.	அம்மன், 5ஆம் சிவாலயம், பொலநறுவை *	445
105.	கார்த்திகேயம், 5ஆம் சிவாலயம், பொலநறுவை *	445
106.	விஷ்ணு, 1ஆம் சிவாலயம், பொலநறுவை *	445
107.	விநாயகர், 1ஆம் சிவாலயம், பொலநறுவை *	445
108.	பதஞ்சலி வியாக்கிரபாதர், 1ஆம் சிவாலயம், பொலநறுவை *	445
109.	ரௌத்திர மூர்த்தி, ஆம் சிவாலயம், பொலநறுவை *	445
110.	தூண், ஆம் சிவாலயம், பொலநறுவை *	445
111.	சிவலிங்கம், 3ஆம் சிவாலயம், பொலநறுவை *	445
112.	நர்த்தன கோபாலர், 5ஆம் சிவாலயம், பொலநறுவை *	445
113.	நந்தி, ஆம் சிவாலயம், பொலநறுவை *	445
114.	காரைக்கால் அம்மையார், பொலநறுவை *	446

* வர்ணப் படங்கள்

.

்க்கில நாலைப் பிரின் மாதலர நாலக சேனை பாற்பியாணம்.

Ι

ஆதி அநுராதபுர காலம்

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

4

தொல்பொருட் சின்னங்களும் சைவசமய வழியாடும்

1

இலங்கையில் நிலவும் சமய நெறிகளிற் சைவம் மிகப் புராதனமானதாகும் என்று கொள்வதற்கு **மகாவம்சம்** ஆதாரமாய் அமைகின்றது. சைவம், வைணவம் ஆகியவற்றைப் பின்பற்றிய மக்கள் இலங்கையின் பல பாகங்களிலும் பரந்து வாழ்ந்தனர் என்பதைத் தொல்பொருட் சான்றுகள் மூலமாகவும் அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது. இலங்கையின் மிகப் பழைய சாசனங்களாகிய பிராமிச் சாசனங்களில் இந்து சமயச் செல்வாக்கினைப் பிரதிபலிக்கும் சொற்களும் பெயர்களும் பிராகிருத மொழி வடிவிலே காணப்படுகின்றன.' இலங்கையிலும் இந்தியாவிற் போலச் சமய சின்னங்களை நாணயங்களிலே பொறிக்கும் வழக்கம் கிறிஸ்து சகாப்தத்திற்கு முற்பட்ட காலம் முதலாக நிலவி வந்துள்ளமை அண்மைக்கால ஆராய்ச்சிகளினாற் தெளிவாகியுள்ளது.²

இந்திய உப கண்டத்தில் மிகப் பழங்காலம் முதலாகச் சமய சின்னங்கள் பலவற்றைக் காசுகளிலும் முத்திரைகளிலும் பொறிக்கும் வழக்கம் ஏற்பட்டிருந்தது. திரிசூலம், வேல், இடபம், மயில், கருடன், சிவலிங்கம், உருத்திராக்கம், சுவஸ்திகம் முதலியவற்றின் உருவங்கள் உலோக வார்ப்பான நாணயங்களிலே காணப்படு-கின்றன. யவனரதும் குஷாணரதும் செல்வாக்கு மேலோங்கிய காலத்தில் இந்தியாவின் வடமேற்குப் பகுதிகளில் அந்த வழக்கம் பரவலாகக் காணப்பட்டது.³ அரசரின் பிரதிமைகளையும் தேவரின் உருவங்களையுங் கொண்ட நாணயங்களை யவனர்கள் வெளியிட்டனர். யவனரின் செல்வாக்கின் காரணமாகவே இந்திய சமய மரபுகளில் உருவ வழிபாடு ஏற்பட்டது. அதன் பயனாக வழிபாட்டிற்குரிய தெய்வங்களின் உருவங்கள் பொறித்த முத்திரைகளையும் நாணயங்களையும் அரசரும் செல்வ வணிகரும் வெளியிடலாயினர். அந்த வழக்கம் காலப்போக்கில் உபகண்டத்தின் பல பகுதிகளிலும் பரவியது.⁴ அது பிராந்திய வேறுபாடுகளையும் சமய பேதங்களையுங் கடந்த பொது மரபாகி விட்டது. இலங்கையிலும் அந்த வழக்கம் ஏற்பட்டுவிட்டமைக்கு அங்கு கிடைக்கும் நாணயங்கள் ஆதாரமாகும்.

இலங்கையில் ஆதிகால அரசர் சைவசமயத்தோடு நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருந்தனர் என்பதை மகாவம்சத்தின் மூலமாகவும் சிலாசாசனங்கள் வாயிலாகவும் அறிந்து கொள்ளலாம். அநுராதபுர நகரினை அமைத்த போது அங்கே சிவலிங்க வழிபாட்டுத் தானமாகிய சிவிகசாலா என்பதைப் *பாண்டுகாபயன்* கட்டுவித்தான். சிவிகசாலா என்பது சிவலிங்கத்தை வைத்து வழிபடும் நிலையம் என்று மகாவம்சத்தின் உரை நூலான வம்சத்தப்பகாசினி கூறும்.

பௌத்த சமயம் பரவுதற்கு முற்பட்ட காலத்தில் அரசகுடும்பத்தினர் சைவராய் இருந்தனர் என்று கொள்வதற்கான காரணமுண்டு. சிவ என்னும் சொல் அரச குடும்பத்தவர் பலரின் பெயர்களிற் பின்னொட்டாக வருகின்றது. பாண்டுவாசு தேவனின் குமாரரில் ஒருவன் சிவ என்னும் நாமங் கொண்டவன்.⁵ கிரிகந்தசிவ என்பவன் பாண்டுகாபயனின் மாமன்மாரில் ஒருவன்⁶ முடசிவ என்பது தேவ-நம்பியதீசனின் தகப்பனுக்குரிய பெயராகும்.⁷ மகாசிவ என்பது அசேலனின் சகோதரர் எண்மருள் ஒருவனின் பெயராகும்.⁸ புராதன காலத்திற் சமய நம்பிக்கைகள், கலாசார மரபுகள் என்பவற்றுக்கு இசைவாகப் பிள்ளைகளுக்குப் பெயர் சூட்டுவது வழக்கம் என்பதால் அநுராதபுரத்தின் ஆதியான அரசர்கள் சமய நம்பிக்கைகளைப் பொறுத்த வரையிற் சைவராயிருந்தனர் என்று கருதலாம்.

சாசனக் குறிப்புகள்

இலங்கையில் ஆதிகாலத்திற் சைவம் பரவியிருந்தது என்ற கருத்திற்குச் சாசனங்களிலுள்ள குறிப்புகளும் நாணயங்களிற் காணப்படும் சின்னங்களும் உறுதியான சான்றுகளாகும். சாசனங்கள் குறிப்பிடும் சிவ என்னும் பெயர் கொண்டவர்களையும் அவர்களின் பதவிகளையும் மேல்வருமாறு வரிசைப்படுத்திக் கொள்ளலாம் :

அநுராதபுர மாவட்டம்

1.	சிவ	இளவரசன்
2.	ദ ിഖ	கமிக ⁹
3.	சிவ	பருமக
4.	கால சிவ	கமிக
1	0	

- 5. குடசிவ -----
- 6. சிவகுத்த அப

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

பொலநறுவை மாவட்டம்

7.	சிவ	கஹபதி
8.	சிவ	
9.	சிவ	இளவரசன்
10.	சிவ	கமிக
11.	சிவ	போற்றுதற்குரியவன்
	ഖഖുൽ	ரியா மாவட்டம்
12.	சிவ	பருமக
	மட்டக்க	களப்பு மாவட்டம்
13.	சிவ	போற்றுதற்குரியவன்
14.	சிவ	அப
15.	சிவ	தேரர்
16.	சிவபூதி	அப
17.	சிவ	தேரர்
18.	சிவ	தேரர்
19.	சிவ	பக்தன்

அம்பாறை மாவட்டம்

- 20. சிவ கஹபதி
- 21. சிவ அப

அம்பாந்தோட்டை மாவட்டம்

22.	சிவன்பூதி	அப
23.	சிவ	கமிக
24.	சிவ	கமிக
25.	சிவ	அப
26.	சிவகுட்ட	அப

27.	சிவ	வியாபாரி		
28.	சிவ	கஹபதி		
	மொன்றா	ாகலை மாவட்டம்		
29.	சிவகுட்ட			
	പക്വം	ளை மாவட்டம்		
30.	சிவ	பக்தியுள்ள பெண்		
31.	<i></i> சிவ	அரசன்		
32.	சிவ	இளவரசன்		
இ ரத்தினபுரி மாவட்டம்				
33.	மகாசிவ	இளவரசன்		
34.	சிவ	கமிக		
கேகாலை மாவட்டம்				
35.	சிவ	இளவரசன்		
36.	சிவ	காமணி		
37.	சிவ	காமினி		
38.	சிவ	கமிக		
கண்டி மாவட்டம்				
39.	சிவ	பருமக		
மாத்தளை மாவட்டம்				
40.	சிவகுட்ட	தேரர்		
41.	சிவ	பக்தியுள்ள பெண்		
42.	கொலமத்துசிவ	இளவரசனின் தகப்பன்		

குருநாகல் மாவட்டம்

43.	சிவ	பக்தன்
44.	சிவ	கமிகனின் மகன்
45.	சிவ	கமிக
46.	சிவகுட்ட	அய
47.	சிவ	பருமக

புத்தளம் மாவட்டம்

48.	சிவபூதி	
49.	சிவ	
50.	சிவ	பருமகர்

அறுபதுக்கும் மேலான பிராமிச் சாசனங்களிற் சிவ என்னும் பெயர் காணப்படுகின்றது. அச்சாசனங்களும் இலங்கையின் பிரதானமான எல்லாப் பாகங்களிலிருந்துங்கிடைத்துள்ளன. பெரும்பாலான கல்வெட்டுகளிற் சிவ என்பது மக்களின் இயற் பெயராக வருகின்றது. அதுவும், பெரும்பான்மையும் வேறு சொற்களோடு இணையாது தனியாக வருகின்றது. சில சமயங்களில் இரு சொற்கள் கூடி அமைந்துள்ள பெயர்களில் அது முன்னொட்டாக வருகின்றது.

அரசர், இளவரசர், வணிகர், கிராமவாசிகள், கிராமிய மட்டத்திலுள்ள தலைவர், கஹபதி என்னும் குடும்பத் தலைவர் முதலாயினோர் சிவ என்ற பெயரைக் கொண்டிருந்தனர். எனவே சிவனைப் போற்றி வழிபடும் மனப்பாங்குடையவர்கள் நாட்டின் பல பாகங்களிலும் வாழ்ந்தனர் என்று கொள்ளலாம். பல இனங்களைச் சேர்ந்தவர்களும் பல சமூகப் பிரிவுகளைச் சேர்ந்தவர்களும் சிவனை வழிபடும் வழக்கமுடையோராய் விளங்கினர் என்று கருதலாம். பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டுக்குரிய மட்பாண்டத் துண்டங்களிலே சிவ சின்னமாகிய திரிசூலம் காணப்படுவதாற் சிவனை வழிபடும் வழக்கம் பெருங்கற் பண்பாட்டின் செல்வாக்கு இலங்கையிற் பரவியதன் காரணமாக ஏற்பட்டதென்றுங் கருதலாம்.¹⁰ இது வருங்காலத்தில் ஆராய்ச்சிகளின் மூலமாக அழுத்தம் பெற வேண்டிய சிந்தனையாகும்.

நாணயங்களிற் சமய சின்னங்கள்

புராதன கால இலங்கையிலே சைவ சமயம் குறிப்பிடத்தக்களவிலே செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தது என்பதற்குப் புராதனமான நாணயங்கள் சான்-றாயுள்ளன.அவற்றிலே சிவ சின்னங்களான இடபம், நந்திபாதம், இலிங்கம், திரிசூலம் என்பன காணப்படுகின்றன.¹¹ அவற்றுட் காளையின் உருவம் பொறித்த நாணயங்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை. அவ்வகை நாணயங்கள் அநுராதபுரம், கந்தரோடை, வல்லிபுரம், யாழ்ப்பாணம், பூநகரி முதலிய இடங்களிலிருந்து கிடைத்துள்ளன. காளையின் உருவம் பொறித்த நாணயங்களிற் சில வகைகளுக்குரியவை இலங்கையில் வெளியிடப்பட்டவை. தென்னிலங்கையில், அக்குறுகொட என்னும் இடத்திலே, காளை உருவம் கொண்ட நாணயங்களை உற்பத்தி செய்வதற்குப் பயன்படுத்திய சுடுமண் அச்சுக்கள் கிடைத்துள்ளமை குறிப்பிடற்குரியது.¹²

உருவ அமைப்பு, அவற்றிலே காணப்படும் சின்னங்கள் என்பவற்றின் அடிப்படையிலே காளையுருவம் அமைந்துள்ள நாணயங்கள் இரண்டு வகைகளிற் காணப்படுகின்றன. அவற்றுள் ஒரு வகையினைச் சேர்ந்தவை அளவிலே சற்றுப் பெரியனவாகும். அவற்றிலே "இடப்புறம் நோக்கி நிற்கும் காளை உருவத்திற்கு வெளியே இரு சதுரக் கோடுகள் உள்ளன. இக்கோடுகளுக்கு இடையிலும் வெளியிலும் சில புள்ளிகள் காணப்படுகின்றன. காளையின் பாதத்திற்கு முன்னால் பலிபீடமும், காளைக்கு மேலே முன்பக்கமாக சுவஸ்திகம் உட்பட நான்கு சின்னங்களும் காணப்படுகின்றன. இரண்டாவது வகை நாணயம் சற்றுச் சிறியது. அதன் முன்புறத்தில் இடம் அல்லது வலப்புறம் நோக்கி நிற்கும் காளையுருவம் காணப்படுகிறது. காளை உருவத்தின் முகத்திற்குக் கீழே பூரணகும்பம் போன்ற பொருள் உள்ளது."¹³

நாணயங்களில் இடப இலச்சினை

சைவசமய சின்னங்களில் ஒன்றான இடபத்தின் வடிவத்தை நாணயங்களிலே பொறிக்கும் வழக்கம் புராதன காலம் முதலாகப் பரதகண்டத்திலே நிலவி வந்துள்ளது. சங்ககாலத்துத் தமிழக மன்னர்களின் வார்ப்பு நாணயங்கள் பலவற்றிலும் இடபத்தின் உருவம் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது.அவை பெரும்பாலுஞ் சதுர வடிவங் கொண்டவை. இலங்கையில் வெளியிடப்பட்ட இடபத்தின் உருவம் பொறித்த நாணயங்கள் சங்ககாலப் பாண்டியரின் காசுகளை மாதிரியாகக் கொண்டுள்ள போதும் அவற்றிலே சில தனிப் பண்புகள் உள்ளன. அவற்றுக்குரிய வடிவமைப்பை இந்தியாவில் வெளியிடப்பட்ட எந்த நாணயத்திலுங் காண முடியவில்லை. அவற்றை ஆராய்ந்த ப.புஷ்பரட்ணம் மேல்வருமாறு கூறுவார்:

இலங்கையில் கிடைத்த நாணயங்கள் தனித்தன்மை கொண்டவை. இவ்-வடிவமைப்பு இந்தியாவில் வெளியிடப்பட்ட எந்த நாணயத்திலும் காணப்-படவில்லை. ஆனால் இலங்கையில் இவ்வடிவம் சிங்க உருவம் பொறித்த நாணயங்களிற் காணப்படுகிறது. இவ்வகை நாணயங்கள் அநுராதபுரம், கந்தரோடை, மாதோட்டம், பூநகரி போன்ற இடங்களிற் கிடைத்துள்ளன. இவை சதுர வடிவில் மட்டுமன்றி வட்ட வடிவிலும் வெளியிடப்பட்டன... சிங்கள மன்னர் பலரும் தாம் வெளியிட்ட நாணயங்களில் சிங்கத்தை ஒரு சின்னமாகப் பயன்படுத்தியதற்கு சான்றுகள் உண்டு. அத்தகைய முக்கியத்துவத்தை காளை உருவம் பெற்றதாகத் தெரியவில்லை. ஆனால் இலங்கைத் தமிழர் வரலாற்றிற் காளை உருவம் ஒரு புனிதப் பொருளாகப் பயன்படுத்தியதற்குச் சான்றுகள் உண்டு. இடைக்காலத்தில் வட இலங்கையில் ஆட்சி புரிந்த தமிழ் மன்னர்கள் காளையைத் தமது அரச இலட்சனையாக நாணயங்களிலும் அரச கொடிகளிலும் பயன்படுத்தியுள்ளனர். இலங்கையில் கி.மு. 3ஆம், 2ஆம் நூற்றாண்டுகளிலே தமிழர்கள் எழுத்துப் பொறிப்புகளுடன் நாணயங்களை வெளியிட்டிருப்பதால் காளை உருவம் பொறித்த மேற்கூறப்பட்ட நாணயங்களைப் பண்டைய காலத்தில் இலங்கையில் ஆட்சி புரிந்த தமிழ் மன்னர்கள் வெளியிட்டார்கள் எனக் கூறலாம். அவற்றை வெளியிடச் சங்ககால நாணய வார்ப்பு முறையும் தமிழ்நாட்டு வம்சங்களுடன் இலங்கைத் தமிழ் மன்னர்களுக்கிருந்த பாரம்பரிய வரலாற்றுத் தொடர்புகளும் காரணமாக இருந்திருக்கலாம்.¹⁴

லக்ஷ்மி நாணயங்களிற் சிவலிங்கம்

கூடுதலான ஈயம் கலந்தனவாகவும், நீள்சதுர வடிவில் அமைந்துள்ளன வுமாகிய உலோக வார்ப்பு நாணயங்கள் இலங்கையின் வடபாகங்களிலும் வேறு சில இடங் களிலுங் கிடைத்துள்ளன. அவற்றின் முன்புறத்திற் காணப்படும் பெண்ணுருவத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு அவற்றை லக்ஷமி நாணயங்கள் என்று குறிப்பிடுவது வழக்கமாகி விட்டது.¹⁵ அவற்றிலே எழுத்துக்களின் அடையாளம் எதுவுமில்லை; குறியீடுகளும் சின்னங்களுமே காணப்படுகின்றன. அவை பெரும்பாலும் சமயச் சார்புடையனவாகவே காணப்படுகின்றன.

சைவசமய சின்னங்களிற் பிரதானமானதாகிய சிவலிங்கம் லக்ஷமி நாணயங்-களிற் காணப்படுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கவோர் அம்சமாகும். சுவஸ்திகமும் அதனோடு இடபமும் ஆவுடையாருடன் கூடிய இலிங்கமும் காணப்படுகின்றன. சில நாணயங்களில் இலிங்கத்திற்குப் பதிலாகப் பூரணகும்பமும், வேறு சில நாணயங்களிற் சிவனுக்குரிய திரிசூலமும் மழுவுங் காணப்படுகின்றன. லக்ஷ்மி நாணயங்களின் பின்புறத்திற் சுவஸ்திகத்திற்கு வலப்பக்கத்திலே கால்களை மடக்கிப்படுத்திருக்கும் நிலையில் இடபத்தின் உருவம் அமைந்துள்ளது. இடபத்தின் உருவம் பொறித்த புராதனமான உலோக வார்ப்பு நாணயங்களையும் லக்ஷமி நாணயங்களையும் ஆராயுமிடத்து, இலங்கையின் சில பகுதிகளில் ஆதிகாலத்தில் இந்து கலாசாரமும் குறிப்பாகச் சைவசமயமும் பெருஞ் செல்வாக்கினை ஏற்படுத்தியிருந்தன என்பது தெளிவாகின்றது. சைவ சமயச் சார்புடைய இடபம், இலிங்கம், சூலம், மழு முதலிய சின்னங்கள் பொருந்திய இந்நாணயங்களைச் சைவ சமயச் சார்புடைய அரசரோ வணிகரோ வெளியிட்டிருத்தல் வேண்டும். புராதன கால இலங்கையில் வழக்கிலிருந்த சைவ சமய வழிபாடு குறித்து மகாவம்சம், பிராமிச் சாசனங்கள் என்பவற்றின் மூலமாக உணர்ந்து கொள்ளப்படும் கருத்துக்கள் நாணயங்களில் அமைந்துள்ள வடிவங்கள் மூலமாக உறுதியாகின்றன.

அம்மன் வழிபாடு

பூமருவிய திருமாதும் புவிமாதும் செயமாதும் நாமருவிய கலைமாதும் புகழ்மாதும் நயந்து புல்க அருமறை விதிநெறி யனைத்துந் தழைப்ப வருமுறை யுரிமையில் மணிமுடி சூடி...

இது இரண்டாம் இராஜராஜ சோழனின் மெய்க்கீர்த்தி ஒன்றிலுள்ள தொடக்கப் பகுதி; மன்னருக்கும் திருமகளுக்கும் இடையிலான தொடர்பு பற்றிய மரபு வழியான சிந்தனையைப் பிரதிபலிக்கும் பாமாலைத் தொடர். இந்து சமய மரபிலே இயற்கையானது பரத்தின் அம்சமானது. திருமகள் இயற்கையின் கோலமானவள். திருமகளை லக்ஷமி என்றும் ஸ்ரீ என்றுஞ் சொல்வது வழமை. கிறிஸ்து சகாப்தம் முதலாக முத்திரைகளிலும் நாணயங்களிலும் திருமகளின் உருவத்தைப் பொறிக்கும் வழக்கம் ஏற்பட்டிருந்தது. குப்தப் பேரரசர் காலத்திற்குரிய வைசாலியிலுள்ள முத்திரைகள் பலவற்றிலே லக்ஷமியின் உருவம் வனப்புடன் அமைந்திருக்கின்றது.

திருமகளின் வடிவங்களை அமைக்கும் வழக்கம் இலங்கையிலும் பராதன காலத்திலே காணப்பெற்றது. பெண்ணுருவம் பொறித்த நாணயங்கள் கந்தரோடை, மாதோட்டம், நல்லூர், வல்லிபுரம், நாகர் கோயில், ஆனைக்கோட்டை, முல்லைத்தீவு ஆகிய இடங்களிலிருந்து கிடைத்துள்ளன. மேலும், அவை அநுராதபுரம், நிந்தவூர், புத்தளம், திசமகாராம முதலான இடங்களிலுங் காணப்பட்டன.¹⁸ அவற்றின் உருவமைப்பு, சின்னங்கள், குறியீடுகள், அளவு, எடை என்பனவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு அவற்றிலே பதினொரு வகைகள் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகின்றது.¹⁷ முதலேழு வகைகளிலுள்ள நாணயங்களின் முன்புறத்திலே நிற்கும் நிலையிலுள்ள பெண்ணுருவமும் பின்புறத்திலே சுவஸ்திகமும் பொதுவான அம்சங்களாக விளங்குகின்றன. தாமரைச் செடியின் உருவம் மற்றுமொரு பொதுவான அம்சமாகும். அநேகமான நாணயங்களிலே பெண்ணின் உருவம் தாமரைச் செடியில் நிற்குங் கோலத்தில் அமைந்திருக்கின்றது. தாமரைச் செடியின் கொடிகள், மொட்டுகள், மலர்கள் ஆகியவற்றோடு உருவத்தின் இரு பக்கங்களிலும் மார்பகம் வரை உயர்ந்த கோலத்திலும், கைகளாற் பற்றிய வண்ணமாகவும் சித்திரிக்கப்-பட்டுள்ளன. நாணயங்களின் பின்புறத்திலே சுவஸ்திக சின்னத்தோடு இடபம், சிவலிங்கம், சக்கரம் போன்ற வடிவங்கள் சில சமயங்களிற் காணப்படுகின்றன. முன்புறத்திலே நிற்கும் நிலையிலுள்ள உருவத்தின் அருகிலே திரிசூலம், வேல் போன்ற சின்னங்கள் காணப்படும்.

கந்தரோடை முதலான இடங்களிற் காணப்பட்ட நாணயங்கள் சிலவற்றின் வடிவமைப்பிற் சிறப்பம்சங்கள் அமைந்துள்ளன. அவற்றின் முற் பக்கத்திலே ஸ்தானக நிலையிலுள்ள பெண்ணுருவத்திற்குத் தாமரை மலர் பீடம் போல் அமைந்திருக்கின்றது. அந்த மலரின் கீழிருந்து இரு தண்டுகள் லக்ஷமியின் இரு பக்கங்களிலும் மேலெழுந்து தோள் வரை உயர்ந்து காணப்படுகின்றன.

தொல்பொருட் சின்னங்களும் சைவசமய வழிபாடும்

அவற்றிலுள்ள மலர்களின் மேல் நின்ற வண்ணமாக யானைகள் இரண்டு அபிஷேகம் பண்ணுவது போன்ற காட்சி தெரிகின்றது. இந்தக் கோலம் கஜலக்ஷமியின் உருவமாகுமென்று அறிஞர் கருதுவர். றீ சூக்தத்திலுள்ள வர்ணனைக்கு இது ஒப்பானது என்றுஞ் சொல்லப்படுகின்றது. அமைப்பில் இவற்றை ஒத்த உருவங்கள் வைசாலி முத்திரைகள் சிலவற்றிலே காணப்படுகின்றன. கஜலக்ஷமி என்று சொல்லப்படும் வடிவத்தில் லக்ஷமி அபிஷேகம் பெறுவதால் அதனை அபிஷேக லக்ஷ்மி என்றுஞ் சொல்லலாம்.

இந்த நாணயங்களிலுள்ள பெண்ணுருவங்கள் எல்லாம் லக்ஷமியின் கோலமானவை என்று கொள்வது பொருத்தமானதாகத் தெரியவில்லை. இரண்டாம், மூன்றாம், பத்தாம் வகைகளுக்குரிய நாணயங்களிற் பெண்ணுருவத்திற்குப் பக்கத்திலே வழக்கமாக அமைந்திருக்கும் தாமரைத் தண்டிற்குப் பதிலாக வேல், அம்பு, சூலம் போன்ற சின்னங்கள் காணப்படுகின்றன.¹⁸ இந்து கலாசார மரபிலும் சிற்ப சாஸ்திரங்கள் கூறும் பிரதிமாலகூணங்களிலும் லக்ஷமியுடன் ஆயுதங்களைத் தொடர்புபடுத்தும் வழக்கமில்லை. லக்ஷமி பற்றிய மரபுகளுக்கும் சிந்தனைகளுக்கும் ஆயுதங்கள் அன்னியமானவை. அம்மனின் கோலமான கொற்றவையான துர்க்கைக்குச் சூலம், வேல், அம்பு, மழு முதலான ஆயுதங்கள் உரியவை. சூலினி என்பது துர்க்கையின் நாமங்கள் பலவற்றுள் ஒன்றாகும். ஐகொளே, மாமல்லபுரம் போன்ற இடங்களிற் காணப்படும் பிரபலமான மகிஷமர்த்தனியின் சிற்பக் கோலங்களிலே சூலம் பிரதானமான படைக்கலமாக விளங்குகின்றது. எனவே சூலம், வேல், அம்பு முதலானவை சகிதமாக, நாணயங்களிற் காணப்படும் பெண்ணுருவங்கள் போர்க்கடவுளான அம்மனின் தோற்றமானவை என்று கொள்வதே பொருத்தமானதாகும். இந்தச் சிந்தனையானது இலங்கையில் அம்மன் வழிபாடு மிகவும் புராதனமானது என்று கொள்வதற்கு ஏதுவாகின்றது. இன்றுவரை இலங்கையிலே சைவர்களிடையே சிறப்பாக நிலவிவரும் அம்மன் வழிபாடு பூர்வீகமான தொடர்புகளைக் கொண்டது என்பதும் இதனால் உணரப்படும்.

குமாரக் கடவுள்

பரத கண்டத்திலே, யவனர் தொடர்பு கொண்ட காலம் முதலாகக் குமாரக் கடவுளைப் பற்றிய சின்னங்களுங் குறியீடுகளும் தொல்பொருட் சின்னங்களிற் காணப்படுகின்றன. குமாரக் கடவுளை சமஸ்கிருத நூல்கள் ஸ்கந்த, கார்த்திகேய, காங்கேய, சண்முக, விஸாக எனப் பலவாறு குறிப்பிடுகின்றன. குமாரக் கடவுளைப் பற்றிய சின்னங்களில் மிகப் பழைமையானவையும் வடமேற்கிந்தியாவில் வழங்கப் பெற்ற நாணயங்களிற் காணப்படுகின்றன. அவை குறிப்பாக குஷாணரதும் யௌதேயர்களதும் நாணயங்களில் அமைந்திருக்கின்றன.¹⁹ அவற்றைக் காட்டிலும் காலத்தால் முற்பட்ட பெருங்கற் பண்பாட்டுச் சின்னங்களிலும் வேல், சேவல் ஆகியவற்றின் உருவங்கள் காணப்பட்டுள்ளன.

குமாரக் கடவுள் வழிபாடு மிகவுந் தொன்மையானது என்பதும், அது ஆதிகாலத்திலே பரத கண்டத்தவர்க்குப் பொதுவானது என்பதும் இலக்கியங்கள் மூலமாகவும் தொல்பொருட் சின்னங்கள் மூலமாகவுந் தெளிவாகின்றது. (மருகன் திராவிடர்க்குரிய தெய்வமென்றும் குமாரக் கடவுள் ஆரியரின் தெய்வமென்றும் கொள்ளும் மரபொன்று சென்ற நூற்றாண்டிலே தமிழரிடையிலே ஏற்பட்டிருந்தது. ஆனால், அது எதுவிதமான ஆதாரங்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்க-வில்லை. தமிழ் மரபிலும் சமஸ்கிருத மரபிலும் குமாரக் கடவுளைப் பற்றி அமைந்திருக்கும் அம்சங்கள் பல பொதுவானவை. வேற்றுமைகள் மொழி மரபுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. சில சமயங்களில் பிரதேச வேறுபாடுகளைப் பிரதிபலிப்பவை. இரு மரபுகளுக்கும் இடையிலான பொது அம்சங்கள் ஆதியானவை. (முருகு என்ற சொல்லுக்கு இளமை, அழகு என்ற பொளுள்களுண்டு. அதே போல குமார என்ற சொல் யௌவனத்தைக் குறிக்கும். பெயர் வேற்றுமை மொழி வழியானது, அவற்றுக்கு அடிப்படையான கருத்துக்களும் சிந்தனைகளும் பொதுவானவை. குமாரக் கடவுளின் சின்னங்களான மயிலும். சேவலும், சக்தியும் காந்தாரம் முதலான வடமேற்குப் பகுதிகளிலுங் காணப்படுகின்றன. அவை முருக வழிபாட்டிலும் இடம் பெறுஞ் சின்னங்களாகும். அந்தச் சின்னங்களைத் தமிழகத்திலும் கதிர்காமம் வரையிலுள்ள இலங்கையின் பிரதேசங்கள் சிலவற்றிலுங் கிடைத்துள்ள தொன்மையான கலவோடுகளிலும் ஆதிகாலத்து நாணயங்களிலும் காண முடிகின்றது. சைவசமயத்திற்கும் குமாரக் கடவுளுக்கும் இடையிலான தொடர்பும் பரதகண்டம் முழுவதற்கும் பொதுமையானதாகும். எனவே முருகன் - குமாரன் தொடர்பான விடயங்களில் ஆரியம் என்றும் திராவிடம் என்றும் பிரித்துப் பார்க்கும் பழக்கம் அர்த்தமற்றதாகும். இருபதாம் நூற்றாண்டிலே ஏற்பட்டு விட்ட அனர்த்தங்களை இருபத்தியோராம் நூற்றாண்டிலே இறுகப்பற்றிக் கொள்வோமாயின் தமிழியல் பற்றிய ஆராய்ச்சிகளில் எதுவிதமான முன்னேற்றமும் ஏற்படப் போவதில்லை.

இலங்கையிலே பௌத்த சமயந் தொடர்பான தானசாசனங்களாகிய பிராமிச் சாசனங்களிற்கு மாரக் கடவுளின் பெயர்களை ஒத்த சொற்கள் பல காணப்படுகின்றன. குமார, விசாக, மகாசேன போன்ற சொற்கள் பலரின் பெயர்களாகவோ பெயர்களின் பகுதிகளாகவோ வருகின்றன. அப் பெயர்கள் வடமேற்கு இந்தியாவிலே குஷாணர் காலத்தில் வெளியிடப்பட்ட நாணயங்களிலும் உள்ளன; அவற்றில் அவை கடவுளின் நாமங்களாக அமைந்திருக்கின்றன. நாணயங்களின் ஒரு புறத்திலே அப் பெயர்களில் ஒன்றும், மறுபுறத்திலே மயில் மேல் அமர்ந்திருக்கும் கடவுளின் உருவமுங் காணப்படுகின்றன? மத்தியாசியாவிலிருந்தும் வந்த அன்னியரான குஷாணர் அங்கீகாரம் வழங்கும் அளவிற்குக் குமாரக் கடவுள் வழிபாடு உத்தராபதத்திலே செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தது. அதற்குரிய வழிபாட்டுச் சின்னங்களைக் குஷாணர் தங்கள் அரச முத்திரைகளிற் சேர்த்துக் கொண்டமை குறிப்பிடத் தகுந்தது. குமார, விசாக, மகாசேன முதலான பெயர்களைச் சூடிக் கொள்ளும் வழக்கம் குமார வழிபாடு சம்பந்தமானது என்பதும் குஷாணர் காலத்து நாணயங்கள் மூலமாக உணரப்படுகின்றது. சே**நாநீம் அஹம் ஸ்கந்தம்** என்ற தொடர் பகவத் கீதையிற் காணப்படுகின்றமையும் இங்கு குறிப்பிடற்குரியதாகும்.

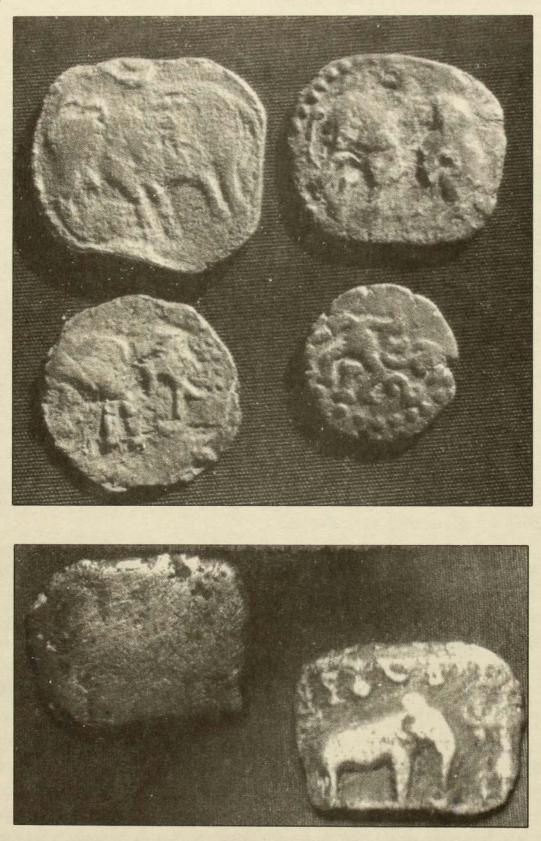
இந்தியாவிலுள்ள தொல்பொருட் சின்னங்களின் சான்றுகளின் அடிப்படையிலே நோக்குமிடத்து இலங்கையிலுள்ள பிராமிச் சாசனங்களிற் காணப்படும் குமார, விசாக, மகாசேன முதலான பெயர்களைச் சூட்டிக்கொள்ளும் வழக்கம் குமாரக்கடவுள் வழிபாட்டின் செல்வாக்கினால் ஏற்பட்டதென்று கருதலாம். ஆயினும், ஒருவரின் பெயரை மட்டும் அடிப்படையாகக் கொண்டு அவருடைய சமய நம்பிக்கைகள் இன்னவாய் இருந்தனவென்று திடமாகச் சொல்ல முடியாது. அம்பலவாணர், கதிர்காமர் முதலிய நவீன காலப் பெயர்கள் அதற்கோர் உதாரணமாகும். பத்தொன்பதாம் இருபதாம் நூற்றாண்டுகளில் கிறிஸ்தவ குருமாராக விளங்கியவர்களிற் சிலருக்கு அம்பலவாணர், கதிர்காமர் என்னும் பெயர்கள் உரியனவாயிருந்தன. அவை குடும்பப் பெயர்கள்; முன்னோர் வழியாக வந்த பெயர்கள். அவர்களின் முன்னோர்கள் மரபுவழியான சைவர்.

இதனைப் போன்றவொரு நிலையினையே பிராமிச் சாசனங்களிற் பார்க்கின்றோம். அவற்றிலே விசாக, குமார, மகாசேன என்பன பௌத்த உபாஸகரினதும் சங்கத்தாரினதும் பெயர்களாக வருகின்றன. அப்பெயர்கள் சந்தான மரபுகளைப் பின்பற்றி அமைந்துள்ளவை. அப்பெயர்களைக் கொண்ட-வர்களின் முன்னோர்கள் பௌத்த சமயம் பரவுவதற்கு முற்பட்ட காலத்தில் குமாரக் கடவுளை வழிபடுவதில் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தனர் என்று கருதலாம்.அதற்குப் பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டுச் சின்னங்களிலும் நாணயங்களிலுங் காணப்படும் குறியீடுகள் ஆதாரமாய் அமைகின்றன.

பொம்பரிப்பு முதலான இடங்களிலே கிடைத்துள்ள பெருங்கற்காலத்-துக்குரிய கலவோடுகளில் முருக வழிபாட்டுச் சின்னமாகிய வேலின் உருவங் காணப்படுகின்றது. மருக வழிபாட்டுச் சின்னங்களான வேலும் மயிலும் நாணயங்கள் பலவற்றிலே இடம்பெற்றுள்ளன. அவற்றிலே தென்னிலங்கையில் அக்குறுகொட என்னும் இடத்திற் காணப்பட்டதும்)கி.மு.இரண்டாம் நூற்றாண்டிற்கு உரியதென்று கொள்ளப்படுவதுமான)நாணயமொன்று மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது²¹ வட்ட வடிவானதும் உலோக வார்ப்பானதுமாகிய அந்நாணயத்தின் ஒருபுறத்திலே மகாசா(த்)தன் என்ற பெயர் பிராமி எழுத்துக்களில் எழுதப்பட்டுள்ளது. நாணயத்தில் ஆறு எழுத்துக்கள் உள்ளன. அவற்றை மகாசாதஅன் என்று வாசிக்க முடிகின்றது. எழுத்துக்கள் தெளிவாகத் தெரிகின்றன. ஆனால் சொல்லின் அமைப்பு அசாதாரணமானது. மகாசாத என்ற பிராகிருத மொழிப் பெயர்ச் சொல்லும் அன் என்னும் தமிழ் மொழியில் வரும் விகுதியும் நாணயத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடற்குரியது, அன் என்பது உயர்திணை ஆண்பால் ஒருமைப் படர்க்கை நிலையைக் குறிக்கும் விகுதியாகும். அது தனித்து ஒரு சொல்லாகவும் கொள்ளப்படும் என்று தொல்காப்பியனார் கூறுவர் என்பர். எனவே இந்தச் சொல் பழைய இலக்கண மரபுகளுக்கமைய எழுதப்பட்டுள்ளது. தமிழகத்து பிராமிச்

7495 CC

Digitized by Noolaham Foundation 66392 noolaham.org | aavanaham.org

ஈழத்துத் தமிழரின் புராதன நாணயங்கள்

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org சாசனங்களிலும் **அன்** விகுதி தனிச் சொல்லாக சில சமயங்களில் எழுதப்-பட்டுள்ளது. எனவே மகாசாத்தன் என்பது தமிழராகிய ஒருவரின் பெயராகும். இப்பெயரிலுள்ள ஆறு எழுத்துக்களின் நடுவிலே **சுவஸ்திகம்** அமைந்துள்ளது. நாணயத்தின் பின்புறத்திலே மயிலின் உருவம் அமைந்திருக்கின்றது. மயில் முருக வழிபாட்டிற்குரிய சின்னம் என்பதாலும், ஒரு வழிபாட்டுச் சின்னம் என்ற வகையில், அதனுருவம் இந்திய நாணயங்களிற் பொறிக்கப்பட்டிருப்பதாலும் குறிப்பிட்ட நாணயம் வெளிப்பட்ட காலத்திலே, குமாரக் கடவுள் வழிபாடு, அது புழக்கத்திலிருந்த பகுதிகளில் நிலவியதென்று கொள்ள முடிகின்றது. இந்நாணயமும் கி.மு.இரண்டாம் நூற்றாண்டிற்கு உரியதென்று கொள்ளப்படுவதும் இங்கு கவனித்தற்குரியதாகும். அது கதிர்காமத்திற்குச் சமீபமான இடத்திலிருந்து கிடைத்துள்ளமையும் குறிப்பிடற்குரியது.

சமகாலத்திற்கு உரியனவாகிய லக்ஷமி நாணயங்களிலும் குமாரக் கடவுள் வழிபாட்டிற்குரிய சின்னங்கள் காணப்படுகின்றன. அவற்றின் ஒரு புறத்திலே வேலின் உருவமும் மறுபுறத்திலே மயிலின் வடிவமும் அமைந்துள்ளன. தென்னிந்திய மரபிலே கடம்பு முருக வழிபாட்டுடன் தொடர்பு கொண்டுள்ளது. கடம்பன் என்றும் கடம்பமர்ந்த செல்வன் என்றும் முருகனை வர்ணிப்பது வழக்கமாகும். சில ஊர்களிற் கிடைத்த லக்ஷ மி நாணயங்களிற் சுவஸ்திகத்திற்குப் பதிலாக வேலியிடப்பட்ட மரம் காணப்படுகின்றது. அதனைக் கடம்ப மரத்தின் உருவம் என்று கொள்ளலாம்.

யானையின் உருவமும் இந்திர வழிபாடும்

இலங்கையிற் கிடைத்துள்ள புராதனமான நாணயங்களில் யானையின் உருவம் பொறித்த நாணயங்கள் ஒரு வகையினவாகும். அவற்றுள் இரண்டு பிரதானமான பிரிவுகள் உள்ளன. அவை தமிழக மன்னர்களின் நாணயங்கள், இலங்கை மன்னரின் நாணயங்கள் என்னும் பிரிவுகளைச் சேர்ந்தனவாகும்.22 ஒரு புறத்தில் யானையின் சின்னம் அமைந்திருக்கின்றமை அவற்றின் பொதுவான அம்சமாகும். வட இலங்கையிலே கூடுதலாகக் காணப்படும் சங்ககாலப் பாண்டியரதும் சோழரதும் செப்பு நாணயங்களில் ஒரு புறத்தில் யானையின் உருவமும் மறு புறத்தில் முறையே அவர்களின் குலச்சின்னங்களான மீன், புலி ஆகியவற்றின் வடிவங்களும் அமைந்துள்ளன. மூன்றாவது வகைக்குரிய நாணயங்களில் யானையின் உருவமும் சுவஸ்திகமும் மட்டுமே காணப்படுகின்றன. அவற்றில் மீனுருவமோ புலியின் வடிவமோ காணப்படவில்லை. அந்த வகையிலுள்ள நாணயங்களிற் சில சதுரமானவை; வேறு சில வட்டவடிவமானவை. அவை வடிவமைப்பிலே பாண்டியரதும் சோழரதும் நாணயங்களை ஒத்திருக்கின்றன. ஆயினும், அவை தென்னிந்தியாவில் இதுவரை காணப்படவில்லை. இலங்கையில் மட்டுமே யானையின் உருவமும் சுவஸ்திகமும் பொறித்த நாணயங்கள் காணப்படுகின்றன. ஆதலினால் அவற்றை இலங்கையில் ஆட்சி புரிந்த மன்னர்கள் வெளியிட்டனர் என்று கருதலாம்.23 அவை சங்ககாலத்

தமிழக மன்னர்களின் நாணயங்களை முன் மாதிரியாகக் கொண்டு வடிவமைக்கப்-பட்டவை. இலங்கைக்கும் தமிழகத்துக்கும் இடையிலான நெருங்கிய வாணிப, கலாசார உறவுகளைப் பிரதிபலிக்குஞ் சின்னங்களாக அவை விளங்குகின்றன.

நாணயங்களிலே காணப்படுஞ் சின்னங்களும் இரு வகையானவை. அரச வம்சங்களின் குலச் சின்னங்களான மீன், புலி, சிங்கம் என்பன ஒரு வகையானவை. ஏனையவை சமய நெறிகளோடும் பண்பாட்டு நெறிகளோடும் பந்தமானவை. யானையின் வடிவம் இலங்கையிலும் தென்னிந்திய இராச்சியங்களிலும் அரச வம்சம் ஒன்றின் கூலச் சின்னமாகக் கொள்ளப்படவில்லை. எனவே சமய-பண்பாட்டு மரபுகளோடு தொடர்புடைய ஒரு சின்னமாக அதனை நோக்குவது பொருத்தமான அணுகுமுறையாகும். யானையின் உருவம் பொறித்த நாணயங்களும் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத் துக்குரியனவாகும். காலப்போக் கில் அத் தகைய நாணயங்களை வடிவமைக்கும் மரபு வழக்கொழிந்து விட்டது. எனவே நாணயங்களிற் காணப்படும் யானையின் உருவங்களை ஒரு குறிப்பிட்ட காலகட்டத்திலே சிறப்புற்றிருந்து, பின்பு மருவிவிட்ட வழிபாட்டு நெறி ஒன்றுடன் இணைத்துப் பார்க்க வேண்டும்.

சிவ சின்னங்களில் ஒன்றான இடபத்தின் உருவங்கள் தொன்மையான நாணயங்களிலே காணப்படுவதை முன்னர் அவதானித்தோம். முருக வழிபாட்டுச் சின்னமான மயிலின் உருவமும் பழங்காசுகள் சிலவற்றிலே காணப்படுகின்றது. இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே யானையின் உருவம் எந்தச் சமய நெறியோடு தொடர்புடையது என்பது ஆராய்ந்து அறிவதற்குரிய ஒன்றாகும். இந்து சமய மரபிலும் சிற்ப சாஸ்திர முறையிலும் யானைக்குச் சிறப்பிடமுண்டு. எட்டுத் திக்குகளிலுமுள்ள பாலகரை யானைகளாக உருவகிக்கும் வழக்கமுண்டு. திக்கஜங்கள் பற்றிச் சொல்லப்படுகின்றது. யானைய முருகனின் ஊர்தியாகக் கொள்ளும் வழக்கம் மிகவும் புராதனமானது. அது ஐயனாரின் வாகனமாகவும் கொள்ளப்படுகின்றது. அத்தோடு இந்திரனுடைய வெள்ளை யானை பற்றிய கதையுண்டு. சங்ககாலத்துத் தமிழகச் செல்வாக்கின் விளைவாகவே யானை உருவம் பொறித்த நாணயங்கள் இலங்கையிலே புழக்கத்தில் இருந்தன என்று கருதுவதற்குத் தக்க சான்றுள்ளதால் இந்திர வழிபாட்டுச் சின்னமாக யானையின் உருவத்தைக் கொள்ளுவது சாலவும் பொருத்தமானதாகும்.

"வேந்தன் மேய தீம்புனல் உலகம்" என்று தொல்காப்பியம் மருத நிலம் பற்றிச் சொல்வதனால் இந்திரன் மருத நிலத்திற்குச் சிறப்பாகவுரிய தெய்வம் என்று உரையாசிரியரும் அவர்களைப் பின்பற்றும் தமிழறிஞருங் கொள்வாராயினர். மழைக் கடவுளாக இந்திரனைப் போற்றி வழிபடும் வழக்கம் புராதன காலத்திலே தமிழகத்திற் சிறப்புற்றிருந்தது.

> "மாமழை போற்றுதும் மாமழை போற்றுதும் நாம நீர் வேலி யுலகிற்கு அவன் அளிபோல் மேல் நின்று தான் சுரத்தலான்" ²⁴

இவை சிலப்பதிகாரத்திலே புகார்க் காண்டத்தில் மங்கள வாழ்த்துப் பாடலில் வரும் வரிகளாகும். பண்டைக் காலத் தமிழகத்துப் பண்பாட்டுக் கோலங்களின் களஞ்சியமான அப்பெருங் காப்பியத்தில் அமைந்துள்ள பகுதிகளில் இந்திர விழா வூரெடுத்த காதை என்பதும் ஒன்றாகும்.

சிவப்பதிகாரத்திலே சொல்லப்படும் இந்திரவிழா புகார் நகரிலே கொண்டாடப் பெற்ற பெருவிழா. நகரின் மருவூர்ப்பாக்கம், பட்டினப்பாக்கம் என்னும் இரு பெரும் பகுதிகளில் வாழ்ந்த மக்கள் எல்லோருங் கொண்டாடிய மாபெருந் திருவிழா. அது சித்திரை திங்களிற் சித்திரை நஷத்திரம் கூடிய நாள் முதலாக நடைப் பெற்றது. இந்திரன் கோயிலான வச்சிரக் கோட்டத்திலுள்ள முரசினை வெள்ளானைக் கோட்டத்திற்கு எடுத்துச் சென்று, அதனை யானை மேல் ஏற்றி, வீதிவலஞ் சென்று, விழா பற்றிய செய்தியை நகர மாந்தருக்கு அறிவித்தனர். வெள்ளானைக் கோட்டத்தின் முன்பாகவுள்ள தருக் கோட்டத்திலே நடந்த கொடியேற்றத்துடன் விழா தொடங்கியது.²⁵

இந்திர விழாவின் போது புகார்நகரம் விழாக் கோலம் பூண்டிருந்தது. நகர வீதிகளெல்லாம் தோரணம், பூரணகும்பம், பொற்பாலிகை, பாவை விளக்கு முதலியவற்றால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தன. நாளங்காடி என்னுந் தானத்திலே பூத சதுக்கம் இருந்தது. அதிலே பெண்கள் பூவும் பொங்கலுஞ் சொரிந்து மடைபோட்டு, குரவையாடி மன்னனை வாழ்த்திச் சென்றனர். ஐம்பெருங் குழுவும் எண்பேராயமும் உரிமைச் சுற்றமும் கூடி வந்து மன்னனை வாழ்த்திவிட்டு இந்திரனுக்கு அபிஷேகம் செய்தனர்.

இந்திர விழா நடைபெற்ற சமயத்திலே சிவன் கோயில், குமாரக் கோட்டம், திருமால் கோட்டம், பலராமன் கோட்டம் முதலான எல்லாக் கோயில்களிலும் விழா நடைபெற்றது.²⁶ எல்லாச் சமயநெறிகளைச் சேர்ந்தோரும் விழாவிற் கலந்து கொண்டனர். இந்திர விழாவைக் குறித்து இரு அம்சங்கள் குறிப்பிடற்குரியவை. ஒன்று, அரசனுக்கும் அதற்கும் இடையிலான நெருங்கிய தொடர்பாகும். இன்னொன்று இந்திர வழிபாடு பற்றியதாகும். அரசனுக்கு வாழ்த்துக் கூறல் விழாவில் ஒரு சிறப்பு நிகழ்ச்சியாகும். நகர மாந்தர் பலரும் அரசனை வாழ்த்திச் சென்றனர். அதன் பின்னரே இந்திராபிஷேகம் நடைபெற்றதாகச் சொல்லப்-படுகின்றது. "மன்னனுயிர்த்தே மலர் தலை உலகம்" என்பது அக்காலத்தவரின் கோட்பாடாகும். நாடு செழிப்புற்று வளங்கள் பெறுவதற்கு மன்னன் நலம் பெற வேண்டுமென்று கருதினார்கள். பண்டைய தமிழகத்திலே இந்திர வழிபாடு அரச குலத்தவரோடு சிறப்பான தொடர்பினைக் கொண்டிருந்தது என்று கருதுவதற்குச் சிலப்பதிகாரக் கதை ஏதுவாகின்றது.

இந்திரவிழாவினை வர்ணிக்குமிடத்து **சிலப்பதிகாரம்** வச்சிரக் கோட்டம், வெள்ளானைக் கோட்டம், தருநிலைக் கோட்டம் என்பன பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றது. அவை ஒவ்வொன்றும் ஒரே கோயிலமைப்பின் அம்சங்களானவை என்று கொள்ள முடிகின்றது. கோயிற் கட்டட அமைப்புகளில் மூலஸ்தானம், நந்தி பீடம், தம்ப மண்டபம் என்னும் அம்சங்கள் காணப்படும். மூலஸ்தானம் அந்தராளம், அர்த்த

மண்டபம் முதலிய அமைப்புகளை அதன் முன்னாலே கொண்டிருக்கும். வச்சிரக் கோட்டம் என்பது அத்தகையவொரு கோயிலாதல் வேண்டும். அதிலே இந்திரனின் சின்னமாகிய வச்சிராயுதம் ஆதிமூலத்தில் அமைந்திருந்த காரணத்தினால் அக்கோயில் வச்சிரக் கோட்டம் என்னும் பெயரால் வழங்கியது போலும். வெள்ளானைக் கோட்டம் என்பது சைவக் கோயில்களிற் காணப்படும் நந்தி மண்டபத்திற்கு ஒப்பானதாகும். வெள்ளானை இந்திரனின் வாகனம் என்பதால் இந்திரன் கோயிலான வச்சிரக் கோட்டத்தின் ஓரங்கமாக முன்புறத்திலே வெள்ளானையின் உருவந் தாங்கிய மண்டபம் அமைந்திருந்ததென்று கொள்வது சாலவும் பொருந்தும். இவ்வண்ணமாகவே தருநிலைக் கோட்டம் பற்றிய குறிப்பினையும் புரிந்து கொள்ளலாம். அதிலே கொடியேற்றினார்கள் என்று சொல்லப்படுகின்றது. எனவே தருநிலைக் கோட்டம் என்பது கொடிமரம் அமைந்துள்ள தம்ப மண்டபமன்றி வேறொன்றாகாது. இதுவரை கவனித்தவற்றால் வெள்ளானை ஒரு சமய சின்னம் என்பது உணரப்படும். அது இந்திர வழிபாட்டுச் சின்னமாகப் பண்டைய தமிழகத்திலே கொள்ளப்பட்டதென்று கருதலாம். அந்த வண்ணமாகச் சங்ககாலச் சோழரும் பாண்டியரும் யானையின் உருவத்தை நாணயங்களிலே பொறித்து வெளியிட்டனர் போலத் தோன்றும். அவர்களின் வழக்கத்தைப் பின்பற்றி இலங்கையிலிருந்த மன்னரிற் சிலரும் யானை உருவம் பொறித்த நாணயங்களை வெளியிட்டனர் என்று கருதலாம்.

முடிபுரை

இதுவரை கவனித்தவற்றிலிருந்து இலங்கையிற் சைவ சமயம் தொடர்பான வழிபாட்டு நெறிகள் புராதன காலம் முதலாகச் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தன என்பதை அறிய முடிகின்றது. சைவசமயமும், அம்மன் வழிபாடும், குமாரக் கடவுள் வழிபாடும், இந்திர வழிபாடும் குறிப்பிடத்தக்களவிலே பரவியிருந்தன. இனபேதமும் சாதிபேதமுங் கடந்த நிலையில் அவற்றின் செல்வாக்கு ஏற்பட்டிருந்தது என்று கொள்வதற்கான சான்றுகள் கிடைத்துள்ளன. இலங்கையின் பல பாகங்களிலும், சமுதாயத்திலே வெவ்வேறு நிலைகளில் உள்ளவர்களின் மத்தியிலும் அவை பரவியிருந்தமை மற்றுமொரு அம்சமாகும். மிகவும் புராதனமான பாளி நூல்களிலும் பிராமிச் சாசனங்களிலும் காணப்படும் இந்து சமயம் பற்றிய குறிப்புகள் நாணயங்களிலுள்ள உருவங்கள் மூலம் உறுதியும் விளக்கமும் பெறுகின்றன. நாவலத்தீவிலே நாணயங்களிற் சமய சின்னங்களைப் பொறிக்கும் வழக்கம் மிகவும் புராதனமானது. சைவசமய சின்னங்களான திரிசூலம், இலிங்கம், மழு, இடபம் ஆகியவற்றின் உருவங்களும் குமாரக் கடவுளின் சின்னங்களான வேல், மயில் என்பனவும் இலங்கையில் வெளியிடப் பெற்ற புராதனமான நாணயங்களிலே காணப்பெற்றன. திருமகளின் வடிவமும் கொற்றவையின் கோலமும் லக்ஷமி நாணயங்கள் என்பவற்றில் அமைந்திருக்கின்றன. புராதன காலத் தமிழகத்திற் போல இலங்கையிலும் இந்திர வழிபாடு நிலவியதென்று கொள்வதற்கான காரணமுண்டு.

் இச்ச தானைப் பிரின் பால்பா தாலை சேன் யாற்ப்பரண்டுத்

19

தொல்பொருட் சின்னங்களும் சைவசமய வழிபாடும்

அண்மைக் காலத்திலே ஆராய்ச்சித் துறையில் ஏற்பட்ட முன்னேற்றத்தின் பயனாக, இதுவரை இலங்கையில் இந்து கலாசாரத்தின் தொன்மை, தொடர்ச்சி என்பன பற்றி நிலவி வந்த கருத்துக்களை மீளாய்வு செய்து புதிய சிந்தனைகளுக்கு அழுத்தங் கொடுக்க வேண்டிய நிலை உருவாகியுள்ளது. இதுவரை காலமும், ஈழத்து இந்து சமய வளர்ச்சிக்குச் சோழராட்சியே பிரதான மூலமானது என்ற கொள்கை நிலவி வந்துள்ளது. அது தவறானது என்பதும், இலங்கையில் இந்து கலாசாரம் மிகவும் தொன்மையான மூலங்களைக் கொண்டது என்பதும் அது வரலாற்றில் இடையறாத தொடர்ச்சியுடன் நிலவி வந்துள்ளது என்பதும் இப்பொழுது வித்துவபூர்வமாக நிரூபணமாகிய விடயங்களாகும்.

சைவசமயமும் அதனுடன் சங்கமமாகிவிட்ட அம்மன் வழிபாடும் முருக வழிபாடும் ஆதிகாலம் முதலாக இலங்கையில் நிலவி வந்துள்ளன. அவற்றுடன் தொடர்புடைய சின்னங்கள் நாணயங்களில் அமைக்கப்பட்டுள்ளதால் அவற்றை வெளியிடும் அதிகாரமுடைய மன்னர்களும் குறுநில மன்னர்களும் பெரு வணிகரும் சைவராய் விளங்கினர் என்பது உணரப்படுகின்றது. எனவே, நாணயங்களைப் பற்றிய ஆராய்ச்சிகளின் பயனாக இலங்கையின் சமய பண்பாட்டு வரலாற்றில் ஒரு புதிய அத்தியாயம் வெளியாகின்றது.

அடிக்குறிப்புகளும் விளக்கவுரைகளும்

1. பிராமிச் சாசனங்களை ஆரம்பத்திலிருந்து அண்மைக் காலம் வரை ஆராய்ந்த மேல்நாட்டவர்களும் இலங்கையரும் ஒரு குறுகிய வட்டத்தில் இருந்து கொண்டு அவற்றை நோக்கினார்கள். அவர்கள் அவற்றை மொழியியல் அடிப்படையில் மட்டும் நோக்கினார்கள். பிராகிருதமே பேச்சுவழக்கில் இருந்ததென்றும், பொதுவாக நாட்டு மக்கள் எல்லோரும் அதனையே பேசினார்கள் என்றுங் கருதினார்கள். இலங்கையில் வாழ்ந்த பூர்வீக குடியினர் வேறு மொழிகள் பேசியிருக்கக் கூடும் என்பதை அவர்கள் கருத்திற் கொள்ளவில்லை. மகாவம்சம் பூர்வீக குடிகளான இயக்கர், நாகர், வியாதர் என்போரைப் பற்றிக் கூறுகின்ற போதிலும் பொதுவாக ஆரம்பகால ஆராய்ச்சியாளர்களும் வரலாறு பற்றி எழுதிய ஜேம்ஸ் ஏமேர்ஸன் ரெனன்ற் போன்றோரும் மேலோட்டமான கருத்துக்களையே முன் வைத்துள்ளனர்.

இராச்சியத்தின் உற்பத்தி, ஆதியான அரச குலத்தின் உற்பத்தி, வாணிபம், பரிபாலனம், பௌத்த சமய விகாரங்கள் முதலியன தொடர்பாக மகா வம்சத்திலே தமிழர்களைப் பற்றிப் பல இடங்களிலே கூறப்பட்ட பொழுதிலும் தமிழ் மொழியும் பேச்சுவழக்கிலுள்ள ஒரு மொழியாக இருந்திருக்க வேண்டும் என்பதை அவர்கள் உணரத் தவறிவிட்டனர். வழமைக்கு மாறான கருத்துக்களை ஏளனஞ் செய்யும் போக்கினையும் அவர்கள் சில சமயங்களிலே தூண்டி விட்டுள்ளனர். தொல் பொருள் திணைக்களத்து அதிபராக முன்பு சில காலம் கடமை புரிந்த கருணாரத்ன, நாணயவியலாளரான வோப்பே ஆராச்சி போன்ற

சிலர் மட்டுமே தங்கள் ஆய்வுகளில், ஆதாரங்களின் அடிப்படையிலே தங்கள் ஆரரய்ச்சி முடிவுகளைக் கூறுவதில் நிதானத்தைக் கடைப்பிடித்தனர். இலங்கைப் பிராமிச் சாசனங்களிலே தமிழகத்துப் பிராமி எழுத்துக்கள் காணப்படுகின்றன என்ற கருத்திற்குக் கருணாரத்னா அழுத்தங் கொடுத்தார். வோப்பே ஆராச்சி பண்டைக்காலத் தென்னிலங்கையில் வழங்கப் பெற்ற நாணயங்களிலே தமிழ் எழுத்துகளும் பெயர்களும் இருப்பதாகக் கூறுகின்றார். தமிழ்ப் பெயர்களும் சொற்களும் பிராமிச் சாசனங்களிலும் நாணயங்களிலும் உள்ளனவென்ற கருத்து இப்பொழுது அழுத்தம் பெற்று விட்டது. தமிழ், பிராகிருதம் ஆகியவற்றின் செல்வாக்கு வேறு மொழிகளைப் பேசிய சமுதாயங்-களிடையே புராதனகால இலங்கையில் ஏற்பட்டதென்று கருதுவதற்கான தகுந்த காரணங்கள் உண்டு. அவை வழக்கற்றுப் போய்விட்டதால் அவற்றை அடையாளங் காண முடியாத நிலையொன்று உருவாகி விட்டது. தொல் பழங்காலத்து விருட்சங்களையும் புல் பூண்டுகளையும் ஆராய்வதிற் பேரார்வங் காட்டும் இலங்கையின் பிரபலமான தொல்பொருளியல் விற்பன்னரும் நிறுவனங்களும் பூர்வீக குடிகள் தொடர்பான நிதானமான ஆய்வுகளுக்கு அழுத்தங் கொடுப்பின் வித்துவ மரபில் இங்கு ஏற்பட்டுள்ள பல அனர்த்தங்கள் நீங்கி ஒளி பிறக்க வழி ojouGio. Karunaratne, S.M., Brahmi Inscriptions of Ceylon, Thesis Submitted for the Ph.D Degree at the University of Cambridge, 1960.

Bopearachchi,O., "Archaeo logical Evidence on Changing Patterns of International Trade Relations of Ancient Sri Lanka" in the Origin and Circulation of Foreign Coins in the Indian Ocean, Ed. Bopearachchi, O. and Weerakkody, D.P.M, Sri Lanka Society for Numismatic Studies and French Mission of Archaeological Cooperation in Sri Lanka, New Delhi, 1998; Bopearachchi, O. and Wickremesinghe, W., Ruhuna an Ancient Civilization Revisited, Nugegoda, 1999.

- பரமு புஷ்பரட்ணம், "தொல்லியல் நோக்கில் இலங்கைத் தமிழர் பண்பாடு," குமரன் பப்ளிஷர்ஸ், வடபழனி, சென்னை, 2000; பரமு புஷ்பரட்ணம், இலங்கைத் தமிழரின் பண்டைய கால நாணயங்கள், பவானி பதிப்பகம், யாழ்ப்பாணம், 2001.
- 3. சிவனுடைய உருவங்கள் சக, பாஹ்லவ மன்னர்களின் நாணயங்களிலும், குஷாண அரசரான வீம கடபிஸன், கனிஷ்கன், குவிஷ்கன், வாசுதேவன் முதலியோரின் காசுகளிலும், உஜ்ஜயினியிற் கிடைத்துள்ள நாணயங்களிலும் அமைந்துள்ளன. சிவனுடைய உருவத்தோடு இடபத்தின் வடிவமும் காணப்படுகின்றது. மதுரா அருங்காட்சியகத்தில் உள்ளதும் குஷாணர் காலத்திற்கு உரியதுமான சிற்பமொன்றில் உமாசகித மூர்த்தியின் உருவந் தெரிகின்றது. சிவனதும் உமையினதுங் கரங்களில் நீலோற்பல மொட்டுகளின் வடிவங்கள் தெரிகின்றன. The History and Culture of the Indian People - The Age of Imperial Unity Ed. R. C. Majumdar, Bharatiya Vidya Bhavan, Bombay, 1960, p. 461.

- 4. குடிமல்லத்திலே கி.மு. முதலாம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்ட காலத்துச் சிவலிங்கம் உள்ளது. அது 5 அடி உயரங் கொண்டது. அதில் இரண்டு கரங்களுடன் அபஸ்மார புருஷனை ஊன்றிய கோலத்தில் நிற்குஞ் சிவனின் உருவம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. வலக்கரத்திலே ஆட்டுக்கடாவின் உருவமும் இடக்கரத்திலே கலசமும் மழுவுந் தெரிகின்றன. மேலது, 460.
- 5. **தீபவம்**சம் 10 : 45.
- 6. மேலது, 0:3; செ. குணசிங்கம், கோணேஸ்வரம் பேராதனை, 1973, ப. 27.
- 7. மகாவம்சம் 11:1.
- 8. செ. குணசிங்கம், கோணேஸ்வரம், ப. 27.
- 9. கமிக என்ற சொல்லைக் கிராமசபை உறுப்பினன் என்று சேனரத் பரணவிதான விளக்குவார். ஆனால் அந்த விளக்கம் பொருத்தமானதாகத் தெரியவில்லை. பிராமிச் சாசனங்கள் எழுதப்பட்ட காலத்திலே கிராம சபைகள் என்ற நிர்வாக அமைப்புகள் இலங்கையில் இருந்தமைக்கான எதுவிதமான உறுதியான சான்றுகளுமில்லை. எனவே கமிக என்பதைக் கிராமவாசி என்று கொள்வதே பொருத்தமானதாகும். வனவாசிகளிலிருந்து வேறுபடுத்துவதற்காக இந்தச் சொல்லை பயன்படுத்தினார்களென்று கொள்ளலாம்.
- 10. அநுராதபுரம், கந்தரோடை முதலான இடங்களிலே பெருங்கற்கால மட்பாண் டங்களில் முத்தலைச் சூலம் போன்ற உருவங்களும் பிறையின் வடிவங்களுங் காணப்படுகின்றன. S.Seneviratne, "The Archaeology of Megalithic Black and Red Ware Complex in Sri Lanka" (pages. 237-307) Ancient Ceylon - Journal of Archaeological Survey Department of Sri Lanka No. 5, 1984, p. 297.
- 11. சி.க. சிற்றம்பலம், "ஈழத்து இந்து சமய வரலாறு" பாகம் 1 கி.பி. 500 வரை யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக வெளியீடு, திருநெல்வேலி, 1996, பக். 320-321; பரமு புஷ்பரட்ணம், இலங்கைத் தமிழரின் பண்டைய கால நாணயங்கள், பக். 175-176.
- 12. மேலது, ப. 88.
- 13. மேலது, பக். 84-86.
- 14. மேலது, பக். 91-92.
- 15. இலங்கையிலே காணப் பெற்றதான லக்ஷமி உருவங்களை நாணயங்களிற் பொறிக்கும் வழக்கம் இந்தியப் பண்பாட்டு மரபுகளின் செல்வாக்கினால் ஏற்பட்டவொன்றாகும். புராதன இந்திய நாணயங்களிலும் சிற்பங்களிலும் லக்ஷமியின் உருவம் ஆசனக் கோலத்தில் அல்லது நிற்கும் நிலையிலே அமைக்கப்பட்டுள்ளது. தாமரைச் செடியிலுள்ள மலர்ந்த தாமரையின் உருவம் அவைற்றின் பீடமாயிருக்கும். லக்ஷ்மியின் இரு பக்கங்களிலுமுள்ள தாமரை மலர்களில் நிற்கும் யானைகள் கலசங்களிலுள்ள நீரைத் தெளித்து லக்ஷ்மியை அபிஷேகஞ் செய்யும் கோலம் அவற்றிலே தெரிகின்றது. பார்ஹுத் தூபியின் கட்டடத்திலே லக்ஷ்மியின் உருவங்கள் உள்ளன. அவற்றில் மூன்று நிற்குங் கோலத்தில் உள்ளன.

ஆதியான பௌத்த நூல்கள் லக்ஷமியை இந்திரனின் மகளென்று கூறுகின்றன. பிரஜாபதி சீவராசிகள் சஞ்சரிக்கும் உலகினைச் சிருஷ்டித்தற் பொருட்டுத் தவம் புரிந்த சமயத்திலே லக்ஷமி தோன்றியதாகச் **சதபத பிராமணம்** கூறுகின்றது. றீயும் லக்ஷமியும் ஆதித்தனின் தேவியரென்ற குறிப்பு **வாஜஸநேயி சங்கிதை**யிற் காணப்படுகின்றது. இராமாயணத்திலும் மகாபாரதத்திலும் றீயும் லக்ஷ்மியும் வெவ்வேறானவர்களாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றனர். The History and Culture of the Indian People - The Age of Imperial Unity, pp. 469 - 470.

- சதாசிவ பண்டாரத்தார், பிற்காலச் சோழர் வரலாறு, அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம், 1974, ப. 648.
- 17. பரமு. புஷ்பரட்ணம், இலங்கைத் தமிழரின் பண்டைக் கால நாணயங்கள், ப. 95. மேலது, 94; சி.க. சிற்றம்பலம், ஈழத்து இந்து சமய வரலாறு பாகம் I கி.பி. 500 வரை, பக். 405-407.
- 18. பெரும்பாலான நாணயங்களில் தாமரை மலரில் நிற்கும் பெண்ணின் இரு கரங்கள் பாதத்திலிருந்து தோள்வரை செல்லும் தாமரைத் தண்டினைப் பிடித்தவாறு உள்ளது. சில நாணயங்களில் தாமரைத் தண்டிற்குப் பதிலாக வேல், சூலம், குத்துவிளக்கு போன்ற உருவங்கள் காணப்படுகின்றன. பெரும்பாலான நாணயங்களில் பெண் ஆடையற்ற நிலையில் சித்திரிக்கப்பட்டாலும் சில நாணயங்களில் ஆடையுடன் காணப்படுகிறாள். சில நாணயங்களில் தட்டையான மார்பும் அகன்ற இடையும் கொண்டு காணப்படுகின்றது. சில பெண்ணுருவங்கள் காதணி, கைவளையல், காற்சலங்கை முதலான ஆபரணங்களுடன் காணப்பட, சில பெண் உருவங்கள் குறைந்த அல்லது ஆபரணமற்ற தன்மை கொண்டதாக உள்ளன.

பல செப்பு நாணயங்களில் தாமரை மலரிலிருந்து இரு தண்டுகள் பெண்ணின் இரு பக்கங்களிலும் மேலெழுந்து தோள் வரை சென்று பூத்துக் காணப்படுகின்றன. பூவின் மேல் உள்ள இரு யானைகள் தும்பிக்கையால் பெண்ணின் மேல் நீர் தெளித்து அபிஷேகம் செய்யும் காட்சி இடம் பெற்றுள்ளது.... கந்தரோடை, மாதோட்டம், அநுராதபுரம் போன்ற இடங்களிற் கிடைத்த சில நாணயங்களில் தலைவிரி கோலமாகக் குந்தியிருக்கும் நிலையில் பெண் உருவம் காணப்-படுகிறது. இதில் இடது கால் தொங்கவிடப்பட்டு வலதுகால் மடிக்கப்பட்டு காணப்படுகிறது. இடதுகை தோள் வரை உயர்ந்து தாமரை மலரைத் தாங்கிய-வாறு உள்ளது. வலதுகை மடிக்கப்பட்டு வலது காலைத் தொட்டு வருகிறது.

நாணயத்தின் பின்புறத்தில் சுவஸ்திகா முக்கிய சின்னமாக இடம் பெற்றிருந்த போதிலும் எல்லா நாணயங்களிலும் முக்கியத்துவம் பெற்றிருந்ததாகக் கூறமுடியாது. மண்ணித்தலையிற் கிடைத்த நாணயம் ஒன்றில் சுவஸ்திகாவுக்குப் பதிலாக சங்ககாலப் பாண்டிய நாணயங்களில் வருவது போன்ற வேலியிடப்பட்ட மரம் காணப்படுகிறது. நிந்தவூரில் கிடைத்த இதே பெண் வடிவமுள்ள நாணயத்தின் பின்புறத்தில் சுவஸ்திகாவுடன் வேறு எட்டுச் சின்னங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. அவற்றுள் முக்கோண வடிவில் அமைந்த கொடிக்கம்பம், மத்தளம் ஆகியன சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கன. ஈழவூர், மண்ணித்தலை ஆகிய இடங்களிலே கிடைத்த நாணயங்களில் சேவல், வேல், மயில், நந்திபாதம் போன்ற சின்னங்களும் காணப்படுகின்றன. கந்தரோடையில் கிடைத்த நாணயம் ஒன்றின் பின்புறத்தில் பீடத்துடன் கூடிய சுவஸ்திகாவுக்குப் பதிலாக ஸ்ரீவத்ஸவும், இடப்புறமாக காளையுங் காணப்படுவது சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கது. அண்மையில் அக்குறுகொட என்ற இடத்திற் கிடைத்தாய, செப்பு நாணயங்களின் பின்புறத்தில் கப்பல் உருவங்களும் பொறிக்கப்பட்டிருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. பரமு புஷ்பரட்ணம், இலங்கைத் தமிழரின் பண்டைய கால நாணயங்கள், பக். 94-95.

சமஸ்கிருத இலக்கியத்திலே கந்தக் கடவுளைப் பற்றிய மிகப் பழமையான குறிப்பு 19. பதஞ்சலி எழுதிய மகாபாஷ்யத்திலே காணப்படுகின்றது. சிவன், ஸ்கந்த, விஸாக முதலான தெய்வங்களின் படிமங்களை உருக்கி மௌரியர்கள் செல்வங்களைச் சேர்த்தார்களென்று அதிலே சொல்லப்படுகின்றது. குஷாண மன்னனாகிய குவிஷ்கனின் வெவ்வேறான நாணயங்களில் ஸ்கந்த. மஹாசேன. குமார, விஸாக என்னும் பெயர்கள் கிரேக்க எழுத்துகளிலே அமைக்கப்-பட்டுள்ளன. அந்நாணயங்களின் மறுபுறத்திலே மயில் மேல் அமர்ந்துள்ள தெய்வத்தின் உருவம் அமைந்துள்ளது. சேவற் சின்னம் பொறிக்கப் பெற்ற தூணொன்று அயோத்தியிற் காணப்பட்டுள்ளமையுங் குறிப்பிடத் தகுந்தது. யௌதேயர்களின் நாணயங்களிலே பகவதோ சுவாமினோ பிரம்மணிய தேவஸ்ய குமாரஸ்ய என்ற மொழித்தொடர் காணப்படுகின்றது. அது "பகவானும், சுவாமியும், பிரமணிய தேவருமான குமார (க் கடவுள) ருடையது." என்று பொருள்படும். எனவே, யௌதேயர்கள் குமாரக் கடவுளின் பெயரால் நாணயங்களை வெளியிட்டனர் என்பது தெளிவாகின்றது. History and Culture of the Indian People - The Age of Imperial Unity. p. 468; ஈழத்து இந்து சமய வரலாறு, ц. 322.

20. சி.க. சிற்றம்பலம், ஈழத்து இந்து சமய வரலாறு ப. 323.

- பரமு. புஷ்பரட்ணம், இலங்கைத் தமிழரின் பண்டைய கால நாணயங்கள், பக். 43-45.
- 22. மேலது, பக். 53-56.
- 23. மேலது.
- 24. ஆசிரியர் இளங்கோவடிகள் இயற்றியருளிய சிலப்பதிகார மூலமும் நாவலர் பண்டித ந.மு. வேங்கடசாமி நாட்டாரவர்கள் இயற்றிய உரையும் பாகனேரி வெ.பெரி.பழ.மு.காசிவிசுவநாதன் செட்டியாரவர்களால் வெளியிடப் பெற்றது, திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், திருநெல்வேலி-சென்னை, ஐந்தாம் பதிப்பு, 1956, ப. 21.
- 25. வச்சிரக் கோட்டத்து மணங்கெழு முரசங் கச்சை யானைப் பிடர்த் தலையேற்றி வால்வெண் களிற்றரசு வயங்கிய கோட்டத்துக் கால்கோள் விழாவின் கடைநிலை சாற்றித் தங்கிய கொள்கைத் தருநிலைக் கோட்டத்து மங்கல நெடுங்கொடி வானுற எடுத்து.

மேலது: இந்திர விழாவூரெடுத்த காதை வரிகள் 141-146.

26. பீறவா யாக்கைப் பெரியோன் கோயிலும் அறுமுகச் செவ்வேள் அணிதிகழ் கோயிலும் வால்வளை மேனி வாலியோன் கோயிலும் நீல மேனி நெடியோன் கோயிலும் மாலை வெண்குடை மன்னவன் கோயிலும் மாமுது முதல்வன் வாய்மையின் வழாஅ நான்மறை மரபின் தீமுறை யொருபால் நால்வகைத் தேவரும் மூவறு கணங்களும் பால்வகைத் தெளிந்த பகுதித் தோற்றத்து வேறு வேறு கடவுளர் சாறு சிறந் தொரு பால் அறவோர் பள்ளியும் அறனோம் படையும் புற நிலைக் கோட்டத்துப் புண்ணியத் தானமும் திறவோருரைக்குஞ் செயல்சிறந் தொருபால் மேலது, வரிகள் 169-181. 2

பாடல் பெற்ற தலங்கள்

தேவார முதலிகள் மூவராலும் பாடப்பெற்ற தலங்கள் 274 உள்ளன. அவற்றுள் 196 கோயில்கள் சோழநாட்டில் அமைந்துள்ளன. ஏனையவற்றுள் 32 கோயில்கள் தொண்டை நாட்டிலும், 22 கோயில்கள் நடுநாட்டிலும் உள்ளன. பாண்டியநாட்டில் 14 கோயில்களும, கொங்கு நாட்டில் 7 கோயில்களும் உள்ளன. மலைநாட்டில் ஒரு கோயிலும் இலங்கையில் 2 கோயில்களும் உள்ளன. நாயன்மார்களின் காலத்திலே திருக்கேதீஸ்வரம், திருக்கோணேஸ்வரம் ஆகியவிரண்டும் மிகுந்த சிறப்பினைப் பெற்றிருந்தன. இந்தியாவின் சில பகுதிகளில் வாழ்ந்தவர்களும் அவற்றைப் புனித தலங்களாகப் போற்றினார்கள். அவை இரண்டினைப் பற்றியும் திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி நாயனார் ஒவ்வொரு பதிகம் பாடியுள்ளார். திருக்கேதீஸ்வரத்தைப் பற்றி சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரும் ஒரு பதிகம் பாடியுள்ளார். அப்பர் தேவாரத்தில் அவற்றைப் பற்றிய குறிப்பு உள்ளது.

இலங்கை, சைவநூல்கள் சிலவற்றிலே சிவபூமி என்று சொல்லப்படும். மிகப் பழங்காலம் முதலாகச் சைவசமயம் நிலைபெற்றதன் காரணமாக இந்த எண்ணம் ஏற்பட்டது போலும். அரக்கர்கோன் இராவணன் சிறந்த சிவபக்தன் என்பது புராணக்கதை. அந்தக்கதை நாயன்மார்களின் காலத்துக்கும் முற்பட்டதென்பது குறிப்பிடத்தக்கது. சிவபூமி என்று கொள்ளத்தக்கதான இலங்கையில் நிலைபெற்ற இரண்டு தலங்களைப் பற்றிச் சில காரணங்களினாலே தமிழகத்துச் சைவர் நன்கு அறிந் திருந் தனர். அவற்றைச் சிறப்புமிக்க வழிபாட்டுத் தலங்களாகப் போற்றினார்கள். பல்லவர் காலம் முதலாகத் தமிழகத்திலே வளர்ச்சி பெற்ற வேதாகம மரபுகளோடு கலப்புற்ற சைவநெறியும் கட்டட சிற்ப முறைகளும் இலங்கையின் பல பகுதிகளுக்கும் அவற்றின் மூலமாகப் பரவலாயின.

மாதோட்ட நன்னகர்

ஆதிகாலம் முதலாக மாதோட்டம் இலங்கையின் பிரதான துறைமுகப் பட்டினமாக விளங்கியது. அது மல்வத்து ஒயா என்று சொல்லப்படும் அருவி ஆறு கடலோடு கலக்குமிடத்திலே அமைந்திருந்தது. அதற்குச் சமீபத்திலே ஆற்றுநீர் கடலோடு கலப்பதால் சங்கும் முத்தும் மன்னார்க் கடலில் மிகுதியாக விளைந்தன. அவற்றால் செல்வம் உண்டாகியது. சங்கும் முத்தும் அருமைப் பொருள்களாகும். அவை அழகுசாதனப் பொருள்களாகவும், மங்கலப் பொருள்களாகவுங் கொள்ளப்பட்டன. வளையல், தோடு போன்ற ஆபரணங்களைச் சங்கிலிருந்து செய்தார்கள். சங்கின் துண்டுகளை அறுத்து அளவுப் பிரமாணங்களுக்கு ஏற்பச் செம்மைப்படுத்தி, இலச்சினையிட்டுக் காசுக்குப் பதிலாகப் பயன்படுத்தும் வழக்கம் இந்தியாவின் பல பாகங்களிலே பண்டைக் காலத்திலே இருந்தது. சங்கினை ஒரு மங்கலப் பொருளாகவும் பயன்படுத்தினார்கள். வீடுகளிலும் அரண்மனைகளிலும் ஆலயங்களிலும் அவ்விதமாகவே அது கொள்ளப்பட்டது. வலம்புரிச் சங்கு கிடைத்தற்கரியது. மங்கலப் பொருள்களில் முதன்மையாகியது. அது திருமாலின் படைக்கலங்களுள் ஒன்று. அம்மனின் மூர்த்தங்களிலே சிலவற்றிற் சங்கினை ஏந்திய கோலத்தில் ஒரு கரம் அமைந்திருக்கும். அரச சின்னங்களில் ஒன்றாகவும் அது கருதப்பட்டது. சங்கினை அறுத்து ஆபரணங்களைச் செய்யும் தொழில்வினைஞர் மாந்தையில் வாழ்ந்தமைக்குத் தொல்பொருட் சான்றுகள் கிடைத்துள்ளன.

ஆறு கடலோடு கலக்கும் கழிமுகத்திலே முத்துச் சிப்பிகள் சில விடங்களில் விளைவதுண்டு. மன்னார்க் கடலின் இரு கரையோரங்களிலும், ஆதிகாலம் முதலாக முத்துச்சிப்பிகள் வைகாசி, ஆனி மாதங்களிற் பெருகுவதுண்டு. முத்து கிடைத்தற்கு மிகவும் அரிதானவற்றுள் ஒன்றாகும். நாகரீகம் முன்னேற்றமடைந்த தேசங்களிலே செல்வக் குடும்பங்களைச் சேர்ந்த பெண்கள், முத்திழைத்த மாலைகளையும், வேறு ஆபரணங்களையும் ஆவலோடு அணிந்தனர். இந்திய இலக்கியங்களிலும், சிற்பங்களிலும், ஒவியங்களிலும் முத்துமாலைகள் முதன்மையான ஆபரணங்களாகச் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளன. கலியாண வைபவங்களிலும் ஆலயத் திருவிழாக்களிலும் முத்துவிதானங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன. உரோம சாம்ராச்சியம் உன்னதமான வளர்ச்சி கண்டிருந்த காலத்திலே, யவனலோகத்துச் செல்வச் சீமாட்டிகளிடையே முத்திழைத்த ஆபரணங்களையும் அணியும் வழக்கம் ஏற்பட்டது. சர்வதேச வாணிபத்திலே தரமான பெறுமதி மிக்க பொருளாக முத்துக்கள் கொள்ளப்பட்டன. மூன்று கண்டங்களிலும் பரந்திருந்த யவனலோகத்து வணிகரும், தென்கடல் முத்தினைக் கொள்வனவு செய்தற் பொருட்டு வந்தனர். அவர்களோடு சீனதேசத்தவரும், அராபியரும் அதன் வாணிபத்தில் மிகுந்தாடுபாடு கொண்டனர்.

ஏற்றுமதியாகும் பொருள்களான சங்கும் முத்தும் விளைந்த கடலோரமாக அமைந்த மாதோட்டம், காலப்போக்கில் மொழிபல பேசும் பல்தேச மக்கள் கூடும் பட்டினப்பாக்கத்தையுடைய பெருநகரமாக வளர்ச்சி பெற்றது. தென்பாண்டி நாட்டுக் கரையோரங்களிலுள்ள மீனவரும், பரதவரும் கல்லணையைக் கடந்து சென்று மன்னார்க் கரையிற் கடல்படு திரவியம் தேடுவதில் ஈடுபடலாயினர். அவர்களிற் பலர் கரையினிலே தங்கிக் குடிபுகுந்தனர்.

ஆதிகாலம் முதலாகத் தென்னிந்தியத் தேசங்களும், இலங்கையும் ஒரு வர்த்தக வலையமாக இயல்பாகவே இணைந்திருந்தன. அந்த இணைப்பினைப் போர்த்துக்கேயராலும் ஒல்லாந்தராலும் பிற்காலத்தில் உடைத்துக் கொள்ள முடியவில்லை. தென்னிந்தியாவிற்கும் இலங்கைக்கும் இடையிலான வாணிபம் பெரும்பாலும் மாதோட்டத்தினூடாகவே நடைபெற்றது. வாணிபத்தின் காரணமாக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த சமுதாய, கலாசார மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. சைவம், பௌத்தம் ஆகிய சமயங்களைச் சேர்ந்த கோயில்களும் கலாசார நிறுவனங்களும் அமைக்கப்பட்டன. அவற்றுள் முதன்மை வாய்ந்த நிலையமாகத் திருக்கேதீஸ்வரம் விளங்கியது. அது இலங்கையின் பிரதானமான துறைமுகப்பட்டினத்தின் முதன்மைப் பதியாக அமைந்திருந்தது. அது போர்த்துக்கேயராற் 16ஆம் நூற்றாண்டில் அழிக்கப்பட்டது. ஆலயத்திலிருந்த விக்கிரகங்கள் பலவற்றையுஞ் சாசனங்களிற் பெரும்பாலானவற்றையும் அவர்கள் நிலத்திற் புதைத்துவிட்டனர். எனவே, அத்தலம் பற்றிக் கிடைக்கும் தொல்பொருட் சின்னங்கள் சிலவேயாகும்.

மாதோட்ட நகரிலே அமைதியைப் பேணிப் பாதுகாப்பினை வழங்குவதற்கும், சங்கவரிகளைச் சேகரிப்பதற்கும் அநுராதபுர மன்னர்கள் சில ஏற்பாடுகளைச் செய்திருந்தனர். அங்கு பரிபாலனஞ் செய்வதற்கு அதிகாரிகளையும் காவலா-ளரையும் அவர்கள் சில காலங்களில் நியமித்தனர். சிவ(ன்) என்னும் அமைச்சனைப் பற்றிச் சகஸவத்துப்பகரண என்ற நூலிற் குறிப்புண்டு.' அவன் மாதோட்ட நகரின் அதிபதியாக இருந்தான். அலங்காரஞ் செய்யப்பட்ட வீதி வழியாக அவன் உலாப்போனான். மாதோட்ட நகரின் வீதிகளின் ஒரங்களிலே மாடங்கள் பொருந்திய மாளிகை போன்ற வீடுகள் இருந்தன. அவை கொடிகளால் அலங்கரிக்-கப்பட்டிருந்தன. சிவ(ன்) இரதமொன்றில் இருந்த வண்ணமாகச் சேனாவீரர் சகிதமாக நகரினை வலம் வந்தான். பிற்காலத்து நூலாகிய **ரஸவாகினி** மாதோட்டத்திலிருந்த நந்தி என்னும் பெருவணிகனைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றது.

இரண்டாம் மகிந்தன் (777 - 797) இளவரசனாகவிருந்த காலத்திலே மாதோட்டத்திலே மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகளைப் பற்றி **மகாவம்**சம் கூறுகின்றது.² மாதோட்டத்திலே துறைமுக அதிகாரியாக ஒருவனை நியமித்தனர்.

மகாபடுலத்த என்னும் பதவிப் பெயர் அவனுக்குரியது என்பது பத்தாம் நூற்றாண்டுக்குரியதான மன்னார்க் கச்சேரித் தூண் கல்வெட்டின் மூலம் தெரிய வருகின்றது.³

அநுராதபுரத்திலிருந்து மாதோட்டத்துக்குப் போகும் பாதையொன்றின் அடையாளங்கள் இருப்பதாகத் தொல்பொருளியலாளர் சிலர் சொல்லுகின்றனர். பல சந்தர்ப்பங்களில் மாந்தையிலே தொல்பொருள் அகழ்வாராய்வுகள் நடை-பெற்றுள்ளன. மாந்தைப் பட்டினம் அரண்களும் அகழிகளுஞ் சூழ்ந்த பகுதிகளைக் கொண்டிருந்தமை அவற்றால் உணரப்படுகின்றது. அகழ்வாராய்வுகளின்போது அங்கு பழங்காசுகளும், மணிகளும், கலவோடுகளும், உலோகத் துண்டங்களும், பீங்கானோடுகளும், பலவிதமான சாடிகளும் மிகுதியாகக் கிடைத்துள்ளன. அங்குள்ள தொல்பொருட்களிற் சில இந்தியாவில் உற்பத்தியானவை. வேறு சில, சீனதேசத்திலிருந்தும் வந்த சாடிகள், பீங்கான்கள் போன்றவற்றின் பகுதிகளாகும். புராதனமான யவனதேசத்துக் கொள்கலன்களின் துண்டங்களும், உரோம நாணயங்களும், அராபியரின் அரும்பொருள்களும், பாரசீகத்துப் பண்டங்களின் பாகங்களும் அங்கு கிடைத்துள்ளன. கடல்வழியான சர்வதேச வணிகப் பாதைகளின் ஒரு பிரதானமான சந்தியாகச் சில காலங்களில் மாதோட்டம் அமைந்திருந்ததென்பது தொல்பொருட் சான்றுகளினால் உணரப்படுகின்றது. எட்டாம், ஒன்பதாம் நூற்றாண்டுகளில் மாதோட்டம் மிகுந்த சிறப்புடன் விளங்கியது. திருக்கேதீஸ்வரம் பற்றிய தேவாரப்பதிகங்களும் ஏழாம், எட்டாம் நூற்றாண்டுகளைச் சேர்ந்தவை என்பது கவனித்தற்குரியது.

திருக்கேதீஸ்வரம்: தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

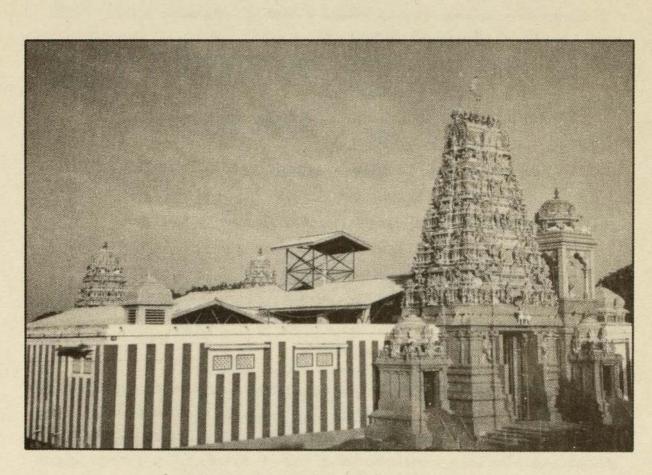
திருக்கேதீஸ்வரம் புராதனமான திருத்தலம் என்பதும், அதனைப் பற்றிய புராணக் கதைகள் ஏற்பட்டிருந்தன என்பதும் தேவாரப் பதிகங்களின் மூலம் அறியப்படும். மேகவண்ண அபயன் (303-331) என்னும் அரசனின் ஆட்சிக் காலத்திலே மாதோட்டத்தில் அமைந்திருந்த சிவாலயம் ஒன்றைப் பற்றித்**தாட்டாவம்சம் என்னு**ம் நூலிற் குறிப்புண்டு.

தலபுராணங்களுக்கு மூலமானவை தேவாரப் பதிகங்கள். அவை யாவும் திருத்தலங்களைப் பற்றியவை. அருவமான பரம்பொருளை உருவமாகிய கோலத்திலே போற்றிப் பரவி வழிபடுவதற்கென்று அமைந்தவை திருத்தலங்கள். அவை இகபரமாகியவற்றின் இணைப்பை அடையாளபூர்வமாக உணர்த்துபவை. தலங்களைப் பற்றிய திருப்பதிகங்களிற் பள்ளி கொண்ட இறைவனையும், தலம் பற்றிய புராணக் கதைகளையும் இயற்கைச் சூழலின் வனப்பையும் நாயன்மார் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளனர். ஒவ்வொரு தலத்திற்கும் தனித்தனியான புராணக் கதைகளும் சிறப்பான சுற்றாடற் சூழலும் உண்டு.

திருக்கேதீஸ்வரம் பாலாவியின் கரைமேல் அமைந்திருந்ததென்றும், அது மாதோட்டத்தின் சிறப்புமிகு தலமென்றும், அடியார்களின் பாவவினைகளைப் போக்குஞ் சிறப்புமிகு தலமென்றும் நாயன்மார்கள் இருவரும் பாடியுள்ளனர்.

சுந்தரர் தேவாரத்திலே மாதோட்ட நகரைப் பற்றி மேல்வரும் வர்ணனைகள் காணப்படுகின்றன.

> வங்கம்மலி கின்ற கடல் மாதோட்ட நன்னகர்; வரிய சிறை வண்டியாழ் செய்யும் மாதோட்டநன் னகர்; வையம்மலி கின்ற கடல் மாதோட்டநன் னகர்; வானத்துறு மலியுங்கடல் மாதோட்டநன் னகர்;

திருக்கேதீச்சரம் - தற்போதைய தோற்றம்

மட்டுண்டுவண் டாலும்பொழின் மாதோட்டநன் னகர்; மாவின்கனி தூங்கும் பொழின் மாதோட்ட நன்னகர்; கறையார் கடல் சூழ்ந்தகழி மாதோட்டநன் னகர்

மாதோட்டத்தின் இயற்கை வனப்புகளைச் சம்பந்தரும் பலவாறு சிறப்பித்துப் பாடுகின்றார். அவருடைய பாடல்களிலுள்ள மேல்வரும் குறிப்புக்கள் கவனித்தற்குரியவை:

தேவார முதலிகளின் காலத்திலே சிறந்தவொரு நகரமாக மாதோட்டம் விளங்கியது. அது செல்வம் மிகுந்த வணிக நகராக விளங்கியது. அது ஆரவாரிக்கின்ற அலைகள் மோதும் கடலின் கரைவரை பரந்திருந்தது. அதன் துறைமுகத்திலே பெருந்தொகையான கப்பல்கள் காணப்பட்டன. அங்கு முத்தும் பொன்னும் மணிகளும் மிகுதியாகக் கிடைத்தன என்று சம்பந்தர் குறிப்பிடுகின்றார். அதன் அருகிலுள்ள கடலில் மிகுதியாக விளைந்த சங்குகளைப் பற்றிச் சுந்தரர் சொல்லுகின்றார். கிடைத்தற்கு அரியனவான பெறுமதிமிக்க பொருள்களின் உற்பத்தித் தானமாகவும் பரிவர்த்தனை நிலையமாகவும் அது திகழ்ந்தது.

அந்நாட்களில் நீர்வளமும் நிலவளமும் மிக்க பதியாக மாதோட்டம் பொலிவு கொண்டிருந்தது. தோப்புகளும் பசுமையான சோலைகளும் அங்கு காணப்பட்டன. மா, வாழை, தென்னை, கமுகு முதலிய பயன்தரு மரங்களை அங்கு குடியானவர்கள் தோப்புகளில் உண்டு பண்ணியிருந்தார்கள். அதனாற் செழுமையும் பசுமையும் நிறைந்த நிலப்பகுதிகள் நகரத்தினை அணி செய்தன. மலர்வனங்களில் நறவம் மாந்திய வண்டுகளின் ரீங்காரம் யாழிசை போல இனிமையாகக் கேட்டது. வாழைத்தோட்டங்களிலே தாவித்திரியும் வானரங்கள் கனிகளைப் பறிக்குங் காட்சி வழமையாகும். பகலவனின் கதிர்களினால் உண்டான வெம்மையைப் பொறுத்துக் கொள்ள முடியாத மயில்கள் சோலைகளிற் புகுந்து அங்குள்ள குளிர்ச்சியாற் பேருவகை கொண்டு தோகை விரித்தாடுவது ஒரு சிறப்பான காட்சியாகும். இத்தகைய சிறப்புகள் பொருந்திய திருமருவிய பதியில் திருக்கேதீஸ் வரம் அமைந்திருந்தது. கோயில், பாலாவி என்னும் ஆற்றின் கரைமேல் அமைந்திருந்தது. "பாலாவியின் கரைமேல் திடமாக உறைகின்றான் திருக்கேதீச்சரத்தானே" என்கிறார் சுந்தரர். பாலாவித் தீர்த்தம் பாவ விமோசனம் செய்ய வல்லது. அங்கு சிவனடியார்கள் பத்தியோடு சென்று வழிபாடு செய்தனர். அதனாற் "பத்தாகிய தொண்டர் தொழு பாலாவி" என்று தேவாரப்பாடல் வர்ணிக்கின்றது. அந்நாட்களிற் பாலாவியிலே திரைகள் பெருகிப் பரவும் வண்ணமாக வெள்ளம் பெருகிப் பாய்ந்தது.

பாலாவியின் கரைமேல் அமைந்த ஆலயம், பாவவிமோசனத்துக்கான கோயில் என்ற கருத்தினைச் சம்பந்தர் வலியுறுத்துகின்றார்.

> கேதீச்சரங் கைதொழக் கடுவினையடையாவே கேடிலாத கேதீச்சரந் தொழுதெழக் கெடுமிடர் வினைதானே அண்ணல் நண்ணுகே தீச்சர மடைபவர்க் கருவினை யடையாவே

எனப் பலவாறு தலச்சிறப்பினைப் புகழ்ந்து பாடுகின்றார். அப்பர்பிரானின் திருவீழிமிழலைப் பதிகத்திலுள்ள மேல்வரும் பாடலிலே திருக்கேதீஸ்வரம் பற்றிய குறிப்புண்டு.

> பூதியணி பொன்னிறத்தர் பூணநூலர் பொங்கரவர் சங்கரர் வெண்குழையோர் காதர் கேதீச்சர மேவினார் கேதாரத்தார் கெடில வடவதிகை வீரட்டத்தார் மாதுயரந் தீர்த்தென்னை உய்யக் கொண்டார் மழபாடி மேய மழுவாளனார் வேதிகுடியுள்ளார் மீயச்சூரார் வீழி மிழலையே மேவினாரே.⁴

திருப்பெருந்துறை மேவிய பெருமான், ஆழிசூழ் இலங்கையில் இலங்கேஸ்வரனின் பத்தினியாகிய வண்டோதரிக்குப் பதமளித்த செம்மையை மாணிக்கவாசகர் திருவாசகப் பாடல்கள் இரண்டிலே புகழ்ந்து பாடுகின்றார். அவை மேல்வருமாறு உள்ளன: ஏர்தருமேழ் உலகேத்த எவ்வுருவும் தன்னுருவாம் ஆர்கலிசூழ் தென்னிலங்கை அழகமர் வண்டோதரிக்குப் பேரருளின் பமளித்த பெருந்துறை மேய பிரானைச் சீரியவா யாற்குயிலே தென்பாண்டி நாடனைக் கூவாய்

வந்(து) இமை யோர்கள் வணங்கி ஏத்த மாக்கரு ணைக்கட லாய் அடியார் பந்தனை விண்(டு) அற நல்கும் எங்கள் பரமன் பெருந்துறை ஆதி அந்நாள் உந்து திரை கடலைக் கடந்(து) அன்று ஓங்கு மதில் இலங்கை அதனில் பந்தனை மெல்விர லாட்(கு) அருளும் பரி(சு) அறிவார் எம் பிரானாவாரே.⁵

மாதோட்டத்திலுள்ள தீர்த்தக் கரையினைப் புனித தலமாகப் பௌத்தர்களும் போற்றினார்கள். சிங்கள மொழியிலுள்ள சாசனங்கள் இரண்டினால் இதனை அறிய முடிகின்றது. ஜேதவனராமத்துக்கு வழங்கிய தானங்களைப் பற்றிய அநுராதபுரத்துக் கல்வெட்டொன்றிலே நன்கொடைக்கு அகிதஞ் செய்தவர்கள் மஹாதொடியிலே பசுக்களை வதை செய்யும் பாவத்தைப் பெறுவார்களென்று சொல்லப்பட்டுள்ளது.⁶ கதிர்காமத்திலிருந்து கிடைத்துள்ள சாசனமொன்றிலும் இவ்வாறான ஒம்படைக் கிளவி காணப்படுகின்றது. அதிலே சொல்லப்படுகின்ற ஏற்பாடுகளை மீறுவோர், பசுக்களைக் கொன்ற பாவத்தைப் பெறுவார்கள் என்று எழுதப்பட்டுள்ளது.⁷ எனவே மஹாதொடி என்னும் மாதோட்டத் திலுள்ள தீர்த் தக் கரையினைப் புனித தேடித்திரமாகப் பேணும் மரபொன்று பௌத்தர்களிடையிலும் நிலவி வந்ததென்று கருதலாம்.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில், மஹாதித்த என்னும் பாளிமொழிப் பெயர் எவ்வாறு உற்பத்தியானது என்பதைப் பற்றிச் சிந்திப்பது சாலவும் பொருத்தமானதாகும். அது மஹாதீர்த்த என்ற சமஸ்கிருதமொழிச் சொல்லுக்குச் சமமான பதமாகும். புனிதமான நீராடுதுறை என்பதனையே அது குறிக்கும். எனவே அது எதிர்க்கரையிலுள்ள சேது கரை போன்றது. புனிதமான தீர்த்தங்கள் பொருந்தியதான சேதுகரையில், இராமேஸ்வரம் என்னும் தொன்மையான சிவாலயம் அமைந்திருப்பதைப் போல, மாதோட்டத்தின் புனிதமான நீராடுதுறையின் சமீபத்திலே திருக்கேதீஸ்வரம் அமையப் பெற்றுள்ளது. தென்பாண்டி நாட்டிலும், வடமேற் கிலங்கையிலும் பரவிய சைவசமய நெறியும் வழிபாட்டு மரபுகளும் நெருங்கிய தொடர்புகளைக் கொண்டவை; பொதுவான அம்சங்களை உடையவை; மிகவும் தொன்மையானவை என்பன இதனால் உணரப்படும்.

திருக்கோணேஸ்வரம்: தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

இலங்கையின் கிழக்குக் கரையில் அமைந்துள்ள கோணபர்வதம் என்னுந் திருகோணமலைக்கு கோகர்ணம், திரிகூடம், தென்கைலாசம் என்னும் பெயர்களுமுண்டு. ஐரோப்பியரின் ஆட்சிக் காலங்களில் அதனைச் சுவாமிமலை என்றும், கோணேசர் மலை என்றுங் குறிப்பிடலாயினர். அங்கு அமைந்து காணப் பெற்ற சிவாலயத்தைத் திருக்கோணேஸ்வரம் என்று குறிப்பிடுவது புராதன காலம் முதலாக நிலவிவரும் வழமையாகும். அது மச்சகேஸ்வரம் என்றுஞ் சொல்லப்படும். அதன் கட்டட, சிற்ப வேலைப்பாடுகளின் சிறப்பினாலும், செல்வ வளத்தினாலும், புனித க்ஷேத்திரம் என்ற வகையிலும் இலங்கையிலுள்ள சிவாலயங்கள் எல்லாவற்றிலும் முதன்மைத்தானமாகத் திருக்கோணேல்வரம் விளங்கியது.

நூல்கள்

கோகர்ணத்துச் சிவாலயம் பற்றி ஒரு இலக்கியப் பாரம்பரியம் உருவாகிவிட்டது. தக்ஷிண கைலாசபுராணம், கோணேசர் கல்வெட்டு, திரிகோணாசல புராணம். திருகோணமலை அந்தாதி என்பன அவற்றுட் பிரதானமான நூல்களாகும். இப்போது கிடைக்கின்ற கோணேஸ்வரம் பற்றிய நூல்களிலே றீதக்ஷிண கைலாச புராணம் என்பதே காலத்தால் மிக முற்பட்டதாகும். அது கோணேசர் கோயிலைப் பற்றிய தலபுராணமாகும். இராசகுருவான சைவராச பண்டிதரின் வேண்டுகோளுக்கமைய மகா வித்துவானாகிய சிங்கைச் செகராசசேகரன் அதனைப் பாடினான். இது நூலிற் காணப்படும் மேல்வரும் பாயிரச் செய்யுள்களினால் உணரப்படுகின்றது:

> வைப்பான வடகயிலை தென்கயிலை என்று இரண்டு வகைக்கு, முன்நாள் செப்பாதி வடமொழியின் புராணநடை தென்மொழியால் செப்புகென்றான், இப்பாரில் அயன் நான்கு முகமும் ஒரு முகமாகி இசைந்ததென்ன, மெய்யான குரு சைவராச பண்டிதன் என்னும் நால்வேத நூலோன்.

வேதம் முதல் உபநிடமும் சிவாகமமும் புராண முதல் விரிநால் யாவும் சோதிடமும் மந்திரமும் உணர்ந்து,

உணராதவர் தெளியச் சொல்லவல்லோன்,

ஆதலினால் அக்குருவின் மொழிகேட்ப வேண்டும் ஏனும் அன்பீனாலே, ஓதினன் இவ்வடமொழியின் புராண நடை தென் மொழியின் உலகமீதே.

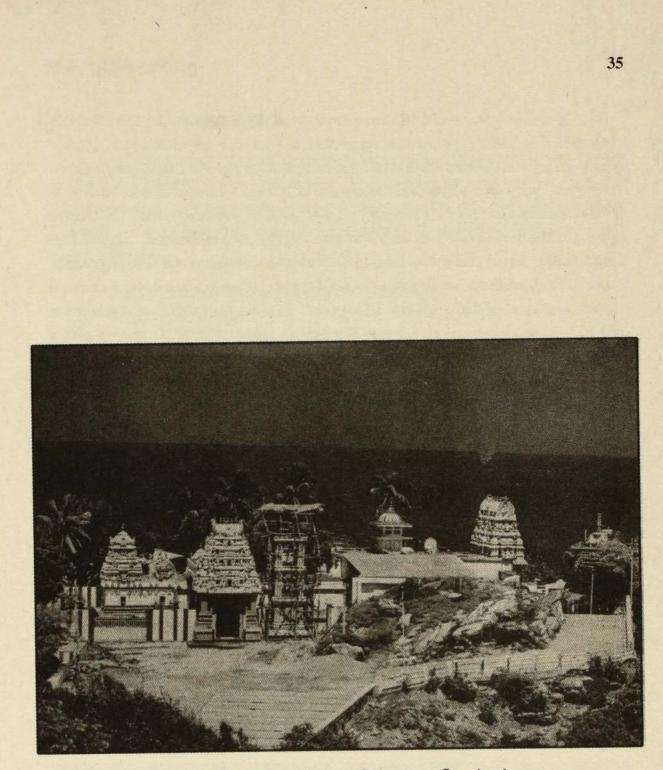
பாரிலங்கு கயிலாச புராணத்திற்கு ஏழ் சருக்கம் பயில்வித்து, ஓங்கும் ஆரமுத விருத்தகவி அறுநாற்று முப்பத்து ஈரளவேயாக்கி, சீர்எழுத்துச் சொற்பொருள் யாப்பு அலங்காரம் முதலிய நூல்தெரிக்கும் சீர்த்திப் பேர்இலங்கு சிங்கையத்தார்ச் செகராச சேகரனாம் பெருமான் மாதோ.⁸

வடமொழியிலுள்ள நூலொன்றை ஆதாரமாகக் கொண்டு கைலாசபுராணம் இயற்றப்பட்டது; அதனைச் சிங்கைச் செகராசசேகரன் என்னும் அரசன் பாடினான்; அவன் அதனைத் தனது குருவாகிய சைவராச பண்டிதர் என்னும் வித்தகரின் வேண்டுகோளினாலே பாடினான்; கைலாசபுராணம் என்னும் ஸ்ரீ தக்ஷிண கைலாச புராணம் வித்துவ மரபொன்றின் வழியாக உருவாகியது என்னும் கருத்துக்கள் இப்பாடல்களில் அடங்கியுள்ளன. இந்நூல் ஏழு சருக்கங்களையும் 632 செய்யுள்களையுங்கொண்டமைந்துள்ளது.

கைலாசபுராணத்திற்குச் சிறப்புப் பாயிரம் பாடிய அரசகேசரி அதன் பொருளடக்கத்தை மேல்வருமாறு வர்ணிக்கின்றார்:

> மணிநிறக் கண்டன் மாண்புறு கயிலையின் அணிநிறக் கொடுமுடி ஆயிரத்தோர் முடி படவரவு ஒதுங்கப் பறித்தரும் இலங்கை வடகடல் நடுவண் மாதிரம் பதிப்ப வருமுக்கோண மலை தென்கயிலை

பரன் அருள் உருத்திரர் பதினொரு பேரும், ஒருபது முகுந்தரும், ஒன்பது விரிஞ்சரும், வருகடற் கடகம் வழங்கிய மீனமும், திருமலை தழுவிய தெசமுக நிருதனும், பெருமத மலைகரிப் புரவலர் பலரும், பூசையோடு இறைஞ்சிய புராணநாற் கதையை ஆசறு தமிழில் அறைகுதி என்றனன்⁹

திருக்கோணேஸ்வரம் - தற்போதைய தோற்றம்

ீதிருநீலகண்டனாகிய சிவபெருமான் தங்கியிருக்கும் மேருமலையிலே 1001 சிகரங்கள் உண்டு. அவற்றை ஆதிசேடன் காவல் புரிகின்றான். அவன் ஒதுங்கும்படியாக அவனோடு போர்புரிந்த வாயுதேவன் அச்சிகரங்களுள் ஒன்றைப் பறித்துக் கடலின் நடுவிலே வைத்தான். அது தென்கயிலை என்னும் திரிகோணமலையாகப் பொலிந்தது. "அத்தகைய திருமலையிலே பதினொரு உருத்திரர்களும் திருமாலின் வடிவினராகிய முகுந்தர் பதின்மரும், ஆழ்கடலிற் தேவர்களின் காப்பு வளையல்களைத் திருமாலின் அவதாரமாகிப் பெற்று வந்த பெருமீனும், இலங்கேஸ்வரனாகிய தசக்கிரீவனும், பூலோகத்து மன்னர்கள் வேறு பலரும் அத்தலத்திலே வழிபாடு செய்தனர். இவற்றைப் பற்றிய திவ்வியமான சரிதங்கள் அடங்கிய புராணக்கதையை இனிய தமிழ்ப்பாவினால் அமைத்திடுக என்றனன்."

தென் கயிலாயத்தின் தலச் சிறப்பினை விளக்கும் புராணக்கதையொன்று வடமொழியில் எழுதப்பட்டிருந்தது எனச் சிறப்புப் பாயிரம் குறிக்கின்றது. அது ஒரு மகாத்மியம் போலானது என்று கொள்ளலாம். அதனை மச்சேந்தியம் என்பர் செகராசசேகரன். பாயிரச் செய்யுளொன்றில் மேல்வரும் அடிகள் உள்ளன:

> ஆதரவின் இறைஞ்சுகதை கைலாச புராணமென அறையலுற்றேன் மாதுரிய மச்சேந்திய வடபுராணத்தியல்பு மருவத்தானே

கைலாசபுராணத்தின் ஏழாவது சருக்கமான திருநகரச்சருக்கத்திலே கோயிலைப் பற்றிய பொதுவழக்கான சரிதம் ஒன்றின் அம்சங்கள் சேர்ந்து விடுகின்றன. அந்தச் சரிதம் குளக்கோட்டன், கயவாகு என்னும் அரசர்கள் கோணேசர் கோயில் தொடர்பாகப் புரிந்த திருப்பணிகள் பற்றியது. அவர்களிருவருட் செம்பியனான குளக்கோட்டன், கோணேசராலயத்தைக் கற்றளியாகப் புனரமைத்து, ஆலய சேவைகள் ஒழுங்காக நடைபெறுவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்தான். காலத்தால் அவனுக்கு ஒரு நூற்றாண்டுக்குப் பிற்பட்டவனாகிய கயவாகு, 12ஆம் நூற்றாண்டிலே பொலநறுவையில் அரசனாக இருந்தவன். அவன் கோணேசர் ஆலயத்து சேவைகளைப் புனருத் தாரணம் பண்ணியவன்; சைவ சமயச் சார்புடையவன். இம்மன்னர்களைப் பற்றிய ஆதாரபூர்வமான பல தகவல்கள் கைலாசபுராணத்தில் அமைந்துள்ளமை குறிப்பிடற்குரியது.

பதினேழாம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பெற்ற கோணேசர் கல்வெட்டு வேறொரு வகையான நூலாகும். அது மான்மியமன்று; புராணமுமன்று. அது செய்யுள் நடைப்பகுதி, வசன நடைப்பகுதி என்னும் இருபகுதிகளைக் கொண்ட தொகுப்பு நூலாகும். இரு பகுதிகளும் வெவ்வேறு மூலங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. அவை வெவ்வேறு காலப் பகுதிகளைச் சேர்ந்தவை. கோணேசர் கல்வெட்டு என்னும் பெயர் செய்யுள்நடைப் பகுதிக்குரியதாகும். அதனைக் கவிராசவரோதயன் என்பவர் பாடியுள்ளார். அது ஆலய சேவைகள் தொடர்பான வழமைகளைப் பற்றிய நூலாகும். உரைநடைப் பகுதியிற்கோணேசர் கோயில், வன்னிமைகள், சமூகப் பிரிவுகள் என்பன தொடர்பான வரலாற்றம்சங்கள் பொருந்திய மரபுவழிக் கதைகள் உள்ளன.

திரிகோணாசல புராணம்

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டளவில் இயற்றப்பட்ட திரிகோணாசல புராணம் இருபது படலங்களைக் கொண்டுள்ளது. மச்சபுராணம், கைலாசபுராணம் ஆகிய நூல்களையும், பொது வழக்கான கதைகளையும் ஆதாரமாகக் கொண்டு அந்நூல் அமைக்கப் பெற்றுள்ளது என்பது அதிலுள்ள மேல்வருஞ் செய்யுளினாற் புலனாகின்றது:

> மச்ச புராணக் கதையும் கயிலாய புராணத்தின் வாய்மை தாணம் முச்சமம் போற்றிடும் அறிஞர் முன்னுரைத்த மரபுகளின் முறையுந்தூக்கி மெச்சிய சீர்தென் கயிலைப் பெரியோர்கள் கூற முன் விதியின் ஆராய்ந்து இச்சகத்திற் கோணவரைப் புராணமெனத் தமிழ்ப் பாவின் இயம்பலுற்றேன்.¹¹

திருக்கோணேஸ்வரம் தொடர்பான மரபுவழிக் கதைகளின் மிக வளர்ச்சி பொருந்திய நிலையினைத் திரிகோணாசல புராணத்திலே கண்டு கொள்ளலாம். கைலாசபுராணத்திலும் கோணேசர் கல்வெட்டிலுமுள்ள எல்லா அம்சங்களும் இதில் அடங்கி விடுகின்றன. கோணேசர் கோயில் பற்றிய மூலமான கதைகளும் மரபுகளும், இதிலே திருகோணமலையின் தேசத்து வரலாறாக விரிவாக்கம் பெற்றுவிடுகின்றன.

தலப்பெயர்கள்

தகூஷிண கைலாசம், திரிகோணம், கோணபர்வதம், திரிகூடம் முதலியன திருகோணமலையின் தலப்பெயர்களாகும். அத்தகைய திருத்தலத்தில் அமைந்துள்ள சிவாலயம் திருக்கோணேஸ்வரம், மச்சகேஸ்வரம் என்னும் பெயர்களால் வழங்கியது. அப்பெயர்களை விளக்கும் புராணக்கதைகள் உள்ளன. "ஆதிசேடனும் வாயுபகவானும் தம்முள் மாறுபட்டு இகலிய நாளில் இருவரும் தத்தம் வலிமையைக் காட்ட முயன்று மகாமேருவின் கொடுமுடிகளை ஆதிசேடன் தன் பணாமுடிகளால் மூடிக்கொள்ள, வாயுபகவான் தன்வலி மேம்பாடுற மேருவின் சிகரங்களில் மூன்றைப் பிடுங்கிக் கடலில் வீசிவிட, அவைகளில் ஒன்று இலங்கையில் வீழ்ந்து திருகோணமலையாக அமைந்தது" என்பது ஒரு புராணக்கதை. திரிகோணம் இமையத்தின் சிகரங்களுள் ஒன்று என்று சொல்லப்படுவதால் அது தென்கைலாசம் என்னும் பெயரைப் பெற்றது. திரிகோணத்தில் அமைந்துள்ள சிவாலயம் தலப்பெயரின் காரணமாக திருக்கோணேஸ்வரம் என்னும் நாமத்துடன் விளங்கியது. பதினோராம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த சாசனங்களில் அது மச்சகேஸ்வரம் என்று குறிப்பிடப்படுகின்றது.¹² கோணேசர் கோயிலை மச்சகேஸ்வரம் என்று சொல்வது மட்டக்களப்பு தேசத்தவர் வழமையாகும். திருமால் மச்சாவதாரத்திலே தென் கயிலாயத்தை அடைந்து அங்கு மீன் வடிவிலிருந்து நீங்கித் தனது சுயரூபத்தில் மகேசுரனை வணங்கியதனாலே தக்ஷிண கைலாசமானது மச்சகேஸ்வரம் என்னும் பெயரைப் பெற்றதென்பது புராணக் கதை. அது தக்ஷிண கைலாச புராணத்தில் மேல்வருமாறு சொல்லப்படுகின்றது:

> ஆய தென்கைலாயத்தின் தென்புற மணுகி மாயமச்சமாம் உடலையக் கடல்வழி வைத்துத் தூய தன்னருக் கொண்டரன் சந்நிதி துன்னிச் சேய கங்கணம் முன்வைத்து வணங்கினன் திருமால் மல்கு மச்சமாம் கேசவன் பெயரினை மலையும் புல்கு மச்சகேஸ்வரமெனத் திருப்பெயர் புகன்றார்¹³

கோகர்ணம் என்பது திருகோணமலையின் புராதனமான பெயர்களில் ஒன்றாகும். அது தக்ஷிண கைலாசபுராணத்திற் பலவிடங்களிலே வருகின்றது. அது சோடகங்க தேவனுடைய கல்வெட்டிலுங் காணப்படுகின்றது. கோகண்ண என்பது **கோகர்ண்ண** என்ற சமஸ்கிருதச் சொல்லின் பாளிமொழி வடிவமாகும். கோகர்ண்ண என்பது தமிழில் கோகர்ணம் என்று சொல்லப்படும். அது மருவிக் கோணம் என்றும் வரும். கோணேசர் கோயில் உடையாரை கோகர்ணேஸ்வரர் என்றும், அம்மனைக் கோகர்ணநாயகி என்றுஞ் சொல்வர். உடையாரைக் கோணேசர் என்றும் கோணைநாதர் என்றுஞ் சொல்வதும் வழமை. இத்திருநாமங்களிடையே காணப்படும் வேற்றுமைகள் கோகர்ணம் என்னும் பெயர் பொதுவழக்கிலே மருவி கோணம் என்றும் வரும் என்பதைத் தெளிவுபடுத்துகின்றன.

கோகர்ணம் என்பது புராதனகாலச் சைவசமய மரபிலே சிறப்புப் பெற்றிருந்த தலப் பெயராகும். அப் பெயர் கொண்ட நான்கு தலங்கள் நாவலந் தீவின் நாற்றிசைகளிலும் இருந்தன. அவை மலைப்பகுதிகளில் அமைந்திருந்தன. கலிங்க தேசத்தில் மகேந்திர மலைத் தொடரிலே கோகர்ணம் என்றவொரு சிவத்தலம் இருந்தது. அங்கு எழுந்தருளிய சிவனின் மூர்த்தத்தைக் கோகர்ண சுவாமி என்று குறிப்பிட்டனர். கலிங்காதிபதிகளான கங்க வம் சத்து வேந் தர்கள் கோகர்ணசுவாமியைத் தங்கள் குலதெய்வமாகக் கொண்டு போற்றி வழிபட்டனர்.

நேபாள தேசத்திற் கிராதர் எனப்படுவோர் வாழும் பசுபதி என்னும் பகுதியிற் கோகர்ண்ண என்னும் சிவத்தலம் ஒன்றுண்டு. வங்காளத்துப் பாலவமிசத்தைச் சேர்ந்த தர்மபாலனுடைய படைகள் வடஇந்தியாவிலே திக்குவிசயம் மேற்கொண்ட பொழுது, அவை கேதார(ம்), கோகர்ண(ம்) என்ற புனித தலங்களையுந் தரிசித்துச் சென்றதாகச் சாசனங்கள் குறிப்பிடுகின்றன. கோகர்ணம் என்று சொல்லப்படும் சிவாலயமொன்று இந்தியாவின் மேற்குக் கரைப்பகுதியிலே துளுவதேசத்தில்

பாடல் பெற்ற தலங்கள்

உள்ளது. அதனைப் பற்றித் திருஞான சம்பந்தரும், அப்பரும் ஒவ்வொரு பதிகம் பாடியுள்ளனர். அங்குள்ள சிவனின் பெயர் மஹாபலிநாதர்; அம்மையின் பெயர் கோகர்ணநாயகி.

இலங்கையின் கிழக்குக் கரையிலுள்ள கோகர்ணத்துச் சிவனைக் கோணைநாதர், கோணேஸ்வரர் (கோகர்ணேஸ்வரர்), கோகர்ணநாதர், கோணேசர் எனப் பலவாறு குறிப்பிடுவது வழக்கம். இந்தியாவிலே கோகர்ணம் என்ற பெயரால் வழங்கும் மூன்று கோயில்கள் உள்ளபோதும் கலிங்கத்து மகேந்திர மலையிலுள்ள சிவனாரின் மூர்த்தமே கோகர்ண ஈஸ்வரர் என்ற பெயரினைக் கொண்டிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. திருகோணமலையிலும், மகேந்திர மலையிலும் வீற்றிருக்கும் சிவனின் தோற்றம் ஒரே பெயரினைக் கொண்டிருந்தமை தற்செயலாக ஏற்பட்டவொன்றாகாது. இரு தலங்களும் அமைந்துள்ள பகுதிகளுக்கிடையிலே நெருங்கிய வாணிப-கலாசாரத் தொடர்புகள் ஏற்பட்டிருந்தன என்றும், அவற்றின் விளைவாக ஒரே பெயரைக் கொண்ட சிவபெருமானுடைய உருவத்தை ஆலயத்திலே தாபனஞ்செய்து வணங்கும் முறையினைச் சைவர்கள் ஏற்படுத்தினார்களென்றும் கருதலாம்.

இந்தியாவின் கிழக்குக் கரையிலுள்ள பகுதிகளோடு ஏற்பட்டிருந்த வாணிபத் தொடரின் காரணமாகத் திருகோணமலையில் இந்து சமுதாயமும் இந்துக்கோயில்களும் புராதன காலத்தில் வளர்ச்சி பெற்றனவென்று கருதலாம். மகாசேனனின் ஆட்சிக் காலத்துக்கு முன்பு கோகர்ணத்துச் சிவாலயம் இலங்கையின் கிழக்குக் கரையிலே மிகப் பிரசித்தி பெற்ற தலமாகிவிட்டது.

மகாவம்சக் குறிப்பு

மகாயான பௌத்தர்களின் பிரசாரங்களினாற் கவரப்பெற்ற மகாசேனன், மகாவிகாரையைச் சேர்ந்த சங்கத்தாரோடு பகைமை கொண்டு அவர்களின் பீடங்களைச் சீர்குலையுமாறு செய்தான். சைவசமயத்தின் மீதும் பகைமை கொண்டு சிவாலயங்களை இடித்தான். அதனைப் பற்றி மகாவம்சம் மேல்வருமாறு கூறும் :

அரசன் மணிஹீரம் என்னும் விகாரத்தைக் கட்டினான். தேவாலயங்களை அழித்துவிட்டு மூன்று விஹாரங்களை அமைப்பித்தான் கோகர்ணத்தில் கோகர்ண விகாரையினையும், ஏரகாவில்ல என்னுமிடத்தில் மிககாம விகாரையையும் கலந்த என்னும் பிராமணனுடைய ஊரிலே கங்காசேன பர்வதம் என்னும் விகாரத்தையும் அமைப்பித்தான்.¹⁴

கிழக்குக் கரையிலுள்ள மூன்று சிவாலயங்களைப் பற்றி மகாவம்சம் குறிப்பிடுகின்றமை கவனித்தற்குரியது. அவற்றிலொன்று கோகர்ணமான திரிகோணமலைக்கோயிலாகும். இன்னொரு சிவாலயம் ஏரகாவில்ல என்னுமிடத்தில் இருந்ததென்று சொல்லப்படுகின்றது. ஏரகாவில்ல என்பது எருவில் என்ற பெயரின் பாளி வடிவம் போலத் தெரிகின்றது. அவ்வாறாயின் அது மட்டக்களப்பிலுள்ள எருவில் - போரதீவு என்னும் பகுதியைச் சேர்ந்த தலமென்று கொள்ளலாம். அங்குள்ள கிராமமொன்று பிராமணர் ஒருவரின் உடைமையாக இருந்தமையும், அக்கிராமத்திலே சிவாலயம் ஒன்று அமைந்திருந்தமையும் குறிப்பிடற்குரியனவாகும்.

மகாவம்சத்தின் உரைநூலான வம்சத்தப்பகாசினி கோகண்ண விகாரம் கிழக்குக் கடற்கரையிலே, கோகண்ணகாமத்திற்கு அண்மையிலே கட்டப்பெற்ற-தென்று குறிப்பிடுகின்றது. மேலும், முன்பு சொல்லப்பட்ட மூன்று தலங்களிலுந் தேவாலயங்கள் இருந்தனவென்றும், அவை பௌத்த சாசனத்திற்குத் தடையாக-விருந்தன என்றும் அந்நூல் கூறும். அத்துடன், சிவலிங்கம் போன்ற வழிபாட்டுச் சின்னங்களை அழித்த மகாசேனன் இலங்கை முழுவதிலும் பௌத்த சமயத்தை மேன்மைபெறச் செய்தானென்றுஞ் சொல்லப்படுகின்றது.

கிழக்குக் கரையோரப் பகுதியில் வாழ்ந்த குடிகளிற் கணிசமான தொகையினர் சைவராயிருந்தனர் போலத்தெரிகின்றது. அநுராதபுர காலத்துக்குரிய தொல்பொருட் சின்னங்கள் இலங்கையின் வரட்சி வலயத்திற் சைவ வழிபாட்டு முறைகளைப் பின்பற்றியவர்கள் ஆங்காங்கு வாழ்ந்தமைக்குச் சான்றாகின்றன.

வாயுபுராணக் குறிப்பு

இந்தியாவிலே குப்தர்பேரரசர் காலத்திலே எழுதப்பட்ட புராணங்களில் ஒன்றான **வாயுபுராணம்**, மலயதீவு என்னும் நாட்டின் கிழக்குக் கரையிலுள்ள கோகர்ண்ண என்ற சிவனுடைய பெயரைக்கொண்ட சிவாலயத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றது.¹⁵ வாயு புராணத்தில் வர்ணிக்கப்பட்டுள்ள மலயதீவு பலவகையான மணிகளும், இரத்தினங்களும், பொன்னும், கடல்படு திரவியங்களும் கிடைக்கின்ற நாடு; அது மிலேச்சர், ராஷஸர்கள் முதலியோரை மிகுதியாகக் கொண்டுள்ளது; அங்கே அகஸ்திய பவனமும் திரிகூட நிலையமும் அமைந்திருக்கின்றன. இவ்விவரங்கள் எல்லாம் இலக்கியங்களிலுள்ள, இலங்கையைப் பற்றிய மரபு வழியான வர்ணனைகளைப் பெரிதும் ஒத்துள்ளதால் வாயு புராணத்திலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள 'பெருஞ் சிவாலயம்' (ஸிவாலயம் மஹத்) இலங்கையிலுள்ள கோணேஸ்வரம் என்று கொள்வது எவ்வகையிலும் பொருந்தும். வாயு புராணம் எழுதப்பட்ட காலத்தில் வடஇந்தியச் சைவர்களினாற் பாராட்டப்படத்தக்க வகையிலே கோணேஸ்வரத்தின் புகழ் பரவியிருந்தது.

தேவார காலம்

வாயு புராணத்திற் குறிப்பிடப்படுமளவிற்குப் புகழ் பெற்றிருந்த கோணேஸ்-வரத்தின் மீது, ஏழாம் நூற்றாண்டிலே திருஞானசம்பந்தர் பதிகம் பாடியுள்ளமை வியப்பிற்குரியதன்று. ஞானசம்பந்தரின் காலத்திற் கோணேஸ்வரம் கடலோரமாக-வுள்ள கோணவரையில் அமைந்திருந்தது. "கோயிலும் சுனையும் கடலுடன் சூழ்ந்த கோணமாமலை யமர்ந்தாரே" என்ற தேவார வாக்கியத்தினாலே இது

பாடல் பெற்ற தலங்கள்

உறுதியாகின்றது. திருஞானசம்பந்தர் கோணேஸ்வரத்தைப் பற்றிய பாடல்களில் அக்கோயிலின் பெயரைக் குறிப்பிடாது, அது அமைந்திருந்த தலத்தினையே ஒவ்வொரு பாடலிலுஞ் சிறப்பித்துப் போற்றுகின்றார். திருகோணமலை 'குடிதனை நெருக்கிப் பெருக்கமாய்த் தோன்றும்' பதியெனத் தேவாரத்திலே வர்ணிக்கப்-பட்டுள்ளது. அருகில் அமைந்த கடல், சுற்றாடலிற் காணப்பட்ட பொழில்கள் என்பவற்றின் காரணமாக மலைமேல் அமைந்த கோயில் பொலிந்த வனப்புடன் விளங்கியது. சந்தனமும், அகிலும், மணியும், முத்தும் அங்கு காணப்பட்டன வென்று தேவாரப்பாடலிற் கூறப்படுகின்றது. வாணிபத்தின் காரணமாக இப்பொருட்கள் அங்கு கிடைத்திருத்தல் வேண்டும்.

தேவார காலத்திலே திருக்கோணேஸ்வரம் காவும் பொழிலுஞ் சூழ்ந்த பதியாக விளங்கியது. அங்கு கனிமரச் சோலைகளன்றி நிழல்தரு மரச் சோலைகளும் பூம்பொழில் களுமே காணப்பட்டன. மௌவல், மாதவி, புன்னை, வேங்கை, வண் செருத் தி, செண்பகம், குருந்து, முல்லை முதலியன செழிப்புடன் வளர்ந்திருந்தனவென்று சொல்லப்படுகின்றது.

பல்லவர் காலத்திலே நாயன்மார்கள் ஏற்படுத்திய சைவசமய மறுமலர்ச்சி-யானது, இலங்கையிலும் குறிப்பிடத்தக்கவொரு செல்வாக்கினை ஏற்படுத்தியது. அக்காலம் முதலாக இலங்கையில் வாழ்ந்த சைவர்கள் தங்கள் தனித்துவமான பண்பாட்டுக் கோலங்களைப் பேணிப் பாதுகாத்துக் கொள்ளத்தக்க தகைமையினைப் பெற்றனர். மகாசேனனின் விரோதமான செயல்களினாற் சைவ சமயத்திற்கு ஏற்பட்ட பின்னடைவு தற்காலிகமானதாகும்.

திருக்கேதீஸ்வரம், திருக்கோணேஸ்வரம் போன்ற புராதனமான கோயில் களைப் பற்றிய குறிப்புகள் இலக்கியங்களிற் கிடைக்கின்ற பொழுதிலும், அநுராதபுர காலத்திற்குரியனவான அவற்றின் தொல்பொருட் சின்னங்கள் கிடைக்கவில்லை. இராசதானியான அநுராதபுரத்திலே தமிழர் வாழ்ந்த பகுதிகளிலே சிவாலயங்கள் சிலவற்றின் அழிபாடுகள் அடையாளங் காணப்பட்டுள்ளன.¹⁶ விஜயாராமத்திற்குப் போகும் வழியிலும் அதற்குச் சமீபமாகவும் அகழ்வாராய்வுகளைச் சுமார் நூறு வருடங்களுக்கு முன் நடாத்தியபோது பல கோயில்கள் இருந்தமைக்கான தடயங்கள் கிடைத்தன. அவற்றிடையே சிவலிங்க உருவங்களும் சில விக்கிரகங்களுங் காணப்பட்டன. அங்குள்ள கோயில்கள் கல்லினாலமைந்த அடித்தளங்களிலே செங்கற்களினாற் கட்டப்பட்டிருந்தன. அவற்றின் மேற்பாகங்கள் முற்றாக இடிந்து வீழ்ந்த நிலையிலே காணப்பட்டன. அக்கோயில்கள் பொதுவாகக் கர்ப்பகிருகம், அந்தராளம், மண்டபம் என்னும் அம்சங்களுடன் அமைக்கப்-பட்டிருந்தன. அவற்றின் விமானங்கள் எத்தகைய கலைப்பண்புகளைக் கொண்டிருந்தன என்பதை அனுமானித்துக்கொள்ள முடியவில்லை.

கோயில்களின் சமீபத்திலே, உயரமான தளமொன்றிலே, கல்லினால் அமைக்கப்பட்ட கட்டடங்கள் இருந்தன. அவை கோயில்களைக் காட்டிலும் அளவிற் பெரியவை. பல கூடங்களுடன் அமைக்கப்பட்டவை. கோயில்களிலே அர்ச்சகராகக் கடமை புரிந்த பிராமணரின் வீடுகளாக அவை அமைந்திருந்தன என்று கருதப்படுகின்றது. கட்டட அழிபாடுகளிடையிற் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ள கற்றூணொன்றிலே மேல்வரும் சாசன வாசகங்கள் உள்ளன :

1

- 1. ஸ்வஸ்தி றீ. கோச்சிரி சங்கபோதி
- 2. மாராயற்கி யாண்டைந்தாவ
- 3. து மார்கழி முன்னைந்தாம் பக்க
- 4. த்துச் சேக்கிழான் செட்டி சங்கனி
- 5. டைக்குமாரகணத்துப் பேரூரோம்
- 6. முப்பதீழக்காசு கொண்டிது முத
- 7. ல் கெடாமல் நிசதி ஒரு திருவமிர்து
- 8. மொரு நொந்தாவிளக்கும் வைப்
- 9. போமானோம்

2

- 1. ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ.கோ
- 2. ச்சிரி சங்கபோதி மாராயற்கி யா
- ண்டேழாவதிற் சேக்கிழான் சென்
- 4. னையிடைக்குமாரகணத்துப்பே
- 5. ரூரோம் முப்பதீழக்காசு கொண்டிது முத
- ல் கெடாமல் நிசதி ஒரு திருவமிர்து மொரு
- 7. நொந்தா விளக்கும் வைப்போமானோ

8. ib.¹⁷

இச்சாசனங்கள் இரண்டும் ஒரே கல்லில் எழுதப்பட்டுள்ளன. அவை தான சாசனங்கள். வணிக சமூகத்தைச் சேர்ந்த சேக்கிழான் சங்கன், சேக்கிழான் சென்னை என்னுமிருவர் தனித்தனியாக வழங்கிய தானங்களை அவை குறிப்பிடுகின்றன. தானங்கள் கோயிலொன்றிலே நந்தா விளக்கெரிப்பதற்கும், நாள்தோறும் திருவமிர்து படைப்பதற்கும் இருவராலும் வழங்கப்பட்டன. ஒவ்வொருவரும் 30 ஈழக்காசினைக் குமாரகணத்துப் பேரூராரிடம் முதலிருப்பாக வைத்தனர். அவற்றை ஒப்புக்கொண்ட பேரூரார் அறக்கட்டளையினை நிறைவேற்று-வதற்குப் பொறுப்பேற்றனர்.

அரசனின் இயற்பெயர் சாசனங்களிலே கூறப்படவில்லை. அவனுடைய பட்டப்பெயரான சங்கபோதிவர்மன் என்பதே குறிப்பிடப்படுகின்றது. சங்கபோதி வர்மன், அபையசலாமேகவர்மன் என்னும் மாறிவரும் பட்டப்பெயர்களைச் சூடிக்கொள்ளும் வழக்கம் அநுராதபுர மன்னரிடையே காணப்பட்டது. சங்கபோதி வர்மன் என்பது மன்னர் பலருக்குரிய பட்டமாகும். எனவே, சாசனங்களின் எழுத்துகளின் வடிவமைப்பின் அடிப்படையில் மட்டுமே அவற்றின் காலத்தை வரையறை செய்து கொள்ளலாம். அவை ஒன்பதாம் நூற்றாண்டுக்குரிய வரிவடிவங்களில் அமைந்துள்ளன. குமாரகணத்துப் பேரூரோம் என்ற தொடர் தெளிவுபடுத்தப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும். பேரூரார் தம்மைப் தன்மைமொழியிற் பேரூரோம் என்று சொல்வதாற் சாசனங்கள் குமாரகணத்துப் பேரூராரால் எழுதப்பெற்றவை என்பது உறுதியாகின்றது. பேரூர் என்பது குடியிருப்புக்களைக் கொண்ட ஒரு பகுதியினையும், அதன் நிர்வாகத்திற்குப் பொறுப்பான ஒரு சபையினையுங் குறிக்கும். பேருர் என்ற சொல்லோடு இணைந்து அதற்கு முன்னிலையாக வரும் குமாரகணம் என்பது ஒரு இடத்தின் பெயராதல் வேண்டும்.¹⁸ எனவே குமாரகணம் என்னும் ஊரிலுள்ள ஊர்ச்சபையார், செட்டிகள் இருவரும் தானமாக வழங்கிய காசினை, இருப்புமுதலாக ஏற்றுக்கொண்டு அவர்களின் அறக்கட்டளையினை நிறைவேற்றும் பொறுப்பினை ஒப்புக்கொண்டனர். குமாரகணமானது பெரும்பாலும் வணிகர் வாழ்ந்த ஊராதல் வேண்டும். அது பேரூர் என்று சொல்லப்படுவதால் அது ஒரு வணிக நகரமாதல் வேண்டும். இலங்கையிலே தமிழ் வணிகர் அமைந்திருந்த நகரங்களில் அதுவே மிகவும் பழைமையானது போலத் தெரிகின்றது. அந்தப் பேரூரில் உள்ளவர்கள் சைவாலயங்களை அமைப்பதிலும் அவற்றை ஆதரிப்பதிலும் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தனர்.

அநுராதபுர காலத்து இந்துக் கோயில்களின் அழிபாடுகள் போதியளவிற் கிடைக்காத பொழுதிலும், பௌத்தமதச் சார்புடைய கட்டடங்களிலே தென்னிந்தியக் கட்டடக்கலையின் செல்வாக்கினை அவதானிக்க முடிகின்றது. திராவிட கலைப்பாணி என்னும் தமிழகத்துக் கோயிலமைப்பு முறையும் கேரளத்துக்குத் தனியாகவுள்ள கட்டடவமைப்பு முறையும் இலங்கையிற் கணிசமான அளவிலே செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தன. கேரளத்துக் கலைப்பாணியின் செல்வாக்கு கூடுதலாகக் காணப்பட்டது.

கேரளத்திலும் இலங்கையிலும் அமைந்த கட்டடங்களுக்கிடையே பொதுப்பண்புகள் மிகுந்து காணப்படுகின்றன. அடித்தளங்களைக் கற்களினால் அமைத்தல்; அவற்றுக்கு மேலான பகுதிகளைச் செங்கற்களையும் மரத்தையுங் கலந்து கட்டுதல்; சதுரமாகவும் நாற்சதுரமாகவும், வட்டமாகவும் கட்டடங்களை அமைத்தல்; மரத்திலும் கல்லிலுந் தூண்களை அமைத்தல்; மரத்தினால் அமைக்கப்பட்ட கூரைகளை ஒடுகளினால் வேய்தல் முதலிய அம்சங்கள் பொதுவானவை.

கேரளத்திலுள்ள வட்டவடிவங் கொண்ட றீ கோயில் என்னுங் கட்டடங்களின் அமைப்பினைப் போல **வட்டதாகே** என்னும் பௌத்த கோயில்கள் அமைந்துள்ளன. அதே போலப் **பாஸாத** என்று சிங்கள மரபிலே சொல்லப்படும் கட்டடங்கள் கேரளத்துக் கோபுரங்களைப் போன்றனவாகும். தேவநகரிலுள்ள உபுல்வன் கோயில், நாலந்த கெடிகே ஆகியவற்றின் அமைப்பும் வேலைப்பாடுகளும் பல்லவர் காலத்துக் கட்டடங்களில் உள்ளவற்றைப் போன்று காணப்படுகின்றன. இவற்றின் அமைப்புகள் இதுவரை மேலோட்டமாகவே ஆராயப்பட்டுள்ளன.

அடிக்குறிப்புகளும் விளக்கவுரைகளும்

- சி.க. சிற்றம்பலம், யாழ்ப்பாணம் தொன்மை வரலாறு, (764 பக்கங்கள்), யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக வெளியீடு, திருநெல்வேலி, 1993, ப. 81.
- 2. மேலது, ப. 482.
- Paranavitana, "Mannar Kacceri Pillar Inscription", *Epigraphia Zeylanica*, Vol. III, 1928-1933, No. 5, pp. 100-113.
- ஆ.கந்தையா, திருக்கேதீச்சரம் (112 பக்கங்கள்), திருக்கேதீச்சர மகாகும்பாபிஷேக வெளியீடு, யாழ்ப்பாணம், 1968, ப. 46.
- 5. மேலது, ப. 47.
- S. Paranavitana, "Inscriptions on the stone canoe within the Citadel, Anuradhapura," *Epigraphia Zeylanica*, Vol. 3, Humphrey Milford, Oxford University Press, London, p. 133.
- S. Paranavitana, "Kataragama Inscriptions", *Epigraphia Zeylanica*, Vol. 3, p. 225.
- 8. தகூரிணகைலாச புராணம் பகுதி -I, ஆக்கியோன் யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர் மகாவித்துவான் சிங்கைச் செகராசசேகரன், பொருளாக்கம் கா.செ. நடராசா, பதிப்பாசிரியர் சி. பத்மநாதன், வெளியீடு : இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம், கொழும்பு, 1995, பாயிரம் : 9, 10, 14, பக். 16-17, 19.
- 9. மேலது, பக். 3-4.
- 10. மேலது, பாயிரம் : 11, ப. 17.
- 11. மேலது. ப. xxxiii.
- S. Gunasingham, Two Inscriptions of Cola Ilankesvara Deva from Trincomalee, Trincomalee Inscriptions Series. No. 2, Ed and Published by S. Gunasingham, Peradeniya, 1974, pp. 13-14. Karthigesu Indrapala, "A Tamil Inscription from Nilaveli, Trincomalee District", James Thevathasan. Rutnam Felicitation Volume, Jaffna, 1975, pp. 54-69.
- 13. இந்துக்கலைக்களஞ்சியம் தொகுதி IV, பிரதம பதிப்பாசிரியர் சி. பத்மநாதன், இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம், கொழும்பு, 1998, ப. 216.
- 14. Mahāvamsa, Ed. Wilhelm Geiger, London, Pali Text Society, 1934, 37:40, 41.

பாடல் பெற்ற தலங்கள்

- 15. "தஸ்ய த்வீபஸ்ய வை பூர்வே தீரே நதன மஹீபதே கோகர்ண்ண நாமதேயஸ்ய சங்கரஸ்ய ஆலயம் மஹத்." செ. குணசிங்கம், கோணேஸ்வரம், பேராதனை, 1973, ப. 55.
- 16. Archaeological Survey of Ceylon, Annual Report, 1893, pp. 4-5.
- 17. South Indian Inscriptions Vol. 14, Ed. Krishna Sastri, p. 493, Nos. 1403-4.
- S. Pathmanathan "The Nanadesis in Anuradhapura: A Unique Bronze Image of Virabhadra", Ancient and Medieval Commercial Activities in the Indian Ocean: Testimony of Inscriptions and Ceramic - Sherds Report of the Taisho University Research Project 1977-2000, Ed. Noboru Karashima, Taisho University, 2002, pp. 48-56.

3

பீராமணரும் அரசரும்

ஓதலின் நன்றே வேதியர்க்கொழுக்கம் அந்தணர் என்போர் அறவோர் மற்றெவ்வுயிர்க்கும் செந்தண்மை பூண்டொழுகலான்.

பிராமணர் வேதங்களைக் கற்பதனையும் அவற்றை ஒதுவதனையுந் தொழிலாகக் கொண்டவர்கள் என்பதனால் அவர்களை வேதியர் என்பர். அவர்கள் அறம் தெரிந்தவர்கள்; மற்றவர்களுக்கு அதனை உபதேசஞ் செய்பவர்கள்; அறத்தினைப் பற்றுக்கோடாகக் கொண்டவர்கள்; உயிரினும் ஒம்பப்படும் ஒழுக்கத்தினை வாழ்க்கை நெறியாக வகுத்துக் கொள்பவர்கள். இக்காரணங்க-ளினால் அவர்களை எல்லோரும் போற்றுவர். இவை சாத்வீகமான சற்பிராமணரைப் பற்றிய சிந்தனைகளாகும். இத்தகைய பண்பில்லாத பிராமணரை அப்பிராமணர் என்றனர். தர்மசாஸ்திரங்களும் இதனையே சொல்லும்.

இந்துக்களின் சமய நெறிகளுக்கும் சமயசாரங்களுக்கும் மூலாதாரமானவை வேதங்கள். எழுதாமறையாக வந்த மிகவும் புராதனமான வேதங்களை எதுவிதமான திரிபுமின்றிக் காலாகாலமாகப் பேணிவந்த சிறப்பு வேதியர்க்குரியதாகும். அரசரும் பிறரும் தேவர்களின் அநுகூலத்துடன் பெற்றுக்கொள்ளக்கூடிய சகலவிதமான நன்மைகளையும் பெறுதற்கு வேண்டியனவென்று கருதப்பட்ட வேள்விகள் எல்லாவற்றையும் பிராமணரே செய்தனர். தர்மத்தின் காவலனாக விளங்குபவன் மன்னன் என்று கொள்ளப்பட்டதால், அரசரும் அவர்களின் அதிகாரிகளும் பிராமணரிடமிருந்து தர்மோபதேசம் பெற்றனர். நாள், நக்ஷத்திரம், நேரம், காலம் ஆகியவற்றை நிச்சயிப்பதற்கும், ஆறங்கங்களிலும் விற்பன்னராகிய பிராமணரின் ஆதரவு அதிகாரஞ் செலுத் தியவர்களுக்குத் தேவைப்பட்டது. குடும் ப வாழ்க்கையிலும், பொது வாழ்க்கையிலும் நடைபெறும் பிரதானமான சடங்குகள் எல்லாவற்றையும் பிராமணரே செய்தனர். வைதீக சம்பிரதாயங்களைக் கடைப்பிடிப்பதன் மூலம் பல புராதனமான சமூகங்கள் வைதீக சமுதாயத்திலே கலந்துவிட்டன. வேள்வி, சடங்கு என்பன மூலமாகவும், பிற வழிகளாலும் அவை வைதீக கலாசாரத்தின் அம்சங்களைப் பெற்றுக்கொள்வதற்குப் பிராமணர் வகைசெய்தனர். பூர்வீக குடிகளின் தலைவர்கள் ஆட்சியதிகாரம் பெற்ற சூழ்நிலையில், அவர்கள்க்ஷத்திரியா என்னும் நிலையினை அடைவதற்குப் பிராமணர் துணையாகவிருந்தனர். அபிஷேகம், யாகம் முதலியவற்றால் அவர்கள் சமுதாயத்தில் அங்கீகாரம் பெற்றனர்.

இலங்கையிற் பௌத்த சமயம் பரவுவதற்கு முற்பட்ட காலத்தில், இந்து கலாசாரத்தின் அம்சங்கள் பரவுவதற்குப் பிராமணர் பெரிதும் காரணமாயிருந்தனர் என்பது, இலக்கியக் குறிப்புகள், சாசனங்கள் என்பவற்றின் மூலம் உணரப்-படுகின்றது. ஆட்சியதிகாரம் பெற்றிருந்தவர்கள் பிராமணருடன் நெருங்கிய தொடர்புகளை ஏற்படுத்தியிருந்தனர்.

மகாவம்சம் உபதிஸ்ஸ என்னும் பிராமணனை விஜயனோடு தொடர்புபடுத்திக் கூறுகின்றது.¹ உபதிஸ்ஸ, விஜயனின் புரோகிதராக விளங்கினான் என்றும், அவன் உபதிஸ்ஸகாமம் என்னும் ஊரைக் கொண்டிருந்தான் என்றுஞ் சொல்லப்படுகின்றது. விஜயன் இறந்த பின் சில காலம் இராச்சிய பரிபாலனம் புரோகிதர் வசமாயிருந்ததென்றும் மகாவம்சம் கூறும். பாண்டுகாபயனைப் பற்றிய கதையிலே பண்டுல என்னும் பிராமணன் ஒருவன் ஒரு பிரதான கதாபாத் திரமாகக் காணப்படுகின்றான். பாண்டுகாபயன் இளைஞனாகவிருந்த காலத்தில் மாமன்மாரின் கொலைப்பயமுறுத்தலின் காரணமாக அஞ்ஞாதவாசஞ் செய்தான். அக்கால கட்டத்தில், அவனது தாய் செய்த ஏற்பாட்டின் பிரகாரம், இராசகுமாரன் ஒருவன் கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய வித்தைகளை அவனுக்குப் பண்டுல என்னும் பிராமணர் புகட்டினார்.² பாண்டுகாபயன் அநுராதபுரத்தில் இராசதானி அமைத்து ஆட்சி புரிந்த காலத்திற் பண்டுலரின் மகனாகிய சந்திரனைப் புரோகிதராக நியமித்தான்.³ புரோகிதரான சந்திரன் பாண்டுகாபயன் வெற்றி பெறுவதற்கான போர்த்-தந்திரங்களையும் வகுத்துக் கொடுத்தான்.

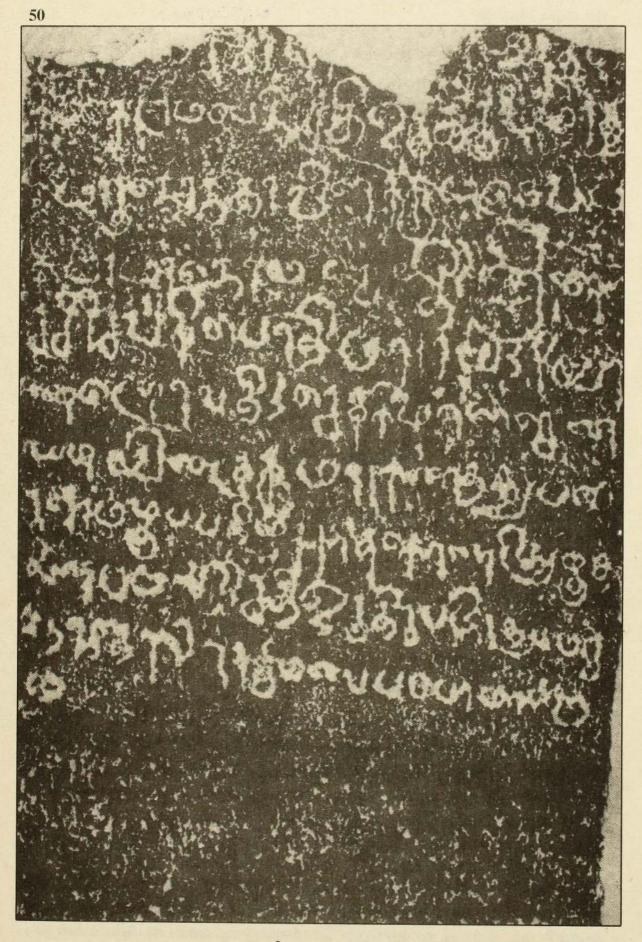
தேவநம்பிய தீசனின் காலத்தில் அரண்மனையிற் பிராமணப் புரோகிதர் ஒருவர் இருந்தார். பாடலிபுரத்திற்குச் சென்ற தூதுக் குழுவிலே அப்புரோகிதரையும் அனுப்பியிருந்தார்கள்.⁴ போதிமரக் கிளையானது அநுராதபுரத்துக்கு ஊர்வலமாக எடுத்துச் செல்லப்பட்ட போது, திவக்க என்ற பிராமணரின் ஊர்வழியாக அதனைக் கொண்டு சென்றனர் என்று சொல்லப்படுகின்றது. பௌத்த சமயம் பரவுவதற்கு முற்பட்ட காலத்தில், இலங்கையிற் பிராமணர் மிகுந்த செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தனர் என்பது மகாவம்சத்திலுள்ள குறிப்புக்களினால் அறியப்படுகின்றது. அவர்களிற் சிலர் பெருநிலக்கிழார்களாகவுஞ் செல்வர்களாகவுங் காணப்பட்டனர். உபதிஸ்ஸ என்னும் பிராமணரின் பெயரால் வழங்கிய கிராமம் பற்றிச் சொல்லப்படுகின்றது. தேவநம்பியதீசனின் காலத்தில் மற்றுமொரு பிராமணன் கிராமமொன்றின் உடைமைக்காரனாய் இருந்தான். பிராமணர் அரசரின் ஆசிரியராகச் சில சமயங்களிலே விளங்கினார்கள். அவர்களை அரண்மனையிலே புரோகிதராக நியமித்தார்கள் என்றும் சொல்லப்படுகின்றது. பிராமணர்களைப் பற்றிப் பிராமிச் சாசனங்களிலுள்ள குறிப்புகள், மகாவம்சம் கூறுவனவற்றை உறுதிப்படுத்துகின்றன. அவற்றிலே பிராமணர் பலர் பௌத்த சங்கத்திற்குக் கொடுத்த தானங்களைப் பற்றிச் சொல்லப்படுகின்றது. அவற்றிலே பொதுவாகத் தானமாக வழங்கப் பெற்ற பொருள், தானகாரரின் பெயர், குலம், கோத்திரம், பதவிப்பெயர், முன்னோர் பற்றிய விவரங்கள் முதலானவை சொல்லப்படுகின்றன. அவ்விவரங்களும் அதி முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை; ஆராய்தற்குரியவை. அவற்றை இங்கு மேல்வருமாறு வரிசைப்படுத்திக் கொள்ளலாம்: ⁶

	டுடம்	பெயர்	தகப்பன்	குலம்	பதவி
1.	ராஜகிரிகந்த (அநுராதபுரம்)	ரேத	பிராமணன்		
2.	ஹந்தகல விஹாரை (அநுராதபுரம்)	புஸ்ஸதேவ	பிராமணன்		
3.	யாங்கல (அநுராதபுரம்)	விஜிதசேனன்	கோஸிகன்		
4.	மஹா அலகமுவ (அநுராதபுரம்)	திஸ்ஸ			
5.	றிற்றிகல அண்டிகந்தர	குத்த	உத்தர		
6.	மிகிந்தலை, (அநுராதபுரம்)	தேவா	സ്ക		
7.	ஹந்தகல	குத்த	பிராமணன்		பருமக
8.	கந்தேமகந்த (பொலநறுவை)	உதிய			பருமக
9.	கோங்கல, (அம்பாறை)	அதிமத			
10.	மண்டகல, (அம்பாந்தோட்டை)	பூதி	பிராமணன்		
11.	மண்டகல (அம்பாந்தோட்டை)	சுமன			

பிராமணரும் அரசரும்

12.	மஹாஸிதுல்பவுவ	வச்ச		
13.	ஸிதுல்பவுவ (அம்பாந்தோட்டை)	கோதம		
14.	மொலகொட (கண்டி)	தத்தக		சூரிய
15.	பம்பறகல (கண்டி)	தத்தா	பிராமணன் கோ ஐர	அரசனின் மனைவி
16.	தம்புறுல்லை (மாத்தளை)	திஸ்ஸ		பருமக
17.	ஸஸேறுவ, (குருநாகல்)	சோமதேவ	ഖസക്തി	
18.	தியபத்த விஹாரை (குருநாகல்)	தத்த	மஜ்ஜிம	பருமக
19.	றணகிரமட (குருநாகல்)	மஹதத்த	பிராமணன்	
20.	பிச்சண்டியாவ (புத்தளம்)	கோபூதி		அரச வைத்தி யன்
21.	பிச்சண்டியாவ (புத்தளம்)	கோபூதி		இராச குரு
22.	பிச்சண்டியாவ (புத்தளம்)	புனபஸ	புஸ்ஸ	

எல்லாமாக 22 பிராமிச் சாசனங்களிலே பிராமணரைப் பற்றிய குறிப்புகள் உள்ளன. அவற்றிலுள்ள பிராமணரைப் பற்றிய தகவல்கள் மகாவம்சத்திலுள்ள-வற்றைப்பெரிதும் ஒத்திருக்கின்றன. அநுராதபுரம், பொலநறுவை, கண்டி, மாத்தளை, குருநாகல், புத்தளம், அம்பாறை, அம்பாந்தோட்டை ஆகிய மாவட்டங்களிலே பிராமணர் வாழ்ந்தமைக்கான சான்றுகள் உள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கவோர் அம்சமாகும். அத்தோடு சமுதாயத்திலுள்ள மேலோர் குழாத்தினர் மட்டத்திற் பிராமணர் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த குழுவினராக விளங்கினர் என்று கொள்வதற்கான காரணங்கள் உள்ளன. அவர்களின் நன்கொடைகளைக் குறிப்பிடும் சாசனங்களிற் பலவற்றிலே தானகாரகனின் தகப்பனின் பெயர் குறிப்பிடம் சாசனங்களிற் பலவற்றிலே தானகாரகனின் தகப்பனின் பெயர் குறிப்பிடம் அவர்களிடையே வழமையாகி இருந்ததென்று கொள்ளலாம்.

அநுராதபுரச் சிவாலயத்துக் கல்வெட்டு

பிராமணரும் அரசரும்

ுத**ிய நூலகப் பிரிஷ்** மாஜசர நூலக சேணை யாற்பீடாணம்,

அரசர்களோடு பிராமணர்கள் மிக நெருங்கிய உறவுகளை ஏற்படுத்தியிருந்த-மைக்கான சான்றுகள் சாசனங்களிலும் உள்ளன. கோபூதி என்னும் பிராமணன் தேவநம்பிய என்னும் பட்டம்பெற்ற அரசனொருவனின் இராசகுருவாக விளங்கினான் என்றொரு கல்வெட்டிற் கூறப்பெற்றுள்ளது.⁷ தேவநம்பிய காமினி திஸ்ஸ என்ற அரசனின் வைத்தியனாகக் கோபூதி என்னும் பிராமணன் கடமை புரிந்தான் என்று வேறொரு சாசனங் கூறும்.⁸ கல்வி, மருத்துவம், இராசதர்மம், சடங்கு முதலான துறைகளில் அரசர் பிராமணரின் ஆதரவை நாடியதனாற் சமுதாயத்தின் உயர்மட்டத்திலே, பிராமணர் மூலமாக வைதீக கலாசாரத்தின் அம்சங்களும், உலகியல் தொடர்பான புராதன இந்து கலாசார அம்சங்களும் இலங்கையிலே பரவினவென்றும், அவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு அநுராதபுர காலத்தின் சமூகநெறிகளதும் பண்பாட்டு மரபுகளினதும் அடித்தளங்கள் உருவாகினவென்றுங் கருதலாம். பௌத்த சமயம் பரவுவதற்கு முன்பே பிராமணர் மூலமாகப் பிராகிருத மொழியின் செல்வாக்கு இலங்கையில் ஏற்பட்டிருத்தல் கூடும்.

அரசரோடு கொண்டிருந்த மிக நெருக்கமான தொடர்புகளின் விளைவாகச் சில சமயங்களிலே பிராமணருக்கும், அரசியலாதிக்கம் பெற்றவர்களுக்கும் இடையிலே மணத்தொடர்புகள் ஏற்பட்டன. கோஜற என்ற பிராமணனின் மகளான பொசனி என்பவள் நாக அரசனின் மனைவியாகி இருந்தாள் என்பதை ஒரு சாசனத்தின் மூலம் அறிய முடிகின்றது.⁹ நாகர் சமுதாயத்தின் தலைவனொருவனைப் பிராமணப் பெண்ணொருத்தி மணம் முடித்திருந்தாள் என்ற குறிப்பானது, நாகருக்கும் பிராமணருக்கும் இடையில் நெருங்கிய சமுதாய, கலாசார உறவுகள் ஏற்பட்டிருந்தமையினைக் குறிப்பதாகலாம்.

தேவநம்பிய தீசனின் ஆட்சிக் காலம் வரையும் இலங்கை மன்னர்கள் வைதீக வழிபாட்டு முறைகளை அனுசரித்தனர் போலத் தெரிகின்றது. பாண்டுகாபயன் அநுராதபுரத்திலே சொத்திசாலை ஒன்றினை அமைத்தானென்று மகாவம்சம் கூறுகின்றது. அது பிராமணர் வேதம் ஒதுவதற்கென்று அமைக்கப்பட்ட சாலையாகும் என்று பொதுவாக அறிஞர் எல்லோருங் கருதுவர்.

அரசரோடு மட்டுமன்றி, இலங்கையின் பல்வேறு பிராந்தியங்களிலும் செல்வமுஞ் செல்வாக்கும் பெற்றிருந்த பிரதானிகள் பலரோடும், பிராமணர் உறவு கொண்டிருந்தனர். அவர்களிற் சிலர் பிரபல்யமான கோத்திரங்களைச் சேர்ந்தோராவர். கௌசிக, வத்ஸ, கௌதம, ஆத்திரேய, வசிஷ்ட, பராசர முதலான கோத்திரப் பெயர்களைக் கொண்ட பிராமணர் பலரைப் பற்றிச் சாசனங்கள் கூறுகின்றன.¹⁰ வைதீக சம்பிரதாயத்திலும் கிரியை நெறிகளிலுந் தோச்சி பெற்ற பிராமணர் பலர், இலங்கையில் ஒரு குறிப்பிட்ட காலகட்டத்தில் இருந்தனரென்று கருதலாம்.

வடமொழியும், அதனோடு தொடர்புடைய கலாசார அம்சங்களும், இலங்கையில் வாழ்ந்த சமூகங்களிடையே குறிப்பிடத்தக்களவிலே பரவலாயின. பிராமிச் சாசனங்களில் வரும் இயற்பெயர்கள் பல வடமொழிப் பெயர்களாக உள்ளன. நந்திமித, சந்த, திஸ்ஸ, விசாக, புஸ்ஸதேவ, அதிமத முதலான பெயர்கள் அத்தகையனவாகும். வேதங்களிலே கூறப்படும் தேவர்களின் பெயர்களைத் தனியாகவும், சில சமயங்களில் அவற்றை வேறு சொற்களோடு இணைத்தும் பிள்ளைகளுக்கு சூட்டும் வழமை காணப்பட்டது. அதற்கு மேல்வரும் பெயர்கள் உதாரணங்களாகும். அகி, அகிதத, அகிபூதி, அயிபர, அயிமர, பகதேவ, பகதித, பகுதிஸ, இடபூதி, இடகுத, மித, மிததேவ. மிதகுத, மிதசேன, சோம, சோமதேவ, சோமதத, சூரி, சூரிகுத, வருணதத, வருணகுத, வசு, விணு.

இந்துசமய வழிபாட்டிற் சிறப்பிடம் பெற்ற தெய்வங்கள் பலவற்றைப் பற்றிப் புராதன காலத்து இலங்கையில் வாழ்ந்த மக்கள் அறிந்திருந்தனர். பலதேவன், பிரமன், கோபாலன், காலன், காளி, கிருஷ்ணன், கந்தசுவாமி, இராமர், நாராயணர், குபேரன், லக்ஷமி, வைஸ்ரவணன், சிவன் முதலியோரின் பெயர்களை அவர்கள் அறிந்திருந்தனர் என்று கருத முடிகின்றது. பம, பமதத்த (பிரமதத்தன்), கோபால, கண (கிருஷ்ண, கண்ஹ), கணதத, கணதாஸக, கணதிஸ்ஸ, குபிர (குபேரன்), குமர (குமாரன்) குமரதத, குமரதிஹ, மகாசிவ, மஹாசேன, ரமஜத, (ராமஜத), ராமதத, ராம, சகர (சாகர), சிரிகுத, சிரிபலி, சிவ, சிவபூதி, சிவகுத, சிவரகித, சுவிஸாக, விஸாக முதலான பெயர்கள் பலரின் இயற்பெயர்களாகச் சாசனங்களிற் சொல்லப்படு-கின்றன.¹¹ இந்துக்கள் வழிபட்ட தேவரையும், கடவுளரையும் பற்றிச் சமுதாயத்திலுள்ள மேலோர் குழாத்தினர் நன்கறிந்திருந்தனர் என்பதற்கு இப்பெயர்கள் உதாரணங்களாகும்.

பிராமணரைப் பற்றிக் கூறும் பிராமிச் சாசனங்கள் எல்லாம் பௌத்த சமயம் தொடர்பானவை என்பது குறிப்பிடற்குரியதாகும். பௌத்த சங்கத்தாருக்குப் பிராமணர் வழங்கிய நன்கொடைகளைப் பற்றி அவை கூறுகின்றன. வைதீக சமய வழிபாட்டுநெறி தொடர்பாக அவர்கள் புரிந்த செயல்கள் பற்றி அவற்றில் ஒன்றுஞ் சொல்லப்படவில்லை. மகாவம்சத்திலுள்ள குறிப்புகளின் மூலமாகவே அவற்றைப் பற்றி அனுமானித்து அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது. பிரமதேயங்களைப் பற்றிய குறிப்புகளுஞ் சாசனங்களிற் காணப்படவில்லை. பல குடிகளைக் கொண்ட பிராமணர் வாழும் ஊர்களைப் பற்றியும் எதுவும் அவற்றிலே காணப்படவில்லை. ஆதலினால், இலங்கையின் எந்தப் பாகத்திலுங் குடியானவர்களிற் கணிசமானவொரு தொகையினராக அவர்கள் வாழ்ந்தனரென்று கொள்ள முடியாது. பல பிரதேசங்களிலே அவர்களின் செல்வாக்கு ஏற்பட்டிருந்தது. ஆனால், அது அவர்கள் தனித்தனியாக மேற்கொண்ட முயற்சிகளின் பயனாக ஏற்பட்டவொன்றாகவே அமைந்திருந்தது போலத் தெரிகின்றது. பௌத்த சமயம் பரவிய காலப் பகுதியில் வைதீக சமய வழிபாட்டு முறைகளுக்கும் பௌத்தத்திற்கும் இடையிலே எதுவிதமான போட்டியோ, தகராறோ ஏற்பட்டதற்குச் சான்றில்லை. பௌத்த சமயத்தின் அபிவிருத்திக்கும் தாபனத்திற்கும் அவர்கள் அனுகூலமாயிருந்தனர்; ஆதரவு புரிந்தனர். சங்கத்தாருக்குப் பிராமணர் உறைவிடங்களைத் தானம் பண்ணியமை குறிப்பிடத்தக்கவொன்றாகும். வைதீகமரபைச் சார்ந்த பிராமணர், பௌத்த சமயத்தின் ஆதரவாளராகவும், உபாஸகராகவும் மாறிவிடும் ஒரு பொதுவான போக்கினையே பிராமிச் சாசனங்களிற் காணமுடிகின்றது. அந்த வகையான மாற்றத்திற்கும் அக்காலத்துச் சமுதாய நிலைகளே ஏதுவாயிருந்தன.

பௌத்த சமயம் பரவுவதற்கு முன்பு இலங்கையில் வாழ்ந்த பல்லினப் பூர்வகுடிகளிடையில், இந்தியப் பண்பாட்டின் அம்சங்கள் பிராமணர் மூலமாகச் சில மட்டங்களில் அறிமுகமாகி வந்தன. உற்பத்தி முறையிலும், சமுதாய முன்னேற்றத்திலும், குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்கள் ஏற்பட்டவொரு காலத்தில் அந்தவிதமான தொடர்புகள் ஏற்பட்டன. பெரும்பாலும் வனவாசிகளாக வாம்ந்த மக்கள், நிலத்தைச் செய்கை பண்ணித் தானியங்களை உற்பத்தி செய்யும் சமுதாயமாக மாற்றமடைந்தனர். குடிசைகளை அமைத்துக் கிராமங்களிலே கூடி வாழும் சமூகங்கள் உருவாகி வந்தன. பண்டமாற்று, பொருள் விநியோகம் என்பவற்றின் காரணமாக வாணிப முயற்சிகள் விருத்தியடைந்தன. நிலவுடைமை, செல்வம் ஆகியனவற்றை அனுபவிக்கும் வாய்ப்புகள் பலருக்குக் கிடைத்தன. அவர்கள் சமுதாயத்தின் பல்வேறு மட்டங்களில் அதிகாரம் பெற்றனர். கருத்து நிலையிலும் சம்பிரதாய பூர்வமாகவும் அவற்றை நிதானப்படுத்த வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டது. பிராமணரின் ஆதரவு அதற்குப் பெரிதும் பயன்பட்டது. அவர்கள், கிரியைகள், சடங்குகள் என்பவற்றின் மூலம் புதிதாக உருவாகிவந்த சமூக உறவுகள், கட்டுக்கோப்புகள் என்பவற்றை வரையறை செய்வதற்கு உதவி புரிந்தனர். குறுநிலக் கிழார்கள், பிரதானிகள் என்போருக்கும் பிராமணருக்கும் இடையிலான நெருங்கிய தொடர்புகள் ஏற்பட்டன. அவை பெரும்பாலும் உலகியல் சம்பந்த-மானவை. அவற்றால் ஆன்மீகந் தொடர்பான உறுதியான நம்பிக்கைகளும் தெளிவான சிந்தனைகளும் பொதுமக்களிடையில் ஏற்பட்டிருக்கவில்லை. அதனால் பௌத்த சமயம் பரவி, உணர்ச்சி பூர்வமான ஆதரவுடன் பெருவளர்ச்சியடைந்த காலத்திலே, அதனை அடிப்படையாகக் கொண்ட சமூக - கலாசார சங்கமத்திற் பூர்வீகக் குடிகளிடையிற் காணப்பட்ட வழிபாட்டு முறைகளும் சங்கமமாகிவிட்டன. அந்தச் சங்கமத்திலே பிராமணருஞ் சேர்ந்துவிட்டனர். தங்கள் தனித்துவமான பண்பாட்டுக் கோலங்களையும் இழந்தனர். ஆயினும், உலகியல் சார்ந்த விடயங்களிலும் வித்துவத்திலும் அவர்களின் ஆதரவோடு அமைக்கப்பட்ட

பிராமணரைப் புரோகிதராக நியமிக்கும் வழக்கம் தொடர்ந்தும் நிலைபெற்று வந்தது. அநுலா என்னும் அரசியின் காலத்தில் நீலிய என்னுந் தமிழ்ப் பிராமணர் புரோகிதராக இருந்தார். அரண்மனையிலே பிராமணருக்குச் செல்வாக்கும் மதிப்பும் இருந்தது. வாட்டிகதிஸ்ஸ என்னும் மன்னனின் காலத்திலே மகாவிகாரை-யினருக்கும், அபயகிரி விகாரையினருக்கும் இடையிலே தகராறு ஏற்பட்ட சமயத்தில், அதனை விசாரித்துத் தீர்ப்பளிக்குமாறு திக காராயண என்ற பிராமணரை மன்னன் நியமித்தான்.

அடித்தளங்கள் தளர்வுறாது நிலைபெற்று வந்தன.

சைவ சமயத்திற்கும் பிராமணருக்கும் இடையிலே நெருங்கிய தொடர்பு ஏற்பட்டிருந்ததென்பது மகாசேனனின் சரிதம் மூலமாகத் தெளிவாகின்றது. அடிக்குறிப்புகளும் விளக்கவுரைகளும்

- 1. மகாவம்சம், 7:44.
- 2. மகாவம்சம், 10:21 23; செ. குணசிங்கம், கோணேஸ்வரம், பேராதனை, 1973, ப.17.
- 3. изланізні, 10:21-23.
- 4. மேலது, 11 : 20.
- 5. மேலது, 19 : 37.
- 6. செ. குணசிங்கம், கோணேஸ்வரம், ப. 17.
- S. Paranavitana, Inscriptions of Ceylon, Department of Archaeology, Colombo, 1970, p. lxix.
- 8. மேலது.
- 9. Союд, *ப.* lxviii.
- 10. மேலது, ப. lxix.
- 11. இந்நாட்களிற் பெயர்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு சமய நம்பிக்கைகள் பற்றி எதனையும் உறுதியாகச் சொல்ல முடியாது. ஆனால், பண்டைக் காலத்திலே தங்கள் அபிமானத்துக்குரியவர்களின் பெயர்களைப் பெற்றோர் பிள்ளைகளுக்குச் சூட்டுவது வழமை.

Π

பிந்திய அநுராதபுர காலம்

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org 4

பல்லவர்காலத் தமிழகம்: பண்பாட்டுக் கோலங்கள்

கால வரையறை

சோழப் பேரரசரின் காலத்திற்கு முற்பட்டதான தமிழக வரலாற்றைக் காலவரையறைப்படி வகுத்துக் கொள்வதிற் சில பிரச்சினைகள் உள்ளன. மன்னர் குலங்களின் ஆட்சிக் காலத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு வரலாற்றிலுள்ள காலப் பிரிவுகளை வரையறை செய்வது நெடுங்கால வழக்கமாகும். ஆனால், வரலாற்றை அவ் வா று நோக் கு வது எந் தள விற்குப் பொருத் தமானது என் பது வாதப் பிரதிவாதங்களுக்கு உரியதாகி விட்டது. சமுதாய அமைப்பிலுள்ள பிரதான அம்சங்களையும் பண்பாட்டுக் கோலங்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு வரலாற்றிலே காலவரையறை செய்வது கூடுதலான பொருத்தமுடைய ஒன்றாகும். ஆயினும், தமிழக வரலாற்றைப் பொறுத்தவரையில் வரலாற்றாய்வாளர்களாலும் விமர் சகர் களினாலும் இதுவரை இதனைச் சரியாக அமைத்துக் கொள்ள முடியவில்லை. தமிழகத்தின் சமுதாயவமைப்பிலும் பண்பாட்டுக் கோலங்களிலும் காலங்காலமாக ஏற்பட்ட மாற்றங்களை ஆழமாகவும் தெளிவாகவும் இதுவரை எவராலும் விளக்க முடியவில்லை.

பண்டைய தமிழகம் பற்றிய வரலாற்று மூலங்கள் பலவகைப்பட்டவை. இலக்கியம், தொல்பொருட் சின்னங்கள், சாசனங்கள் ஆகிய பிரதான வகைகளில் அவை அடங்கும். அவை எல்லாவற்றிலுமுள்ள விவரங்களைச் சேர்த்து, ஆராய்ந்து அறிவியல் நோக்கில் விளக்குவது இலகுவான காரியமன்று. உதாரணமாக இலக்கியத்தை எடுத்துக் கொண்டால் அது மிகப் பரந்தவொன்றாகும். தமிழ், சமஸ்கிருதம், பிராகிருதம் ஆகிய மூன்று பிரதான மொழிகளில் எழுதப்பட்ட நூல்கள் உள்ளன. அவற்றுள்ளும் பெரும்பாலானவை சமயச் சார்புடையவை. அவை சைவம், வைணவம், சமணம், பௌத்தம் ஆகிய சமயநெறிகளைச் சார்ந்தனவாய் உள்ளன.' அவை அனைத்திலும் காணப்படும் விவரங்களை ஒருங்கு சேர்த்துப் பார்க்காத-விடத்துத் தமிழகச் சமயநிலைகளைப் பற்றிப் பேசுவது ஒருதலைப்பட்சமானதாகவே அமைந்துவிடும். மூன்று வேறான மொழிகளில் இலக்கியங்கள் படைக்கப்பட்டுள்ளன. தமிழ் நூல் களிற் காணப்பெறாத முக்கியமான வரலாற்று விவரங்கள் சில சமஸ்கிருதம், பாளி ஆகிய மொழிகளில் எழுதப்பெற்ற நூல்களிலே காணப்படு-கின்றன.

தமிழ்மொழி, தமிழ் இலக்கியம் ஆகியவற்றில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள், வளர்ச்சிகள் என்பவற்றைப் புரிந்து கொள்வதைப் பொறுத்தவரையிலும் சாசனங்களைப் பற்றிய அறிவு இன்றியமையாத ஒன்றாகும். உதாரணமாக, தொல்காப்பியத்தை எடுத்துக் கொண்டால் எழுத்துகள் பற்றி அதிலே சொல்லப்படும் சில பிரதானமான விடயங்களைச் சாசனச் சான்றுகளின் மூலமே புரிந்து கொள்ளலாம். அப்பெரு நூலின் காலநிர்ணயத்திற்கும் சாசனவியலில் அண்மைக் காலத்தில் ஏற்பட்ட வளர்ச்சிகள் உறுதுணையாகின்றன.

இலக்கியங்களை மட்டும் அடிப்படையாகக் கொண்டு சமய நிலைகள், வழிபாட்டு முறைகள், பண்பாட்டு மரபுகள் முதலியன பற்றி உறுதியாக எதனையுங் கூறவியலாது. சாசனங்களிலுள்ள விவரங்களையும் தொல்பொருட் சின்னங்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு இலக்கியக் குறிப்புகளை நோக்குமிடத்து அவற்றைத் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ளலாம். பல்லவர் காலத்தைப் பொறுத்த வரையில் வரலாற்று மூலங்கள் மிகுந்து காணப்படுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. அண்மைக் காலம் வரை தமிழிலக்கிய வரலாற்றாசிரியர்களும் விமர்சகர்களும் இலக்கியத்தை மட்டும் ஆதாரமாகக் கொண்டே தமிழகச் சமுதாய அமைப்பினையும் பண்பாட்டுக் கோலங்களையும் புரிந்து கொள்ளவும் விமர்சிக்கவும் தலைப்பட்டுள்ளனர். நவீன காலத்தவர்கள் சிலர் இருபதாம் நூற்றாண்டிலே செல்வாக்குப் பெற்ற அரசியற் சிந்தனைகளின் அடிப்படையிலும் பண்டைய தமிழகச் சமுதாய நிலைகளை விளக்க முற்பட்டுள்ளனர். வித்துவ பூர்வமாகச் சிந்திப்பதற்குப் பயிற்சி பெறாத வாசகர் வட்டத் திற்குச் சில சமயங்களில் இத்தகைய விமர்சனங்கள் திருப்தி அளித் தனவாயினும் விடயங்கள் தொடர்பாக அவற்றின் விளைவாகத் தடுமாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன.

'பல்லவர் காலம்' தமிழக வரலாற்றில் மிகவும் நீண்டவொரு காலப்பகுதி-யாகும். அது சமுதாய அமைப்பிலும் பண்பாட்டு வளர்ச்சிகளிலும் பல பிரதானமான மாற்றங்கள் ஏற்பட்ட காலப் பகுதியாகும். பல்லவர் காலச் சமுதாய நிலைகளைப் புரிந்து கொள்ளாதவிடத்துத் தமிழரின் கலாசார பாரம்பரியங்களையும் சமூக வழமைகளையும் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ள முடியாது. இந்நாட்களில் இலங்கையிலுள்ள மாணவர்களும் கல்லூரி ஆசிரியர்களும் பல்லவர் காலம் பற்றிக் கொண்டிருக்கும் விளக்கம் தமிழிலக்கிய வரலாற்றின் மூலம் ஏற்பட்ட ஒன்றாகும். குறிப்பாகச் சொல்வதானால் அவை பேராசிரியர் வி. செல்வநாயகம் எழுதிய தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றை ஆதாரமாகக் கொண்டவை. அந்நூல் முதன்முதலாக

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org பல்லவர்காலத் தமிழகம் பண்பாட்டுக் கோலங்கள்

வெளிவந்த பின் ஏறக்குறைய ஐம்பது ஆண்டுகள் கழிந்து விட்டன.² அதன் முதலாவது பதிப்பு ஒரு சுருக்க வரலாறாகவே வெளிவந்தது. பின்வந்த பதிப்புகளில் அது சிறிது விரிவாக்கம் பெற்றது.

தமிழிலக்கிய வரலாற்றை ஒரு காலவரையறையின் அடிப்படையில் முதன் முதலாக எழுதிய சிறப்பு அதன் ஆசிரியரைச் சேர்ந்ததாகும். சோழப் பேரரசரின் ஆட்சிக்கு முற்பட்ட காலத் தமிழ்நூல்களைச் சங்ககாலம். சங்கமருவிய காலம். பல்லவர் காலம் என்பவற்றுக்கு உரியனவாக வி. செல்வநாயகம் வகைப்படுத்தி-யுள்ளார். அவரது கால வரையறைப்படி சங்க காலம் கி. பி. நான்காம் நூற்றாண்டு வரையான நான்கு நூற்றாண்டுகளைக் கொண்டது; சங்கமருவிய காலம் அதற்குப் பிற்பட்ட மூன்று நூற்றாண்டுகளை உள்ளடக்கிய காலப் பகுதியாகும். கி. பி. ஏழாம் நூற்றாண்டு முதல் ஒன்பதாம் நூற்றாண்டின் முடிபு வரையுள்ளது பல்லவர் காலம்.

இந்தக்கால வரையறையைப் பொறுத்தவரையில் சில பிரச்சினைகளுண்டு. அவற்றிலொன்று சங்க காலம் என்ற வர்ணனை பற்றியதாகும். எட்டுத்தொகை நூல்களும் பத்துப்பாட்டு நூல்களும் சங்ககால நூல்களாகக் கொள்ளப்படுகின்றன. அந்நூல்களிற் பெரும்பாலானவை கி. பி. நான்காம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்டவை என்பதில் ஐயமில்லை. ஆனால், சங்கம் என வழங்கிய புலவர் கழகமொன்று அமைந்திருந்தமைக்கான சான்றுகள் அந்நூல்களிற் காணப்படவில்லை. காலத்தால் அவற்றுக்கு மிகவும் பிற்பட்டதான இறையனார் களவியலுரையிலேயே முதன் முதலாகச் சங்கம் பற்றிய கதை வருகின்றது. அந்தக் கதையும் புராணக் கதை போன்றது. உண்மைக்குப் புறம்பான செய்திகளே அதில் இடம்பெறுகின்றன. எட்டாம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்ட நூல் எதனிலும் சங்கம் பற்றிய தெளிவான குறிப்பில்லை. அந்நூற்றாண்டு முதலாகவே சங்கம் நிறுவித் தமிழ் ஆய்ந்தமை முற்காலப் பாண்டியர்களின் அருஞ் சாதனைகளில் ஒன்றென அவர்களின் பட்டயங்கள் கூறும். எனவே, சங்கம் என்பது பற்றிப் பேசுவதில் அர்த்தமில்லை. ஆதாரமில்லாத ஒன்றைப் பற்றிப் பேசிக்கொள்வது பெருமைக்குரியதன்று. இது பலருக்கு உணர்ச்சி பூர்வமான விடயமாகலாம். ஆனால், வித்துவப் புலமையில் முடிபுகள் உறுதியான ஆதாரங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டனவாகவே அமையும். சங்ககாலம் என்பதற்குப் பதிலாக வேறொரு வர்ணனையைப் பயன்படுத்தல் வேண்டும். சிலர் இக்காலப் பகுதியை மூவேந்தர் காலம் என்பர். இயற்கை நெறிக் காலம் என்பது வேறொன்று.

சங்க காலம் என்ற ஒரு காலம் இல்லாதவிடத்துச் சங்கம் மருவிய காலத்தைப் பற்றிய பேச்சுக்கு இடமில்லை. பல்லவர் காலத்துக்கு முற்பட்ட காலத்தை வரலாற்றாசிரியர்கள் களப்பிரர் காலம் என்பர். ஆனால், களப்பிர மன்னருள் அச்சுத விக்கிராந்தன் என்ற அரசனைப் பற்றி மட்டுமே தெளிவான குறிப்புண்டு. புத்த தத்தர் ஐந்தாம் நூற்றாண்டில் எழுதிய **விநய வினிச்சயம்** என்னும் நூலில் அவனைப் பற்றிச் சொல்லப்படுகின்றது. கி. பி. 500ஆம் ஆண்டளவிலே எழுதப் பெற்ற பூலாங்குறிச்சி சாசனங்களிலே குறிப்பிடப்படும் சேந்தன் என்னும் பெயருடைய மன்னர் இருவரும் களப்பிரராதல் வேண்டும் என்பது வரலாற்று அறிஞரான எ. சுப்பராயலுவின் கருத்தாகும்.² அச்சாசனங்களிலே குறிப்பிடப்படும் மன்னர்கள் பலம் மிக்கவர்கள்; பாண்டி நாடு, கொங்கு தேசம் என்பவற்றிலுள்ள பகுதிகளில் அதிகாரஞ் செலுத்தியவர்கள். நான்காம் நூற்றாண்டிலே சோழரும் பாண்டியரும் தத்தம் நாடுகளில் அதிகாரம் இழந்தனர். தொண்டை நாட்டிலுள்ள காஞ்சிபுரத்திலே பல்லவரின் ஆதிக்கம் ஏற்பட்டது. காஞ்சிபுரத்திலே திரையரின் ஆட்சி எவ்வாறு மறைந்தது? பல்லவர் எவ்வாறு அங்கு ஆட்சியைக் கைப்பற்றிக் கொண்டனர்? என்னும் வினாக்களுக்கு உறுதியான விடைகளைக் காணமுடியவில்லை.

இலக்கிய வரலாற்றாசிரியர்கள் கி.பி. 600-900 ஆகிய காலப் பகுதியைப் பல்லவர் காலம் எனக் கொள்வர். ஆயினும், பல்லவரின் ஆட்சி தொண்டை நாட்டில் ஆறாம் நூற்றாண்டுக்கு நெடுங்காலத்திற்கு முன் ஏற்பட்டுவிட்டது. குப்தப் பேரரசனாகிய சமுத்திரகுப்தன் நான்காம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலே தக்ஷிணாயத்தின் மீது படையெடுத்துச் சென்றபொழுது காஞ்சியிற் பல்லவனாகிய விஷ்ணுகோபன் அரசனாகவிருந்தான். அவனுக்கு முற்பட்ட பல்லவ மன்னர் பலரின் பெயர்கள் பல்லவர்களின் பட்டயங்களிற் காணப்படுகின்றன. எனவே, மூன்றாம் நூற்றாண்டின் இறுதியிற் காஞ்சியிலே பல்லவரின் ஆட்சி ஆரம்பமாகிவிட்டதென்று கருதலாம். இதன் அடிப்படையிலே தென்னிந்திய வரலாறு பற்றிய காலவரையறையை மீள்பரிசீலனை செய்வது அவசியமாகின்றது.

பல்லவரின் ஆட்சிக் காலம் ஏறக்குறைய ஆறு நூற்றாண்டுகளை உள்ளடக்கியதாகும். அதனை முதலாம் மகேந்திரவர்மனுக்கு முற்பட்ட காலப் பகுதி, அதற்குப் பிற்பட்ட காலப் பகுதி என இரு பிரிவுகளாக வகுத்து நோக்குவது பொருத்தமானது. முதலாவது காலப் பகுதியிலே பல்லவர்கள் தொண்டை நாட்டையும் கிருஷ்ணாநதி வரை பரந்துள்ள ஆந்திரர் பிரதேசங்களையும் ஆட்சி புரிந்தனர். அக்காலத்தில் அவர்கள் வழங்கிய நன்கொடைகள் பற்றிய பட்டயங்கள் ஆந்திரப் பிரதேசத்திலிருந்து கிடைத்துள்ளன. அவை பிரமதேயங்கள், தேவகுலம் என்று சொல்லப்படும் கோயில்கள் என்பன பற்றியனவாகும். காலத்தால் மிக முற்பட்ட சாசனங்கள் பிராகிருத மொழியில் எழுதப்பட்டன. அதற்குப் பின்னுள்ள காலகட்டத்திலே பட்டயங்களைச் சமஸ்கிருதமொழியில் எழுதினார்கள். தமிழ்மொழி வழங்காத நிலப்பகுதிகளிலுள்ள நிறுவனங்களைப் பற்றியன என்பதால் அப்பட்டயங்கள் அம்மொழிகளில் எழுதப்பட்டன. சாசன வழக்கினைப் பொறுத்த வரையிலும் சமகாலத்திலே தக்கிணத்தில் அதுவே வழமையாகும். இதனைப் புரிந்து கொள்ளாத முற்காலத்து வரலாற்றாசிரியர் சிலர் பல்லவர் வடதேசத்து உற்பத்தி உடையவர்கள் என்றும் அங்கிருந்து தென்னாட்டிற்கு வந்தவர்கள் என்றுங் கருதினார்கள். பல்லவர்களை அன்னியர்களாகத் தமிழ்நாட்டவர்கள் கருதியமைக்கான சான்றுகள் கிடைக்கவில்லை. காடவர்கோன் என்றும் தொண்டையர் கோன் என்றும் அவர்களைக் குறிப்பிடுவது நெடுங்கால வழமையாகும்.

பல்லவர் காலத்தின் முதலாவது கட்டமாகிய மூன்று நூற்றாண்டுகளிலும் தமிழக அரசியல் நிலையிற் பெருமாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. சோழநாட்டிற் சோழரின் ஆட்சி மறைந்தது; அதேபோலத் தென்தமிழ் நாட்டிலும் பாண்டியர் அதிகாரம் இழந்தனர். அந்நாடுகளிற் களப்பிரரின் ஆதிக்கம் ஏற்பட்டது. அவர்களின் வம்சவரலாறு பற்றிய விவரங்கள் தெளிவாகத் தெரியவில்லை. சாளுக்கியர், பல்லவர், பாண்டியர் ஆகியோரின் சாசனங்களிற் களப்பிரரை வெற்றி கொண்டமை சிறப்புமிகு சாதனையாகச் சொல்லப்படுவதால் களப்பிரரை வெற்றி கொண்டமை சிறப்புமிகு சாதனையாகச் சொல்லப்படுவதால் களப்பிரர் ஒரு காலகட்டத்தில் மிகுந்த வலிமை பெற்றிருந்தனர் என்பதில் ஐயமில்லை. ஏழாம் நூற்றாண்டில் அவர்களின் ஆதிக்கம் ஒழிந்தது. பாண்டிய வம்சம் கடுங்கோனின் காலத்தில்மீண்டும் அதிகாரம் பெற்றது. சோழநாட்டிற் சிம்மவிஷ்ணுவின் காலத்திலே (575-600) பல்லவரின் ஆதிக்கம் பரவத் தொடங்கியது. மகேந்திரவர்மனின் காலத்திலே காவிரிக் கரைவரை பல்லவரின் மேலாதிக்கம் ஏற்பட்டிருந்தது. அதேகாலத்திலே பல்லவர் வசமிருந்த வேங்கி மண்டலத்தை சாளுக்கிய மன்னைகிய புலிகேசி கைப்பற்றிக்கொண்டான்.

பல்லவர் ஆட்சிக் காலத்துப் பிற்பகுதியான மூன்று நூற்றாண்டுகளிலும் தெற்கிலே பாண்டியரின் ஆதிக்கம் ஏற்பட்டிருந்தது. பாண்டிய மன்னர் கொங்கு தேசம், வேணாடு, ஆய்குலத்தவர் வசமான ஒய்மாநாடு என்பவற்றின் மேலும் மேலாதிக்கம் பெற்றிருந்தனர். காவிரியின் தென்கரை வரையான சோழநாடும் பாண்டியர் வசமாகியது. தஞ்சாவூர், திருச்சிராப்பள்ளி, புதுக்கோட்டை முதலிய மாவட்டங்களைச் சேர்ந்த பகுதிகளை ஆட்சி புரிந்த முத்தரையர் ஆரம்பத்திலே பல்லவரின் மேலாதிக்கத்தினுள் அடங்கியிருந்தனர். பின்னொரு காலகட்டத்தில் வரகுண பாண்டியன், மாறன் சடையன் என்போரின் காலங்களில் முத்தரையர் பாண்டியர் பக்கஞ் சார்ந்திருக்க நேர்ந்தது.

பல்லவர் காலத்துத் தமிழகத்தின் சமூக - பண்பாட்டு நிலைகளைப் பற்றிப் பேசுமிடத்து பாண்டியரைப் பற்றியும் அவர்களின் ஆட்சியில் அடங்கிய பகுதிகளைப் பற்றியுங் கவனித்தல் வேண்டும்.

அந்த ஆறு நூற்றாண்டுகளிலும் தமிழகச் சமுதாயத்திலே பெருமாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. விவசாயம், குடிசைக் கைத்தொழில்கள் வாணிபம் ஆகியவற்றிலே அதிக முன்னேற்றங்கள் ஏற்பட்டன. குளங்களைப் பற்றியும் கால்வாய்களைப் பற்றியும் சாசனக் குறிப்புகள் கிடைக்கின்றன. விளைநிலங்களும் குடிகளும் பெருகி வந்தமைக்கு அது ஒரு அறிகுறியாகலாம். முல்லைநிலப் பகுதிகளிலே காடுகள் பல அழிக்கப் பெற்று அவற்றிலே வயல் நிலங்களும் தோப்புகளும் குடியிருப்புகளும் மேலதிகமாக உருவாக்கப்பட்டன. அருவா நாடு, அருவா வடதலை என்று முற்காலங்களில் வர்ணிக்கப் பெற்ற பகுதிகளில் உற்பத்தியும் சனப்பெருக்கமும் குறிப்பிடத்தக்க அளவிலே விருத்தி பெற்றன. தமிழகத்திலே தொண்டைநாடு, நடு நாடு என்பன அத்தகைய மாற்றங்களினால் முதன்மை பெற்றன. தொண்டைமான் இளந்திரையனது காலத்திலே சிறப்புற்றிருந்த காஞ்சி நகரம் அதற்குப் பின் பெருநகரமாகியது. பருத்தி, பட்டாடைகள், எண்ணெய், தானியம், வெல்லம் முதலிய பொருட்களின் பரிவர்த்தனை நிலையமாக அது பெருவளர்ச்சி கண்டது. அங்கே மாநகரம் என்னும் பெருவணிக நகரம் உருவாகியது. மாநகரமான காஞ்சிபுரத்து வணிகர் தமிழகத்தின் பல பகுதிகளோடும் அதற்கப்பால் அமைந்துள்ள தேசங்களோடும் வாணிபத்தின் காரணமாகத் தொடர்பு கொண்டிருந்தனர். காஞ்சிபுரத்தைத் தலைநகராகக் கொண்டு பலம் மிகுந்த இராச்சியமொன்றைப் பல்லவரால் அமைத்துக் கொள்ள முடிந்தது.

தமிழகத்தின் பிரதான துறைமுகப் பட்டினம் என்ற நிலையைக் காவிரிப்பும் பட்டினம் இழந்துவிட்டது. அதனிடத்தை மாமல்லபுரம் பெற்றது. காஞ்சிபுரத்தைப் போன்று மாமல்லபுரமும் பெருவணிக நகரமாகி மாநகரமாகியது. சொர்ணபூமி, சீனம் ஆகியவற்றிலிருந்து சந்தனம், அகில், கற்பூரம் முதலிய வாசனைப் பொருட்களையும் பட்டு வகைகளையும் உலோகப் பொருட்களையும் வணிகர் கப்பல்களில் ஏற்றி வந்தனர். வங்கம், கலிங்கம், மலையாளம், ஈழம் ஆகிய தேசங்களிலிருந்தும் வணிகக் கப்பல்கள் அங்கு சென்றன. சோழநாட்டுத் துறைமுகங்களில் நாகபட்டினம் முதன்மை பெற்றது.

கல்வி முறை, சிந்தனை, வழிபாடு போன்றவற்றைப் பொறுத்தவரையில் பெருமாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. இக்காலப் பகுதியிலே தமிழகம் இந்திய துணைக் கண்டத்தின் பொதுமையான கலாசார நீரோட்டத்தில் இணைந்து விட்டது. கிறிஸ்து சகாப்தத்தின் முற்பட்ட காலம் முதலாகச் சமணமும் வைதீகச் சமயநெறிகளும் காலூன்றிவிட்டன. காலப்போக்கில் அவற்றின் செல்வாக்கு மேலோங்கியது. மன்னரும் பெருவணிகர்களும் வைதீகச் சடங்குகளிலும் வேள்விகளிலும் விருப்புக் கொண்டனர். முடியாட்சியை நிலைப்படுத்துவதற்கு மன்னர்கள் வேதியரையும் வைதீக கருமங்களையும் பயன்படுத்தினார்கள். ஆதிகாலப் பாண்டியரில் ஒருவனான முதுகுடுமிப் பெருவழுதி யாக சாலைகளை அமைப்பித்தான். அவன் வேதம் வல்ல பிராமணருக்கு வேள்விக்குடி என்னும் ஊரைப் பிரமதேயமாக வழங்கினான். இராஜசூயம் என்னும் வேள்வியினைச் செய்தமையால் பெருநற்கிள்ளி என்னுஞ் சோழனை இராஜசூயம் வேட்ட பெருநற்கிள்ளி என்று குறிப்பிட்டனர். பல்லவரின் ஆட்சி காஞ்சிபுரத்தில் ஏற்பட்ட காலம் முதலாக மன்னர்கள் பொதுவாக வைதீகச் சடங்குகளைச் செய்வித்தனர். அரண்மனைக் கலாசாரம் வைதீக கலாசாரமாகியது. அரசரின் வழமைகளை வேளிர் குலத்தவரும் பெருவணிகரும் பின்பற்றினர். சமஸ்கிருத மொழிநூல்களிலே சொல்லப்படும் வாழ்க்கை நெறியினையும் பின்பற்றுவது தமிழகத்து மேலோர் குழாம்களிற் சடங்குகளையும் பொதுவழக்காகியது.

வேதங்களிலும் சாஸ்திரங்களிலும் வல்ல வேதியருக்கும் மன்னருக்கும் இடையிலே நெருங்கிய தொடர்புகள் ஏற்பட்டன. மன்னரின் ஆதரவிற் பிரமதேயங்கள் பலவாகிப் பெருகின. அவற்றிலே வேதங்களையும் சாஸ்திரங்களையும் இலக்கண, இலக் கிய நூல் களையும் போதிக்கும் சாலைகளும் கல்லூரிகளும் ஏற்படுத்தப்பட்டன. சமஸ்கிருத மொழி, இலக்கியம் ஆகியவற்றின் செல்வாக்கு மிகுந்தளவில் ஏற்பட்டது. வைதீகப் பிராமணர் சமஸ்கிருதம், தமிழ் ஆகிய

இரண்டிலும் பாண்டித்தியம் பெற்றிருந்தனர். ஆனாற் சமண, பௌத்த முனிவர்களிற் பலர் அவற்றோடு மேலதிகமாகப் பிராகிருத மொழியிலுந் தேர்ச்சி பெற்றிருந்தனர். சமஸ்கிருதம், பிராகிருதம் ஆகியவற்றின் செல்வாக்கின் காரணமாகத் தமிழ் வளம் பெற்று விருத்தியடைந்தது, சமய சிந்தனை, உலகியல், கலைகள், ஆட்சிமுறை முதலியன தொடர்பான நுட்பமான விடயங்களை விளக்கவல்ல ஆற்றல் பொருந்திய சொல்வளங் கொண்ட மொழியாக அது விருத்தி பெற்றது. பரதகண்டத்திலுள்ள பிற தேசங்களோடும் கடல் கடந்த தேசங்களோடும் தொடர்பு கொள்வதற்குச் சமஸ்கிருத மொழி பயன்பட்டது. அம்மொழியினை எழுதுவதற்குத் தொண்டை நாட்டில் ஒரு புதிய எழுத்து முறையை உருவாக்கினார்கள். அது பல்லவகிரந்தம் எனப்படும். தமிழ்நாட்டிலிருந்து சென்றவர்கள் அதனைத் தென்கிழக்காசிய நாடுகளில் அறிமுகஞ் செய்தனர். அது அங்கு பல நூற்றாண்டுகளாக வழங்கி வந்தது. மாமல்லபுரம் போன்ற துறைமுகப் பட்டினங்கள் மூலமாகப் பல்லவர் காலத்திலே தமிழகத்தில் விருத்தி பெற்ற கலாசாரத்தின் அம்சங்கள் தென்கிழக்காசிய நாடுகளை அடைந்தன. கட்டடக்கலை, சிற்பக்கலை, வழிபாட்டு முறைகள், இலக்கிய மரபுகள் என்பவை அவற்றிற் குறிப்பிடத்தக்கவை. காம்போஜம், சம்பா, சாவகம் ஆகியவற்றிலுள்ள இராச்சியங்களிற் பல்லவர்களதும் பாண்டியர்களதும் அரசியற் மரபுகள் ஓரளவிற்குப் பின்பற்றப்பட்டன.

முடியாட்சியும் நிர்வாக முறையும்

தமிழகத்தில் ஒரு ஒழுங்கான நிர்வாக முறை பல்லவர்களால் முதல் முதலாக உருவாக்கப்பட்டது. அரசின் தோற்றமும் நகரங்களின் வளர்ச்சியும் தென்னிந்தியாவிலே பெருங்கற் பண்பாட்டின் அம்சங்களாகும். பத்துப்பாட்டு நூல்களிலும் தொகை நூல்களிலும் அவற்றின் பரிணாம வளர்ச்சியினைக் கண்டுகொள்ளலாம். பண்டைய தமிழகத்திலே பல சிற்றரசுகள் உருவாகியிருந்தன. அவை பாலை தவிர்ந்த நால்வகை நிலங்களிலும் பரந்து காணப்பட்டன. கோ, கோன், வேள் என்னும் பட்டங்கள் அவற்றின் தலைவர்களுக்கு உரியனவாகும். அவர்களின் பதவிகளும் பரம்பரை உரிமையின் வழிப்பட்டனவாகும். அவர்களிற் சோழர், பாண்டியர், சேரர் ஆகிய குலங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் மட்டுமே அரசருக்குரிய சின்னங்களையும் இலச்சினைகளையும் கொண்டிருந்தனர். அவர்களை முடியுடை வேந்தர் என்று சொல்வது மரபு. அந்த மரபும் எப்பொழுது ஆரம்பமாகியது என்பது தெளிவாகத் தெரியவில்லை. தொல்காப்பியம் அவர்களைப் பற்றியும் குறுநில மன்னரைப் பற்றியுங் கூறும். கொடி, குடை, கடிமரம், முரசம், குலச் சின்னம் ஆகியன அரச சின்னங்களாக அமைந்திருந்தன. பல்லவர் காலத்திற்கு முன்பு மூவேந்தர்கள் மட்டுமன்றி மலையமான்களும் அதிகமான்களும் நாணயங்களை வெளியிட்டனர். ஆயினும், மூவேந்தரின் ஆள்புலங்கள் எவ்வாறு அமைந்திருந்தன? அவர்கள் குடிகள் மீது எத்தகைய அதிகாரஞ் செலுத்தினார்கள்? குடிகளுக்கும் அவர்களுக்கும் இடையே எத்தகைய உறவுகள் ஏற்பட்டிருந்தன? இவ்வாறான

வினாக்களுக்குத் தெளிவான விளக்கஞ் சொல்ல முடியாது. இலக்கியக் குறிப்புகளின் அடிப்படையில் அவர்கள் இராசதானிகளை அமைத்திருந்தார்கள் என்பதையும், சுங்க வரிகளையும் வாணிப வரிகளையும் சேர்ப்பதில் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தனர் என்பதையும் அறிய முடிகின்றது. அவர்களாற் படைகளை வைத்திருக்க முடிந்தது. அவர்கள் புரிந்த போர்கள் எல்லாம் உள்நாட்டுப் போர்களாகவே காணப்பட்டன. வேளிர்களோடும் குறுநில மன்னர்களோடும் இடையறாத போர்களை மேற்கொண்டனர். அயலிலுள்ள "நாடு"களைத் தாக்கி மந்தைகளையும் வேறு செல்வங்களையுங் கவர்ந்து கொள்வதிற் காலத்தைக் கழித்தனர். இராச்சியங்களை உருவாக்குவதில் அவர்கள் பல பிரயத்தனங்களை மேற்கொண்ட பொழுதும் அவர்களின் வீரப் பிரதாபங்களினால் இராச்சியங்களின் அபிவிருத்தி முன்னேற்றங் கண்டிருக்கக் கூடுமெனினும் அது பூரணமாகவில்லை. தமிழகத்துச் சமுதாயப் பிரிவுகளிடையே வேற்றுமைகள் வலுப்பெற்றிருந்தன. அவை பிராந்திய அடிப்படையில் அமைந்திருந்தன. அந்தக் காலகட்டத்திலே சமுதாயச் சேர்க்கையானது அடிமட்டத்தில் ஏற்பட்டு வந்தது. அது உற்பத்தி முறை, பண்டமாற்று முறை ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தது. இனவுறவுகளும் குறிப்பிடத்தக்களவு முக்கியத்துவம் பெற்றிருந்தன. அவ்வாறான சூழ்நிலையில் நாடு என்ற உணர்வே ஏற்படக்கூடியதாக இருந்தது. நாடுகள் நூற்றுக்கணக்கானவை. நாட்டுத் தலைவனாகிய கோன் குடிகளின் உணர்ச்சி பூர்வமான ஆதரவைப் பெற்றிருந்தான். முடிமன்னரின் இராசதானி நாடுகளிலுள்ள குடிகளைப் பொறுத்தவரையில் மிகத் தூரத்திலுள்ள ஒன்று. அன்னியமானதென்றும் கொள்ளப்படக் கூடியது. வேளிர்களிற் சிலர் நாடுகளிற் சிலவற்றை வசப்படுத்தி அவற்றின் மேல் ஆதிக்கம் பெற்றிருந்தனர்.

முடிமன்னராலும் வரையறையான நிர்வாக ஒழுங்குகளையும் எல்லை-களையுங் கொண்ட இராச்சியங்களை உருவாக்கிக் கொள்ள முடியவில்லை. பல்லவரின் ஆட்சி ஏற்பட்டதோடு இந்நிலை மாறிவிடுகின்றது.

புதிய சிந்தனைகளின் மூலமாக முடியாட்சி தொடர்பான கோட்பாடுகள் அழுத்தம் பெற்றன. அரசனுக்கும் குடிகளுக்கும் இடையிலான பரஸ்பரத் தொடர்புகள், கடமைகள் என்பன அவற்றில் வலியுறுத்தப்பட்டன. அர்த்தாஸ்திரம். தர் மசாஸ் திரம் ஆகியவற்றிலுள்ள சிந்தனைகளின் சாயல்கள் அவற்றிலே படிந்துள்ளன. இராச்சியம் முழுவதற்கும் உரியதும் மன்னனை நாயகனாகக் கொண்டதுமான பரிபாலன முறையொன்றினைப் பல்லவரின் சாசனங்கள் பிரதிபலிக்கின்றன. நீதி, நீதி பரிபாலனம் என்பவற்றை நிலைப்படுத்துவது மன்னனின் தலையாய கடன் என்பது வலியுறுத்தப்பட்டது. சிலப்பதிகாரம் மூலமாக இதனைத் தெட்டத்தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ள முடிகின்றது. சமகாலத் தமிழகத்திலே ஏற்பட்டிருந்த அரசியல் வழக்கத்தினையும் சிந்தனைகளையும் திருக்குறள் பிரதிபலிக்கின்றது என்று கொள்ளலாம்.

இயற்கை எல்லைகளைக் கொண்ட நாடுகளை இராச்சியமாக இணைத்துக் கொள்வதற்குப் புதிய சிந்தனைகளும் கோட்பாடுகளும் ஏதுவாயிருந்தன. நாட்டுத்

பல்லவர்காலத் தமிழகம் பண்பாட்டுக் கோலங்கள்

தலைவனாகிய கோன் முடிமன்னனுக்குப் பணிந்து, அவனோடு இணைந்து, தனது நலன்களைக் காத்துச் செயற்படுவதற்கு ஏதுவான சூழ்நிலை உருவாகியது. பல்லவர்கள் புரிந்த போர்கள் பெரும்பான்மையும் அயல்நாட்டு மன்னர்களுக்கு எதிரானவை. அவை சாளுக்கியர், இராஷ்டிரகூடர், பாண்டியர் முதலியோருக்கு எதிரானவை. அவை நீண்டகாலப் போர்கள். பகைவர்களும் பெருவலி படைத்தவர்கள். ஆயினும், பல்லவர் ஆறு நூற்றாண்டுகளாக அதிகாரஞ் செலுத்த முடிந்தது. இராச்சிய எல்லைகளுக்குள்ளே வேளிர், கோன் போன்ற குறுநில மன்னர்கள் பல தடவைகளாகக் கிளர்ச்சிகள் புரிந்ததாகத் தெரியவில்லை. அவர்கள் இராச்சிய பரிபாலனத்தில் உயர்பதவிகளைப் பெற்றுச் சாமத்தராகி விடுகின்றனர். இத்தகைய நிலை முதலாம் பாண்டியப் பேரரசிலும் ஏற்பட்டிருந்தது. சமய, பண்பாட்டு நிலைகளில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களும் முடியாட்சியும்

தராச்சியமும் விருத்தி பெறுவதற்கு ஏதுவாயிருந்தன. **பிரமதேயம்**, **தேவதானம்**, **பள்ளிச்சந்தம்**, **நகரம்** என்னும் அமைப்புகள் இக்காலத்திலே உருவாக்கப்பட்டன. அவை மன்னரின் ஆதரவுடன் உருவாக்கப்பட்டவை; சுதந்திரமாக இயங்கியவை. செல்வமுஞ், செல்வாக்கும் பலமுங் கொண்ட அவ்வமைப்புகள் மன்னரின் செல்வாக்கும், அதிகாரமும் மேலோங்குவதற்கு ஏதுவாயிருந்தன. அதனை நன்குணர்ந்த மன்னர்கள் அவற்றை அமைத்துக் கொள்வதில் ஆர்வங்கொண்டனர்.

> எண்ணிறந்த பிரமதேயமும் எண்ணிறந்த தேவதானமும் எண்ணிறந்த பள்ளிச் சந்தமும் எத்திசையு மினிதியற்றி

என்னும் தொடர்கள் சின்னமனூர் சாசனத்திலே காணப்படுகின்றன.3

பிரமதேயம், தேவதானம், நகரம், பள்ளிச்சந்தம் என்பன பலவாகிப் பெருகி விருத்தி பெற்றதால் இனவுறவுகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட புராதனமான சமுதாயக் கட்டமைப்புகள் சீர்குலைந்தன. கோயில், சமணப்பள்ளி, பிரமதேயம், நகரம் என்பனவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு சேவைகள் மறுசீராக்கம் பெற்றன. இவை அனைத்துடனும் நெருங்கிய உறவுகளைக் கொண்டிருந்த வணிக கணங்கள் செல்வமும் படைபலமுங் கொண்டிருந்தமையால் நாடுகளில் அவர்கள் மிகுந்த செல்வாக்குப் பெற்றனர். இராசதானிகளின் அதிகாரம் மேலோங்குவதற்கு ஏதுவான சூல்நிலை உருவாகியிருந்தது.

மன்னரும் வைதீகச் சடங்குகளும்

பல்லவர்களதும் பாண்டியர்களதும் அரசியற் கோட்பாடுகளையும் இலட்சியங்களையும் அவர்களின் பட்டயங்கள் மூலம் அறிந்து கொள்ளலாம். பல்லவர்களின் செப்பேடுகளிற் சமஸ்கிருத மொழியிலும் தமிழிலும் எழுதப்பட்டுள்ள பகுதிகள் உள்ளன. தமிழ்ப் பகுதியானது மன்னனால் வழங்கப் பெற்ற தானம் பற்றியதாயிருக்கும். சமஸ்கிருதப் பகுதி வம்சோற்பத்தி,வம்சாவளி என்பன பற்றியதாகும். அது பிரசஸ்தி போல் அமைந்திருக்கும். வித்துவப் புலமை கொண்ட கவிஞரால் இலக்கிய நடையில் எழுதப்பட்டிருக்கும். பிரசஸ்தியிலுள்ள வம்சோற்பத்தி பற்றிய விவரங்கள் பௌராணிகமானவை. பல்லவர்கள் அஸ்வத்தா-மனின் வழிவந்த பிரம்மக்ஷத்திரியர்களென்று சொல்லப்படுகின்றது. இக்கதை புராணங்களிலுள்ள வம்சாவளிப் பகுதிகளை முன்மாதிரியாகக் கொண்டு புனையப்பட்டது. வேந்தர் குலத்தவரைச் கூத்திரியர் என்று கொள்ள முடிவதாற் பல்லவரும் கூத்திரியர் என்று கருதப்பட்டனர். தொண்டை நாட்டில் அதிகாரஞ் செலுத்திய அரசர் குலமொன்றைச் சேர்ந்தவர்கள் பிராமண குலமொன்றுடன் கலப்புற்றிருத்தல் கூடும். அவர்கள் பிரம்மக்ஷத்திரியர் என்ற கருத்து அதனால் ஏற்பட்ட ஒன்றாகலாம்.

ஆரம்ப காலப் பல்லவர்கள் வைதீக நூல்களிலே கூறப்படும் சடங்குகளையும் வேள்விகளையும் விமரிசையாகக் கொண்டாடினார்கள்.

பல்லவரைப் பொறுத்தவரையில் ஆட்சியுரிமை பரம்பரை வழியானது. தந்தைக்குப் பின் அரசுரிமை மூத்த மகனுக்குரியதாகும். இரண்டாம் பரமேஸ்வர வர்மன் இறந்த பின் நாட்டிலே அரசியல் நெருக்கடி ஒன்று உருவாகியது. அத்தருணத்திலே காஞ்சிபுரத்துக் கடிகையாரும் நகரத்தாரும் உயரதிகாரிகளும் பல்லவ வம்சத்துக் கிளைமரபினைச் சேர்ந்த ஹிரணியவர்மனிடஞ் சென்று முறைப்பாடு செய்து, அவனுடைய இளைய மகனை அழைத்துச் சென்று அரசனாக முடிசூட்டினார்கள். 4 வேதவிதிப்படி அபிஷேகஞ் செய்யப்பட்ட ஒருவனே அரசனாகி அவனியை ஆளமுடியுமென்று மனுதர்ம சாஸ்திரம் போன்ற நூல்கள் கூறும். அதற்கிணங்கப் பல்லவர்கள் பட்டாபிஷேகம் செய்து கொண்ட பின்பு அரசனுக்குரிய அதிகாரங்களைப் பெற்றார்கள். இளவரசன் ஒருவனை அபிஷேகஞ் செய்யுமிடத்து அவனுக்கு அபிஷேகநாமம் என்னும் பட்டப்பெயரைச் சூட்டுவது வழமை. பெருங்கோயில்களின் நிர்மாணகாரனாகிய ராஜசிங்கன் நரசிம்மவர்மன் என்னும் பட்டப்பெயரைக் கொண்டிருந்தான் பின்பு, ஹிரண்யவர்மனின் மகனாகிய இளைஞனைக் காஞ்சிபுரத்திலே அரசனாக்கிய பொழுது அவனுக்கு நந்திவர்மன் என்னும் பட்டப்பெயரைச் சூட்டினார்கள். 'நந்திவர்மன் என்று அபிஷேகஞ் செய்து' என அவனைப் பற்றி வரும் சாசனத் தொடரால் இதனை அறிய முடிகின்றது.5

• பல்லவ மன்னர்கள் தங்களைச் சக்கரவர்த்திகளாகவே கருதினார்கள். அதியரையர்க்குரியனவான மகாராஜாதிராஜ, தர்மமகாராஜ, தர்மமகாராஜாதிராஜ என்னும் பட்டங்களை அவர்கள் கொண்டிருந்தனர்.⁶ மன்னர்கள் விருதுப் பெயர்களைச் சூடிக் கொள்வது மகேந்திரவர்மன் காலம் முதல் வழமையாகியது. அரசனொருவனின் தகைமைகள், குணநலன்கள், ஆற்றல், வீரம், சாதனைகள் என் பவற்றைப் புலப்படுத்தும் வகையில் அவனுடைய விருதுப் பெயர்கள் அமைந்திருக்கும். குணபரன்,சத்துருமல்லன், சைத்யாகாரி, லக்ஷீதன், சித்திர-காரப்புலி, மத்தவிலாசன், சங்கீர்ண ஜாதி, லலிதாங்குரன் என்பன முதலாம் மகேந்திரவர்மனின் விருதுப் பெயர்களாகும். ராஜசிம்மனின் 150 விருதுப் பெயர்கள் காஞ்சிபுரத்துக் கைலாசநாதர் கோயிலில் எழுதப்பட்டுள்ளன. பாண்டிய மன்னர்களும் பல்லவர்காலத் தமிழகம் பண்பாட்டுக் கோலங்கள்

விருதுப் பெயர்களைக் கொண்டிருந்தனர். பராந்தகன் நெடுஞ்சடையன் ம**நூபமன்**, **கீதகின்னரன்** என்னும் விருதுப் பெயர்களுக்கு உரியவன் என்பதை வேள்விக்குடி செப்பேடுகள் மூலம் அறியமுடிகின்றது.⁹

காளையின் உருவத்தைப் பல்லவர்கள் தங்கள் அரச சின்னமாகக் கொண்டிருந்தனர். வலது பக்கம் நோக்கி, அமர்ந்த காளையின் வடிவம் அவர்களின் ஆவணங்களிலும் நாணயங்களிலும் கொடிகளிலும் பொறிக்கப்பட்டிருக்கும். பல்லவரின் சாசனங்கள் சில அவர்களின் விருஷப லாஞ்சனத்தைக் குறிப்பிடுகின்றன. அரசனின் ஆவணத்தை **விடைமண் பொறி** ஓலை என நந்திக் கலம்பகம் குறிப்பிடுகின்றது. படைத்தளங்களிலே தங்கியிருந்த காலங்களிற் பல்லவர் வழங்கிய பட்டயங்களிற் சிம்ம உருவம் பொறிக்கப்பட்டுள்ளமை கவனித்தற்குரியதாகும். மன்னர்கள் உலாப் போன சமயங்களிலும் படைகள் போருக்குச் சென்ற நேரத்திலும் விடைக்கொடியை ஏந்திச் சென்றனர். 'விடை வேற்கொடி வேற்படை முன் உயர்த்த' தானை பற்றியும் நந்திக் கலம்பகம் குறிப்பிடுகின்றது.⁷

பல்லவர் செம்பு, வெள்ளி, பொன் ஆகிய உலோகங்களில் நாணயங்களை வெளியிட்டுள் ளனர். பொற்காசுகள் மிக அரிதாகவே கிடைத்துள் ளன. பெரும்பாலான காசுகளிற் காளையின் உருவமும் **ஸ்ரீபர** அல்லது **ஸ்ரீநிதி** என்னும் சொல்லுங் காணப்படும்/ சில சமயங்களிலே காளையின் இடத்திற் சிம்ம உருவங் காணப்படும். யானை, குதிரை, மீன், சுவஸ்திகம், சங்கு, சக்கரம் போன்றவற்றின் உருவங்களும் காசுகள் சிலவற்றிலே காணப்படும், பல்லவரின் காசுகள் பல இலங்கையின் வடபகுதியிற் கணிசமான அளவிலே கிடைத்துள்ளன.⁸ பல்லவரின் இராச்சியத்தோடு நெருங்கிய வாணிபத் தொடர்புகளை இலங்கை கொண்டிருந்த-மைக்கு அவை சான்றுகளாய் உள்ளன.

கட்வாங்கமும் பல்லவரின் அரச சின்னங்களில் ஒன்றாகும். காளையைப் போலக் கட்வாங்கமும் சைவசமய சின்னமாகும். மகேந்திரவர்மன் காலம் முதலாகப் பல்லவரிற் பலர் சைவசமயத்தில் மிகுந்த அபிமானங் கொண்டிருந்தனர். கட்வாங்கம் எனப்படுவது கபாலவடிவம் அமைந்த தலையுடைய தண்டமாகும்.⁹ கட்வாங்கத்தை ஏந்தியிருப்பதாற் சிவபெருமானைக் **கட்வாங்கின்** என்றும் **கட்வாங்கத**ர என்றும் வர்ணிப்பர். நந்திவர்மனை அரசனாக முடிசூட்டிய பொழுது அவனுக்குக் கட்வாங்கம் முதலான அரச சின்னங்களை அமைச்சர்களும் நகரத்தாரும் கடிகையாரும் வழங்கினார்கள்.¹⁰ கடுமுகவாத்தியம் என்னும் இசைக்கருவியும் சமுத்திரகோஷம் என்னும் பேரிகையும் பல்லவரின் சேனைகள் பவனி சென்றபொழுது இசைக்கப்பட்டன. வேதமார்க்கத்தையும் வடமொழி நூல்களையும் போற்றுவதிற் பாண்டியர்கள்

பல்லவருக்கு நிகரானவர்கள். மேலதிகமாக அவர்கள் தமிழ் மொழியினையும் தமிழ்ப் புலவர்களையும் போற்றினார்களென்றும் அவர்களின் சாசனங்கள் புகழ்ந்து-ரைக்கின்றன. பாண்டி நாட்டிலே சைவம், வைணவம், சமணம் ஆகிய முச்சமயங்களும் மன்னரின் ஆதரவினைப் பெற்றிருந்தன. பாண்டியரிற் சிலர் சைவராயிருந்தனர்; வேறு சிலர் வைணவராயிருந்தனர்.¹¹ திருச்செந்தூர்ச் சாசனம் வரகுணவர்மனைச் சுப்பிரமணிய பட்டாரகர் உடையாரின் அடியார் என வர்ணிக்கின்றது.¹² அவன் சோழநாட்டிலும் தொண்டை நாட்டிலுந் தங்கியிருந்த காலத்திலே பாண்டிநாட்டிலும் சோழநாட்டிலும் அமைந்திருந்த சைவ, வைணவக் கோயில்களுக்கு மிகுந்தளவிலே தானங்களை வழங்கினான்.

பாண்டியரின் பட்டயங்களிற் சமஸ்கிருத மொழியிலும் தமிழ்மொழியிலும் எழுதப்பட்ட வாசகங்கள் இணைந்திருக்கும். இவை இரண்டும் பிரசஸ்தி போல அமைந்தவை. சமஸ்கிருத வாசகத்தின் ஆரம்பப் பகுதியில் பிரமன், திருமால், சிவன் ஆகியோரைப் பற்றிய துதிப் பாடல்கள் அமைந்திருக்கும். பல்லவ அரசன் முதலாம் மகேந்திரவர்மனால் அமைக்கப்பட்ட குடைவரைக் கோயில்களில் மும்மூர்த்திகளின் பிரதி மைகளைத் தாபனஞ் செய் வதற்கான வகையிலே கருவறைகள் அமைக்கப்பட்டிருந்தமை இங்குக் குறிப்பிடற்குரியதாகும்.

பாண்டியரின் பட்டயங்களிலுள்ள மெய்கீர்த்திகளில் ஆதிகாலம் முதலாக ஆட்சி புரிந்த பாண்டிய மன்னர்களின் பெயர்கள் அனைத்தும் இடம்பெறவில்லை. காலக்கிரம வரிசையிலும் அவை சொல்லப்படவில்லை. பிரபலமான மன்னர் பலரின் பெயர்கள் சொல்லப்படுகின்றன. அவர்களைப் பற்றிய விவரங்களும் பௌராணிக-மானவை. புராதன காலத்து மன்னர்களின் சாதனைகளென்று மேல்வருவன சொல்லப்படுகின்றன.

- 1. கடலைக் கடைந்து அமிர்தம் கொண்டமை,
- 2. இமயத்தில் இணைக்கயல் வடிவத்தை எழுதியமை,
- இந்திரனின் மாலையைக் கவர்ந்து பட்டமாலையாக அணிந்து கொண்டமை,
- இந்திரனின் முடியோடு வளையை உடைத்தமை,
- 5. பாரதப் போரிலே கௌரவரை வெற்றி கொண்டமை,¹³

பாண்டிய மன்னர்களைப் பற்றிய மரபுவழியான ஐதீகங்கள் சிலவற்றைத் தளவாய்புரச் சாசனம் மேல்வருமாறு வர்ணிக்கின்றது:

> ஒருங்கு முன்னாள் மடிவித்த சிறுமேனி உயர்தவத்தோன் மடலவிழ் பூ மலயத்து மாமுனி புரோகிதனாகக் கடல்கடந்து அமிர்து கொண்டும் கயலினை வடவரை பொறித்தும் ஹிஹயன தாரம் பூண்டு மவன்முடியொடு வளையுடைத்தும்

பல்லவர்காலத் தமிழகம் பண்பாட்டுக் கோலங்கள்

விரிகடலை வேலின் மீட்டும் தேவாசுரஞ் செருவென்றும் அகத்தியனொடு தமிழாய்ந்தும்..... கயல்பாய் கடல்போலக் குளம்பலவின் கரையுயரியும்

.....

மன்னெதிரா வகைவென்று தென்மதுரா புரஞ்செய்தும் அங்கதனி லருந்தமிழ் நற்சங்கம் இரீஇத் தமிழ் வளர்த்தும்

.....

ஆறுபல தலைகண்டும் அமரராலயம் பல செய்தும்

எண்ணிறந்த பீரமதேயமும் எண்ணிறந்த தேவதானமும் எண்ணிறந்த தடாகங்களும் இருநிலத் தியற்றுவித்தும் நின்றபெரும் புகழாலும் நிதிவழங்கு கொடையாலும் வென்றிபோர்த் திருவாலும் வேல்வேந்தரில் மேம்பட்ட கதிரார்கடுஞ் சுடரிலைவேல் கலிப்பகை கண்டருள் கண்டன் மதுராபுர பரமேஸ்வரன்.......¹⁴

பாண்டிய மன்னர்கள் வரைவிலாத சிறப்புடையவர்கள்; பராக்கிரமத்தினால் வெற்றித் திருமகளைத் தம்வசமாக்கியவர்கள்; புஜபல பராக்கிரமத்தினால் நிலவுலகிலும் வானுலகிலும் புகழ் படைத்தவர்கள்; இமயத்தில் இணைக்கயல் எழுதியவர்கள்; இந்திரனது மாலையை தம் பட்டமாலையாக அணிந்தவர்கள். மலயத்து மாமுனி அகத்தியனைப் புரோகிதனாகக் கொண்டவர்கள்; மதுரை மாநகரை நிர்மாணித்து அகத்தியனோடு அங்கிருந்து தமிழ் ஆய்ந்தவர்கள்; மதுரையிலே சங்கம் நிறுவியவர்கள். ஆற்றங்கரைகளிலே ஆலயங்கள் பல அமைத்தவர்கள்; அளவிலாத பிரமதேயங்களையும், தேவதானங்களையும், பள்ளிச் சந்தங்களையும் உருவாக்கியவர்கள்; விசாலமான தடாகங்களை நாட்டிலே நிர்மாணித்தவர்கள் - என்றவாறு அவர்களைப் பற்றிய ஐதீகங்களும் விவரங்களும் பிரசஸ்தி வடிவிலான அவர்களின் பட்டயங்களில் வர்ணிக்கப்படுகின்றன. களப்பிரரிடமிருந்து ஆட்சியுரிமையினைக் கைப்பற்றிக் கொண்ட பாண்டிய மன்னர்கள் அர்த்தசாஸ்திரம், மனுதர்ம சாஸ்திரம் போன்ற நூல்கள் விளக்கும் முறைகளைத் தமது அரசியல் நெறியாகக் கொண்டனர். ஜடிலவர்மனாகிய பராந்தகனின் ஸீவரமங்லச் செப்பேட்டு வாசகத்திலுள்ள மேல்வரும் தொடர்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை:

> மணிமாடக் கூடல்புக்கு மலர்மகளொடு வீற்றிருந்து மநுதர்சித மார்க்கத்தினால் குருசரிதம் கொண்டாடிக் *கண்டகசோதனை* தான்செய்து கடன்ஞாலம் முழுதளிக்கும் பாண்டியதாதன் பண்டிதவத்ஸலன் வீரபுரோகன் விக்கிரமபாகரன் பராந்தகன் பரமவைஷ்ணவன் தானாகி நின்றிலங்கும் மணிநீள்முடி நிலமன்னன் நெடுங்சடையற்கு¹⁵

மனுநெறி அரசர்க்குரிய நெறியாகப் பாண்டிய மன்னர்களாலும் அவர்களின் அவைக்களப் புலவர்களினாலும் போற்றப்பட்டது என்பதற்கு ஆதாரமாக இது போன்ற சாசனக் குறிப்புகள் பல உள்ளன. கண்டக சோதனை தான் செய்து எனச் செப்பேட்டில் வரும் தொடர் மிக முக்கியத்துவங் கொண்டதாகும். அது கௌடல்ய அர்த்தசாஸ்திரத்தின் செல்வாக்கினை உணர்த்துவதாகும். கண்டகசோதனா என்பது அதியுயர் நீதிமன்றங்களில் ஒரு வகையானதென்று அர்த்தசாஸ்திரங் கூறும். அது மன்னனால் நிறுவப்படுவது; அவனால் நியமிக்கப்படும் அதிகாரிகளை உறுப்பினர்களாகக் கொண்டது. மன்னனுடைய அதிகாரத்தை இராச்சியத்திலே நிலைநாட்டுவதற்கு ஏதுவான சாதனமாக அமையக் கூடியது. பாண்டியன் கண்டக சோதனை செய்தானென்று சாசனங் குறிப்பிடுவதனால் நீதிபரிபாலனத்தைப் பொறுத்தவரையிலே பாண்டியரின் நிர்வாக முறையில் அர்த்தசாஸ்திரத்தின் செல்வாக்கு ஏற்பட்டிருந்ததென்று கொள்ளலாம்.

மணிமுடியும் பட்டமாலையும் பாண்டிய மன்னரின் பிரதானமான அணிகலன்க ளாகும். பாண்டியரின் வழமைப்படி இளவரசன் ஒருவன் முடிசூடிக் கொள்வதன் மூலம் அரச பதவி பெற்றான். அது தொன்மைக் காலம் முதலாக நிலவிவந்த வழமையாகும். பாண்டிய மன்னர்கள் அணிந்த பட்டமாலை இந்திரனிடமிருந்து கிடைத்தது என்ற ஐதீகம் நெடுங்காலமாக நிலை பெற்றது. மணிமுடியும், பட்டமாலையும் குலதானமாகக் கொள்ளப்பட்டன. தம் முன்னோர்களிடமிருந்து பெற்ற அவ்விரு அணிகலன்களையும் தலைமுறை தலைமுறையாகப் பாண்டிய மன்னர், பாதுகாத்து வந்தனர். பாண்டிநாட்டில், மதுரையிலே, அரச பதவி பெறுவதற்கு வேண்டிய இன்றியமையாத சின்னங்களாகப்பிற்காலத்திலே அவை கருதப்பட்டன.

இணைக்கயல் வடிவம் பாண்டியரின் குலச் சின்னமாகும். அதனால், தென்னவனை மீனவன் எனவும் குறிப்பிடுவது வழமை. சில சாசனங்கள் அவனை மீனகேதனன் என வர்ணிக்கின்றன. பாண்டியரின் கொடிகளில் மீனுருவம் வரையப்பட்டிருக்கும். அரச முத்திரைகளிலும் நாணயங்களிலும் இணைக்கயல்களின் வடிவம் அமைந்திருக்கும். காளை, குதிரை, சுவஸ்திகம் முதலியவற்றின் உருவங்களும் சில சமயங்களிற் பாண்டியரின் நாணயங்களிற் காணப்படும்.

நிர்வாகப் பிரிவுகள்

கோட்டம்

பிற்காலப் பல்லவரின் சாசனங்களிற் கோட்டம், நாடு, ஊர் என்னும் பிரிவுகள் குறிப்பிடப்படுகின்றன. கோட்டம் என்னும் பிரிவு தொண்டை நாட்டுக்குச் சிறப்பானதாகும். கோட்டம் என்பதன் உற்பத்தி மிகவும் புராதனமானது. அது பல்லவரின் ஆட்சிக்கும் முற்பட்டதென்று சிலர் கொள்வர். எயிற் கோட்டம், பல்குன்றக் கோட்டம், ஊற்றுக்காட்டுக் கோட்டம், புலியூர்க் கோட்டம், வெண்குன்ற கோட்டம், மணவிற் கோட்டம் முதலிய 24 கோட்டங்கள் தொண்டை நாட்டில் இருந்தன.¹⁶ அதற்கு நிகரான பிரிவைச் சோழ, பாண்டிய நாடுகளிற் கூற்றம் என்றனர். கோட்டம் ஒவ்வொன்றிலும் நாடு என்னும் பிரிவுகள் சில அடங்கியிருந்தன. கோட்டம், நாடு என்பவற்றுக்கு நிகரான ஆந்திர தேசத்திலுள்ள பிரிவுகளை முற்காலப் பல்லவரின் சாசனங்கள் முறையே **விஷய**, **ராஷ்ட்ர** என்னும் பெயர்களாற் குறிப்பிடுகின்றன.

நாடு

நாடு என்ற பிரிவுகள் தமிழகம் முழுவதிலும் அமைந்திருந்தன. அவை மிகவும் பழமையானவை. இராச்சியங்கள் தோன்றுவதற்கு முற்பட்ட காலங்களில் உருவானவை; பல நூற்றுக் கணக்கான நாடுகள் மத்திய காலத் தமிழகத்திலே காணப்பட்டன. நாடுகளின் எல்லைகள் ஆறு, சிற்றாறு, ஓடை, குளம், கால்வாய், வனம், மலையடிவாரம் முதலியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு வரையறை செய்யப்பட்டிருந்தன. அவற்றின் சமூக வாழ்க்கையிற் பந்தங்கள், இன உறவுகளையும் உற்பத்தி முறைகளையும் அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தன. நாடுகளில் வயல்களும், புனங்களும், வனங்களும், மேய்ச்சல் நிலங்களும் குடியிருப்புகளைச் சூழ்ந்திருந்தன. நாட்டுத் தலைன் கோ எனவும் கோன் எனவும் அழைக்கப்பட்டான். வேளாண்மை விருத்தியடைந்திருந்த நாடுகளில் உழவர்களை உறுப்பினராகக் கொண்ட மன்றங்கள் அமைந்திருந்தன. நாட்டின் பரிபாலனம்

தொடர்பான பொதுவிடயங்களை அவை கவனித்தன. அவற்றின் ஆளுங் கணத்தாரை நாட்டார் என்றனர். முடியாட்சி முறையும் இராச்சியங்களும் அபிவிருத்தியடைந்த காலத்தில் நாடுகளின் மரபுவழியான பரிபாலன முறையிலே மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. பரம்பரை அடிப்படையில் அதிகாரஞ் செலுத்திய கோன் என்னும் நாட்டுத் தலைவர்கள் இராச்சிய பரிபாலனத்திலே பதவிகளைப் பெற்று அரசருக்கு அனுசரணையான அதிகாரிகளாயினர். அவர்களுக்கு நிலமானியங்கள் கிடைத்தன. அதே சமயம் நாடுகளில் அவர்களுக்கு மரபு வழியாக இருந்து வந்த அதிகாரங்கள் முடிமன்னர் வசமாகிவிட்டன. நாட்டிலுள்ள ஆளுங்கணமான நாட்டாருடன் நெருங்கிய தொடர்புகளை மன்னர்கள் ஏற்படுத்திக்கொண்டனர். நில மானியங்களைப் பற்றிய ஏற்பாடுகளில் நாட்டாரும் பங்குகொள்ளும் வழக்கம் ஏற்பட்டிருந்தது. நாட்டு வழமைகளை அனுசரிப்பதன் மூலமாக நாட்டாரின் சம்மதத்துடன் மன்னர்கள் தங்கள் அதிகாரங்களை நிலைநாட்டிக் கொள்ள முடிந்தது. அரசரின் ஆணைகளை நிறைவேற்றுவதில் நாட்டார் ஈடுபாடு கொண்டனர். "ஆளுவ அரசர் விண்ணப்பத்தால் சாளுக்கிய அரசர் ஆணத்தியாகப் பணித்தோம் நாட்டாரும் ஊராரும் ஆள்வாரும்" என்னும் குறிப்பு நெல்லூர் மாவட்டத்திலுள்ள சாசனமொன்றிலே காணப்படுகின்றது.¹⁷ சாளுக்கிய அரசரின் கட்டளைப் பிரகாரமாக நாட்டாரும் ஊராரும் ஆள்வாரும் கூட்டமாகக் கூடிச் சுப்பிரமணிய பட்டாரகர் கோயிலுக்கு15 கழஞ்சு பொன் தானமாகக் கொடுக்க முடிபு செய்தனர். பிரம்மதேயம் உருவாக்குவதைப் பற்றி கோனோலை நாட்டாருக்கு அனுப்பப்பட்டதாகக் காசாக்குடி பட்டயம் கூறும். ஊற்றுக்காட்டுக் கோட்டத்து நாட்டாருங் காண்க என்னுந் தொடர்அதிலுள்ளமை கவனித்தற்குரியது.¹⁸ கொடுகொள்ளி என்னும் ஊரைப் பிராமணன் ஒருவனுக்குப் பிரமதேயமாகக் கொடுக்குமாறு நாட்டாருக்கு மன்னன் கட்டளை வழங்கினான். அரசனுடைய கோனோலை கிடைத்த பின்பு நாட்டார் முன்புள்ள காணியாளரையும் உடைமைக்காரரையும் நீக்கி, எல்லைகளிற் பிடி சூழ்ந்து கள்ளியுங் கல்லும் நாட்டிப் பிரமதேயமாக வகை செய்து கொடுத்தனர். திருமுகம் கண்டு நாட்டோம் நாட்டு வியவன் சொல்லிய எல்லை போய் படாகை வலம் செய்து கல்லும் கள்ளியும் நாட்டிக் கொடுத்தது என்ற குறிப்புச் சாசனத்திற் காணப்படுகின்றது. சோழநாட்டு தென்கரையூர் நாட்டு நாட்டார் காண்க என்னும் வாசகம் தண்டன் தோட்டம் சாசனத்திற் காணப்படுகின்றது. நிலதானங்கள் பற்றிய ஏற்பாடுகள் இரு மட்டங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்டன. அரண்மனையிலிருந்து மன்னனது கட்டளை திருமுகமாக நாட்டாருக்கு அனுப்பப்பட்டது. அதனை ஒப்புக்கொண்டதும், நாட்டார் திருமுக ஒலைப்படி தானமாகக் கொடுக்க வேண்டிய நிலத்தை வரையறை செய்து, எல்லையிட்டு, அதனைப் பற்றிய விவரங்களைத் தங்கள் வசமான புத்தகங்களில் எழுதியபின் அதன் பிரதியை மன்னனின் அதிகாரிகளிடம் வழங்குவார்கள். அது அறவோலை என்று சொல்லப்படும். பூமிதானம் பற்றிய வாசகம் சாசனமாக எழுதப்படுமிடத்து அதில் அரசனது கோனோலையும் நாட்டார் எழுதிய அறவோலையும் சேர்ந்திருக்கும். இது பல்லவர்காலத் தமிழகம் பண்பாட்டுக் கோலங்கள்

அவை நாலகப் பிரிவு

பாழவர நாலக சேனை

பிற்காலத்திலே ஆனைமங்கலச் செப்பேடுகள் போன்ற ஆவணங்கள் வாயிலாகத் தெளிவாகின்றது. "நாட்டார்க்கு விட்ட திருமுகம் நாட்டார் தொழுது தலைக்கு வைத்தெல்லை போய்க் கல்லும் கள்ளியும் நாட்டி படாகை வலஞ் செய்து நாட்டார் விடுத்த அறையோலைப்படி…" என்னுஞ் சொற்றொடர் பல்லவமன்னனின் பட்டத்தாள் மங்கலம் பட்டயத்திற் காணப்படுகின்றது.¹⁹

பாண்டி நாட்டிலும் நில தானங்கள் தொடர்பான ஏற்பாடுகளில் நாட்டார் தொடர்பு கொண்டிருந்தனர். மதுரதர நல்லூரை அந்தணர்க்குரிய பிரமதேயமாகப் புனரமைத்த பொழுது ஆசிநாட்டு நாட்டாரும் நெச்சுரநாட்டு நாட்டாரும் உடனாகி நின்று எல்லை காட்டப் பிடி சூழ்ந்தது என்று தளவாய்புரச் சாசனங் குறிப்பிடு-கின்றது.²⁰ நாட்டார் தங்கள் பொறுப்புகளை நிறைவேற்றுவதற்குக் குடிகளிடமிருந்து வரிகளையும் சேவைகளையும் பெற்றனர். நாடாள் வான் என்னுந் நாட்டுத் தலைவர்களைப் பற்றிய சாசனக் குறிப்புகள் உண்டு. நாட்டுக் கணக்கு, நாட்டு வியவன் என்போரைப் பற்றிச் சில சமயங்களிற் சொல்லப்படுகின்றது.

ஊர், பிரமதேயம், நகரம்

அண்மைக்காலம் வரையும் வரலாற்றாசிரியர்கள் புராதன கால வரலாற்றை நோக்கும்பொழுது, அரசியலமைப்புகளையும் சமுதாய அமைப்புகளையும் ஒரு மத்தியமயமான ஆட்சி முறையினை அடிப்படையாகக் கொண்டு அவை இயங்கின என்ற கோட்பாட்டின் வரையறைக்குள் நின்று பார்த்தனர். தேசியவாதிகளுக்கும் சீர்திருத்தவாதிகளுக்கும் பழமை வாதிகளுக்கும் அது இதமானவொன்றாகக் காணப்பட்டது. சமூக விஞ்ஞானத்தின் பரிமாணங்கள் வித்துவப் புலமையால் விரிவடைந்தமையாலும், அன்னிய தேசத்தவர்கள் தென்னிந்திய சமுதாய அமைப்பினைப் பற்றிப் பெருமளவில் ஆராயத்தொடங்கியதனாலும், புதிய சிந்தனைகளின் அடிப்படையில் வரலாற்றை ஆராய்கின்ற இளந்தலைமுறையினர் தமிழகத்திலே உருவாகியதன் விளைவாகவும் வரலாறு தொடர்பான ஆராய்ச்சிகளிற் படிப்படியாக மாற்றங்கள் ஏற்பட்டு வருகின்றன.

முடிமன்னர்களை வரலாற்றிலிருந்து ஓரங்கட்டிவிட முடியாதெனினும், சமூக பண்பாட்டு வளர்ச்சிகளையும் வரலாற்றின் விருத்திகளையும் தெளிவாகப் புரிந்துகொள்ள வேண்டுமாயின் அடிமட்டத்திலுள்ள சமூகப் பிரிவுகள், நிறுவனங்கள் ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு மேல்நோக்கிச் செல்வதே பொருத்தமான அணுகுமுறையாகும். புராதன காலத்தில் மிகப் பெரும்பாலான மக்கள் இராசதானிகளிலும் நகரங்களிலுமன்றிக் கிராமங்களிலேயே வாழ்ந்தனர். பல்லவர் காலத்து இலக்கியமும் பெரும்பாலான சாசனங்களும் தொல்பொருட் சின்னங்களும் பிரதிபலிக்கும் சிந்தனைகளும் பண்பாட்டுக் கோலங்களும் நாட்டார் வழக்குடன் தொடர்பு கொண்டனவாகும். முடிமன்னர்களின் அதிகாரங்களும் ஆதிக்கமும் நாட்டு வழமைகளுக்கு ஏற்ப அமைந்தனவாகும். தமிழகத்திலே ஆதிகாலம் முதலாக மக்கள் மன்று கூடித் தங்கள் விவகாரங்களை ஆராய்ந்து நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும் வழமை ஏற்பட்டிருந்தது. காலப்போக்கிலே ஊர்கள் தோறும் பொது விவகாரங்கள் பற்றி ஆராய்ந்து பரிபாலனம் புரிகின்ற சபைகள் உருவாகின. அவற்றை ஊர் என்றும் ஊரார் என்றும் குறிப்பிடுவது வழக்கம். ஊர்கள் சமூக அமைப்பின் தன்மைகளுக்கு ஏற்ப வேறுபட்டிருந்தன. மத்திய காலத்தில் அவற்றை ஊர், பிரமதேயம், நகரம் என மூன்று வகையினவாகப் பாகுபாடு செய்தனர். நிர்வாகந் தொடர்பான ஆவணங்களில் அந்தப் பாகுபாடு ஒழுங்காகப் பின்பற்றப்பட்டது. மத்திய காலத்தில் ஒவ்வொரு நாட்டுப் பிரிவிலும் இம் மூன்று வகையான ஊர்கள் காணப்பட்டன. வேளான் வகைக்குரிய நிலங்கள் கூடுதலாக அமைந்திருந்த ஊர்கள் ஊர் எனப்பட்டன. அங்குள்ள நிலக்கிழார்கள் ஊர் சபையின் ஆளுங் கணத்திலே உறுப்பினராய் இருந்தனர்.

பிராமணர்கள் மானியமாகப் பெற்றிருந்த நிலப் பங்குகள் கூடுதலாகவிருந்த ஊர்கள் பிரமதேயங்களாகும். அவை அரசரால் உருவாக்கப்பட்டவை. வேதங்களிலும், சாஸ்திரங்களிலும் கிரியைகளிலும் வல்ல பிராமணருக்குப் பிரமதேயங்கள் அமைத்துக் கொடுக்கப்பட்டன. அரசனின் அதிகாரிகளும் சேவகர்களும் அவற்றுட் பிரவேசிப்பதற்குத் தடை விதிக்கப்பட்டது. அங்குள்ள குடியானவர்களிடமிருந்தும் நிலங்களிலிருந்தும் அரசனுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய உரிமைகளும் கடமைகளும் பிரமதேயக் கிழவருக்கு ஒப்படைக்கப்பட்டன. பிரமதேயச் சபைகளிலும் அவற்றால் உருவாக்கப்படும் நிறைவேற்றுக் குழுக்களான வாரியங்களிலும் தகுதி வாய்ந்த பிராமணரே அங்கத்தவராயிருந்தனர். வணிகர் கணங்கள் அதிகாரம் பெற்றிருந்த ஊர்கள் நகரம் என்னும் பொதுப்பெயரால் வழங்கி வந்தன. அவர்கள் அரசரிடமிருந்து குறிப்பிட்ட ஒரு தலத்தினையும் அங்குள்ள மக்களையும் ஆட்சி புரிவதற்கு அதிகாரம் பெற்றிருந்தனர். பிரமதேயங்களைப் போலன்றி நகரங்கள் குடியானவர்களிடமிருந்து இறைகடமைகளைப் பெற்று, அவற்றை அரசனுக்கு ஒப்படைக்க வேண்டும்.

இதுவரை கிடைத்துள்ள ஆவணங்கள் குறிப்பிடும் தமிழகத்துப் பிரம தேயங்களில் வேள்விக்குடி என்பதே மிகவும் புராதனமானதாகும்.

நாயன்மார்களும் ஆழ்வார்களும்

புராதன காலம் முதலாகத் தமிழகத்தில் நிலைபெற்று வந்த சைவமும் வைணவமும் பல்லவர் காலத்திலே மக்கள் வாழ்க்கையோடு நெருங்கிய தொடர்புடைய பெருநெறிகளாக வளர்ச்சியடைந்தன. பல்லவர் காலத்திற் பக்தி மார்க்கத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு அவை வளர்ச்சி பெற்றன. அவற்றின் மூலமாகப் பரத கண்டத்துக் கலாசார நீரோட்டத்திற் தமிழகம் இணைந்து விட்டது. நாயன்மார்களும் ஆழ்வார்களும் வேதங்களை மூலமாகக் கொண்டனர். அதனால்,

பல்லவர்காலத் தமிழகம் பண்பாட்டுக் கோலங்கள்

அவர்கள் உருவாக்கிய சமயநெறிகள் வைதீக சமயங்களாகக் கொள்ளப்பட்டன. சைவசமயம் வேதசாரமானது, அது ஆகம நெறிப்பட்டது என்ற கருத்து தேவாரப் பதிகங்களில் வலியுறுத்தப்படுகின்றது. சைவம் சார்ந்த மகாபுராணங்களின் செல்வாக்கையும் தேவார திருவாசகங்கள் பிரதிபலிக்கின்றன. வடஇந்தியாவில் வளர்ச்சி பெற்ற பாகவத சமயத்தின் செல்வாக்கினை ஆழ்வார் பாசுரங்களில் அவதானிக்க முடிகின்றது. **பாகவத புராணம்**, ஹரிவம்சம், மகாபாரதம் போன்றவற்றிலே இடம்பெறும் கதைகளும் கருத்துக்களும் ஆழ்வார் பாசுரங்களில் மிகுந்தளவிலே காணப்படுகின்றன. அக்கதைகளும் பாமரர் மத்தியிலும் பரவிப் பொதுவழக்காகி விட்டதாற் பக்திப்பாடல்கள் பொதுமக்களைப் பெரிதுங் கவர்ந்தன. ஒப்புநோக்கில் அவதானிக்குமிடத்து இந்திய துணைக் கண்டத்தில் ஏற்பட்ட சமய பண்பாட்டு மறுமலர்ச்சியொன்றின் பிரதிபலிப்பாகவே தமிழ்நாட்டுப் பக்தி இயக்கம் தென்படுகின்றது. அது பல்லவர் செல்வாக்குப் பரவியிருந்த தொண்டை நாட்டிலும் சோழநாட்டிலும் ஆரம்பமாகியமை குறிப்பிடத்தக்கது.

சைவமரபிலுள்ள பக்தி இயக்கத்தின் முதல்வரான காரைக்காலம்மையார் காவிரிப்பும்பட்டினத்தவர் என்பது ஐதீகம். அப்பட்டினத்திலுள்ள பல்லவனீச்சரம் என்னும் தலம் பற்றிய தேவாரப் பதிகமுண்டு. முதலாழ்வார்கள் நால்வரும் தொண்டை நாட்டவர்; அவர்கள் காஞ்சிபுரம், மாமல்லபுரம் ஆகிய நகரங்களிலுள்ள வைணவத் தலங்களோடு நெருங்கிய தொடர்புகளைக் கொண்டிருந்தனர். ஏழாம் நூற்றாண்டிலே பக்திநெறி தமிழகத்தில் உச்சகட்டத்தை அடைந்தது. ஆளுடைய பிள்ளையா-ராகிய திருஞான சம்பந்தரும் நாவுக்கரசரான அப்பரும் செய்த பணிகளின் மூலமாகச் சைவசமயம் தமிழகத்திலே பேரெழுச்சி பெற்றது. அது தமிழோடும் தமிழகத்தோடும் இணை பிரியாத அம்சமாகிவிட்டது. வைதீக மரபினையும் ஆகம நெறியினையும் ஆதாரமாகக் கொண்ட நாயன்மார் சமயஞானமும் ஆன்மீக அனுபவமும் சமூக வேறுபாடுகளுக்கு அப்பாலானவை, சாதிபேதங் கடந்தவை, எல்லோருக்கும் பொதுவானவை என்ற சிந்தனையை வளர்த்தனர். சித்தத்தைச் சிவன்பால் வைத்தோரான சிவனடியார்களே எல்லோரிலும் மேலானவர்கள் என்பது அவர்களின் சிந்தனையாகும். பக்தி நெறியில் மன்னுயிர்கள் எல்லாம் ஒன்றாகி விடுகின்றன. சீவராசிகள் அனைத்துமே ஒன்றுகூடிவிடுகின்றன. மண்ணுலகமே வானவர் உலகமாகிவிடுகின்றது. பெறற்கரிதான பேரின்பநிலை பக்தியின் மூலம் இவ்வுலகிலே அடையக்கூடிய ஒன்றாகி விடுகின்றது.

வேதங்களையும் உபநிடதங்களையும் வைதீகக் கல்வி பயின்ற வித்தியா-விருத்தர்களே புரிந்து கொள்ள முடியும். அவற்றிலுள்ள நுட்பமான கருத்துக்களையும் தத்துவங்களையும் தெளிவாகவும் எல்லோரும் புரிந்து கொள்ளும் வண்ணமாகவும் தமிழில் விளக்கிய சிறப்பு நாயன்மாருக்கு உரியதாகும். அவர்களின் பாடல்களிற் காணப்படும் முப்பொருள் விளக்கம் கல்வி ஞானத்தையும் ஆன்மீக அனுப-வங்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்டது. "தமிழுக்கு அமுதென்று பேர், அந்தத் தமிழ் இன்பத் தமிழ் எங்கள் உயிருக்கு நேர்" என்றான் நவீன காலத்துப் புலவனொருவன். தேவாரப் பாசுரங்கள் மூலம் தமிழ் அமுதினும் இனிதாகியது.

தமிழாகரனாகிய சம்பந்தப் பிள்ளையார் பதிகம் பாடும் சமயங்களில் திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணர் அவரோடு கூடியிருந்து யாழ் வாசித்தார் என்பது ஐதீகம் . திருஞானசம்பந்தருடைய பாடல்களைக் கேட்டவர்கள் அவற்றைத் தேவகானமாகக் கொண்டனர். அவற்றாற் கவரப்பெற்ற திராவிட தேசத்தவர் சைவசமயத்துடன் உணர்ச்சிபூர்வமாக இணைந்து விட்டனர்.

தமிழிசைப் பண்களுக்குத் தேவாரப் பாடல்கள் மூலமானவை. அவற்றுள்ளும் திருஞானசம்பந்தரின் பாடல்கள் தனிச்சிறப்புடையவை. தமிழிலக்கிய நடையினைப் பொதுமக்களுக்குரிய நடையாக்கிய சிறப்பும் நாயன்மார்களுக்கு உரியதாகும். பத்துப்பாட்டு நூல்களையும் தொகை நூல்களையும் பாண்டித்தியம் பெற்றவர்களே புரிந்து கொள்ள முடியும். அதுவும் உரை நூல்களின் உதவியுடன் மட்டும் அவற்றை அவர்களாற் புரிந்து கொள்ள முடியும். அதனால் தமிழிலக்கிய நடை வழக்கற்று போகும் நிலையொன்று பல்லவர் காலத்தில் உருவாகிவிட்டது. அவ்வாறான ஒரு சூழ்நிலையிலே தோன்றிய நாயன்மார்கள் இலக்கியத்திற்குப் புதிய வடிவங் கொடுத்தனர். அவர்களின் நடை பேச்சுவழக்கோடு தொடர்புடையது; இலகுவில் எல்லோராலும் பொருள் உணர்ந்து கொள்ளக்கூடியது; மிகுந்த கவர்ச்சி பொருந்தியது. பெரும்பாலும் விருத்தப்பாவில் அமைந்தது. திருஞானசம்பந்தர் இருபத்திரண்டு வகைப் பண்களிற் புதுப்புது விருத்த வகைகளை உண்டாக்கினார். அவற்றுட் பல இன்றும் வழக்கிலுள்ளன. நாலடிமேல் வைப்பு, ஈரடி மேல் வைப்பு முதலிய பாடல் வகைகளையும், மாலைமாற்று, மொழிமாற்று, ஏகபாதம், எழு கூற்றிருக்கை, சக்கரமாற்று, கோமூத்திரி, யமகம் முதலிய சொல்லணிச் சித்திரக் கவிகளையும் அவர் கையாண்டுள்ளார். அவரை விருத்தப்பாப் புரவலர் என்றும் சித்திரக் கவிகளின் தந்தையென்றும் குறிப்பிடலாம்.

தேவாரப் பதிகங்களும் திவ்வியப் பிரபந்தங்களும் தலங்கள் மீது பாடப்பட்டவை. தலச்சிறப்பு, அதன் இயற்கை வளங்களாகிய பழனம், வயல், ஆறு, குளம், வனம், புனம், புள்ளினம், விலங்குகள், விருட்சங்கள், தோப்புகள் என்பன பற்றிய வர்ணனைகள் அவற்றிலுண்டு. தலங்கள் பற்றி வழங்கிய புராணக் கதைகள் சுருக்கமாக அவற்றிலே குறிப்பிடப்படுகின்றன. கோயிலிற் பள்ளி கொண்டுள்ள உடையாரைப் பற்றிய வர்ணனைகள் குறிப்பிடத்தக்கவை. படிமக்கலை வரலாற்றை ஆராய்வதற்கான கருவூலங்களாக அவை அமைகின்றன. கோயில் வழிபாட்டு முறைகள், வழிபாட்டில் இடம்பெறும் உபசாரங்கள், ஆலயத் தொழும்புகள், சுற்றாடல்களிலுள்ள குடியிருப்புகள் போன்றனவும் அவற்றிலே சில சமயங்களிற் குறிப்பிடப்படுகின்றன.

பக்தி நெறியானது உலக வாழ்க்கையோடு ஒட்டிய நெறியாக, இயற்கை நெறியாகத் திருப்பதிகங்களிலே காணப்படுகின்றது. அதனால் அது வலுப்பெற்று மேலோங்கித் திராவிட தேசத்தவரின் பொதுநெறியாகியது.

கோயில்களும் வழிபாடும்

பல்லவர் காலத்துக் கோயில்களைப் பற்றியும் அவற்றிலே நடைபெற்ற வழிபாடுகளைப் பற்றியும் சாசனங்கள் மூலமாகவும் திருப்பதிகங்கள் மூலமாகவும் அறிந்து கொள்ளலாம். சாசனக் குறிப்புகளை வரலாற்றாசிரியர்கள் சிலர் ஆராய்ந்து அவற்றிலுள்ள சில விவரங்களை வெளியிட்டுள்ளனர். ஆயினும், திருமுறைகளிலும் திவ்விய பிரபந்தங்களிலும் அடங்கியுள்ள பாடல்கள் இவ்விடயந் தொடர்பாக விவரமாக ஆராயப்படவில்லை. பாடல்கள் ஆயிரக்கணக்கில் உள்ளன. அவற்றை ஆராய்வதற்குப் பொறுமையும் மனோபக்குவமும் தேவைப்படுகின்றன. இந்நாட்களில் அந்தப் பண்புகள் அரிதாகிவிட்டன.

பல்லவர் காலத்திலே பல நூற்றுக்கணக்கான கோயில்கள் அமைந்தி-ருந்தன. ஏறக்குறைய நானூறு ஈஸ்வரங்கள் நாயன்மார்களின் பாடல்களைப் பெற்றுள்ளன. அவை பெரும்பாலும் தொண்டை நாடு, சோழநாடு, நடுநாடு என்பவற்றிலுள்ள தலங்களாகும். ஆழ்வார்கள் நூறு விண்ணகரங்களைப் போற்றிப் பாடியுள்ளனர். அவைபாண்டிநாடு, சோழநாடு, தொண்டைநாடு ஆகியவற்றிலே பரந்து காணப்பட்டன.

பாடல்பெற்ற திருத்தலங்கள் புராதனமானவை; அவை பெரும்பாலும் செங்கல்லினால் அமைக்கப்பட்ட தளிகளாகும். அவை பிற்காலத்திலே கற்றளிகளாகப் புனரமைக்கப்பட்ட பொழுது அவற்றில் இருந்திருக்கக் கூடிய சிலாசாசனங்கள் பல மறைந்து விட்டன. கோயில்கள் சிலவற்றின் சுற்றுப் புறங்களில் வணிக நகரங்களும் பிரமதேயங்களும் வித்தியாபீடங்களும் அமைந்திருந்தமை பற்றித் திருப்பதிகங்கள் மூலமாக அறியமுடிகின்றது. ஆகம முறையிலான வழிபாடு பொதுவழமையாகிவிட்டதென் பதைத் திருப் பதிகங்கள் தெளிவாக உணர்த்துகின்றன. சைவக் கோயில்களிலும் வைணவக் கோயில்களிலும் மூலஸ் தானத்தில் வைதீகப் பிராமணர் ஆராதனைகளைச் செய்தனர். பெருந்தொகையான அடியார்கள் கோயில்களுக்குச் சென்று இறைவரை வழிபட்டனர். அவர்கள் அங்கு நாட்டார் வழமைப்படியும் வழிபாடுகளைச் செய்தனர். கோயில்களில் வழிபாட்டு நேரங்களிலும் விழாக் காலங்களிலும் ஆடல், பாடல் போன்ற உபசாரங்கள் நடைபெற்றன.

சில விடயங்களிலே கோயில்களோடு பந்தமாகியிருந்த கணிகையர் அப்பணிகளைச் செய்தனர். யாழ், குழல். வீணை, முழவு, மொந்தை, தாளம், சச்சரி முதலான இசைக்கருவிகள் ஆலயங்களில் இசைக்கப்பட்டன. அவற்றைப் பற்றிய குறிப்புகள் திருப்பதிகங்களிற் காணப்படுவதோடு அவற்றின் உருவங்களும் வாத்தியகாரரின் பிரதிமைகளும் சிற்பக் கோலத்திலே ஆலயங்கள் பலவற்றில் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன.

அரசரும், பிரதானிகளும், செல்வர்களும் பிறரும் வழங்கிய தானங்களை ஆதாரமாகக் கொண்டே ஆலயங்கள் இயங்கி வந்தன. தானங்களும் பலவகைப்படும். ஊர்கள், விளைநிலங்கள், தோப்புகள் முதலானவற்றை அரசர்கள் பூமிதானமாகக் கோயில்களுக்குக் கொடுத்தார்கள். சில சமயங்களிலே குறிப்பிட்ட சில ஊர்களிலோ நிலங்களிலோ. அரசருக்குக் கிடைக்க வேண்டிய இறை கடமைகள் ஆலயங்களுக்கு உரியனவாக எழுதிக் கொடுக்கப்பட்டன. ஆபரணங்கள், பொன், வெள்ளி, காசு முதலியனவும் சில சமயங்களில் ஆலயங்களுக்கு நன்கொடையாக வழங்கப்படுவதுண்டு. குடியானவர்களும் அரசர், பிரதானிகள் போன்றோரும் மூலஸ்தானத்திலே குறிப்பிட்ட தினங்களிலே ஆராதனை செய்வதற்கும், சந்நிதானத்திலே விளக்கெரிப்பதற்கும், சிவயோகிகளுக்கும் அடியார்களுக்கும் அன்னதானமிடுவதற்கும் அறக் கட்டளைகள் ஏற்படுத்தப்-பட் டிருந்தன. சொத்துடைமைகளைப் பராமரிப்பதற்கென்று சில நிர்வாக ஒழுங்குகளை அமைத்துக் கொள்ள வேண்டியிருந்தது.

கோயிலிற் கடமை புரியும் எல்லோரையும் கோயிற் பரிவாரம் என்றும் தனிப் பரிவாரம் என்றுஞ் சொல்வது வழக்கம். அர்ச்சகர் முதலாகப் பூமாலை கட்டுவோர் வரையுள்ள எல்லோரும் அதில் அடங்குவர். தனிப் பரிவாரத்தாரின் எண்ணிக்கை ஆலயத்தின் சொத்துடைமைகள், வருமானங்கள், கோயிற் கருமங்கள் என்பவற்றைப் பொறுத்திருக்கும். அரசர், அரசமாதேவிகள், சாமந்தர் முதலியோர் கட்டுவித்த கோயில்கள் பெருமளவிலான தானங்களைப் பெற்றிருந்தன. ஆந்திர தேசத்திலே, குண்டூர் மாவட்டத்தில் முதலாம் மகேந்திரவர்மன் கட்டுவித்த கபோதீஸ்வரம் அத்தகையவொரு கோயிலாகும். அங்கு ஆலயப் பணிகள் புரிந்த கன்னியர்களைக் கண்காணிப்பதற்கு 12 அத்யக்ஷர் நியமிக்கப்பட்டிருந்தனர்.

மூலஸ்தானத்திலே மூலவருக்குப் பிராமணர் ஆராதனை செய்தனர். அர்ச்சகரை ஆச்சாரியார், சிவப்பிராமணர், சிவாச்சாரியார் எனப்பலவாறு சொல்வது வழக்கம். வைணவக் கோயில்களிற் பூசை செய்வோரைப் பட்டர் என்று சொல்வதுண்டு. உத்தரமேரூரிலுள்ள றீகோவர்த்தன சுவாமி கோயிலில் ஆராதனை பண்ணும் றீதர பட்டரைப் பற்றிக் கம்பவர்மன் காலத்துக் கல்வெட்டுகள் குறிப்பிடுகின்றன. சைவக் கோயில்களில் ஆராதனை செய்த பிராமணரைச் சில சமயங்களிற் குலங்கிழார் என்றனர். தேவகுலம் என்று சொல்லப்படும் ஆலயத்திலே ஆராதனை செய்வோரை மரியாதையின் நிமித்தம் அவ்வாறு சொல்வதுண்டு. சில கோயில்களில் அர்ச்சகர் பலர் கடமையில் ஈடுபட்டிருந்தனர். அவர்களில் ஒவ்வொருவரும் தத்தமக்குரிய முறைக்காலத்தில் ஆராதனை செய்வர். ஆலயத்தில் ஆராதனை பண்ணும் உரிமை சில கோயில்களைப் பொறுத்தவரையிற் பாரம்பரியமான உரிமையாகவிருந்தது. சகோதரர் பலர் ஒரு கோயிலிற் கடமை புரிந்தமை பற்றியுஞ் சாசனக் குறிப்புண்டு. முக்தேஸ்வரத்திலே பிராமணர் மூவர் இருந்தனர். அவர்களைப் பற்றிய சாசனக் குறிப்பு மேல்வருமாறுள்ளது:

இந்நிலத்தால் தன் நகரம் ஊர் வரிந்ததெல்லாம் தத்தசிவனுக்கும் தர்ம-கண்ணருக்கும் ஆனந்த சிவனுக்கும். இவர்கள் மக்கள் மக்களே அர்ச்சனை செய்து உண்ணப் பணித்துக் கொடுத்தேன்.

்கு**சில நூலகப் பிரிலு** ஸாதுகள் நூலக சே**னின்** யாதிப்பர்ணம்த

பல்லவர்காலத் தமிழகம் பண்பாட்டுக் கோலங்கள்

அர்ச்சகர் நியமனம் பற்றிய இக்குறிப்பினால் அந்த நியமனமானது குறிப்பிட்ட பிராமணர் மூவருக்குமன்றி அவர்களின் சந்தானத்தில் உள்ளவர்களுக்கும் உரிமையானது என்பது தெளிவாகின்றது. அர்ச்சகர்களுக்குச் சீவிதமாக அர்ச்சனாபோகம் என்னும் நன்கொடை வழங்கப் பெற்றது. உத்தரமேரூர் சாசனமொன்றிலே நந்திவர்மன் காலத்து அர்ச்சனாபோகம் ஒன்றினைப் பற்றிச் சபையார் அமைத்த விதிகள் பற்றிச் சொல்லப்படுகின்றது. வேதபாராயணம் செய்யத்தக்க ஆசாரசீலரான பிராமணரையே அர்ச்சகராக நியமித்தனர்.

பிராமணர், கோயில்களில் அர்ச்சனை செய்வதோடு வேறு கடமைகளிலும் ஈடுபட்டனர். மண்டபத்துக்கு நீர்வார்த்து விளக்கேற்றுதல், நந்தவனம் அமைத்தல், கோயில் மண்டபத்தில் வேதம் ஒதுதல், மகாபாரதம் படித்தல் முதலிய பணிகளிலும் அவர்கள் ஈடுபட்டனர். கூரம் செப்பேடுகள், தண்டன் தோட்டம் செப்பேடுகள் ஆகியவற்றில் இவற்றைப் பற்றிய விவரங்கள் காணப்படுகின்றன. அவற்றுக்குத் தனித்தனியாக நிலப் பங்குகள் வழங்கப்பட்டன. முதலாம் பரமேஸ்வரவர்மனின் காலத்திற் கூரம் கோயிலிற் பிராமணர் இருவர் அர்ச்சகராக இருந்தனர். அவர்களே கோயிலை நிர்வாகஞ் செய்தனர். கோயிலுக்கு மானியமாக வழங்கப்பட்ட நிலம் 25 பங்குகளைக் கொண்டிருந்தது. அவற்றில் மூன்று பங்குகள் அர்ச்சனைக்குரியவை. மண்டபத்தில் நீர் வார்த்து விளக்கெரிப்பதற்கு ஒரு பங்கு வழங்கப்பட்டது. **மகாபாரதம்** ஒதுவானுக்கு ஒரு பங்கு கொடுக்கப்பட்டது. தண்டன் தோட்டம் செப்பேடுகளிலுள்ள சாசனத்திலும் மகாபாரதம் படிப்பவனுக்கு வழங்கப்பட்ட நிலப்பங்கு பற்றிக் கூறப்படுகின்றது.

காஞ்சிபுரத்திலுள்ள முக்தேஸ்வரத்துக் கோயிற் பரிவாரத்திலே அர்ச்சகர், தட்டளி கொட்டுவார். உருத்திர கணிகையர், மந்திராச்சாரியார், விளக்கும் தவசிகள் என ஐந்து வகையினரைப் பற்றிக் குறிப்பிடப்படுகின்றது. கர்ப்பகிருகத்தில் நிவேதனஞ் செய்து ஆராதனை பண்ணும் வேளைகளில் உலோகத் தகடுகளில் உருவாக்கப்பட்ட கருவிகளை ஒலிப்பவர்கள் தட்டளி கொட்டுவார் எனப்பட்டனர். திருப்பலி கொட்டுவார் என்றும் றீ பலி கொட்டுவார் என்றும் அவர்களைக் குறிப்பிடுவதுண்டு. முக்தேஸ்வரத்தில் 32 உருத்திர கணிகையர் சேவை புரிந்தனர். அவர்களை அடிகள் மார் என்றும் கணிகையர் என்றுஞ் சொல் வதுண்டு. அர்ச்சகர்களை விட மந்திராச்சாரியார் என்றவொரு வகைப் பிராமணர் கோயில்களிலே கடமை புரிந்தனர். வேதமந்திரங்களை ஒதுவது அவர்களின் கடமையாகும். அத்தகைய பிராமணர் ஐவர் காஞ்சியிலுள்ள முக்தேஸ்வரத்திலே கடமை புரிந்தனர். ஆலயம், அதன் சுற்றாடல், பாத்திரங்கள், விளக்குகள் முதலியவற்றைச் சுத்தம் பண்ணுவது விளக்கும் தவசிகள் என்போரின் கடமையாகும். ஆலய தர்மங்களைக் கவனிப்பதற்கென்று **அமிர்தகணம்** என்னும் வாரியத்தை ஊர்ச் சபையார் நியமித்திருந்தனர்.

அடிக்குறிப்புகளும் விளக்கவுரைகளும்

 சைவசமயந் தொடர்பான இலக்கியம் திருமுறைகளில் அடங்கிவிடுகின்றது. முதலேழு திருமுறைகளும் பத்தாம் திருமுறையாகிய திருமந்திரமும் பதினோராந் திருமுறையிலுள்ள பகுதிகள் சிலவும் பல்லவர் காலத்தனவாகும். நாலாயிர திவ்விய பிரபந்தத்தினுட் பல பகுதிகள் அக்காலத்திற்குரியனவாகும். அவற்றிலே திருத்தலங்கள், வழிபாட்டு நெறி, கடவுட் கோட்பாடு, பக்தி ஆகிய விடயங்களே முதனிலைப்படுத்தப்படுகின்றன.

புத்தகோஷர், புத்ததத்தர் முதலாயினோர் பாளி மொழியில் எழுதிய நூல்களிலே பௌத்த விகாரங்கள் பற்றியும் ஆசிரியர்களைப் பற்றியும் சில முக்கியமான செய்திகள் காணப்படுகின்றன. மணிமேகலையில் பௌத்தம் பற்றியும் பரசமயக் கோட்பாடுகள் பற்றியும் அறிந்து கொள்வதற்கு ஏதுவான குறிப்புகள் உள்ளன. இக்காலத்திற்கு உரியதான சிலப்பதிகாரம் வேறொரு வகையான நூலாகும். அது தமிழகப் பண்பாட்டுக் கருவூலமாக விளங்குகின்றது.

2. இராமநாதபுர மாவட்டத்துப் பூலாங்குறிச்சி என்னுமிடத்திலே 22 வருடங்களுக்கு முன் கண்டு அறியப்பெற்ற மூன்று சாசனங்கள் பாண்டிநாட்டின் புராதன கால வரலாற்றைப் பொறுத்தவரையில் மிகுந்த முக்கியத்துவங் கொண்டுள்ளன. சில பகுதிகளிற் சிதைவடைந்துள்ள இச்சாசனங்கள் பழைய வட்டெழுத்துச் சாசனங்களாகும். அவற்றிலுள்ள ஆண்டு பற்றிய குறிப்பை (190) ஆதாரமாகக் கொண்டு அவை மூன்றாம் நூற்றாண்டுக்குரியவை என்ற கருத்தை இரா. நாகசாமி வெளியிட்டார். அவை சக வருடத்தைக் குறிப்பிடுகின்றன என்பது அவரின் வாதமாகும். ஆயினும், இச்சாசனங்கள் கி.பி. 500ஆம் ஆண்டளவில் எழுதப்-பட்டவை என்று கொள்வதே பொருத்தமானது என்பார் எ. சுப்பராயலு.

அவற்றுள் முதலாவது சாசனம் வேள் மருகன் என்பவனின் மகனாகிய கடலகப் பெரும்படைத் தலைவன் அமைப்பித்த மூன்று கோயில்கள் பற்றிக் குறிப்பிடு கின்றது. அவற்றுளொன்று ஒல்லையூர்க் கூற்றத்து வேள்கூறு என்னும் பிரிவிலுள்ள பச்சேரிச்சில் மலையிலுள்ள தேவ குலம். இன்னொன்று முத்தூற்றுக் கூற்றத்து விளமரு என்னுமிடத்திலுள்ள தேவகுலம். மற்றொன்று மதுரையிலுள்ள உலவியத்தான் குளத்துக்கு வடக்கிலுள்ள தாபதப் பள்ளியிலுள்ள வாசுதேவனார் கோட்டம். அது சமணப் பள்ளியிலுள்ள கோட்டம், தேவகுலங்கள் வைதீக சமயச் சார்புடையவை. கடலகப் பெரும்படைத் தலைவன், சமணம், வைதீகம் ஆகிய நெறிகள் இரண்டிற்கும் ஆதரவு வழங்கியமை குறிப்பிடற்-குரியது.

கோயில்களுக்கு அத்திசோசத்தார், உள்மனையார், நால்வகைத் திணையார் என்போர் பொறுப்பேற்றனர். பாண்டங்கர், சேவுகர், **விரும**ச்சா**ரிகள்**, தருமிகள் என்போர் கோயில் வழிபாடுகளுக்கும் அறக்கட்டளைகளுக்கும் பொறுப்பேற்க வேண்டுமென்பது அரசனின் ஆணை.

மூன்றாவது சாசனம் பிரமதேயக் கிழவரைப் பற்றியும் காராண்மை, பிரமதேயக் கிழமை என்பன பற்றியுங் குறிப்பிடுகின்றது. சேந்தன் கூற்றன், சேந்தன் என்னும் மதுரை மன்னர் இருவரைப் பற்றி இச்சாசனங்கள் குறிப்பிடுகின்றன. அவர்கள் பாண்டிநாடு, கொங்கு ஆகியவற்றில் அதிகாரம் பெற்றிருந்தனர். அரசின் அபிவிருத்தியில் ஒரு பிரதானமான கட்டத்தைக் குறிக்கும் சாசனங்களாகப் பூலாங்குறிச்சிக் கல்வெட்டுகளைக் கொள்ள முடிகின்றது. Y. Subbarayalu, "The Pūtlāngurichi Inscriptions", *Kaveri: Studies in Epigraphy, Archaelogy and History*, Ed. S. Rajagopal, Panpattu Veliyittakam, Chennai, 2001, pp. 1 - 6.

- பாண்டியர் செப்பேடுகள் பத்து. உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, 1999, ப. 170.
- 4. C. Minakshi, Administration and Social Life under the Pallavas, University of Madras, Madras.
- 5. Ibid., p. 39.
- பாண்டியர் செப்பேடுகள் பத்து, ப. 41.
- 7. C. Minakshi, Administration and Social Life under the Pallavas.
- 8. Ibid.
- 9. C. Minakshi, Administration and Social Life under the Pallavas, p. 43.
- 10. மேலது.
- 11. ஸ்ரீவரமங்கலச் சாசனம் ஜடிலவர்மனாகிய நெடுஞ்சடையனைப் பரம வைஷ்ணவன் என்றும் காஞ்சிவாய்ப் பேரூரிலே திருமாலுக்குக் "குன்றம் அன்னதோர் கோயில்" அமைத்தவனென்றும் வர்ணிக்கின்றது. பாண்டியர் செப்பேடுகள் பத்து, பக். 51, 55, 59, 66.
- 12. வரகுண மகாராசனைத் திருச்செந்தூர்ச் சாசனம் "உடையார் அடியாராயின வரகுணமாராயர் போத்தர்* என வர்ணிக்கின்றது. திருச்செந்தூர் கோயிலின் நிவந்தங்களுக்கும் திருவிழாக்களுக்கும் வேண்டும் செலவினங்களுக்காக 1,400 நிறைகுறையாப் பழங்காசு தானமாக அரசரால் வழங்கப்பட்டது. அது பிரமதேயம், ஊர், நகரம் என்னும் பல அமைப்புக்களிடம் பகுந்து முதலிருப்பாக வழங்கப்பட்டது. காசினைப் பெற்றுக் கொண்டவர்கள் வட்டிக்குப் பெறுமதியான பொருள்களைக் கோயிலுக்குக் கிரமமாகக் கொடுப்பதற்கு உடன்பட்டனர். அறக்கட்டளை பற்றிய விவரங்கள் மேல்வருவனவாகும்:

<u> २००७</u> तं	பெற்றுக் கொண்ட	கோயிலுக்கு ஒப்படைக்க வேண்டியவை	
	का क		
1. குடநாட்டுக் கொற்கையூரார்	96	தினமும் நான்கு போதைக்கு 16	
		நாழி அரிசி, மார்கழித்	
		திருவாதிரை, மாசிமகம்,	
		வைகாசி விசாகம் நாள்களில்	
		இருமடங்கு.	
2. குடநாட்டு நல்லூர் ஊரார்	168	நாள்தோறும்	
		(1) நெய் 1 நாழி 1 உரி	
		(2) தயிர் 6 நாழி	
		(3) வாழைப்பழம் 16	

			(4)	சர்க்கரை 4 பலம்	
			(5)	கறிஅமிர்து 40 பலம்	
			(6)	காயம் 1 உழக்கு 1 செவிடு	
3.	குடநாட்டுச் சாலியத்து ஊரார்	24	(1)	சிறுபயற்றுப் பருப்பு 2 நாழி	
			(2)	வெற்றிலை 3 பற்று	
			(3)	அடைக்காய் 56	
4.	வழுதிவளநாட்டுப் பிரமதேயம்				
	வரகுண மங்கலத்துச் சபையார்	110	(1)	நெய் 2 நாழி 1உரி +1	
				உழக்கு	
5.	இந்நாட்டுத் தேவதானப்				
	பிரமதேயம் தியம்பக				
	மங்கலம் இர(ண)விலி				
	மங்கலத்துச் சபையார்	32	(1)	4 நாழி பால்	
6.	இந்நாட்டுக் கெங்கை				
	மங்காத்தாப் படும் ஆலம்				
	பட்டத்து ஊரார்	16	(1)	இளநீர் 8	
7.	இந்நாட்டு மானவீர				
	பட்டினத்து நகரத்தார்	120	நறும்பூ 10 நாழி		
8.	சிரிவல்லப வளநாட்டுப்				
	பிரமதேயம் கட்டாறை				
	மங்கலத்துச் சபையார்	96	சிறு	சிறு பயறு	
			மஞ்ச	மஞ்சள்	
			பாவாடை		
			கூறை	D	
பாண்டியர் செப்பேடுகள் பத்து, உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை					

- பாண்டியர் செப்பேடுகள் பத்து, உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, (மறுபதிப்பு), 1999, பக். 6, 87.
- 14. மேலது, பக். 102-103, 105-106.
- 15. மேலது, ப. 59.
- 16. C. Minakshi, Administration and Social Life Under the Pallavas.
- 17. மேலது.
- 18. மேலது.
- 19. மேலது.
- 20. பாண்டியர் செப்பேடுகள் பத்து, ப. 128.

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

5

பல்லவர் கலைப்பாணி: கோயில்களும் சிற்பங்களும்

கோயில்களும் கட்டுமான முறைகளும்

கோயிற் கட்டுமான முறைகளும் சிற்பங்களும் சாஸ்திர விதிகளை ஆதாரமாகக் கொண்டவை. சிற்ப சாஸ்திரம், ஆகமம் என்னும் வகைகளைச் சேர்ந்த நூல்களிற் சொல்லப்படும் விதிகளுக்கமையக் கோயில்களும் அவற்றிலுள்ள சிற்பங்களும் அமைக்கப்படும். **நாகரம்**, **வேஸரம்**, **திராவிடம்** என்னும் மூன்று வகையான கோயிற் கட்டுமான முறைகளைப் பற்றிச் சிற்ப நூல்கள் கூறும். அவற்றின் சிகரம் முறையே நாற்கோணமாகவும், வட்டமாகவும், எண்கோணமாகவும் அமைந்திருக்குமென்று அந்நூல்கள் கூறும்.¹

நாகரம். வேஸரம். தீராவிடம் ஆகிய மூன்று வகைகளும் பிராந்திய மரபுகளை மூலமாகக் கொண்டு விருத்தி பெற்றவை என்ற கருத்தும் சில சிற்பசாஸ்திர நூல்களிற் காணப்படுகின்றது. இமயம் முதல் விந்தியம் வரையான பரந்த நிலப்பகுதியில் அமைந்துள்ள கோயில்கள் நாகரம் எனப்படும்.²

தக்கிணத்துக் கோயில்கள் வேஸரம் என்னும் வகைக்குரியன. அவை கதம்ப நாகர கட்டட முறையினையும் வாதாபிச் சாளுக்கியர் காலத்துக் கட்டடக் கலை முறையினையும் மூலமாகக் கொண்டு வளர்ச்சி பெற்றவை. அவற்றிலே நாகரம், திராவிடம் ஆகியவற்றின் அம்சங்கள் கலப்புற்றுள்ளன. ஐகொளே, பட்டதகல், எல்லோரா ஆகிய தலங்களில் அமைந்துள்ள கோயில்கள் இதற்குச் சிறந்த உதாரணங்களாகும்.

கிருஷ்ணா நதிக்குத் தெற்கிலுள்ள பகுதிகளில் அமைந்துள்ள கோயில்கள் திராவிட கலைப்பாணியில் அமைந்தனவாகும். கலிங்கத்துக் கலைப்பாணி என்னும் வகையொன்றினைப் பற்றி மத்திய காலத்துச் சாசனங்களிற் குறிப்புண்டு. அது நாகரத்தின் ஒரு பிரிவாகும். திராவிட கலைப்பாணியில் நான்கு வகையான கோயிலமைப்புகள் உள்ளன. அவை **மண்டளி, குடபோகம், மலைதளி, கற்றளி** என்பனவாகும். தமிழகத்துக் கோயில்களில் மண்டளிகளே மிகப் புராதனமானவை. களிமண், செங்கல் என்பனவற்றால் அமைக்கப்படும் கோயில்கள் மண்டளி எனப்படும். பத்தாம் நூற்றாண்டு வரை மிகப் பெரும்பாலான சைவ, வைணவக் கோயில்கள் மண்டளிகளாகவே அமைந்திருந்தன.

ஏழாம், எட்டாம் நூற்றாண்டுகளிற் சைவசமய குரவர்களின் பாடல் பெற்ற கோயில்களிற் பெரும்பாலானவை செங்கற் கோயில்களாகும்.

1. குடபோகங்கள்

குகைகளைக் குடைந்து அமைக்கப்படும் கோயில்கள் குடபோகம் என்றும் குடைவரை என்றுஞ் சொல்லப்படும். குடபோக முறை தக்கிணப் பிரதேசத்தில் நீண்டகால வரலாற்றைக் கொண்டதாகும். குடபோகங்களான சமண, பௌத்தக் கோயில்களும் சைவ, வைணவக் கோயில்களும் அஜந்தா, பாஜா, எல்லோரா, வாதாபி முதலிய இடங்களில் உள்ளன. அவற்றிலே சில அளவில் மிகப் பெரியனவாகும். வரலாற்றுச் சிறப்புடைய வனப்புமிக்க சிற்பங்களும் ஒவியங்களும் அவற்றிலுள்ளன.

தமிழகத்திலே குடபோக முறையின் வளர்ச்சி தொண்டைநாடு, பாண்டிநாடு ஆகியவற்றில் ஏககாலத்தில் ஏற்பட்டது. பாண்டி நாட்டிலே பிள்ளையார்பட்டியில் அமைந்திருக்கும் குடபோகம் தமிழ்நாட்டுக் குடபோகங்கள் எல்லாவற்றிலும் மிகப் புராதனமானது. அது ஆறாம் நூற்றாண்டில் அமைக்கப்பட்டது என்பது அண்மைக்கால ஆராய்ச்சிகள் மூலம் தெளிவாகியுள்ளது.³

கோயிற் கட்டடக்கலை பற்றி ஆராய்ந்த ஆரம்பகால ஆராய்ச்சியாளர்கள் தென் தமிழ்நாட்டுக் குடபோகங்களைப் பற்றி அறிந்திருக்கவில்லை. பல்லவர்களின் ஆதிக்கத்தின் கீழமைந்த பகுதிகளிலுள்ள குடபோகங்களையே அவர்கள் அறிந்திருந்தனர். அவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு அவர்கள் கூறிய கருத்துகள் நிலைபெற்றுவிட்டன. பல்லவ மன்னனாகிய மகேந்திர வர்மனின் காலத்துக்கு முன்பே தமிழகத்திற் குடபோகங்களை அமைக்கும் முறை ஆரம்பமாகிவிட்டது. ஆயினும், திராவிட கலைப்பாணியின் வளர்ச்சியிற் பல்லவரின் குடபோகங்கள் சிறப்பிடம் பெற்றுள்ளன என்பது மறுக்கமுடியாத வொன்றாகும்.

குடபோகம், மலைதளி, கற்றளி என்னும் மூன்று வகையான கோயில்கள் பல்லவ மன்னர்களால் அமைக்கப்பட்டன. பல்லவர் தொடக்கத்திலே குடபோகங்களை அமைத்தனர். பெரும்பாலான குடபோகங்கள் முதலாம் மகேந்திரவர்மன் (600 - 630), மாமல்லனாகிய முதலாம் நரசிம்மவர்மன் (630 - 668) ஆகியோரின் காலங்களுக்குரியவை. பல்லவர்கள் நான்காம் நூற்றாண்டு முதலாகக் காஞ்சிபுரத்தைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆட்சி புரிந்தனர். தொண்டைநாடும் தெலுங்கு தேசத்தின் பகுதியான வேங்கிநாடும் அவர்களின் இராச்சியத்தில் இணைந்திருந்தன. பல்லவரிற் சிலர் தெலுங்கு தேசத்திற் கோயில்களை அமைத்தமை பற்றி அவர்களின் பட்டயங்கள் குறிப்பிடுகின்றன. தக்கி-ணத்திலிருந்தும், குறிப்பாகத் தெலுங்கு தேசத்திலிருந்தும் ஏற்பட்ட செல்வாக்கின் பயனாகப் பல்லவரின் ஆட்சியிற் குடபோகங்களை அமைக்கும் முறை தொண்டைநாட்டில் ஏற்பட்டதென்று கருதலாம்.

குடைவரைக் கோயில்கள்

தொண்டை நாட்டில் முதன்முதலாக மகேந்திரவர்மனே குடைவரைக் கோயில்களை அமைப்பித்தான். மண்டகபட்டு என்னுமூரிலுள்ள கோயிலே அவனால் அமைக்கப்பட்ட முதலாவது குடைவரைக் கோயிலாகும். அதிலே மேல்வரும் சமஸ்கிருத மொழியிலமைந்த சாசனங் காணப்படுகின்றது:

- 1. ஏதத் அநிஷ்டகம் அத்ருமம் அலோ
- 2. கம் அசுதம் விசித்ர சித்தேந
- 3. நிர்மாயிதந் ந்ருபேண பிரமே
- 4. ஸ்வர விஷ்ணு லக்ஷிதாயதனம்.4

"பிரமா, ஈஸ்வரன், விஷ்ணு என்போருக்கு உரியதான லக்ஷிதாயதனம் என்னும் இந்தக் கோயில் செங்கல், மரம், உலோகம், சுதை என்பன இல்லாது விசித்திர சித்தன் என்னும் அரசனால் அமைக்கப்பட்டுள்ளது."

மண்டகப்பட்டுக் கோயில் லக்ஷிதாயதனம் என்னும் பெயர் கொண்டது; அது விசித்திர சித்தன் என்னும் அரசனின் திருப்பணியானது; அது குடைவரையாக அமைக்கப்பட்டமையாற் புதுமையான கட்டட அமைப்பாகும் என்ற விவரங்கள் சாசனத்தில் அடங்கியுள்ளன. மேலும், செங்கல், மரம், உலோகம், சுதை என்பவற்றைக் கொண்டு கலப்புக் கட்டடங்களாக ஆலயங்களை அமைத்துக் கொள்வது முன்னைய நாட்டு வழமை என்பதையும் அதனால் உணர்ந்து கொள்ள முடிகின்றது. மகேந்திரவர்மன் வேறும் பல குடைவரைகளை அமைத்தான். தமிழகத்தில் மட்டுமன்றிப் பரத கண்டம் முழுவதிலும் மிகக் கூடிய அளவிலான குடைவரைகளை அமைத்த அரசன் என்ற வகையிலே இந்தியக் கட்டடக்கலை வரலாற்றில் அவனுக்குச் சிறப்பிடம் உண்டு.

குடபோகங்களின் பொதுப் பண்புகள்

மகேந்திரவர்மன் காலத்துக் குடபோகங்கள் அளவிற் சிறியவை. கட்டடம் சதுரமாகவோ நீள்சதுரமாகவோ காணப்படும். பொதுவாக, அவற்றில் இரண்டு தூண் வரிசைகள் அமைந்திருக்கும். முதலாவது தூண்வரிசை கட்டடத்தின் முகப்பில் அமைந்திருக்கும். அதன் நடுவில் இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட தூண்கள் காணப்படும். ஒரங்களிற் சுவர்களை ஒட்டிய வண்ணமாக ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் ஒவ்வொரு அரைத்தூண் இடம்பெறும். தூண்களும் அரைத்தூண்களும் ஒரேவிதமான அமைப்புக் கொண்டவை. முன்புறத்திலுள்ள தூண்வரிசைக்கு நேராக இன்னொரு தூண்வரிசை மண்டபத்தின் நடுவில் அமைந்திருக்கும். கட்டடத்தினை முகப்பு மண்டபம், அர்த்தமண்டபம் என்று இரு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கும் விதத்திலே அத்தூண்வரிசை அமைந்திருக்கும்.

மகேந்திரவர்மனின் காலத்துக் கோயில்களிலுள்ள தூண்கள் சராசரி 7 அடி உயரங்கொண்டவை. தூண்களின் மேற்பகுதியும் அடிப்பகுதியும் இரண்டு அடி நீளமான சதுரங்களாயிருக்கும். தூண்களின் நடுப்பகுதி எண்கோணமாயிருக்கும். சதுரமான பகுதிகளிலே தாமரைமலர் வடிவங்கள் அமைந்திருக்கும். காலப்போக்கிலே தூண்களின் மேற்பாகத்திற் போதிகை, உத்திரம் என்னும் அம்சங்கள் இடம்பெற்றன. போதிகை தரங்கமற்றதாய் அமைந்திருக்கும்.

ஆரம்பகாலக் குடைவரைகளிற் கருவறைகள் பின்சுவரிற் குடையப்-பட்டிருக்கும். மண்டகபட்டு, குரங்கணில் முட்டம், மாமண்டூர் ஆகியவிடங்களில் மூன்று கருவறைகள் அமைந்திருக்கின்றன. பல்லாவரத்திலே ஐந்து கருவறைகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.⁵ அக்காரணத்தால் அங்குள்ள கோயில் இந்நாட்களிற் பஞ்சபாண்டவர் கோயில் என்றுஞ் சொல்லப்படுகின்றது. மூன்று கருவறைகள் அமைந்த கோயில்கள் மண்டகபட்டு ஆலயத்தைப் போல சிவன், பிரமா, விஷ்ணு ஆகிய மும்மூர்த்திகளையும் வழிபடுவதற்குரிய கோயில்களாகும். பல்லாவரம், மாமண்டூர் ஆகியவற்றிலுள்ள குடபோகங்களிற் கருவறையின் அடியில் அதிஷ்டானம் போன்ற அமைப்புக் காணப்படுகின்றது. மாமண்டூரிலுள்ள உருத்திரவாலீஸ்வரம் என்னும் ஆலயத்தில் அதிஷ்டானப் பகுதிகளாக ஐகதி, குமுதம், கண்டம், கம்பம் என்பன அமைந்திருக்கின்றன.⁶

குடைவரையின் முகப்பிலும் சில சமயங்களிற் கருவறையின் வாயிற்-புறங்களிலும் துவாரபாலகரின் உருவங்கள் காணப்படும். மாமண்டூரிலுள்ள உருத்திரவாலீஸ்வரம் அத்தகைய குடபோகங்களில் ஒன்றாகும். அங்குள்ள மூன்று கருவறை வாயில்களிலும் வாயிற்காவலரின் சிற்பங்கள் உள்ளன. தெற்குக் கருவறையின் வாயிற் காவலரின் உருவங்கள் முனிவர்களின் கோலத்திலே சடையுந் தாடியும் அமைந்து காணப்படுகின்றன. அவர்கள் வஸ்திரம் அணிந்த கோலத்திலும் கைகளிலே தாமரை மலர்களை ஏந்திய நிலையிலுங் காணப்படுகின்றனர். உருவங்கள் திரிபங்கமானவை. பத்திர குண்டலங்களும் முப்புரி நூலும் அவற்றிலே தெரிகின்றன.⁷ துவாரபாலகரின் தோற்றத்தின் அடிப்படையில் அவை அமைந்துள்ள கருவறை பிரமதேவனின் பள்ளியாக அமைக்கப்பட்டது என்பதை உணர்ந்துகொள்ள முடிகின்றது. வடக்கிலுள்ள வாயிற்காவலரின் உருவங்கள் சற்று வேறுபட்ட கோலத்தில் அமைந்துள்ளன. உருவங்கள் ஸ்தானகக் கோலத்திலே திரிபங்கமாக அமைந்துள்ளன. அவற்றிலே பத்திரகுண்டலங்களும் முப்புரிநூலுங் காணப்படுகின்றன. அவற்றின் தோற்றத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு, அவை அமைந்துள்ள கருவறை விஷ்ணுவின் திருப்பள்ளியாக அமைக்கப்பட்டதென்று கருதலாம்.

சில புதிய அம்சங்கள்

மகேந்திரவர்மன் காலத்துக் குடபோகங்களில் வல்லம், தளவானூர், சீயமங்கலம், திருச்சிராப்பள்ளி முதலிய இடங்களிலுள்ளவை வளர்ச்சி பொருந்திய நிலையிற் காணப்படுகின்றன. கடவுட் படிமங்கள் அமைந்திருப்பது அவற்றின் சிறப்பம்சமாகும். காஞ்சிபுரம் மாவட்டத்துச் செங்கற்பட்டுக் கோட்டத்திலே வல்லம் என்னும் ஊரிலே தாழ்வான மலைப்பகுதி ஒன்றில் மகேந்திரவர்மன் காலத்துக்குரிய மூன்று சிறிய குடபோகங்கள் உள்ளன. அவற்றிலே பெரியதான வசந்தீஸ்வரம் என்னும் ஆலயம் மகேந்திரவர்மனின் காலத்துச் சிற்றரசனாகிய வசந்தப் பிரியன் என்பவனின் மகனாகிய கந்தசேனனின் திருப்பணியாகும்.⁸ அதிலுள்ள சாசனத்தில் மகேந்திரவர்மனின் விருதுப் பெயர்களான சத்**துருமல்லன். குணபரன்** என்பவை குறிப்பிடப்படுகின்றன.

வசந்தீஸ்வரத்திலுள்ள வாயிற்காவலரின் உருவங்கள் முன்னைய காலத்துக் கோயில்களில் உள்ளவற்றைக் காட்டிலும் சிறிது வேறுபட்டனவாகும். வாயிற் காவலரின் ஆடை அலங்காரங்கள் ஒரே மாதிரியானவை. இருவரதும் வாய்களின் இருபுறங்களிலுங் கொம்பு போன்ற கோரைப் பற்கள் காணப்படுகின்றன. தென்புறத் துவாரபாலகரின் வலக்கை இடுப்பில் ஊன்றிய கோலத்திலும், இடக்கை கதாயுதத்திலே படிந்துள்ள கோலத்திலும் அமைந்துள்ளன. அவர்கள் தங்கள் கால்களில் ஒன்றைக் குறுக்காக வைத்து நின்று கொண்டு கருவறையின் வாயிற்படிகளை நோக்கிய வண்ணமாக உள்ளனர். சடை, கிரீட மகுடம், பத்திர குண்டலம் என்பன அணிகலன்களாக அமைந்துள்ளன.?

கோயிலின் வெளியே, பாறையிற் சில கோட்டங்கள் குடையப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் ஒன்றிலே சிம்மாசனத்தில் அமர்ந்துள்ள சதுர்புஜ விநாயகரின் வடிவம் வனப்பு மிகுந்த கோலத்தில் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. அதன் வடபுறத்திலுள்ள கோட்டமொன்றில் ஜேஷ்டாதேவியின் உருவம் சிதைவுற்ற நிலையிற் காணப்படுகின்றது.

வல்லத்தில் இரண்டாவது குடபோகம் வசந்தீஸ்வரத்தின் அருகிலே, அதற்குச் சற்றுக் கீழே அமைந்திருக்கின்றது. அது அளவில் மிகவுஞ் சிறியது. முகப்பிலே, சுவர்களையொட்டி இரு அரைத்தூண்கள் மட்டுமே காணப்படுகின்றன. கருவறையின் வெளியே வாயிற்படியின் இரு பக்கங்களிலுந் துவார பாலகர் உருவங்கள் அமைந்துள்ளன. கருவறையில் வள்ளிநாயகி, தேவயானை சமேதராகிய சுப்பிரமணிய தேவரின் படிமம் அமைந்திருக்கின்றது. குடபோகத்திலுள்ள மகேந்திரவர்மன் காலத்துக் கல்வெட்டு அதனைத் தேவகுலம் எனக் குறிப்பிடு-கின்றது.¹⁰

வல்லத்திலுள்ள மூன்றாவது குடபோகம் திருமால் கோட்டமாகும். **பேரரைசருமகள் கொம்மை தேவகுலம்** என்னும் மொழித்தொடர் அதன் முகப்பிலுள்ள சாசனத்திற் காணப்படுகின்றது. அக்குடபோகமும் சுப்பிரமணியர் கோட்டத்தைப் போல அளவிற் சிறியதாகும். இரண்டு அரைத்தூண்கள் மட்டுமே அதன் முகப்பில் அமைந்திருக்கின்றன. கருவறை வாயிலின் இரு பக்கங்களிலும் துவாரபாலகர் சிற்பங்கள் உள்ளன. அவை கருவறையின் வாயிலை நோக்காது நேரே பார்க்கும் நிலையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. துவாரபாலகரின் ஸ்தானகக் கோலம் வளைவிலாத நேராக நிமிர்ந்த வடிவமாகும். முப்புரி நூலினை மார்பினில் அணிந்து, கையினை இடுப்பினில் ஊன்றிய கோலத்தில் இருவருங் காணப்படுகின்றனர்.

கருவறையிலே ஸ்ரீதேவி பூதேவி சமேதரான விஷ்ணுவின் படிமக் கோலம் அமைந்திருக்கின்றது. முன்மண்டபத்தின் வடக்குச் சுவரிலே ஸ்தானகக் கோலமான துர்க்கையின் உருவம் உள்ளது. அதில் நான்கு கரங்கள் காணப்படுகின்றன. மார்பினிற் கச்சவடமும் காதுகளிற் பத்திர குண்டலங்களுங் காணப்படுகின்றன.¹¹

மகேந்திரவாடி

வேலூர் மாவட்டம் அரக்கோணம் வட்டத்திலுள்ள மகேந்திரவாடியில் அமைந்துள்ள குடபோகம் மகேந்திரவர்மன் காலத் திருப்பணியாகும். அது நிலமட்டத்தில் அமைந்துள்ளது. அங்குள்ள சாசனத்தில் அது **மகேந்திர விஷ்ணு கிருஹம்** எனக் குறிப்பிடப்படுகின்றது. ஆரம்ப காலத்துக் குடபோகங்களிலுள்ள அம்சங்கள் எல்லாம் இதிற் காணப்படுகின்றன. மகேந்திரவர்மனின் காலத்துச் சாசனம் கோயிலிற் காணப்படுகின்றது. முராரி கோயிலான மகேந்திர விஷ்ணு கிருஹம் மகேந்திரபுரத்திலே, மகேந்திர தடாகத்தின் கரையிலே, மக்கள் கண்டுகளிப்பதற்காகக் குணபரனால் அமைக்கப்பட்டதென்று அச் சாசனங்களிற் குறிப்பிடப்படுகின்றது. கருவறையின் முன்புறத்தில் அதிஷ்டானமும் அரைவட்டப் படிகளும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. உபானம், கண்டம், பட்டிகை என்னும் படைகள் அதிஷ்டானத்தில் உள்ளன. கருவறை வாயிலின் இருபக்கங்களிலும் துவார பாலகர் உருவங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.¹²

சத்துருமல்லேஸ்வரம் என்னுங் குடபோகம் விழுப்புரம் மாவட்டத்துச் செஞ்சி வட்டத்திலுள்ள தளவானூரில் அமைந்திருக்கின்றது. அங்கே மூன்று சாசனங்கள் காணப்படுகின்றன. அவற்றிலே கோயிலின் பெயரும் அதனை உருவாக்கிய அரசனாகிய சத்துருமல்லனின் பெயருங் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. ஆலயத்தின் முன்பகுதியில் வேலைப்பாடுகள் அமைந்த அதிஷ்டானமும் கபோத நுழைவாயிலும் உள்ளன. கபோத நுழைவாயிலிற் காணப்படும் மகர தோரணம், பிரஸ்தரம் ஆகியவற்றின் காரணமாக ஆலயம் வனப்புமிக்க கோலத்துடன் விளங்குகின்றது.¹³

லலிதாங்குர பல்லவேஸ்வரம்

சிராமலையில் அமைந்துள்ள லலிதாங்குர பல்லவேஸ்வரம் மகேந்திர-வர்மனால் அமைக்கப்பட்ட குடபோகங்களில் மிக முக்கியமானதாகும். அதன் வேலைப்பாடுகள் சில குடபோக அமைப்பில் ஏற்பட்ட சில புதிய மாற்றங்களைப் பிரதிபலிக்கின்றன. அக்கோயிலின் முன்புறத்தில் அதிஷ்டானம் போன்ற அமைப்பும் படிகளுங் காணப்படுகின்றன. மண்டபத்தின் முகப்பில் நான்கு தூண்களும், அதன் நடுவே நான்கு தூண்களும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. வாயிற்புறத்திலே துவாரபாலகரின் உருவங்கள் காணப்படுகின்றன.

தூன்களிலும் வேறிடங்களிலும் மீனுருவங்களும் யானையின் வடிவங்களும் அமைந்துள் ளமை சிராமலைக் கோயிலின் சிறப்பம் சமாகும். கருவறைக்கு நேரெதிராக மண்டபத்தின் மேற்குப் புறத்திலுள்ள அரைத் தூண்களுக்கு நடுவிலுள்ள சுவரில் வனப்பு மிக்க கோலத்திற் சிற்பங்கள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. போதிகையில் வட்டங்களுக்குள்ளே தாமரை மலர்களைக் கொண்ட அதிஷ்டானம் அமைந்துள்ளது. அதன் மேலமைந்துள்ள பகுதியிற் பூதகணங்கள் சமேதரான கங்காதரரின் வடிவம் அமைந்திருக்கின்றது. கங்கை, முனிவர், வித்யாதரர், தேவதைகள் ஆகியோரின் சிற்பங்கள் வனப்புமிக்க கோலத்துடன் விளங்குகின்றன. ஆலயத்திலுள்ள கல்வெட்டுகள் கோயிலைப் பற்றிய சில விவரங்களைக் கவிநயத்துடன் வர்ணிக்கின்றன. அவற்றிலே சங்கீர்ண ஜாதி, அவனிபாஜனன், சித்திரகாரப்புலி, லஷிதாங்குரன், குணபரன், லக்ஷிதன், மத்தவிலாசன் முதலிய விருதுப் பெயர்கள் காணப்படுகின்றன. அவை அனைத்தும் மகேந்திரவர்மனுக்குரியவை.¹⁴

மாமல்லபுரத்துக் குடபோகங்கள்

மாமல்லன் என்னும் நரசிம்மவர்மனாலும் அவனுக்குப் பின் வந்த அரசர் காலங்களிலும் மாமல்லபுரத்திலும் வேறு சில ஊர்களிலுங் குடபோகங்கள் அமைக்கப்பட்டன. மாமல்லபுரத்தில் மட்டும் எல்லாமாகப் பத்துக் குடபோகங்கள் உள்ளன. கோனேரி மண்டபம், மகாவராக விஷ்ணுகிருகம், வராக மண்டபம், மகிஷாசுரமர்த்தினி மண்டபம், மும்மூர்த்தி மண்டபம், பஞ்சபாண்டவர் மண்டபம், இராமானுஜ மண்டபம், யாளி மண்டபம் முதலானவை அங்குள்ளன. மாமல்லபுரத்துக் குடபோகங்களிற் சில அளவிற் பெரியனவாகும். அங்குள்ள குடபோகங்கள் சிலவற்றின் வேலைப்பாடுகள் முற்றுப்பெறாத நிலையிற் காணப்படுகின்றன.

வேலைப்பாட்டில் மாமல்லபுரத்துக் குடபோகங்கள் மகேந்திரவர்மனின் காலத்துக் கோயில்களைக் காட்டிலும் முன்னேற்றமானவை. அளவுப் பிரமாணங்களிலும் அவற்றுட் சில சற்றுப் பெரியனவாகக் காணப்படுகின்றன. பொதுவாக அவை 25 அடி நீளமும் 25 அடி அகலமும் 15 - 20 அடி உயரமுங் கொண்டவை. அவற்றின் தூண்கள் சராசரி 9 அடி உயரமானவை. மாமல்லன் அமைப்பித்த குடைவரைகளில்முகப்பின் மேற்பகுதியிற்கபோத வரிசை காணப்படும். அதன் மேலே சாலை, கூடு என்பனவும் அமைந்திருக்கும். கபோத வரிசையின் மேல் பூதகண வரிசையோ வியாள வரிசையோ அமைக்கப்படவில்லை. கற்றளி விமானங்களுக்கு முன்னோடியான அமைப்பினை உருவாக்கும் முறையின் ஆரம்ப நிலையினையும் மாமல்லன் பாணியிலமைந்த குடபோகங்களிற் காண முடிகின்றது. திரிமூர்த்தி குடைவரை அதற்குச் சிறந்தவொரு உதாரணமாகும்.¹⁵

தூண்களின் அமைப்பினைப் பொறுத்தவரையில் மாமல்லன் பாணியிற் குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றம் ஏற்பட்டுள்ளமையினை அவதானிக்க முடிகின்றது. அவனது காலம் முதலாகக் கட்டடங்களில் அமைந்திருக்கும் தூண்கள் யாளித் தூண்களாகி விடுகின்றன. அவற்றின் அடிப்பாகத்திலே பின்னங்கால்களை மடித்தும் முன்னங்கால்களை நேராக நிலத்தில் ஊன்றிய கம்பீரமான கோலத்திலும் அமைந்திருக்கும் சிங்க உருவங்கள் காணப்படும். யாளித் தூண் மாமல்லன் காலம் முதலாகப் பல்லவர் கலைப்பாணியின் சிறப்பம்சமாகி விடுகின்றது. அவற்றிலே கலசம், தாடி, கண்டம், கும்பம், பத்மம் ஆகிய அம்சங்கள் அமைக்கப்பட்டிருப்பதாற் தூண்கள் மிகுந்த வனப்புடன் அமைந்துள்ளன.

மாமல்லபுரத்துக் குடபோகங்களில் அருங் கலைவிநோதமான சிற்பங்களும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. வராகவதாரம், வாமன அவதாரம், சூரியன், துர்க்கை, கஜலக்ஷமி என்போரின் படிமங்கள் மிகுந்த வனப்புக் கொண்டவை. மகிஷாசுர மண்டபம் என்னுங்கோயிலிற் காணப்படும் மகிஷமர்த்தினியின் சிற்பமும் மகாவிஷ்ணு அனந்தசயனமாக அமைந்திருக்கும் வண்ணமும் அற்புதக் கோலமானவை.

கோனேரி மண்டபம்

மாமல்லபுரத்திலுள்ள பிரதானமான குடபோகங்களின் பொதுவம்சங்-களையும் அவை ஒவ்வொன்றுக்குமுரிய சிறப்புகளையும் அறிந்து கொள்வதற்கு அவற்றைப் பற்றிய விவரங்களைச் சுருக்கமாக இங்கு குறிப்பிடுவது அவசியமாகும். கோனேரி மண்டபம் என்னுங் குடபோகம் மல்லையின் மேற்குச் சரிவிலே கோனேரி என்னும் ஏரிக்கு எதிரில் அமைந்துள்ளது. அதில் ஐந்து கருவறைகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அக்குடவரையின் முகப்பின் மேலே கபோதம், பிரஸ்தரம், சாலைவரி, சாலாசிகரம், அல்பநாசிகம் முதலிய அம்சங்கள் தோரண வளைவு போன்ற கோலத்தில் அமைந்திருக்கின்றன.¹⁶

முகப்பில் நான்கு தூண்களும் இருபக்கச் சுவர்களை ஒட்டி இரு அரைத் தூண்களும் காணப்படுகின்றன. தூண்களின் அமைப்பு வழமையானது ;அரைத் தூண்கள் சதுரமானவை. முகப்பு மண்டபத்திற்கப்பால் வரிசையாக அமைந்துள்ள தூண்களும் அவ்வண்ணமானவை. ஆயினும், இரண்டாவது வரிசையிலுள்ள தூண்கள் வட்டவடிவில் அமைந்துள்ளன. அவற்றின் மேற்பாகத்திற் கலசம், கும்பம் ஆகியன பொருந்திய பத்மபந்தம் பதினாறு பக்கங்களை உடையதாகச் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. "இவ்வமைப்புகள் மகேந்திரன் கலைப் பாணியிலிருந்து சிறிது சிறிதாக மாமல்லன் கலைப்பாணிக்கு மாறிவரும் நிலையைக் காட்டுகின்றன"¹⁷ அர்த்த மண்டபப் பகுதியின் பின்புறச் சுவரில் வரிசையாக ஐந்து கருவறைகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அவை ஒவ்வொன்றிலும் அதிஷ்'டானமும் வேலைப்பாடுகளும் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு கருவறையின் வாயில் அமைப்பும் விமானம் போல் விளங்குகின்றது. கால்கள், கூடுகள் என்பவற்றைத் தாங்கி நிற்கும் யாளி வடிவங்கள் அழகுற அமைக்கப்பட்டுள்ளன. கருவறைகளின் வாயிற் புறங்களிலே துவாரபாலகரின் உருவங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. நடுவிலுள்ள கருவறையின் முன்பமைந்த வாயிற் காவலரின் தோற்றம் அரசரின் கோலம் போன்றது.

வராக மண்டபம்

கணேசரதத்திற்குப் போகும் வழியிலுள்ள வராக மண்டபம் நுட்பமான வேலைப்பாடுகள் அமைந்த குடபோகமாகும். அதன் முன்புறத்தில் அதிஷ்டானமும் அதன் நடுவே கைப்பிடிகளோடு கூடிய மூன்று படிகளும் உள்ளன. "கைபிடி யாளியின் வாயிலிருந்து வளைவாக வரும் சுருள் அல்லது துதிக்கை போன்ற அமைப்பில் உள்ளது. முகப்பிலுள்ள தூண்களில் இரண்டும் யாளித் தூண்களாகும். இரண்டடிச் சதுரமான தாமரைப் பீடத்தில் அமைந்திருக்கும் சிங்கம் முன்னங்கால்களை நேராக நிலத்தில் ஊன்றிய கோலத்திலும் பின்னங்கால்களை மடித்து அமர்ந்த நிலையிலும் வடிவமைக் கப் பட்டுள்ளது. யாளியின் மேல் எண்கோண வடிவிலே தூண் அமைந்துள்ளது. சுவர்களை ஒட்டியுள்ள அரைத் தூண்களும் அத்தகையனவாகும். அவற்றின் மேலே அகன்ற போதிகை, உத்திரம் என்பன காணப்படுகின்றன. கருவறையின் முன்பாக உத்திரப் பகுதியிற் பூதகண வரிசை காணப்படுகின்றது.

வடக்குச் சுவரிலே வராக அவதாரம் பற்றிய புராணக் கதை சிற்பக் கோலத்தில் வடிக்கப்பட்டுள்ளது. பூலோகமானது பேரூழியில் ஆழ்கடலில் அமிழ்ந்த வேளையில், திருமால் வராகமாகி அதனை மீட்ட செயலை அற்புதக் கோலமான சிற்பமாக இங்கு அமைத்துள்ளனர். பூவராகமூர்த்தியின் வடிவத்திலமைந்த நான்கு கரங்களில் இரண்டு சங்கு, சக்கரம் என்பவற்றைத் தாங்கியுள்ளன. கீழிரு கரங்களும் நிலமகளைத் தூக்கி வலப்பக்கத்திலே தாங்குங் கோலத்தில் அமைக்கப்-பட்டுள்ளன. வராகமூர்த்தியின் வலது கால் ஆதிசேஷனை மிதிக்கும் கோலத்தில் அமைந்துள்ளது. ஒரு புறத்தில் ஆதிசேஷனின் மனைவி திருமாலை வணங்குங் கோலம் தெரிகின்றது. இந்த அதிசயமான சாதனையைக் கண்டு பேருவகையுடன் தோன்றும் கோலத்திற் சிவபெருமானின் வடிவம் செதுக்கப் பெற்றுள்ளது. சிவனின் முன்பு யாழின் உருவந் தெரிகின்றது. சூரியன், பிரமன், நாரதர் ஆகியோரும் பூவராகரின் சாதனையைத் தரிசிக்கின்றனர்.

உலகளந்த பெருமாள், திரிவிக்கிரமர் ஆகியோரின் வடிவங்கள் தென்புறச் சுவரில் அமைந்துள்ளன. பெருமாளின் காலடியிற் சுக்கிராச்சாரியார், மாவலிச்சக்கர-வர்த்தி முதலானோர் காணப்படுகின்றனர். திருவிக்கிரமனின் இருபக்கங்களிலும் சூரிய - சந்திரர் காணப்படுகின்றனர். பின்புறச் சுவரின் வடப்பக்கத்துக் கோட்டத்தில் யானைகள் அபிஷேகம் செய்கின்ற கஜலகூமியின் உருவமும் தென்பக்கத்துக் கோட்டத்தில் துர்க்கையின் வடிவமுங் காணப்படுகின்றன. துர்க்கையின் மேலே சிங்கமும் கலைமானுந் தெரிகின்றன. "எருமைத் தலைமீது நிற்கும் துர்க்கையின் இரு மருங்கிலும் மறவர் இருவர் வாளேந்தி நிற்கின்றனர். அவர்களில் ஒருவர் தனது தலையை வாளால் அரிந்து தேவியின் காலடியில் பலியாகத் தருகின்றார்."¹⁸

மகிஷாசுரமர்த்தினி மண்டபம்

அதிற் காணப்படும் உன்னதமான சிற்பங்களின் காரணமாக மகிஷாசுர-மர்த்தனி மண்டபம் மாமல்லபுரத்துக் குடபோகங்களில் மிகுந்த சிறப்புடையதாக விளங்குகின்றது. அதன் முகப்பில் நான்கு தூண்களும் சுவர்களை ஒட்டி இரண்டு அரைத் தூண்களும் உள்ளன. அரைத்தூண்கள் நாற்கோண வடிவில் அமைந்துள்ளன. அவற்றின் மேற்பகுதியிலே தாமரை, கும்பம், பத்மம் ஆகியன அமைந்துள்ளன.

இக்குடைவரைக் கோயிலில் மூன்று கருவறைகள் உள்ளன. நடுவிலுள்ள கருவறையின் முன்பு, தளவானூர் கோயிலிற் காணப்படுவது போன்று, சிறிய அர்த்தமண்டபம் அமைந்துள்ளது. அக்கருவறையின்பின்புறச் சுவரிற் சோமாஸ்கந்த வடிவம் காணப்படுகின்றது.

பிரமன், திருமால் ஆகியோரின் உருவங்கள் அதன் இரு பக்கங்களிலும் அமைந்துள்ளன. வலப்பக்கத்திலே சண்டேசானுக்கிரக மூர்த்தியின் வடிவங் காணப்படுகின்றது. கருவறைகளின் முன்புறத்திலே துவாரபாலகரின் உருவங்கள் காணப்படுகின்றன.

மண்டபத்தின் வடக்குச் சுவரில் மகிஷமர்த்தினியின் வடிவம் மிகுந்த வனப்புடன் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. வில், வாள், கேடயம், சங்கு, சக்கரம் முதலியவற்றை ஏந்திய கோலத்தில் எட்டுக் கரங்களுடன் தூர்க்கையின் வடிவம் அமைந்துள்ளது. அருகிலே வாள், கேடயம் என்பவற்றை ஏந்திய கோலத்திற் பூதகணங்களின் உருவங்கள் தெரிகின்றன. தூர்க்கையின் வடிவத்துக்கு மேலே, பின்புறத்தில், வாள், கேடயம் ஆகியவற்றை ஏந்திய இருவரின் உருவங்களும் சாமரை வீசும் இருவரின் உருவங்களுங் காணப்படுகின்றன. எதிரிலே கதையினை ஒங்கிய கோலத்தில் மகிஷாசுரனது வடிவம் காணப்படுகின்றது. உக்கிரமான போரிலே மகிஷாசுரன் பட்டு மடிவது நுட்பமான முறையிலே இங்கு அமைக்கப்-பட்டுள்ளது.

மண்டபத்தின் தென்புறச் சுவரிலே திருமாலின் அனந்தசயனக் கோலம் அழகுற அமைந்துள்ளது. பாம்பணைபள்ளியிற் சயனக் கோலமாக அமைந்திருக்கும் பெருமாளின் பாதத்தின் அருகே அஞ்சலிக் கோலத்திலே பூதேவியின் வடிவம் அமைந்துள்ளது. அத்துடன் அங்கே தேவர்களின் உருவங்களும் அசுரர் இருவரின் உருவங்களுந் தெரிகின்றன. மகுடம், குண்டலம், உபவீதம் என்பன திருமாலின் அணிகலன்களாக அமைந்துள்ளன. திருமாலின் வலது கரம் தலையைத் தாங்கிய கோலத்திலும் இடதுகரம் முழந்தாளிற் படிந்துள்ள நிலையிலுங் காணப்படுகின்றன. திருமாலின் வடிவம் சாந்த சொரூபமானது.¹⁹

மும்மூர்த்தி குடைவரைக் கோயில்

மும்மூர்த்தி குடைவரை என்று சொல்லப்படும் குடபோகம் மாமல்லபுரத்தின் வடக்கிலே மலையின் மேற்குப் பகுதியில் அமைந்துள்ளது. அதில் மூன்று கருவறைகள் மட்டுமே அமைந்துள்ளன. வழமையாக அமைக்கப்படும் முக மண்டபம், அர்த்த மண்டபம் ஆகியன அங்கு உருவாக்கப்படவில்லை. கருவறையில் அதிஷ்டானமும் படிக்கட்டுகளும் அமைந்திருக்கின்றன. அதன் முன்புற முகட்டில் ஒரு தள விமானம் போன்ற அமைப்புக் காணப்படுகின்றது. நடுவிலுள்ள கருவறையிலே ஸ்தானகக் கோலத்திலும் சமபங்க நிலையிலும் அமைந்துள்ள சிவபெருமானின் உருவம் அமைந்துள்ளது. அதிலுள்ள நான்கு கரங்களில் மேலே அமைந்துள்ளவை மழு, அக்கமாலை என்பவற்றை ஏந்திய வண்ணமாய் உள்ளன. கீழேயுள்ள கரங்கள் அபயம், கடி என்னும் முத்திரைகளிற் காணப்படுகின்றன. தெற்கிலுள்ள கருவறையின் பின்புறச் சுவரிலே திருமாலின் வடிவம் காணப்படு-கின்றது. அது சமபங்க நிலையிலே ஸ்தானகக் கோலமாயுள்ளது. மேலுள்ள இரு கரங்களும் சங்கு, சக்கரம் என்பவற்றை ஏந்திய கோலமானவை; கீழ் வலக்கரம் அபயகரமாய் அமைந்துள்ளது; நான்காவது கரம் தொடையிற் படிந்த கோலமானது. உருவத்தின் இரு பக்கங்களிலும் மேலே பறக்குங் கணங்களின் வடிவங்கள் தெரிகின்றன. கீழே, இருபுறமும் அடியார்கள் இருவர் இருக்கும் காட்சி தெரிகின்றது. வடபுறத்துக் கருவறையில் அமைந்துள்ள கடவுட் படிமம் ஸ்தானகக் கோலமானது. அது நான்கு கரங்கள் பொருந்தியது. அக்கமாலை, உபவீதம், சன்னவீரம் என்னும் அணிகலன்கள் உருவத்தில் அமைந்துள்ளன. மேலுள்ள கரங்களில் அக்கமாலை, தாமரைமலர் என்பவற்றின் உருவங்கள் தெரிகின்றன. கீழ்க்கரங்களில் ஒன்று அபயகரமாகும்; மற்றைய கரம் தொடையினிற் படிந்த கோலமாய் அமைந்துள்ளது. சன்னவீரம் அமைந்திருப்பதால் இதனைச் சுப்பிரமணிய

தேவரின் படிமமென்று சிலர் கருதுவர். ஆயினும், அதனைப் பிரமதேவனின் வடிவமென்றுங் கொள்ளலாம். அவ்வாறாயின் மும்மூர்த்தி குடபோகம் என்னும் பெயர் அதற்கு இயல்பாகவே உரியதான காரணப் பெயராகலாம்.²⁰ சிவன், திருமால், பிரமன் ஆகிய மும்மூர்த்திகளை வழிபடுதற்கென்று குடைவரைகளை அமைப்பது பல்லவர்கால வழமை என்பதும் இங்கு கவனித்தற்குரியதாகும்.

பஞ்சபாண்டவர் மண்டபம்

மாமல்லபுரத்துப் பெரும் பாறைச் சிற்பத்திற்கு தெற்கில் அமைந்துள்ள குடைவரை **பஞ்சபாண்டவ மண்டபம்** என்னும் பெயரால் வழங்கும். அதனைக் கிருஷ்ண மண்டபம் என்றுஞ் சொல்வர். முற்றுப் பெறாத அக்குடைவரை பெரிய கோயிலாக அமைவதற்குத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. அதன் முகப்பில் ஆறு தூண்களும் ஒரங்களில் அவற்றைப் போன்ற இரண்டு அரைத் தூண்களும் உள்ளன. அவை யாவும் யாளித் தூண்கள். அவற்றின் மேலே பொதிகை, குதிரை வீரரின் சிற்பங்கள், உத்திரம் போன்ற அம்சங்கள் இடம்பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடற்குரியது. மண்டப முகப்பின் மேல் சாலைகள், கூடுகள் போன்ற அமைப்புகள் செதுக்கப்-பட்டுள்ளன. மண்டபத்தின் நடுவில் மற்றுமொரு வரிசைத் தூண்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அடியிலே சிம்ம வடிவங்களைப் பெறாத அத் தூண்கள் எண்முகத் தூண்களாக அமைந்துள்ளன. இக்குடைவரையிற் காணப்படும் ஆயர்பாடிக் காட்சிகளாக அமைந்த சிற்பங்கள் அற்புதக் கோலமானவை. கிருஷ்ணாவதாரம் பற்றிய புராணக் கதைகளை விளக்குமாப் போல் அமைந்த சிற்பங்கள் சமகாலத்துத் தென்னாட்டு ஆயர்களின் தோற்றங்களையும் ஆனிரைகளின் அங்கலக்ஷணங்களையும் உயிரோட்டமுள்ள வகையிலும் ஒப்புயர்வற்ற முறையிலுஞ் சித்திரிக்கின்றன.²¹

பரமேஸ்வர விஷ்ணு கிருஹம்

மகாவராக மண்டபம் என்று சொல்லப்படும் பரமேஸ்வர விஷ்ணுகிருஹம் மாமல்லபுரத்து மலைப்பகுதியின் வடக்கு மூலையில் அமைந்திருக்கின்றது. அதனை ஆதிவராகக் குடைவரை என்றுஞ் சொல்வர். வனப்பு மிக்க சிற்பங்கள் பலவற்றைக் கொண்ட இக்குடைவரையின் அமைப்பில் முன்னேற்றமான அம்சங்கள் சில காணப்படுகின்றன. சிறு கோயில் போன்ற அமைப்பொன்று மண்டபத்தின் மேலே வனப்புமிக்க கோலத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

மண்டபத்தின் முகப்பிலே சிற்ப வேலைப்பாடுகள் அழகு மிக்க கோலத்தில் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. கபோதம், நாசிகை, கூடு, சாலை முதலியவற்றோடு கோபுர வடிவங்களும் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. முகப்பில் மேற்கு நோக்கிய நான்கு யாளித் தூண்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. சுவரோடு பொருந்திய இரு அணைவுத் தூண்களும் யாளித் தூண்களாகும். அவற்றிலொன்று தெற்கு நோக்கியது; மற்றது வடக்கு நோக்கியது. மண்டபத்தின் நடுவில் வழமைக்கு மாறாக இரு வட்டத் தூண்கள் மட்டுமே உள்ளன. அவற்றுக்கு நேராகச் சுவரோடு பொருந்திய அரைத் தூண்கள் பக்கத்துக்கு ஒன்றாக அமைந்துள்ளன.

அதிஷ்டானம் போன்ற அமைப்பின் மேலே கருவறை உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. அரைத் தூண்களை ஒத்த கால்களும் உத்திரம் போன்ற அமைப்புகளுங் காணப்படுகின்றன. கருவறையின் முன்பு, இரு பக்கங்களிலும், வாயிற் காவலர் வடிவங்கள் காணப்படுகின்றன. கருவறையில் வராகமூர்த்தியின் சுதைச் சிற்பம் உள்ளது.

வடக்குச் சுவரில் மூன்று கோட்டங்கள் அமைந்துள்ளன. நான்கு கரங்கள் பொருந்திய மகாவிஷ்ணுவின் ஸ்தானகக் கோலம் நடுக்கோட்டத்தில் அமைந்திருக்கின்றது. அதன் கீழே ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் ஒவ்வொருவராக அடியார்கள் இருவர் முழங்காலை நிலத்தில் ஊன்றிய நிலையிற் காணப்படுகின்றனர். அதன் வடக்குப் புறத்தில் ஆதிசேஷனின் உருவம் நாகக் குடையோடும் மலர் ஏந்திய கோலத்திலுங் காணப்படுகின்றது. தென்புறச் சுவரின் நடுக்கோட்டத்தில் ஹரிஹரனின் ஸ்தானகக் கோலம் அமைந்துள்ளது. அதன் இடப்பக்கம் ஈஸ்வரனின் அம்சமானது; வலப் பக்கம் பெருமாளின் அம்சமானது. இறைவரை அடியார்கள் இருவர் அருகில் நின்று வணங்கும் கோலம் தெரிகின்றது.

இவற்றையடுத்து இரு பக்கங்களிலுள்ள சுவர்களிலும் அளவிற் பெரியனவான சிற்பங்கள் காணப்படுகின்றன. வடக்குப் புறத்தில், வராக மண்டபத்தில் உள்ளதைப் போன்று, கஜலகூமியின் உருவம் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. திருமகளின் பாதங்கள் தாமரை மலர் மேல் ஊன்றிய கோலத்தில் உள்ளன. தேவர்களும் யானைகளும் இரு புறத்திலும் நின்ற வண்ணம் திருமகளை அபிஷேகம் பண்ணும் காட்சி மிகுந்த வனப்புடன் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது.

அதன் எதிர்ப்புறத்திலே, தெற்குச் சுவரிலே மகிஷமர்த்தனியின் போர்க் கோலம் வடிக்கப்பட்டுள்ளது. அம்மனின் கோலம் ரௌத்திர பாவமானது; எட்டுக் கரங்கள் பொருந்தியது; கரங்கள் படைக்கலங்கள் ஏந்திய கோலமானவை. அம்மனின் வடிவம் மகிஷாசுரனின் தலைமேலே காலூன்றிய நிலையிற் காணப்படுகின்றது. மேலே, வலப்பக்கத்திற் சிங்க உருவமும் இடப்பக்கத்திலே மானின் தலையுந் தெரிகின்றன. அடியார்கள் இருவர் முழங்காலைத் தரையில் ஊன்றிய கோலத்திலே இறைவியை வணங்கும் காட்சியுந் தெரிகின்றது.

ஆசனத்தில் அமர்ந்திருக்கும் அரசன் ஒருவனின் உருவம் வடக்குச் சுவரிலே உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இரு புறத்திலும் வஸ்திராபரணதாரிகளான தேவியர் இருவரின் வடிவங்கள் உள்ளன. மேலே, உத்திரத்திலுள்ள சாசனத்திற் **சிம்மவிஷ்ணு** என்னும் பெயர் எழுதப்பட்டுள்ளது. அதன் எதிர்ப் புறத்திலே, தெற்குச் சுவரிலே, வேறொரு அரசனின் உருவம் நின்ற கோலத்தில் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. நின்ற நிலையில் வலது கையினாற் கருவறையினைச் சுட்டிக்காட்டும் பாவனையில் உருவம் அமைந்துள்ளது. அரசனின் கையைப் பிடித்த கோலத்தில் இடப்பக்கத்திலே தேவி ஒருத்தியின் வடிவங் காணப்படுகின்றது. அவளுக்கு அருகிலே அமைந்துள்ள பெண்ணின் வடிவம் மற்றொரு தேவியினைக் குறிப்பதாகலாம். அச்சிற்பங்களுக்கு மேலே எழுதப்பட்டுள்ள சாசனத்தில் மகேந்திரவர்மன் என்னும் பெயர் காணப்படுகின்றது.²²

மகா மண்டபத்தின் வடக்குச் சுவரிலே கங்காதரரின் வடிவம் நான்கு கரங்கள் பொருந்திய வண்ணமாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது. தெற்குச் சுவரில் ஸ்தானகக் கோலத்திலும் சமபங்க நிலையிலும் தாமரை மலர் மேல் அமைந்த பிரமனின் உருவம் காணப்படுகின்றது. நான்முகனின் முகங்களில் மூன்று மட்டுமே தெரியக்கூடிய விதத்தில் உருவம் செதுக்கப்பட்டுள்ளது.

இராமானுஜ மண்டபம்

பரமேஸ்வரவர்மனின் காலத்துக்குரியதான இராமானுஜ மண்டபம் மகிஷாசுரமர்த்தினி குடபோகத்திற்கு அப்பால், மலைப்பாறையின் கிழக்குப் பக்கத்தில் அமைந்திருக்கின்றது. நீள்சதுரமான அம்மண்டபத்தின் முன்புறத்தில் இரண்டு தூண்களும் ஒரங்களில் இரண்டு அணைவுத் தூண்களும் உள்ளன. மூன்று கருவறைகள் பின்புறச் சுவரில் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. அதன் முன்புறத்தில் அதிஷ்டானம், போதிகை, உத்திரம் போன்ற அம்சங்கள் காணப்படுகின்றன. யானை முகங் கொண்ட பூத கணமொன்றும் நந்தி முகங்கொண்ட பூத கணமொன்றும் உத்திரங்களிடையில் அமைந்துள்ள வடிவங்களிலே காணப்படுகின்றன.

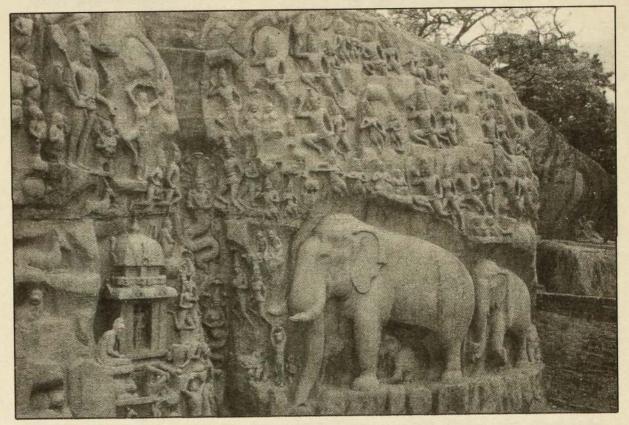
சோமாஸ்கந்தரின் வடிவம் கருவறையின் உட்புறச் சுவரில் உருவாக்கப்-பட்டுள்ளது. குடைகள் பெற்ற முருகனுடன் அம்மையும் அப்பரும் வீற்றிருக்கும் கோலம் தெரிகின்றது. ஆதியில் இம்மண்டபம் சிவன் கோயிலாக அமைக்கப்-பட்டிருந்தது. அதில் உருத்திரனைப் புகழ்ந்துரைக்கும் பல்லவர் காலச் சாசனமொன்று காணப்பட்டுள்ளது. இம்மண்டபத்திலுள்ள பெரும்பாலான சிற்பங்கள் சிதைந்துவிட்டன.

2. மலைதளிகள்

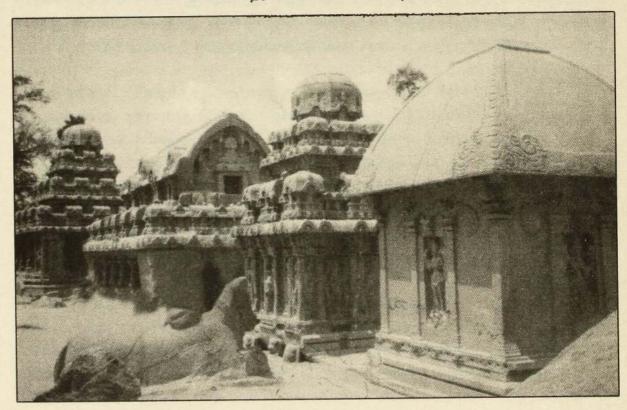
பல்லவர் காலக் கட்டடக்கலை வளர்ச்சியின் இரண்டாவது கட்டத்தை மலைதளிகளிற் காணலாம். மலைகளை மேலிருந்து கீழாக வெட்டியும் செதுக்கியும் அமைக் கப்படுபவை மலைதளிகளாகும். மாமல்லபுரத்தில் இரதம் என்று சொல்லப்படும் ஒன்பது மலைதளிகள் உள்ளன. அவை மாமல்லன் காலம் முதலாகப் பரமேஸ்வரவர்மனின் ஆட்சி முடியும் வரையுள்ள காலத்தில் அமைக்கப் பெற்றவை. திரௌபதி (பிடாரி), அர்ச்சுனன், வீமன், தர்மராசர், (நகுல) சகாதேவர் என்போரின் பெயர்களால் வழங்குந் தளிகள் தெற்கிலும்; கணேசரதம், வடக்குப் பிடாரித்தளி, வலையான்குட்டை என்னுந் தளிகள் அவற்றுக்கு வடக்கிலும் இரு தொகுதிகளாக அமைந்துள்ளன.

மாமல்லபுரத்து மலைதளிகள் அளவுப் பிரமாணங்களிலும் கட்டுமானத்திலும் வேறுபாடுகளுடன் காணப்படுகின்றன. அவற்றுள் மிகப் பெரிய தளியான அவனிபாஜன பல்லவேஸ்வரம் என்னும் தருமராசர் தளி 42 அடி நீளமும் 32 அடி அகலமும் 40 அடி உயரமுங் கொண்ட மிதமான அளவுடைய விமானமாகும்.²³ மிகச் சிறியதான திரௌபதி ரதம் என்னும் பிடாரித்தளி ஒரு சிறிய கோட்டம் போல அமைக்கப்பட்டுள்ளது. தருமராசர் தளி முத்தள விமானமாகும். கொற்றவைத் தளியும் வீமத் தளியும் ஒருதள விமானங்கள். ஏனையவை இருதள விமானங்களாய் அமைந்துள்ளன. வலையான் குட்டைத் தளியும் வடக்குப் பிடாரித்தளியும் நாகர விமானங்கள்; அருச்சுனத் தளி, தருமராசர் தளி, தெற்குப் பிடாரித் தளி என்பவை கலப்புத் திராவிட விமானங்கள்; வீமத்தளியும் கணேசர் தளியும் தூய சாலை விமானங்கள்; நகுல சகாதேவர் தளி தூங்கானைமாட விமானமாகும்.²⁴

மாமல்லபுரத்து மலைதளிகள் பலவற்றில் அதிஷ்டானம் அமைக்கப்பட வில்லை. அங்குள்ள ஆறு விமானங்கள் அத்தகையனவாகும். அருச்சுனத்தளி, கொற்றவைத்தளி ஆகிய இரண்டும் ஒரே துணைத் தளத்தின் மேலும், ஒரேவிதமான தாங்கு தளத்துடனும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. தருமராசர் தளி கபோதபந்த

கங்காவதரணம் - மாமல்லபுரம்

பஞ்ச ரதங்கள் - மலைதளிகள் - மாமல்லபுரம்

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org தாங்குதளத்துடன் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. கணேசர் தளி, அருச்சுனத் தளி, வலையான்குட்டைத் தளி, பிடாரித் தளிகள் ஆகியவற்றில் முகமண்டபம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. தருமராசர் தளி, நகுல சகாதேவர் தளி ஆகியவற்றில் முன்றில்கள் உருவாகியுள்ளன.²⁵

ஏழு மலைதளிகளில் அரைத்தூண்கள் பொருந்திய சுவரமைப்புகள் காணப்படுகின்றன. தருமராசர் தளி, வீமத்தளி ஆகியவற்றில் அவை காணப்பட-வில்லை. கொற்றவைத் தளியிலும் வடக்குப் பிடாரித் தளியிலும் மகர தோரணங்கள் அமைந்துள்ள கோட்டங்கள் சுவர்களிற் குடையப்பட்டுள்ளன. கொற்றவைத் தளிக் கோட்டங்களில் மகிஷாசுரமர்த்தினியின் உருவங்கள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. ஆனால், பிடாரித் தளிக் கோட்டங்கள் வெறுமையாக உள்ளன. அருச்சுனத் தளியின் சுவர் பக்கத்திற்கு மூன்று பிதுக்கங்களைப் பெற்றுள்ளது. பிதுக்கம், ஒடுக்கம் ஆகிய இரண்டிலும் கோட்டங்கள் குடையப்பட்டுள்ளன. கணேச ரதத்திலும் இதே போன்ற அமைப்புகள் காணப்படுகின்றன.²⁶

தருமராசர் தளி, வீமத்தளி ஆகியவற்றின் பின்னாற் கருவறையை வலம் வருவதற்கான சுற்றுப்பாதைகள் வெட்டப்பட்டு, வேலைப்பாடுகள் நிறைவுபெறாத நிலையில் உள்ளன. எல்லாத் தளிகளினதும் கூரையுறுப்புகள் ஒரே மாதிரியானவை. ஆயினும், அலங்கார வேலைப்பாடுகளில் அவற்றிடையே வேற்றுமைகள் காணப்படுகின்றன. அர்ச்சுனத் தளி, கொற்றவைத் தளி ஆகியவற்றின் வலபியிற் பூதமாலை அமைந்துள்ளது. கணேசர் தளியில் முன்மண்டபத்து வலபியில் மட்டுமே பூதமாலை தெரிகின்றது. தருமராசர் தளியில் மனதோரணமும் வலையான்குட்டைத் தளியில் அம்சமாலையும் உள்ளன.²⁷

அருச்சுனத் தளி, கொற்றவைத் தளி, நகுல சகாதேவர் தளி, கணேசத் தளி ஆகியவற்றில் மட்டுமே ஆதிதளக் கருவறை அமைந்துள்ளது. அம்மனதும் அடியார்களதும் கணங்களதும் உருவங்கள் கொற்றவைத்தளிக் கருவறையிற் காணப்படுகின்றன. தளிகளின் ஆதிதள அமைப்புகளில் வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. வீமத்தளியின் ஆரச்சுவர்ப் பகுதி ஒவ்வொன்றிலும் இவ்விரு பஞ்சரங்கள் அமைந்துள்ளன. தர்மராசர் தளியின் முகமண்டப ஆரத்திற் பஞ்சரங்களும் கர்ணசாலைகளும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. எல்லா தளிகளிலும் முகமண்டப ஆரம் ஆதிதள ஆரத்தோடு இணைக்கப்பட்டுள்ளது. கணேசர் தளியில் ஆதிதள மேற்கு ஆரம் சாலைகளின்றிக் காட்டப்பட்டுள்ளது.²⁸

தருமராசர் தளியிலும் கணேசர் தளியிலும் இரண்டாந் தள அரமியச் சுவர்கள் பிதுக்கங்களுடன் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. தருமராசர் தளியின் பிதுக்க ஒடுக்கங்களிற் சிற்பங்களோடு கூடிய கோட்டங்கள் உள்ளன. பிடாரித் தளிகளின் சுவர்களிலுள்ள கர்ணபத்திகளிற் சிற்பங்கள் அடங்கிய கோட்டங்கள் உள்ளன. அவற்றின் சாலைப்பத்திக் கோட்டங்கள் வெறுமையாக உள்ளன. அருச்சுனத் தளியும் இவ்வண்ணமானது. நகுல சகாதேவ தளியின் கீழ்த்தளச் சுவர்களிலும் அரமியச் சுவர்களிலும் நான்முக அரைத்தூண்கள் கோட்டங்களின்றி அமைக்கப்பட்டுள்ளன. บง่งงมา่ สดงบ่บารทิ

்குனிய நூலகப் பிரிவு மாதகர நாலக சேனை யாறிப்படினைத்த

99

வலையான் குட்டைத் தளி நீங்கலான எல்லாத் தளிகளிலும் வலபி அமைந்துள்ளது. வலபிகளிற் சில அம்சமாலையும் வேறு சில பூதமாலையுங் கொண்டுள்ளன; இன்னுஞ் சில வெறுமையாக உள்ளன.

இரண்டாம் தள ஆரம் வடக்குப் பிடாரித் தளி தவிர ஏனைய இருதளத் தளிகளில் இடம்பெற்றுள்ளது. வலையன்குட்டைத் தளி, தருமராசர் தளி போன்றவற்றில் இது நான்கு அங்க ஆரமாகவும், தெற்குப் பிடாரித் தளி, அர்ச்சுனத் தளி, நகுல சகாதேவர் தளி, கணேசர் தளி ஆகியவற்றில் மூன்றங்க ஆரமாகவும் அமைந்துள்ளது. நகுல சகாதேவர் தளியில் இவ் ஆரத்தின் தென்பகுதியிற் கர்ண கூடங்களுக்கு இடைப்பட்ட நிலையிற் சாலைகளுக்கு மாற்றாகப் பஞ்சரங்கள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. இப்பஞ்சரங்களும் கூடங்கள் போலவே வேதிகையிலுள்ளன. கணேசர் தளியின் தென், வடப் பக்கங்களில் இரண்டாம் தள ஆரம் இடைச்சாலைகளின்றிக் கூடங்கள் மட்டுமே பெற்றமைந்துள்ளது.²⁹

கொற்றவைத் தளி நீங்கலாகவுள்ள மலைதளிகள் எல்லாவற்றிலும் கிரீவம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. மிக உயர்ந்த கிரீவம் வீமத் தளியிலும் கணேசர் தளியிலுங் காணப்படுகின்றன. கழுத்துப்பகுதியான கிரீவம் நாகரத் தளிகளில் நான்முகமாகவும் திராவிடத் தளிகளில் எண்முகமாகவும் ஒரே அளவுகளில் அமைந்திருக்கும். சாலைத் தளிகளில் கிரீவத்தின் முகங்கள் இருவேறு அளவுகளில் அமைந்திருக்கும். வேதிகை ஒரங்களில் நான்முக அரைத்தூண்கள் ஒட்டிய சுவர்ப்பகுதி, வாஜனம், வலபி என்பனவற்றைக் கொண்டிருக்கும். கிரீவத்தின் வலபியில் நகுல சகாதேவர் தளியில் மட்டுமே அம்சமாலை காணப்படுகின்றது. தருமராசர் தளி, பிடாரித் தளிகள் என்பவற்றிலே பூதமாலை அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

சிகரம்

நாகரம், திராவிடம், சாலை, தூங்கானை என்னும் வடிவங்களிற் பல்லவர்களின் மலை தளிச் சிகரங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. தருமராசர் தளி, அருச்சுனத் தளி, தெற்குப் பிடாரித் தளி என்பவற்றின் சிகரம் திராவிடமாகும். வீமத்தளி, கணேசர் தளி என்பவை சாலை சிகரத்துடன் காணப்படுகின்றன. நகுல சகாதேவ தளியில் சிகரம் தூங்கானை மாடமாக விளங்குகின்றது. சிகரம், கிரீவம் ஆகிய இரண்டையும் உட்படுத்தி நாசிகைகள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. நாகர, திராவிட சிகரங்களின் நாசிகைகள் ஒரே விதமானவை. அவற்றிலே செவ்வகக் கீழ்ப்பட்டி, தலைப்போடு கூடிய வளைவான மேற்கூரை என்பன அமைந்துள்ளன. நாசிகைகளின் தலைப்பும் வளைவான மேற்கூரை என்பன அமைந்துள்ளன. நாசிகைகளின் தலைப்பும் வளைவான மேற்கூரையும் கொடிக் கருக்குகள், பூப்பதக்கங்கள், இலைப் பின்னல் போன்ற பலவகையான அலங்காரங்களைப் பெற்றுள்ளன.³⁰

"சாலை தூங்கானை மாடத்தளி நாசிகைகள் முற்றிலும் மாறுபட்டுள்ளன. தூங்கானை மாடத்திற்பின்புறம் ஒரு பெரு நாசிகையும் பக்கப் பகுதிகளிற் கிழக்கிலும் மேற்கிலும் இரு நாசிகைகளும் காட்டப்பட்டுள்ளன. கிழக்கு மேற்குப் பெரு நாசிகைகளின் இருபுறத்தும் இரு சிறு நாசிகைகள், சற்றுத் தள்ளிய நிலையில் வெட்டப்பட்டுள்ளன. இந்நாசிகைகள் அனைத்துமே கீழுள்ள செவ்வகப் பகுதியில் அணைவு அரைத் தூண்களையும் இடைப்பட்ட சுவர்ப் பகுதியையும் பெற்றுள்ளன. கணேசத் தளியின் சிறு நாசிகைகள் இதே அமைப்புடன் வேதிகைப் பகுதியும் கொண்டுள்ளன. இத்தளியின் பெரு நாசிகை பஞ்சரம் கபோதமும் கிரீவமும் பெற்று அமைந்துள்ளது. கணேசத் தளி, நாசிகைத் தலைப்புகள் பிற நாசிகைகளில் இருப்பது போலல்லாது சூலத்தலை கொண்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். வீமத் தளியின் அனைத்து நாசிகைகளும் கீழ்ப்பகுதியில் அரைத்தூண்கள் அணைந்த சுவரும் சுவரில் கோட்டமும் கொண்டுள்ளன. கோட்டங்கள் பலவற்றிலே சிற்பங்கள் அமைந்துள்ளன. கிரீவ நாசிகைகளைப் பொறுத்தவரையில், பல்லவர் காலத்தில் அவை முதன் முதலாக வீமத்தளியில் இடம்பெற்றன. அதன் பெரு நாசிகைகள் கபோதம், பூமிதேசம், கிரீவம் என்பவற்றுடன் பஞ்சரங்கள் போல விளங்குகின்றன.³¹ தூங்கானை விமானமாகிய நகுல - சகாதேவர் தளி தமிழகத்தின் முதலாவது தூய திராவிட விமானம் என்ற வகையிற் சிறப்பிடம் பெறுகின்றது. அதன் கிரீவத்திலும்

சிகரத்தின் எல்லாப் பகுதிகளிலும் தூண்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. வேசர விமானம் போலமைந்த கணேசத் தளியின் வடக்கு, தெற்கு முகங்கள்

வேசர வமாமை போலமைந்த கணேசத் தளயன் வடக்கு, தெற்கு முகங்கள் அலங்கரிக்கப்பட்ட முகப்பட்டியோடு கூடிய நீள்வட்டக் குழிவு கொண்டுள்ளன. அக்குழிவின் மேற்பகுதியிலே தாவு யாளிகளோடு கூடிய மதலைத் தோரணங்கள் அமைந்துள்ளன. நடுவிலே வேசரமான சிறிய விமானமொன்று வடிவமைக்கப் பெற்றுள்ளது. வீமத் தளிச் சிகரத்தின் வட, தென் குழிவுகளும் முகப்பட்டி மதலைத் தோரணங் கொண்டுள்ளன. குழிவுகளின் நடுவில் நாகர தளமும் வேசர சிகரமும் கொண்ட கலப்பு விமானங்கள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன.³²

3. கற்றளிகள்

கற்றளிகளோடு திராவிடமான கட்டுமானத்தில் ஒரு புதிய சகாப்தம் தோன்றியது. திராவிட கலைப்பாணியின் வரலாற்றின் உன்னதமான வளர்ச்சிக் கட்டம் அவற்றோடு ஆரம்பமாகியதென்று கருதலாம். மிக உயர்ந்த விமானங்கள், அலங்கார வேலைப்பாடுகள் பொருந்திய மண்டபங்கள், மிக விசாலமான சுற்றுப் பிரகாரங்கள் முதலிய அம்சங்களோடு கூடிய மிகப் பெருங் கோயில்களை அமைத்துக் கொள்ள முடிந்தது. ராஜசிம்மனின் காலத்திலே (695-722) கற்றளிகளைக் கட்டும் வழக்கம் தொடங்கியது. அவனது காலத்துக் கட்டடங்கள் மாமல்லபுரம், பனைமலை, காஞ்சிபுரம் ஆகிய ஊர்களிற் காணப்படுகின்றன. அவற்றிலே சில சிறு தளிகள்; வேறு சில பெருங் கோயில்கள்.

உலக்ணேஸ்வரம், முகுந்த நாயனார் கோயில்

மாமல்லபுரத்து உலக்ணேஸ்வரம், முகுந்த நாயனார் கோயில் என்பனவும் காஞ்சிபுரத்து இறவாதான் - ஈஸ்வரம், பிறவாதான் - ஈஸ்வரம், மகேந்திர வர்மேஸ்வரம் ஆகியனவும் திருக்கழுக்குன்றத்து வேத கிரீஸ்வரம் என்னுங் கோயிலும் ராஜசிம்மன் காலத்துச் சிறு தளிகளாகும். மாமல்லபுரத்துக் கடற்கரைக் கோயில்களும் பனைமலைக் கோயிலும் காஞ்சியிலுள்ள ராஜசிம்மேஸ்வரமும் அவனது காலத்துப் பெருங் கோயில்களாகும்.

சிறு தளிகளில் உலக்ணேஸ்வரம் ஒரு தள விமானமும் சிறு முக மண்டபமுங் கொண்ட கோயிலாகும். அதன் கீழ்ப் பாகத்தில் உபானம், அதிஷ்டானம் என்னும் பகுதிகள் அமைந்துள்ளன. இறையகத்தின் ஒவ்வொரு பக்கச் சுவரிலும் சிற்பங்கள் அமைந்துள்ள ஆழமான கோட்டங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. சுவர்த்திருப்பம் ஒவ்வொன்றிலும் தாவுசிம்மத் தாண் அமைந்திருக்கின்றது. தாவுசிம்மத் தூண்களுக்கும் சுவரின் நடுவிலமைந்த கோட்டத்துக்கும் இடைப்பட்ட பகுதிகளில் பஞ்சரங்கள் காணப்படுகின்றன. கோட்டத்தின் ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் ஒவ்வொரு பஞ்சரங்கள் காணப்படுகின்றன. கோட்டத்தின் ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் ஒவ்வொரு பஞ்சரங்கள் காணப்படுகின்றன. கோட்டத்தின் ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் ஒவ்வொரு பஞ்சரங்கள் எனப்படுக் வரை அமைந்துள்ள பஞ்சரங்கள் நிஷ்கராந்த பஞ்சரங்கள் எனப்படும். பஞ்சரங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் சிற்பங்கள் அமைந்துள்ளன. இவ்வகையான பஞ்சரங்கள் முகமண்டபத்து மேற்குச் சுவரிலுங் காணப்படுகின்றன. பல்லவர் காலத் தளிகளில் உலக்ணேஸ்வரம், காஞ்சிபுரத்து மகேந்திரவர்மேஸ்வரம் ஆகியவற்றில் மட்டும் திஷ்கராத்த பஞ்சரங்கள் அமைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.³³

இருதள திராவிட விமானமாகிய முகுந்த நாயனார் கோயிலின் கட்டுமானம் உலக்ணேஸ்வரத்தைப் போன்றதாகும். அதன் கர்ப்பகிருகச் சுவரிலே சோமாஸ்கந்த வடிவம் செதுக்கப்பெற்றுள்ளது. வீமத்தளியிற் போல, அதன் ஆரச்சுவரில் இரட்டை நாசிக் கோட்டங்கள் காணப்படுகின்றன. இரண்டாம் தளத்து அரமியச் சுவர்களின் நடுவிற் கோட்டமும் அதனிரு பக்கங்களிலும் பஞ்சரங்களும் அமைந்துள்ளன.

இறவாதான் ஈஸ்வரம்

ஒருதள விமானமாகிய இறாவாதான் ஈஸ்வரம் பாதபந்த அதிஷ்டானம் பெற்றுள்ளது. அதன் ஆதிதளச் சுவர்களின் ஓரங்களிலே தாவுயாளித் தூண்கள் அமைந்துள்ளன. ஒவ்வொரு சுவரும் இரண்டு சதுர வடிவமான தூண்களால் மூன்று பாகங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. ஓரத் தூண்களுக்கும் சதுரத் தூண்களுக்கும் இடையிலுள்ள கர்ணபத்திகளிற் கோட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. அவை வாயிற்காவலர் சிற்பங்களுடன் விளங்குகின்றன. "வாயிற் காவலர் சிற்பங்களுக்கு மேல் இக்கோட்டம் தடுக்கப்பட்டு மேலும் ஒரு சிற்பம் பெற்றுள்ளமை செதுக்குத் தளிகளிற் காணப்படாத புதிய உத்தியாகும். நான்முகத் தூண்களுக்கு இடைப்பட்ட சுவர்ப் பகுதி, சாலைப் பத்தியில் கோட்டம் பெற்று அணைவுத் தூண்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் இரு புறத்தும் உள்ள சுவர்ப் பகுதிகளும் புறத்திற்கொரு கோட்டம் பெற்றுச் சிற்பங்களைக் கொண்டுள்ளன."³⁴

இறவாதான் ஈஸ்வரத்தில் மகர தோரணங்கள் சிறப்புற்று விளங்குகின்றன. அவை விரிவாகவும் மிகுந்த வனப்புடனும் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றின் நெற்றிக் குழிவுச் சிற்பங்கள் செம்மையாக அமைக்கப்பட்டுள்ளன. ஆதிதள உறுப்புகளான கூடம், சாலை என்பன ஆறங்க அமைப்புகளாக உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. இரண்டாந்தள அரமியக் கபோதம் வரை நீளும் ஆறங்க ஆரமானது ராஜசிம்மன் காலத்திலே கோயிற் கட்டுமானங்களில் ஏற்பட்ட புதுமையாகும். இரண்டாந்தள அரமியத்திற் சுவர்ப் பஞ்சரங்கள் அமைந்துள்ளன. பெருநாசிகைகளிற் சிற்பங்கள் அமைந்துள்ளமையும் குறிப்பிடத் தக்கவொரு அம்சமாகும்.

மாமல்லபுரத்துக் கற்றளிகள்

மாமல்லபுரத்திலே, கடற்கரையிலுள்ள கோயில் வளாகத்திலே மூன்று கோயில்கள் ஒன்றாக இணைக்கப்பட்டுள்ளன என்பது மிக அண்மைக் காலத்தில் நடைபெற்ற ஆராய்ச்சிகளினாலே தெளிவாகியுள்ளது. அவற்றுள் ஆதியான கோயில் நடுவில் அமைந்திருக்கும் நரபதி சிம்ம விஷ்ணு கிருகம் என்பதாகும். அது கருவறையும் முகமண்டபமுங் கொண்ட மண்டபத் தளியாக அமைந்துள்ளது. அதன் ஒரு பகுதி குடை வரையாகும்; மற்றப் பகுதி கட்டுமானமாகும். பாதபந்த அதிஷ்டானத்துடன் அமைந்துள்ள அதன் இறையகத்தில் மகாவிஷ்ணுவின் சயனக் கோலம் அமைந்திருக்கின்றது. அதனால் இக்கோயில் ஜல சயனம் என்னும் பெயரால் வழங்கியது.

நரசிம்ம விஷ்ணு கிருகத்தின் கிழக்கில் அமைந்திருப்பது நான்குதள விமானமாகிய கூத்திரிய சிம்மேஸ்வரம். முத்தள விமானமான ராஜசிம்மேஸ்வரம் மேற்கில் அமைந்துள்ளது. இம் மூன்று தளிகளும் பிரகாரம் ஒன்றின் நடுவில் அமைந்திருந்தன. பிரகாரச் சுவர்கள் சிதைவுற்ற நிலையிற் காணப்படுகின்றன. மேற்கில் அமைந்திருந்த கோபுர வாசலின் அழிபாடுகள் இன்றுங் காணப்படுகின்றன. ராஜசிம் மேஸ் வரத்தின் முன்புறத்திலே அமைந்திருந்த மண்டபங்களின் அடித்தளங்கள் தெரிகின்றன.

ராஜசிம்மேஸ்வரம், கூத்திரிய சிம்மேஸ்வரம் ஆகிய இரண்டும் பத்மபந்தத் தளத்தின் மேல் அமைந்த திராவிட விமானங்களாகும். கட்டுமானத்தில் இருதளிகளும் ஒரே மாதிரியானவை. இரண்டும் முதலாவது தளத்திலும் மேற்றளத்திலும் ஆரமின்றி அமைக்கப்பட்டவை. ராஜசிம்மேஸ்வரத்தின் கிழக்குச் சுவர் நரபதிசிம்ம விஷ்ணுகிருகத்தின் மேற்குச் சுவராகும். கூத்திரிய சிம்மேஸ்வரத்தின் ஆதிதளக் கூரைமேல் நான்கு மூலைகளிலும் அமர்ந்திருக்கும் நிலையிற் சிங்க வடிவங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இரண்டு சிம்மேஸ்-வரங்களினதும் மேற்றளக் கூரையின் மேற் சங்கூதும் கணங்கள் உள்ளன. கூத்திரிய

சிம்மேஸ்வரத்தின் இரண்டாம் தள ஆரத்திலுள்ள பஞ்சரங்களின் மேலுள்ள வளைவுக் கூடுகளிற் சிற்பங்கள் காணப்படுகின்றன. அதே போல, ஆரச்சாலைகளின் அல்பநாசிகைகளிலும் சிற்பங்கள் அமைந்துள்ளன. ஆரநாசிகைக் கூடுகளிலே காளைத்தலைகளுக்குப்பதிலாக கந்தருவத் தலைகளும் வேறு வடிவங்களும் இடம் பெற்றுள்ளன.

மாமல்லபுரத்துச் சிம்மேஸ்வரங்கள் ஒவ்வொன்றினதும் பிற்சுவரிலே சோமாஸ்கந்தரின் வடிவம் வனப்பு மிகுந்த கோலத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. தாராலிங்கம் ஒன்றும்கூத்திரிய சிம்மேஸ்வரத்திற் கூடுதலாகக் காணப்படுகின்றது. கூத்திரிய சிம்மேஸ்வரத்தைச் சுற்றிப் பிரகாரம் ஒன்றுள்ளது. அதன் சுவரின் உட்புறத்திலே அலங்கார வேலைப்பாடான சிற்பங்கள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. சுற்றுமதிலின் வெளியே வெறுமையான கோட்டங்கள் காணப்படுகின்றன.³⁵

மாமல்லபுரத்து விமானங்கள் இரண்டும் மிகுந்த வனப்புடன் அமைந்துள்ளன. சில அம்சங்களில் அவற்றின் சிறப்பினை வேறு விமானங்களிற் காணமுடியவில்லை. மேற்றளங்கள் ஆரமின்றி, அகலங் குறைந்தும், போதிய உயரங் கொண்டும் பொருத்தமான அளவுடைய இடைவெளிகளோடும் அமைந்துள்ளன. கிரீவம் குறைந்த சுற்றளவும், கூடிய உயரமுங் கொண்டுள்ளமையால் விமானம் கூம்பிய வடிவத்தோடும் வனப்புமிக்க கோலத்துடனும் விளங்குகின்றது.

பனைமலைக் கோயில்

கலப்புத் திராவிட விமானமான பனைமலைக் கோயில் ராஜசிம்ம பல்லவன் காலத்தில் அமைக்கப்பெற்ற தளிகளில் ஒன்றாகும். அது நாகர தளங்களையும் திராவிட கீரிவ சிகரத்தையுங் கொண்டுள்ளது. இக்கோயிலின் கட்டுமானம் முன்னைய கோயிலமைப்புக்களிலிருந்து வேறுபட்டதாகும். அதன் ஆதி தளச் சாலைப்பகுதிகள் கர்ணபகுதிகளிலிருந்து விடுபட்டு நாற்புறத்தும் பிதுக்கமாகியுள்ளன. தெற்கிலும் மேற்கிலும் வடக்கிலும் அவை தனித் திருமுன்களாய் அமைந்துள்ளன. இச்சாலைப் பகுதி கிழக்கிலே கர்ப்பக் கிருகத்துக்கு முன் சிறு மண்டபம் போல் அமைந்துள்ளது. அதன் சுவர்களில் பிரம்மா, விஷ்ணு ஆகியோரின் சிற்பங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. அந்தப் பகுதி ஓர் அர்த்த மண்டபம் போலக் காட்சி அளிக்கின்றது. ஆலயத்தின் அதிஷ்டானத்திலுள்ள ஐகதி மாமல்லபுரத்துச் சிம்மேஸ்வரங்களிற் போலப் பெருந்தாமரையாக விளங்குகின்றது. கண்டப் பகுதியின் திருப்புமுனைகளில் யானைத்தலை வடிவங்கள் காணப்படுகின்றன.

பனைமலைக் கோயிலின் சாலைத் திருமுன்களின் சுவர்களில் மகர தோரணங்கள் பொருந்திய வெற்றுக் கோட்டங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. திருமுன்களின் கூரைகளின் மேல் ஆர உறுப்புகளாக ஆறங்கச் சாலைகள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. விமானத்தின் இரண்டாம் தளத்திலுள்ள அரமியத்துச் சாலைப்பகுதிகள் பிதுக்கம் பெற்றுள்ளன. அவற்றின் மேல் வேதிகையற்ற ஆரம் அமைந்துள்ளது. இறையகத்தில் மூலவராக இலிங்கம் அமைந்துள்ளது. சோமாஸ்கந்தரின் வடிவம்பின் சுவரில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

காஞ்சிபுரத்துப் பெரிய கற்றளி

பல்லவர் காலக் கலையின் உன்னதமான கோலத்தைக் காஞ்சிபுரத்திலுள்ள கைலாசநாதர் கோயிலிற் காணலாம். அது ராஜசிம்மேஸ்வரம் என்னும் பெயரால் வழங்கியது. சாசனங்கள் சில அதனைப் பெரிய கற்றளி என்றும் குறிப்பிடுகின்றன. பனைமலைக் கோயிலின் விரிவாக்கமான காஞ்சிபுரத்துப் பெரியகோயில் மாமல்லபுரத்துச் சிம்மேஸ்வரங்களைக் காட்டிலும் அளவிற் பெரியது; வனப்பில் மிகவும் முன்னேற்றமானது. அதன் சிறப்புகளை இரா. கலைக்கோவன் மேல்வருமாறு வர்ணிக்கின்றார்:

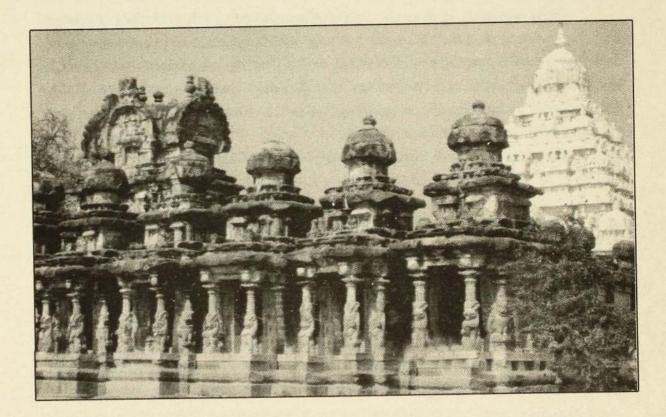
காஞ்சிபுரம் ராஜசிம்மேஸ்வரம் பல்லவர் காலத்தெழுந்த முதற் சாந்தார விமானம். தமிழ் நாட்டின் இரண்டு அங்கலாயங்களுள் முதலாவது; முதன்மையானது. திருச்சுற்று முழுவதும் இருதள விமானங்களாற் சூழப்பெற்ற ஒரே விமானம். பல்லவர் காலத்தெழுந்த இரண்டு நாற்றள விமானங்களுள் முதலாவது; முதன்மையானது. பல்லவர் தளிகளிலே அதிக அளவிற் சிற்பங்களைக் கொண்டமைந்த ஒரே கோயில். பல சைவ இறைக்கோலங்கள் முதன் முதலாக ராஜசிம்மேஸ்வரத்திலே தான் முகம் காட்டுகின்றன. சுவர்ப் பிரிப்பு, சுவரிற் கோட்ட அமைப்பு, கோட்டங்களின் உட்பகுப்பு, அலங்கரிப்பு, தோரணங்கள் எனப் பல்லவர் காலத் திறம் உச்சத்தில் மிளிரும் இடம் ராஜசிம்மேஸ்வரம், கற்றளியின் முன் கற்றளியுடன் இணைக்கப்படாமல் முழுமையான அளவில் மண்டபமொன்று காணப்படுவதும் ராஜசிம்மேஸ்வரத்திலே தான். பல்வேறு வடிவங்களிற் கிரந்த எழுத்துக்களிற் கல்வெட்டுகள் காணப்படும் ஒரே கோயில் இதுதான்... வரலாற்றுப் பின்னணியோடு கூடிய கட்டட, சிற்ப, ஒவிய, இலக்கியஞ் சார்ந்த விரிவான கள ஆய்வுகள் தமிழ் நாட்டுக் கலை வரலாற்றில் இத்தளியின் சரியான இருப்பிடத்தை நிர்ணயிக்க உதவும்.³⁶

கட்டுமானத்தில் அங்காலயமான ராஜசிம்மேஸ்வரத்தின் சாலைப்பகுதிகளும் கர்ண பத்திகளும் பிதுக்கமாகி, விமானத்தின் துணைத்திருமுன்களாய் அமைந்துள்ளன. நடுவிலமைந்த விமானத்தைச் சுற்றி, அதனை ஒட்டி அரவணைத்த கோலத்தில் ஏழு ஏகதள விமானங்கள் உருவாகியுள்ளன. கிழக்குச் சாலைப்பத்தி கருவறையின் முன் மண்டபம் போல அமைந்துள்ளது. நடுவிலுள்ள விமானத்தின் அதிஷ்டானமும் கூரையுறுப்புகளும் தொடர்பறாது துணைவிமானங்களை அரவணைத்துக் கொள்வதால் ஆலயத்தின் புறத் தோற்றம் வனப்பு மிகுந்த கோலத்துடன் விளங்குகின்றது.³⁷

விமானத்தின் அதிஷ்டானமும் அதன் துணைத் தளமான உபானமும் கருங்கல்லால் அமைந்தவை. கோயிலின் ஏனைய பாகங்கள் மணற்கல்லால் ஆனவை. அதிஷ்டானத்தின் ஜகதி சிறப்பான அம்சங்களைப் பெற்றுள்ளது. அதன் நடுப்பகுதியிலே கணவடிவங்கள் காணப்படுகின்றன. முகப்பிலும் மேற்பகுதியிலும் கீழ்ப்பகுதியிலும் விளிம்புகள் உள்ளன. அதன் திருப்பு முனைகளில் யானை முகங்களும் கண்டபாதங்களில் யானைமுகங்களும் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன.

மகிஷாசுரமர்த்தணி - மாமல்லபுரம்

கைலாசநாதர் கோயில் சுற்றாலை விமானங்கள் - காஞ்சிபுரம்

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org விமானங்களின் சுவர்ப்பகுதிகள் எண்கோணத் தாவுயாளித் தூண்களால் அணைக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றிலுள்ள கோட்டங்கள் சதுரத் தூண்களால் அரவணைக்கப்பட்டுள்ளன. கோட்டங்கள் எல்லாவற்றிலும் வனப்பு மிக்க சிற்பங்கள் அமைந்துள்ளன. ஏகதள விமானங்கள் யாவும் ஆறங்க ஆர உறுப்புக்களைக் கொண்டுள்ளன. நடுவிலமைந்த விமானத்தின் கருவறையைச் சுற்றி இரு சுவர்களும், அவற்றிற்கிடையே சுற்று வழியுங் காணப்படுகின்றன. சுவர்களுக்கு இடைப்பட்ட சுற்றுவழியின் கூரைப்பகுதி பலகைக் கற்களால் மூடப்பட்டுள்ளது. கருவறையில் லிங்கமும் அதன் பின்சுவரிலே சோமாஸ்கந்த வடிவமுங் காணப்படுகின்றன. ஏகதள விமான ஆர உறுப்புக்கள் பெரு விமானத்தின் ஆரத்தோடு இணைந்து கொள்ளும் வண்ணமாக இடைப்பட்ட பகுதிகளிற் சாலைகள் நிறுவப்பட்டுள்ளன.

நான்கு தளங்கள் கொண்ட நடுவிலுள்ள விமானத்தின் இரண்டாம், மூன்றாம் தளங்களில் மேலும் ஆரங்கள் அமைந்துள்ளன. இரண்டாம் தள ஆரத்திற் பஞ்சரங்கள் காணப்படுகின்றன. கோயிற் கட்டுமானங்களைப் பொறுத்தவரையில் அது ஒரு புதுமையாகும். நான்காம் தளத்தின் மேல் நந்தி உருவங்கள் அமைந்துள்ளன. கிரீவமும் சிகரமும் திராவிடமாய் அமைந்துள்ளன. பெரு நாசிகைகளிற் கிழக்கிலே சிவபெருமான், தெற்கிலே தக்ஷிணா மூர்த்தி, மேற்கிலே விஷ்ணு, வடக்கிற் பிரமன் என்ற வண்ணமாகக் கடவுட்படிமங்கள் அமைந்துள்ளன. துணை விமானங்கள் அனைத்திலும் அளவிற் பெரிய, வனப்புமிக்க படிமங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

விமானத்தின் முன்னால் அமைந்துள்ள ராஜசிம்ம மண்டபத்திலே, மேற்கிலுள்ளதைத் தவிர்ந்த அதன் பக்கங்களிலே, முகப்புகள் அமைந்துள்னன. அம்முகப்புகளின் ஒவ்வொரு திசையிலும் இவ்விரு சதுரத்தூண்கள் காணப்படு-கின்றன. அவற்றிலே சுவர்களை ஒட்டிய இவ்விரு அரைத்தூண்களும் இடம் பெற்றுள்ளன. அரைத்தூண்கள் அணைந்த கோட்டங்களிலே கடவுட் படிமங்களும் வாயிற்காவலர் வடிவங்களும் உள்ளன.³⁸

சாந்தார விமானம், மண்டபம், சுற்றாலை, பரிவாரதேவர் கோட்டங்கள், நந்திபீடம், கொடித்தம்பம், கோபுரம், பிரகாரம் ஆகிய தென்னிந்தியக் கோயிலமைப்பின் பிரதான அம்சங்கள் யாவும் பெரிய கற்றளியில் உள்ளமை குறிப்பிடற்குரியது. ராஜசிம்மேஸ்வரத்தின் கோபுர வாசலோடு பொருந்தியுள்ள கட்டடம் மகேந்திரவர்ம ாஸ்வரம் என்பதாகும். அது மூன்றாம் மகேந்திர வர்மனால் அமைக்கப்பெற்றது. ராஜசிம்மேஸ்வரத்தின் திருச்சுற்றாலையிலே பிரகாரச் சுவரோடு அணைந்த வண்ணமாக 58 சிறு விமானங்கள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றிலே சில திராவிட விமானங்களாக அமைந்தவை; வேறு சில சாலை விமானங்கள். அவற்றில் வனப்புமிக்க சிற்பங்களும் ஒவியங்களும் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. அவை அனைத்தும் சைவ புராணங்களிலே சொல்லப்படும் கதைகளையும் சமய தத்துவங்களையும் விளக்கும் பான்மையில் அமைந்தவை. இந்து கலாசாரத்தின் அம்சங்களை அடையாள பூர்வமாகவும் கலைவனப்புடனும் பிரதிபலிக்கும் நிறுவனமாக ராஜசிம்மேஸ்வரம் அதன் நிர்மாணகாரனால் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. காஞ்சி மீது படையெடுத்துச் சென்ற சாளுக்கிய வேந்தன் இரண்டாம் விக்கிரமாதித்தனைக் கைலாசநாதர் கோயில் பெரிதுங் கவர்ந்தது. அதன் மண்டபத்திலுள்ள கன்னட மொழிக் கல்வெட்டு வாதாபி வேந்தன் கோயிலுக்குச் செய்த சிறப்புகளை வர்ணிக்கின்றது. சாளுக்கியரின் பிரதானமான நகரங்களில் ஒன்றான பட்டதகல்லில் அமைந்த விரூபாக்ஷர் ஆலயம் அமைப்பிலும் வேலைப்-பாட்டிலும் காஞ்சிபுரத்துப் பெரிய கற்றளியினை ஒத்திருக்கின்றது. சிற்ப சாஸ்திரம், நாட்டிய சாஸ்திரம். சங்கீதம் ஆகியவற்றில் மிகுந்தாடுபாடு கொண்டிருந்த பல்லவர் அவற்றின் வளர்ச்சிக்குப் பல வழிகளில் ஆதரவு புரிந்தனர். பல்லவர் காலத்து நுண்கலைகளின் உன்னதமான வளர்ச்சிக்கோலத்தைப் பிரதிபலிக்கும் ஆலயமாகப் பெரிய கற்றளி விளங்குகின்றது. அதன் முதன்மை விமானத்திலும் துணை விமானங்களிலும் சுற்றாலை விமானங்களிலும் கவர்ச்சி மிக்க சிற்பங்களும் ஒவியங்களும் வடிவமைக்கப்பட்டன.

"பல்வேறு அளவிலான சிற்பங்கள் ராஜசிம்மேஸ்வரத்தில் இடம்பெற்றுள்ளன. ஜகதியில் காணப்படும் பூதவரி, கோட்டங்களையொட்டிச் சுவர்ப் பிரிப்புக்களுக்குள் செதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொடர்புடைய சிற்றுருவச் சிற்பங்கள் ஒருவகை. பல்லவத் தளிகளுள் ராஜசிம்மேசுவர ஜகதியில் காணப்படுவது போல் தெளிவான தீர்க்கமான பூதகணங்களை வேறெங்கும் காணமுடிவதில்லை. இங்குள்ள கணங்கள் அனைத்தும் பல்றே செயற்பாடுகளில் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளன. அக்காலத்து வழக்கிலிருந்த போர்க் கருவிகளையும், ஆடற் கோலங்களையும் பல்வேறு விதமான மெய்ப்பாடு-களையும் இச்சிற்ப வரியிற் காணமுடிகிறது."⁹

சைவ சமயம் சார்ந்த சிந்தனைகளைப் பிரதிபலிக்கும் திருவுருவங்கள் பல முதன் முதலாகப் பெரிய கற்றளியிலே தோன்றுகின்றன. கஜசம்கார மூர்த்தி, கிராதர்ச்சுனர், பிரம்ம சிரச்சேத மூர்த்தி, கலியாணசுந்தரர், கௌரி பிரசாதர், உமாமகேஸ்வரர், வைரவர், பிரம்ம - இந்திர - காம அனுக்கிரக மூர்த்திகள் முதலானோரின் வடிவங்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை. கணேசரின் வடிவம் கோட்டச் சிற்பமாக அமைந்துள்ளது. அதனருகிலே மலரேந்திய கோலத்திற் போற்றுகின்ற அடியார்களின் உருவங்கள் தெரிகின்றன. ஜேஷ்டா தேவியின் உருவமும் முதன்முதலாக இங்குதான் காணப்படுகின்றது.⁴⁰

ராஜசிம்மேஸ்வரத்தில் இசைவாணரின் உருவங்கள் அமைந்துள்ளமை குறிப்பிடற்குரிய ஒன்றாகும். கின்னரர், இசைப் பாணர், குழல், முழவு, வீணை முதலியவற்றைக் கைகளில் ஏந்தியுள்ள கலைஞர் போன்றோரின் உருவங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. குழல், முழவு முதலிய கருவிகளின் வடிவங்கள் தமிழகத்துச் சிற்பக்கலை வரலாற்றில் முதன்முதலாகப் பெரிய கற்றளியிலேதான் காணப்படு-கின்றன. ஒரு முக முழவுகள், இரட்டை முழவுகள், குட முழவுகள் என மூன்று வகையான முழவுகள் சிற்பக் கோலத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அத்துடன் பல வகையான வீணைகளின் வடிவங்களும் ராஜசிம்மேஸ்வரத்தில் உள்ளன.⁴¹ நாயன்மார்களின் பாடல்களில் வர்ணிக்கப்படும் கடவுளின் பலவகையான கோலங்கள் பெரிய கற்றளியில் வனப்பு மிகுந்த சிற்பங்களாக வடிவமைக்கப்-பட்டுள்ளன. அங்கு சிவனது நடனக் கோலங்களான விருச்சிகம், ஊர்த்வஜானு, குஞ்சிதம், அர்த்த ஸ்வஸ்திகம் முதலிய கரணங்களில் அமைந்த நடனக் கோலங்கள் பலவற்றைக் காணலாம். ஊர்த்துவ தாண்டவக் கோலம் ஆலயத்தின் தென்புறத்திலுள்ள துணை விமானம் ஒன்றிலே மிகச் சிறப்பாக அமைக்கப்-பட்டுள்ளது. பல்லவர் காலக் கோயில்களிற் காணப்படும் ஊர்த்துவ தாண்டவக் கோலங்களில் இதுவே மிகச் சிறப்பானது. ஆடலுக்கு ஒத்திசைவாகக் கணங்கள் கோலங்களில் இதுவே மிகச் சிறப்பானது. ஆடலுக்கு ஒத்திசைவாகக் கணங்கள் தேடமுழவு, சிரட்டை, கின்னரி ஆகியவற்றை ஒலிக்கின்றனர். ஆனந்த நடனம் புரியும் சிவனின் இடப்பக்கத்திலே, அந்தக் காட்சியைக் கண்டு வியப்புடன் களிக்கும் உமாதேவியாரின் வடிவம் அமைந்துள்ளது. "ஆடலின் உத்வேகத்தில் இறைவனின் அத்தனை கைகளும் இயக்கத்தில் உள்ளன. இடைக்கட்டும் அதன் முடிச்சுத் தொங்கல்களும் அலைபாய்கின்றன. சில கைகள் கருவிகளேந்தியும், சில கைகள் முத்திரைகள் காட்டியும் ஆடற் பொருளுணர்த்த, வலக்கால் மார்பின் முன்னாக நெடிதுயர்ந்து பாதத்தை வலப்புறமாகத் திருப்பியுள்ளது." 42

சிவபெருமானின் குஞ்சித நடனக் கோலத்தை விளக்கும் நான்கு சிற்பங்கள் கர்ப்பக் கிருகத்துச் சுவர்களில் உள்ளன. குஞ்சித நடனக் கோலத்தில் வலக்கரமும் காலும் வளைந்து குஞ்சிதமாயிருக்கும். இடக்கரமும் காலும் உத்தானமாய் உயர்த்திய கோலத்தில் இருக்கும். இந்த வடிவத்திற் சிவனுக்கு எட்டுக் கரங்கள் உள்ளன. வலப்பக்கத்து மேற்கரம் அரவின் வாலைப் பிடித்த வண்ணமானது. இரண்டாவது கரம் டமருகம் ஏந்தியுள்ளது. மூன்றாவது கரம் அபிநயஹஸ்தமாக வளைந்துள்ளது. நான்காவது கரம் குஞ்சிதமாய் உள்ளது. இடப்புறத்து மேற்கரம் அக்கினி குண்டத்தை ஏந்தியுள்ளது; இரண்டாவது கரம் பற்றியுள்ள உருவத்தை அடையாளங் காணமுடியவில்லை; மூன்றாவது கரம் திரிபதாகமானது; நான்காவது கரம் நேராக உயர்ந்து ஐடாமகுடத்தின் முடியைத் தொடுகின்றது. திரிசூலம், பரசு ஆகிய சின்னங்கள் தனியாக அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

சிவனுடைய தாண்டவக் கோலம் பதுமபீடத்தில் அமைந்துள்ளது. சிவனுக்குக் கீழே மூன்று கணங்கள் ஆர்ப்பரித்து ஆடும் காட்சி தெரிகின்றது. இடப்பக்கத்திலுள்ள மாடத்திற் பார்வதியின் ஆசனக் கோலம் அமைந்துள்ளது. மாடத்தின் கீழ்நந்தியின் வடிவமுண்டு. வலப்புறத்து மாடத்தில் நடனக்கோலம் ஒன்று காணப்படுகின்றது. அதன் கீழே குழல், புல்லாங்குழல் ஆகியவற்றை வாசிக்கின்ற கோலத்திலுள்ள கணங்கள் இரண்டின் உருவங்கள் உள்ளன. மகேந்திரவர்மனால் அமைக்கப்பட்ட மகேந்திரவர்மேஸ்வரத்தில், அந்தராளத்தின் தெற்குச் சுவரிற் சிவனின் குஞ்சித நடனக் கோலம் மிகுந்த வனப்புடன் அமைந்துள்ளது. இப்படிமங்களில் அசைந்தாடும் ஆடையும் ஆரம், வளையல், தோள்வலயம் போன்ற ஆபரணங்களும் உருவங்களுக்கு அழகூட்டும் வண்ணமாக அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

பெரிய கற்றளியின் கர்ப்பகிருகத்தின் பின்புறச் சுவரிற் சிவனின் உருவம் லலாடதிலகம் என்னும் நடனத்தை ஆடும் கோலத்தில் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. அது காலொன்றைத் தூக்கி விருச்சிக வடிவில் வளைத்து, விரல் நெற்றியிலே திலகம் இடுமாப்போல் முட்டும் வகையில் ஆடப்படும் கடினமான நடனமாகும். இந்தக் கோலத்திற் சிவனுடைய இடதுகால் வளைவு பெறாது, நிலத்தை ஊன்றிய நிலையில் உள்ளது. உருவத்தில் எட்டுக் கரங்கள் உள்ளன. வலப்புறத்து மேற்கரத்தில் அக்ஷமாலை உண்டு. இருகரங்கள் பதாகை போல அமைந்துள்ளன. நான்காவது கரம் வாளைப் பிடித்த வண்ணமாய் உள்ளது. இடது பக்கத்து மேற்கரம் வலயத்தை ஏந்தியுள்ளது. இரண்டாவது கரத்தில் அக்கினி குண்டந் தெரிகின்றது. மூன்றாவது கரம் பாசம் ஏந்திய கோலமானது. நான்காவது கரம் அருகினிலே நின்றாடும் நந்தியின் தலைமேல் ஊன்றிய வண்ணமானது.⁴³

மாதங்கேஸ்வரம், முக்தேஸ்வரம்

கட்டுமானத்தைப் பொறுத்தவரையிற் காஞ்சிபுரத்து மாதங்கேஸ்வரம், முக்தேஸ்வரம் என்பவற்றிடையே பிரதானமான அம்சங்களில் பொதுப்பண்புகள் காணப்படுகின்றன. மாதங்கேஸ்வரம் ராஜசிம்மனின் காலத்துத் திருப்பணியாகும். முக்தேஸ்வரம் காலத்தாற் பிற்பட்டது. அது இரண்டாம் நந்திவர்மனின் காலத்தில் அமைக்கப்பட்டது. அவை இரண்டும் மேற்கு நோக்கிய கோயில்கள்; முத்தள விமானங்களோடு கூடியவை. அவை இரண்டும் முகப்புடன் கூடிய முகமண்டபமும் கலப்பான வேசர விமானமுங் கொண்டவை. இரண்டும் உபானம், அதிஷ்டானம் என்பவற்றோடு அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அவை ஒவ்வொன்றின் விமானத்திலும் மண்டபத்திலும் சிற்பங்கள் மிகுந்து காணப்படுகின்றன. முக மண்டபத்தின் உட்சுவர்களிலுஞ் சிற்பங்கள் பல காணப்படுகின்றன. இக்கோயில்களின் ஆதி தள, இரண்டாந்தள ஆரங்களிற் பஞ்சரங்கள் அமைக்கப்படவில்லை.

மாமல்லபுரத்து கணேசர் ரதத்தில் உள்ளவாறு போல முக்தேஸ்வரத்து முகமண்டபத்திற் செவ்வக ஸ்படிதங்கள் அமைந்துள்ளன. விமானத்தின் இரண்டாந்தள ஆரச்சுவரிலும் இவ்வாறான ஸ்படிதங்கள் உள்ளன. இரண்டாந்தள அரமியத்திற் சுவர்ப்பஞ்சரங்கள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. மாதங்கேஸ்வரத்தில் இவ்விதமான அமைப்புகள் காணப்படவில்லை. கிரீவ வேதிகையின் நான்கு மூலைகளிலும் நந்தி உருவங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இரு கோயில்களின் விமானங்களிலுள்ள பெரு நாசிகைகளிற் கடவுட் படிமங்கள் அமைந்துள்ளன.⁴⁴

பரமேஸ்வர விண்ணகரம்

பல்லவர் கலைப்பாணியின் வளர்ச்சியின் இறுதியான கட்டத்தைப் பரமேஸ்வர விண்ணகரம் என்னுங் காஞ்சிபுரத்து வைகுந்தப் பெருமாள் கோயிலிற் காணலாம். பல்லவர் காலத்துக் கோயில்களில் அதுவே மிகப் பெரியதாகும். அது 90 அடி நீளமும் அகலமுங் கொண்ட சதுரமான அமைப்பாகும். அதன் விமானதளம் 47 அடிச் சதுரமாகும். அது 60 அடி உயரமானது. இரண்டாம் நந்திவர்மன் காலத்துக் கோயிலான பரமேஸ்வர விண்ணகரத்தின் பிரதான பாகங்கள் பொருத்தமான வகையிலும் கலைவனப்புப் பொலிந்த வண்ணமாகவும் இணைக்கப்பட்டுள்ளன.⁴⁵

இக்கோயில் விமானம், முக மண்டபம், பிரதக்ஷிண பாதை, திருச்சுற்று மாளிகை, சுற்றுமதில், கோபுரம் முதலிய பதிகளோடு அமைந்த பேரமைப்பாகும். இக்கோயில் விமானம் நான்கு தளங்களோடு அமைந்துள்ளது. விமான தளம் ஒவ்வொன்றின் நடுவிலே தேவகோட்டங்களும் அவற்றைச் சுற்றி வலம் வரும் பாதைகளும் உள்ளன. முதல் மூன்று தளங்களில் முறையே விஷ்ணுவின் ஸ்தானக, ஆசன, சயனக் கோலங்கள் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன. நான்காவது வெற்றுத்-தளமாகும். அதன் மேல் திராவிடமான கிரீவமும் சிகரமும் அமைந்துள்ளன.⁴⁶

ஆதிதளமான கருவறையைச் சுற்றி மூன்று சுவர்கள் அமைந்துள்ளன. வெளிச்சுவர் ஆதிதளத்துடன் முடிகின்றது. இடைச்சுவர் இரண்டாந் தளத்து வெளிச்சுவராக வளர்ந்து அடித்தளத்துடன் முடிகின்றது. உட்சுவர் மூன்றாந் தளக் கருவறையின் புறச்சுவராக உயர்ந்து அடித்தளத்துடன் நிறைவு பெறுகின்றது. முதலாந் தள ஆரம் வெளிசுவர்க் கூரை மேல் அமர, இரண்டாந் தள ஆரம் இடைச்சுவர்க் கூரை மேல் அமைந்துள்ளது. மூன்றாந் தள ஆரம் உட்சுவர்க் கூரை மேல் அமைந்துள்ளது.

ஆதிதளம் அதிஷ்டானத்திலிருந்து கூரை வரை பிதுக்கங்களைக் கொண்டுள்ளது. நடுவிலுள்ள அகலமான பிதுக்கம் பத்ரசாலைப் பிதுக்கமாகி ஆறங்க சாலையை ஆர உறுப்பாகக் கொண்டுள்ளது. பத்ரசாலைப் பத்திக்கும் கர்ணபத்திக்கும் இடைப்பட்ட சுவர்ப்பகுதியிற் சுவர்ப் பஞ்சரங்கள் பக்கத்திற்கு இரண்டாக அமைந்துள்ளன. அவற்றின் நடுவிலே கோட்டம் காணப்படுகின்றது. முதலாவது தள ஆரம் பத்ரசாலை, பக்கச் சாலைகள், கர்ண கூடங்கள் என்பவற்றோடு அமைந்துள்ளது. இரண்டாம் தளத்திலுள்ள நான்கு பிதுக்கங்களும் அரைத் தூண்களால் அணைக்கப்பட்டுள்ளன. நான்கு பிதுக்கங்களிலும் சிற்பங்களோடு கூடிய கோட்டங்கள் உள்ளன. அவற்றின் ஆரமாக இரண்டு சாலைகளும் கர்ண கூடங்களும் அமைந்துள்ளன. மூன்றாம் தளம் அரைத்தூண்கள் அணைந்துள்ள மூன்று வெற்றுப் பிதுக்கங்களைக் கொண்டுள்ளது. அதன் ஆரம் கூடங்களும் சாலையுமாக அமைந்துள்ளது. நான்காவது தளத்தில் நடுக்கோட்டமும் சுவர்ப்பஞ்சரங்களும் அமைந்துள்ளன. கிரீவ வேதிகையிற் சிம்மங்கள் அமர்ந்த கோலத்தில் உள்ளன.

திருச்சுற்று மாளிகையின் முகப்பில் நான்கு திசைகளிலும் சிம்மத்தூண்கள் அமைந்துள்ளன. அதன் சுவரின் உட்புறத்தில் பல்லவர் வரலாறு தொடர்பான ஐதீகங்கள் சிற்பக் கோலத்திற் காட்சிகளாக உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. தமக்கு வேண்டியவாறு பத்திகள் பிரித்துச் சுவர்ப்பகுதியைச் சதுரங்களாகவும் செவ்வகங்களாகவும் வரையறை செய்து பல்லவரின் வம்சாவளியினையும் சமகாலத்துச் சம்பவங்களையும் சிற்பக் கோலத்தில் வடிவமைத்துள்ளனர். சிற்பக் காட்சிகளை விளக்கும் வகையிற் சுருக்கமான வாசகங்கள் சாசனங்களாக எழுதப்பட்டுள்ளமை ஒரு சிறப்பம்சமாகும். அரசமரமொன்றின் வரலாற்றம்சங்களை

ஒரு தொடர்கதையாகச் சிற்பக் கோலத்தில் பரதகண்டம் முழுவதிலும் வேறெங்குமே காண முடியாது.

தென்னிந்தியக் கலைவரலாற்றைப் பொறுத்தவரையிற் பரமேஸ்வர விண்ணகரம் பல சிறப்பம்சங்களின் நிலைக்களமாக விளங்குகின்றது. பிற்காலத் தென்னிந்தியக் கோயில்களிற் சிறப்பம்சமாக விளங்கும் திருச்சுற்று மாளிகை அதிலே தான் முதன்முதலாக இடம்பெறுகின்றது. முத்தளக் கருவறையும் முதன்முதலாக அதிலே அமைக்கப்பட்டுள்ளது. திருமாலின் பல வகையான திருக்கோலங்களும் முதன் முதலாக அதிலே சிற்பக் கோலத்தில் அமைக்கப்-பட்டுள்ளன. தமிழகத்திலே காணப்படும் மிகப் பழமையான மானிட குஞ்சிதக் கரணம் இவ்வாலயத்திற் காணப்படுகின்றது. அர்த்த மண்டபத் தூணொன்றின் மாலைத் தொங்கலிற் பெண்ணொருவர் ஆடும் குஞ்சிதக் கரணம் சிற்பக் கோலத்தில் அமைந்துள்ளது.

உத்தரமேரூர் சுந்தரவரதப் பெருமாள் கோயில்

புராதன காலத்துப் பிரமதேயங்களிற் சிறப்பு மிக்கதான உத்தரமேரூரில் அமைந்துள்ள சுந்தரவரதப் பெருமாள் கோயில் நந்திவர்மன் கலைப்பாணியிலுள்ளது கோயில்களிற் குறிப்பிடத் தக்கவொன்றாகும். அது காஞ்சிபுரத்து வைகுந்தப் பெருமாள் கோயிலைப் போன்ற முத்தளக் கருவறை கொண்ட கட்டுமானமாகும். ராஜசிம்மன் காலத்துப் பனைமலைக் கோயிலிற் போலத் தெற்கிலும் வடக்கிலும் மேற்கிலுமுள்ள அதன் பத்ரசாலைப் பகுதிகளிலே துணை விமானங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

பரமேஸ்வரப் பெருந்தச்சனால் நிர்மாணஞ் செய்யப்பட்ட சுந்தரவரதப் பெருமாள் கோயில் கருங்கல், செங்கல், சுதை என்பன கொண்டு உருவாக்கப்பட்ட கலப்புக் கட்டுமானமாகும். அதன் உபான, அதிஷ்டானப் பகுதிகள் கருங்கல் வேலைப்பாடாகும். துணைத்தளத் திருப்பங்களில் அமர்ந்த வண்ணம் ஒரு காலை உயர்த்திய கோலத்திற் காணப்படும் சிம்ம வடிவங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. திருப்பங்களிலுள்ள ஜகதி மகாபத்மமாகி முனைப்புகளிற் சக்கரவாகப் பறவைகளின் தோற்றத்தைக் கொண்டுள்ளது. குமுதம் இப்பகுதியிலே தாமரை இதழ்களால் அரவணைக்கப்பட்ட கடகாவிருத்தமாக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆலயச் சுவர்களின் அணைவுத் தூண்கள் நான்முகமானவை. ஆறங்கமான ஆரத்துக்கும் இரண்டாந் தள அரமியத்திற்கும் இடையில் வலம் வரும் வழி காணப்படுகின்றது. ஆதி தளம் போல் இரண்டாந் தள அரமியம் வடக்கு, மேற்கு, தெற்குப் பகுதிகளிற் பிதுக்கமும், கிழக்கிலே முகமண்டபமுங் கொண்டுள்ளது. மூன்றாந் தளத்திலே திருமாலின் சயனக் கோலம் அமைந்துள்ளது. அத்தளத்தின் மேல் வேசர கிரீவமும் சிகரமும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

திருப்பட்டூர்க் கைலாச நாதர் கோயில்

திருப்பட்டூர்க் கைலாசநாதர் கோயில் திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்திலுள்ள பல்லவர் காலச் சாந்தார விமானமாகும். விமானத்தின் பிரதக்ஷிண பாதையைச் சுற்றிச் சுவர் அமைந்திருக்கின்றது. சாந்தார விமானத்தின் ஆதி தளமான கர்ப்பக்கிருகமும் அதன் மேலமைந்த மூன்று தளங்களும் நாகரமாயுள்ளன. கிரீவமும் சிகரமும் திராவிடமானவை. ஆதிதளச் சுவர்களில் ஒவ்வொன்றும் ஐந்து பிதுக்கங்களைக் கொண்டுள்ளது. ஒரங்களிலுள்ள கர்ணபத்திகளும் நடுவிலுள்ள பெருஞ்சாலைப் பத்திகளும் இடையிலுள்ள சாலைப்பத்திகளும் கோட்டங்களைக் கொண்டுள்ளன. சதுர வடிவிலமைந்த தூண்கள் அவற்றை அரவணைத்த வண்ணமாயுள்ளன. முதலாந் தளத்து ஆறங்க ஆரமானது இடைவழி ஏற்படக் கூடிய வகையில் இரண்டாந் தள அரமியத்திலிருந்து விலகி அமைந்திருக்கின்றது.

கோயிலைப்போல தாமரைவரி அணைவு கொண்ட கடகாவிருத்தமான குமுதம் கொண்டுள்ளது. ஆலயச் சுவர்களில் அழகிய சிற்பங்கள் அடங்கிய கோட்டங்கள் உள்ளன. அவற்றின் ஒரங்களில் வேலைப்பாடுகள் பொருந்திய சதுரமான அணைவுத் தூண்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. கூரையில் வலபியிற் பூதகண வரி அமைந்துள்ளது. அர்த்த மண்டபத்தின் தென் கோட்டத்திற் கணேசரின் படிமமும் வட கோட்டத்திலே துர்க்கையின் படிமமும் காணப்படுகின்றன.⁴⁷

திருத்தணி வீரட்டானேஸ்வரம் பிற்பட்ட பல்லவர் காலக் கோயில்களிற் தலை சிறந்ததாகும். அது நம்பியப்பி என்பவரால் நிர்மாணிக்கப்பட்டது. அதன் நடுவிலமைந்த சாந்தார விமானத்தின் மூன்று பக்கங்களிற் துணை விமானங்கள் உள்ளன. கோயில் விமானம் தூங்கானை மாடம் போன்றது. கருவறையும் அர்த்த மண்டபமும் ஒன்றாக இணைக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றின் வெளிப்புறக் கோட்டங்களிற் கணபதி, தக்ஷிணாமூர்த்தி, விஷ்ணு, பிரமன், துர்க்கை ஆகியோரின் படிமங்கள் உள்ளன. அங்குள்ள மண்டபமொன்றில் வைக்கப்பட்டுள்ள தொல்பொருட் சின்னங்களான சப்தமாதரின் சிலைகள் ஆதியான கோயிலமைப்பிற் பரிவார தேவர் கோட்டங்கள் இருந்தமைக்கான அடையாளங்களாகும். பல்லவர் காலக் கலைப்பாணிக்கும் சோழர் காலக் கலைப்பாணிக்கும் இடையிலமைந்த நெருங்கிய தொடர்பினை திருத்தணி வீரட்டானேஸ் வரம் மூலம் ஒரளவிற்குப் புரிந்து கொள்ளலாம். ஆதித்த சோழன் காலத்துத் திருப்பணியான திருக்கழுக்குன்றத்துத் திருமூலட்டானம் உடையார் கோயில் திருத்தணிக் கோயிலைப் போல அமைந்துள்ளமை குறிப்பிடற்குரியது.⁴⁸

கங்காவதரணம்

பல்லவர் காலக் கலைவரலாறு பற்றிய இவ்வத்தியாயத்தை மாமல்ல புரத்துப் பாறைச் சிற்பங்கள் தொடர்பான விளக்கத் துடன் முடிவு செய் வது பொருத்தமானதாகும். அச்சிற்பங்கள் நிகரற்றனவாகும். அவற்றுக்கு நிகரான வேறு

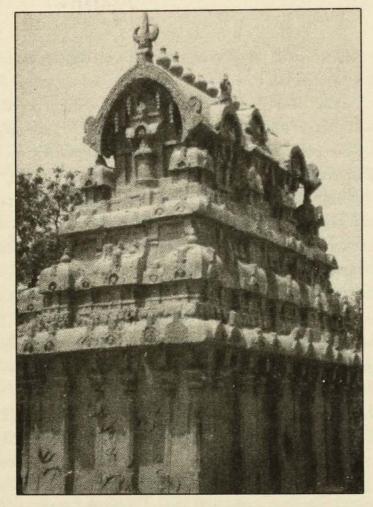
นல்லவர் கலைப்பாணி

சிற்பங்களைப் பரத கண்டத்திலே காணமுடியவில்லை. விசாலமான பாறையொன்றிலே, விரிவான கதையொன்றினை, அற்புதமான கோலத்திலே வடிவமைக்கும் முயற்சி வேறெங்காவது மேற்கொள்ளப்பட்ட வரலாறில்லை. அதனாலே மாமல்லபுரத்துச் சிற்பங்கள் உலகளாவிய ரீதியில் கலா விமர்சகர்களாற் போற்றிப் புகழப்படுகின்றன. கங்காவதரணம் பற்றிய சிற்பத்தை உலக சின்னமாகப் பிரகடனப்படுத்தியுள்ளனர்.

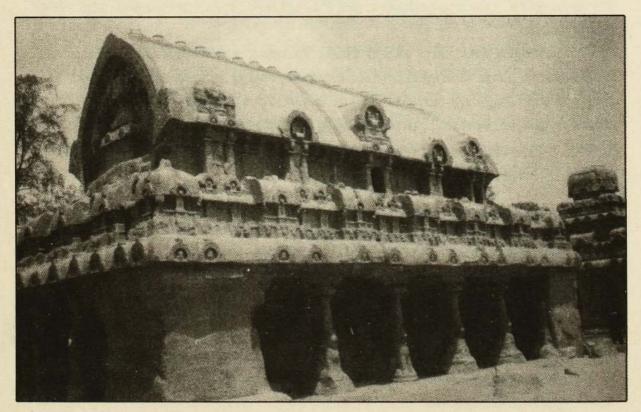
மாமல்லபுரத்திலே, கடற்கரைக்குச் சமீபத்திலே, மலைதளிகளான இரதங்கள் அமைந்திருக்கும் தலத்தின் எதிர்ப்புறத்திலே கால் மைல் நீளமும் 100 அடி உயரமுங் கொண்ட கற்பாறை உண்டு. அதன் நடுவிலே இயற்கையாக ஏற்பட்ட பிளவொன்று காணப்படுகின்றது. பாறையின் தோற்றத்தை அவதானித்த கலைஞர்கள் மகத்தான தத்துவமொன்றை அடிப்படையாகக் கொண்ட புராணக் கதையொன்றினைச் சிற்பக் கோலமாக வடிவமைத்துள்ளனர். அவர்களின் கற்பனாசக்தியினாலும் கலைத்திறனாலும் புராதனமான கதையொன்று சிற்பக் கோலத்திலே தத்துவ விளக்கம் பெற்றது. அவர்கள் பழமையிற் புதுமை செய்தனர். சமகாலத் தேசவழக்கான பண்பாட்டுக் கோலங்களும் இச் சிற்பங்களிலே தரிசனமாகின. பேசப் பெரிதும் இனியானைப் பற்றித் தமிழாகரனாகிய நற்றமிழ் வல்ல ஞானசம்பந்தனும் செஞ்சொற் கவிதைக் கோமான் நாவுக்கரையனும் தமிழ் வேதம் அருளிய ஆழ்வார்களும் பாடிய தேமதுரமான தமிழிசைப் பாடல்களைக் கேட்ட திராவிட தேசத்தவர் பரவசமானார்கள். பக்திப் பிரவாகம் பெருவெள்ளமாகித் தமிழகத்திலும் அதற்கப்பாலும் பரவியது. மாமல்லபுரத்துச் சிற்பங்கள் அக்காலத்தில் உருவாக்கப்பட்டவை. அவற்றிலே பக்தி நெறியின் அடையாளங்கள் ஆழமாகப் பதிந்துள்ளன.

அச்சிற்பங்கள் கிராதார்ஜுனியம் என்னும் காவியத்தில் விளக்கப்படும் அர்ச்சுனனின் தவம் என்பதன் விளக்கமானவை என்று அறிஞர் சிலர் கொண்டனர். வேறு சிலர் அது புராணங்களிலும் மகாபாரதத்திலும் வர்ணிக்கப்படும் கங்காவதரணத்தின் காட்சியானது என்று கொள்வர். மாமல்லபுரத்துச் சிற்பங்கள் இரண்டு கதைகளையும் விளக்கும் பான்மையில் அமைந்துள்ளவை என்ற கருத்தும் உண்டு. கு. சேதுராமன் மேல்வருமாறு எழுதுகின்றார்:

"இப்பிளவுக்குப் பக்கத்தில், அதன் வலது பக்கத்தில், ஒருவர் தன் ஒரு காலில் நின்று கொண்டு மற்றொரு காலை மடக்கி, இரு கைகளை மேலே தூக்கியவாறு தவமிருக்கின்றார். அவர் தவத்தின் ஆழத்தை அவரது நீண்ட தாடியே காட்டிக் கொண்டிருப்பதைக் காணலாம். அவருக்கு வலது பக்கம் சிவபெருமான் ஆயுதம் தாங்கியுள்ளார். அர்ச்சுனனுக்குக் கொடுக்கப்படக் கூடிய பாசுபதாஸ்திரம் தாங்கியுள்ளார் என்பது சரியெனில், இது அர்ச்சுனன் தபசு; தவம் செய்து கொண்டிருப்பவரின் இடது பக்கத்தில் பிளவில், கங்கை இறங்கி வருகின்றதெனில் அது பகீரதர் தவம். ஆனால் இங்கு இரண்டுமே பிணைந்தி-ருக்கின்ற காரணத்தால் இங்கு இருபொருளும் ஒன்றிலேயே காட்டப்பட்டி-ருப்பதைக் காணலாம்." 49

கணேசரதம் - மாமல்லபுரம்

கிடுப் நாலகப் பிரில் மாதலா நாலக சேனை யாழிப்பாணம்,

கங்காவதரணம் பகீரதப் பிரயத்தனத்தின் விளைவானது என்பது புராணக் கதை. முன்னொரு காலத்தில் நிலவுலகில் மழை வீழ்ச்சி இல்லாதமையால் வரட்சி ஏற்பட்டது. அது நெடுங்காலம் நிலைபெற்றதால் உயிர்கள் துன்பசாகரத்திலே தவித்தன. அவர்களின் துன்பத்தைப் போக்கும் நோக்கத்தோடு பகீரதன் சிவபெருமானை வேண்டித் தவம் புரிந்தான். கடவுளின் கருணையினால் இறைவரின் நிலாவேணியிலிருந்தும் கங்கை பூலோகத்தை நோக்கிப் பாய்ந்தது. கற்பாறையில் அமைந்துள்ள நீருலக மகளிரான நாகினிகளின் உருவங்கள் ஆகாயத்திலிருந்தும் இறங்கி, கங்கை நிலவுலகிலே பாய்கின்றமையைக் குறிப்பனவாகும்.

மாமல்லபுரத்துக் கற்பாறையின் நடுவிலே ஒரு பிளவு காணப்படுகின்றது. அதனை ஆற்றுப்படுக்கையாகக் கலைஞர் கொண்டனர். அப்பிளவின் இரு பக்கங்களிலும் சிற்பங்கள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. அவையாவும் பிளவை நோக்கிய கோலத்தில் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன. சிற்பங்களில் வானவர் உலகமும் பூலோகமும் பாதாளமும் இணைந்து விடுகின்றன. அவை கங்கை மூலமாக இணைந்து விடுகின்றன. அங்கே கடவுட் படிமங்களும் தேவரின் உருவங்களும் அமைந்துள்ளன. மனிதர், முனிவர், அடியார்கள் முதலியோரின் உருவங்கள் உள்ளன. நாகர், கின்னரர் போன்றோரின் வடிவங்களுந் தெரிகின்றன. யானை, மான், குரங்கு, மாடு முதலியனவுங் காணப்படுகின்றன. மூவுலகத்தவரும் உணர்வுகளால் இணைந்த நிலையிலே அமைந்திருக்குமாப் போற் காணப்படுகின்றனர்.

இப்பாறையின் மேற்பகுதி விண்ணுலகம் போலச் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளது. அங்கு சிவபெருமான், சூரிய - சந்திரர், தேவர்கள் ஆகியோரின் கோலங்கள் தெரிகின்றன. அதன் கீழ்ப்பகுதியில் பூவுலகக் காட்சி தெரிகின்றது. திராவிட விமானமான கோயிலின் உருவங் காணப்படுகின்றது. அதில் விஷ்ணுவின் வடிவம் தெரிகின்றது. அதன் அருகில் ஆச்சிரமம் ஒன்றும் தவம் புரியும் ஒருவரின் உருவமுந் தெரிகின்றன. ஆற்றோரத்திலே நடந்து செல்லும் முனிவர்களும் நீரினைக் குடங்களில் எடுத்துச் செல்வோரின் கோலங்களும் தெரிகின்றன.

விலங்குகளின் வடிவங்கள் மிகுந்த கலைவனப்புடனும் உயிரோட்டத்-துடனும் விளங்குகின்றன. ஆற்றுப்படுக்கையினை நோக்கி யானைக் கூட்டமொன்று செல்லுங் காட்சி தெரிகின்றது. முன்னாற் பெரு வேழமொன்று செல்லும் வடிவம் தெரிகின்றது. அதன் தோற்றம் கம்பீரமானது. அழகு பொலிந்தது. அதன் பின்னே பிடிகளும் குட்டி யானைகளுஞ் செல்கின்றன. மான்களில் ஒன்று தனது பின்னங்கால் குழம்பினால் முகத்தைத் தடவுங் காட்சி மிக நுட்பமாகச் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. குரங்குகளின் இயல்புகளும் மிகவுஞ் சிறப்பான வகையிற் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றிலொன்று மற்றொன்றின் தலை மயிரை வாரிப் பேனை எடுத்து வாயிற்போடுங் காட்சி மிகவுஞ் சிறப்பாக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்து சமய மரபிலுள்ள பௌராணிகமான தத்துவமொன்று மாமல்ல புரத்திலே சிற்பக் கோலத்தில் விளங்குகின்றது. பிரபஞ்சம் அனைத்தும் ஒன்றானது என்னும் தத்துவமும் அது கருணைக் கடவுளாகிய பரமசிவத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு இயங்குவது என்னும் கருத்தும் இச்சிற்பக் கோலத்தில் அடங்கியுள்ளது. அதிலே பக்திப் பிரவாகத்தில் வயப்பட்டு உயிர்கள் எல்லாம் இயற்பகை மறந்து, அமைதி கொண்டு, பரமானந்த நிலையை எய்திவிடுகின்றன. உலகியல் நோக்கில் நீரின்றி அமையாது உலகு என்னும் கருத்தும் அவற்றினால் வலியுறுத்தப்படுகின்றதெனக் கருதலாம்.

அடிக்குறிப்புகளும் விளக்கவுரைகளும்

- இந்து கலாசாரம் கோயில்களும் சிற்பங்களும், பதிப்பாசிரியர் சி. பத்மநாதன், இந்து சமய, கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம், கொழும்பு, 2001, பக். 12-13.
- 2. மேலது, ப. 14.
- இக்குடைவரையிலுள்ளதும் ஆறாம் நூற்றாண்டுக்குரிய வடிவங்களில் எழுதப் 3. பெற்றதுமான சாசனம் எருக்காட்டூர்கோன் பெருந்தச்சன் என்பவனைக் குறிப்பிடுகின்றது. "இக்குடைவரையில் மிகப்பெரிய உருவமாக கற்பக விநாயகர் என்ற திருநாமத்துடன் அமைந்துள்ள விநாயகர் உருவத்தினை மிக அற்புதமான கலைத்திறனுடன் குடைவரையின் முகப்பில் உருவாக்கியுள்ளனர். தனது இரு கால்களையும் மடக்கியவாறு பத்மாசனம் போன்ற நிலையில் அமர்ந்துள்ள இவ்விநாயகர் துதிக்கையினை வலப்பக்கமாக வைத்து வலம்புரி விநாயகராக முப்புரிநூல் அற்று உதரபந்தம் பெற்று விரிந்த செவியுடன் காட்சியளிக்கின்றார்." இக்குடைவரையின் முகப்பில் மூன்று தூண்களும் பக்கச்சுவரை ஒட்டி அரைத்தூண்களும் உள்ளன. தூண்கள் அவற்றின் மேற்பகுதியிலும் கீழ்ப் பகுதியிலும் சதுரமானவை; அவற்றின் நடுப்பகுதி எண்முகமானது. சதுரமான பகுதிகளிலே தாமரை இதழ்களின் வடிவங்கள் உள்ளன. கருவறையிலே தாய்ப்பாறையிற் குடைந்த இலிங்கம் மூலவராக அமைந்துள்ளது. இக்குடை-வரையில் கல்யாணசுந்தரர், இலிங்கோத்பவர் ஆகியோரின் வடிவங்களும் உள்ளன.

சு. இராசவேல், அ.கி. சேஷாத்திரி, தமிழ்நாட்டுக் குடைவரைக் கோயில்கள், பண்பாட்டு வெளியீட்டகம், சென்னை, 2000, பக். 112-113.

- இரா. கலைக்கோவன், "பல்லவர் காலக் கட்டடக் கலை", இந்து கலாசாரம் கோயில்களும் சிற்பங்களும், கொழும்பு, 2001, ப. 51.
- ச. இராசவேல், அ.கி. சேஷாத்திரி, தமிழ் நாட்டுக் குடைவரைக் கோயில்கள், பக். 22, 25, 31-32.
- 6. மேலது, ப. 28.
- 7. மேலது, ப. 27.
- 8. மேலது, ப. 35.
- 9. மேலது, ப. 36.
- 10. மேலது, ப. 37.
- 11. மேலது, ப. 38.
- 12. மேலது, பக். 39-40.
- 13. மேலது, ப. 43.

บง่งงมา่ สดงบ่บาสทิ

- 14. மேலது, ப. 48.
- 15. மேலது, ப. 15.
- 16. மேலது, பக். 71-73.
- 17. மேலது, ப. 73.
- 18. மேலது, ப. 76.
- 19. மேலது, ப. 79.
- 20. மேலது, பக். 80-81.
- 21. மேலது, பக். 83-84.
- 22. மேலது, பக். 85-88.
- 23. K.A. Nilakanta Sastri, *A History of South India* (Third Edition), Madras : Oxford University Press, 1966.
- 24. இரா. கலைக்கோவன், "பல்லவர் காலக் கட்டடக் கலை" (பக். 53-83), இந்து கலாசாரம் கோயில்களும் சிற்பங்களும், பதிப்பாசிரியர் சி. பத்மநாதன், இந்து சமய, கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம், கொழும்பு, 2001, ப. 58.
- 25. மேலது.
- 26. மேலது, ப. 59.
- 27. மேலது, ப. 60.
- 28. மேலது.
- 29. மேலது, ப. 68.
- 30. மேலது, பக். 68-69.
- 31. மேலது.
- 32. மேலது, ப. 70.
- 33. மேலது, ப. 71.
- 34. மேலது, பக். 72-73.
- 35. மேலது, பக். 77-78.
- 36. மேலது, ப. 76.
- 37. மேலது, பக். 77-78.
- 38. இரா. கலைக்கோவன், "பல்லவர் காலச் சிற்பக் கலை" (பக். 85-117), இந்து கலாசாரம் கோயில்களும் சிற்பங்களும், பதிப்பாசிரியர் சி. பத்மநாதன், இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம், கொழும்பு, 2001, ப. 98.
- 39. மேலது, பக். 98-99.
- 40. மேலது.
- 41. மேலது, பக். 100-101.
- 42. S. Minakshi, Administration and Social Life under the Pallavas, University of Madras, p. 193.
- 43. மேலது, சி. பத்மநாதன், "காஞ்சிபுரம் கைலாசநாதர் கோயில்", இந்துக் கலைக் களஞ்சியம் தொகுதி IV, பிரதம பதிப்பாசிரியர் சி. பத்மநாதன், இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம், கொழும்பு, 1998, பக். 10-14.
- 44. CLOWZI; Minakshi, Administration and Social Life under the Pallavas.

- 45. இரா. கலைக்கோவன், "பல்லவர் காலக் கட்டடக் கலை"; இந்து கலாசாரம் கோயில்களும் சிற்பங்களும், ப. 76.
- K.A. Nilakanta Sastri, A History of South India, இரா. கலைக்கோவன், "பல்லவர் காலக் கட்டடக் கலை", இந்து கலாசாரம் கோயில்களும் சிற்பங்களும் பக். 78-79.
- 47. மேலது, பக்.79-80.
- 48. மேலது, பக். 81-82.
- 49. மேலது, பக். 80-81.
- 50. மேலது, ப. 81.
- 51. கு. சேதுராமன், தமிழ்நாட்டு சமுதாய பண்பாட்டுக் கலை வரலாறு J.J. பப்ளி-கேஷன்ஸ், மதுரை (முதல் பதிப்பு 1997), 2001, பக். 144-145.

6

இலங்கையிற் பல்லவர் கலாசாரம்

பல்லவர் ஆட்சிக்காலத்திலே தென்னிந்தியாவிற்கும் இலங்கைக்கும் இடையிலே நெருங்கிய தொடர்புகள் ஏற்பட்டிருந்தன. வாணிபம், மொழி, எழுத்து முறை, சமய வழிபாடுகள், கட்டடம், சிற்பம் என்னுந் துறைகளிலே குறிப்பிடத்தக்க அளவிலே பல்லவரின் செல்வாக்கு ஏற்பட்டிருந்தது. தமிழகத்திற்கும் ஈழத்திற்கும் இடையிலான மரபு வழியான வாணிபத் தொடர்புகள் அக்காலத்திலே மேலும் விருத்தி பெற்றன. இலங்கையின் கரையோரப் பட்டினங்களிலும் தலைநகரான அநுராதபுரத்திலும் பிற உள்ளூர்ப் பட்டினங்களிலும் தலைநகரான அநுராதபுரத்திலும் பிற உள்ளூர்ப் பட்டினங்களிலும் தமிழகத்தில் இருந்தும் வந்த வணிகரும் வணிக கணத்தவரும் வாணிபத்தில் ஈடுபட்டிருந்தனர். மணிக்கிராமம், நான்கு நாடு என்னும் வணிக கணங்களைப் பற்றிய விவரங்கள் இலங்கைச் சாசனங்களிலே காணப்படுகின்றன. நான்கு நாட்டாரும் செட்டிகள் பலரும் அநுராதபுரத்திலே நிலை கொண்டிருந்தனர்.' பதுளை மாவட்டத்திலுள்ள ஹோப்பிட்டிகம என்னும் இடத்திலே மணிக்கிராமத்தாரின் குடியிருப்புகள் அமைந்திருந்தமையுங் கவனித்தற்குரியதாகும்.

வாணிபத்தின் மூலமாகவே பல்லவ கலாசாரத்தின் அம்சங்கள் பெரும்பாலும் இலங்கையை அடைந்தன. வணிகர் தங்களது குடியிருப்புகளிலும் விற்பனை நிலையங்களுக்குச் சமீபத்திலும் கோயில்களை அமைத்தனர். அவர்களாற் சைவக் கோயில்களும் பௌத்தக் கோயில்களும் இலங்கையில் ஆதரிக்கப் பெற்றன. பல்லவரின் ஆட்சியின் கீழ் அமைந்த தொண்டைமண்டலம், சோழமண்டலம் ஆகியவற்றிலே பல்லவர் கலைப் பாணியிற் கோயில்கள் அமைக்கப்பட்டன. ஏழாம், எட்டாம் நூற்றாண்டுகளிற் தென்னிந்தியக் கட்டடக் கலைப்பாணியாகிய திராவிட கலைப்பாணி அதற் கெனச் சிறப்பாகவுரிய அம் சங்களோடு வளர்ச்சி அடைந்திருந்தது. அதன் அம்சங்களைக் கொண்ட கோயில்கள் இலங்கையிலே அமைக்கப்பட்டன. அதன் காரணமாக அந்நாட்டில் முதன் முதலாகக் கற்றளியான கோயில்கள் தோன்றலாயின. மண்டளியான கோயில்களிலும் பல்லவர் கலைப்பணியின் சில அம்சங்கள் இடம் பெற்றன. தமிழகத்தில் இருந்துஞ் சென்று இலங்கையின் பல்வேறு பகுதிகளிலே தங்கியிருந்த வணிகர் அங்கே கோயில்களை அமைப்பதற்குக் கட்டடக் கலைஞர்களையுஞ் சிற்பக் கலைஞர்களையும் அழைத்துச் சென்றனர். அவர்கள் மூலமாகப் பல்லவரின் கலாசார அம்சங்கள் பல இலங்கையிலே பிரதிபலித்தன. சைவ, வைணவ சமயங்களின் மறுமலர்ச்சியின் செல்வாக்கு இலங்கையிலும் ஏற்பட்டது. அதே போல காஞ்சிபுரம் முதலிய நகரங்களில் அமைந்திருந்த பௌத்த சமய நிறுவனங்களும் இலங்கையிலுள்ள நிறுவனங்கள் சிலவற்றோடு தொடர்புகளை ஏற்படுத்தி இருந்தன.

ஏழாம், எட்டாம் நூற்றாண்டுகளிலே பல்லவர்களுக்கும் இலங்கை அரசர்களுக்கும் இடையில் நெருங்கிய தொடர்புகள் ஏற்பட்டிருந்தன. அநுராத-புரத்திலே தமிழ்ப் படைகளின் தலைவனான பொத்தகுட்டனின் செல்வாக்கு மேலோங்கியிருந்த காலத்தில் அரசனின் பகைமையைத் தேடிக் கொண்ட மானவர்மன் என்னும் பிரதானி காஞ்சிபுரத்துக்குப் போய்ப் பல்லவரிடம் புகலிடம் பெற்றான்.² மாமல்லனாகிய நரசிம்மவர்மனின் ஆதரவுடன் அங்கு வாழ்ந்த காலத்தில் அவன் பல்லவரின் படையிலே சேர்ந்து அதில் உயர் பதவியும் பெற்றிருந்தான். வாதாபிச் சாளுக்கியர் படையெடுத்து வந்த சமயத்திலே பல்லவ அரசனுக்குப் போரிலே உதவி புரிந்தான். அப்போரிலே பல்லவ மன்னன் வெற்றி பெற முடிந்தது. அதன் பயனாகத் தனது இராசதானியிலே வெற்றி விழா கொண்டாடிய பொழுது மானவர்மனைப் பாராட்டிக் கௌரவித்தான்.

காஞ்சிபுரத்திலே பல்லவ அரசனோடு வாழ்ந்து, அவனது நல்லெண்ணத்தைப் பெற்றுவிட்டதால், மானவர்மன் தனது இலட்சியங்களை நிறைவேற்றிக் கொள்ள முடிந்தது. அவன் அரசபதவியைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு உதவியாக மாமல்லன் ஒரு பெரும் படையை அவனோடு அனுப்பி வைத்தான். பல்லவ சைனியம் கடல் கடந்து சென்று இலங்கையை அடைந்தது. அங்கு அது தலைநகரை நோக்கிச் சென்றதும் அங்கிருந்து அரசன் ஒடிவிட்டான். மானவர்மன் அநுராத்புரத்தைக் கைப்பற்று-வதற்குப் பதிலாக அரசனைப் பின் தொடர்ந்தான். அத்தருணத்திலே மாமல்லன் நோயினாற் பீடிக்கப்பட்டிருக்கிறான் என்ற செய்தி கிடைத்ததும் பல்லவரின் சேனை இலங்கையினின்றுந் திரும்பிச் சென்றது. அரசன் பொட்டகுத்தனுடைய ஆதரவுடன் மீண்டும் அதிகாரம் பெற்றான். எனவே, மானவர்மன் நாட்டைவிட்டு ஒடநேர்ந்தது.³

மானவர்மன் மீண்டும் காஞ்சிபுரத்திலே நெடுங்காலந் தங்கியிருந்தான். இறுதியில் மாமல்லன் வழங்கிய படைத்துணையோடு மானவர்மன் அநுராதபுரத்தில் ஆட்சியைக் கைப்பற்றிவிட்டான்.⁴ அவன் ஆட்சி பெற்றதால் இலங்கைக்கும் பல்லவ அரசருக்கும் இடையில் அமைந்த தொடர்புகள் மேலும் வலுவடைந்தன. இலங்கையில் ஏற்பட்ட பல்லவரின் செல்வாக்கைப் பொறுத்த வரையிற் கிரந்த எழுத்துகள் சாசன வழக்கிலே இடம் பெற்றமை ஒரு பிரதான அம்சமாகும். ஆறாம் நாற்றாண்டு முதலாகப் பல சாசனங்கள் கிரந்த எழுத்துகளில் எழுதப்பட்டன. பெரும்பாலும் சமஸ்கிருதச் சாசனங்களே கிரந்த எழுத்துகளில் அமைந்துள்ளன. கிரந்த எழுத்து முறை பல்லவர் காலத்திலே தொண்டை மண்டலத்திற் சமஸ்கிருத மொழியை எழுத உருவாக்கப்பட்டதாகும். அது இலங்கையில் மட்டுமன்றி சுவர்ணபூமி என்று சொல்லப்படுந் தென்கிழக்காசிய நாடுகளிலும் பரவியிருந்தது. இலங்கையிலே மிகிந்தலை, திரியாய், குச்சவேலி, சீகிரியா முதலான இடங்களிலே கிரந்த எழுத்துகளில் அமைந்த சாசனங்கள் காணப்படுகின்றன. மிகிந்தலையிலே அம்பத்தல சேதியத்திற்கு அண்மையிலே கிரந்த எழுத்துகளில் அமைந்த சாசனம் ஒன்று காணப்படுகின்றது. அதன் முடிவிலே திரிகாய ஸ்தோத்திரம் காணப்படுகின்றது. அது மகாயான மரபிற் புத்தர் பெருமானுக்கு உரியவை என்று கொள்ளப்படும் **நிர்மாணகாயம், தர்மகாயம், சம்போககாயம்** என்பவற்றைப் போற்றிப் புகழுகின்றது.

திரியாய்க் கல்வெட்டு கிரிகண்ட சேதியம் திரபுஸக, வல்லிக என்னும் வணிகர் குலத்தலைவர்களினால் அமைக்கப்பட்டமை பற்றி வர்ணிக்கின்றது. அதிலே காணப்படும் எழுத்துகள் முதலாம் பரமேஸ்வரவர்மனின் (660-680) கூரம் செப்பேடுகளில் உள்ளவற்றைப் பெரிதும் ஒத்திருக்கின்றன. இரண்டு சாசனங்களிலும் க, த, ப, ய, ர, வ முதலிய எழுத்துக்கள் ஒரே விதமாகவே அமைந்திருக்கின்றன. குச்சவேலிக் கல்வெட்டிலும் இவ்வாறான அம்சங்கள் உள்ளன. அதுவும் மகாயானச் சார்புடைய சமஸ்கிருதச் சாசனமாகும்.6 சீகிரியாவிலே சுவரோவியங்களுக்குக் கீழே பல சாசனங்கள் கிரந்த எழுத்துக்களில் எழுதப்பட்டுள்ளன. அவற்றிலொன்று சமஸ்கிருத மொழி வாசகமாகும். ஏனையவை சிங்கள மொழிச் சாசனங்களாகும்.7 சிங்கள வரிவடிவங்கள் குறிப்பிடத்தக்க அளவிலே கிரந்த மொழியின் செல்வாக்கைப் பிரதிபலிக்கின்றன. அவற்றிற் பல கிரந்த எழுத்துகளை மூலமாகக் கொண்டவை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. சமஸ்கிருத மொழியிலே வரும் அகூலாங்கள் குறிக்கும் ஒலி அமைப்புகளை எல்லாம் பிரதிபலிக்கும் வரிவடிவங்கள் சிங்கள மொழிவழக்கிலும் எட்டாம் நூற்றாண்டு முதலாக வழங்கி வந்தன. முற்காலத்துச் சாசனங்களிற் காணப்படாத பல எழுத்துகள் உருவாக்கப்பட்டன. சமஸ்கிருத மொழயின் செல்வாக்கின் விளைவாகச் சிங்கள மொழி வழக்கிற் சமஸ்கிருதச் சொற்கள் கூடுதலாக இடம் பெற்றன.

திராவிடக் கலைப்பாணியின் செல்வாக்கு

இலங்கையிலுள்ள இந்துக் கோயில்களின் கட்டட அமைப்புமுறைகளைப் பற்றிய விரிவான ஆராய்ச்சிகள் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. அநுராதபுர காலத்துக் கோயில்களைப் பற்றிய விவரங்களும் அரிதாகவே கிடைத்துள்ளன. அக்காலத்துக் கோயில்கள் பெரும்பாலும் மண்டளிகளாகவே அமைந்திருந்தன. அதனால் அவை காலப்போக்கில் அழிந்து விட்டன. திருக்கேதீஸ்வரம், திருக்கோணேஸ்வரம் போன்ற தலங்களில் அமைந்திருந்த கற்றளிகளும் பறங்கியரின் ஆட்சிக்காலத்தில் இடித்து அழிக்கப்பட்டு விட்டன.

121

அநுராதபுரத்தின் வடபகுதியிலே, தமிழர் வாழ்ந்த சில பகுதிகளில் மட்டுமே புராதனமான சைவக் கோயில்களின் அழிபாடுகள் தொல்பொருள் அகழ்வுகளின் போது காணப்பட்டன. எல்லாமாக ஐந்து கோயில்களின் அழிபாடுகள் அந்தப் பகுதியிற் காணப்பட்டன. அமைப்பில் அவை எல்லாம் ஒரே விதமானவை; அளவிற் சிறியவை. கர்ப்பக்கிருகம், அந்தராளம், அர்த்த மண்டபம் என்னும் பகுதிகள் அவற்றிலே காணப்பட்டன.

அக் கோயில்கள் யாவும் செங்கல்லினால் அமைக்கப்பட்டவை. அவற்றின் அத் திபாரங்களும் செங்கல்லினாற் கட்டப்பெற்றிருந்தன. சுவர்களுக்கு ஆதாரமாகக் கற்றூண்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன. கூரைப் பகுதிகள் மரத்தால் அமைக்கப்பட்டவை. அவை முற்றாக அழிந்துவிட்டன. கோயில்களின் சமீபத்திலே அமைந்திருந்த வீடுகள் விசாலமானவையாகவும் பல அறைகள் பொருந்தியன-வாகவுங் காணப்பட்டன. அவை கல்லினாலமைந்த இரு படைகளைக் கொண்ட, உயரமான அடித்தளங்களின் மேல் அமைக்கப்பட்டிருந்தன.⁸

தென்னிந்திய கலைப்பாணியின் செல்வாக்கு பௌத்த சமயம் தொடர்பான கோயில்களிற் கணிசமான அளவிலே ஏற்பட்டிருந்தது. சிங்கள மரபிலே கோயில்களையுஞ் சமயச் சார்புடைய பிற கட்டடங்களையும் அமைப்பதற்கு மூன்று வகையான கட்டடப் பொருட்களைப் பயன்படுத்தினார்கள். பொதுவாக அடித்தளங்களையும் அத்திபாரங்களையும் கல்லினால் அமைத்தனர். அவற்றின் மேலமைந்த சுவர்ப்பாகங்கள் செங்கல்லினால் அமைக்கப்படும். மரம், ஒடு என்பவற்றினாற் கூரைகள் அமைக்கப்படும். அத்தகைய கட்டடங்கள் சிலவற்றின் வடிவமைப்பிலே இந்துக் கோயில்களின் அம்சங்கள் சில இடம் பெற்றுள்ளன. எனவே கலப்புப் பொருட்களால் அமைக்கப் பெற்ற கட்டடங்களில் ஒரு சில அம்சங்களில் மட்டுமே தென்னிந்தியக் கட்டடக்கலையின் செல்வாக்கினை அவதானிக்க முடிகின்றது. இவ்விடயந் தொடர்பாக சேனக பண்டாரநாயக்க மேல் வருமாறு கூறுகிறார்:

ஒடுகளினால் வேயப்பட்ட வட்ட வடிவமான கூரைகள் பொருந்திய கட்டடங்கள் உண்மையில் இலங்கையிலோ வேறு தேசத்திலோ காணப்படவில்லை. நான்கு பக்கங்களைக் கொண்ட, சரிவான கூரையமைப்பு அநுராதபுர காலத்துக் கட்டடங்களின் பொதுவான அம்சமாயிருந்தது என்று கொள்வதற்கான குறிப்பிடத்தக்களவு சான்றுகள் உள்ளன. இந்தியாவிலும் இலங்கையிலுமுள்ள கட்டட அமைப்புகளுக்கிடையிலான பொதுப் பண்புகளைப் பொறுத்தவரையில், அவற்றின் மூலங்களை இந்தியாவிலுள்ள புராதனமான பௌத்த கோயில் வடிவங்-களிலன்றிக் கேரளத்திலுள்ள வட்ட வடிவமான, கூம்பிய கூரைகள் பொருந்திய றீகோயில் அமைப்பிலே கண்டு கொள்ளலாம். அது பொதுவான இந்தியக் கட்டடக் கலை மரபில் அடங்காத ஒன்றாகும். ஆனாலும் றீகோயில் வடிவத்திலே இந்தியாவின் புராதனமான கட்டுமான முறைகள் இன்று வரை பேணப்பட்டு வந்துள்ளன. றீகோயிலின் கூரை வட்டமான வடிவமுங் கூம்பிய தோற்றமும் கொண்டதாகும். சில சமயங்களில் அதன் கூரை இரு தளங்களைக் கொண்டி ருக்கும். றீகோயிலின் வடிவமைப்பு **வட்டதாகே என்**னும் வகைக்குரிய சிங்கள மரபிலுள்ள கட்டடத்திற்குப் பொருத்தமானதாகும்.?

> Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

அநுராதபுர காலத்து வட்ட வடிவில் அமைந்த கோயில்கள் கேரளத்து ஸ்கோயில்களை முன்மாதிரியாகக் கொண்டவை என்பதைச் சேனக பண்டாரநாயக்க குறிப்பிடுகின்றார். மற்றுமொரு அம்சத்திலும் கேரளத்து ஸ்ரீகோயில் அமைப்பிற்கும் இலங்கையிற் காணப்பட்ட கட்டட வகையொன்றுக்கும் இடையிலே ஒற்றுமை காணப்படுகின்றது. செங்கல், மரம், ஆகியன கொண்டு ஒரு காலத்தில் அமைக்கப்பட்ட கட்டடங்கள் காலப் போக்கில் இரு தேசங்களிலும் முமுமையாகச் செங்கலினால் அமைக்கப்பட்டன. இலங்கையிலே பொத்குல் விஹாரை முதலான சேதியகரங்கள் அத்தகையனவாகும். அதே போன்றவொரு மாற்றம் கேரளத்துச் றீகோயில்களிலும் ஏற்பட்டுள்ளது. புராதனமான றீகோயில்கள் பொதுவாகக் கலப்புப் பொருட்களாற் கட்டப் பெற்றவை. ஆயினும் வல்யந்தியாதிச்ச புரத்திலுள்ள ஸ்ரீகோயில் முற்றிலும் செங்கல் வேலைப்பாடாகும். இலங்கையில் கந்தகுடி, கெடிகே என்னும் வகைகளைச் சேர்ந்த படிமாகரங்களிலும் இத்தகைய வேறுபாடுகளைக் காணலாம். கந்தகுடி என்பது கலப்புப் பொருட்களால் அமைந்தது. கெடிகே முழுமையும் செங்கல்லினாலானது. முற்றாகச் செங்கல்லினால் அமைக்கப்பட்ட கட்டடங்களிலே திராவிட கலைப்பாணியின் சாயல்கள் படிந்திருக்கின்றமையும் குறிப்பிடத்தக்கவோர் அம்சமாகும்.

நாலந்தா கெடிகே

முற்றிலும் கல்லால் அமைக்கப் பெற்ற கட்டடங்களிலே திராவிட கலைப்பாணியின் செல்வாக்குத் தெளிவாகத் தெரிகின்றது. கோயில்களைக் கற்றளிகளாக அமைக்கும் முறை சிங்கள கட்டடக்கலை மரபிற்கு அன்னியமானது என்பதால் அது திராவிடக் கலைப்பாணியின் செல்வாக்கினால் ஏற்பட்டதாகும் என்று பொதுவாகக் கருதப்படுகின்றது. அநுராதபுர காலத்துப் பௌத்த சமயந் தொடர்பான கட்டடங்களில் நாலந்தா கெடிகே, தெவிநுவரவிலுள்ள உபுல்வன் கோயிலான கல்கே ஆகியன மட்டுமே கற்றளிகளாகும்.

சே.பரணவிதான நாலந்த கெடிகே பற்றி மேல்வருமாறு கூறுவார்:

இலங்கையில் முற்றிலும் கல்லினால் அமைக்கப்பட்ட கட்டடங்களில் நாலந்தா-விலுள்ள கெடிகே காலத்தால் மிகவும் முற்பட்டதாகும். அது பல்லவர் கலைப் பாணியில் அமைந்துள்ளது. எனவே அதன் காலம் எட்டாம் நூற்றாண்டாகும். அது தாந்திரீகச் சாயல் படிந்த மகாயான வழிபாட்டிற்குரிய கட்டடமாகும். இதன் வரலாறு பற்றி எதுவுந் தெரியவில்லை. அதன் பெயரும் மக்களின் நினைவி-லிருந்தும் காலப்போக்கில் மறைந்து விட்டது.¹⁰

நாலந்தா **கெடிகே** அதன் கட்டட அமைப்பின் எல்லா அம்சங்களிலும் தென்னிந்தியக் கட்டடக் கலைப்பபாணியில் அமைந்துள்ளது என்பது பற்றி நுண்கலை வரலாற்று ஆசிரியர்களிடையிற் கருத்தொற்றுமை உண்டு. அதன் கட்டடம் முழுவதும் கருங்கல் வேலைப்பாடாகும். அதன் கூரையில் அமைந்துள்ள சிகரம் வண்டிக் கூடாரம் போன்ற சாலைச் சிகரமாகும். சிகரத்தின் தென்புறப் பகுதியும், அதன் கவாகூமும், சாலைச் சிகரத்தின் ஒரு சிறிய பகுதியும் மட்டுமே கட்டடத்தில் எஞ்சியுள்ளன. மற்றைய கவாகூத்தின் துண்டங்கள் கட்டடத்தின் சுற்றாடலில் வீழ்ந்து கிடந்தன.

கோயில் பல தடவைகளாகப் புதிப்பிக்கப் பெற்ற பொழுதிலும், அடித்-தளங்களைப் பொறுத்தவரையிலே அதன் வடிவம் மாற்றம் பெறாது இருந்துள்ளது. காஞ்சிபுரத்துக் கைலாசநாதர் கோயிலிற் காணப்படும் மகேந்திரவர்மேஸ்-வரத்திலுள்ள சாலைச் சிகரத்து கவாகூங்களும் நாலந்தா கெடிகேயிலுள்ள தென்புறத்து கவாகூமும் ஒரே விதமானவை என்பதை எச்.சி.பி.வெல் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார்.¹¹

கற்றளியான நாலந்தா கெடிகே கர்ப்பக்கிருகம், மண்டபம் என்னும் இரு பிரதான பகுதிகளைக் கொண்டிருந்தது. அவற்றுக்கிடையிலே அந்தராளம் அமைந்திருந்தமைக்கான அறிகுறிகள் காணப்படவில்லை. அக்கோயில் 3' 8" உயரமான அதிஷ்டானத்தில் அமைந்துள்ளது. அதிஷ்டானத்தில் மூன்று படைகள் உள்ளன. கர்ப்பக்கிருகத்தைச் சுற்றி 7' அகலமான திருச்சுற்று அதிஷ்டானப் பகுதியில் அமைந்திருந்தது. முற்பக்கத்தில் அது மண்டபத்தின் பகுதியாக விளங்கியது. கர்ப்பக்கிருகத்தினைள் வேறொரு படிமத்தை அங்கு வைத்துள்ளனர்.

கர்ப்பக்கிருகம் தோற்றத்தில் விமானம் போன்றது. அது அமைப்பிற் சதுரமானது. அதன் கூரை பல்லவர் கோயில்களைப் போலத் தளங்களையும் சிகரத்தையும் பெற்றுள்ளது. முதலாவது தளத்தின் அரமியச் சுவர்கள் பத்து அடி உயரமானவை. இரண்டாவது தளம் அதனிலுஞ் சிறியது. அரமியச் சுவர்களில் அரைத் தூண்களும் குதிரை லாடம் போன்ற கோலமான கூடுகளும் தெரிகின்றன. தளங்களுக்கு இடையிலே வெளிப்புறத்திற் கபோத வரிசைகள் அமைந்துள்ளன. கோயிலின் மேற்பகுதியிலுள்ள தளங்களும் அவற்றிலே காணப்படும் சிற்ப வேலைப்பாடுகளும் பல்லவரின் விமான தளங்களில் உள்ளவற்றைப் போன்றவை. அதுவும், குறிப்பாக மாமல்லபுரத்தில் உள்ளவற்றைப் போன்றனவாகும். சிகரம் சாலாசிகரம் போன்ற அமைப்பாகும். வடிவமைப்பில் அது அநுராதபுர காலத்துப் பௌத்த கட்டடக்கலை மரபிற்கு அன்னியமானது. மாமல்லபுரத்துக் கலைப்பாணியின் செல்வாக்கினைப் பிரதிபலிப்பது. அது காஞ்சிபுரத்துக் கைலாசநாதர் கோயிலைச் சேர்ந்த மகேந்திரவர்மேஸ்வரத்தில் உள்ளதைப் போன்றதெனச் சில கலாவிமர்சகர்கள் முன்பு கூறியுள்ளனர். சிகரத்தின் தெற்கிலும் வடக்கிலும் அமைந்த கட்டுமானங்கள் திராவிட சிகரங்களின் கவாக்ஷத்தைப் போன்றவை. நடுவில் ஆசனக் கோலத்தில் அமைந்த ஒருவரின் உருவமும், அதற்கு மேலாக, இரு பக்கங்களிலும் பறந்து செல்லும் வித்யாதரரின் உருவங்களுந் தெரிகின்றன. கர்ப்பக்கிருகம் அமைந்துள்ள அதிஷ்டானப் பகுதியில் குதிரை லாடம் போலமைந்த கூடுகள் குடையப்பட்டுள்ளன. அவற்றுட் சிலவற்றிலே மனிதத்தலை வடிவங்களும் வேறு சிலவற்றிலே தூபியின் சிற்றுருவங்களுங் காணப்படுகின்றன.

நாலந்தா கெடிகே (பல்லவர் கலைப்பாணி)

நாலந்தா கெடிகே - பக்கத் தோற்றம் (பல்லவர் கலைப்பாணி)

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org கர்ப்பக்கிருகம், மண்டபம் என்பவற்றுக்கிடையில் அர்த்த மண்டபம் அமைந்திருந்தமைக்கான அறிகுறிகள் காணப்படவில்லை. மண்டபத்தின் நடுவில் இரு தூண் வரிசைகள் காணப்படுகின்றன. தூண்கள் எல்லாம் சிற்பங்கள் பெறாத வெற்றுத் தூண்களாகும். அவை நான்முகத் தூண்கள், தூண்வரிசைகளின் நடுவே மூலஸ்தானத்தை நோக்கிச் செல்லும் வழியுண்டு. மேலும் இரு தூண் வரிசைகள் மண்டபத் தில் உள்ளன. அவை ஓரங்களிலே மண்டபச் சுவர்களை ஒட்டி அமைந்துள்ளன. மண்டபத்தின் கூரை முற்றாகச் சிதைந்து மறைந்து விட்டது. அது கற்பாளங்களினால் அமைந்த தட்டையான கூரையாக உருவாக்கப்பட்டிருந்த-தென்று அனுமானித்துக் கொள்ளலாம்.

கோயிலை வர்ணித்தவர்கள் முகமண்டபம் ஒன்றினைப் பற்றிப் பேசுகின்றார்கள். கட்டடத்தின் வாயிற்புறத்தில் அமைந்திருக்கக் கூடியதும் அளவிற் சிறியதுமான முன்றிலையே அவர்கள் முகப்பு மண்டபம் என்று கருதினார்கள் போலும். ஆலய வாசற்கதவின் மேலமைந்த தோரணத்தின் நடுவிலே கஜலக்ஷ்மியின் சிற்றுருவம் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. வழமை போல முகப்பிலே அரைவட்டக் கல் நிலத்திலே பதிக்கப்பட்டுள்ளது. அதனைக் கடந்ததும், மூன்று படிகளைத் தாண்டி உள்ளே செல்ல முடியும். கீழ்ப்படியிலே இணைக் கணங்கள் மூன்றின் சிறிய உருவங்கள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன.

அநுராதபுர காலத்துப் பௌத்த கோயில்களில் நாலந்தா கெடிகே மட்டுமே முற்றிலும் கல்லினால் அமைக்கப்பட்ட கட்டடமாகும். கட்டடத்தின் வடிவமைப்பு, அலங்கார வேலைப்பாடுகள் என்பனவும் தனித்துவமானவை என்பதுங் குறிப்பிடற்குரியதாகும். இலங்கையில் ஏழாம், எட்டாம் நூற்றாண்டுகளில் ஏற்பட்ட திராவிட கலைப்பாணியின் செல்வாக்கினைப் பிரதிபலிக்கும் கோயிலாக அது விளங்குகின்றது. இன்னொரு வகையில் நோக்குமிடத்து அது தமிழகத்திலும் இலங்கையிலும் நிலவிய பௌத்த நிறுவனங்களுக்கிடையில் ஏற்பட்ட நெருங்கிய தொடர்புகளைப் பிரதிபலிக்கும் வரலாற்றுச் சின்னமாகவும் கொள்ளத்தக்கதாகும். ஆதிகாலத்திலே மகாவிகாரையில் உண்டான சங்கபேதமும், சங்கத்தாரிடையே பரவிய மகாயானம் தொடர்பான சிந்தனைகளும் அந்தத் தொடர்புகளை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. காஞ்சிபுரத்திலே, பல்லவர் காலத்திற் பல பௌத்த நிறுவனங்கள் அமைந்திருந்தன. அங்குள்ள சில பௌத்த கோயில்கள் சைவ, வைணவக் கோயில்களைப் போலக் கற்றளிகளாக அமைக்கப்பட்டன என்றும், அவை பல்லவர் கலைப்பாணியில் அமைந்தனவென்றும் கருதுவதற்கு இடமுண்டு. அவ்வாறாகிற் காஞ்சிபுரத்திலுள்ள பௌத்த கோயிலொன்றை முன்மாதிரியாகக் கொண்டு நாலந்தா கெடிகே அமைக்கப்பட்டதென்றும் கருதலாம். அதனால் இரு தேசங்களுக்குமுரிய கலாசார மரபுகள் சேர்க்கை பெறுகின்ற பாரம்பரியமொன்றின் சின்னமாக நாலந்தா கெடிகே கொள்ளத்தக்கதாகும்.

தேனுவரைக் கோயில்

அநுராதபுர காலத்திலே கற்றளியாக அமைக்கப்பட்ட மற்றொரு பௌத்த சமயச் சார்புடைய கோயில் தெவிநுவரவில் அமைந்திருக்கும் **கல்கே** என்பதாகும். அது உபுல்வன் கோயிலாகுமென்று பலராலும் நம்பப்படுகின்றது. அதனைப் பற்றி சே. பரணவிதான மேல்வருமாறு கூறுவார்:

அயல் நாடான தமிழ் நாட்டில், ஏழாம் நூற்றாண்டுவரை, இலங்கையிற் போலக் கட்டடங்களை மரத்தினால் அமைப்பதே வழமையாகும். அதன் பின்பு கல்லினாற் கட்டடங்களை அமைக்கத் தொடங்கினார்கள். அதன் விளைவாக இலங்கையிலும் சில கட்டடங்கள் முழுமையுங் கல்லினால் அமைக்கப்பட்டன. இலங்கையின் தென் கரையிலுள்ள தெவுந்தரவிலே உபுல்வனை வழிபடுவதற்கென்று அமைக்கப் பெற்ற கோயிலிலே சிங்கள மரபிலுள்ள மரவேலைப்பாடான கட்டுமானம் கற்றளியாக மாறிவிட்டது.¹²

கல்கே மிதமான அளவுடைய கட்டடமாகும். அதிலே கர்ப்பக்கிருகம், மண்டபம் என்னும் பகுதிகள் உள்ளன. அவற்றுக்கிடையில் அந்தராளம் போன்ற அமைப்புக் காணப்படவில்லை. கர்ப்பக்கிருகம் வெளிப்புறத்தில் 16 அடி நீளமும் அகலமுங் கொண்ட சதுரமான அமைப்பாகும். மண்டபம் 14'9 " நீளமும் 10' 3" அகலமுங் கொண்டுள்ளது. இரண்டு பகுதிகளும் ஒரே கட்டடம் போல அமைந்துள்ளமை குறிப்பிடற்குரியது. திராவிட கலைப்பாணியில் அமைந்துள்ள கோயில்களிற் காணப்படுவதைப் போன்ற அதிஷ்டானம் அதில் அமைந்திருக்கவில்லை. அதன் பீடம் உயரங் குறைந்த இருதள அமைப்பாகும்.

கல்கேயிலுள்ள சுவர்கள் 7' உயரமானவை. அவற்றிலே மாடக்குழிகளோ சிற்பங்களோ அமைக்கப்படவில்லை. அவற்றில் இடையிடையே அரைத் தூண்கள் காணப்படுகின்றன. கட்டடத்தின் கூரை தட்டையானது; அது கற்பாளங்களால் மூடப்பட்டுள்ளது. செங்கற்களினால் அமைக்கப்பட்ட சிகரமொன்று கர்ப்பக் கிருகத்தின் மேல் அமைந்திருந்ததென்று சிலர் கருதுகின்றனர். ஆனால் அதற்கான ஆதாரங்கள் எதுவுங் கிடைக்கவில்லை.

இரண்டு அம்சங்களில் மட்டுமே கல்கே பல்லவர் காலத்துத் திராவிடக் கலைப்பாணிக்குரிய கோயில்களை ஒத்திருக்கின்றது. அது கற்றளியாக அமைந்திருக்கின்றது. அதில் கர்ப்பக்கிருகம், மண்டபம் என்னும் பகுதிகள் அமைந்திருக்கின்றன. அதன் வடிவமைப்பு, கட்டுமான வேலைப்பாடுகள், அலங்காரங்கள் என்பவற்றைப் பொறுத்தவரையில் கல்கே மரபுவழியான சிங்கள கட்டடக் கலைப் பாரம்பரியத்துடன் எந்த விதமான தொடர்பினையுங் கொண்டிருக்க-வில்லை. பரணவிதான கூறுவதைப் போல சிங்கள பாரம்பரியத்திலுள்ள மரத்தினால் அமைந்த கட்டடங்களை முன்மாதிரியாகக் கொண்டு அது அமைக்கப்பட்டதென்றும் கொள்ளமுடியாது. அதற்கு முன் மாதிரியாக அமைந்த உதாரணங்கள் என்று கொள்ளமுடியாது. அதற்கு முன் மாதிரியாக அமைந்த உதாரணங்கள் என்று இந்துக் கோயிலொன்றுக்குரிய வடிவமைப்பினை அடிப்படையாகக் கொண்டு உபுல்வன் கோயிலைத் தெவிநுவரவில் அமைத்துள்ளனர் என்றே கருத முடிகின்றது. சில அம் சங் களில் அது குப் தர் கலைப் பாணிக்குரிய கோயில் களை ஒத்திருக்கின்றது. தட்டையான கூரையுடன் அமைந்த கர்ப்பக்கிருகம் மண்டபத்தோடு இணைக்கப்பட்டிருத்தல் ஆகிய பிரதான அம்சங்கள் சாஞ்சி முதலான இடங்க-ளிலுள்ள ஆதியான குப்தர் காலக் கோயில்களிலுங் காணப்படுகின்றன. எனவே, சிங்களக் கட்டடக் கலைப் பாரம்பரியத்துக்கு அன்னியமானதென்று கொள்ளப்படும் உபுல்வன் கோயில் இந்து சமயத் தொடர்பான இந்தியக் கட்டடக்கலை மரபிலுள்ள கோயிலமைப்பு ஒன்றினை முன்மாதிரியாகக் கொண்டு அமைக்கப்பட்டதென்று கருதலாம். அதனைப் பின்பற்றி வேறு கோயில்கள் இலங்கையில் அமைக்கப்பட்டி ருந் தன என்று கொள் வதற் கான எந்தவிதமான சான் றுகளும் இதுவரை கிடைக்கவில்லை.

தெவிநுவர கடல்வழியான சர்வதேச வாணிபத்தில் ஒரு தரிப்பு நிலையமாக விளங்கியதால், வாணிபத்தின் மூலமாக ஏற்பட்ட கலாசாரச் செல்வாக்கினைப் பிரதிபலிக்கும் ஒரு தொல்பொருட் சின்னமாகவும் உபுல்வன் கோயில் நோக்கற்பாலது. இந்திய வணிகரோடு கூடி வந்த கட்டடக் கலைஞர்கள் அதனை நிர்மாணித்திருத்தல் கூடும். அது பௌத்த சமயச் சார்புடைய வழிபாட்டுக்குரிய கோயில் என்பதால், தமிழகத்திலோ கலிங்கத்திலோ ஆந்திரதேசத்திலோ பௌத்த நிறுவனங்களுக்கிடையே காணப்பட்ட தேவகோட்டம் ஒன்றை முன்மாதிரியாகக் கொண்டு அது அமைந்திருப்பதற்கான சாத்தியங்களும் உண்டு. எனவே கல்கே தொடர்பாக நாம் அறிந்தவை மிகவும் சொற்பமானவை; அறியப்பட வேண்டியவை பெருமளவிலானவை. புராதன சமய வரலாறு, கலாசாரப் பரிவர்த்தனை என்னும் விடயங்களைப் பொறுத்த வரையில் கல்கே மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு தொல்பொருட் சின்னமாகும்.

இசுருமுனியாச் சிற்பங்கள்

இலங்கையிலுள்ள புராதனமான சிற்பங்களில் இசுருமுனியாவிலுள்ளவை கலாவிமர்சகர் பலரின் பாராட்டுக்களைப் பெற்ற சிறப்புடையவை. அங்கே மூன்று பிரதானமான சிற்பங்கள் கற்பாறைகளிற் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றிலொன்று ஆசனக் கோலமான தனிமனித வடிவமாகும். அதன் கலைப்பண்பும் இணையில்லாத அழகும் காண் போரைப் பெரிதும் கவர்ந்து விடுகின்றன. இன்னொன்று, தடாகமொன்றில் இறங்கி நிற்கும் யானைக் கூட்டம் ஒன்றின் காட்சி பற்றியது. அங்குள்ள மூன்றாவது சிற்பம் காதலரின் கோலமானது. அதனை உமா மகேஸ்வரரின் தோற்றம் என்று சிலர் கொள்வர்.

இசுருமுனியாச் சிற்பங்கள் அநுராதபுர காலத்திற்குரியவை. அவை ஏழாம், எட்டாம் நூற்றாண்டுகளில் உருவாக்கப் பெற்றவை என்பதில் அறிஞரிடையே கருத்தொற்றுமை உண்டு. அவற்றிலே தமிழகத்துப் பல்லவர் கலைப்பாணியின்

ஐயனாரின் வடிவம்

இசுருமுனியாவிலுள்ள மனித வடிவமான சிற்பத்தை முற்காலங்களிற் பலரும் பலவிதமாக விளக்கியுள்ளனர். "குதிரையும் மனிதனும்" என்று வர்ணிப்பது நெடுங்கால வழக்கமாகும். அது போர் வீரன் ஒருவனின் கோலமாய் அமைந்ததென்று சிலர் சிந்திக்கலாயினர்.

இசுருமுனியாவிலுள்ள சிற்பத்தை ஆனந்த குமாரசுவாமி மேல்வருமாறு வர்ணிக்கின்றார் :

அநுராதபுரத்திலே இசுருமுனியா விஹாரை என்று இந்நாட்களிலே சொல்லப்படும் இடத்திலே, பெருங்கற் பாறையொன்றின் பகுதி நிலத்தின் மேலே தெரிகின்றது. பிளவுண்ட அப்பாறையின் முன்புறத்திலே செயற்கை முறையில் அமைந்த சிறிய குளமுண்டு. அந்தப்பாறை ஏழாம் நூற்றாண்டில், மாமல்லபுரத்திலுள்ள கங்காவதாரம் போன்று சிறிய அளவிலே செதுக்கப்பட்டுள்ளது. பாறையில் ஆசனக் கோலமான வடிவமொன்று அமைந்துள்ளது. அதன் அருகிலே குதிரையின் உருவம் தெரிகிறது. அது கபில முனிவரின் உருவம் போலத் தெரிகின்றது. அது தூய்மையான பல்லவர் கலைப்பாணியில் அமைந்திருக்கின்றது. இலங்கையி-லுள்ள மிகவும் சிறந்த சிற்பங்களில் அதுவும் ஒன்றாகும்.¹³

இசுருமுனியாவிலே, குதிரை சகிதமாகக் காணப்படும் வடிவம் இராமாய-ணத்திலே, பால காண்டத்தில் வர்ணிக்கப்படும் கபில முனிவரின் வடிவமாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது என்பது ஆனந்த குமாரசாமியின் கருத்தாகும்.

இந்தியக் கலைகளின் விமர்சகர்களில் ஒருவரான வின்சென்ற் ஸ்மித் என்பாரும் அக்கருத்தை ஏற்றுக் கொண்டுள்ளார். அதன் சிறப்புகளைக் குறித்து அவர் மேல்வருமாறு புகழ்ந்துரைக்கின்றார் :

இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் உருவாக்கப்பட்ட தலைசிறந்த கலை வடிவங்களில் இதுவும் ஒன்றாகுமெனக் கருதுகின்றேன். அதன் கோலம் சாந்தமானது தோற்றம் கம்பீரமானது. உருவம் அமைந்துள்ள கோலம் கடினமானதெனினும் அது மிகுந்த திறமையோடும் ஒப்பில்லாத எளிமையுடனும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.¹⁴

அக்கினி, பர்ஜன்ய ஆகிய தேவர்களை அடையாளபூர்வமாக உணர்த்தும் வகையில் இசுருமுனியாச் சிற்பம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

என்ற விநோதமான கருத்தைச் சேனரத் பரணவிதான முன்வைத்துள்ளார். ஆனால், இதனைப் பிரபலமான கலாவிமர்சகர் எவரும் ஒப்புக் கொண்டுள்ளதாகத் தெரியவில்லை. அச்சிற்பத்தின் வடிவமைப்பினை நன்கு ஆராய்ந்த பின்பே அதனை அடையாளங்காண முடியும். அதன் அம்சங்கள் மேல்வருமாறு அமைந்துள்ளன :

உருவம் ஆசனக் கோலத்தில் அமைந்துள்ளது. அந்தக் கோலம் மகாராஜ லீலாசனம் எனப்படும். எதுவிதமான பீடமுமின்றித் தரையிலே அமர்ந்திருக்கும் கோலத்தில் அது செதுக்கப்பட்டுள்ளது. இடக்கால் உண்ணோக்கி மடித்து நிலத்தில் வைக்கப்பட்ட நிலையிலே தெரிகின்றது. வலக்கால் மடித்துப் பாதம் நிலத்தை ஊன்றிய நிலையிலே காணப்படுகின்றது. இடக்கை தரையில் ஊன்றிய கோலத்திலும், வலக்கை முழங்காலிற் படிந்த நிலையில் நீட்டிய கோலத்திலுந் தெரிகின்றன. முகம் சுந்தரக் கோலமானது. கண்கள் தூரநோக்கினைப் பிரதிபலிக்கின்றன. புருவங்கள் வில் போல வளைந்த வடிவமானவை. மூக்கு மெலிந்து நீண்ட அமைப்பினைக் கொண்டுள்ளது. தலைமேல் மகுடம் எதுவுங் காணப்படவில்லை. கேசம் சடாபாரமாக அமைந்திருக்கின்றது. அது தலைக்கு மேலும் கீழும் விரிசடை போன்ற தாழ் சடையாகத் தெரிகின்றது.

இடுப்பைச் சுற்றிக் கட்டிய, மென்மையான சிறிய வஸ்திரத்தின் அடையாளம் தெரிகின்றது. தோள் வலையம், கைவளை, கழுத்து மாலைகள் போன்ற ஆபரணங்கள் உருவத்தில் அமைந்துள்ளன. அவற்றோடு உபவீதம் என்னும் முப்புரி நூலும் தெரிகின்றது. வலப்பக்கத்திலே குதிரையின் முகம் அழகாக அமைந்திருக்கின்றது. வலக்கை சவுக்கினைப் பிடித்துள்ள கோலத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இவற்றுட் பல பிரதானமான அம்சங்கள் வேறு பல சிற்பங்களிலுங் காணப்படுகின்றன. ஆண்டியகல என்னும் இடத்திலுள்ளதும் கற்பாறையிலே குடையப்பட்டதுமான சிற்பம் இதனைப் போன்றதென்றும், கபில முனிவரின் உருவமாய் அமைந்ததென்றும் முன்பு ஹோகார்ட் (Hocart) குறிப்பிட்டார். ஆனால் அதன் வேலைப்பாடுகள் முற்றுப் பெறவில்லை. இரு சிற்பங்களும் ஆசனக் கோலத்தில் ஒரே விதமாக அமைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. ஆண்டியகலவிற் காணப்படும் சிற்பத்திலும் பல்லவர் கலைப்பாணியின் சாயல்கள் படிந்திருப்பதாகச் சொல்லப்படுகின்றது.

அம்ஸ்ரர்டாம் பல்கலைக்கழகத்துப் பேராசிரியராக விளங்கியவரும் தென்னாசிய கலைகள் பற்றி நிபுணத்துவம் காரணமாக உலகப் புகழ் பெற்றவருமான லொனாஹஸன் டீ லியூ அம்மையாரின் முயற்சிகளின் பயனாக இசுருமுனியா சிற்பம் பற்றிப் புதிய சிந்தனைகள் ஏற்படலாயின. இசுருமுனியாவிலுள்ள மனிதவடிவமான சிற்பம் ஐயனாரின் வடிவமென்ற கருத்தை முதன்முதலாக அவர் முன்வைத்தார். அவர் தனது கருத்துக்கு அழுத்தங் கொடுக்கும் வண்ணமாகக் கர்நாடகத்திலும் தமிழகத் திலும் காணப்படும் பல புராதனமான ஐயனார் வடிவங்களின் பிரதிமாலக்ஷணங்களை உதாரணமாகக் கொண்டார்.¹⁵

கர்நாடகத்திலே துங்கபத்திரை ஆற்றங்கரையில் அமைந்துள்ள ஆலம்பூர் என் னுங் கிராமத் தில் விஸ் வ பிரம்மா கோயில் ஒன்றுள்ளது. அதில் இசுருமுனியாவிலுள்ள சிற்பத்தைப் போன்ற படிமம் ஒன்றுண்டு. இரண்டு வடிவங்களின் பிரதிமாலக்ஷணங்களும் ஒரே விதமானவை. ஆலம்பூர் சிற்பம் ஆசனக் கோலமானது. அதுவும் மகாராஜலீலாசனம் என்ற வகையில் அமைந்துள்ளது. அதன் கால்களின் அமைப்பு இசுருமுனியாச் சிற்பத்தில் உள்ளதைப் போல அமைந்திருக்கின்றது. அதன் சடாபாரமும் விரிசடையான தாழ்சடையாகும். அப்படிமத்தின் இடப்பக்கத்திற் குதிரை முகம் தெரிகின்றது. ஆலம்பூரிலுள்ள சிற்பம் ஐயனாரின் வடிவமாகும். அதனால் இசுருமுனியாவிலுள்ள சிற்பத்தையும் ஐயனாரின் உருவமெனக் கொள்வது மிகவும் பொருத்தமானதாகும்.¹⁶

> Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

தமிழகத்தில் ஐயனாரின் படிமங்கள் பல்லவர் காலம் முதலாகக் கிடைக்கின்றன. வட-ஆற்காடு மாவட்டத்திலுள்ள எசலம் என்னும் ஊரிலே, பல்லவர் காலத்துக்குரிய ஐயனாரின் படிமமொன்று காணப்படுகின்றது. அதன் அம்சங்களும், ஆலம் பூர், இசுருமுனியா ஆகிய இடங்களிற் காணப்படும் வடிவங்களில் உள்ளவற்றைப் பெரிதும் ஒத்திருக்கின்றன. சோழர் காலத்துப் படிமங்களிற் சில புதிய அம்சங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. முதலாம் இராஜராஜன் காலத்தில் உருவாக்கப்பட்ட படிமமொன்று திருப்பத்தூரிலே காணப்படுகின்றது. அதில் ஐயனார் இளமைக் கோலத்துடனும் சுருண்ட நீளமான கேசங்கள் அமைந்த சடாபாரத்துடனும் விளங்குகின்றார். எசலத்திலுள்ள படிமத்திற் போலவே கால்கள் அமைந்திருக்-கின்றன. ஆயினும், அதிலே கைகளில் ஒன்று படைக்கலம் ஏந்திய கோலத்துடன் அமைந்துள்ளது. கண்ணபுரத்திலும் ஐயனாரின் புராதனமான படிமங் காணப்படு-கின்றது. அது சோழர் காலத்துக்கு முற்பட்டது போலத் தெரிகின்றது. அந்தப் படிமத்திலுள்ள கரமொன்றிலே சவுக்கின் உருவந் தெரிகின்றது.¹⁷

காஞ்சிபுரத்திலுள்ள ஐயனாரின் படிமமொன்றிலே ஒரு கால் மடித்து ஆசனத்தில் வைக்கப்பட்ட நிலையிற் காணப்படுகின்றது. மற்றக்கால் உயர்த்தியும் முழங்கால் மட்டத்திலே கீழ்ணோக்கிய வண்ணமாக மடித்துப் பாதம் ஆசனத்தில் ஊன்றிய நிலையிலும் அமைந்திருக்கின்றது. கால்களின் அமைப்பு ஆலம்பூர், எசலம், இசுருமுனியா ஆகிய இடங்களிலுள்ள உருவங்களிற் போலவே காணப்படுகின்றது. அதன் தலையில் உயரமாக மகுடம் அமைந்திருக்கின்றமை ஒரு புதிய அம்சமாகும். ஆசனத்தின் வலப்பக்கத்தில் ஐயனாரின் வாகனமாகிய குதிரையின் உருவம் அமைந்துள்ளது. திருவனந்தபுரம் அருங்காட்சியகத்திலே காணப்படும் 17ஆம் நூற்றாண்டுக்குரிய ஐயனாரின் உலோகப் படிமத்திலும் இசுருமுனியாச் சிற்பத்தின் அம்சங்கள் அமைந்திருக்கின்றமையும் கவனித்தற்குரியதாகும்.

ஐயனார் வழிபாடு மிகவும் புராதனமானது. அது ஆரம்பத்தில் வைதீகத் தொடர்பற்றதாகும். அது தென்னிந்தியாவிலே துங்கபத்திரை நதிக்குத் தெற்கிலுள்ள பகுதிகளில் மிகவும் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தது. ஐயனாரை ஐயப்பன், சாத்தன், ஹரிஹரபுத்திரன் என்னும் பெயர்களாற் குறிப்பிடுவது வழக்கம். சாத்தன், ஐயனார் என்னும் பெயர்கள் தமிழர் சமுதாயத்திலே புராதன காலம் முதலாக வழங்கி வந்தமைக்குச் சங்க நூல்களிற் சான்றுகள் காணப்படுகின்றன. இலங்கையிலே பல்லவர் காலமளவில் ஐயனார் வழிபாடு நிலவியமைக்கு இசுருமுனியாச் சிற்பம் ஒரு சிறந்த எடுத்துக் காட்டாகும். நுவரகலாவிய பிரதேசத்தில் 20ஆம் நூற்றாண்டு வரை ஐயனார் வழிபாடு சிங்கள மக்களிடையிலே காணப்பட்டது. அவர்கள் ஐயனாரை ஐயனக என்ற பெயராற் குறிப்பிட்டனர். இலங்கையின் வடபகுதிகளிலும் கிழக்குப் பகுதிகளிலும் ஐயனார் வழிபாடு சைவர்களிடையே இன்றுங் காணப்படுகின்றது.

கிராமிய வழிபாட்டிற் சிறப்பிடம் பெற்றிருந்த ஐயனாரை ஐந்தாம், ஆறாம் நூற்றாண்டுகளில் வைதீக வழிபாட்டு மரபுடன் இணைத்து விட்டனர். அதன் பயனாகவே ஐயனாரைச் சிவகுமாரனாகக் கொள்ளலாயினர். ஏழாம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்டதான பிராஹ்மண புராணத்தில் ஐயனாரின் உற்பத்தி பற்றிய கதை காணப்படுகின்றது. மகாவிஷ்ணு மோகினி வடிவமாகிச் சிவனோடு கூடியதால் ஐயனார் உற்பவித்தார் என்றும், அதனால் அவருக்கு ஹரிஹரபுத்திரன் என்னும் நாமம் உண்டாகியதென்றும் அதிலே கதை சொல்லப்படுகின்றது. சைவம், வைணவம் ஆகிய சமயநெறிகள் இரண்டிலும் ஐயனார் வழிபாடு இணைந்து விட்டமையினை ஜனரஞ்சகமான முறையில் விளக்கும் கதையாகவே இது கொள்ளத்தக்கதாகும். காலப்போக்கில் ஐயனாரின் படிமங்களை ஆலயங்களிலே தாபனம் பண்ணி வழிபடும் வழக்கம் ஏற்பட்டு விட்டது. ஆகமப் பிரகாரமான சிற்பசாஸ்திர நூல்களில் ஐயனார் படிமத்தின் பிரதிமாலக்ஷணங்கள் வர்ணிக்கப்படுகின்றன. முன்பு கவனித்தவாறு காலப்போக்கில் அவற்றிலே புதிய அம்சங்களும் சேர்க்கப்பட்டன.

பொதுவாக ஐயனாரை இளமை பொருந்திய காவற்கடவுளாகக் கொள்வது வழமை. ஐயனாரின் கோயில்கள் குளம், வயல், வனம், மலை ஆகியவற்றின் எல்லைப்புறத்தில் வைக்கப்படும். வயல்களையும், புனம், தோட்டம் போன்றவற்றையும் ஐயனார் காவல்புரிவதாகக் கருதினார்கள். குதிரையும், யானையும் ஐயனாரின் வாகனங்களாகக் கொள்ளப்படும். இசுருமுனியாவிலுள்ள சிற்பத்திற்கு ஐயனார் பற்றிய சிந்தனைகளும் ஐதீகங்களும் சாலப் பொருந்துவனவாகும்.

அந்தச் சிற்பம் அநுராதபுரத்திலுள்ள பெருங்குளமான திஸ்ஸவாவியின் அணைக்கட்டின் சமீபமாக அமைந்திருக்கின்றது. அது உயரமான நிலத்திற் கற்பாறையிலே செதுக்கப்பட்டுள்ளது. அதனாற் காவற் கடவுளின் படிமமாக அதனை அமைத்துள்ளனரென்று கருதமுடிகின்றது. அதன் அம்சங்கள் எல்லாம் ஐயனாரின் சிற்பங்களில் உள்ளவற்றைப் பெரிதும் ஒத்திருக்கின்றன. உருவத்தின் ஒரு புறத்திலே குதிரை முகம் அமைந்துள்ளமை அது ஐயனாரின் வடிவமாகும் என்பதை உறுதி செய்கின்றது. ஐயனார் வழிபாடு இலங்கையிலே புராதனமானதென்றும் பல்லவரின் செல்வாக்கு ஏற்பட்டமையின் விளைவாக அநுராதபுரத்திலே ஐயனாரின் கோலத்தைப் பெளராணிக வர்ணனைகளுக்கும் சிற்ப சாஸ்திர விதிகளுக்கும் ஏற்புடைய வண்ணமாக உருவாக்கினார்கள் என்றும் கருத முடிகின்றது.

தடாகத்தில் நிற்கும் யானைகள்

ஐயனாரின் வடிவம் அமைந்துள்ள கற்பாறையின் ஒரு பக்கத்திலே, இயல்பாக அமைந்துள்ள பாறைப்பிளவின் இரு பக்கங்களிலும் தடாகமொன்றில் நிற்கும் யானைகளின் காட்சி சிற்பமாக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. பாறைப்பிளவின் இடப்பக்கத்தில் நான்கு யானைகளின் உருவங்கள் உள்ளன. அவற்றில் இரண்டு பெரிய யானைகளின் வடிவங்களாகும். அவ்விரண்டினுள் ஒன்று கொம்மன் யானை; மற்றையது பெண் யானையின் வடிவம் போலத் தெரிகின்றது. அவற்றுக்கு முன்னால் யானைக் கன்றுகள் இரண்டின் காட்சி காணப்படுகின்றது. வலப்பக்கத்திலே பெரிய வேழம் ஒன்றின் உருவந் தெரிகின்றது. குளத்து நீரை முகந்து கொள்வதற்கு ஏற்றவாறு அது துதிக்கையினை மேலே உயர்த்திய கோலத்திற் காணப்படுகின்றது. அதன் கால்களின் அடிப்பாகங்கள் நீரில் அமிழ்த்தியுள்ள வகையிலே தெரியுமாறு

உருவம் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

இலங்கையிற் பல்லவர் கலாசாரம்

மாமல்லபுரத்துச் சிற்பங்களை உதாரணமாகக் கொண்டு இசுருமுனியாச் சிற்பங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன என்பது ஆனந்த குமாரசுவாமி, லொஹைஸன் டீ லியூ ஆகிய மேதைகளின் கருத்தாகும். மாமல்லபுரத்துக் கற்பாறை மிகவும் விசாலமானது. அதன் இயல்பான தோற்றத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஒரு தத்துவ விளக்கமாக, அங்கே கவர்ச்சி மிக்கதான புராணக்கதை ஒன்றினை ஆதாரமாகக் கொண்டு அற்புதக் கோலமான சிற்பமொன்றை வடிவமைத்துள்ளனர். ஒப்பீட்டு அடிப்படையில் நோக்குமிடத்து இசுருமுனியாச் சிற்பம் மிகவும் சிறியது. கங்கையின் உற்பத்தியினையோ பக்திப் பிரவாகத்தினாற் சீவராசிகளின் மனோபாவங்களில் ஏற்படக் கூடிய மாற்றங்களையோ அவை பிரதிபலிக்கவில்லை.

கற்பாறையின் மேலே அமர்ந்திருக்கும் நிலையிற் காணப்படும் ஐயனாரின் கோலத்திற்கும் தடாகத்திலே தங்கி நிற்கும் கோலத்திலுள்ள யானைகளின் காட்சிக்கும் ஏதோவிதமான தொடர்பு இருந்திருக்கலாம். யானையை ஐயனாரின் வாகனமாகக் கொள்வது மரபாகும். தடாகத்திலே இறங்கி நிற்கும் யானைக் கூட்டத்தைக் கவனித்த வண்ணமாக அமர்ந்திருக்கும் கோலத்தில் ஐயனாரின் வடிவம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது என்று கருதலாம்.

இசுருமுனியாவிலுள்ள யானைகள் இறங்கி நிற்கும் தடாகம் போன்ற காட்சியொன்று திசவாவியின் அணைக்கட்டுக்குச் சமீபத்திலுள்ள சிறு குளமொன்றின் அண்மையிற் காணப்படும் பாறைச் சரிவிலே செதுக்கப் பெற்றுள்ளது. அக்காட்சியிலே தாமரைச் செடிகளும் மீன்களும் நிறைந்துள்ள தடாகத்திலே யானைகள் நிற்கும் கோலம் தெரிகின்றது. இரு சிற்பங்களும் ஒரே கலைப்பாணியின் அம்சங்களைப் பிரதிபலிக்கின்றன. அத்துடன் அவை ஒரே காலத்துக்குரியனவாதல் வேண்டும். வடமத்திய மாகாணத்திலே, கட்டுப்பிலான என்னுமூரிலே, ஆற்றோரத்தில் யானை ஒன்றின் உருவம் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. அது இசுருமுனியாவிலும் திசவாவிக் கரையிலும் காணப்படும் யானைகளைப் போல வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆயினும், அவற்றைக் காட்டிலும் மிகுந்த கலை வனப்புடன் அது விளங்குகின்றது. இலங்கையில் ஏற்பட்டிருந்த மாமல்லபுரக் கலைப்பாணியின் செல்வாக்கிற்கு அதுவும் ஒரு உதாரணமாகும்.

காதலர் வடிவான சிற்பம்

இசுருமுனியாவிலுள்ள மற்றுமொரு சிற்பம் ஆணும் பெண்ணும் அணைந்து கூடியிருக்கும் உருவமாகும். இதனையொத்த வேறெந்த வடிவமும் இதுவரை இலங்கையிற் காணப்படவில்லை. அதிற் குப்தர் கலைப்பாணியின் சாயல்கள் படிந்துள்ளன என்று பரணவிதான முதலியோர் கருதுவர். அது நான்காம், ஐந்தாம் நூற்றாண்டுகளைச் சேர்ந்ததென்றும் பரணவிதான கொள்வார்.¹⁸ ஆயினும் ஏழாம் நூற்றாண்டிற்கு முற்பட்டதென்று கொள்வதற்கான தகுந்த காரணம் எதுவும் இல்லை. அது சாலியகுமாரன், அசோகமாலா ஆகியோரின் வடிவம் என்பது பரணவிதானவின் கருத்தாகும்.¹⁹ அநுராத செனெவிரத்ன முதலிய கலாசார விமர்சகர் சிலர் அச்சிற்பம் சிவன், பார்வதி ஆகியோரின் வடிவங்களைக் குறிக்கும் என்பர். இரு வடிவங்களிலுங் காணப்படும் அங்கலக்ஷணங்கள் கட்டழகு வாய்ந்த மனிதரின் கோலங்களைப் போன்றவை. வடிவங்கள் இரண்டும் ஆசனக் கோலமானவை. ஆசனம் நீள்சதுர வடிவங் கொண்டது. தெய்வப் படிமங்கள் அமைந்திருக்கும் பீடம் போல அவை காணப்படவில்லை. இருவரது கண்களும் மூடிய கோலத்தில் அமைந்துள்ளன. ஆணின் இடக்கரம் பெண்ணை அணைத்த கோலமாய் அமைந்துள்ளது. வலக்கரம் கடக முத்திரையில் அமைந்துள்ளது. பெண்ணுருவத்தின் வலக்கரம் கடகஹஸ்தமாக அமைந்துள்ளது. இடக்கரம் ஆசனத்தில் ஊன்றிய கோலத்தில் அமைந்திருக்கின்றது. சிவ சின்னங்களான சூலம், மான், மழு, உருத்திராக்கம் போன்றவற்றின் உருவங்கள் சிற்பத்திலே காணப்படவில்லை. கங்கை, நிலவு, கபாலம், பாம்பு ஆகியவற்றின் வடிவங்களும் ஆணுருவத்தின் சடை மேலே தெரியவில்லை. எனவே இந்தச் சிற்பத்தை உமா-மகேஸ்வரரின் வடிவமென்று உறுதியாகக் கொள்ள முடியவில்லை. வலக்கரங்கள் முத்திரைக் கோலமாய் அமைந்திருப்பதும், ஆணுருவின் பின்புறத்தே பிரபா மண்டலத்தின் வடிவம் அமைந்திருப்பதும் சிற்பத்திற் காணப்படும் உருவங்கள் தெய்வாம்சம் கொண்டவர்களின் கோலமானவை என்ற கருத்துக்கு ஏதுவாகின்றன.

இதுவரைகவனித்தவற்றின் அடிப்படையிலே ஆறாம் நூற்றாண்டு முதலாகப் பல்லவரின் செல்வாக்கு கணிசமான அளவில் ஏற்பட்டிருந்ததென்று கருதலாம். பல்லவ-கிரந்த எழுத்துகளிலே பல சாசனங்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன. அவை மகாயானச் சார்புடைய சமஸ்கிருத மொழிச் சாசனங்களாக அமைந்துள்ளன. சிங்கள மொழிக் கல்வெட்டுகளிலும் கிரந்த எழுத்துக்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. சமஸ்கிருத மொழியின் செல்வாக்கின் காரணமாகச் சிங்கள மொழியிலே புதிய எழுத்துக்கள் வழக்கில் வந்தன. சமஸ்கிருத மொழியில் உள்ளவற்றைப் போன்ற எல்லா ஒலி வடிவங்களையும் குறிப்பதற்கேற்ற வகையிலே எழுத்துக்கள் சீரமைக்கப்பட்டன. மேலும், சிங்கள மொழிக்குரிய வரிவடிவ வளர்ச்சியிற் கிரந்த எழுத்துக்களின் செல்வாக்கு குறிப்பிடத்தக்களவிலே ஏற்பட்டது.

பௌத்த சமய நிறுவனங்கள் இந்து சமய வழிபாட்டுத் தலங்கள் என்பவற்றின் மூலமாக மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த தொடர்புகள் ஏற்பட்டிருந்தன. அதனால் மகாயான சம்பிரதாயத்திலே அபிவிருத்திகள் ஏற்பட்டன. சைவசமயத்தைப் பொறுத்தவரையிற் பக்தி இயக்கத்தின் செல்வாக்கு இலங்கையில் ஏற்பட்டது. திராவிட கலைப்பாணியின் செல்வாக்கு கட்டட, சிற்பக்கலைகளிற் பிரதிபலித்தது. அநுராதபுரத்து மண்டளிகளான சைவக் கோயில்கள் யாவும் வடிவமைப்பிலே திராவிடக் கலைப்பாணியிலுள்ள கோயில்களை முன்மாதிரியாகக் கொண்டு அமைக்கப்பட்டிருந்தன. அத்துடன் பல்லவர் கலைப்பாணி ஏற்படுத்திய செல்வாக்கின் விளைவாக இலங்கையிலே கற்றளிகளை அமைத்தார்கள். கற்றளியான நாலந்தா **கெடிகே** காஞ்சிபுரத்திலுள்ள மகேந்திரவர்மேஸ்வரத்தின் அம் சங்கள் சிலவற்றைக் கொண்டுள்ளமை குறிப்பிடற்குரியது. சிற்பக் கலைவளர்ச்சியிற் பல்லவர் கலைப்பாணி ஏற்படுத்தியிருந்த செல்வாக்கிற்கு இசுருமுனியாச் சிற்பங்கள் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும்.

அடிக்குறிப்புகளும் விளக்கவுரைகளும்

- вп. இந்திரபாலா, "அநுராதபுரத்திலுள்ள நான்கு நாட்டார் கல்வெட்டு" சிந்தனை பதிப்பாசிரியர் கா. இந்திரபாலா, பேராதனை, 1968, pp. 31-35; K. Indrapala, "Two Inscriptions from the "Hindu Ruins", Anuradhapura", Epigraphia Tamilica Ed. K. Indrapala, Jaffna Archaeological Society, 1974, pp. 1 - 5; H.C.P. Bell, Archaeological Survey of Ceylon Annual Report (ASCAR) for 1893, Government Printer, Colombo; South Indian Inscriptions Vol. 4 Ed. Krishna Sastri, No. 1405.
- 2. மானவர்மன் அரசகுலத்தைச் சேர்ந்த கஸபன் என்பவனின் மகனாவன், அவன் மலயராஜ என்னும் சங்கமானனின் மகளைத் திருமணஞ் செய்து கொண்டு, உத்தரதேசத்திலே மறைந்து வாழ்ந்தான். அதனைப்பற்றி ஒற்றர்கள் மூலமாக அரசனாகிய ஹத்தடாத்தன் அறிந்து கொண்டான். அதனால் மானவர்மன் இலங்கையிலிருந்தும் வெளியேறி, நாவலந்தீவினை அடைந்து, அங்கே அரசனாகிய நரசிம்மவர்மனின் ஆதரவினைப் பெற்றான். மகாவம்சம் 47: 2-5.
- 3. மகாவம்சம். 47: 6-40.
- 4. மகாவம்சம். 47: 41-60.
- 5. S. Paranavitana, "Tiriyay Rock Inscription", Epigraphia Zeylanica (EZ), Vol. 4, Ed. S. Paranavitana, London, 1943, p. 152.
- S. Paranavitana, "Kuccaveli Rock Inscription", EZ, Vol.3 (1928 1933), London, 1933, pp. 158 - 161.
- 7. S. Paranavitana, "Tiriyay Rock Inscription", EZ, Vol. 4, p. 152.
- 8. H.C.P. Bell, ASCAR, 1893, pp. 4 5.
- Senaka Bandaranayake, Sinhalese Monastic Architecture, E. J. Brill, Leiden, 1971, p. 154.
- S. Paranavitana, "Civilization of the Period : Religion, Literature and Art", University of Ceylon, History of Ceylon, Volume I, Part 1, Ed - S. Paranavitana, University Press, Colombo, 1959, p. 401.
- 11. Senaka Bandaranayake, Sinhalese Monastic Architecture, pp. 351 352.
- 12. S. Paranavitana, "Civilization of the Period: Religion, Literature and Art", University of Ceylon History of Ceylon, p. 401.
- 13. Ananda K. Coomaraswamy, *History of Indian and Indonesian Art*, London, 1927, p. 162.
- 14. Vincent A. Smith, A History of Fine Art In India and Ceylon, Clerendon Press, Oxford, 1930, pp. 148 - 149.

- 15. J. E. L. Van Lohuizen de Leeuw, "Rock cut Sculptures at Isurumuni", கொழும்பில் நடைப்பெற்ற ஆசியத் தொல்பொருளியல் மாநாட்டில் ஏறக்குறைய முப்பது வருடங்களுக்கு முன் சமர்ப்பித்த கட்டுரை. படிவம் 18 பக்கங்கள்.
- 16. மேலது.
- 17. மேலது.
- 18. C. W. Nicholas And S. Paranavitana, A Concise History of Ceylon, University Press, Colombo, 1961, p. 180.
- 19. மேலது.

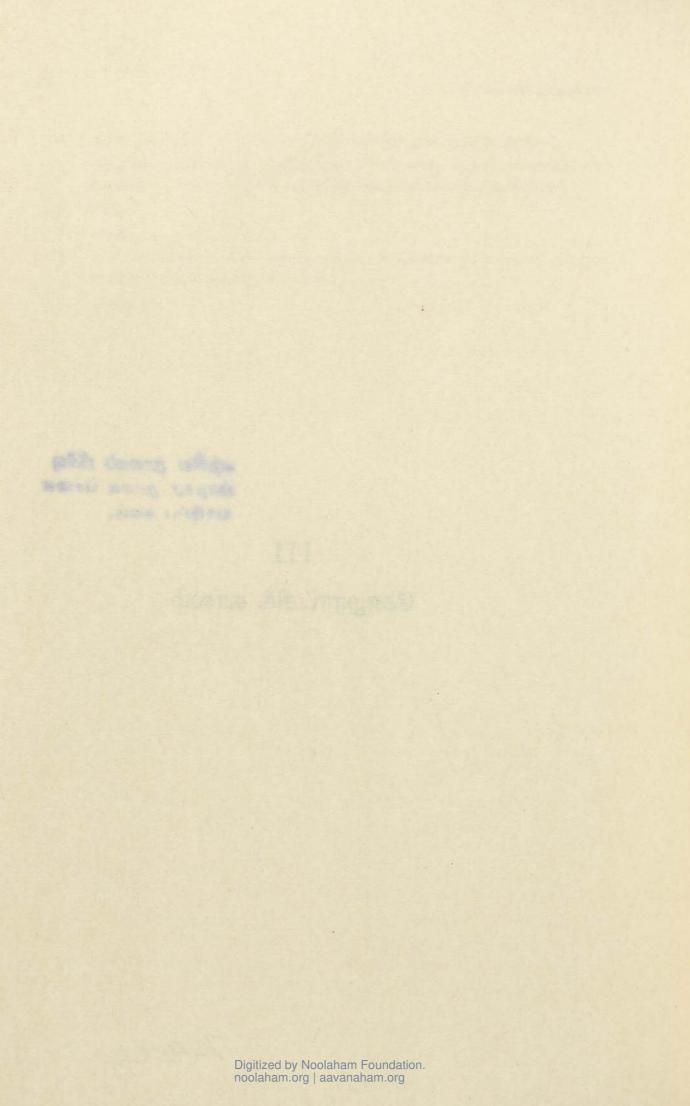
ஆற்ற நாகைப் பிரிலு மாமகா நாலக சேனை MIT Philis easily.

III

சோழராட்சிக் காலம்

749SCC

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

சோழர் காலத்துப் பண்பாட்டு மரபுகள்

பொது சக

unitin

1. சோழப் பேரரசிற் சமய, கலாசார அபிவிருத்திகள்

பத்தாம் நூற்றாண்டின் முடிவிலே, அருண்மொழிவர்மனாகிய முதலாம் இராஜராஜ சோழனின் ஆட்சியில் (985-1016), அயலிலுள்ள இராச்சியங்கள் பலவற்றைக் கைப்பற்றி வலிமைமிக்க பேரரசொன்றைச் சோழர்கள் அமைத்தார்கள். அவனுடைய ஆட்சியின் ஆரம்பத்திற் பாண்டிநாடு, சேரநாடு, இலங்கை, கொல்லம், கங்கபாடி, நுளம்பபாடி, வேங்கி ஆகியவற்றையும், மேற்கிலுள்ள தீவுக்கூட்டங்கள் சிலவற்றையுஞ் சோழர் கைப்பற்றிக் கொண்டனர்.¹

தமிழகத்துக்கு வடக்கிலுள்ள இராச்சியங்கள் மீது சோழர் நடத்திய படையெடுப்புகளுக்கு, இளவரசனான மதுராந்தகன் தலைமை தாங்கிச் சென்றான். அவன் போர்களில்ாட்டிய சாதனைகளும் இராஜராஜன் காலத்தில் ஏற்பட்ட சோழரின் ஆதிக்கப் படர்ச்சிக்கு ஏதுவாயிருந்தன. மதுராந்தகன் கங்கபாடி, வேங்கி என்னும் மண்டலங்களுக்குப் பொறுப்பான தண்டநாயகனாக நியமனம் பெற்றிருந்தான். அவன் துளுவம், கொங்கணம் ஆகிய நாடுகளையும் கைப்பற்றியதோடு சேரனை அவனுடைய நாட்டிலிருந்தும் துரத்தினான்.²

மதுராந்தகனை கி.பி.1012 ஆம் ஆண்டிலே துணையரசனாக முடி குட்டினார்கள். அதன்பின் அவனுக்கு 'இராஜேந்திரன்' என்னும் பட்டப்பெயர் உரியதாகியது. இராஜராஜன் இறந்தபின் கி.பி.1016 ஆம் ஆண்டிலே இராஜேந்திரன் சோழச் சக்கரவர்த்தியாக முடிசூடிக் கொண்டான். அவனுடைய ஆட்சியிற் சோழராதிக்கம் உன்னத நிலையினை அடைந்தது. செல்வ வளத்திலும், ஆட்சித் திறனிலும், கலாசார மேம்பாட்டிலுஞ் சோழப்பேரரசு பரத கண்டத்திலே முன்னணியில் இருந்தது. இராஜேந்திரனின் கங்கைப் படையெடுப்பு, கடாரப் படையெடுப்பு ஆகியன கவிவாணரினாலும் அரண்மனை அதிகாரிகளினாலுஞ் சிறப்புமிக்க சாதனைகளாக நெடுங்காலம் போற்றப்பட்டன. அவற்றின் காரணமாக முறையே கங்கை கொண்ட சோழன், கடாரங்கொண்டசோழன் என்னுஞ் சிறப்புப் பெயர்கள் அவனுக்குரியன வாகின. கங்கைப் படையெடுப்பினைத் திக்குவிசயம் என்று திருவாலங்காட்டுச் செப்பேடுகள் வருணிக்கின்றன. கங்கைப் படையெடுப்பின் விளைவாக ஓங்கி உயர்ந்த தன் புகழைப் பரத கண்டத்தவர்க்கு உணர்த்தும் வண்ணமாக கங்கைகொண்ட சோழபுரம் என்னும் புதியதோர் இராசதானியை இராஜேந்திரன் அமைத்தான். அதனை "ஜலமயமான ஜயஸ்தம்பம்" என்று திருவாலங்காட்டுச் செப்பேடுகள் வருணிக்கின்றன.

சோழப்பேரரசு சோழமண்டலம், ஜயங்கொண்ட சோழமண்டலம் (தொண்டை நாடு), இராஜராஜப் பாண்டி மண்டலம், மலைமண்டலம் (சேரநாடு), அதிராஜராஜ மண்டலம் (கொங்கு தேசம்), முடிகொண்ட சோழமண்டலம் (கங்கபாடி), நிகரிலிச் சோழ மண்டலம் (நுளம்பபாடி), ஈழமான மும்முடிச் சோழ மண்டலம், வேங்கி மண்டலம் என்னும் ஒன்பது பிரிவுகளைக் கொண்டிருந்தது. ⁴ வேங்கியிற் சோழரின் ஆதரவுடன் கீழைச் சாளுக்கிய மரபினரான சக்திவர்மன், விமலாதித்தன் என்போரும் அவர்களின் வழியினரும் ஆட்சிபுரிந் தனர். ஏனைய மண்டலங்கள் எட்டும் சோழரின் ஆட்சியின்கீழ் அமைந்திருந்தன.

அவற்றுள் ஒவ்வொன்றும் இராஜராஜனின் காலத்தில், அவனுடைய சிறப்புப் பெயர்களுள் ஒவ்வொன்றினால் வழங்கின. மண்டலங்கள் முன்பு தனித்தனி இராச்சியங்களாய் இருந்தமையும் குறிப்பிடத்தகுந்தது. இராஜேந்திர சோழன் மண்டலங்கள் சிலவற்றின் இராஜப்பிரதிநிதிகளாக இளவரசரிற் சிலரை நியமித்தான். அத்தகைய இளவரசர் அரசர்க்குரிய பட்டாபிஷேகம் பெற்று முடிசூடிக் கொண்டனர். அவர்களுள் ஒவ்வொருவரும் தாம் அதிகாரஞ் செலுத்திய நாட்டு வழமைகளுக்கு ஏற்பப் பட்டங்களைச் சூடிக் கொண்டனர்.

இராஜேந்திரனின் மகனாகிய சுந்தரசோழன் மதுரைக்குச் சென்று, அங்கு தங்கியிருந்து பாண்டிநாட்டின்மீது அதிகாரஞ் செலுத்தினான். அவனுடைய காலத்தில் மதுரை, இராஜேந்திர சோழபுரம் என்னும் புனர்நாமத்தைப் பெற்றது. அங்கு புதிதாக அமைக்கப்பெற்ற அரண்மனையில் அவன் தங்கியிருந்தான். அவனைச் சோழபாண்டியன் என்று குறிப்பிட்டனர். பாண்டிய மன்னர்களின் மாறிவரும் பட்டப்பெயர்களில் ஒன்றான ஐடாவர்மன் என்பதை அவன் சூடிக் கொண்டான். சோழபாண்டியரின் ஆட்சி பாண்டி நாட்டில் முதலாங் குலோத்துங்க சோழனின் காலம் வரை (1070-1122) நிலைபெற்றது.

இராஜேந்திர சோழனின் மக்களுள் வேறொருவனாகிய மதுராந்தகன் கங்கபாடியான முடிகொண்ட சோழமண்டலத்திலே இராசப் பிரதிநிதியாக நியமிக்கப்பட்டான். அவன் அங்கு அதிகாரம் பெற்று முடிசூடிக்கொண்ட போது சோழகங்கன் என்னும் பட்டப்பெயரை அவனுக்கு வழங்கினார்கள். இராஜேந்திரனின் குமாரர்களுள் ஒருவன் இலங்கைக்குச் சென்றிருந்தான். அவன் அங்கு அரசனாக முடிசூடிய பொழுது சோழ-இலங்கேஸ்வரன், சங்கவர்மன் என்னும்பட்டங்களைப் பெற்றான். திருகோணமலை மாவட்டத்திலுள்ள மானாங்கேணி, கந்தளாய் என்னும் ஊர்களில் மட்டுமே அவனுடைய காலத்துச் சாசனங்கள் கிடைத்துள்ளன.

இராஜராஜ சோழனின் காலம் முதலாகச் சோழர், பாண்டி நாட்டு வழமை-யினைப் பின்பற்றிப் பெருநிலப் பிரிவுகளைத் தங்கள் ஆவணங்களிலே வளநாடு என்று குறிப்பிட்டார்கள். நாடு என்னும் பல பிரிவுகளை உள்ளடக்கியதே வளநாடு என் பதாகும். வளநாடுகளுக்குப் பெயரிடுமிடத்து அவற்றுக்கு அரசரின் பெயர்களையும் பட்டப் பெயர்களையும் வழங்கினார்கள். அத்தகைய வளநாடுகள் பல ஈழமான மும்முடிச் சோழமண்டலத்திலும் இருந்தன.⁶

தமிழகத்து நாடுகள் பெரும்பாலானவற்றில் ஊர், தனியூர், சதுர்வேதி மங்கலம், நகரம் என்ற பிரிவுகள் இருந்தன. அவற்றுள் ஒவ்வொன்றும் குறிப்பிட்ட எல்லைகளினுள் அமைந்த நிலப்பகுதியில் நிர்வாக அதிகாரங் கொண்டிருந்தது. நிலம், நீர்விநியோகம், கோயில், தேவதானம், அறநிலையம் முதலியன பற்றிய நடவடிக்கைகளை அவை கவனித்து வந்தன. புரவு, வரிப்பொத்தகம் என்ற வகைகளுக்குரிய ஆவணத் தொகுதிகள் அவற்றின் வசமிருந்தன. ஊரிலுள்ள வர்களைப் பற்றியும் நிலங்களைப் பற்றியுஞ் சில விவரங்கள் அவற்றில் எழுதப்பட்டிருக்கும்.

சோழப் பேரரசின் பல பாகங்களிலுஞ் சைவம், வைணவம், சமணம், பௌத்தம் ஆகிய சமயங்களைப் பின்பற்றியவர்கள் வாழ்ந்தனர். தமிழகத்திற் சமணம், பௌத்தம் ஆகியவற்றின் செல்வாக்கு அருகி வந்தது. அவற்றைச் சேர்ந்த நிலையங்கள் அங்கும் இங்குமாகச் சில ஊர்களிலே காணப்பட்டன. சைவாபிமானிகளாய் விளங்கிய சோழர், சமணப் பள்ளிகளையும் பௌத்த விகாரங்களையுஞ் சில சமயங்களிலே கட்டியதோடு அவற்றுக்கு நிலங்களையும் வேறு பொருட்களையும் நன்கொடையாக வழங்கியுள்ளனர்.

சோழப் பேரரசர் காலத்துக்குரிய சிறந்த தமிழ் நூல்களிற் சில சமன, பௌத்த நூல்களாகும். சீவகசிந்தாமணி என்னும் பெருங் காப்பியமும், சூளாமணியும், நீலகேசியும், வளையாபதியும் இலக்கண நூல்களில் ஒன்றான நன்னூலுஞ் சமணரால் எழுதப்பெற்றவை. குண்டலகேசி என்னும் காவியமும் வீரசோழியம் என்னும் இலக்கணமும் பௌத்தரால் எழுதப்பெற்றவை. சோழ மன்னர் பலரைப் பற்றிய பாடல்கள் வீரசோழியத்தில் உள்ளன.

வைணவம் சோழராட்சியிலே தமிழகத்திற் சிறப்புற்று விளங்கியது. தமிழகத்தின் எல்லாப் பகுதிகளிலும் வைணவத் தலங்களும், பிற வைணவ நிறுவனங்களுஞ் சீரான நிலையிற் காணப்பட்டன. ஆழ்வார்களின் பாடல்பெற்ற தலங்களிலும் பிறவிடங்களிலும் அமைந்திருந்த கோயில்கள், புனர்நிர்மாணமும் விரிவாக்கமும் பெற்றன. புதிய வைணவக் கோயில்களை அமைப்பதற்கும் பழைய கோயில்களிற் புதிய மண்டபங்களையும், கோபுரங்களையும், பிராகாரங்களையும் நிர்மாணிப்பதற்கும் சோழர் பல வழிகளிலும் ஆதரவு புரிந்தனர்.⁷

noolaham.org | aavanaham.org

நாதமுனிகள் என்னும் ஆச்சாரியார் ஆழ்வார்களின் பாடல்களைத் தேடிப்பெற்று அவற்றை நாலாயிரத் திவ்வியப் பிரபந்தம் என்னும் திரட்டாகப் பத்தாம் நாற்றாண்டிலே தொகுத்தனர். ஆழ்வார்களின் பாசுரங்களையும் திருப்பாவை-யினையும் வைணவக் கோயில்களில் ஒதுவது வழமையாகியது. நம்மாழ்வார், திருமங்கையாழ்வார், ஆண்டாள் முதலியோரின் படிமங்களைக் கல்லிலும் உலோகத்திலும் உருவாக்கி அவற்றை விண்ணகரங்களிலே தாபனஞ் செய்து, அவற்றுக்கு வழிபாடு நிகழ்த்தினார்கள். இராமாவதாரத்தின் மகிமையினையும், வைணவங் கண்ட வாழ்க்கை நெறியினையும், ஈடும் எடுப்புமற்ற வகையிற் செப்புவதான கம்பராமாயணம் பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டிலே தோன்றியது. இக்காலத்தவரான ஸ்றீ இராமானுஜர் ஆழ்வார்களின் பக்திநெறியினை அடிப்படையாகக் கொண்டு வேதாந்தத்திற்குப்புதியதோர் வடிவஞ் செய்தனர். அவர் பரத கண்டத்தின் பல பாகங்களுக்குஞ் சென்று சமயவாதம் புரிந்து வைணவ சம்பிரதாயம் மேன்மைபெறச் செய்தார்.

சோழப் பெருமன்னர் காலத்திற் சைவமே தமிழகத்து மக்களிற் பெரும்பான்மையோரின் சமயமாக விளங்கியது. வெவ்வேறு நிலப்பகுதிகளில் வாழ்ந்தவர்களையும், பல்வேறு தொழில்களில் ஈடுபட்டிருந்த சமுதாயப் பிரிவுகளையும், இணைக்குஞ்சக்தியாகவும் அது தொழிற்பட்டது. அரசர்களும் அரச குடும்பத்தைச் சேர்ந்த பிறரும் ஆலயங்களைப் புனரமைத்தும், புதிதாக அவற்றை நிர்மாணித்தும், அவற்றிலே நாள்வழிபாடுகளும் விழாக்களும் நடைபெறுவதற்கென நிவந்தங்களைச் செய்தும் சைவசமயத்தை ஆதரித்தனர். அவர்களின் முன்மாதிரியைப் பின்பற்றி ஆட்சியதிகாரிகளும், குறுநில மன்னரும், வணிகரும் வேறு பலருந் திருப்பணிகள் பலவற்றை மேற்கொண்டனர்.

சோழ மன்னரின் முயற்சியால் அமைக்கப்பெற்ற ாஸ்வரங்கள் நூற்றுக் கணக்கானவை. கோயில்களைக் கற்றளிகளாக அமைக்கும் முறையினைச் சோழர்களே தமிழகமெங்கும் வழமையாக்கினார்கள். அதற்கு முன்பு மாமல்லபுரம், காஞ்சிபுரம் போன்ற சில நகரங்களில் மட்டுமே கற்றளிகள் அமைந்திருந்தன. சோழரின் ஆட்சியிற் கோயிலமைப்புப் பெரிதும் வளர்ச்சி பெற்றது. ஒங்கியுயர்ந்த விமானங்கள், சித்திர வேலைப்பாடுகள் அமைந்த தூண்கள் பொருந்திய மண்டபங்கள், கோபுர வாயில்கள், திருச்சுற்று மாளிகைகள் முதலியன பொருந்திய கலைவனப்பு மிக்க கோயில்கள் பலவற்றைச் சோழப்பெருமன்னர் அமைத்தனர். அத்தகைய கோயில்களில் முதலாம் இராஜராஜன் (985-1016), முதலாம் இராஜேந்திரன் (1012-1044), இரண்டாம் இராஜராஜன் (1146-1163), மூன்றாங் குஞ்சைப் பெருவுடையார் கோயில், கங்கை கொண்ட சோழேஸ் வரம், ஐராவதேஸ்வரம் என்னும் இராஜராஜேஸ்வரம், திரிபுவன வீரேஸ்வரம் என்னுங் கம்பஹரேஸ்வரம் ஆகியவை மிகப்பிரதானமானவை. வனப்பில் இவற்றுக்கு நிகரான வேறு கோயில்கள் தென்னிந்தியாவில் அரிதாகவே உள்ளன.

சோழர் காலத்துப் பண்பாட்டு மரபுகள்

சோழர் காலத்தில் நாயன்மார்களின் பாடல்பெற்ற தலங்களிற் கோயில்கள் புனரமைக்கப்பட்டன. சிதம்பரம், காஞ்சி, திருவாரூர், திருவிடைமருதூர், திருவையாறு முதலிய தலங்களில் விமானங்களும், பரிவாரதேவர் கோயில்களும், மண்டபங்களும் கற்றளிகளாக அமைக்கப்பட்டன. கோயில்கள் பலவற்றில் அமைக்கப்பட்ட மண்டபங்களும், மடங்களும், அறச்சாலைகளும் பெரும்பாலுஞ் சோழமன்னர்களின் பெயர்களால் வழங்கி வந்தன. தமிழகத்துக் கோயில்களிற் பெரும்பாலானவற்றுட் காணப்படும் சாசனங்கள் வழிபாடு, கோயில் நிர்வாகம், நிவந்தங்கள், தேவதானங்கள் என்பன பற்றிய விவரமான செய்திகளைக் கொண்டுள்ளன.

சோழர் காலத்திற் சைவசமயத்தில் ஏற்பட்ட பிரதான வளர்ச்சிகளுள் ஒன்று நாயன்மார்வழிபாடு ஏற்பட்டமையாகும். சமய குரவரான நாயன்மார்கள் தெய்வாம்சம் பொருந்தியவர்கள் என்றும், வழிபாட்டுக்கு உரியவர்கள் என்றும், சைவர்கள் கருதினார்கள். நாயன்மார்களின் படிமங்களைக் கல்லிலும் உலோகத்திலும் உருவாக்கி அவற்றைக் கோயில்களிலே தாபனஞ் செய்து வழிபடும் வழக்கம் தோன்றியது. முதலாம் இராஜராஜன் தஞ்சையில் அமைத்த இராஜராஜேஸ்வரத்தில் நாயன்மார் பலரின் படிமங்கள், அரச குடும்பத்தவராலும் பிறர் பலராலுந் தாபனஞ் செய்யப்பட்டன. சண்டேஸ் வரரின் திருவுருவம் எஸ் வரங்களில் வழிபாடு செய்தற்பொருட்டுத் தாபனம் பண்ணப்பட்டது. சில தலங்களிற் சமய குரவருக்குத் தனிக்கோயில்கள் அமைக்கப்பெற்றன.

நாயன்மார்வழிபாடு வளர்ச்சி பெற்ற காலத்தில் அவர்களைப் பற்றிய தனியான இலக்கிய மரபொன்று உருவாகியது. சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரின் **திருத்தொண்டர்த் தொகை**யினை அடிப்படையாகக் கொண்டு நம்பியாண்டார் நம்பி **திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி** என்னும் பனுவலைப் பாடினார். அவரது காலத்தில் நாயன்மார்களைப் பற்றி உருவாகியிருந்த ஐதீகங்களும் மரபுகளும் நம்பியின் மூலமாக இலக்கிய வடிவம் பெற்றன. திருச்சண்பை விருத்தம், ஆளுடைய பிள்ளையார் திருவந்தாதி, ஆளுடைய பிள்ளையார் திருவுலாமாலை முதலிய நூல்களிலே திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனாரின் சிறப்புகளை நயம் பொருந்திய வண்ணம் பாடியுள்ளார். திருநாவுக்கரசர் திருவேகாதசமாலை என்னும் பனுவலொன்றையும் அவர் இயற்றினார்.

பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டிலே சேக்கிழாராற் பாடப்பெற்றதான பெரிய புராணம், நாயன்மார் வழிபாடு விருத்தி பெற்றிருந்த காலத்துப் பேரிலக்கியமாகும். தமிழகத்துச் சைவசமய வளர்ச்சியிலே திருத்தலங்களும் திருத்தொண்டரும் அருள்நெறியான பக்திநெறியும் பெற்றிருந்த ஈடிலாச் சிறப்பினை உவமையிலாத வண்ணமாகச் செப்புகின்ற இலக்கியமாக அது விளங்குகின்றது.

சோழர் நிர்வாகத்தில் உயர்பதவியிலிருந்த **வரிப்பொத்தகம்** சேக்**கிழார்** மரபில் வந்தவரும் அரசசேவை புரிந்தவருமான சேக்கிழார், தமிழகத்து ஊர்கள், தலங்கள், சமூகப்பிரிவுகள், நாட்டு வளம், வழமைகள், காலபருவங்கள் என்பவற்றை நன்கறிந்தவராக விளங்கினார். இலக்கண இலக்கியங்களிலும் யாப்பு, அணி இலக்கணங்களிலும் புலமை மிக்கவரான அவர், சைவசமய தத்துவங்களைப் பற்றியும் ஆசாரங்களைப் பற்றியும் ஆழமான அறிவினைக் கொண்டிருந்தார். நாயன்மாரின் சிறப்புகளைச் சைவசமய மரபுகளோடும் சமுதாய நிலைகளோடும் இணைத்து, எளிமையுந் தெளிவும் இனிமையுங் கலந்த கவிநடையிற் கூறுந் தனிப்பெரும் காப்பியமாய் அமைந்தது பெரியபுராணம்.

சோழர் காலத்துச் சைவசமய இலக்கியங்களிலே பக்திப் பாடல்களும் குறிப்பிடத்தக்கவை. சேந்தனார், திருமாளிகைத் தேவர், கருவூர்த்தேவர், திருத்தக்கதேவர், பட்டினத்துப் பிள்ளையார் முதலியோர் பாடிய இனிமையுங் கனிவுஞ்செறிந்த பாடல்கள் அக்காலத்துப் பக்திநெறி சார்ந்த இலக்கியப் பாங்கினைப் பிரதிபலிக்கும் கருவூலங்களாகும்.

ஒன்பதாம் நூற்றாண்டிலே தேவாரப் பாடல்களைக் கோயில்கள் சிலவற்றில் ஆராதனைக் காலங்களிற் படிப்பதற்கென அறக்கட்டளைகள் ஏற்படுத்தப்-பட்டிருந்தன. பத்தாம் நூற்றாண்டு முதலாகத் தேவாரங்களைக் கோயில்களிற் பாடுவது பொது வழக்காகியது. கோயில்களில் ஒதுவார் பணிகளைக் கவனிப்ப-தற்கெனத் தேவாரநாயகம் என்ற அதிகாரி ஒருவன் நியமிக்கப் பெற்றிருந்தான் என்பதை முதலாம் இராஜேந்திர சோழன் காலத்துச் சாசனங்கள் மூலமாக அறிய முடிகின்றது. காயில்களிற் படிப்பதற்கும், ஒதுவார்க்குப் பயிற்சியளிப்பதற்கும், தேவாரங்களைக் காலாகாலம் புதிய ஏடுகளில் எழுதி வைக்க வேண்டியிருந்தது. இப்பணியை மேற்கொண்டபோது பழைய ஏடுகளைப் பெற்றுக் கொள்வது சிரமமாயிருந்தது. கிடைக்கக் கூடிய ஏடுகளும் செல்லரித்துஞ் சிதைந்துங் காணப்பட்டமையாலே தேவாரப் பதிகங்கள் நாளடைவிற் கிடைக்கப் பெறாது ஒழிந்துவிடும் என்ற அச்சம் ஏற்பட்டிருத்தல் கூடும். அதன் விளைவாகவே தேவாரப் பதிகங்களை எழுதி வைத்துள்ள ஏடுகளைப் பரிசோதிக்கலாயினர். திருமுறைத் தொகுப்புக்குத் தேவையான அடிப்படை வேலைகள் பலரின் நீண்டகால முயற்சியாக அமைந்திருத்தல் வேண்டும். ஆயினும் திருமுறைகண்ட புராணம், இராஜராஜன் என்னும் அரசனும், திருநாரையூர்ப் பொல்லாப் பிள்ளையார் கோயில் அர்ச்சகரான நம்பியாண்டார் நம்பியும் இதற்குப் பொறுப்பாகவிருந்தனர் எனக் குறிப்பிடுகின்றது. முதலாம் இராஜராஜனின் காலத்தில், அவனுடைய ஆதரவுடன், நம்பியின் தலைமையிலான குழுவொன்று திருமுறைகளைத் தொகுக்கும் பணியினை நிறைவேற்றியது என்று கொள்வது ஒரு பொருத்தமான முடிபாதல் கூடும். முதலேழு திருமுறைகளே இவர்களாலே தொகுக்கப்பட்டன என்ற கருத்து அறிஞர் பலராலும் இந்நாள்களிலே வலியுறுத்தப்படுகின்றது. காலப்போக்கிலே திருமுறைகள் பன்னிரண்டு ஆகின.

2. இலங்கையிற் சோழர்

முதலாம் இராஜராஜனது 8ஆம் ஆண்டளவில் இலங்கையின் வடபகுதியைச் சோழர் கைப்பற்றிக் கொண்டனர். மாதோட்டம், பதவியா, திருகோணமலை ஆகிய இடங்களிலும் தஞ்சைப் பெருவுடையார் கோயிலிலுமுள்ள அவனுடைய காலத்துச் சாசனங்கள் இலங்கையின் வடபகுதியில் இராஜராஜனின் ஆட்சி நிலவியதற்குச் சான்றாயுள்ளன.⁹ சோழராலே கைப்பற்றப்பட்டிருந்த இலங்கையின் பகுதியினை ஈழமான மும்முடிச் சோழமண்டலம் என்று சோழர் குறிப்பிட்டனர். இராஜராஜனின் ஆட்சியில் ஈழமான மும்முடிச்சோழ மண்டலம் வளநாடு என்ற பிரிவுகளாகப் பகுக்கப்பட்டிருந்தது. அவற்றிலே நிர்வாகப் பொறுப்புக்களை மேற்கொண்டிருந்த சோழப் பிரதானிகளும், வணிகரும், படையாரும் கோயில்களை அமைத்து அவற்றுக்கு நிவந்தங்களை வழங்கியிருந்தனர்.

முதலாம் இராஜேந்திர சோழனின் 5ஆம் ஆண்டிலே (1017) ஜயங்கொண்ட சோழ மூவேந்தவேளான் என்னுஞ் சேனாதிபதி தென்னிலங்கையிலே தங்கியிருந்த மகிந்த மன்னனையும் அவனது தேவியையும், அவர்களின் முடி முதலான அணிகலன்களையும், ஒரு நூற்றாண்டுக்கு முன்பாகத் தென்னவனான இராஜசிம்மன் சிங்கள மன்னரிடம் அடைக்கலமாக வைத்திருந்த பாண்டியரின் முடி முதலான அணிகலன் களையுங் கைப்பற்றிக் கொண்டு போய்ச் சோழ மன்னனிடம் ஒப்படைத்தான்.¹⁰ அப்படையெடுப்பின் விளைவாக இலங்கையிற் சோழராதிக்கம் விரிவு பெற்றது. தக்கிணதேசத்தின் வடபகுதியிலும் உறுகுணையின் கிழக்குக் கரையோரப் பகுதியிலுஞ் சோழரின் ஆதிக்கம் ஏற்படலாயிற்று. இவ்விதமாக வளர்ந்த சோழரின் ஆதிக்கம் கி.பி.1070 ஆம் ஆண்டளவில் முதலாங்குலோத்துங்க சோழன் அரசனாகும் வரை இலங்கையில் நிலைபெற்றது.

தென்னிந்தியச் செல்வாக்கு முன்னொரு காலத்திலும் காணப்படாத அளவில் இலங்கையில் ஏற்பட்டது. சோழர் அமைத்த நிர்வாக நிலையங்களிலும் படைத்தளங்களிலும் பெருமளவிலே நிர்வாக சேவையாளரும் படையினரும் சென்று தங்கியிருந்தனர். நானாதேசி வணிகர் அக்காலத்தில் இலங்கையின் உள்நாட்டு வாணிபத்திலும், அயல்நாட்டு வாணிபத்திலும் பெரும்பங்கு கொண்டிருந்தனர். அவர்களால் அமைக்கப்பெற்ற வணிக நிலையங்களும் அவற்றைச் சூழ்ந்த குடியிருப்புக்களுங் காலப்போக்கில் நகரங்களாக வளர்ச்சி பெற்றன. அவற்றிலே தென்னிந்தியாவிலிருந்துஞ் சென்ற பல்வேறு வணிகர் குழாங்களும் போர் வீரர்களும் உற்பத்தியாளரும் கூடி வாழ்ந்தனர். இத்தகைய வளர்ச்சிகளினால் இலங்கைச் சமுதாயத்திற் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. சோழராட்சியில் இவ்விதமாக இலங்கையில் ஏற்பட்ட குடியேற்றங்கள் அங்குள்ள பூர்விகத் தமிழ்க் குடிகளோடு சங்கமமாகின. சோழப்பெருமன்னர் காலத்திலே தென்னிந்தியாவில் வளர்ச்சிபெற்ற சமய, கலாசார மரபுகள் இலங்கையிற் பரவலாயின. பத்தாம் நூற்றாண்டு முதலாகத் தமிழகத்தில் வழக்கிலிருந்த ஆலய வழிபாட்டு நெறிகளையுங் கட்டிட-சிற்ப முறைகளையும், இலக்கிய மரபுகளையும் சோழர் காலத்திற் சென்று இலங்கையிற் குடிபுகுந்தவர்கள் அங்கு அறிமுகஞ் செய்தனர். அதன் பயனாக இலங்கையில் வளர்ச்சி பெற்ற இந்து கலாசாரத்தை அக்காலத்துக் கோயில்கள் பிரதிபலிக்-கின்றன.

2.1 மாதோட்டமான இராஜராஜபுரத்துக் கோயில்கள்

அருண்மொழித்தேவ வளநாட்டு மாதோட்டமான இராஜராஜபுரத்தில் இராஜராஜ-ஈஸ்வரம், திருவிராமீஸ்வரம் என்னுமிரு கோயில்கள் அக்காலத்தில் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. இலங்கையிலிருந்த சோழப் பிரதானிகளில் ஒருவனான சோழமண்டலத்துச் கூத்திரிய சிகாமணி வளநாட்டு வேளார்நாட்டுச் சிறுகூற்ற நல்லூர் கிழவன் தாழிகுமரன் என்பவனால் இவற்றுள் முதலாவது கோயில் அமைக்கப்பட்டது. அதற்கு இறையிலித் தேவதானமாக மாதோட்டத்தில் நிலம் வழங்கப்பட்டது. அந்நிலம் இராஜராஜப் பெருந்தெருவுக்குக் கிழக்கிலும் கம்மாணச்சேரிக்குத் தெற்கிலும் அமைந்திருந்தது. "இவ்வூர்க்குடி குன்றன் தாமன் இருந்த மாளிகையும் வீடும் தோட்டமும் நீங்கலாக"வே நிலம் கோயிலுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. அத்துடன் அரசாங்கத்துக்குரிய வருமானங்களும் நிவந்தமாகத் தாழிகுமரனாற் கோயிலுக்குக் கொடுக்கப்பட்டன. மாதோட்டத்தில் நெசவாளரிட-மிருந்து மாதந்தோறும் தறியொன்றினுக்கு அரைக்கால் அக்கம் வரியாகக் கொள்ளப்பட்டது. வாணிபத்தில் விற்பானிடத்துங் கொள்வானிடத்தும் ஒவ்வொரு காசு பெறுமதியான பொருளுக்கும் ஒவ்வொரு வட்டமாக வரியிறுக்கப் பெற்றது. அரசாங்கத்துக்குரிய இவ்வரிகளைக் கோயிலுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று தாழிகுமரன் பிரகடனஞ் செய்தான்."

கோயிலுக்கு வழங்கப்பெற்ற நன்கொடைகளினின்றும் வரும் வருமானத்-தைக் கொண்டு ஒவ்வொரு காலத்துக்கும், மூன்று நாழியரிசியாக நாள்தோறும் ஆறுநாழி அரிசியும் திருவமிர்து அடுவிக்கும் பிராமணர் இருவருக்கு நாள்தோறும் எட்டுநாழி நெல்லும் கொடுக்க வேண்டுமென்றும், "வைகாசி விசாகம் ஏழு நாளும்" விழா எடுத்துத் தீர்த்தம் ஆட்டுவிக்க வேண்டுமென்றும் தாழிகுமரன் அறக்கட்டளை ஏற்படுத்தியிருந்தான். இவற்றைக் குறிப்பிடும் சாசனம் திருக்கேதீஸ்வரத்திற் காணப்பெற்றதாலும் இராஜராஜ - ாஸ்வரம் மாதோட்டத்தில் இருந்ததென்று சாசனங் கூறுவதாலும் பாடல்பெற்ற தலமான திருக்கேதீஸ்வரத்திற் புதிய கோயிலொன்றைத் தாழிகுமரன் அமைத்தானென்று சிந்திக்கலாம்.

திருவிராமீஸ்வரம் என்னும் சிவாலயமொன்றும் மாதோட்டத்தில் அமைந்திருந்தது. இராஜேந்திர சோழனின் "பெருந்தனத்துப் பணி மகன்" சிறுகுளத்தூருடையான் தேவன் அக்கோயிலிற் சந்தி விளக்கு எரிப்பதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்திருந்தான். அத்தர்மத்தின் பொருட்டு மூன்று வணிக கணங்களிடம் அவன் காசினை ஒப்படைத்திருந்தான்.¹² நகரத்தார் என்போரின் ஒரு பிரிவினரான சங்கரபாடியரிடம் இரண்டு காசும், வெற்றிலை வாணியரிடம் ஒரு காசும், வாழைக்காய் வாணியர் வசம் ஒரு காசும், முதலிருப்பாக அவனாற் கொடுக்கப்பட்டன. தாம் பெற்றுக்கொண்ட காசின் வட்டியினைக் கொண்டு கோயிலிற் சந்திவிளக்கு எரிப்பதற்கு வணிக கணங்கள் மூன்றும் பொறுப்பேற்றன. மாதோட்டத்திலிருந்த வணிகர் கோயில் விவகாரங்களோடு நெருங்கிய தொடர்பினைக் கொண்டிருந்தமை கவனித்திற்குரியது.

2.2 உத்தமசோழ ஈஸ்வரம், பண்டிதசோழ ஈஸ்வரம்

உத்தமசோழ - ஈஸ்வரம் என்னும் சிவாலயத்தைப் பற்றி வடமத்திய மாகாணத்துக் கடவத்கோறளையிலுள்ள ஆதகட என்னும் ஊரிற் கண்டெடுக்கப் பெற்ற கல்வெட்டினால் அறியமுடிகின்றது. அது இராஜராஜனுக்கு முன்பு அரசனாயிருந்த உத்தமசோழனின் பெயரால் வழங்கியது. அக்கோயிலை 11 ஆம் நூற்றாண்டில் இலங்கையிலிருந்த தமிழ்ப்பிரதானிகள் அமைத்தனர். அரங்கன் இராமேசன் என்பான் கோயிலுக்கு ஒரு வேலி நிலமும் நந்தா விளக்கொன்றினை எரிப்பதற்கு 20 பசுக்களையும் 5 சந்தி விளக்கெரிப்பதற்கு 50 தென்னைகளையும் தானமாகக் கொடுத்தான்.

மண்டலகிரி (மதிரிகிரி)யான நித்தவிநோத புரத்திற் பண்டிதசோழ - ாஸ்வரம் என்னும் சிவாலயமொன்று அமைந்திருந்தது. இளைய மும்முடிச்சோழ அணுக்கர் என்ற படைப்பிரிவைச் சேர்ந்த ஒருவன் தன்மகன் நாராயணன் பேரிலான தர்மமாக எரிப்பதற்கு நந்தா விளக்கொன்றினையும் 26 பசுக்களையுந் தானம் பண்ணியமை பற்றி இராஜேந்திர சோழனின் காலத்துக் கல்வெட்டொன்றினால் அறிய முடிகின்றது.

2.3 வானவன் மாதேவீஸ்வரம்

புலத்திநகரமான பொலநறுவை, ஜனநாதமங்கலம் என்னும் புனர்நாமம் பெற்றுத் தலைமை நிர்வாக நிலையமாக விளங்கியது. அங்கு இந்து கலாசாரத்தின் செல்வாக்கு குறிப்பிடத்தக்க அளவில் ஏற்பட்டது. தென்னிந்தியாவிலிருந்து சென்ற நிர்வாக அதிகாரிகளும், படையினரும், நானாதேசி வணிகரும், தொழில் வினைஞரும், அந்தணரும் வேறு பல சமூகப்பிரிவினரும் அங்கு வாழ்ந்தனர். அத்தகையோரின் வழிபாட்டுத் தேவைக்கெனப் பல கோயில்கள் அமைக்கப்பட்டன. பதினாறுக்கும் மேலான சைவ, வைணவக் கோயில்கள் பொலநறுவையில் இருந்தமைக்கான சான்றுகள் கிடைத்துள்ளன. அவற்றுட் சில சோழராட்சிக் காலத்தில் அமைக்கப்பட்டவை, ஏனையவை பிற்காலத்தவை.

தொல்லியலாளர் இரண்டாம் சிவாலயம், ஐந்தாம் சிவாலயம், ஆறாம் சிவாலயம் என்று வர்ணித்த கட்டிடங்களிற் சோழர் காலத்துத் தொல்பொருட் சின்னங்கள் கிடைத்துள்ளன. இரண்டாம் சிவாலயமான வானவன் மாதேவீஸ்வரம் அழிவுறாது இன்றும் சீரான நிலையிலுள்ளது. இலங்கையிலுள்ள, இன்றுவரை நிலைபெறும் இந்துக் கோயில்களின் கட்டடங்களிலே இதுவே மிகப் பழைமையானதாகும். அழகும் உறுதியுங் கொண்ட கற்றளியாக அமைக்கப் பெற்றதான இக்கோயில் சோழர் கலைப்பாணியின் சீரிய பண்புகளுக்குச் சிறந்தவோர் எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகின்றது. அதில் முதலாம் இராஜேந்திர சோழனின் சாசனங்கள் இரண்டும் அதிராஜேந்திரன் காலத்துச் சாசனங்கள் இரண்டுங் காணப்படுகின்றன.¹⁵ அவற்றுள் இராஜேந்திரன் காலத்தவை மிகவுஞ் சிதைவடைந்துள்ளன. அதிராஜேந்திரனின் சாசனங்களுள் ஒன்று மெய்கீர்த்திப் பகுதியினை மட்டுமே கொண்டுள்ளது. மற்றையது, குறிப்பிடத்தக்களவு நீளமானது. அதிலே 23 வரிகள் உள்ளன. எழுத்துகளுஞ் சொற்றொடர்களும் இடையிடையே சிதைந்துள்ள போதும் சாசனத்தின் பெரும்பகுதி வாசித்தறிந்து கொள்ளக்கூடிய நிலையிலுள்ளது. சோழராட்சிக் காலத்துக் கோயிலொன்றின் நிறுவன அமைப்பினைப் பற்றிய விவரங்கள் சிலவற்றைப் பதிவு செய்துள்ள ஆவணம் என்ற வகையில் அது மிகுந்த முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது.

அதிலே குறிப்பிடப்படுங் கோயில் வானவன்மாதேவி என்னும் அரசியின் பெயரினைக் கொண்டு வானவன் மாதேவீஸ்வரம் என வழங்கியது. இரண்டாம் பராந்தகனாகிய சுந்தரசோழன் (957-970), முதலாம் இராஜராஜன், முதலாம் இராஜேந்திரன் ஆகியோரின் பட்டத்தரசிகள் வானவன் மாதேவி என்னும் பெயரைக் கொண்டிருந்தனர். இம்மூவருள்ளும் சுந்தரசோழனின் தேவியும் இராஜராஜனின் தாயாருமாகிய வானவன் மாதேவி அதிக பாராட்டினைப் பெற்றிருந்தாள். அவளுடைய படிமமொன்று மகளாகிய குந்தவைப் பிராட்டியினாலே தஞ்சைப் பெருங்கோயிலிற் பிரதிட்டை செய்யப் பெற்றிருந்தது.¹⁶ சுந்தர சோழனுடைய பட்டத்தரசியின் பெயராற் பொலநறுவையிலுள்ள வானவன் மாதேவீஸ்வரம் அமைக்கப்பெற்றிருத்தல் கூடும்.

அங்குள்ள அதிராஜேந்திர சோழனுடைய கல்வெட்டின் மூலம் தென்னிந்தியக் கோயில்களிற் போல இலங்கையிலுள்ள சில சைவக் கோயில்-களிலும் கோயில் நிர்வாக முறை சோழரால் ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்தது என்பது தெளிவாகின்றது. பன்மாகேஸ்வரர் என்ற சிவனடியார் கூட்டம் பற்றி அதிலே கூறப்படுகின்றது. தானதருமங்களையும் கோயில் விவகாரங்களையும் மேற்பார்வை செய்தல் பன்மாகேஸ்வரரின் மரபுவழியான உரிமையாகும். **பன்மாகேஸ்வரர் ரகை** என்ற தொடர் கோயிற் சாசனங்களின் இறுதியிற் காணப்படுகின்றமையுங் குறிப்பிடற்குரியது.

பதிபாதமூலப் பட்டுடைப் பஞ்சாசாரிய தேவகன்மிகள் என்ற குழுவினர் வானவன் மாதேவீஸ்வரத்தில் இருந்தனர். மூலஸ்தானத்தில் ஆராதனை முதலான கருமங்களைப் புரிகின்ற அந்தணரை அவ்வாறு அழைத்தனர். கோயிற் பணிகளைச் செய்கின்ற பரிசாரகர் என்னும் பணிமக்களும் அக்கோயிலிற் கடமை புரிந்தனர். மாணிக்கம் என்னும் பட்டம்பெற்ற தேவரடியார் பலர் வானவன் மாதேவீஸ்வரத்தில் இருந்தனர். கங்கை கொண்ட சோழ மாணிக்கம், காமன் திருவியான கோதுகுல மாணிக்கம், கோவிந்தன் ஆடவல்லானான நாற்பத்தெண்ணாயிர மாணிக்கம், தேவன் காமியான இராஜேந்திர சோழ மாணிக்கம், தேவன் உய்யவந்தானான முடிகொண்ட சோழ மாணிக்கம் என்னும் தேவரடியாரை அங்குள்ள சாசனங் குறிப்பிடுகின்றது. அக்கோயிலில் விளக்கெரிப்பதற்குச் சோழமண்டலத்து விற்பேட்டுநாட்டு மங்கலப்பாடி வேளான் சோழ பல்லவரையன் என்னும் பிரதானி ஏற்பாடு

மங்கலப்பாடி வேளான சோழ பலலவரையன என்னும் பரதான் ஏற்பார செய்திருந்தான். அதற்கென 5 காசும் "இரு சாணே நால்விரல் நீழத்துத் தாராநிலை விளக்கு" ஒன்றும் அவனால் வழங்கப்பட்டன. திருவாராதனை செய்வாரும் பரிசாரகரும் பன்மாகேஸ்வரக் கண்காணி செய்வாரும் நாட்டவரும் தேவரடியாரும் என்றென்றும் இடையறாது விளக்கெரிப்பதாகச் சம்மதித்துக் காசினைப் பொறுப்பேற்றனர்.¹⁷

பொலநறுவையிற் சோழரமைத்த பிற கோயில்களின் பெயர்கள் தெரிய-வில்லை. அங்குள்ள 5 ஆம் சிவாலயத்தின் அழிபாடுகளிடையே சோழப் பிரதானிகள் சிலரின் பெயர்களைக் குறிப்பிடும் கல்வெட்டுகள் காணப்பெற்றன. அவற்றின் மூலமாக அக்கோயிலும் சோழராட்சிக் காலத்திற்குரியது என்பது தெளிவாகின்றது. பொலநறுவையிலிருந்த இந்துக் கோயில்களுள் அதுவே மிகப் பெரியதாக விளங்கியது. அதன் அழிபாடுகளுஞ் சுற்றுப்புறங்களும் அகழ்ந்தாராயப்பட்ட போது கல்லிற் செதுக் கப்பட்ட 8 படிமங்களும் 19 வெண்கலப் படிமங்களும் கண்டெடுக்கப்பெற்றன. நடராஜர், தக்ஷிணாமூர்த்தி, கணேசர், விஷ்ணு, காளி, சப்தமாதர் ஆகியோரின் படிமங்களும் நாயன்மார் சிலரின் படிமங்களும் அவற்றிடையே காணப்பட்டன.¹⁸ 6 ஆம் சிவாலயத்தின் அழிபாடுகளுக்கிடையிலும் சோழர் கலைப் பாணியிலமைந்த நடராஜரின் வெண்கலப் படிமமொன்றும் அக்காலத்துக்குரிய வரிவடிவங்களிலான "றீ ஆண்பிள்ளை பெருமாள்" என்ற பெயர் பொறிக்கப்பட்ட மணியொன்றுங்கிடைத்தன.

வடகிழக்கிலங்கையிலுங் குறிப்பாகக் கோணேஸ்வரத்திலுஞ் சோழர் மேற்கொண்டிருந்த சைவசமயந் தொடர்பான நடவடிக்கைகளைப் புரிந்து கொள்வதற்கு இதுவரை கவனித்த விவரங்கள் அடிப்படையானவை.

3. திருகோணமலையிற் சோழ இலங்கேஸ்வரன்

இலங்கையின் வடகிழக்குப் பகுதியிலே திருகோணமலை, கந்தளாய், பதவியா என்பவற்றை உள்ளடக்கிய முக்கோணத்திலே, சோழராட்சிக் காலத்திற்குரிய தொல்பொருட் சின்னங்கள் பல கண்டெடுக்கப் பெற்றுள்ளன. இலங்கையில் இதுவரை கிடைத்துள்ள சோழர் காலத்துச் சாசனங்களிற் பெரும்பாலானவை இப்பகுதியிற் கிடைத்துள்ளன. ஈழமான மும்முடிச்சோழ மண்டலத்திலுள்ள ஆறு வளநாடுகளைப் பற்றி மட்டுமே சாசனங்கள் மூலம் அறியமுடிகின்றது. அவற்றுள் நான்கு பிரிவுகள் இப்பிராந்தியத்தைச் சேர்ந்தன வாகும். கணக்கன் கொட்டியாரமான விக்கிரம சோழ வளநாடு, மாப்பிசும்பு கொட்டியாரமான இராஜராஜ வளநாடு என்னும் பிரிவுகள் கொட்டியாரம் பற்றில் இருந்தன.²⁰ கந்தளாய்ப் பிரமதேயமான இராஜராஜ சதுர்வேதிமங்கலமும் திருகோணமலை நகரமும் இராஜேந்திர சோழ வளநாட்டில் அடங்கியிருந்தன. இராஜவிச்சாதிர வளநாடு, மும்முடிச்சோழ வளநாடு என்பன அதன் மறுபெயர்-களாகும். இராஜராஜப் பெரும்பள்ளியான வெல்காமத்து விகாரம் அமைந்திருந்த மானாவத்துளா நாடு, அபயாஸ்ரய வளநாடு என்பதன் பிரிவாயிருந்தது. அதனை இராஜேந்திரசிங்க வளநாடு, வீரபரகேசரி வளநாடு என்னும் பெயர்களாலுங் குறிப்பிட்டனர்.²¹ அது பிற்காலத்திற் கட்டுக்குளம்பற்று என வழங்கிய பிரிவின் பகுதிகளை உள்ளடக்கியிருந்தது.

பதவியா, திருகோணமலை, கந்தளாய் ஆகிய மூன்றும் நகரங்களாய் விளங்கின. இந்து கலாசார நிலையங்கள் அவற்றிலே குறிப்பிடத்தக்க அளவில் வளர்ச்சி பெற்றிருந்தன. அங்கு சோழர் அமைத்த படைநிலைகளும், நானாதேசி வணிகர் உருவாக்கிய வணிக நிலையங்களும், பதவியா பதினோராம் நூற்றாண்டிலே நகரமாக வளர்ச்சி பெறுவதற்கு வழிவகுத்தன. அது மத்திய காலத்தில் அரண்கள் பொருந்திய நகரமாய் விளங்கியதென்பதைத் தொல்பொருட் சின்னங்கள் மூலம் அறிய முடிகின்றது. இலங்கைத் தொல்பொருட்திணைக்களத்தினர் பதவியாவில் ஐந்து சிவாலயங்களின் அழிபாடுகளை அடையாளங் கண்டுள்ளனர். அவற்றுள் முதலாஞ் சிவாலயத்தின் அழிபாடுகளிடையே சோழராட்சிக் காலத்திற்குரிய 5 கல்வெட்டுகள் காணப்பெற்றன. அக்கோயிலின் பெயர் இரவிகுலமாணிக்க-ஈஸ்வரம் என்று அவற்றுளொன்றிற் கூறப்பட்டுள்ளது. அதன் அத்திபாரக் கற்களில் மேல்வருஞ் சாசனங்கள் உள்ளன²²:

- நாராயணன் திருச்சிற்றம்பலமுடையான் இட்டகல்லு.
- ஸ்வஸ்தி றீ இக்கல்லு வருதன் திருமால் இட்டது. இக்கல்லு அழகன் உத்தமராலையன் இட்டது.
- ஸ்வஸ்தி றீ இக்கல்லு அழகன் வத்தமானான தேசியாயத் துணைச் செட்டி இட்டது.
- ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ இக்கல்லு (பதியில்) வணிகன் தனி அப்பன் இட்டது.

கோயிலுக்கு அத்திபாரக் கற்களை இட்டவர்களின் பெயர்களை இச்சாசனங்கள் குறிப்பிடுகின்றன என்பது அவற்றின் வாசகங்களினாலே தெளிவாகின்றது. இரவிகுலமாணிக்காஸ்வரத்தை அமைத்தவர்களில் நாராயணன் வருதன் திருமால், அழகன் உத்தமராலையன், அழகன் வத்தமான், தனி அப்பன் ஆகிய ஐவரும் பிரதானமானவர்களாவர். அவர்களில் இருவர் வணிகர், அவ்விருவருள்ளும் அழகன் வத்தமான் என்பான் நானாதேசி வணிகன். நாராயணன் சிற்றம்பலமுடையான் நிர்வாக அதிகாரிகளில் ஒருவனாதல் கூடும். இரவிகுல மாணிக்காஸ்வரமானது இராஜராஜனது காலத்திலே பதவியாவிலிருந்த நானாதேசி வணிகராலும் நிர்வாக அதிகாரிகளின் அமைக்கப் பெற்றது என்பது அதன் அழிபாடுகளிற் காணப்படும் சாசனங்களினால் உணரப்படுகின்றது. அவனுடைய காலத்தில் நிர்வாக அதிகாரிகளும், படையினரும், நானாதேசி வணிகரும் கோயிலுக்குப் பல நன்கொடைகளை வழங்கியிருந்தனர். தானங் கொடுத்தோருள் உடையான் என்னும் பதவிப் பெயரைக் கொண்ட பலரிருந்தனர். பாலைப்பாக் கமுடையான் பட்டமொன்றும் பொற்காசுங் கொடுத்தான். மருங்கூருடையான் கோயிலுக்குத் தானமாகப் பொன்கொடுத்தான். நானாதேசியான கொண்ணாவில் வெண்காடன் வெண்கல எறிமணி ஒன்றினையும் வெண்கல மணியொன்றினையும் தானம் பண்ணினான். சமகாலத் தென்னிந்தியச் சாசனங்களில் வழமையாக வரும் நக்கன் தேவன், சாத்தன் என்னும் பெயர்கள் பதவியாவிலுள்ள இராஜராஜனின் 26 ஆம் ஆண்டுச் சாசனத்தில் உள்ளமை குறிப்பிடத்தகுந்தது.

கந்தளாயிலுந் திருகோணமலையிலும், சமய நிறுவனங்களையும் கோயில்களையும் அமைப்பதிலும் பராமரிப்பதிலுஞ் சோழர் ஈடுபட்டிருந்தனர். இற்றைக்கு 25 வருடங்களுக்கு முன் திருகோணமலை மாவட்டத்தில் வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த சாசனங்கள் சில ந.தம்பிராசா, செ.குணசிங்கம் என்போராற் கண்டுபிடிக்கப் பெற்றன. அவற்றுள் இரண்டு சாசனங்கள் சோழ இலங்கேஸ்வரன் என்னும் அரசனின் காலத்தவை. பதினோராம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலே சோழவம்சத்து இளவரசனொருவன் இலங்கையிலே அரசனாக முடிசூடியிருந்தான் என்பது அவற்றினால் அறியப்படுகின்றது. மானாங்கேணி, கந்தளாய் என்னும் ஊர்களிலுள்ள சாசனங்கள் சோழ இலங்கேஸ்வரனைக் கோ என்றும், உடையார் என்றும், சங்கவர்மன் என்றும் வர்ணிக்கின்றன. அத்துடன், அவனுடைய ஆட் சியாண்டுகளையும் அவை குறிப்பிடுகின்றன. எனவே அரசருக்குரிய விருதுகளையும் பட்டப்பெயர்களையுங் கொண்டிருந்த சோழ இலங்கேஸ்வரன், பாண்டி நாட்டிலிருந்த சோழ பாண்டியர்களைப் போல, ஈழநாட்டில் முதலாம் இராஜேந்திர சோழனின் காலத்திற் சோழச் சக்கரவர்த்தியின் பிரதிநிதியாகவிருந்து அதிகாரஞ் செலுத்தினான் என்பது தெளிவாகின்றது.

சோழ இலங்கேஸ்வரனின் ஆட்சியாண்டுகளில் எழுதப்பெற்ற சாசனங்கள் இரண்டும் சிதைவுற்ற நிலையிலுள்ளன. மானாங்கேணிக் கல்வெட்டின் ஒரு சிறிய பகுதி மட்டுமே கிடைத்துள்ளது. அத்துடன் சாசனம் பொறிக்கப்பட்ட தூணின் இரு ஒரங்களும் வெட்டப்பட்டுள்ளன. அதனால் ஒவ்வொரு வரியிலுஞ் சராசரியாக 6 எழுத்துகள் மறைந்துவிட்டன. இச்சாசனத்தை வாசித்து வெளியிட்டவரான செ.குணசிங்கம் அதன் வாசகத்தை மேல்வருமாறு எழுதியுள்ளார்²³:

- 1.... ஸ்ரீ சோழ இல....
- 2..... தேவற்கு யாண்டெ.....
- 3..... டி சோழ மண்ட.....
- 4.... ஐந்த்ர சோழ வள.....
- 5..... சோழ வளநா.....
- 6.... மலை ஸ்ரீ மச்சு.....

- 7.... மூலஸ்தானமு....
- 8.... வர முடையார்.....
- 9.... ள மண்டலத்தி.....

இச்சாசனம் தமிழுங் கிரந்தமுங் கலந்த எழுத்துக்களில் அமைந்துள்ளது. ஆறாவது வரியிலுள்ள கிரந்த எழுத்துக்களை மச்சு எனக் குணசிங்கம் கொண்டமை பொருத்தமானதாகத் தோன்றவில்லை. சமஸ்கிருத மொழியில் மச்சு என்ற சொல் பொருள் குறிப்பதாக அமையாது. கிரந்த எழுத்துகளிலுள்ள அச்சொல்லினை **மத்ஸ்ய** என்ற சமஸ்கிருதச் சொல்லாகக் கொள்வதே பொருத்தமானது. அச்சொல்லினைத் தொடர்ந்து ஏகாரத்தைக் குறிக்கின்றதான குறி காணப்படுவதால் மத்ஸ்யகேஸ்வரம் என்ற கோயிலின் பெயரையே சாசனங் குறிப்பிடுகின்றது என்று கொள்ள வேண்டும். மத்ஸ்ய என்ற சொல்லுக்கு முன்பாக **மலை** என்னுஞ் சொல் காணப்படுகின்றமை இதனை உறுதி செய்கின்றது. மலை என்பதற்கு முன்பாக அமைந்திருந்து அழிந்து போன எழுத்துகள் **திருகோண** என்றிருத்தல் வேண்டும். ஆகவே மானாங்கேணிக் கல்வெட்டுத் திருகோணமலை மத்ஸ்யகேஸ்வரம் பற்றிக் குறிப்பிடுவதாய் அமைந்ததென்று கொள்வது சாலப் பொருந்தும். இத்தகைய விளக்கமானது நிலாவெளிக் கல்வெட்டில் வரும் "றீ கோணபர்வதம் திருக்கோணமலை மத்ஸ்யகேஸ் வரமுடைய மஹாதேவர்" என்னுந் தொடரினால் ஆதாரம் பெறுகின்றது.²⁴

இச்சாசனத்தின் 5 ஆவது வரியில் வளநாடு ஒன்றின் பெயர் குறிக்கப் பெற்றுள்ளது. அதன் பெயரின் முதலாவது பகுதியில் இறுதியிலுள்ள டி என்பதைத் தவிர்ந்த எழுத்துக்கள் எல்லாம் அழிந்துவிட்டன. இங்கு நாம் கவனிக்க வேண்டியது டி என்பதை இறுதி எழுத்தாகக் கொண்டிருக்கக் கூடிய அடைமொழி யாது என்பதாகும். இதனைப் பற்றிச் சிந்திக்குமிடத்துக் கருத்திற் கொள்ள வேண்டியது, பொதுவாக வளநாடுகள் எல்லாஞ் சோழப்பெருமன்னர் காலத்தில் அவர்களின் பட்டப் பெயர்களாலும் விருதுப் பெயர்களாலும் வழங்கி வந்தன என்பதாகும்.

இராஜராஜத் தென்னாடான பாண்டி நாட்டில் உத்தமசோழ வளநாடு, முடிகொண்ட சோழ வளநாடு, இராஜேந்திர சோழ வளநாடு என்னும் பிரிவுகள் இருந்தன.²⁵ சோழ மண்டலம் முதலாம் இராஜராஜனின் காலத்தில் இராஜேந்திரசிங்க வளநாடு, கேரளாந்தக வளநாடு, பாண்டிய குலாசனி வளநாடு, நித்தவிநோத வளநாடு, இராஜாஸ்ரய வளநாடு, கூத்திரிய சிகாமணி வளநாடு, இராஜராஜ வளநாடு என்னும் ஒன்பது பிரிவுகளைக் கொண்டிருந்தது.²⁶ தமிழகத்திலுள்ள வளநாடுகள் மூன்றின் பெயர்கள் இலங்கையிலுள்ள வளநாடுகளுக்கும் உரியனவாய் இருந்தன. சோழரின் சாசன வழக்காறுகள் பற்றிய அனுபவத்தின் அடிப்படையில் டி என்ற எழுத்தில் முடிவதாக இச்சாசனத்தில் அமைந்திருக்கக் கூடிய சொல் மும்முடி என்பதாகும். எனவே இச்சாசனத்தின் 5 ஆவது வரியிற் குறிப்பிடப்படும் வளநாட்டின் பெயர் மும்முடிசோழ வளநாடு என்றிருத்தல் வேண்டும். அது இராஜேந்திர சோழ வளநாடு எனவும் இச்சாசனத்திற் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

3

சோழர் காலத்துப் பண்பாட்டு மரபுகள்

சோழமண்டலத்து இராஜேந்திர சிங்க வளநாடு என்பதும் அதன் பிரிவுகளில் ஒன்றான நாடொன்றிலுள்ள ஒரூரைச் சேர்ந்த பிரதானி ஒருவனின் பெயரும் இச்சாசனத்தில் இடம்பெற்றுள்ளன. ஆயினும் கல்வெட்டின் இரு பக்கங்களின் ஒரங்கள் வெட்டப்பட்டுள்ளதாலும் உள்ள சாசனப் பகுதியில் எழுத்துகள் சிதைவுற்றுள்ளதாலும் பெயர்களை அனுமானித்தேனும் அறிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

அதனைப் பற்றி இதுவரை கவனித்தவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு மானாங்கேணிச் சாசனத்தின் முதற் பாகம் மேல்வருமாறு அமைந்திருந்ததென்று கொள்ளலாம் :

- 1. ரான உடையார் றீ சோழ இல(ங்கேஸ்)
- 2. (வர)ேதவற்கு யாண்டெடட்டாவது
- 3. (மும்மு) டி சோழ மண்ட(லத்து)
- 4. (இராலே ஐந்த்ர சோழ வளநாட்(டு)
- 5. (மும்மு)டி சோழ வளநாட்(டு கோண)
- 6. (மா)மலை றீ மத்ஸ்ய(ேகஸ்வ)
- 7. (ரமுடையார்) மூலஸ்தானமு(ம்.....)
- 8. ஸ்வரமுடையார் கே (ாயிலும்)
- 9. (சே) ஈழ மண்டலத்து (இராஜே)
- 10. (ந்த்ரசி) ங்க வளநாட்டு இ(ன்னம்)
- 11. (பர்) நாட்டு...
- 12. (டே)வளான் கணபதி

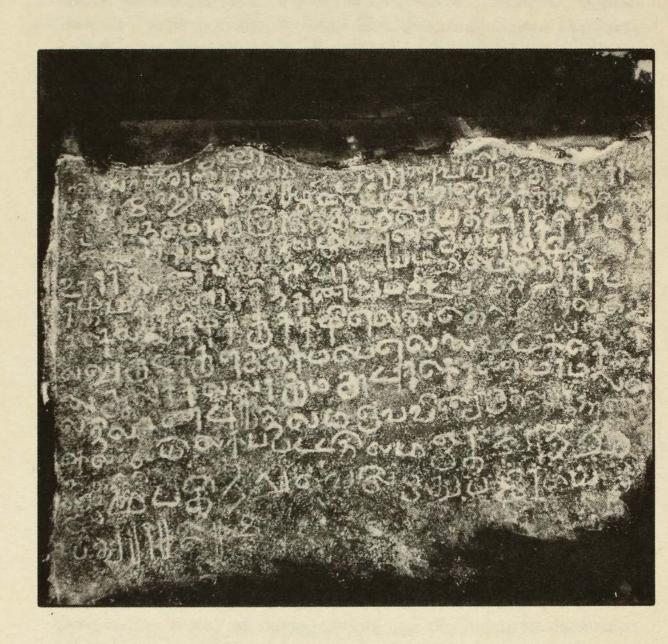
சோழ இலங்கேஸ்வரனின் பத்தாவது ஆண்டுக்கு முற்பட்ட மூன்று ஆண்டுகளில் ஏதோவொன்றிலே, ஈழமான மும்முடிச் சோழ மண்டலத்து இராஜேந்திர சோழ வளநாட்டுத் திருகோணமலை மச்சகேஸ்வரத்து மூலஸ்தானமும், அதே வளநாட்டிலுள்ள வேறொரு சிவாலயமுந் தொடர்பாகச் சோழ மண்டலத்து இராஜேந்திரசிங்க வளநாட்டுப் பிரதானிகள் மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகளைப் பதிவு செய்வதாக மானாங்கேணிச் சாசனம் அமைந்ததென்பது தெளிவாயுள்ளது. மச்சகேஸ்வரத்தைப் பொறுத்தவரையில் அதன் மூலஸ்தானத்தைப் புனர்நிர்மாணஞ் செய்தனர் என்று அனுமானித்துக் கொள்ளலாம். இச்சாசனம் கிடைக்கப்பெற்ற தானத்திற் புராதனமான கட்டட அழிபாடுகள் காணப்படுவதால் அது குறிப்பிடும் இரண்டாவது சிவாலயம் அங்கு அமைந்திருந்தது என்றுங் கருதலாம்.

திருக்கோணேஸ்வரம் பற்றிய வரலாற்று மூலங்களில் நிலாவெளிக் கல்வெட்டு மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒன்றாகும். அது பத்தாம் நூற்றாண்டுக்குரிய வரிவடிவங்களிலும் தமிழும் கிரந்தமுங் கலந்த எழுத்துகளிலும் அமைந்துள்ளது. அதன் முதற்பகுதி வெட்டப்பட்டு அழிந்துவிட்டதால் அரசனின் பெயர் கிடைக்கவில்லை. இலங்கையிற் சோழராட்சி ஏற்பட்டதன் விளைவாகச் சாசன வழக்கில் இடம்பெற்ற வேலி என்னுஞ் சொல் அதிற் காணப்படுவதாலும், வரிவடிவ அமைப்பின் காரணத்தினாலும் நிலாவெளிக் கல்வெட்டு சோழராட்சிக் காலத்தின் முற்பகுதிக்குரியதென்று கருதலாம். திருகோணமலையிலுள்ள மச்சகேஸ்வரம் என்னுங் கோயிலுக்கு நாள்வழிபாட்டுத் தேவைக்கு நிவந்தமாக நிலங் கொடுக்கப்பட்டமை பற்றிய சாசனமாக அது அமைந்துள்ளது. அதன் வாசகம் மேல் வருமாறுள்ளது:

றீ கோணபர்வதம் திருக்கோணமலை மத்ஸ்ய கேஸ்வரமுடைய மஹாதேவர்க்கு நிச்சலழிவுக்கு நிவந்தமாக சந்திராதித்தவற் செய்த உராகிரிகாம, கிரிகண்ட கிரிகாம(த்து) நீர்நிலமும் புன்செய்யும்.... தேவாலயமும் மேனோக்கின மரமும் கீழ்நோக்கின கிணறும் உட்பட இந்நிலத்துக்கெல்லை கிழக்குக் கழி எல்லை. தெற்கெல்லை கல்லு குடக்கு எத்தகம்பே எல்லை. வடக்கெல்லை சூலக்கல்லாகும். இவ்விசைத்த பெருநான் கெல்லையில் அகப்பட்ட நிலம் இருநூற்று ஐம்பதிற்று வேலி. இது பன்மயேசுரரகை.²⁸

இச்சாசனத்திலே தலம் பற்றியும், அங்கு நிகழ்ந்த நாள்வழிபாடு பற்றியும், கோயிலுக்கு வழங்கப்பெற்ற தேவதானம் பற்றியுஞ் சொல்லப்படுகின்றது. கோயிலின் பெயர் மச்சகேஸ்வரம் என்பதாகும். கோகர்ணத்துச் சிவாலயமான திருக்கோ-ணேஸ்வரம் மச்சகேஸ்வரம் என்னும் பெயராலும் வழங்கியது என்று கைலாசபுராணம் முதலிய நூல்கள் கூறும். அது நாட்டார் வழக்கினாலும் உணரப்படுகின்றமை குறிப்பிடற்குரியது. மச்சகேஸ்வரமானது திருகோணமலையில் உள்ளதென்றுஞ் சாசனங் கூறுகின்றது. திருகோணமலையிலுள்ள ஸ்ரீ கோணபர்வதமென்று சமஸ்கிருத மொழிப் பெயராலுஞ் சாசனத்தில் வர்ணித்துள்ளனர். திருக்கோ-ணேஸ்வரத்து மகாதேவரைக் "கோணமாமலை அமர்ந்தாரே" என்று திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் குறிப்பிடுகின்றார். எனவே தேவாரத் திருப்பதிகமும் நிலாவெளிக் கல்வெட்டும் ஒரே தலத்தினையே குறிப்பிடுகின்றன என்பது தெளிவாகின்றது. கோகர்ணத்தில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட சைவத் திருத்தலங்கள் இருந்தமை பற்றி ஐதீகமோ, ஆதாரமோ இல்லை.

நிலாவெளிச் சாசனம் மச்சகேஸ்வரத்துக்கு வழங்கப்பெற்ற தேவதானம் பற்றியதாகும். அத்தேவதான நிலம் 250 வேலி அளவினைக் கொண்டது. ஒருவேலி நிலம் பெரும்பான்மையும் 2,000 குழி எனக் கொள்ளப்படுவதால் இச்சாசனங் குறிப்பிடுந் தேவதானம் 1,700 ஏக்கர் நிலப்பரப்பைக் கொண்டது. உராகிரிகாம, கிரிகண்ட கிரிகாம என்னுமிடங்கள் அதில் அடங்கியிருந்தன. கிழக்கிற் கடலும் தெற்கில் கல்லும் மேற்கில் எத்தகம்பே என்னும் தானமும் வடக்கிற் சூலக்கல்லும் தேவதானத்தின் எல்லைகளாயிருந்தன. கிழக்கிற் கடல் எல்லை எனப்படுவதால் இந்நிலம் கடலோரமாய் இருந்தது என்பதை உணர முடிகின்றது. உராகிரிகாம, கிரிகண்ட கிரிகாம என்னும் இடப்பெயர்கள் வழக்கில் இல்லை. ஆயினும் கிரிகண்ட என்பதனைப் பற்றிப் புராதனமான பௌத்த நூல்களிலுந் திரியாய்க் கல்வெட்டிலும் குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன.²⁹

நிலாவெளிக் கல்வெட்டு (சோழர் காலம்)

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org கிரிகண்ட பர்வதம், கிரிகண்ட எனும் பிரதேசம் ஆகியன பற்றி **மகாவம்**சம் குறிப்பிடுகின்றது. பாண்டுகாபயனின் மாமன்மாருள் ஒருவனாகிய கிரிகண்ட சிவ என்பவன் கிரிகண்ட என்னும் பகுதியை ஆட்சி புரிந்தான் என்று சொல்லப்படு-கின்றது.³⁰ கிரிகண்ட மகாவிகாரம் என்பதனைப் பற்றிப் புத்தகோஷர் எழுதிய **விசுத்திமக்க** என்னும் நூலிலும் சூளவம்சத்திலுஞ் கூறப்பட்டுள்ளது.³¹ கிரிகண்ட என்னும் மலையிலுள்ள விகாரத்தைக் கிரிகண்ட மகாவிகாரம் என்றனர். சமஸ்கிருத மொழியிலும் கிரந்த வரிவடிவங்களிலும் எட்டாம் நூற்றாண்டளவிலே எழுதப்பெற்றதான திரியாய்க் கல்வெட்டு கிரிகண்டிக சைத்தியம் என்பதைப் புகழ்மொழிகளால் வர்ணிக்கின்றது.

திரியாய்க் கல்வெட்டு திரியாய் என்னும் ஊரின் மேற்கிலே கந்தசாமி மலையிற் காணப்படுகின்றது. அதற்கு 200 அடி தூரத்திற் பௌத்தப் பெரும்பள்ளி ஒன்றின் அழிபாடுகள் உள்ளன. கிரிகண்ட பர்வதம் என்னுந் தானமே கந்தசாமி மலை என வழங்குகின்றது. எனவே கிரிகண்ட கிரிகாம என்பது திரியாயிலுள்ள கந்தசாமி மலையினை உள்ளடக்கியிருந்த ஒரு நிலப்பிரிவு என்று கொள்ள முடிகின்றது.

நிலாவெளிக் கல்வெட்டுப் பதிவு செய்துள்ளதும் மச்சகேஸ்வரத்திற்கு வழங்கப்பெற்றதுமான தேவதானம் மாதோட்டமான இராஜராஜபுரத்தில் அமைக்கப்பெற்ற இராஜராஜ-ஈஸ்வரத்திற்குத் தாழிகுமரனாற் கொடுக்கப்பெற்ற தானங்களை ஒத்திருக்கின்றது. இராஜராஜ-ஈஸ்வரத்தில் நெய்வேத்தியம் செய்வதற்கும், ஆராதனை பண்ணும் பிராமணருக்கு வேதனங் கொடுப்பதற்கும், வருடந்தோறும் வைகாசி மாதத்தில் விழா எடுப்பதற்கும், மாதோட்டத்திலிருந்தும் அரசாங்கத்துக்குக் கிடைக்க வேண்டிய வருமானங்களைத் தாழிகுமரன் கோயிலுக்கு நிவந்தமாக விட்டான். மச்சகேஸ்வரத்துத் திருநீலகண்ட மகாதேவர் சந்நிதியில் நித்திய நிவேதனத்துக்கு உராகிரிகாம, கிரிகண்ட கிரிகாம என்னும் இடங்களிலுள்ள 250 வேலி நிலம் வழங்கப்பட்டது. அத்தேவதானத்தை வழங்கியோரின் பெயரினைக் குறிப்பிடும் சாசனப்பகுதி அழிந்துவிட்டது. ஆயினும் நிலம் அளவில் மிகப்பெரிது என்பதால் அது குடியானவர்களினால் அன்றித் தாழிகுமரனைப் போன்ற அரசாங்க அதிகாரி ஒருவனால் அல்லது இராசப்பிரதிநிதி ஒருவனால் வழங்கப் பெற்றிருத்தல் வேண்டும்.

நிலாவெளிக் கல்வெட்டிலுள்ள வேறொரு பிரதான அம்சம் மச்சகேஸ்வரத்துப் பன்மாகேஸ்வரர் பற்றிய குறிப்பாகும். சாசனத்தின் வாசகம் 'பன்மாகேஸ்வரர் ரக்ஷை' என்ற தொடருடன் முடிகின்றது. பொதுவாகத் தமிழ்ச் சாசன வழக்கிற் சிவாலயங்களுக்கு வழங்கப்பெற்ற தானங்கள் தொடர்பாக இம்மொழித் தொடர் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. பன்மாகேஸ்வரர் என்பது பொதுவாக மகேஸ்வரனான சிவபெருமானின் அடியார்களைக் குறிக்கும். ஆலயங்களுக்கு வழங்கப்பெற்ற நிவந்தங்களின் அறங்காவலராக அவர்கள் விளங்கினர். பன்மாகேஸ்வரர் என்னுஞ் சொல்வழக்கு இலங்கையிற் சோழராட்சிக் காலம் முதலாகவே ஆவணங்களில் இடம்பெற்றது. அக்காலத்திலே பொலநறுவையிலுள்ள வானவன்மாதேவீஸ்-வரத்திலும் கோகர்ணத்து மச்சகேஸ்வரத்திலும் ஆலய விவகாரங்களைக் கவனிக்கும் பன்மாகேஸ்வரர் இருந்தமை குறிப்பிடற்குரியது. திருக்கோணேஸ்வரத்தின் இடிபாடுகளிடையே காணப்பெற்ற சோழ மன்னர் காலத்துச் சாசனப் பகுதிகளிற் சில சோழர் அக்கோயிலுடன் நெருங்கிய தொடர்புகளைக் கொண்டிருந்தனர் என்பதை உணர்த்துகின்றன. முதலாம் இராஜராஜனின் மெய்கீர்த்தி அடங்கிய சிலாசாசனத்தின் பகுதியொன்று திருகோணமலையிற் கடலடியிலிருந்து மீட்கப்பெற்றது.

இப்போது அது திருக்கோணேஸ்வரத்து மண்டபத்தில் உள்ளது. இச்சிலாசாசனத்தின் முதற் பகுதியும் இறுதிப்பகுதியும் உடைந்து அழிந்து விட்டன. இராஜராஜனது மெய்க்கீர்த்தியில் வழமையாக வரும் "இரட்டபாடியேழரை-யிலக்கமும் முந்நீர்ப்பழந்தீவு பன்னீராயிரமும்" என்ற தொடர்கள் இச்சிலாசாசனத்து மெய்க்கீர்த்திப் பகுதியிற் காணப்படவில்லை. எனவே, செ.குணசிங்கம் வற்புறுத்திக் கூறியவாறு இக் கல் வெட்டு இராஜராஜ சோழனது ஆட்சியின் ஆரம் ப காலத்திற்குரியது என்று கொள்வது பொருத்தமானதாகும். அரசனின் ஆண்டுகள் மிகுந்து செல்லச் செல்ல அவ்வாண்டுகளில் நிகழுஞ் சாதனைகள் பற்றிய விவரங்கள் மெய்க்கீர்த்தியிற் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவதால் அது நாளடைவில் வடிவத்தில் விருத்தி பெற்றது. இளவரசனாகிய மதுராந்தகன் இரட்டபாடி மீது படையெடுத்துச் செல் வதற்கும், பழந் தீவு முதலான மேற் கிலுள்ள தீவுகளைச் சோழர் கைப்பற்றுவதற்கும் முற்பட்ட காலத்து மெய்க்கீர்த்தியின் வடிவமே இராஜராஜனது கோணேஸ் வரம் கல்வெட்டில் இடம் பெற்றுள்ளது. திருக்கோணேஸ் வரத் திருப்பணிகளையோ அக்கோயிலுக்கு வழங்கிய தானங்களையோ அச்சாசனம் பதிவு செய்திருந்தது என்று அனுமானித்துக் கொள்ளலாம்.

திருகோணமலை நகரப்பகுதியிலுள்ள சமய நிலையங்களோடு சோழர் கொண்டிருந்த தொடர்புகளுக்கு, அங்கு காணப்படும் இராஜேந்தர சோழனது காலத்துச் சாசனங்களுஞ் சான்றுகளாய் உள்ளன. அவனுடைய மெய்க்கீர்த்தியின் வாசகம் அடங்கிய சாசனங்கள் ஒஸ்ற்றென்பேர்க் கோட்டையிலும் பத்திர-காளியம்மன் கோயிலிலுங் காணப்படுகின்றன. இவற்றுட் கோட்டையில் உள்ள கல்வெட்டுக் காலத்தால் முற்பட்டதாகும். அது துண்டமாயுள்ளது. அதன் முதற் பகுதியும் கடைசிப்பகுதியும் உடைந்து விட்டன. எஞ்சியுள்ள பகுதியில் அவனுடைய மெய்க்கீர்த்தியின் மேல்வரும் பகுதி காணப்படுகின்றது:

...... (கொள்ளிப்) பாக்கையும்

நண்ணற் கருமுரண் மண்ணைக் கடக்கமும் பொருகடல் ஈழத்தரைசர் தம்முடியும் ஆங்கவர் தேவியர் ஓங்கெழின் முடியும் முன்னவர் பக்கல் தென்னவர் வைத்த சுந்தர முடியும் இந்திரனாரமும் தெண்டிரை யீழ மண்டல முழுவதும் எறிபடைக் கேரளன் முறைமையிற் சூடும் குலதனமாகிய பலர்புகழ் முடியும் செங்கதிர் மாலையும் சங்கதிர் வேலைத் தொல்பெருங் காவற் பலபழந்தீவும் மாப்பொரு தண்டாற் கொண்ட கோப்பரகேகரிவன்மரான உடையார் ஸ்ரீ இராஜேந்திர சோழ தேவர்க்குயாண்டு..³³

இம் மெய்க்கீர்த்திப் பகுதியிற் கங்கைப் படையெடுப்பு, கடாரப் படையெடுப்பு ஆகியன பற்றிய குறிப்புகள் இல்லை. எனவே அப்படையெடுப்புகள் நடைபெறுவதற்கு முன், இராஜேந்திரனுடைய ஆட்சியின் 7 ஆவது ஆண்டளவில் இச்சாசனம் திருகோணமலை நகரப் பகுதியிலுள்ள கோயிலொன்றிலே அமைக்கப்பெற்றதென்று கருதலாம். திருக்கோணேஸ்வரம் கோயிலை இடித்த பின்பு அக்கோயிலின் அழிபாடுகளைக் கொண்டு போர்த்துக்கேயர் கோட்டையைக் கட்டினார்கள் என்று ஐரோப்பியரின் நூல்களிற் கூறப்படுவதால் இச்சாசனமானது கோணேஸ்வரத்தில் இருந்ததென்று கருதலாம்.

இராஜேந்திர சோழனின் காலத்துச் சாசனமொன்று திருகோணமலைப் பத்திரகாளி அம்மன் கோயிலிற் காணப்படும் தூணொன்றில் எழுதப்பட்டுள்ளது. அத்தூணின் பக்கங்களுள் ஒன்று கட்டிடத்தோடு சேர்த்து வைக்கப்பட்டுச் சாந்தினாற் பூசப்பட்டுள்ளது. ஏனைய மூன்று பக்கங்களிலும் அரசனின் மெய்க்கீர்த்தியின் வாசகம் எழுதப்பட்டுள்ளது.³⁴ தூணைக் கட்டிடத்திலிருந்து பிரித்துப் பூச்சுகளை நீக்கிச் சாசனத்தைப் படிவமெடுத்து ஆராயின் சில முக்கியத்துவம் வாய்ந்த செய்திகள் கிடைக்கக்கூடும். திருகோணமலையிற் போர்த்துக்கேயரால் இடிக்கப்பட்ட கோயிலொன்றின் மண்டபமொன்றிலே இச்சிலாசாசனம் ஒரு காலத்திலே அமைக்கப்பட்டிருந்ததென்று கொள்வது பொருத்தமானதாகும்.

4. இராஜராஜ சதுர்வேதிமங்கலம்

கந்தளாயிற் காணப்படும் சோழ இலங்கேஸ்வரன் காலத்துச் சாசனம் அங்கு பதினோராம் நூற்றாண்டில் அமைந்திருந்த சில சமய-சமூக நிறுவனங்களைப் பற்றிய அரிய செய்திகளைக் குறிப்பிடுகின்றது. அதன் முதற் பகுதி வாசித்தறியக் கூடிய அளவிலே தெளிவாயுள்ளது. இரண்டாம் பகுதியிற் பல எழுத்துகளுஞ் சொற்றொடர்களுஞ் சிதைந்துவிட்டன. அதன் முதற் பகுதியின் வாசகம் மேல்வருமாறு அமைந்துள்ளது:

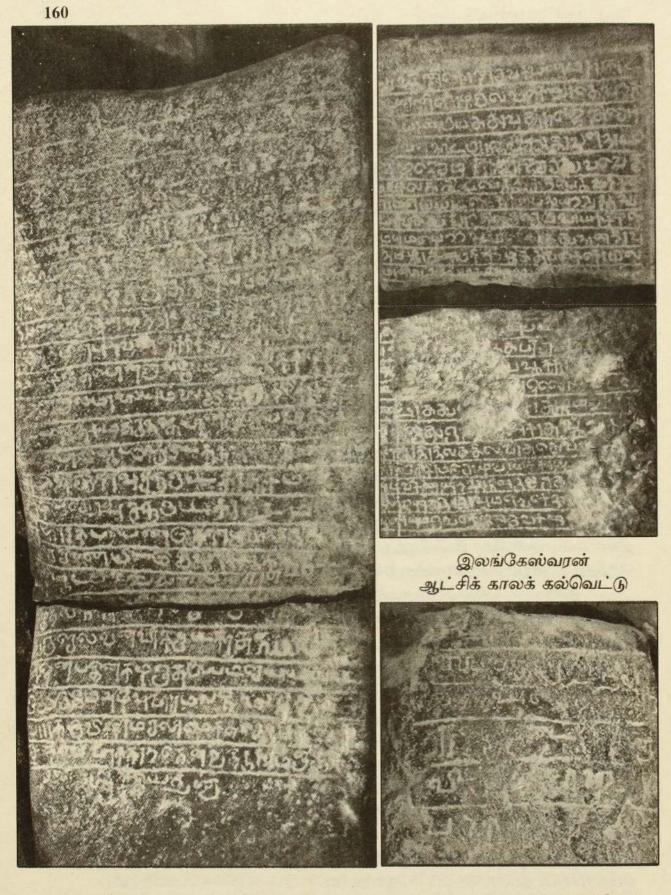
ஸ்வஸ்தி றீ. கோ றீ சங்கவர்மரான உடையார் றீ சோழ இலங்கேஸ்வர தேவற்கு யாண்டு பத்தாவது ராஜேந்திர சோழ வளநாட்டு ராஜவிச்சாதிர வளநாட்டு பிரஹ்மதேசம் றீ ராஜராஜச் சதுர்வேதிமங்கலத்துப் பெருங்குறி பெருமக்களோம் இய்யாட்டைக் கும்மநாயற்று பூர்வபக்ஷத்து த்வாதஸியும் செய்வாய்க்கிழமையும் பெற்ற ஆயிலியத்து நாளன்றிரவு நம்மூர் தண்டுகின்ற முத்தங்கைக் கோயில் மானி³⁵ சாசனத்தின் சிதைவடைந்த பிற்பகுதியில் நீர்நிலம், வாசுதேவ வாய்க்கால், விக்கிரமசோழ வாய்க்கால் இரண்டாங் கண்ணாற்று மூன்றாஞ் சதிரம், மா, மூன்றாங் கண்ணாறு என்னும் மொழிகள் உள்ளன. குளத்திலிருந்து நீர் பாயும் விக்கிரம சோழ வாய்க்காலின் இரண்டாங் கண்ணாற்று மூன்றாஞ் சதுரத்திலுள்ள விளைநிலம் 3 மா தொடர்பாக மேற்கொள்ளப்பட்ட ஒரு நடவடிக்கை பற்றிச் சாசனம் வர்ணிக்கின்றது. அதனை இராஜராஜ சதுர்வேதிமங்கலத்துப் பெருங்குறிப் பெருமக்கள்

மேற்கொண்டனர். பிரமதேயங்களிலுள்ள சபையாரைப் பெருங்குறி மகாசபை என்றும் பெருங்குறிப் பெருமக்கள் என்றும் வர்ணிப்பது வழக்கம்.[®] அத்தகைய மகாசபையின் நடவடிக்கையினை இச்சாசனம் பதிவு செய்கின்றது. பிரமதேயமானது இராஜராஜ சதுர்வேதி மங்கலம் என்னும் பெயரைப் பெற்றிருந்தமையுங் குறிப்பிடற்குரியது. அது இராஜேந்திர சோழ வளநாட்டின் பிரிவாய் அமைந்திருந்தது. கந்தளாய்ச் சாசனம் கோயிலொன்றின் அழிபாடுகளிடையிற் காணப்படுவதாற் கந்தளாயிற் சோழர் காலத்தில் அமைக்கப்பெற்ற ஆலயமொன்றிலே அது நிறுவப்பட்டிருத்தல் வேண்டும். கந்தளாயிலுள்ள சதுர்வேதிமங்கலத்துப் பெருங்குறிப் பெருமக்கள் சோழ

இலங்கேஸ்வரதேவனின் 10 ஆவது ஆண்டிலே, மாசி மாதத்துப் பூர்வபக்ஷத்துத் துவாதசியான செவ்வாய்க்கிழமையும் ஆயிலிய நக்ஷத்திரமுங் கூடிய தினத்து இரவிலே கூடியிருந்து ஊர்த் தண்டுவானாகிய மானி தொடர்பாகவும், விக்கிரமசோழ வாய்க்காலின் இரண்டாங் கண்ணாற்று மூன்றாஞ் சதிரத்திலுள்ள நீர்நிலம் 3 மா குறித்தும் ஏதோ முடிபுகளை மேற்கொண்டனர். கந்தளாயிலிருந்த சிவன் கோயில் மண்டபத்திலே அவர்கள் கூட்டமாகக் கூடினார்கள் என்றும் கூட்டத்தில் மேற்கொண்ட தீர்மானத்தைக் கோயிலிலிருந்த மண்டபமொன்றின் தூணிலே சிலாசாசனஞ் செய்தனரென்றும் அனுமானித்துக் கொள்ளலாம்.

இச்சாசனத்தில் வரும் நம்மூர் தண்டுகின்ற முத்தங்கைக் கோயில் மானி என்னுந் தொடரானது, குறிக்கப்பெற்ற சதுர்வேதி மங்கலத்திலே அம்மன் கோயிலொன்று இருந்தமையினை உணர்த்துகின்றது. துர்க்கையாரை முத்தங்கை என்று குறிப்பிடுவது சாசன வழக்கமாகும். பிரம்மச்சாரிகளான இளம் பிராமணரை மானி என்பர். முத்தங்கை கோயிலைச் சேர்ந்த மானி ஒருவன் ஊர்த் தண்டுவானாக இருந்தமை கவனித்தற்குரியது. ஊர்ச் சபையாருக்குச் செலுத்த வேண்டிய இறைகடமைகளையும் பிறவற்றையுஞ் சேகரிப்பவனைத் தண்டுவான் என்று குறிப்பிடுவது வழக்கம்.³⁷ எனவே ஊரிலுள்ள குடியார்களிடமிருந்து இறை கடமைகளைச் சேகரிப்பதற்கென இராஜராஜ சதுர்வேதி மங்கலத்துச் சபையார் தம்மூரிலுள்ள அம்மன் கோயிலைச் சேர்ந்த அந்தணனொருவனை நியமித்தனர் என்பது தெளிவாகின்றது. அதன் எல்லைகளுக்குள் இராஜராஜ சதுர்வேதி மங்கலத்துச் சபையார் நிர்வாக ஆதிக்கம் பெற்றிருந்தனர் என்பதும் இதனால் உணரப்படும். இப்பிரமதேயம் 13 ஆம் நூற்றாண்டுவரை நிலைபெற்றிருந்தது.

கந்தளாய்ச் சாசனத்தின் சிதைவுற்றுள்ள பகுதியிற் காணப்படும் வாசுதேவ வாய்க்கால், விக்கிரமசோழ வாய்க்கால், இரண்டாங் கண்ணாறு, நீர்நிலம் முதலிய சொற்களை விளக்குவதற்குத் தமிழகத்துப் பிரமதேயம் ஒன்றினைப் பற்றிய

விஜயபாகு 1 ஆட்சிக்காலக் கல்வெட்டு - கந்தளாய் 12ஆம் நூற்றாண்டுக் கல்வெட்டு - கந்தளாய் சாசனப்பகுதி ஒன்றினை இங்கு ஆதாரமாகக் கொள்வது மிகப் பொருத்தமானதாகும். மணிமங்கலத்திலுள்ள முதலாம் இராஜராஜனது காலத்துச் சாசனமொன்றின் பகுதி மேல்வருமாறுள்ளது:

...... யாண்டு 15 ஆவது ரிஷப நாயற்று பூர்வபக்ஷத்து தசமியும் வியாழக்கிழமையும் பெற்ற அத்தத்தின் நாள் செங்காட்டுக் கோட்டத்து மாகணூர் நாட்டு பிரமதேயம் பணிமங்கலமாகிய உலோகமாதேவிச் சதுர்வேதிமங்கலத்து மகாசபைப் பெருமக்களோம் இற்றை நாளால் பகல் எம்மூர்.... தண்ணீர்ப் பந்தலிலே தர்மம் செய்து கூட்டம் குறைவறக் கூடியிருந்து எம்மூர் திருவாய்ப்பாடி றீ கிருஷ்ண பெருமானுக்கு நிசதம்படி நாட் பெருவமுதும் ஒரு நந்தா விளக்கும் முட்டாமை இத்தேவர்க்கு ஸ்ரீ கார்யம் கடைக்காணக் கடவ கரணப் பெருமக்களே முட்டாமைக் கடைக்கொண்டு குடுப்பார்களாகப் பணிப்பணியாய்ப் பணித்து.... இத்தேவருடைய பூமி இவ்வூர்ப் பாதிரிக்கழனி மேலைக்காலின் கீழ் சிறகு ... பெருமான் பக்கல் இத்தேவர் விலை கொண்டுடைய இறைநிலம் நூறு குழியும் பனங்காட்டேரிவதியின் மேல் சிறகு சாணூர மாத்தெருமான் சோமயாஜியார் பக்கல் இத்தேவர் பெற்றுடைய இறைநிலம் நூறு குழியும் இவ்வூர் தென்பிடாகை ஆத்தனஞ்சேரி கருணாகர வாய்க்கால்...... கண்ணாற்று கன்னரவதிக்குக் கிழக்கு மூன்றாஞ் சதிரத்து ஸாஹனை ஆதிச்சகுமார கிரமவித்தன் பக்கல் இத்தேவர் விலை கொண்டுடைய நிலம் நானூறு குழியுமாக இவ்வெண்ணூறு குழியாலும் வந்த இறை திரவ்யம்.....³⁸

மணிமங்கலத்துச் சபையார் முதலாம் இராஜராஜனின் 15 ஆவது ஆண்டில் ஒருநாட் பகலிலே தண்ணீர்ப் பந்தலிற் கூடிக் கோயிற் காரியங்களை ஆராய்ந்து சில நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டனர் என்பது இச்சாசனப் பகுதியால் உணரப்படு-கின்றது. அறக்கட்டளை ஒன்றின் தொடர்பாகத் திருவாய்யாடி கிருஷ்ணப் பெருமான் கோயிலுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருந்த விளைநிலங்கள் சிலவற்றின் வருமானங் கொண்டு நாட்பெருவமுதும் நந்தா விளக்கொன்றும் இடுவிக்கப்படும் பணியைக் கரணப்பெருமக்களே கண்காணிக்க வேண்டும் என்று சபையார் பணித்தனர். கரணப் பெருமக்கள் என்பது சபையாரால் அமைக்கப்படும் நிறைவேற்றுக் குழுவினரைக் குறிப்பதாகும். இத்தர்மம் தொடர்பான நிலங்களைப் பற்றிய விவரங்களிலே பாதிரிக்கழனி, கருணாகர வாய்க்கால், கண்ணாறு, கன்னரவதி, மூன்றாஞ் சதிரம் என்னுஞ் சொற்கள் காணப்படுகின்றன.

குளத்தூம்பினின்றும் நீர் பாயும் வழிகளை வாய்க்காலென்றும், அவற்றின் கிளைகளைக் கண்ணாறு என்றும், கண்ணாறுகளின் அணைக்கட்டுகளை வதி என்றுங் குறிப்பிடுவது புராதன காலத்து வழமையாகும். நீர்நிலப் பகுதிகள் தொடர்பாகவே சதிரம் என்னுஞ் சொல் சாசனங்களில் வருகின்றது. இக்காலத்திற் போலவே வயல்நிலங்கள் சதுர வடிவிலும் நீள்சதுர வடிவிலும் அமைக்கப்-பட்டிருந்தன. அதனாற்போலும் அவற்றைச் சதிரம் என்றனர். அவற்றை அடையாளங் காண்பதற்கும், இறைகடமைகளைக் காணியாளரிடமிருந்து பெற்றுக் கொள்வ-தற்கும், அந்நிலங்களைப் பற்றிய விவரங்களைப் புரவு, வரிப்பொத்தகம் என்பன போன்ற ஆவணத் தொகுதிகளிற் பதிவு செய்து வைத்திருப்பது வழமை. மணிமங்கலத்துச் சாசனத்தில், "இவ்வூர் தென்பிடாகை ஆத்தனஞ்சேரி கருணாகர வாய்க்கால்... கண்ணாற்றுக் கன்னரவதிக்குக் கிழக்கு மூன்றாஞ் சதிரத்து ஸாஹணை ஆதிச்சகுமார கிரமவித்தர் பக்கல் இத்தேவர் விலைகொண்டுடைய பூமியில் நூறு குழியும்...." என வரும் தொடர் இவ்வழமைக்கோர் உதாரணமாகும்.

சோழ இலங்கேஸ்வரன் காலத்துக் கந்தளாய்க் கல்வெட்டில் வரும் வாய்க்கால், கண்ணாறு, சதிரம் என்னுஞ் சொற்களின் உபயோகத்தை மணிமங்கலச் சாசனத் தொடர்களின் மூலமாகப் புரிந்துகொள்ள முடிகின்றது. இராஜராஜ சதுர்வேதி மங்கலத்தில் நீர்ப்பாசன வசதியுள்ள வயல்நிலங்கள் இருந்தன. குளத்திலிருந்து நீர் பாயும் இரு வாய்க்கால்கள் இருந்தன. அவை விக்கிரமசோழ வாய்க்கால், வாசுதேவ வாய்க்கால் என்பனவாகும். கந்தளாயிலிருந்த குளவாய்க்கால்களிற் கண்ணாறு என்னும் கிளை வாய்க்கால்கள் அமைந்திருந்தன. பிரமதேயம் கந்தளாய்ப் பிரமதேயம் என்பதால் அதிலிருந்த வாய்க்கால்கள் இரண்டும் கந்தளாய்க் குளத்து வாய்க்கால்களாதல் வேண்டும். எனவே, பதினோராம் நூற்றாண்டிலே, சோழ இலங்கேஸ்வரன் இலங்கையில் அரசனாக விளங்கிய காலத்திற் கந்தளாய்க் குளமும் அதனை ஆதாரமாகக் கொண்ட நீர்ப்பாசன முறையும் சீரான நிலையில் இருந்தன என்பதற்குக் கந்தளாய்க் கல்வெட்டு சான்றாயுள்ளது. குளவாய்க்கால்கள் வாசுதேவ வாய்க்கால் என்றும் விக்கிரமசோழ வாய்க்கால் என்றும் பெயரிடப்பட்டுள்ளமையுங் குறிப்பிடத் தகுந்தது. சோழ இலங்கேஸ்வரன் காலத்திலே குளமும் அதன் வாய்க்கால்களுந் திருத்தி அமைக்கப்பட்டிருத்தலுங் கூடும்.

இங்கே இதுவரை ஆராய்ந்த விடயங்கள் பற்றிய முடிபுகளை மேல்வருமாறு சுருக்கமாகத் தொகுத்துக் கூறலாம் :

சோழப் பெருமன்னர் காலத்திலே தென்னிந்தியாவில் ஏற்பட்ட சமய - கலாசார அபிவிருத்திகளின் செல் வாக்கு ஈழமான மும் முடிச் சோழ மண்டலத் திற் குறிப்பிடத்தக்க அளவிலே காணப்பட்டது. தமிழகத்திற் போல இலங்கையிலும் பல புதிய ஆலயங்கள் சோழப் பிரதானிகளாலும் வணிக கணத்தவராலும் பிறராலும் உருவாக்கப்பட்டன. பொலநறுவை, பதவியா, கந்தளாய் போன்ற கேந்திர நிலையங்களில் அவை அமைக்கப்பட்டன. தமிழகத்திற் போல இலங்கையிலும் பாடல்பெற்ற தலங்களைப் புனர்நிர்மாணஞ் செய்வதிற் கவனஞ் செலுத்தப்பட்டது. திருக்கேதீஸ்வரத்திலே தாழிகுமரன் என்னும் அதிகாரியினாற் புதிய கோயில் அமைக் கப்பெற்றது. அக்கோயிலின் தேவைகளுக் கென மாதோட்டமான இராஜராஜபுரத்தில் நிலமும் அரசாங்கத்துக்குரிய வருமானங்களும் மானியமாக அவனால் வழங்கப் பெற்றன. இத்தகைய நடவடிக்கைகளைச் சோழப் பிரதானிகள் திருக்கோணேஸ்வரத்திலும் மேற்கொண்டனர் என்று கருத முடிகின்றது.

கோகர்ணத்துச் சிவாலயமானது 10 ஆம், 11 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் மச்சகேஸ்வரம் என்னும் பெயரால் வழங்கியது என்பது சாசனத் தொடர்களினால் உணரப்படுகின்றது.³⁹ அங்குள்ள மூலஸ்தானம் தொடர்பான திருப்பணிகளைச் சோழப் பிரதானிகள் சிலர் செய்தனர் என்பதைச் சோழ இலங்கேஸ்வரனின் காலத்து மானாங்கேணிச் சாசனம் உணர்த்துகின்றது. அக்கோயிலுக்குப் பெருமளவிலான நிலங்கள் தேவதானமாக விடப்பட்டமைக்கு நிலாவெளிச் சாசனம் சான்றாக அமைகின்றது. வானவன் மாதேவி-ாஸ்வரத்திற் போல அங்கும் பன்மாகேசுரர் அறக்கட்டளைகளை மேற்பார்வை செய்வதற்குப் பொறுப்பேற்றிருந்தனர். சோழ மன்னர் மூவரின் காலத்துக் கல்வெட்டுகள் திருகோணமலை மாவட்டத்தில் உள்ளன. முதலாம் இராஜராஜனதும் முதலாம் இராஜேந்திரனதும் காலத்துச் சாசனங்கள் திருக்கோணேஸ்வரத்தில் இருந்தன என்று கொள்வதற்கான காரணங்கள் உள்ளமையுங் கவனித்தற்குரியது.

சோழராட்சியில் இலங்கையிலுள்ள கோயில்களிற் கிரமமாக ஆராதனை-களும் உற்சவங்களும் நடைபெறுவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன. தென்னிந்தியக் கோயில்களில் உள்ளதைப் போன்ற ஆலய நிர்வாக முறையும் வழிபாட்டு முறைகளும் இலங்கையிலுள்ள கோயில்களில் ஏற்படுத்தப்பட்டன. ஆலய சேவைகள் புரிவதற்கென்று அந்தணர், கம்மாளர் வாத்தியக்காரர் போன்றோரைக் கோயில் வளாகத்திற்கு அண்மையிலுள்ள இடங்களிற் குடியிருத்தினார்கள். கந்தளாய்ப் பிரமதேயம் போன்ற புதிய அக்கிரகாரங்கள் சில அமைக்கப்பெற்றன.

இராஜேந்திர சோழனின் மகனாகிய சோழ இலங்கேஸ்வரன் இலங்கையிற் சில காலமிருந்து ஆட்சி புரிந்தான். இதுவரை கிடைத்துள்ள அவனது காலத்துச் சாசனங்கள் இரண்டும் திருகோணமலை மாவட்டத்திலுள்ள ஊர்களிலிருந்து கிடைத்துள்ளன. அவனுடைய காலத்திற் கந்தளாய்க் குளத்திலிருந்து வாய்க்கால்கள் வழியாக வயல்களுக்கு நீர்ப்பாசனஞ் செய்தனர். கந்தளாய்ப் பிரமதேயத்தின் எல்லைகளுக்குள் ாஸ்வரம் ஒன்றும் அம்மன் கோயிலொன்றும் அமைந்திருந்தன என்றும் கொள்ள முடிகின்றது.

அடிக்குறிப்புகளும் விளக்கவுரைகளும்

- தி.வை.சதாசிவபண்டாரத்தார், பிற்காலச் சோழர் வரலாறு, அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், 1974, ப. 121.
- 2. மேலது, ப. 108.
- 3. K.A.Nilakanta Sastri, *The Colas*, University of Madras, Second Edition, 1955, pp.168, 225.
- 4. மேலது, ப. 465; பிற்காலச் சோழர் வரலாறு, ப. 472.
- 5. Солья, и.166; К.А. Nilakanta Sastri, the Colas, pp.196-7.
- 6. அருண்மொழித்தேவ வளநாடு, நிகரிலிச்சோழ வளநாடு, விக்கிரமசோழ வளநாடு, இராஜராஜ வளநாடு, இராஜவித்தியாதர வளநாடான இராஜேந்திர சோழ வளநாடு, அபயாஸ்ரய வளநாடான இராஜேந்திர சிங்க வளநாடு ஆகியன மும்முடிச்சோழ மண்டலத்தின் பிரிவுகள் என்று சாசனங்கள் கூறும்.

7. முதலாம் இராஜராஜனின் சகோதரியான குந்தவை இராஜராஜபுரத்திலே சிவாலயம், விண்ணகரம், ஜினாலயம் ஆகிய மூன்றினையும் அமைத்து அவற்றுக்கு நிவந்தங்களைக் கொடுத்தாள். மன்னார் கோயிலில் முதலாம் இராஜேந்திர சோழனின் ஆட்சியில் அமைக்கப்பெற்ற விண்ணகரம் இராஜேந்திர சோழ விண்ணகரம் என்னும் பெயரால் விளங்கியது.

பிற்காலச் சோழர் வரலாறு ப. 157; The Colas pp. 203, 643.

8. பல்லவர் காலத்தின் பிற்பகுதியிற் கோயில்களிலே தேவாரப் பதிகங்களை ஒதும் வழக்கம் ஏற்பட்டிருந்தது. விஜயநந்தி விக்கிரமவர்மன் காலத்திலே திருவல்லத்தில் ஒதுவார்கள் தேவாரப் பதிகங்களை ஒதினார்கள். திருச்சிராப்-பள்ளி மாவட்டத்து லால்குடி, ஆத்தூர் ஆகியவற்றிலுள்ள சிவாலயங்களில், முதலாம் பராந்தக சோழனது ஆட்சியில், நாள்தோறும் ஆராதனை வேளைகளிற் பிராமணர் திருப்பதிகங்களைப் படித்தனர்.

ஆலயங்களில் வாத்தியங்கள் சகிதமாகத் தேவாரப் பதிகங்களைப் படிப்ப தற்கென ஏற்படுத்தப்பட்ட அறக்கட்டளைகளைப் பற்றிச் சோழ நாட்டிலும் தொண்டை நாட்டிலுமுள்ள பல சாசனங்கள் கூறுகின்றன. முதலாம் இராஜேந்திரன் காலத்திலே **தேவாரநாயகம்** பற்றிக் காணப்படும் சாசனக் குறிப்பானது தேவாரப் பதிகங்களை ஆலயங்களில் ஒதுவாரின் பணிகளைக் கவனிப்பதற்கென அரசாங்க நிறுவனமொன்று அமைந்திருந்தமையினை உணர்த்துகின்றது.

வைணவக் கோயில்களில் ஆழ்வார்கள் பாடியருளிய திருப்பதிகங்களை ஒதும் வழக்கமும் ஏககாலத்தில் ஏற்பட்டதென்று கருதலாம். உட்கலிலுள்ள முதலாம் இராஜராஜனது காலத்துக் கல்வெட்டொன்று திருவாய்மொழி தேவரைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றது. முதலாம் இராஜேந்திரனின் காலத்தில் உத்தரமேரூரிலே திருப்பதியம் ஒதும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுக்குக் கோயிலில் நெய்வேத்தியமாக வைத்த திருவமிர்து பகிர்ந்து கொடுக்கப்பட்டமை பற்றிய சாசனக்குறிப்பு உள்ளது. அங்கே நாள்தோறும் திருவாய்மொழி ஒதும் மூவருக்கு நிலம் வழங்கப்பட்டது.

திருவரங்கத்திலே திருப்பள்ளியெழுச்சிக் காலத்திலே திருவாய் மொழி ஒதுவதற்கு முதலாங்குலோத்துங்க சோழனின் ஆட்சியில் (1085) அறக்கட்டளை ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்தது. திருவரங்கத்திலே திருவிழாக் காலத்தில் மூன்றிரவுகளிற் குலசேகராழ்வாரின் தேட்டருந்திறல் எனத் தொடங்குந் திருப்பதிகம் படிக்கப்பெற்றது என்பதனை 1088ஆம் ஆண்டுக்குரிய சாசன மொன்று குறிப்பிடுகின்றது.

திருக்கோயிலூரில் ஐப்பசி, வைகாசி ஆகிய மாதங்களில் நடைபெறும். திருவிழாக்களிலே திருவாய் மொழி படிப்பதற்கு அறக்கட்டளை ஒன்று ஏற்படுத்தப்பட்டமையினை இரண்டாம் இராஜாதிராஜனின் எட்டாவது (1171) ஆண்டுக்குரிய கல்வெட்டொன்று குறிப்பிடுகின்றது. காஞ்சிபுரத்து விண்ணகர-மொன்றிலே ஒதுவார் ஐம்பதின்மர் திருமொழி பாடினார்களென்று கி.பி. 1242 ஆம் ஆண்டில் எழுதப்பெற்ற ஆவணமொன்றிற் கூறப்பட்டுள்ளது. திருக்கோயி-லூரிலுள்ள விண்ணகரமொன்றிலே திருநெடுந் தாண்டகத்தை ஒதுவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருந்தன.*The Colas*, Vol. II, pt. I, University of Madras, 1037, pp. 479-480.

> Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

சோழர் காலத்துப் பண்பாட்டு மரபுகள்

- South Indian Inscriptions, Vol III: No: 92: vol : IV: No: 1411; A.Velupillai, Ceylon Tamil Inscriptions, Pt I Peradeniya, 1970; Ceylon Tamil Inscriptions, Pt II, Peradeniya, 1971; Epigraphia Tamilica Ed. K.Indrapala, Pt I, Jaffna Archaeological Society, 1971; S.Gunasingam, "Two Inscriptions of Cola Ilankesvara Deva"; Trincomalee Inscriptions Series - No 1 Peradeniya, 1974.
- 10. இராஜேந்திர சோழனின் காலத்தில் இலங்கைக்குப் படையெடுத்துச் சென்று அங்குள்ள அரசனைக் கைப்பறிக் கொண்டுபோன சோழ சேனாதிபதியின் பெயர் ஊர்காவற்றுறையிலுள்ள ஹம்மென்ஹீல் கோட்டையிற் காணப்படும் உடைந்த சாசனப் பகுதியால் மட்டுமே அறியப்படுகின்றமை குறிப்பிடற்குரியது. மாதோட்டத்தில் நிறுவப்பெற்றிருந்த அந்தச் சாசனத்தைப் பறங்கியர் பின்பு ஊர்காவற்றுறைக்கு எடுத்துச் சென்றுவிட்டனர். Epigraphia Tamilica, pt. I.
- 11. South Indian Inscriptions (SII), Vol. IV, No. 1411.
- 12. SII Vol. IV, No. 14148.
- 13. இவற்றைக் குறிப்பிடுஞ் சாசனத்தின் வாசகம் மேல்வருமாறு உள்ளது. றீயாண்டு 28 ஆவது உத்தம சோழ ஈஸ்வரமுடைய மாதேவர்க்கு கல்லையில் தெலியல் பெற்றில் நிலம் மூவேலியும் நொந்தா விளக்கு 1க்கு பசு 20உம் இவை நிவந்தஞ் செய்வித்தேன் அரங்கன் இராமேசனேன். சந்திவிள(க்குக்குத்) தெங்கு 50, SII Vol. IV, 1411.
- 14. UNESCO Sri Lanka Project of the Culural Triangle, Alahana Pirivena, polonnaruwa, Third Archaeological Excavation Report, 1982; ed.p.L.Prema tilleke, P. 128.
- 15. Epigraphia Tamilica, Pt. I, P. 27.
- 16. SII, Vol. IV: 1388-1392.
- 17. The Colas, PP. 18-8.
- 18. SII, Vol. IV: 1388
- 19. Archaeological Survey of Ceylon Annual Report (ASCAR), 1891, p.12; ASCAR, 1906, p. 27.
- 20. ASCAR.
- 21. SII. Vol. III: No 92.
- 22. CTI, Pt, I pp. 16-19.
- 23. CTI, Pt. II, pp. 23-24.
- 24. S. Gunasingham, "Two Inscriptions of Cola IIankesvara Deva" Trincomalee Inscriptions Series - No. 1 Peradeniya, 1974, PP. 3-6.
- 25. S.Gunasingham, "A Tamil Slab Inscription at Nilaveli", The Sri Lanka Journal of the Humanities, Vol. I, No.1, pp.60-71.
- 26. SII, Vol, XIV, Nos.
- 27. தி.வை. சதாசிவ பண்டாரத்தார். பிற்காலச் சோழர் வரலாறு, அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், 1974, ப. 473-4.

- 28. ஆண்டினைக் குறிக்கும் எழுத்துகள் அழிந்துவிட்டன. யாண்டெ (யாண்டு+எ(ஏ)) என்ற அக்ஷரங்கள் காணப்படுவதால் இச்சாசனம் சோழ இலங்கேஸ்வரனின் 7ஆம், 8ஆம், 9 ஆம் ஆண்டுகளில் ஏதோவொன்றினுக்கு உரியதாதல் வேண்டும்.
- 29. "A Tamil Slab Inscription at Nilaveli" The Sri Lanka Journal of the Humanities., Vol. I, No.1, pp. 60-71.
- 30. மகாவம்சம் 10: 26-29, 83.
- 31. சூளவம்சம் 60: 60-61, S.Paranavitana, "Tiriyay Rock Inscription" Epigraphia Zeylanica, Vol. 4, pp. 151-160.
- S.Gunasingham, "A Fragmentary Slab Inscription of the time of Rajaraja I (A.D.985-1014)" *Trincomalee Inscriptions Series*, No 2, Peradeniya 1979, pp. 1-5.
- 33. W.E.Baker and H.M.Durand, "Facsimiles of Ancient Inscriptions lithographed by Jas.Prinsep: Inscriptions of Trincomalee", *The Journal of the Asiatic Society* of Bengal, "Slab – Inscription of the time of Rajendra I from Fort – Ostenburgh, Trincomalee", *Trincomalee Inscriptions Series*, No. 2, pp. 13-23.
- 34. மேலது, பக். 5 -10.
- 35. S. Gunasingham, "Two Inscriptions of Cola Ilankesvara Deva", Trincomalee Inscriptions series - No.1, Peradeniya, 1974, p.11.
- 36. "சபை, மகாசபை என்ற சொற்களும் முறையே அவற்றுக்கு ஒப்பான குறி, பெருங்குறி என்னுந் தமிழ்ச் சொற்களும் ஒரே அமைப்பினையே குறிப்பனவாகும். அது சில சமயங்களிற் பெருங்குறி எனப்படும். அதன் உறுப்பினரைக் கூட்டாகப் பெருமக்கள் என்று குறிப்பிடுவர்" - K.A. Nilakanta Sastri The Colas, Second Edition (revised), p. 502.
- 37. ஊரில் வாழும் மக்கள் சபையாருக்குக் கொடுக்க வேண்டிய வரி முதலான கொடுப்பனவுகளைச் சேகரிக்கும் பணிமகனை "நம்மூர் தண்டும் மானி" என்று சாசனங் குறிப்பிடுகிறதென்று கருத முடிகின்றது. "கிராம சபையார் பணித்த-வற்றைச் செய்யும் பணிமக்கள், மத்தியஸ்தன், கரணத்தான், பாடிகாப்பான், தண்டுவான் (தண்டல்), அடிக்கீழ் நிற்பான்" ஆகியோர் என்று தி.வை.சதாசிவ பண்டாரத்தார் கூறுவதும் இங்கு கவனித்தற்குரியது. பிற்காலச் சோழர் வரலாறு, 1974, ப. 501.
- 38. SII, Vol. VI : No. 267.
- 39. திருக்கோணேஸ்வரத்தை மச்சகேஸ்வரம் என்று குறிப்பிடும் வழக்கம் அண்மைக் காலம்வரைக் கிழக்கிலங்கையிற் காணப்பட்டது.

குளக்கோட்டனும் ஆலய தருமங்களும்

8

பார்தாங்கு கோயிலும் பொன்மண்டபமுங் கோபுரமும் பரற்குநாட்டி பேர்தாங்கு மாயனுக்கு மலங்கார வாலய மொன்றியற்றிமுந்துங் கார்தாங்கு திருக்குளமும் பாவநாசச் சுனையுங் கண்டகண்டன் சீர்தாங்கு குளக்கொட்டனென்னும் சோழ கங்கனை நம்சிந்தையில் வைப்பாம்.

> றீ தக்ஷிண கைலாசபுராணம் பாயிரச் செய்யுள்.

குளக்கோட்டன்

விமானம் எழில்மிகு மண்டபம், கோபுரம் ஆகியன பொருந்திய மகத்தான ஈஸ்வரத்தையும், அழகிய பெருமாள் கோட்டத்தையும், மழைநீரைத் தேக்கும் திருக்குளத்தையும், பாவநாசம் என்னுஞ் சுனையினையும் குளக்கோட்டன் என்று வழங்கும் சோழகங்கன் அமைத்தான். இது தக்ஷிண கைலாசபுராணத்து ஆசிரியர் குளக்கோட்டனைப் பற்றிச் சொல்லும் வர்ணனை. இது திருநகரச் சருக்கத்திலே கவிநயத்துடன் விரித்துரைக்கப்படுகின்றது. நூலாசிரியர் அரசரான சிங்கைச் செகராசசேகரன். நூற்பாயிரத்திலே குளக்கோட்டனைப் பற்றிய பாடல் சமய குரவரைப் பற்றிய பாடலைத் தொடர்ந்து வருகின்றது. சமயாபிமானியாகிய நூலாசிரியர் குளக்கோட்டனை நால்வரின் நிலையில் வைத்துவிட்டார். குளக்கோட்டனைப்பற்றிய அவரின் நோக்கு உணர்ச்சிபூர்வமானது. குளக்கோட்டன் திருப்பணிகளைப் பற்றிக் கூறும் நூல்களிலே றீ தக்ஷீண கைலாச புராணமே மிகவும் பழைமையானது. அது கோணேஸ்வரத்தின் புனருத்தாரணம், திருக்குளங்கட்டியமை ஆகிய விடயங்களையே வர்ணிக்கின்றது. எனவே, குளக்கோட்டனைப் பற்றிய மரபு வழியான கதையில் இது ஒரு அம்சம் மட்டுமே. அவனைப் பற்றிய ஐதீகங்கள் காலப்போக்கிலே வளர்ச்சி பெற்றன. மரபிலே புதிய அம்சங்கள் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டன.

கோணேசர் கல்வெட்டு

குளக்கோட்டனைப் பற்றிய மரபின் விரிந்த நிலையினைக் கோணேசர் கல்வெட்டு என வழங்கும் நூலிற் காணலாம். அது புதிய விடயங்களைக் குறித்துச் சொல்வதால் பழைய புராணக் கதையினைச் சுருக்கிச் சொல்கின்றது. ஆலய தருமங்கள், சொத்துடைமைகள், ஆலய சேவைகள், ஆலய பரிபாலனம், மக்களின் குடியேற்றம், வன்னியராட்சி முதலான விடயங்களையே அது சிறப்பித்துக் கூறுகின்றது. ஸ்ரீ தக்ஷிண கைலாசபுராணம், கோணேசர் கல்வெட்டு என்பவற்றுக்-கிடையிலான கால இடைவெளியும் மிகப் பரந்ததொன்றாகும். புராண நூலானது கோணேஸ்வரம் சிறப்புடன் விளங்கிய காலத்தில் எழுதப்பெற்றது. கோணேசர் கல்வெட்டு எழுதப்பெற்ற காலத்தில் ஆலயம் பறங்கியர் கோட்டையாகிவிட்டது. அது திருகோணமலையில் ஒல்லாந்தரின் ஆட்சி நிலவிய காலம். அதனாசிரியரான கவிராசவரோதயன் தனது அனுபவங்களின் அடிப்படையிலும், சமூக வழமைகள், ஆலய வழமைகள் என்பவற்றின் அடிப்படையிலும் விடயங்களை விளக்குகின்றார் என்று கொள்ள முடிகின்றது. ஆலயந் தொடர்பான இலக்கிய மரபொன்றையும் அவர் பயன்படுத்தினார் என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. பெரிய வளமைப் பத்ததி என்பது பற்றிக்கோணேசர் கல்வெட்டு குறிப்பிடுகின்றமையுங் கவனித்தற்குரியது. நாட்டார் வழக்கிலுள்ள கதாம்சங்களுங் கோணேசர் கல்வெட்டிலே சேர்ந்துவிட்டன. எனவே அதிலே வரலாற்று அம்சங்கள் கூடிய ஐதீகங்கள், சமகால வழமைகளின் அடிப்படையிலான அனுமானங்கள், ஜனரஞ்சகமான புனைகதைகள் ஆகிய எல்லாம் கலந்து விட்டன. இவற்றின் தாரதம்மியங்கள் பொறுமையாகவும், வித்துவத் திறமையோடும் வித்தகரால் ஆராயப்படல் வேண்டும். காலப்போக்கிலே, தொடர்ச்சியான ஆராய்ச்சிகளின் பயனாக மட்டுமே இப்போது தெளிவற்றுக் காணப்படும் விடயங்கள் தெளிவு பெறும். ஏட்டுப் பிரதிகளை ஆதாரமாகக் கொண்டு வெளியிடப்பெற்ற கோணேசர் கல்வெட்டிலே செய்யுள் நடையிலும் உரைநடையிலும் அமைந்துள்ள இருவேறு பகுதிகள் உள்ளன. உரைநடைப் பகுதியில் மாணிக்கங்கள் வரவு, வரிப்பத்தார், குடிமை வரவு, வன்னிபங்கள் வரவு, கயவாகுராசன் உபயம் முதலிய 29 தலைப்புகளின் கீழ் விவரங்கள் கூறப்படுகின்றன. திருமலையோடு தொடர்புடைய ஐதீகங்கள் யாவும் அதில் அடங்கி விடுகின்றன.

திரிகோணாசல புராணம்

கோணேசர் கல்வெட்டில் இடம்பெறும் கதைகளை விரிவுபடுத்திச் செய்யுள் நடையில் அமைத்துக் கூறும் இலக்கியமே **திரிகோணாசலப் புராணமாகும்**. ் அதன் ஆசிரியரின் பெயரும், அது எழுதப்பட்ட காலமும் நிர்ணயிக்கப்படவில்லை. மாசிலாமணி முத்துக்குமாரு என்பவரின் கையெழுத்திலுள்ள திரிகோணாசல புராணத்து ஏட்டுப்பிரதி ஒன்றைக் கண்டவர்களும், அதனைப் பற்றிக் கேட்டவர்களும் முத்துக்குமாரு என் பவரே நூலின் ஆசிரியர் என்ற கருத்துத் தோன்றி நிலைபெறுவதற்குக் காரணராயிருந்தனர். ஆயினும், இந்நூலைப் பதிப்பித்து வெளியிட்டவரான வண்ணை மாநகரம் பரத்துவாசி ஆ.சண்முகரத்தினையர் நூலாசிரியரின் பெயர் தெரியவில்லை என்று கூறியுள்ளமை கவனித்தற்குரியது.

மச்சபுராணம், கையிலாச புராணம் முற்காலத்தவர்கள் எழுதி வைத்த மரபுகள் முதலியவை இப்புராணத்துக்கு ஆதாரமாயிருந்தன என்பதை மேல்வரும் அதன் பாயிரச் செய்யுள் தெளிவுபடுத்துகின்றது:

> மச்சபுராணக் கதையுங் கைலாய புராணத்தின் வாய்மை தானும் முச்சமம் போற்றிடுமறிஞர் முன்னுரைத்த மரபுகளின் முறையுந் தாக்கி சொக்கிய சீர்தென்கயிலைப் பெரியோர்கள் கூறென முன் விதியினாராய்ந்து இச்சகத்திற் கோணவரைப் புராணமெனத் தமிழ்ப்பாவி னியம்பலுற்றேன்

தென்கையிலாயமாகிய கோணேஸ்வரம், தம்பலகாமத்துக் கோணைநாதர் கோயில் ஆகிய இரண்டு கோயில்களின் வரலாற்றம்சங்கள் பற்றிய செய்திகளையுங் கதைகளையுந் தொகுத்து, இலக்கிய நயம் பொருந்திய வகையிலே கூறும் சால்புடைய நூலாகவே திரிகோணாசல புராணம் காணப்படுகின்றது. அதிலே ஆதாரபூர்வமான வரலாற்றுச் செய்திகள் மருவித் தெளிவற்றும், நாட்டார் பாங்கிலுள்ள கதைகள் மேலோங்கியும் அமைந்திருப்பதை அவதானிக்க முடிகின்றது. அதன் செய்யுள்நடை இரசனை மிக்கது; கவர்ச்சியானது.

கோட்டையிலுள்ள சாசனம்

குளக்கோட்டன் என்ற பெயரைக் குறிப்பிடுங் கல்வெட்டொன்று திருகோண-மலைக் கோட்டையின் வாசலிலுள்ளது. அதனைப் பற்றி எச்.டபிள்யூ. கொட்றிங்ற்ரன் மேல்வருமாறு எழுதுகின்றார்:

"இப்பொழுது காணப்படும் கோட்டையின் பிரதான வாசலின் வலது பக்கத்திலே, இரண்டு மீன்களின் கீழே, ஒரு கல்வெட்டு உள்ளது. அதற்கு எதிர்ப்புறமாக, வாசலின் மறுபக்கத்தில் வேறிரண்டு மீன்கள் உள்ளன. அவற்றின் வேலைப்பாடு எதிர்ப்புறத்தில் உள்ளவற்றைக் காட்டிலுந் தரங்குறைந்தது. வலப்பக்கத்திலே காணப்படுஞ் சாசனம் பெரிய கோயிலிலிருந்து கொண்டு வரப்பட்டது என்பது இங்குள்ள ஐதீகமாகும். தீர்க்க தரிசனமாய் அமைந்துள்ள மேல்வரும் பாடல் அதன் வாசகமானதென்றும் நம்புகின்றார்கள்":

> முன்னே குளக்கோட்டன் மூட்டு திருப்பணியை பின்னே பறங்கி பிடிக்கவே – மன்னாகேள் பூனைக்கண் செங்கண் புகைக்கண்ணன் போனபின் மானே வடுகாய் விடும்.

"அரசனே கேட்பீராக, முன்பு குளக் கோட்டனின் திருப்பணியால் உருவாகிய கோட்டத்தைப் பறங்கியர் பிடிப்பார்கள். பூனைக் கண்ணர், புகைக் கண்ணர், செங்கண்ணர் என்போர் போன பின் வடுகரின் ஆட்சியாகி விடும்"⁷

போர்த்துக்கேயரின் ஆவணங்களிலும் வரலாற்று நூலொன்றிலும் இலங்கையிலுள்ள அரசனொருவனுக்கு, திருமலையிற் பறங்கியர் புரியவுள்ள கருமங்கள் பற்றித் தீர்க்க தரிசனமாக ஒரு வாசகங் கூறப்பெற்றது என்றும், அதுவே கோட்டை வாசலிற் சாசனமாக அமைந்துள்ளது என்றும் சொல்லப்படுகின்றது. இது ஒரு விநோதமே! ஆனாற் சாசனத்தின் வாசகத்தை ஆராயுமிடத்து அது ஒரு தீர்க்க தரிசனம் போலத் தெரியவில்லை. இதைத் தெளிவுபடுத்துவதற்குச் சாசனத்திலுள்ள சொற்றொடர்களையும் அவற்றின் திருந்திய வாசகத்தையும் இங்கு வரிசைப்-படுத்துவது அவசியமாகின்றது.

1. கல்வெட்டிலுள்ள வாசகம்

- (1) ன்னே குள
- (2) காட்டன் மூட்டு
- (3) ருப்பணியை
- (4) ன்னே பறங்கி
- (5) கவேமன்ன
- (6) ன்பொண்ணா

- 2. திருத்திய வாசகம்
 - (1) (மு)ன்னே குள
 - (2) (க்டே)காட்டன் மூட்டு
 - (3) (தி)ருப்பணியை (ப்) பி
 - (4) ன்னே பறங்கி (பி)
 - (5) (ரி/க) கவே மன்ன (வ)
 - (6) (பி)ன் பொண்ணா(த)

- (7) னயியற்
- (8) தவைத்
- (9) **60011**
- (10) கள்

- (7) [தனா]ன யியற் (ற/வ)
- (8) (ழித்6)த வைத்து
- (9) (எண்)ணா(ர் வரு)
- (10) [வேந்தர்]கள்.

திருத்திய வாசகம் முதலியார் இராசநாயகம் உருவாக்கியவொன்றாகும். இச்சாசனத்தைப் பொறுத்த வரையில் சில பிரச்சினைகள் உள்ளன. அதன் வாசகம் முழுமையாகக் கிடைக்கவில்லை. கல்லானது முழுமையாகக் கிடைக்கவில்லை. கல்லானது இரு பக்கங்களிலும் வெட்டப்பட்டதால் ஒவ்வொரு வரியிலுஞ் சில எழுத்துகள் மறைந்துவிட்டன. முதல் நான்கு வரிகளைப் பொறுத்தவரையில் அவ்வெழுத்துகளை ஒருவாறு அனுமானித்து அறிந்து கொள்ளலாம். அடுத்துவரும் வரிகளிலே சிதைந்த எழுத்துகளை அனுமானித்துக் கொண்டு சாசனத்தை வாசிப்பது வீண்முயற்சியாகும். அவ்வாறு தயாரிக்கப்படும் வாசகத்தை ஒரு வரலாற்று ஆதாரமாகவுங்கொள்ள முடியாது.

சாசனத்தின் தெளிவான சொற்கள்

சாசனத்திலே குளக்கோட்டன் திருப்பணி, பறங்கி என்ற சொற்களே அழுத்தமானவை. எனவே குளக்கோட்டனுடைய திருப்பணியால் உருவாகிய ஆலயங்கள் தொடர்பாகப் பறங்கியர் மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகளைப் பற்றியே சாசனங் குறிப்பிடுகின்றது. இச்சாசனம் பறங்கியர் திருகோணமலையினைக் கைப்பற்றிய பின்பு எழுதப்பட்டிருத்தல் வேண்டும். அது கோகர்ணத்திலுள்ள பெரியகோயிலை இடித்தழித்து, அதன் இடிபாடுகளைப் பயன்படுத்திக் கோட்டை-யைப் போர்த்துக்கேயர் உருவாக்கினார்கள் என்ற கருத்தை உறுதிப்படுத்துவதாக உள்ளது. குளக்கோட்டனின் இயற்பெயரும் அதிலே கூறப்படவில்லை. எனவே, குளக்கோட்டனைப் பற்றிய ஐதீகங்களை ஆதாரமாகக் கொண்டே அதன் வாசகம் அமைக்கப்பட்டது என்றுங் கொள்ளலாம்.

வரிவடிவங்கள்

இச்சாசனத்தின் எழுத்துகள் 16 ஆம் நூற்றாண்டுக்குரியவை என்று தென்னிந்திய சாசனவியலாளரான கிருஷ்ண சாஸ்திரி கூறிய கருத்தைப் பொதுவாக இதனை ஆராய்ந்த அறிஞர்கள் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளனர்.² ஆயினும், இது மறுபரிசீலனைக்குரிய விடயமாகும். பொதுவாகப் 14 ஆம் நூற்றாண்டுக்குப் பிற்பட்ட காலத்துச் சாசனங்களை வரிவடிவங்களின் அமைப்பினை மட்டும் அடிப்படையாகக் கொண்டு காலநிர்ணயஞ் செய்தல் ஆதாரமற்றதாகும். தமிழ் வரிவடிங்கள் அக்காலமளவிலே பூரண வளர்ச்சி பெற்று விடுகின்றன. புள்ளி, நெடிலைக் குறிக்கும்

குறிகள் முதலானவையே பிற்காலத்து விருத்திகளாகும். திருகோணமலைக் கோட்டையிலுள்ள சாசனத்தின் எழுத்துகள் முழு வளர்ச்சி பொருந்திய நிலையில் உள்ளன. எனவே, இச்சாசனம் 17 ஆம் நூற்றாண்டுக்கு உரியது என்றுங் கொள்ளலாம். அந்நூற்றாண்டில், இவ்வாறான சாசனமொன்று எழுதப்படுவதற்கான சூழ்நிலையும் உருவாகியிருந்தது. இலங்கையிலே போர்த்துக்கேயரின் ஆதிக்கத்தை ஒழித்துக்கட்டும் நோக்கத்தோடு இரண்டாம் இராஜசிங்கன் (1638-87) ஒல்லாந்தருடன் உடன்படிக்கை செய்துகொண்டான். அதன் பிரகாரம் ஆரம்பமாகிய போரின் முதலாவது கட்டமானது கிழக்கிலங்கையிலே தொடங்கியது. மட்டக்களப்பிலிருந்த போர்த்துக்கேயரின் படைத்தளம் 1638 இல் வீழ்ந்தது. அதனை ஒல்லாந்தர் அரசனிடங் கையளித்தனர். 1639 இலே திருகோணமலைக் கோட்டையைத் தாக்குவதற்கு ஆயத்தங்களை மேற்கொண்டனர். 40 ஐரோப்பியரும் 100 இலங்கையரும் அடங்கிய போர்த்துக்கேயரின் படைப்பிரிவு திருகோணமலையில் இருந்தது. ஒல்லாந்த அதிகாரியான வெஸ்ற்றர்வோல்ற் 12 கப்பல்கள் கொண்ட கடற்படையுடன் கோட்டையினை முற்றுகையிட்டான். ஒல்லாந்தருக்கு உதவியாக மட்டக்களப்பிலிருந்து 500 படையினரும், கொட்டியாரத்திலிருந்து போர் வீரர்களும் பணியாட்களும் அடங்கிய 400 பேரும் சென்றனர். சம்மாந்துறை அதிபனும் மட்டக்களப்பிலிருந்து போய் அவர்களோடு சேர்ந்து கொண்டான். அவன் மூலமாக நோய்வாய்பட்டிருந்த (திருகோணமலைப் பிரதேசத்து) வன்னியனாரிடமிருந்து கோட்டையைப் பற்றிய முக்கியமான செய்திகளை ஒல்லாந்தர் பெற்றுக்-கொண்டனர்.¹⁰ மே மாதம் முதலாம் நாள் தாக்குதல்கள் தொடங்கின. போர்த்துக்கேயர் சரணடைந்தனர். பின்பு, 1640 ஆம் வருடம் ஏப்ரல் மாதம் 20 ஆம் திகதி கோட்டை இடிக்கப்பட்டது."

போர்த்துக்கேயர் 1639 இலே சரணடைந்த பொழுது, அதைக்குறிக்கும் வண்ணமாகச் சாசனம் எழுதப்பட்டிருத்தல் கூடும். அல்லாவிடின் 1640 இல் ஒல்லாந்தர் கையளித்த பொழுது கோட்டை இடிபட்டவிடத்து அது எழுதப்பட்டி ருத்தல் வேண்டும். கண்டி அரசின் சார்பாக ஒல்லாந்தருக்குப் படைத்துணையாகச் சென்றவர்கள் கொட்டியாரம், மட்டக்களப்பு, சம்மாந்துறை என்னும் பகுதிகளிலுள்ள படைகள். எனவே, இவர்களுக்குத் தலைமை தாங்கிச் சென்ற வன்னியராலோ அவர்களின் கீழமைந்த அதிகாரிகளினாலோ இச்சாசனம் உருவாக்கப்பட்டது என்று கொள்ளலாம். ஒல்லாந்தர் கோட்டையினைப் புனர்நிர்மாணஞ் செய்த போது சிலாசாசனம் கோட்டையின் வாசலில் அமைந்திருத்தல் வேண்டும். போர்த்துக்கேயரின் ஆவணங்கள் குறிப்பிடுவது வேறு கல்வெட்டு. இது அதினின்றும் வேறானது.

சிலாசாசனத்தின் மேலுள்ள மீனுருவங்கள் முன்னே பாண்டியராற் பொறிக்கப் பெற்றவை. பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டுக்குரிய சிறிய எழுத்துகள் சிலவற்றின் அடையாளம் கல்லிலே தெரிகின்றது. முன்பு ஐடாவர்மன் வீரபாண்டியன், இலங்கையிலே, சாவகன் சந்திரபானுவுக்கு எதிரான போரை முடித்துக்கொண்டு திரும்புமிடத்து, கோணவரையிலுந் திரிகூடகிரியிலும் இணைக்கயல் குளக்கோட்டனும் ஆலய தருமங்களும்

பொறித்தானென்று அவனுடைய குடுமியான்மலைச் சாசனம் கூறுகின்றது. பாண்டியன் நாட்டிய வெற்றித் தூண்பல நூற்றாண்டுகளுக்குப்பின் இலங்கை மன்னர் சார்பிலான விஜயஸ்தம்பமாகியது போலும்.

இது காலத்தால் முற்பட்டவொரு தீர்க்கதரிசனத்தின் வாசகமென்று கொள்வதற்கான ஏதுக்கள் எதுவுஞ் சாசனத்தில் இல்லை. பூனைக்கண், செங்கண், பகைக்கண் போனபின் மானே வடுகாய் விடும் என்ற, முன்னே குறிப்பிட்ட பாடலிற் காணப்படுகின்ற, சொற்களின் அடையாளம் எதுவுஞ் சாசனத்தில் இல்லை. இச்சாசனத்திலுள்ள செய்யுளுக்கும் பொதுவழக்கிலுள்ள செய்யுளுக்கும் இடையிலே பாடபேதங்கள் உண்டு. போர்த்துக்கேயரின் ஆவணங்களிலே தீர்க்கதரிசனமொன்றைப் பற்றிக் கூறும் சாசனந் தொடர்பான குறிப்புகள் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகின்றது.¹² ஆயினும் இன்றுவரை கோட்டை வாசலிற் காணப்படுஞ் சாசனம் இதுவன்று. தீர்க்கதரிசனம் ஒன்றினைப் பற்றிப் போர்த்துக்-கேயரின் ஆவணங்களிலுள்ள குறிப்புகளைப் பற்றியும் திருகோணமலைப் பிராந்தியத்திலே, இத்தகைய ஒன்றினைப் பற்றி வழங்கி வந்த செய்யுளையும் அறிந்தவர்கள் கோட்டைவாயிற் சாசனத்திலே தீர்க்க தரிசனம் பற்றிச் சொல்லப்படுவதாகக் கற்பனை பண்ணிக் கொண்டு, அந்தக் கற்பனைக்கமையச் சாசனச் செய்யுளின் வாசகத்தை அமைத்துள்ளனர். இது சாதுரியமான சாதனை. அத்தோடு இத்தகைய சிந்தனைகள் அறிஞரின் உள்ளங்களில் ஏற்படுவது வழமையானது. சாசனத்தின் வரிவடிவ வளர்ச்சி பற்றிச் சற்று நிதானமாக அந்நாட்களில் இவர்கள் சிந்தித்திருப்பார்களேயானால் அவர்களுடைய முடிபுகளும் பொருத்தமானவையாக அமைந்திருத்தல் கூடும்.

திருகோணமலைச் சாசனம் ஒரு தீர்க்கதரிசனமன்றி அது ஒரு விஜயஸ்தம்பமானது என்று கொள்ளுமிடத்து, ஒரு வரலாற்று ஆதாரம் என்ற வகையில் அதன் பெறுமதி மேன்மை பெறுகின்றது. அது கோணேஸ்வரப் புனருத்தாரணம் முதலாகக் கண்டி மன்னரின் ஆட்சிக் காலத்திலே தேசத்து வன்னியரின் துணையோடு தம்பலகாமத்து ஆதிகோணேஸ்வரர் கோயில் ஸ்தாபனமாகிய காலம் வரையான ஒரு நீண்டகால வரலாற்றை நினைவுகூரும் சின்னமாகக் கொள்ளத்தக்க ஒன்றாகும். திரிகோணாசல புராணம் பற்றிய ஆராய்ச்சிகள் இதனை மெருகூட்டுவனவாய் அமைதல் கூடும்.

குளக்கோட்டன்

குளக்கோட்டன் என்னுஞ் சோழகங்கன் என்ற வர்ணனை கைலாச-புராணத்துப் பாயிரத்திலே காணப்படுவது, குளக்கோட்டன் சோழகங்கன் என்னும் நாமங்கொண்டவன் என்பதை இது குறிக்கும். குளக்கோட்டன் என்பது ஒரு சிறப்புப்பெயர் போலானது. அது குளம், கோட்டம் என்றவிரு சொற்களுங் கூடி அமைந்த தொடராகும். இச்சொற்களைக் கூட்டி "அன்" என்னும் விகுதியை ஈற்று நிலையாகச் சேர்த்துக் கொள்வதாற் குளக்கோட்டன் என்னும் மொழி

்களில் நாலகப் பிரிவு பிரிழ்க்க நாலக சேனை

With Spilles a courses.

உருவாகியுள்ளது. கோயில், குளம் ஆகியவிரண்டையும் அமைத்துப் பிரசித்தி பெற்ற மன் னனுக் குரிய சிறப்புப் பெயராக அது வழங்கியது என்று கருதலாம். குளக்கோட்டன் காலத்தவை என்று கொள்ளத்தக்க சமகாலத்து ஆவணங்களோ பிற ஆதாரங்களோ கிடைக்கவில்லை.

பிற்காலத்துக்குரிய நூல்களே குளக்கோட்டன் என்ற சிறப்புப் பெயரைக் குறிப்பிடுகின்றன. அதற்குரியவனாகிய மன்னனின் காலத்திலே அது வழங்கியதா? என்பதை அறியுமாறில்லை. குறிப்பிட்ட அரசனின் காலத்துக்குப் பின்பு, அவனுடைய இயற்பெயரைப் பற்றிய நினைவுகள் அற்றுப்போன காலகட்டத்திலே, குளக்கோட்டன் என்னுஞ் சிறப்புப் பெயர் வழக்கில் வந்ததென்று கருதலாம்.

அவனுடைய மறுநாமமான சோழகங்கன் என்பது அரச குலங்கள் சிலவற்றைச் சேர்ந்தவர்களின் பெயராக விளங்கியது. சோழவம்சத்திலும் கலிங்க தேசத்துக் கங்க குலத்தவரிடையிலும் சிலர் அப்பெயரைப் பெற்றிருந்தனர். போலநறுவை இராசதானியிலும் சோடகங்க(ன்) என்னும் பெயருடைய இளவரசர் இருவர் 12 ஆம் நூற்றாண்டில் இருந்தனர். திருகோணமலைக் கோட்டையிலிருந்து கிடைத்த சமஸ்கிருத மொழிச் சாசனமொன்று சோடகங்க(ன்) என்பவனைக் குறிப்பிடுகின்றது. இவனே றீ தக்ஷிண கைலாச புராணங் கூறும் சோழகங்கனாதல் வேண்டும்.

பொலநறுவை இராசகுமாரர்

சோழகங்கன் தொடர்பான விடயத்தை ஒரளவிற்கேனும் தெளிவுபடுத்திக் கொள்வதாயின் அப்பெயர் கொண்டவர்களைப் பற்றிய வரலாற்றுக் குறிப்புகளை இங்கே கவனிப்பது அவசியமாகும். சோழகங்கன் என்ற அல்லது அதற்குச் சமானமான பெயருடைய மூவரைப் பற்றிச் சூளவம்சத்திலே கூறப்பட்டுள்ளது. இரண்டாம் கஜபாகுவின் ஆட்சிக் காலத்திலே (1132-1153) சோழகங்க குமார(ன்) என்னும் இளவரசன் ஒருவன் பொலநறுவை இராசதானியில் இருந்தான். நிசங்கமல்லன் (1187-1196) என்னும் அரசனின் மருமகனாகிய சோடகங்க(ன்) என்பவன் விக்கிரமபாகு என்பவனை நீக்கிவிட்டு அரச பதவியைப் பெற்றான். அவனது ஆட்சி சொற்ப காலம் மட்டுமே நிலைபெற்றது. பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டில், முதலாம் புவனேகபாகுவின் ஆட்சியிலே சோழகங்கதேவன், காலிங்கராயன் என்னும் பாண்டியப் பிரதானிகள் இலங்கை மீது படையெடுத்தனர். அவர்களைப் புவனேகபாகு தோற்கடித்துத் துரத்திவிட்டதாகச் கு**ளவம்சம்** கூறும்.¹⁶ ஆயினும், இக்கால-மளவிலே இலங்கையின் வடபகுதியிலும் கிழக்குப் பகுதியிலும் புவனேகபாகுவின் ஆதிக்கம் நிலவியதற்கு எதுவிதமான சான்றுகளுமில்லை. அப்பகுதிகளிலே பாண்டியரின் செல்வாக்குப் பரவியிருந்தது. அங்கு சோழகங்கதேவன் சில காலம் தங்கியிருந்து பரிபாலனஞ் செய்திருத்தல் கூடும்.

கோகர்ணத்திற் சோடகங்கன்

சாசனங் குறிப்பிடும் சோடகங்க(ன்) 13 ஆம் நூற்றாண்டிலே, மாகனது காலத்தில் இலங்கையை அடைந்த ஒரு இராசகுமாரன் என்று முன்னர் நாம் கருதினோம்.'' பரணவிதான சாசனத்தின் வாசகம் பற்றிக் கூறிய விளக்கங்களை ஏற்றுக் கொண்டமையினால் அவ்வாறு கருதினோம். ஆனால், அச்சாசனத்தைத் துருவி ஆராந்தமையின் பயனாகப் பரணவிதானவின் வாசகமும் விளக்கங்களும் சில அம்சங்களிலே பொருத்தமற்றவை என்பது தெளிவாகியுள்ளது.¹⁸ மாகனுடைய காலத்திலே சோடகங்கன் திருகோணமலைக்கு வந்தான் என்று கொள்வதற்கு எதுவித ஆதாரமுமில்லை. எனவே கோட்டைச் சாசனங் குறிப்பிடும் சோடகங்கன் குறிப்பிடும் மூவருள் ஒருவனாதல் வேண்டும். அம்மூவருள்ளும் (குளவம்சம் கஜபாகுவின் அரண்மனையில் வாழ்ந்த சோழகங்க குமாரன் எதுவிதமான வெற்றிகளையும் பெற்றதற்குச் சான்றில்லை. விக்கிரபாகுவைக் கொன்று அரசனாகிய சோடகங்கன் அரச பதவி பெற்றவனாயினும் அவனது ஆட்சி 9 மாதங்கள் மட்டுமே நிலைபெற்றது. அவனது ஆட்சிக்காலம் மிகச் சுருங்கியத் பொலநறுவையிலே குழப்பங்கள் மிகுந்தது. அவன் ஆலய தரிசனம் பண்ணிக் கோயிலுக்குத் தானங்களைக் கொடுத்திருக்க முடியுமாயினும் பரந்த அளவிலே கட்டட வேலைகளை ஒப்பேற்றியிருக்க முடியும் என்பது ஐயத்திற்குரிய ஒன்றாகும். சோடகங்கனைப் பற்றிய சாசனக் குறிப்பு எல்லா வகையிலும் பாண்டியப் பிரதானி-யாகிய சோழகங்க தேவனுக்குப் பொருத்தமானதாகும். பெயர் ஒற்றுமையுங் கவனித்தற்குரியது. தேவ ஸ்ரீ சோடகங்க என்ற பெயரே சாசனத்தில் உள்ளது. சூளவம்சத்திலே சோழகங்கதேவ என்ற நாமமே சொல்லப்படுகின்றது. இதுவொரு புதிய சிந்தனை ஆயினும் பொருத்தமான சிந்தனை." சோழகங்க (தேவ)னைப் பற்றி இதுவரை கவனித்தவற்றின் அடிப்படையிலே ஸ்ரீ தக்ஷீண கைலாசபுராணத்துக் குறிப்பினை ஆராய்தல் வேண்டும். குளக்கோட்டன் என்னும் சோழகங்கன் என்ற குறிப்பிலே ஒரு பிரச்சினை எழுகின்றது. உண்மையில் அதிலொரு முரண்பாடுள்ளது. குளக்கோட்டனைப் பொறுத்தவரையில் அவனைச் செம்பியனென்றும், சோழனென்றும் எல்லா நூல்களும் வேறுபாடின்றிச் சொல்லும். ஆனாற் சோழகங்கன் சோழனல்லன் போலவே தோன்றும். சூளவம்சங் குறிப்பிடும் சோழகங்கரில் இருவர் கலிங்கர்; ஒருவன் பாண்டிநாட்டு பிரதானியானவன். எனவே புராண நூலின் பாயிரச் செய்யுளில் ஒரு பிரச்சினை உண்டு. அது ஒரு பெரிய பிரச்சினை. அது மூடிமறைக்க முடியாதவொன்று.

வரலாற்று நோக்கில் இதற்கு இருவிதமான விளங்கங்களை முன்வைக்கலாம். அவற்றுளொன்று புராணநூல் குறிப்பிடுஞ் சோழகங்கன், சாசனங் கூறும் சோடகங்கனிலிருந்தும் வேறானவன். அவன் கு**ளவம்சம்** கூறும் மூவரிலும் எவனொருவனும் அல்லன். அவ்வாறாகில் அவன் சோழவம்சத்து இராசகுமாரனாதல் வேண்டும். அவன் ஈழமான மும்முடிச்சோழ மண்டலத்தில் அதிகாரம் பெற்றவனாதல் வேண்டும். இத்தகைய சிந்தனை சோழ இலங்கேஸ்வரனை நினைவுபடுத்துகின்றது. குளக்கோட்டன், சோழகங்கன் என்னும் பெயர்களுக்கு உரியவர்களான இருவரை ஒருவராக நூலாசிரியர் கொண்டுள்ளார் என்பதே இரண்டாவது விளக்கமாகும். அதுவே பொருத்தமானது போலவுந் தெரிகிறது. இதன் அடிப்படையிலே நோக்குமிடத்துக் குளக்கோட்டனைப் பற்றிய மரபு வழியான கதைகள் ஒரு நெடுங்காலத்திற்குரிய - சோழராட்சிக் காலம் முதல் ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் காலம் வரையான - வரலாற்றம்சங்களைப் பிரதிபலிக்கின்றன என்று கருத இடமுண்டு.

குளக்கோட்டன் திருப்பணிகள் பற்றிய மரபுவழிக் கதைகள் சோழராட்சிக் காலத்து நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றியனவென்று கொள்வதற்கு ஏதுவான காரணங்கள் உண்டு. திருமலையில் நடைபெற்ற ஆலயப் புனருத்தாரணம் வரராமதேவன், குளக்கோட்டன் என்னுமிருவரின் காலங்களிலே நடைபெற்றதாகச் சொல்லப்படு-கின்றது. அவர்களிருவரும் தந்தையும் மகனுமானவர்கள். அவர்கள் ஒருவர் பின்னொருவராய் அரசோச்சியவர்கள். அவர்கள் சோழநாட்டு மன்னர்கள் குலத்தாற் செம்பியர்; மனுநீதிகண்ட சோழன் மரபில் வந்தவர்கள்; சிவநெறிக் காவலர். இவ்வாறான கருத்துகள் எல்லாம் திருகோணமலைத் திருத்தலம் பற்றிய ஒரு தொடர்ச்சியான இலக்கிய மரபைப் பிரதிபலிக்கும் நூல்கள் எல்லாவற்றிலும் எதுவித வேறுபாடுமின்றி அழுத்தமாகச் சொல்லப்படுகின்றன.

றீ தக்ஷிண கைலாசபுராணம் வரராமதேவனைப் பற்றி மேல்வருமாறு கூறும்:

'நாவலவன் பெருந் தீவில் கங்கைநதிக் கரையிருந்து ஞாலங்காக்கும் காவலவன் பரிதிகுலத் தொருதலைவன் மஹநீதிகண்ட சோழன்'

'சோணாடு முதலிய தென்மதுரை வடமதுரை எனச் சொல்லும் நாட்டில் சாண்நாடும் பிறர்க்கு அமையான்,

நிலமடந்தை வரைந்த தகுதியாலும்'

'மாண் ஆகும் திறந்தாலும் அபயன் என்னும் பெயராலும் ஐயன் என்றும் கோணாத கருணையினால் அண்ணலென்றும் பல்லுயிர்க்குங் கூறலாமே.'

'கூற நவகண்டத்துச் சிவதானம் அநேகம் பொற்கோயிலாக்கிப் பேறுதர முடிதரித்த வரராமதேவன் எனும் பெரும் பேர் வேந்தன்'²⁰ (வர)ராம தேவன் மனுநீதிகண்ட சோழனின் மகன் என்பார் கவிராசவரோதயன்: "திருமருவு மனுநீதி கண்ட சோழன் செகமகிழவரு ராமதேவன்"- என்பது அவருடைய வாக்கு.²¹ வரராமதேவன் சோழன் என்பதை **திரிகோணாசல புராணம்** மேல்வருமாறு அழுத்திக் கூறுகின்றது:

> 'உவமை ஒன்ற இன்றி வியப்புறு சிறப்பின் உயர்ந்தது சோழநன்நாடு'²²

'அன்ன நன்நாட்டைக் களைகணாய் ஓம்பீ அடையவர் தான் முறை வீழ்ந்து சென்னியால் வணங்கி ஏவினை கேட்பத் திகழ் அரியாசனத்து இருந்து மன்னனாய் நீதி மணமுறை வழாது மரபினில் செய்ய கோல் ஓச்சிப் பன்னரும் திறல் சேர் சுராதிபர் வணங்கப் பணைத்து ஏழும் புயத்தினில் பரிப்போன்'²³

'அகம்தனில் அறிவு பொறை நிறை நீதி அற நெறி அன்பின் மிகுந்தோன் திகந்தம் எட்டு ஓங்கு புகழ் வரராம தேவன் என்ற உளன் ஒரு வேந்தன்'²⁴

'தாவுகன்று இழந்த பசுவினுக் காகத் தன்தவப் பேறதாம் மகவைக் கோவதைக்கு இதுவெ தருமெனக் கொண்டு கோநகர் வீதியில் தேர்க்கால் மேவுற அரைத்து நீதியை நிறுத்தி வீந்திடு மகவுடன் கன்றும் ஆவி, உற்று எழுமாறு அரன் அருள் பெற்ற அரசனும் இக்குலத்தவனே'²⁵

' பாம்பொடு புலியும் பரவிய பாத பங்கயம் பரம ஆனந்தன் காம்புற தோளி காணவே நடனம் காட்டிய கனக மன்று அதனுக்கு ஆம் பரிவுடனே கொங்கினிற் பொன்னை அணிசெய்த புகழ் அநபாயன் மேம்படும் இந்தக் குலத்தவன் என்னில் வேறு நாம் விளம்புவ தெவனோ²⁶

'தரணிகள் முழுதும் தொழுதிடும் மூலத்தானமாம் தில்லை அம்பலத்தில் கருணை கொள் வடிவாய் நடமிடும் முத்திக்கு அருத்தனான நிருத்தனைப் போற்றி உருவினில் தொழுநோய் ஒழித்து அரும் பவனி ஓலக்கம் சேவிக்கும் அந்த இரணியவருமன் எனப் பெயர் கொண்ட இறைவனும் இக்குலத்தவனே'²⁷

வரராமதேவன் செம்பியனானவன்; சிறப்புகள் பல பொருந்திய சோழநாட்டு வேந்தர் குலத்தவன். தேரோடும் வீதியிலே கன்றினைக் கொன்ற தனது மகனைத் தடிந்து பசுவின் துயரைப் போக்கிய சென்னியும் இக்குலத்தவன். அவனது அருஞ் செயல்கண்டு ஈசன் மைந்தனுக்கும் ஆவின் கன்றினுக்கும் உயிரினை ஈந்து அற்புதம் நிகழ்த்தினான். முன்னொரு காலத்திலே கொங்கு நாட்டிலே கொண்ட பொன்னைக் கொண்டு தில்லையம்பலத்தைப் பொன்னம்பலமாக்கிய அனபாய சோழனின் மரபில் வந்தவன் வரராமதேவன். அவனுடைய முன்னோர்களில் ஒருவனாகிய இரணியவர்மன் உத்தமதானமாகிய பேரம்பலத்திலே திருவோலக்கஞ் செய்து தொழுநோயைப் போக்கினான். திரிகோணாசல புராணத்தின் ஆசிரியர் வரராமதேவன், குளக்கோட்டன் என்போர் சோழர் குலத்தவர் என்ற மரபுவழியான கருத்துக்கு அழுத்தங் கொடுக்குமிடத்து, அக்குலம் பற்றிய பெரியபராணங் கூறுஞ் செய்திகளையும் மரபிலே சேர்த்து விடுகின்றார். இரணியவர்மன் (ஹிரண்யவர்மா) என்னும் பூர்வீக காலத்துச் சோழனைப் பற்றித் திருவாலங்காட்டுச் செப்பேடுகளிற் குறிப்புண்டு. திரிகோணாசல புராணத்துக்கு ஆதாரமான மரபுகளிற் சோழரின் செப்பேட்டு வழமை கூறும் பத்ததிகள் ஏதும் இருந்தனவா என்ற வினாவிற்கு இடமுண்டு என்பதையும் இங்கு குறிப்பிடுதல் வேண்டும்.

குளக்கோட்டன் சோழவம்சத்தவன் என்ற ஐதீகம் இலக்கிய மரபு, நாட்டார் வழக்கு ஆகிய இரண்டுக்கும் பொதுவான ஒன்றாகும். நாட்டார் வழக்கினைக் கேட்டறிந்த ஐரோப்பிய அதிகாரிகள் குளக்கோட்டன் சோழவம்சத்தவன் என்ற கருத்தைக் கூறியுள்ளனர்.

வரராமதேவன், குளக்கோட்டன் ஆகியோர் சோழவம்சத்தவர் என்ற கருத்து மரபுவழியானது. அந்த மரபும் ஒரு நீண்டகால வரலாற்றைக் கொண்டது. அது இலக்கிய மரபு, நாட்டார் வழக்கு ஆகிய இரண்டினுக்கும் பொதுவானது. பௌராணிக அம்சங்கள் அதிலே கலந்துள்ளன என்ற காரணத்தினால் அது முற்றிலும் ஆதாரமற்றதென்று அதனை ஒதுக்கிவிட முடியாது. குளக்கோட்டன் சோழவம்சத்தவன் அல்லன் என்றவொரு கருத்திற்குத் தகுந்த ஆதாரங்கள் இருந்தால் மட்டுமே அதனைப் புறக்கணிக்க முடியும். இதுவரை மாற்றுக் கருத்தொன்றினை முன்வைப்பதற்கான உறுதியான ஆதாரம் எதுவுமே கிடைக்க-வில்லை. அதற்கான மரபுவழிச் செய்தி ஏதேனும் இருப்பதாகவுந் தெரியவில்லை. எனவே, குளக்கோட்டன் செம்பியர் குலத்தவன் என்ற கருத்து ஒப்புக்கொள்ளக் கூடியதொன்றாகவே காணப்படுகின்றது. இலங்கையில் நிலவிய சோழராட்சியின் பின்னணியில் இந்த விடயத்தை நோக்குவது அவசியமாகின்றது. கந்தளாய், மானாங்கேணி, நிலாவெளி ஆகிய ஊர்களில் ஏறக்குறையக் கால் நூற்றாண்டுக்கு முன்பு படிவம் எடுக்கப்பெற்ற சோழர்காலச் சாசனங்கள் குளக்கோட்டனைப் பற்றிய ஆய்விலே ஒரு புதிய பரிணாமத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளன. மரபு வழியான ஐதீகங்களை விமர் சிப்பதற்கும் அவற்றைப் பற்றிய விளக்கங்கள் தொடர்பாக ஒரு யதார்த் தபூர் வமான ஆய் வுநெறி முறையை வகுத்துக் கொள் வதற்கும் இச்சாசனங்களைப் பற்றிய தெளிவான சிந்தனை பயன்படும்.

மனுநீதி கண்ட சோழன்

குளக்கோட்டனைப் பற்றிய ஐதீகங்களிலே மனுநீதி கண்ட சோழனைப் பற்றிய குறிப்பு உள்ளமை கவனித்தற்குரியது. **மனுநீதிகண்டசோழன்** என்பதை ஒரு இயற்பெயராகக் கொள்வதும், அதனாற் குளக்கோட்டனைப் பற்றிய கதைகள் முற்றிலும் புனைகதைகள் என்று கொள்வதும் ஏற்புடையதன்று. அது ஒரு சிறப்புப் பெயர். மனுநீதியை விளக்கிய சோழன் அல்லது அதனை நிலைநாட்டிய சோழன் என்ற கருத்தினையே அது குறிக்கின்றது. இந்த விளக்கத்திற்கு ஆதாரமாகச் சாசனக் குறிப்புகள் உள்ளன. மனுநீதி பற்றிய குறிப்புகள் சோழச் சக்கரவர்த்தி-களின் சாசனங்களில் உள்ளன. மேல்வருவன அதற்கான உதாரணங்களாகும்:

> 'விசுவலோகத்தும் விளங்க மணிநெறி நின்று அசுவமேதஞ் செய்து அரைசு வீற்றிருந்த சயங்கொண்ட சோழன் உயர்ந்த பெரும்புகழ்க் கோவிராச கேசரி வர்மரான உடையார் ஸ்ரீ ராசாதிராசதேவர்'²⁸

'திருமகள் விளங்க இருநில மடந்தையை ஒருகுடை நிழற்கீழ் இனிதுறப் புணர்ந்து தருமதெறி நிற்ப மனுநெறி நடாத்திய உடையார் ஸ்ரீ ராசமகேந்திர தேவர்......^{,29} 179

'வேத நீதியை விளக்கி மீதுயர் வீரத் தனிக்கொடி தியாகக் கொடியொடும் ஏற்பவர் வருகென்று நிற்பக் கோத்தொழில் உரிமையின் எய்தி அரைசு வீற்றிருந்து மேவரும் மஹநெறி விளக்கிய கோவிராசகேசரி உடையார் ஸ்ரீவீர ராசேந்திர தேவர்.....³⁰

'வீரமுந் தியாகமும் ஆரமெனப் புனைந்து மாப்புகழ் மனுவுடன் வளர்த்த கோப்பரகேசரி வர்மரான உடையார் ஸ்ரீ அதிராசேந்திர தேவர்.....'³¹

'இந்திரன் முதற் திசாபாலர் எண்மரும் ஒருவடிவாகி வந்தபடி தரநின்று மனுவாணை தனிநடாத்தி.... செம்பொன் வீரசிம்மாசனத்துப் புவனமுழுதுடையாளொடும் வீற்றிருந்தருளிய கோப்பரகேரி பன்பரான திரிபுவனச் சக்கரவர்த்திகள் ஸ்ரீ ராஜராஜ தேவர்...(II)^{,32}

'சமைய மாறுந் தலையெடுப்பத்

தருமமும் அருமறையும் ஒங்கி அமைவில்லா மனவொழுக்க மாதியாம்படி நிலைநிற்க…

செம்பொன் வீரசிங்காதனத்து..... வீற்றிருந்தருளிய கோவிராஜகேசரி பக்மரான

..... ஸ்ரீ ராஜாதிராஜ தேவர்... (III),33

`புயல்வாய்த்து மண்வளரப் புலியாணையும் சக்கரமும் செயல்வாய்ந்த மனுநாலும் செங்கோலுந் திசைநடப்ப... செம்பொன் வீரசிங்காதனத்து வீற்றிருந்தருளிய கோப்பரகேசரி பன்மரான திரிபுவனச் சக்கரவர்த்திகள் ஸ்ரீ மதுரையும் ஈழமுங் கருவூரும்... கொண்டு வீராபிஷேகமும் விசயாபிஷேகமும் பண்ணி யருளிய திரிபுவனவீரசோழ தேவர்....³⁴

மனுநெறியின் காவலரென்று சோழ மன்னரை அவர்களின் மெய்க்கீர்த்திகள் இராஜாதிராஜன் காலம் (1044-1054) முதல் வர்ணிக்கின்றன. **மனுநெறிநின்று**. **மனுநெறி நடாத்திய. மனுநெறி விளக்கிய. மனுவாணை தனி நடாத்தி** முதலான தொடர்கள் சோழமன்னரைப் பற்றியனவாக வருகின்றன. மனுநீதிகண்ட சோழன் என்பதிலுள்ள **மனுநீதிகண்ட** என்னுந் தொடரானது இவற்றை ஒத்ததாகும். அது சோழனுக்கு அடைமொழியானது. எனவே, மனுநீதி கண்டசோழன் என்பது சிறப்புப் பெயரென்பது உறுதியாகிவிடுகின்றது. மனுவேந்தன் என்பது இதற்கான மாற்றுத் தொடராகத் திருமலை பற்றிய தலபுராணங்கள் இரண்டிலும் வருகின்றமையுங் குறிப்பிடற்குரியது. குளக்கோட்டன் மனுநீதி கண்ட சோழனின் வழிவந்தவன் என்று மரபு வழியாக முரண்பாடின்றிச் சொல்லப்படுவதால் அவன் சோழர் குலத்தவன் என்று கொள்வதே பொருத்தமானது.

திருகோணமலையில் வரராமதேவன்

றீ தக்ஷிண கைலாசபுராணத்து இறுதிச் சருக்கமான திருநகரச் சருக்கம் திருக்கோணேஸ்வரத் திருப்பதியின் புனருத்தாரணம் பற்றிய காதை போல அமைந்துள்ளது. அந்நூலின் முன்னைய ஆறு சருக்கங்களும் ஆலயம் பற்றிச் சமஸ்கிருத மொழியிலிருந்த புராணக்கதையின் சாரம்சமானவை. தென் கைலாசம் பற்றிய அந்த மான்மியத்தை **மச்சேந்தியம்** என்பர் கைலாசபுராண ஆசிரியர்.³⁵ மூலத்தில் இல்லாத கதை ஏழாம் சருக்கத்திலே கையாளப்படுகின்றது. அதற்கு மூலமானவை கோயில் பற்றிய மரபுகளாகும்.

கைலாசபுராணம் வர்ணிக்கும் ஆலயத் திருப்பணிகள் மன்னரிருவரின் காலங்களுக்குரியவை. தந்தையான வரராமதேவன் தொடக்கி வைத்த திருப்பணியை மகனாகிய குளக்கோட்டன் முடித்து வைத்தான். வரராமதேவனைப் பற்றியுள்ள புராணக் கதையை மேல்வருமாறு சுருக்கிக் கூறலாம். திருத்தலங்களின் மான் மியங்களைப் புரோகி தரிடமிருந்து கேட்டறியும் வழக்கமுடையவன் வரராமதேவன். ஒரு சமயத்திலே, சுகவீனமாயிருந்த புரோகிதன் தனது புதல்வனை அரசனுக்குப் புராணோபதேசம் செய்வதற்கு அனுப்பியிருந்தான். அவ்வாறு சென்ற புரோகிதன் மைந்தன் அரசன் முன்பு கேட்டறிந்திராத மான்மியம் ஒன்றினைப் பற்றி உபதேசஞ் செய்தான். தென்கைலாச மான்மியத்தைக் கேட்டதும் கோகர்ணமாகிய திரிகோணம் மீது அரசனுக்கு அளவிலாத அபிமானம் உண்டாகியது.³⁶ அதனைத் தரிசிக்க வேண்டும் என்ற ஆர்வம் மேலோங்கியது. அரசையும், நாட்டையும், படைகளையும் மைந்தரின் பொறுப்பாக விட்டுப் பின் செம்பியர்கோன் கடல்வழியே, மந் திரியோடும் பரிசனங்களோடும் இலங்கைக்கு யாத் திரை போனான். திருமலையைத் தரிசனம் பண்ணிவிட்டு அங்கே திருப்பணி வேலைகளைத் தொடக்கினான். இதனைப் பற்றிய செய்யுள் மேல்வருமாறுள்ளது:

> தேனேயும் நின்மலர்த்தாள் தெரிசித்தேன், எனது வினை தானே விட்டகன்றது எனத்தபதிமுகம் அது நோக்கி, வானேயும் திருமலை மேல், மணிக்கோயில் இயற்றகென்ற, கானேயும் தாதகித்தார்க் காவலன் அருள் புரிந்தான்.³⁷

"அப்பனே! தேனினும் அருமையான அருள் சுரக்கும் நின் திருப்பாதங்களை வணங்கியதும், கொடிய வினைகள் எல்லாம் என்னை விட்டகன்றன" என்று விளம்பியவனாகிய, தேனொடு மகரந்தப் பொடிகளைச் சுரக்கும் மலர்கள் பொருந்திய மாலையணிந்த மன்னவன், வானளாவிய திருமலையிலே, அழகு பொருந்திய கோயிலொன்றை அமைக்குமாறு ஸ்தபதிக்கு ஆணையிட்டான்.

உபானாதி தூபிகளைச் சிற்பிகள் அமைத்தனர். ஆலயத்தில் வழிபாடுகள் நடைபெறுவதற்கு அரசன் ஏற்பாடுகள் செய்தான். மேலும், மச்சேந்திய புராணக் கதையை ஆலயச் சுவர்களிலே எழுதுவித்து, தானமாகப் பெருமளவிலே பொன் கொடுத்து, கோயிற் பணிகள் தொடர்பாகச் செப்பேடும் வரைந்து கொடுத்தான். இம்மட்டும் தக்ஷிண கைலாசபுராணப் பாடல்களிலிருந்து வடித்தெடுத்த சாராம்சம். சோழமன்னன் ஒருவனுடைய காலத்திலே, தென் கைலாசத்திலே ஆலயப் புனருத்தாரணம் ஆரம்பமாகியது என்பதும், மூலஸ்தானம் அமையப்பெற்றுப் பூசைகள் தொடங்கின என்பதும், அவற்றுக்கு வேண்டிய நிவந்தங்களும், அந்நிவந்தங்கள் பற்றிய வரையறைகளும் மற்றவனால் ஏற்படுத்தப்பட்டன என்பதும் ஆலய சரிதத்தின் வரலாற்றமிசங்களாகக் கொள்ளத் தகுந்தவை.

குளக்கோட்டன் திருப்பணிகள்

மனுவேந்தனாகிய வரராமதேவன் காலஞ் சென்ற பின்பு அவன் மகனாகிய குளக்கோட்டன் அரசாட்சியை மேற்கொண்டான். அந்தணனொருவன் மூலமாகத் தென்கயிலை பற்றிய விவரங்களை அறிந்துகொண்டதன் பயனாக ஆலய தரிசனஞ் செய் வதற் கென அங்கு சென்றான். கோகர்ணத் திலே வழிபாடு செய் த குளக்கோட்டன் வரராமதேவன் செய்த திருப்பணிகளைப் பற்றிக் கண்டறிந்து கொள்ள முடிந்தது. வரராமதேவனால் வழங்கப்பட்ட செப்பேட்டையும் தானங்களையும் அவனாற் பார்க்க நேரிட்டது. ஆலயத் திருப்பணிக்குத் தந்தை வழங்கியதைக் காட்டிலும் இரு மடங்கு பொன்னை நன்கொடையாக வழங்கினான்.³⁹ குளக்கோட்டன் செய்த திருப்பணிகளைக் **கைலாசபுராணம்** மேல்வருமாறு வர்ணிக்கின்றது:

> தெரீசித்தம் கலியுக நாள் சென்ற மறை வாணர் என்று ஒருசித்தம் பாசுபத மறையோரை உரவோனும் பரசித்தான் வணங்கிப் பகர் கிரணாகமத்தின் வழி, புரசித்தம் பூண்டவரைப் பூசனை செய்து உய்மின் என்றான். என்று மகா மண்டபமும் எழில் முதன்மை மண்டபமும் குன்றனைய கோபுரமும் கோயில் பல சாலைகளும், நன்றிபெற அமைத்தருளி நாயகிக்கும் பொற்கோயில் வென்றிபெறச் சமைக்க வேண்டும் என உரை செய்தான்.

உரை செய்தபடி தவறாது உயர்ந்தபடி குலத்தவர் பொன் வரை செய்த தெனக் கோயில் மண்டபமும் சூழ்மதில் செய்தார் பீரை செய்த அமுதமொழிப் பிடியன்ன மென்னடையைத் தரை செய்த புண்ணியம் போல் தாபித்தான் மனுவேந்தன்.

தன் ஆண்மைக்கு உவமை இலாத தனி வேந்தன், வடகயிலை மின் ஓங்கு குவடென்னத்தென் கயிலைக்கு வேண்டுமெனப் பொன்னாரும் சிகரமும் பொற் கோபுரமும் பொருத்தி, அதிற் பன்னாகம் கவித்தது என மவுலிகளும் பல செய்தான்.

செய்தபடிக்கு ஆயிரம் பொன் தென்கயிலை மீதிருக்கும் ஐயர்தமக்கு அளித்தருளி அலங்கார நிலம் கொண்டு, வையகம் எண்எயில் சூழ, மணிக் கோயில் இயற்றி, அதில் உய்ய திருமாயனையும் தாபித்தான் தொடை மார்பன்.

"ஆலய தரிசனம் பண்ணிய குளக்கோட்டன் கலியின் இருளைப் போக்க வல்லவரான பாசுபதர்களான அந்தணர்களுக்குத் தானங்கள் கொடுத்து, அருட் கடலாகிய சிவபெருமானைக் கிரணாகமத்தின் நெறிப்படி அவர்கள் பூசனை செய்வதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்தான்."

மகாமண்டபம், முதன்மை மண்டபம், கோபுரம், சாலைகள் என்பன அவனால் அமைப்பிக்கப்பட்டன. அதன் பின்னர் மண்டபங்கள் சகிதமான அம்மன் கோயிலை அமைத்து, அதிலே பிடியன்ன மென்னடை என்னும் நாயகியின் விக்கிரகத்தைத் தாபனஞ் செய்தான். தென்கயிலாயமானது வடகயிலைக்கு ஒப்பானது என்னும் படியாகப் பெரிய கோபுரமொன்றையும் வனப்பு மிக்கதாக அமைத்தான். ஈஸ்வரன் பள்ளி கொண்டுள்ள கோயிலுக்கு வேண்டும் நிவந்தங்களுக்கென ஆயிரம் பொன் நன்கொடையாக வழங்கினான். மதில்களாற் சூழப்பெற்ற அழகிய திருமால் கோட்டம் ஒன்றினை அமைத்து அதிலே பெருமாளின் படிமத்தைத் தாபனஞ் செய்தான். இவ்வாறாக வரராமதேவனின் காலத்திலே ஆரம்பமாகிய ஆலய புனருத்தாரணத் திருப்பணிகள் மனுவேந்தன் என்னுங்குளக்கோட்டன் காலத்திலே நிறைவு பெற்றன. மச்சகேஸ்வரமாகிய திருக்கோணேஸ்வரத்தின் புனராவர்த்தனம் பற்றிக்

கூறும் கதையானது அடிப்படையில் வரலாற்றம்சங்கள்பொருந்திய ஒன்றாகவே தெரிகின்றது. திருப்பணி பற்றிய விவரங்கள் யதார்த்த பூர்வமானவை. அவற்றைத் தொடக்கி முடிப்பதற்கு நெடுங்காலஞ் சென்றது. தந்தையின் காலத்திலே தொடக்கப் பெற்றவை மகனுடைய காலத்திலே முடிக்கப்பெற்றன. சைவசமய வரலாற்றில் ஆலயப் புனருத்தாரண காலமாக விளங்குவது சோழப் பெருமன்னர் காலம் என்பது இங்கு கவனித் தற்குரியது. அக்காலத்திலே பாடல்பெற்ற தலங்களிலே கோயில்களைப் புனரமைத்தார்கள். செங்கல்லினால் அமைந்த பழைய கட்டடங்களை இடித்துப் புதிய கற்றளிகளை நிர்மாணித்தார்கள். வனப்புமிக்க விமானங்களையும் மண்டபங்களையும் சிற்ப சாத்திர முறைகளுக்கு ஏற்ப உருவாக்கினார்கள். எனவே ஸ்ரீ தக்ஷிண கைலாச புராணத்திலே வர்ணிக்கப்படும் ஆலயத் திருப்பணிகள் அந்தக் காலத்துக்குரியவை என்று கொள்வது பொருத்தமானதாகும். கோணேஸ்வரத்தின் இடிபாடுகளிடையே முதலாம் இராஜராஜன் (985-1016), முதலாம் இராஜேந்திரன் (1014-1044) ஆகியோரின் சாசனங்கள் காணப்பெற்றமையும் இக்கருத்தினை வலியுறுத்துவதாகலாம். ஈழத்திலே பாடல்பெற்ற தலங்களில் ஒன்றாகிய திருக்கேதீஸ்வரத்திலே, சோழராட்சிக் காலத்தில், ஆலயப் புனருத்தாரணம் நடைபெற்றது. அங்கே தாழிகுமரன் என்னுஞ் சோழப்பிரதானி கோயிலைப் புதிதாக அமைத்து அதனை இராஜராஜேஸ்வரம் என்று பெயரிட்டான். ஏக காலத்திலே திருக்கேதீஸ்வரத்திலும் கோகர்ணத்திலும் திருப்பணி வேலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன என்று கருதுவதற்கு இடமுண்டு. மாதோட்டத்தைப் பொறுத்தவரையிலே தெளிவான சாசனக் குறிப்புண்டு. திருக்கோணேஸ்வரத்தில் இருந்திருக்கக் கூடிய அத்தகைய சாசனங்கள் கோயிலை இடித்துக் கோட்டையைக் கட்டிய பொழுது மறைந்துவிட்டன. ஆயினும், எஞ்சியுள்ள துண்டமான கல்வெட்டுகளிலே மச்சகேஸ்வரம் என்னுங் கோயிலுடன் சோழர் தொடர்பு கொண்டிருந்தமைக்கான குறிப்புகள் உள்ளமை கவனித்தற்குரியது. மச்சகேஸ்வரம் என்னும் பெயரும் சோழராட்சிக் காலம் முதலாகவே பொது வழக்காகியது எனறுங் கருதலாம்.

கந்தளாய்க் குளம்

குளம், கோட்டம் ஆகியவற்றை உருவாக்கிய மன்னனொருவனைக் குளக்கோட்டன் என்று குறிப்பிடுவது வழக்கமாகி விட்டது என்பதை முன் கவனித்தோம். குளக்கோட்டன் குளமொன்றினை அமைத்த செய்தியினை **ஸ்ரீ** தகூ**ஷிண கைலாசபுராணம்** மேல்வருமாறு வர்ணிக்கின்றது:

எழுந்தான் அதற்காம் இடம் நோக்கி எறிநீர் போய் மனை தாங்கும் கொழுந்தாமன் அனேகங் காதவழி கோலிப் படிக்கதை திருத்தி விழுந்தாரையின் நீர் மதகினுக்கு விடுத்தல் பிடித்தல் உறுப்பியற்றிச் செழுந்தாரையின் நீர்க் குளம் கயிலைச் சிவனார்க்கெனக் கல்லெழுதி வைத்தான்.⁴¹

"அநேகம் காதவழி கோலிப் படிக்கரை திருத்தி விடுந்தாரையின் நீர் மதகினுக்கு விடுத்தல் பிடித்தல் உறுப்பியற்றிச் செழுந்தாரையின் நீர்க்குளம் கயிலைச் சிவனார்க்கு எனக் கல் எழுதி வைத்தான்" என்னும் பாடற் பகுதியைச் சற்று அவதானமாக ஆராய்கின்ற பொழுது, அதிலே வர்ணிக்கப்படுவது புராணமோ, புனைகதையோவன்றி, ஆதாரபூர்வமான சென்றகால நிகழ்ச்சி என்பது தெளிவாகின்றது.

அநேக காத தூரம் வரையான குளக்கரை திருத்தப்பெற்றமை, குளத்திலிருந்து நீரினைப் பாய்ச்சுவதற்கும், நீரோட்டத்தைக் கட்டுப்படுத்துவதற்குந் தேவையான தூம்பு, சூத்திரம் முதலானவற்றை அமைத்தமை, குளத்தினைக் கோயிலுக்குத் தேவதானமாக வழங்கியமை, அத்தானத்தைச் சிலாலேகஞ் செய்தமை ஆகியன குளக்கோட்டன் புரிந்த செயல்களென்று சொல்லப்படுகின்றன. கந்தளாய்க் குளத்தைக் குளக்கோட்டன் புனர்நிர்மாணஞ் செய்தான் என்று கொள்ளத்தக்க வகையில் மட்டுமே ஸ்ரீ தக்ஷிண கைலாசபுராணம் அவனுடைய சாதனையை வர்ணிக்கின்றது. கட்டடங்களைப் போலக் குளங்களும் காலாகாலம் புனரமைக்கப்பட வேண்டியவை. மீண்டும் மீண்டும் ஏற்படும் வெள்ளப்பெருக்கினால் அணைக்கட்டுகள் உடைவதும், அதன் விளைவாக பல்வேறு உறுப்புகளும் சீரழிந்து போவதுமுண்டு. கந்தளாய்க் குளத்தைப் புனர்நிர்மாணஞ் செய்தவொரு மன்னனாகவே குளக்கோட்டனை ஸ்ரீ தகூஷிண கைலாசபுராணத்து ஆசிரியர் கருதினார் போலத் தெரிகின்றது. ஆயினும், காலப்போக்கிலே, கந்தளாய்க்குளம் குளக்கோட்டனால் உருவாக்கப்பட்டது என்ற ஐதீகம் வலுப்பெற்றுவிட்டது. இச்சந்தர்ப்பத்திலே அக்குளம் பற்றிய சில வரலாற்றுக் குறிப்புகளை இங்கு குறிப்பிடுவது அவசியமாகின்றது. சோழ இலங்கேஸ்வரன் காலத்திலே அது சீரான நிலையில் இருந்தது. அதிலே வாசுதேவ வாய்க்கால், விக்கிரமசோழ வாய்க்கால் என்னுங் கால்வாய்கள் இருந்தன. சோழராட்சியில் அவை புனர்நாமம் பெற்றிருந்தமையினால் அக்காலத்திலே குளம் புனரமைக்கப்பட்டிருந்தது என்று கொள்வதற்கு இடமுண்டு. ஆதலினாலே குளக்கோட்டனைக் கந்தளாய்க் குளத்தோடு தொடர்புபடுத்திக் கூறும் ஐதீகங்கள் சோழராட்சிக் காலத்தில் ஏற்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் பற்றியவை போலத் தோன்றும். இரண்டாம் கஜபாகுவின் (1132-1153) வரலாறு பற்றிய சூளவம்சக் குறிப்புகளிலே கங்கதடாகம் பற்றிச் சொல்லப்-படுகின்றது. கந்தளாய்க் குளத்தினைப் பாளி மொழியில் கங்க தடாகம் என்றனர். அதனைச் சிங்கள மொழிச் சாசனங்கள் கங்கதளா என்று குறிப்பிடுகின்றன. கங்கதளா விலே மீன் பிடிப்பதை நிசங்கமல்லன் தடைசெய்தான் என்று அவனுடைய சாசனங்கள் கூறும்.

குளம் பற்றிய செய்திகளைக் குளக்கோட்டன் சிலாசாசனமாக எழுதி வைத்தான் என்ற புராணநூற் குறிப்பு ஆதாரபூர்வமானதென்று கருதுவதற்கான காரணமுண்டு. அது சிங்கள சாசன வழக்கிலான குளங்களைப் பற்றிய குறிப்புகளை ஒத்துள்ளது. முதலாம் பராக்கிரமபாகு (1153-1186), நிசங்கமல்லன் (1187-1196) ஆகிய அரசர்கள் குளங்களைப் புதிதாக அமைத்தமை பற்றியும், புனரமைத்தமை பற்றியுங் குறிப்பிடுஞ் சிலாசாசனங்கள் சில உள்ளன. பராக்கிரம சமுத்திரத்தின் அணைக்கட்டுப் பகுதிகளிற் பராக்கிரமபாகுவின் கல்வெட்டுகள் உள்ளன. சமஸ்கிருதத்திலுஞ் சிங்களத்திலும் அமைந்த வாசகங்கள் அவற்றிலுண்டு. கல்மட்டியான் வாவியின் அணைக்கட்டில் நிசங்கமல்லனின் தூண் சாசனம் இருந்தது. பாண்டி நாட்டிலே பெற்ற வெற்றியின் நினைவுச் சின்னமாக அங்குள்ள குளம் பாண்டிவிஜய குளம் என்று பெயரிடப் பெற்றமையினை இச்சாசனங் குறிப்பிடுகின்றது. பாண்ட வாவியிலுள்ள தூம்பின் நடுவிலே காணப்படும் சாசனமொன்று நிசங்கமல்லனால் அக்குளம் அமைக்கப்பட்டதென்று குறிப்பிடுகின்றது. கந்தளாய்க் குளம் பற்றிய மரபுவழிக் கதைகள் குளக்கோட்டன் என்று கொள்ளப்படும் அரசனைப்பற்றிய சாசனக் குறிப்புகளை ஆதாரமாகக் கொண்டவை என்று கொள்வதற்கு இடமுண்டு.

கோயிற் பணிகள்

குளக்கோட்டனைப் பற்றி மரபு வழியாக இதற்கு மேலாகச் சொல்லப்படுவன எல்லாம் றீ தக்ஷீண கைலாச புராணத்திலே காணப்படாதவை. ஆலயத் தொழும்புகள் தொடர்பாகக் குளக்கோட்டன் செய்த ஏற்பாடுகளைப் பற்றி **கோணேசர் கல்வெட்டு** வர்ணிக்கின்றது. **வன்னிமை. தானம். வரிப்பத்து** முதலானோரை அழைத்து வந்து, அவர்களைக் குடியிருத்தி, அவரவர் கடமைகளைத் திட்டம் பண்ணியமை பற்றி அது விவரிக்கின்றது. **தானம், வரிப்பத்து** என்போர் பற்றிய பாடல்கள் அந்நாலில் மேல்வருமாறு உள்ளன:

> பரிதிகுலக் குளக்கோட்டு ராமன் பங்குனி உத்திரம் பதினைந்தாம் தேதி தன்னில் வரிசையுடன் சென்று மருங்கூரில் வளவரின் நல்லோரை மரக்கலத்தில் ஏற்றி அரிய திரகோணமலை நாதற்கென்றே அன்னகரில் ஐயாறு குடியும் ஏற்றி உரிமையிது உங்கள் பரவணியாம் என்றே உரைசெய்தான் சதுர்வேத ஞான மூர்த்தி. இத்தலத்தில் அரன் கயிலை ஆலயத்தில் இயன்ற அறைதனில் முதலிருப்பு நாட்டி நித்தவரும் வரவாகும் பொருள்களோடு நிதம் பூசைச் செலவெழுத நீயமஞ் செய்து அத்தர்முன்னர் ஆலாத்தி நடனமிடல் பன்றிகுத்தல் அதிகப்பட்ட தரனுக்கீதல் இத்தனையும் தானத்தார் செய்வீரென்ன ஏழுகுடிக்கு இராயப்பட்டம் ஈந்தான் வேந்தன்.

வேந்தனின்றும் அரன்தொ,ழும்புக்கு ஆட்போதாதென நீனைத்து மீண்டேகாரை வாய்ந்த வளநாடு சென்று வரிப்பிடித்தான் மூவேழ குடிவாழ்வோரை சேர்த்து இடபமாதமதில் ஈரைந்தாம் தேதி திங்கள் சிறந்த சோதி ஏய்ந்த கன்னி முகூர்த்தமதில் அரன்தொழும்பு செயவிடுத்தான் இராசராசன். சன்னிதியில் நீவிர் செய்யும் தொழும்பு உமக்கு நாமுரைக்கத் தான் நீர் கேளும் நன்னயஞ்சேர் பட்டாடை கொய்தலொடு பத்திர புஷ்பமெ(நத்தல் தூர்த்தல் மின்னுநிறை விளக்கேற்றல் தளிசை தட்டு முட்டிவைகள் விளக்கல் நித்தம் உன்னதமாய் நெல்லதனைக் குத்தல் அமயந்தெளித்தல் விறகு சேர்த்தல்.

தானம், வரிப்பத்து என்னும் வகைகளைச் சேர்ந்த குடிகளின் உற்பத்தியுங் கடமைகளும் இவற்றிலே சொல்லப்படுகின்றன. குளக்கோட்டன் அவர்களை வரவழைத்து, குடியிருத்தி, அவர்களின் கடமைகளை வரையறை செய்தான் என்று சொல்லப்படுகின்றது. தானத்தார் முப்பது குடிகளைச் சேர்ந்தவர்கள்; அவர்கள் சோழநாட்டு மருங்கூரால் வந்தவர்கள். அவர்கள் கோணேசர் கோயிலுக்குப் பந்தமானவர்கள். அவர்களின் குடியிருப்புகள் திருகோணமலை நகரில் அமைந்திருந்தன. அவர்களின் நிலங்கள் பரவணி உரிமையாக அரசனால் வழங்கப்பெற்றவை. அவர்களில் ஏழு குடிகளைக் சேர்ந்தோருக்கு இராயன் என்னும் பட்டம் உரிமையாகியது. கோயிலுக்கு முதலிருப்பாக வழங்கப்பட்ட தானங்கள், நாள்தோறும் கிடைக்கின்ற வருமானங்கள், நித்திய, நைமித்திக கிரியைகளுக்கான செலவுகள் என்பவற்றைப் பற்றிய கணக்கு வழக்குகளை எழுதிவைப்பது அவர்களின் பிரதான கடமையாகும். அக்குடிகளைச் சேர்ந்த பெண்கள் ஆராதனை வேளைகளிலே சந்நிதானத்திலே ஆலாத்தி எடுத்தல், நடனமாடுதல் ஆகிய உபசாரங்களைச் செய்தல் வேண்டும். பள்ளவெளியிலுள்ள நன்செய் நிலங்கள் வரிப்பத்தாருக்கு வழங்கப்பட்டன. அவர்களிலே ஐந்து குடிகளைச் சேர்ந்தோருக்குப் பண்டாரத்தார் என்னும் பட்டத்தை அரசன் கொடுத்தான். அவர்கள் சுவாமிக்குப் பட்டாடை செப்பனிட்டுக் கொடுத்தல் முதலான பணிகளைச் செய்தல் வேண்டும்.

> Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

749500

இராசராசனாகிய குளக்கோட்டன் வரிப்பத்தாரில் 21 குடியினரைக் காரைக்காட்டினின்றும் அழைத்துவந்து, அவர்களைக் குடியிருத்தி, அவர்கள் கோயிலிற் செய்ய வேண்டிய கடமைகளைத் திட்டம் பண்ணினான். சுவாமிக்குப் பட்டுச் சார்த்தி அலங்கரித்தல், பூசைக்கு வேண்டிய பத்திரங்களையும் மலர்களையுஞ் சேகரித்தல், விளக்கேற்றுதல், பாத்திரங்களை விளக்குதல், நெல்லுக் குற்றுதல், மெழுகுதல் என்பன வரிப்பத்தார் குடிகளுக்குரிய கடமைகளாகும். ஆலயத்திலே உபசாரமாகப் பெண்கள் ஆடும் நடனத்திற்கு ஒப்பாகப் பாடுதல், வாத்தியங்களை வாசித்தல், சுற்றுப்பலிக்குப் பாவாடையிடுதல், திருப்பொற்சுண்ணம் இடித்தல், கொடி ஏற்றுதல், இறக்குதல், கொடி, குடை, ஆலவட்டம் ஆகியவற்றைப் பிடித்தல், சந்தனம் அரைத்தல், அதனை அடியார்களுக்கு வழங்குதல் முதலான கடமைகள் வரிப்பத்தாருக்கு உரியனவென்று குளக்கோட்டனால் வரையறை செய்யப்பட்டன.

தானம், வரிப்பத்து என்ற பிரிவுகள் முற்காலத்திலே திருகோணமலையில் இருந்தமைக்கான உறுதியான சான்றுண்டு. கங்குவேலியிலுள்ள சாசனமொன்றிலே மலையில் வன்னியனாரும் ஏழூர் அடப்பர்களும் தம்பிரானார் கோணைநாதனுக்குக் கொடுத்த தானமொன்றைப் பற்றிக் கூறப்படுகின்றது. சாசனத்தின் முடிவிலே "யிப்படிக்கு இரண்டு முதன்மையும் தானம் வரிப்பத்தும்" என்னுந் தொடர் காணப்படுகின்றது.⁴⁰ கோணேசர் கல்வெட்டிலே சொல்லப்படும் விடயங்கள் பல தேசவழமையினை ஆதாரமாகக் கொண்டவை என்பதை இதனால் உணர்ந்து கொள்ள முடிகின்றது. முதன்மை, தானம், வரிப்பத்து என்பன வன்னியனார் செய்த ஏற்பாடு ஒன்று தொடர்பாகச் சொல்லப்படுகின்றன. கோணைநாதனுக்கு வழங்கிய தானம் பற்றிய சாசன வாசகத்திலே அவை காணப்படுகின்றன. வன்னியனார் அடப்பர்களின் சம்மதத்தோடு செய்த ஏற்பாட்டினை இம்மூன்று பிரிவுகளைச் சேர்ந்தவர்களுங் கூடிச் சிலாலேகமாகப் பிரகடனஞ் செய்தனர் போலத் தெரிகின்றது. இவ்விளக்கமானது ஏற்றுக்கொள்ளப்படக் கூடியதாயின் முதன்மை, தானம், வரிப்பத்து ஆகிய சொற்கள் பதவிப் பெயர்கள் என்பதும் அவற்றுக்கு உரிமையானவர்கள் வன்னியரின் ஆட்சி நிலவிய காலத்திலே, வன்னியனாரின் அதிகாரத்தின் கீழமைந்த நிர்வாகத்திலே பொறுப்புகளைக் கொண்டிருந்தனர் என்றுஞ் சிந்திக்கலாம்.

தென்கயிலாயமான திருக்கோணேஸ்வரத்திலே தேவார திருவாசகங்களை ஒதுவதற்கான ஏற்பாடு அமைந்திருந்தது. **திருவாசகப்புலவன்** என்பவனைப் பற்றிக் கோணேசர் கல்வெட்டு மேல்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றது:

"செகராசரடி பரவு திருக்குளக்கோட்டு மகாராசன் காஞ்சிபுர சிவா-லயத்திற்குச் சென்று சிவதரிசனஞ் செய்து, துதிசெய்து நிற்குந் தருணத்தில், தெய்வப்புலவன் சுவாமி திருமுன்னிலையினின்று சிவதோத்திரங்களோதுகின்ற இராகப்பண்ணையும் ஆசார வலங்காரத்தையுங்கண்டு, தெய்வப்புலவனைப்பார்த்து உன் வங்கிஷத்தில் ஒரு பிள்ளை தரவேண்டுமென்று கேட்கத் தெய்வப்புலவனும் அரசனுடைய பாதத்தில் வீழ்ந்து நமஸ்காரம் பண்ணி தேவரீர் அடியேனை ஒரு

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org பிள்ளை தரச்சொல்லிக் கேட்டது என்ன காரியத்திற்கென்ன, இலங்காபுரியிலே திரிகயிலைநாதர் திருவாலயத்திற்கு முன்னின்று நாதகீதத்துடன் சில தோத்திரமோதுவதற்காகவென்று அரசன் சொல்ல, மிகவும் சந்தோஷப்பட்டுத் தன் குடியில் ஒரு குடித்தனமமைத்துக் கொடுக்க அவர்களுடன் அரசன் திரிகயிலைக்கு வந்து நித்தியமுஞ் சிவாலயத்துக்கு முன்னே நாதகீதம் பாடத்திட்டம் பண்ணி, பள்ளவெளியில் இரண்டவண விதைப்புத்தரையுங் கொடுத்துக் கொட்டியாபுரத்திலே சமுத்திரக் கரையருகாக ஒரு கிராமத்தை நல்லதே என்று கேட்கப் புலவனும் பார்த்து நல்லவூர் அடியேனுக்குச் சம்பூரணமென்ன அரசனும் மகிழ்ந்து அந்தவூருக்குச் சம்பூரென்று பேரிட்டு எந்தக் காலத்துக்கும் உன்குடியின் மனுஷருக்குப் பரவணியாகத் தந்தோமென்று செப்புக்கம்பை போட்ட பத்ததியுங் கொடுத்து கோயிற்றிருவாசகப் புலவனென்று அரசனுரை நிறுத்தியது. அரசன் கூட்டிவந்த தெய்வப்புலவன் திருநாமம் சிவசித்திர பெருமாள் புலவன்."⁴⁷

திருவாசகப் புலவனைப் பற்றிய விவரங்களும் தானம், வரிப்பத்து என்னும் பிரிவுகளைச் சேர்ந்தவர்களைப் பற்றியனவற்றைப் போன்றனவாகும். தேவார திருவாசகங்களை ஒதுவதற்கென்று ஒரு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. அது அரசனாகிய குளக்கோட்டனாலே செய்யப்பட்டதென்றுஞ் சொல்லப்படுகின்றது. ஒதுவாருக்குத் **திருவாசகப் புலவன்**, **பெருமாள் புலவன்** என்ற சிறப்புப் பெயர்கள் இருந்தன. அதற்குரியவர்களின் பூர்வீகம் காஞ்சிபுரத்தோடு தொடர்புடையது. குடியிருப்பதற்குச் சம்பூரிலே காணி வழங்கப்பெற்றது. சீவிதமாக நெல்வயல்கள் பள் ளவெளியிலே கொடுக்கப்பட்டன. நிலமானியமும் கோயிற்பணிகளும் பந்தமானவை. பெருமாள் புலவனைப் பற்றிய விவரங்கள் பெரும்பான்மையும் ஆதாரபூர்வமானவை என்று கொள்ளத்தக்கவை. இதே போன்ற ஏற்பாடுகள் தென்னிந்தியக் கோயில்களிலே காணப்பட்டன. அவற்றுக்கான அறக்கட்டளைகள் பலவற்றை மன்னர்கள் ஏற்படுத்தினார்கள் என்பதைச் சாசனக் குறிப்புகளால் அறியமுடிகின்றது.

ஆலயந் தொடர்பாகச் சேவைகளைச் செய்யும் பொறுப்பினை ஏற்றுக் கொண்டிருந்த வேறு குடிகளும் இருந்தன. சிற்பாசாரிகள் தொடர்பாகக்**கோணேசர்** கல்வெட்டு மேல்வருமாறு விவரிக்கின்றது:

"சோழவளநாட்டில் மாந்தையம்பதியார், அக்கசாலைத் தலைவர்மார் இவர்களைக் குளக்கோட்டு மகராசா அழைப்பித்துத் திரிகயிலாயச் சிலம்பிலிருந்த ஆலயங்களும் மதில்களும் பாவநாசச் சுனையும் படிக்கட்டும் மற்றுஞ் சகல திருப்பணியும் திருக்குளத்து மதகும் விதிமுறையாகச் செய்த ஆசாரிமார் திருநாமம்: உலக குருவாசாரி, சித்திரகுருவாசாரி, வேதகுருவாசாரி, அட்டசனா குருவாசாரி, வாமதேவகுருவாசாரி இவர்களைந்து பேரும் மனதில் நினைத்தபடி கையினாற் செய்யப்பட்ட விசித்திர குருவாசாரிமார். இவர்களுக்கு அஞ்சவண விரைப்புத் தறையுங் கொடுத்து அரசன் சொன்ன வசனம்:- எக்காலமும் கோயிற்றொழும்புகள் நீங்கள் செய்ய வேண்டியபடி செய்திருக்க வேண்டுமென்று கோயிலுக்குள் இவர்களுக்கு ஒரு தலைமையுங் கற்பித்தபடியறிக."

வன்னிமை

இலங்கையின் வடகிழக்குப் பிராந்தியத்திலே, நான்கு குறுநிலப் பிரிவுகள் இருந்தன. திருகோணமலை, கட்டுக்குளம்பற்று, கொட்டியாரம்பற்று, தங்பலகாமம் பற்று என்பவையே அந்நான்குமாகும். அவற்றை **வன்னிமை** என்ற பட்டம் பெற்றிருந்த தலைவர்கள் ஆட்சிபுரிந்தனர். ஆட்சியுரிமை பரம்பரை வழியிலானது. நான்கு வம்சங்களைச் சேர்ந்த வன்னியர் பலரின் பெயர்களைக் கோணேசர் கல்வெட்டு வரிசைப்படுத்தியுள்ளது. நான்கு வன்னிபங்களுங் கோணேசர் கோயில் தொடர்பான ஆலய தர்மங்களோடு பந்தப்பட்டிருந்தனர்.

வன்னிபங்களின் தோற்றம் கோணேசர் கோயிற் பரிபாலனத்தின் அம்சமானதென்பது கோணேசர் கல்வெட்டின் கோட்பாடாகும். குளக்கோட்டன் மூலமாகவே வன்னிமைகள் தோன்றின என்று அந்நூல் கூறும். திருகோணமலை, கட்டுக்குளம் ஆகிய இரண்டு பிரிவுகளுக்குரிய வன்னிபங்களைக் குளக்கோட்டனே நியமித்தானென்று சொல்லப்படுகின்றது. திருகோணமலை வன்னிபம் பற்றிக் கோணேசர் கல்வெட்டு மேல்வருமாறு வர்ணிக்கின்றது:

> தானம் வரிப்பத்தென்னும் அரன் தொழும்பார்க்கு இகலார் தர்க்கம் வந்தால் மானபங்கமடையாமல் நடுத்தீர்ப்பதார் எனவே மதுரையூர் சென்று ஆனமதிக்குலராமன் தனியுண்ணாப் பூபாலன் தனைக் கொணர்ந்து தேனமர்பூந் தொடைமார்பன் திருக்கோண நகரரசு செய்ய வைத்தான்.

வைத்தபுகழ் வன்னிமையே நீதிசொல்வேன் மகத்தான பாசுபத மறையோர் தங்கள் சித்தமது நேராக நீதி சொல்வாய் சிவபூசை முதலொழுக்கந் தவறினாலும் குற்றமென்றே எண்ணி மிகக் கோபங் கொண்டால் கோணமலை நாதரிடம் சொல்வார் சொன்னால் சுற்றுமே பிரமகத்தி வங்கிஷ முற்றும் தொகையாக மற்றவற்குச் சொல்வோம் குற்றம். சுத்தமிகு வன்னிமையே குற்றஞ்செய்தால் துலங்கு விலங்கடி உயிருக்குயிரே வாங்கு நிர்த்தமிடு மடவியர்கள் குற்றஞ் செய்தால் நிறைபுனலில் நிறுத்திவைத்துத் தேங்காய் வாங்கு மற்றை மதிநுதல் மடவார் குற்றஞ் செய்தால் மண்கடகம் ஏற்றியடி வழக்கு நோக்கி இத்தகைய இராசாங்கம் செய்தீ என்றே இரத்னமணி ஆசனத்தில் இருத்திவைத்தான்.

வையமிகு வன்னிமையே இன்னும் கேளாய் மனுநீதி தவறாதே கோபம் பாவம் ஐயமற உன்தாரம் தாரமாகும் அயலவர்கள் தாரமெலாம் தாயாராகும் மெய்யை எடு பொய்யை விடு வன்மம் வேண்டாம் வறுமையுள்ளோர்க்கு உதவிசெய்வாய் இகல் பண்ணாதே மையனைய கண்டர் திருக்கோணைநாதர் மகாபூசை திருப்பணியும் வழங்கச் செய்யே.⁵⁰

 (1) வன்னிமையின் உற்பத்தி (2) வன்னிபம்பேணவேண்டிய தர்மங்கள்.
 (3) நீதிபரிபாலத்துறையில் வன்னிபத்துக்குரிய அதிகாரம், (4) கோணைநாதர் கோயில் தொடர்பாக வன்னிபத்துக்குரிய கடமைகள் ஆகிய நான்கு விடயங்கள் பற்றி மேற்கோளாக இங்கு காட்டப்படும் நான்கு பாடல்களுங் குறிப்பிடுகின்றன.

கோயிலார் மீது அதிகாரஞ் செலுத்துவதற்கும், அவர்களிடையே ஏற்படக்கூடிய தகராறுகளைத் தீர்ப்பதற்கும் வன்னிபம் என்னும் பதவி உருவாக்கப்பட்டதென்ற கருத்து முதலாவது செய்யுளிலே வலியுறுத்தப்படுகின்றது. வன்னிமையின் உற்பத்திபற்றிக்கோணேசர் கல்வெட்டு கூறும் விளக்கத்தில் ரரமிசங்கள் உள்ளன: ஒன்று; அது தோன்றிய சூழ்நிலை பற்றியது; மற்றையது வன்னிபத்தின் பிரதான அதிகாரங்களைப் பற்றியது. விசாரணை மன்றமாகிய நடு என்பதற்குத் தலைமைதாங்கி நீதிபரிபாலனம் பண்ணுவதும் திருகோணமலை நகரிலே அரசாங்கஞ் செய்வதும் வன்னிபத்தின் அதிகாரங்கள் என்று சொல்லப்படுகின்றது. இது தனது காலத்து வழமைகளின் அடிப்படையிலும் தேசவழமையின் அடிப்படையிலும் நூலாசிரியர் குறிப்பிடும் கருத்துகளாகும். அவை ஆதாரபூர்வமானவை என்பதில் ஐயமில்லை. ஆனால் வன்னிமையின் உற்பத்தி பற்றிய குறிப்பிலே சில பிரச்சினைகள் உண்டு. வன்னிபமாக நியமனம் பெற்ற தனியுண்ணாப் பூபாலன் மதுரைநகரால் வந்தவன் என்று சொல்லப்படுவதால் கோணசர் கல்வெட்டு சோழனாகிய குளக்கோட்டன் காலத்துக்குரியதாகப் பிற்காலத்திலே, பாண்டியரின் செல்வாக்கு நிலவிய காலத்தில் நடைபெற்றவொரு நிகழ்ச்சி பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றதா? என்ற வினாவிற்கு இடமுண்டு. இவ்விடயந் தொடர்பாகப் பின்னர் கவனிப்போம்.

வன்னிபம் கோணேசர் கோயிலின் அர்ச்சகராகிய பாசுபதரான பிராமணர்கள் மீது மதிப்புடனும் பயபக்தியுடனும் நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்று குளக்கோட்டன் அறிவுரை சொன்னான். அவர்கள் மீது நீதி தவறினால் பிரமகத்தி தோஷமானது முழுவமிசத்தையும் வந்தடையும் என்றும் எச்சரித்தான். நீதிபரிபாலனத்தைப் பொறுத்தவரையில் மனுநீதி பின்பற்றப்படல் வேண்டும் நீதி பரிபாலனம் பண்ணுமிடத்துக் கோபதாபங்களைப் பொருட்படுத்துதல் தவிர்க்கப்படல் வேண்டும். குணசீலரான தகைமையைப் பெற்றுக்கொள்ளுதல் வேண்டும். வன்னிபம் பிறர்மனை நாடாதிருத்தல் வேண்டும். மாற்றானின் மனையாளைத் தாய்போற் போற்றுதல் வேண்டும். பொய் பேசுவதையும் பொய்யான முறைப்பாடுகளையும் ஒதுக்க வேண்டும்; உண்மையானவற்றை ஆராய்ந்து அறிந்து கொள்ளுதல் வேண்டும். பழிவாங்கும் எண்ணங்கள் அறவே ஒழிக்கப்படல் வேண்டும். வறியவர்களைக் கருணையோடு நோக்குதல் வேண்டும். மரண தண்டனை வழங்குவதற்கும் வன்னிபத்திற்கு அதிகாரமுண்டென்று சொல்லப்படுகின்றது. குற்றத்திற்கு ஏற்பத் தண்டனை அமைதல் வேண்டும். கொலை புரிந்தவர்களுக்கு மட்டுமே மரண தண்டனை வழங்க முடியும். கோயிலுக்குப் பந்தமான நடனம் புரியும் பெண்கள் தவறு செய்தால் அவர்களை நிறைந்த நீரிலே நிறுத்திவைத்துத் தண்டித்தல் வேண்டும். மற்றைய பெண்கள் குற்றஞ் செய்தால் அவர்களின் தலையிலே மண்கடகம் ஏற்றிவைத்து அடித்தல் வேண்டும். கோயிற் சேவகர் குற்றம் புரிந்தால் குற்றத்துக்கு ஒப்பான சவுக்கடி அவர்களுக்குரிய தண்டனையாகும். கோணைநாதர் கோயிலில் நித்திய, நைமித்திய கருமங்களையும் திருப்பணிகளையும் செவ்வனே நடப்பித்தல் வன்னிபத்திற்குரிய பிரதானமான பொறுப்பாகும். கோயில் தொடர்பான வழமைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு வன்னிபத்தின் உற்பத்தி, கடமைகள், அதிகாரங்கள் ஆகியன கோணேசர் கல்வெட்டில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன.

கட்டுக்குளம்பற்று வன்னிபம்

கனகசுந்தரப் பெருமாள் என்னும் பட்டமும், ஆலயத்தில் முன்னீடும் கோயிற் கணக்குகளைப் பற்றிய பொறுப்பும் கட்டுக்குளம்பற்று வன்னிபத்தின் உரிமைகளாய் இருந்தன என்பது கோணேசர் கல்வெட்டிலுள்ள மேல்வரும் பகுதியினால் அறியப்படுகின்றது.

"இவை முதலான கோயிற் காரியங்களுள்ள பத்ததிக் கணக்கும் குளக்கோட்டு மகாராசா வளமைப் பத்ததியும், பெரிய கணக்கும் கல்வெட்டும், கோயிற்றொழும்பும் கதைவரலாறும் கோயிலுக்கு முன்னீடும் கட்டுக்குளம்பற்றும் நிலாவெளி நிந்தவூருமாக அந்தக்காலம் அடியேன் குடியிலுள்ளவர்க்குக் கிடைத்தபடியால்... அந்தக்காலம் முன்னோர்கள் எழுதி வைத்த பத்ததிப்படிக்குச் சொன்னதென்று கனகசுந்தரப்பெருமாள் சொன்ன வசனம்"[%] கட்டுக்குளம்பற்று வன்னியனார் காராளர் குலத்தவர். கட்டுக்குளம்பற்று வன்னியனாரின் முன்னோரைப் பற்றிய வர்ணனை மெய்க்கீர்த்தி வடிவில் மேல்வருமாறு அமைந்துள்ளது:

> 'வடக்குநாடன் திருநெல்வேலிக்கதிபதி செங்குவளைத்தாரான் செந்நென்முடியினன் அரசரோடு எதிர்த்து வாதுவென்றவன் ஏருடன் மேழி இலங்கும் பதாகையான் அன்னக்கொடியும் ஆவின் பெருக்கமும் செந்நெற் குவியலும் திரவியக்குப்பையும் நவமணிக் குவியலும் நாடொறுமிருக்க மூவருக்கெளியான் மூவரைக் காப்பவன் அன்னவன் மேன்மை அளவிடற் கிரதாம்'⁵¹

தனியுண்ணாப் பூபாலன் மதுரை நகரால் வந்த வன்னிபத்தின் வம்சா-வழியினன்: கட்டுக்குளம்பற்று வன்னிபங்கள் "வடக்கு நாடன் திருநெல்வேலிக்-கதிபதி" என்பவனின் வழியில் வந்தவர்கள். இது மரபுவழியான ஐதீகங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு கவிராசவரோதயன் கூறுவது. பொதுவாக இவ்வாறான, வம்சாவழி பற்றிய ஐதீகங்களிலே தவறுகள் இடம்பெறுவதில்லை. வன்னிபங்கள் இருவரினதும் முன்னோர்கள் பாண்டி நாட்டவர்கள். எனவே இம்மரபுகளைச் சேர்ந்த வன்னிபங்களின் நியமனம் 13 ஆம் நூற்றாண்டிலே வடஇலங்கையில் ஏற்பட்டிருந்த பாண்டியரின் மேலாதிக்கத்துடன் தொடர்புடையதாய் இருத்தல் கூடும் என்ற சிந்தனை எழுகின்றது. இந்த அடிப்படையிலே சிந்திக்குமிடத்துத் திருகோணமலை வன்னிபங்களின் உற்பத்தி பற்றிய கோணேசர் கல்வெட்டுக் கூறும் விடயங்களை மீளாய்வு செய்ய வேண்டிய தேவை எழுகின்றது. சோழராட்சிக் காலத்திற்குரியனவும் வன்னிமையின் உற்பத்தி பற்றியனவுமான சில அம்சங்களும் வன்னிமைகளின் வரலாற்றில் வேறொரு காலகட்டத்திற்குரியனவுமான அம்சங்களும் கோணேசர் கல்வெட்டிற்கு ஆதாரமான மரபுகளிலே சங்கமமாகி விட்டன போலத் தெரிகின்றது. எனவே, தனியுண்ணாப் பூபாலன், திருநெல்வேலியால் வந்த காராளன் மரபிலுள்ள கட்டுக்குளம்பற்று வன்னிபம் ஆகியோரை ஆதியான வன்னிபங்கள் என்று கொள்வது பொருத்தமான ஒரு முடிபாகத் தெரியவில்லை. வன்னிபம் என்னும் பதவியினைப் பெற்ற புதிய வம்சங்களின் மூலவர்களாக மட்டுமே அவர்களைக் கொள்ளலாம்.

வேளைக்காறர்

194

வேளைக்காறருக்கும் வன்னியருக்கும் இடையிலே நெருங்கிய தொடர்-புள்ளமையினை வேறு சந்தர்ப்பங்களில் ஆதாரங்களோடு எடுத்துக்காட்டி-யுள்ளோம்.⁵² சோழப்பேரரசில் அடங்கியிருந்த குறுநிலப்பிரிவுகள் சிலவற்றின் மன்னர்களான மலையமான்கள், சம்புவராயர், கங்கர் ஆகியோர் வன்னியர்நாயன், வன்னியமாதேவன் முதலான பட்டங்களைப் பெற்றிருந்தனர். மலையமான்களிற் கிளியூர் மலையமான்கள், ஆடையூர் மலையமான்கள் என்றவிரு கிளையினர் இருந்தனர். ⁵³ இவர்களுடைய படைகளில் வேளைக்காறர் சிறப்பிடம் பெற்றிருந்தனர். மலையமான்களை வேளைக்காறர் என்றும் சில சமயங்களிலே சாசனங்கள் வர்ணிக்கின்றன. வேளைக்காறரிற் சிலர் வன்னியராயுமிருந்தனர். வேளைக்காறர் அரசரினதும் சிற்றரசரினதும் படைகளிலே இராணுவ சேவை புரிந்தனர். சில சமயங்களிலே அரச குடும்பத்தவரும் குறுநில மன்னர்களும் வேளைக்காறரென்று வர்ணிக்கப்படுகின்றனர். ⁵⁴ வணிக நகரங்களிற் சிலவும் பெருங்கோயில்களும் வேளைக்காறரை நிறுவனங்களின் பாதுகாவலராக நியமித்திருந்தன. தஞ்சைப் பெரியகோயிலிற் சேவைபுரிந்த வேளைக்காறரைப் பற்றிய சாசனத் தொடர்கள்

- ".... யாண்டு பத்தாவது அருள்மொழித்தேவ வளநாட்டுப் பள்ளியிற் 1. சபையார் தஞ்சாவூர் ஸ்ரீ ராஜராஜ ஈஸ்வரத்தெழுந்தருளியிருந்த பரமஸ்வாமிக்கு மூல பருத்யனாகிய சண்டேஸ்வரதேவர் பக்கல் உடையார் ஸ்ரீ ராஜராஜ ஈஸ்வரமுடையார்க்கு அடைத்த நியாயம் பெருந்தனத்து வலங்கை வேளைக்காறப் படைகளில் பண்டித சோழத் தெரிந்த வில்லிகள் இவர்க்கு வேண்டு நிவந்தங்களுக்கு வைத்த காசில் காசு முப்பத்தொன்றும் இவர்க்கே நித்தவினோதத்தெரிந்த வலங்கை வேளைக்காறர் மேற்படிக்கு வைத்த காசு பதின்மூன்றும் பெருந்தனம் ஈராயிரவன் பல்லவ(ய்)யனான மும்முடிசோழ பல்லவரையன் எழுந்தருளுவித்த சண்டேஸ்வர தேவற்க்கு அடைத்த நியாயம் உத்தமசோழத் தெரிந்த அந்தளசுத்தாளர் இவர்க்கு வேண்டும் நிவந்தங்களுக்கு வைத்த காசு அறுபதும் ஆக யாண்டு பத்தாவது பசான் முதல் கொண்ட காசு நூற்று நாலு. இக்காசு நூற்றிநாலினாலுங் காசு ஒன்றுக்கு ஆட்டை வட்டன் காசு அரைக்காலாக யாண்டு பத்தாவது பசான் முதல் சந்திராதித்தவற் ஆட்டாண்டு தோறும் உடையார் ஸ்ரீ ராஜராஜ ஈஸ்வரமுடையர்ர் பண்டாரத்து இடக்கடவ பொலிசை காசு பதின்மூன்று"55
- "யாண்டு பத்தாவது அருமொழிதேவ வளநாட்டுப் புறக்கரம்பைநாட்டு பிரமதேயம் வங்கநகர் ஸபையார் உடையார் ஸ்ரீ ராஜராஜதேவர் எழுந்தருளுவித்த தக்ஷிணமேரு விடங்கர்க்குத் திருவாய் மொழிந்தருளி,

அடைத்த நியாயம் சிறுதனத்து வலங்கை வேளைக்காறப் படைகளிலார் இவர்க்கு வேண்டுவனவற்றுக்கு வைத்த காசில் தஞ்சாவூர் ஸ்ரீ ராஜராஜீஸ் வரத்தினது எழுந்தருளியிருந்த பரமஸ்வாமிக்கு மூலப்ருத்தனாகிய சண்டேஸ்வரர் பக்கல் கொண்ட காசு ஐந்நூறு. இக்காசு ஐந்நூறினாலுங் காசு ஒன்றுக்கு ஆட்டை வட்டன் பொலிசை காசு அரைக்காலாக யாண்டு பத்தாவது பசான் முதல் உடையார் ஸ்ரீ ராஜராஜீஸ்வரம் உடையார் பண்டாரத்திற் கடவ காசு பொலிசை காசு 62-1/2..."

3. "யாண்டு பத்தாவது அருமொழித்தேவ வளநாட்டு இடையளநாட்டு பிரமதேயம் அறிஞ்சிகைச் சதுர்வேதிமங்கலத்து சபையோங் கையெழுத்து. உடையார் றீ ராஜராஜதேவர் எழுந்தருளுவித்த தக்ஷிணமேரு விடங்கர்க்குத் திருவாய் மொழிந்தருளியடைத்த நியாயம் வலங்கை வேளைக்காறப் படைகளிலார் இவர்க்கு வேண்டுவன-வற்றுக்கு வைத்த காசில் றீ ராஜராஜீஸ்வரத் தெழுந்தருளி இருந்த பரமஸ்வாமிக்கு மூலப்ருத்யனாகிய சண்டேஸ்வரதேவர் பக்கல்யாண்டு பத்தாவது பசான் முதல் கொண்ட காசு எண்ணூற்றாறினால் காசு ஒன்றுக்கு ஆட்டை வட்டன் பொலிசை காசு அரைக்காலாக சந்திராதித்தவற் ஆட்டாண்டு தோறும் உடையார் பண்டாரத்து இடக்கடவ பொலிசை காசு நூறு."⁵⁷

தஞ்சைப்பெருவுடையார் கோயிலிற் சில பொறுப்புகளை நிறைவேற்று வதற்கென்று பல படைப்பிரிவுகள் முதலாம் இராஜராஜனால் நியமிக்கப்பட்டிருந்தன. சிறுதனத்துப் பணிமக்கள், கேரளாந்தகவாசற் திருமெய்க்காப்பார், அணுக்கவாசற் திருமெய்க்காப்பார், கேரளாந்தகத் தெரிந்த பரிவாரத்தார், ஜனநாதத் தெரிந்த பரிவாரத்தார், சிங்களாந்தகத் தெரிந்த பரிவாரத்தார், பெருந்தனத்து வலங்கை வேளைக்காறர், சிறுதனத்து வலங்கை வேளைக்காறப் படைகள் முதலியோர் அவ்விதமாக நியமனம் பெற்ற படைகள் என்பதைச் சாசனக் குறிப்புகளால் அறியமுடிகின்றது. பெரிய கோயிலின் சந்நிதானங்களையும் பிரதானமான நிலைகளையுங் காவல் புரிவதற்கென்று அப்படைகள் நியமிக்கப்பெற்றன என்பது மேல்வரும் சாசனத் தொடர்களினாலே தெளிவாகின்றது:

"உடையார் ஸ்ரீ ராஜராஜதேவர் எழுந்தருளுவித்த மஹாமேரு விடங்கருக்கும் நம்பிராட்டியாருக்கும் அடைத்த நியாயம் சிறுதனத்து பணிமக்கள்...."

"உடையார் ஸ்ரீ ராஜராஜதேவர் நம்பிராட்டியார் திரைலோக்கிய மகாதேவியார் எழுந்தருளுவித்த கல்யாண சுந்தரர்க்கும் நம்பிராட்டியார்க்கும் அடைத்த நியாயங்களிலார்...."

"கேரளாந்தகன் வாசற் திருமெய்க்காப்பாளர்" "அணுக்கவாசற் றிருமெய்க்காப்பாளர்" "உடையார் றீ ராஜராஜ ஈஸ்வரமுடையார்க்கு அடைத்த நியாயம் பெருந்தனத்து வலங்கை வேளைக்காறப் படைகளில் பண்டிதசோழத் தெரிந்த வில்லிகள்...." "உடையார் றீ ராஜராஜதேவர் எழுந்தருளுவித்த தக்ஷிணமேரு விடங்கர்க்குத் திருவாய் மொழிந்தருளி அடைத்த நியாயம் சிறுதனத்து வலங்கை வேளைக்காறப் படைகளிலார்"

கோயிலில் நிலைகொண்டிருந்த வேளைக்காறர் முதலான படைகள் நித்திய நிவந்தங்களுக்கெனக் காசினை நன்கொடையாகத் தானம் பண்ணினார்கள். அவ்வாறான நன்கொடைகள் பல பிரமதேயங்களிடம் முதலிருப்பாக வைக்கப்பட்டன. அவற்றை ஏற்றுக்கொண்ட சபையார் ஆண்டு தோறும் முதலுக்கான வட்டியைக் கோயில் ஸ்ரீ பண்டாரத்தாரிடம் ஒப்படைப்பதாக உத்தரவாதங் கூறி எழுதிக் கொடுத்தனர். திருகோணமலை வன்னிமையின் உற்பத்தி பற்றிக் கோணேசர் கல்வெட்டுக் கூறுவனவற்றைப் பெரியகோயிலுடன் வேளைக்காறர் கொண்டிருந்த தொடர்பின் அடிப்படையிலே விளக்குவது பொருத்தமானதாகும். தஞ்சைப் பெரிய கோயிலின் காவலராய் வேளைக்காறப் படைகளை இராஜராஜ சோழன் நியமித்திருந்தான். இராஜராஜன், இராஜேந்திர சோழன் ஆகியோரின் காலங்களிலே கோகர்ணத்துக் கோயிலிற் சோழ மன்னரின் மெய்க்கீர்த்திகள் அடங்கிய சாசனங்கள் எழுதப்பட்டிருந்தன. எனவே, அங்கு கோயில் வழிபாட்டுக்குரிய நிலையமாக விளங்கியது என்று உணர்ந்துகொள்ள முடிகின்றது. இந்தக் கருத்து நிலாவெளிச் சாசனத்தின் வாசகத்தால் உறுதி பெறுகின்றது. மாதோட்டத்திலே திருக்கேதீஸ்வரத்தைப் புனரமைத்துப் புனர்நாமம் பண்ணியதைப் போலத் திருக்கோகர்ணத்துச் சிவாலயத்தை புனர்நிர்மாணம் பண்ணி அதற்கென ஆலய ஏற்பாடுகளைப் பரந்தளவிலே உருவாக்கிய பொழுது, ஆலயத்தைக் காவல்புரிவதற்கென வேளைக்காறப்படைகள் நியமிக்கப்பட்டன என்று கருதுவதற்கு இடமுண்டு. கந்தளாய்ப் பிரமதேயத்துச் சிவன்கோயில் தொடர்பான சாசனக் குறிப்புகள் இக்கருத்திற்கு ஆதாரமாயுள்ளன.

கந்தளாய்ச் சிவன் கோயில் சோழ இலங்கேஸ்வரனின் ஆட்சிக் காலத்திலே இராஜராஜ சதுர்வேதி மங்கலம் என்னும் பெயருடன் விளங்கியது. அங்கிருந்த சிவாலயத்தை முதலாம் விஜயபாகுவின் ஆட்சிக்காலத்திலே விஜயராஜ ஈஸ்வரம் என்று புனர்நாமஞ் செய்தனர். அதன் விவகாரங்களிலே வேளைக்காறர் தொடர்பு கொண்டிருந்தனர். வேளைக்காறப் படைகளைக் கோயில்களோடு பந்தப்படுத்தும் வழக்கமானது சோழராட்சியில் ஆரம்பமாகியது என்பதால் கந்தளாய்க் கோயிலிற் சோழராட்சிக் காலம் முதலாகவே வேளைக்காறர் பந்தப்பட்டிருந்தனர் போலத் தெரிகின்றது. கோணேசர் கோயில் அளவிலே பெரியது என்பதாலும் அதன் சொத் துடைமைகள் அதிகம் என் பதாலும் அக் கோயிலின் காவலராகக் குறிப்பிடத்தக்க தொகையினர் நியமிக்கப்பட்டிருத்தல் வேண்டும். கோயிலின் அறங்காவலராக வன்னிபத்தைக் குளக்கோட்டன் நியமித்தானென்று கோணேசர் கல்வெட்டுக் கூறும். வேளைக்காறரிற் சிலர் வன்னியர் என்பதால் வன்னியர் அடங்கிய ஒரு வேளைக்காறப் படையின் வழமைகளின் மூலமாக வன்னிபம் என்னும் பதவிப் பெயர் திருகோணமலையில் உருவாகியதென்று கருதமுடிகின்றது. **முதன்மை**, **தானம்**, **வரிப்பத்து** என்னும் நிர்வாகப் பதவிப் பெயர்கள் முன்கண்டவாறு, கோணேசராலய பரிபாலனத்திற்கும் வன்னிமையின் நிர்வாக முறைக்கும் பொதுவாயிருந்தமை இக்கருத்தினை வலுப்படுத்துகின்றது. எனவே வன்னிமையின் உற்பத்தி பற்றிக் கோணேசர் கல்வெட்டுக் கூறுவன புனைந்துரையன்று. அதனை ஆராய்ந்து, ஏற்ற வகையிலே புரிந்துகொள்ளும் தகைமை நவீன காலத்து ஆராய்ச்சியாளருக்குக் கிடைக்கவில்லை என்பதே உண்மை ஆகும்.

குளக்கோட்டனைப் பற்றி இதுவரை ஆராய்ந்து கண்ட முடிவுகளை மேல்வருமாறு சுருக்கிக் கூறலாம். கோணேசர் கோயிலை மையமாகக் கொண்ட திருகோணமலைப் பிராந்திய வரலாறு தொடர்பான சில பிரதானமான அம்சங்கள் ஸ்ரீ தகூழிண கைலாசபுராணம், கோணேசர் கல்வெட்டு என்பவற்றுள் அடங்கி-யுள்ளன. அப்பிராந்தியத்திலே சோழராட்சி அமைந்த காலம் முதலாக யாழ்ப்பாணத்திலே ஆரியச் சக்கரவர்த்திகளின் ஆட்சி ஏற்படும் வரையிலான காலத்து வரலாற்றின் அம்சங்களாகவே அவை கொள்ளத்தக்கவை. நெடுங்கால-மாக நிலைபெற்று வந்தவொரு மரபினையும் தங்கள் காலத்துச் சமூக வழமைகளையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு இந்நூல்களின் ஆசிரியர்கள் வரலாற்றம்சங்களை விவரித்துள்ளனர். அவர்களுக்கு மூலாதாரங்களாகக் கிடைத்த ஐதீகங்களிற் கோணேசர் கோயிற் புனருத்தாரணம், கோயிற்றொழும்புகள், குளக்கோட்டனின் திருப்பணிகள், கந்தளாய்க்குளம், வன்னிமைகளின் தோற்ற வளர்ச்சிகள் முதலான பிரதான அம்சங்கள் அடங்கியிருந்தன. காலவரையறை-யொன்று இல்லாதமையினாலும், வரன்முறை அடிப்படையிலே நிகழ்ச்சிகளைப் பதிவு செய்கின்ற மரபொன்று இல்லாதமையினாலும் இவை மரபுவழிக் கதைகளாகவும், சில சமயங்களிலே நாட்டார் பாங்கிலான புனை கதைகளோடு கலப்புற்றும் வந்துள்ளன. குளக்கோட்டனைப் பற்றிய கதையில் நெடுங்கால வரலாற்றின் அம்சங்கள்

சங்கமமாகியுள்ளன. திருக்கோணேஸ்வரம் தொடர்பாகச் சோழராட்சியில் நடைபெற்ற திருப்பணிகளே அக்கதைக்குக் கருவாக அமைந்துள்ளன. நூலிலே விவரிக்கப்படும் நிகழ்ச்சிகளுக்கு ஏதுவாகவிருந்த மன்னரின் பெயர்கள் காலப்போக்கிலே தெளிவற்றனவாகி விட்டன. ஆனால், அவர்கள் சோழர் குலத்தவர் என்ற செய்தி மக்கள் மனதிலே நின்று நிலைபெறுவதாயிற்று. வரராமதேவன், குளக்கோட்டன் என்பன புனைபெயர்கள். அவை மரபிலுள்ள வெற்றிடத்தை நிரப்புவதற்கு உருவாக்கப்பட்ட புனைபெயர்கள். குளக்கோட்டன் என்பது ஒரு காரணப்பெயர்: அது குளம், கோட்டம் என்பவற்றை நிர்மாணித்தவன் என்று சமுதாயம் அபிமான உணர்வோடு போற்றிய மன்னனொருவனைக் குறிப்பதற்கு உருவாக்கிய காரணப்பெயராகும்.

சோழர்காலத்துத் திருப்பணிகள் பற்றிய ஐதீகங்களையும், பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டிலே பாண்டியரின் மேலாட்சியின் விளைவாக ஏற்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் பற்றிய நினைவுகளையும் மரபுவழிக் கதைகளிலே சமுதாயம் ஒன்றுபடுத்தி விட்டது போலத் தெரிகின்றது. ஸ்ரீ தக்ஷிண கைலாசபுராணம் எழுதப்பெற்ற காலத்தில் இது ஏற்பட்டுவிட்டது என்றுங் கொள்ளலாம். "சீர்தாங்கு குளக்கோட்டன் என்னுஞ் சோழகங்கனை நம் சிந்தையில் வைப்பாம்" என்று அதன் ஆசிரியர் கூறுவது இதனாற் போலும். இதேபோலவே திருகோணமலை வன்னிமையின் உற்பத்தி, பாண்டிநாட்டால் வந்த வன்னிபங்களின் பதவி நியமனம் என்பனவும் வெவ்வேறு காலங்களுக்குரியன என்று கொள்ளத்தக்கவை.

அடிக்குறிப்புகளும் விளக்கவுரைகளும்

- தக்ஷிண கைலாச புராணம் ஆக்கியோன் யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர் மகாவித்துவான் சிங்கைச் செகராசசேகரன், பொருளாக்கம் பண்டிதர் கா.செ.நடராசா, பதிப்பாசிரியர் பேராசிரியர் சி.பத்மநாதன், பகுதி I, வெளியீடு: இந்து சமய, கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம், கொழும்பு, 1995, ப.13, செய்யுள் 8.
- கோணேசர் கல்வெட்டு கவிராசவரோதயன் இயற்றியது, பதிப்பாசிரியர் பண்டிதர் இ.வடிவேல், வெளியீடு : இந்து சமய, கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம், கொழும்பு, 1993.
- இது கோணேசர் கல்வெட்டின் மூலநூல் என்று சொல்லப்படுகின்றது. ஆனால், அது அழிந்தொழிந்து விட்டது.
- சி.பத்மநாதன், "கோணேசர் கல்வெட்டு: சில ஆராய்ச்சிக் குறிப்புகள்", கோணேசர் கல்வெட்டு பதிப்பாசிரியர்: பண்டிதர் இ.வடிவேல், 1993, பக். 1-35.
- 5. திரிகோணாசல புராணம் வண்ணை மாநகரம் பாரத்துவாசி ஆ.சண்முக ரத்தினையரால் பல பிரதிரூபங்களைக் கொண்டு பரிசோதித்து, யாழ்ப்பாணம் திருஞானசம்பந்தர் அச்சுக் கூடத்திற் பதிப்பிக்கப்பட்டது, 1909. மறுபதிப்பு, இந்து கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம், கொழும்பு, 1997, பதிப்புரை. மேலது, பாயிரம் செய்யுள் 12.
- 6. H.W.Codrington, "Inscription at Fort Frederick, Trincomalee, Journal of the Ceylon Branch of the Royal Asiatic Society (JCBRAS) Vol.XXX 1929.
- 7. இது முதலியார் இராசநாயகம் உருவாக்கிய வடிவம். தீர்க்கதரிசனம் என்பதற்கு எதிர்மாறான கருத்தைத் தரும் வகையான வாசகம் ஒன்றும் இருந்தது. ஒல்லாந்து தேசத்து வரலாற்றாசிரியரான வலன்ற்ரைன் திருகோணமலைச் சிலாசா-சனத்தைப் பற்றி மேல்வருமாறு எழுதுகின்றார்: "இலங்கையின் புராதன காலத்து மன்னர்கள் திருகோணமலையில் வனப்புமிக்க மகத்தான கோயிலொன்றைக் கட்டியிருந்தனர். அதன் புகழ் இந்தியா முழுவதிலும் பரவியிருந்தது. ஆனால், 1624 இல் அதனைப் போர்த்துக்கேயர் இடித்து விட்டார்கள். அதன் அழிபாடுகள் அங்கு ஒரு செம்மையான கோட்டையினைக் கட்டுவதற்குக் கொன்ஸ்தந்தினுதே ஸாவினாலோ வேறு போர்த்துக்கேயரினாலோ பயன்படுத்தப்பட்டன. இக்கோயில் பற்றியும் போர்த்துக்கேயரினாலோ பயன்படுத்தப்பட்டன. இக்கோயில் பற்றியும் போர்த்துக்கேயரினாலோ பயன்படுத்தப்பட்டன. இக்கோயில் பற்றியும் போர்த்துக்கேயரினாலா பயன்படுவது பற்றியும் யாரோ தீர்க்க தரிசனம் கூறியதாக சிங்களவரிடையே ஒரு நம்பிக்கை இருந்ததாகச் சொல்லப்படுகின்றது. ஒரு பழங் கல்லொன்றிலே அவர்களின் புராதனமான

199

எழுத்துகளில் அது எழுதப்பட்டிருந்தது. இலங்கை அரசாங்கத்து உயரதி-காரிகள் அதனைக் கண்டியரசனிடம் அனுப்பியிருந்தார்கள். அதன் வாசகத்தைப் படித்த வித்தகர் சிலர் அதனை மேல்வருமாறு விளக்கினர்: "விதோமால் என்னும் கடவுளின் வழிபாட்டுக்கான கோயிலாக 1300 ஆம் வருடத்திலே மாணிக்க ராசா என்னும் அரசனால் இக்கோயில் கட்டப்பெற்றது. அதனைப் பறங்கியர் வந்து அழிப்பார்கள்; வருங்காலத்தில் அரசனொருவன் இதனைப் புனரமைப்பான்", W.Balendra, 'Trincomalee Bronzes,' *Tamil Culture*, Vol.II No.1,1953, pp.187-8.

8. மதுரை மன்னர் கிருஷ்ணப்ப நாயக்கரின் இலங்கைப் படையெடுப்பினைப் பற்றிய செய்திகளை ஆதாரமாகக் கொண்டு, கண்டி மன்னனுக்கெதிரான போரினை வெற்றிகரமாக முடித்துக்கொண்ட மதுரை சமஸ்தானத்துப் படைகளினாலே இச்சாசனம் நிறுவப் பெற்றதென்பது தென்னிந்திய சாசனவியல் ஆய்வாளரும் வரலாற்று அறிஞருமாகிய சேதுராமன் அவர்களின் கருத்தாகும். படையெடுப்பு 16 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலே விஸ்வநாத நாயக்கரின் காலத்தில் நடைபெற்றது; சாசனத்திலுள்ள மீனுருவங்கள் நாயக்கராற் பொறிக்கப்-பட்டவை; சாசனத்தின் வாசகம் தீர்க்கதரிசனமானதன்று; அது ஒரு வரலாற்று நிகழ்ச்சி பற்றியது. வடுகரான நாயக்கரின் வெற்றி பற்றியது - இவை யாவும் அவரின் நவமான சிந்தனைகள்.

இக்கருத்துக்களிலே சில அடிப்படையான முரண்பாடுகள் உள்ளன. சிங்கள துவீப என்னுந் தெலுங்கு நூல் நாயக்கருக்கும் கண்டி மன்னனுக்கும் கதா இடையிலான போர் புத்தளத்திலே நடைபெற்றதாகச் சொல்கின்றது. ஆனாற் தூண் திருகோணமலையில் உள்ளது. சிலாசானத்திலே மானே வடுகாய் விடும் என்ற மொழித்தொடரின் அடையாளங் கூடக் காணப்படவில்லை. அது பொது வழக்கிலுள்ள செய்யுளில் மட்டுமே காணப்படுவது. சிலாசாசனம் 16 ஆம் நூற்றாண்டுக்குரியதென்ற கருத்தைச் சேதுராமன் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளார். அதிலே பறங்கி என்ற சொல் தெளிவாக உள்ளது. பறங்கியர் கோயிலை இடித்துக் கோட்டை கட்டிய காலம் 17 ஆம் நூற்றாண்டாகும் - கி.பி. 1624 ஆம் வருடம். அதன் வாசகம் ஒரு தீர்க்க தரிசனமொன்று எனக் கொண்டால் அதை எவ்வாறு 16 ஆம் நூற்றாண்டுக்குரிய சின்னமாகக் கொள்ள முடியும்? இதனாலேதான் இச்சாசனம் தீர்க்கதரிசனமும் அன்று 16 ஆம் நூற்றாண்டுக்கு உரியதுமன்று என்ற முடிவுக்கு வந்தோம். அந்தப் புதிய சிந்தனையின் அடிப்படையிலே தான் 17 ஆம் நூற்றாண்டிலே, 1639 ஆம் வருஷம் திருகோண-மலையில் நடந்த போர் நிகழ்ச்சியோடு சிலாசாசனத்தைத் தொடர்புபடுத்திக் கொள்ளமுடிந்தது. திருகோணமலையில் வழங்கும் செய்யுளும் கோட்டை-யிலுள்ள சாசனமும் வெவ்வேறானவை. கண்டியில் நாயக்க மன்னரின் ஆட்சி ஏற்பட்டதன் பின்பு அச்செய்யுள் அமைக்கப்பட்டுள்ளது போலத் தெரிகிறது. சிலா-சாசனத்தின் வாசகத்தை அறிந்தவர்களினால் அது புனையப் பெற்றதென்று கருதலாம். திருகோணமலை வாசிகள் பலர் ஒல்லாந்தரின் நிர்வாக சேவையிலே கடமை புரிந்தனர் என்பது கவனித்தற்குரியதாகும். சாசனமும் தெளிவான பெரிய எழுத்துக்களில் அமைந்திருந்தமையால் அதனை எல்லோருஞ் சிரமமின்றி வாசித்திருக்க முடியும். போர்த்துக்கேயரின் ஆவணங்களிலே சொல்லப்படுகின்ற சாசனம் பற்றிய வர்ணனைகள் இதனைப் பற்றியனவென்று கொள்ள முடியவில்லை.

N.Sethuraman, "A Tamil Inscription from the Fort Frederick, Trincomalee, Srilanka.", *Abhijnanamala*, A Felicitation Volume presented to Vinayagamoorthy Sivasamy, University of Jaffna, 1995, pp. 53-60.

H.W.Codrington, The Inscription at Fort Frederick, Trincomalee, *JCBRAS*Vol. xxx, pp. 48-51.

"The Dutch fleet, under Admiral Westerwold, consisted of twelve ships of sorts, including two yachts."

"The army was commanded by commander Antonio Caen who was provided by the Governor with five hundred soldiers from Batticaloa and four hundred soldiers and workmen from Cottiar, but 'these did not much than help by producing ladders and baskets.

"Caen obtained the assistance of the Governor of Sammantura hailing from Batticaloa, and through him got information from 'the prince of the place' whom he described as being unwell, having had sore eyes for the last five years. And so the Dutch landed in what is now called Dutch Bay, in the spring of 1639, and the commander carried out a reconnaissance...."

Lieut-colonel G.P.Thomas, *The History of Trincomalee*, Colombo: Times of Ceylon, 1940, pp. 12-13.

"A report sent by the Council of Batavia to the Directors of the Dutch East India Company contained the following paragraph" Heer Lucas having quarreled with his Majesty, the commander Coster as President and the major Adrian Anthoniz were appointed to take charge of affairs. Soon after, Coster entered into negotiations with His Majesty under the following conditions, that they should surrender the fortress of Trincomalee and share equally in ammunition if ten elephants (five with tusks and five without) be brought to the Fort of Batticaloa, which surrender took place on the 20th of April, and the fort was dissented." Ibid.

12. W.Balendra, "Trincomalee Bronzes", Tamil Culture, Vol. II, No.I, '1953, pp.184-8, Ancient Jaffna, C.Rasanayakam, Asia Publishing House, NewDelhi, (Reprint),

சோழவம்சத்தைச் சேர்ந்த சிலருக்குச் சோழகங்கன் என்னும் பெயர் உரியதாக-விருந்தது. முதலாம் இராஜேந்திர சோழனுடைய மக்களுள் ஒருவன் கங்க-பாடியில் அரசப் பிரதிநிதியாக நியமனம் பெற்றிருந்தான். அவனை முடிசூட்டிய பொழுது அவனுக்குச் சோழகங்கன் என்னும் பட்டப்பெயரை வழங்கினார்கள். முதலாம் குலோத்துங்க சோழனின் மகனொருவன் சோ**டகங்கன்** என்ற பெயரைக் கொண்டிருந்தான். மதுராந்தகன் சோழகங்கன் என்ற சோழர் குலத்து இளவரசன் ஒருவனைப் பற்றி இராஜாதிராஜனின் காலத்து (1044-50)ச் சாசனக் குறிப்புள்ளது. எனவே சோழகங்கன் என்னும் நாமத்தவர் பலர் சோழர் குலத்தில் இருந்தனர் என்பதற்கு உறுதியான ஆதாரங்கள் உள்ளன. சோழகங்கம் என்ற பெருந்-தடாகத்தினை ஜலமயமான ஜயஸ்தம்பமாக அமைத்தமையால் (திருவாலங்-காட்டுச் செப்பேடுகள் இதனைக்கூறும்) முதலாம் இராஜேந்திர சோழனுக்கும் சோழகங்கன் என்ற அடைமொழி பொருந்துவதாகும்.

கலிங்கதேசத்து மன்னரிடையிலும் இப்பெயர் வழங்கியது. அனந்தவர்மன் என்னும் பிரபலமான மன்னன் சோடகங்கன் என்னும் பெயரினையுங் கொண்டிருந்தான். சோழவம்சத் தொடர்பின் காரணமாகவே இது கலிங்கத்தில் வழங்கியது என்று கருதுவதற்கான காரணங்கள் உண்டு. சோழகங்கன் என்ற பெயரினைக் கொண்ட சோழ, பாண்டிய சாமந்தர் பலர் இருந்தனர். பெருமாள் சோழகங்க தேவனைப் பற்றி 13 ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பெற்ற பாண்டியரின் சாசனக்குறியுண்டு.

The Kingdom of Jaffna Part I, S.Pathmanatham, 1978: M.Rajendran, pp.141-2. குளக்கோட்டன் தரிசனம், க.தங்கேஸ்வரி, 1993: அன்பு வெளியீடு,ஆரையம்பதி - காத்தான்குடி, பக். 82- 4.

- 14. சூளவம்சம், 36: 238
- 15. மேலது, 80: 29
- 16. மேலது, 90: 31-33
- 17. "As there is some evidence to prove that the Codaganga who had come to the island in A.D.1223 had some comnections with Konesvaram, he may provisionally be identified as Kulakkōṭṭan Cōlakaṅkan, as claimed by the local Tamil traditions who rebuilt *Konesvaram and reorganised its services.*" The Kingdom of Jaffna Part I, p.141.

செ. குணசிங்கமும் இதனையே மேல்வருமாறு கூறுகிறார்: "...**யாழ்ப்பாண** வைபவமாலை, வன்னியருடன் தொடர்புபடுத்தும் குளக்கோட்டனைப் பதின் மூன்றாம் நூற்றாண்டுக்குரியவனாகத் திருகோணமலைச் சாசனம் குறிப்பிடும் சோடகங்கனுடன் அடையாளங் கண்டுகொள்வதே பொருத்தமானதாகும்" கோணேஸ்வரம்,_செ.குணசிங்கம், பேராதனை 1972, ப. 110.

- 18. சி.பத்மநாதன், "திருக்கோணேஸ்வரத்திற் சோடகங்கன்" திருகோணமலைக் கோட்டையிலுள்ள சமஸ்கிருத சாசனம் "தக்ஷிண கைலாச புராணம் பகுதி II, வெளியீடு: இந்து கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம், 1995, ப. 35-47.
- 19. ஜடாவர்மன் சுந்தரபாண்டியனின் ஆட்சிக் காலத்திலே இலங்கையின் வடபகுதியில் ஏற்பட்ட பாண்டியராதிக்கத்தின் அடிப்படையிற் சோடகங்கனைப் பற்றி ஆராய்வது பொருத்தமானதாகும். சுந்தர பாண்டியனின் காலத்திலே இரு தடவைகள் பாண்டியர் இலங்கைமேற் படையெடுத்தனர். முதலாவது படையெடுப்பின் பயனாகச் சாவகனான சந்திரபானுவைச் திறை செலுத்துமாறு வற்புறுத்தியிருந்தனர். பின்னொரு சமயத்திலே அவன் திறை கொடாது பகைமை பூண்டதும் பாண்டிய மன்னருள் ஒருவனான வீரபாண்டியன் படையெடுத்துச் சென்று சாவகனைக் கொன்றுவிட்டு, கோணவரையிலும் திரிகூட கிரியிலும் பாண்டியரின் இலச்சினையாகிய இணைக்கயல்களின் வடிவங்களை வெற்றிச் சின்னமாகப் பொறித்துவிட்டுத் திரும்பிச் சென்றான். "அரசியல் வழக்கம் நெறிப்பட நாட்டுங்

குறிப்பினுள்" என்னும் மொழித்தொடர் அவனது படையெடுப்புத் தொடர்பாகக் குடுமியாமலைச் சாசனத்திலே சொல்லப்படுவதால் சாவகன் அமைந்திருந்த இராச்சியத்தில் ஒரு புதிய ஏற்பாட்டை வீரபாண்டியன் உருவாக்கினான் போலத் தெரிகின்றது. இதன் பயனாகப் பாண்டியரின் மேலாதிக்கம் இலங்கையின் வடபகுதியில் வலுப்பெறலாயிற்று. வீரபாண்டியன் அரசியல் விவகாரங்களைக் கவனிப்பதற்குச் சேனாபதிகள், பிரதானிகள் என்போரிற் சிலரை விட்டுச் சென்றான் என்றுஞ் சிந்திக்க முடிகின்றது. காலக் கிரமத்திலே ஈழமண்டலம் (வடபகுதி) பாண்டியப் பேரரசின் மண்டலமாகியது. அதனை வலயமாகக் கொண்டு மேலும் ஈழ நாட்டிலே தங்கள் ஆதிக்கப்படர்ச்சியை ஏற்படுத்தும் நோக்கத்துடன் மேற்கொண்டவொரு முயற்சியாகவே மாறவர்மன் குலசேகரன் காலத்திலே காலிங்கராயன், சோழகங்கன் என்போர் நடாத்திய படையெடுப்பு நடைபெற்ற-தென்று கருதலாம். வீரபாண்டியனைப் போலச் சோழகங்கனும் கோகர்ணத்திலே கல்வெட்டுப் பொறித்தான் என்று கொள்ளலாம்.

- 20. தக்ஷிண கைலாச புராணம், வெளியீடு: இந்துகலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம், கொழும்பு, 1995, திருநகரச் சருக்கம் செய்யுள் எண்: 27, 28, 29.
- 21. கோணேசர் கல்வெட்டு, பதிப்பாசிரியர் இ.வடிவேல், 1993, ப. 49. செய்யுள் எண் 1.
- 22. திரிகோணாசல புராணம் வெளியீடு: இந்து சமய, கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம், கொழும்பு, 1997, வரராம தேவர் வருபடலம் செய்யுள் எண்: 3.
- 23. மேலது, செய்யுள் 4.
- 24. மேலது, செய்யுள் 7.
- 25. மேலது, செய்யுள் 9.
- 26. மேலது, செய்யுள் 10.
- 27. மேலது, செய்யுள் 15.
- பிற்காலச் சோழர் வரலாறு தி.வை.சதாசிவ பண்டாரத்தார், அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம், 1974, ப. 613.
- 29. மேலது, ப. 616.
- 30. மேலது, ப. 623.
- 31. மேலது, ப. 614.
- 32. மேலது, பக். 645, 651.
- 33. மேலது, பக். 648, 649.
- 34. மேலது, பக். 654, 656.
- 35. ஏழாம் சருக்கத்தின் 20 ஆம் செய்யுள் வரையான விடயங்கள் மூல நூலைத் தழுவியவை என்பது மேல்வரும் பாடலினாலே தெளிவாகின்றது:

காட்சிதரும் திரேத உகம்சென்றுதுவாபர உகமுங்கலந்த அந்நாள் சேட்கடல்சூழ் புவியனைத்தும் தொழுங்கயிலைப் பெருமான் பொன் திகழ் பூங்கஞ்சத் தான் கருதும் வானவர்கள் மானவர்போல் வந்து இறைஞ்சித்தவம் செய்தேகு தான்கருதும் வடமொழியின் புராணநடை இவ்வளவும் நடத்தினேமால்.

தக்ஷிண கைலாச புராணம் பகுதி II, இந்து கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம், கொழும்பு, 1995, திருநகரச்சருக்கம், செய்யுள் 21, பக். 98-101.

- 36. மேதினியின் மச்சேந்தியத்துள் மாசுதமுனி விதித்த இந்த அதிழாணக் கதையும், அன்றியும் பின்னடந்த கதை அனேகம் உண்டாம் நீதியின் அக்கதை கருதித் தென்கயிலைத் திருப்பதியின் நிலைமை எல்லாம் ஓதுவன் செந்துமிழ் நால் தொடைமுறையால் நடைமுறை சேர் உலகமீதே. "இதுவரையும் சொல்லப்பட்டன எல்லாம் மச்சேந்திய புராணத்திலுள்ளபடியான ஆதி புராணக்கதை. இனிமேற் சொல்லப்படுவதெல்லாம் பின்னடந்த கதை." இருவகையான மரபுகள் தக்ஷிண கைலாச புராணத்திற் சேர்ந்துள்ளன என்பது இருவகையான மரபுகள் தக்ஷிண கைலாச புராணத்திற் சேர்ந்துள்ளன என்பது இதனாலே தெளிவாகின்றது. அந்தவிரு மரபுகளும் முன் பின்னாக வரும் வெவ்வேறு பாகங்களுக்கு மூலங்களாகக் கொள்ளப்பட்டன. "பின்னடந்த கதை அனேகம் உண்டாம், நீதியின் அக்கதை கருதித் தென்கயிலைத் திருப்பதியின் நிலைமை எல்லாம் ஒதுவன் செந்தமிழ் தொடைமுறையால்" என வரும் பாடற்பகுதி தென்கயிலாயத்தின் சரிதம்பற்றி உலகவழக்கான கதையொன்று நிலவி-வந்துள்ளது என்பதைத் தெளிவாக உணர்த்தும். எனவே அந்த உலக வழக்கான தென்கயிலாயத்தின் கதையினைச் செய்யுள் நடையிலும் இலக்கிய வடிவிலும் திருநகரச் சருக்கத்திலே பார்க்கின்றோம்.
- 37. வேந்தனும் மனம் குளிர்ந்து வியப்புவர, வேதியன் மச் சேந்தியமாம் புராணமது தெரிந்து உரைப்பத் திறல் வேந்தன் காந்தமும் கூர் ஊசியும் போல் கருத்துற்றான், அவன் செவிக்குப் போந்த அமுது இதுவல்லால் புறத்தமுதம் பொருந்தாதே.

அதவனைக் கண்ட இருளது போல அஞ்ஞானம் சேதமுறு மனத்தரசன் தென்கமிலை பெருமான் மேல் காதலினால் மந்திரியைக் கருத்துருகி அழைத்து அருளி ஏதமிலாத் திரிகோணம் இறைஞ்சுதும் போய் இனிதென்றான். மேலது, செய்யுள்கள் 35, 36, பக்.105-106.

- 38. மேலது, செய்யுள் 47, ப.112.
- 39. மேலது, செய்யுள்கள் 48-51, பக்.112-114.
- 40. மேலது, செய்யுள்கள் 54-60, பக்.115-118.
- 41. மேலது, செய்யுள்கள் 62-66, பக்.119-121.
- 42. மேலது, செய்யுள் 89, ப.134.
- 43. சி.பத்மநாதன், "கோணேசர் கல்வெட்டு சில ஆராய்ச்சிக் குறிப்புகள் (பக்.1-25)", கோணேசர் கல்வெட்டு கவிராசவரோதயன் இயற்றியது. பதிப்பாசிரியர் பண்டிதர் இ.வடிவேல், வெளியீடு: இந்துசமய, கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம், கொழும்பு, 1993, ப. 8.
- 44. S.Gunasingham, "Two Inscriptions of Cola Ilankesvara Deva" Trincomalee Inscriptions Series - No. I, Peradeniya, 1974.
- 45. S.Paranavitana, "Civilization of the Polonnaru Period", University of Ceylon, History of Ceylon, Vol. I, pt.2, University of Ceylon Press Board, 1960, pp.512-513, 556.

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org 166692

- 46. கோணேசர் கல்வெட்டு பதிப்பாசிரியர் பண்டிதர் இ.வடிவேல், செய்யுள்கள் 5-8, பக். 53-56.
- 47. க.தங்கேஸ்வரி, **குளக்கோட்டன் தரிசனம்**, அன்பு வெளியீடு, ஆரையம்பதி, காத்தான்குடி, 1992. ப. 40.
- 48. கோணேசர் கல்வெட்டு பதிப்பாசிரியர் பண்டிதர் இ.வடிவேல், பக். 129-130.
- 49. கோயில்களிலே திருப்புதியம் ஒதுவதற்கெனச் செய்யப்பட்ட ஏற்பாடுகளைப் பற்றிய சாசனக் குறிப்புகள் அநேகமானவை. இராஜகேசரிவர்மன் என்னும் பட்டம்பெற்ற மன்னனொருவனின் ஆறாவது ஆண்டிலே திருச்சி மாவட்டத்துப் பழூர் என்னுமூரிலுள்ள கோயிலொன்றிலே காரைக்குடியான் ஒருவனைத் திருப்பதியம் ஒதுவதற்கென நியமித்தனர். முதலாம் பராந்தகசோழனின் மூன்றாம் ஆண்டிலே, திருவாவடுதுறைக் கற்றளிப்பிச்சன் கோயிலிற் திருப்பதியம் ஒதுவானுக்குச் சிற்றானைச்சூரிலே நிலங் கொடுத்தான். அவனுடைய 41 ஆம் ஆண்டிலே திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்திலுள்ள அல்லூரிலுள்ள ஆலயத்திலே நாள் தோறும் திருப்பதியம் ஒதுவதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன.

தனது தந்தையினாற் பாடப்பெற்ற கோலனார் குழல் எனத் தொடங்கும் திருப்பதியத்தை, வடவாற்காடு மாவட்டத்துத் திருமால்புரம் கோயிலிலே, உற்சவம் ஒன்றின்போது ஒதுவதற்கென பிடவூர் மூவேந்த வேளான் குளக்-குடையன் அருநிலை ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் முதலாம் இராஜராஜனது பத்தாம் ஆண்டிலே பொற்காசினைத் தானம் பண்ணினான். அம்மன்னனது 12 ஆம் ஆண்டிலே தஞ்சை மாவட்டத்துக் குகூர் என்னும் ஊரைச் சேர்ந்த ஊர்களிலார் திருப்பதியம் பாடுகின்ற பிள்ளைநம்பி ஆரூரனாற்கு நிலங் கொடுத்தனர். இராஜராஜனது 12 ஆம் ஆண்டிலே, தஞ்சை மாவட்டத்துக் கோனேரிராஜபுரத்திலுள்ள திருநல்ல-முடையார் கோயிலிற் திருப்பதியம் பாடுவதற்கெனப் பூங்குடி என்னும் ஊரினைச் சேர்ந்த இருவருக்கு உடையபிராட்டியார் என்பவர் நிலங் கொடுத்தமை பற்றி ஒரு சாசனத்தின் மூலம் அறிய முடிகின்றது. முதலாம் இராஜேந்திரசோழனின் மூன்றாம் ஆண்டிலே, உத்தரமேரூர்க் கோயிலொன்றிலே திருப்பதியம் பாடும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுக்கு அன்னதானம் வழங்குதவற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன. அவனுடைய 11 ஆம் ஆண்டிலே, தஞ்சை மாவட்டத்துக் கீழையூர்க் கோயில் மூன்றுகாலைப் பூசையின் போதும் திருப்பதியம் பாடுவதற்கு இருவர் நியமிக்கப்-பட்டனர். அவர்களில் ஒவ்வொருவருக்கும் நாள்தோறும் முக்குறுணி என்னும் வீதமாகப் படிநெல்லுக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது.

முதலாம் இராஜேந்திரனின் 15 ஆம் ஆண்டில், தென்னார்க்காட்டுத் திருமுக்கூடல் ஆலயம் தொடர்பாக, மதுராந்தக சதுர்வேதிமங்கலத்து செம்பியன் மகாதேவிப் பெரிய மண்டபத்தில் **புரவுவரித் திணைக்களம், வரிப்பொத்தகம்** என்பவற்றைச் சேர்ந்த அதிகாரிகள் றீ காரியம் ஆராய்ந்த பொழுது கோயிலுக்கு மேலதிகமான வருமான நெல் கிடைத்தமை தெரியவந்தது. எனவே அதைக் கொண்டு **திருப்பதிகம்** ஒதுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வைகானஸரும் அவ்வதிகாரிகளும் உடன்பட்டமையினைச் சிலாசாசனமாக எழுதினார்கள். அதிராஜேந்திரன் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்த காலத்திலே மன்னன் சுகம் பெறவேண்டும் என்பதற்காக மாம்பழமுடைய மகாதேவர் கோயிலில் நாள்தோறும் இரு தடவைகள் திருப்பதியம் ஒதுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது.

இரண்டாம் குலோத்துங்க சோழனின் இரண்டாம் ஆண்டில், தென்னார்க்காட்டுத் திருவாமாத்தூர் அபிராமேஸ்வரம் கோயிலிற் திருப்பதியம் பாடுவதற்கு இராஜராஜ பிச்சனுக்கும் அவனது பரிவாரத்தார்க்கும் நிலம் வழங்கப்பட்டது. திருப்புகலூரிலுள்ள கல்வெட்டொன்று திருவெண்ணை நல்லூர்ச் சோழேந்திர-சிங்கப் பிச்சன் என்பவனுக்குத் திருப்பதியம் ஒதும் உரிமை வழங்கப்பெற்றமை பற்றிக் கூறுகின்றது. அது பாரம்பரிய உரிமையாகக் கொடுக்கப்பட்டது. அவனும், அவனது உரிமைவழிச் சந்ததியாரும் அந்தக் கடமைக்கான உரிமையைத் தாம் விரும்பியவர்களுக்குக் கொடுக்கலாம் என்றும் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டிருந்தது. திருவிடைவாயிற் (தஞ்சை) சாசனம் ஒன்றிலே திருப்பதியம் பற்றிய ஒரு முக்கியமான குறிப்புண்டு. திருப்பள்ளியறையிலே திருத்தொண்டத் தொகை-யான்குகை என்ற நிலையமொன்று இருந்தது. வாணாதராயரின் புண்ணியத்-திற்காக அது ஆனைமங்கலம் உடையான் அரையன் வடுகநாடனான சொன்ன-வரையனாலே தாபனஞ் செய்யப்பட்டது. திருப்பள்ளியறையைப் பராமரித்த-வர்களுக்கு நிலதானம் வழங்கப்பட்டது. திருமுறைத் தேவாரச் செல்வன் குகையிலிருந்த திருவையாறுடையார் முதலியாரின் வம்சத்தைச் சேர்ந்த அடியார் ஒருவரால் திருப்பள்ளியறையைப் பராமரித்தல், திருப்பதியம் ஒதுவாரை ஆதரித்தல் என்பவற்றுக்காக நிலதானம் கொடுக்கப்பட்டது. திருமுறைத் தேவாரச்செல்வன் குகையானது திருக்கழுமலம் திருத்தோணிபுரம் உடைய-நாயனார் கோயிலைச் சேர்ந்த தேவர் நரசிங்கதேவர் சந்தானத்தைச் சேர்ந்த-தாகும்.

கோனேரின்மை கொண்டான் என்னும் பட்டங்கொண்ட அரசனொருவனின் ஏழாம் வருடத்திற் பல்லவரையனின் வேண்டுகோட்படி, ஒருவனுக்கு தில்லையாழி நல்லூர்க் கோயிலின் மடாதிபத்தியமும் திருப்பதியக் காணியும் அரசனால் வழங்கப்பட்டன. தனது கடமைகளை நிறைவேற்றுவதற்கு அவன் தான் விரும்பியபடியே வேறு நபர்களையும் நியமிக்கலாம் என்றும் ஒப்புக்கொள்ளப்-பட்டது.

இதுவரை சொல்லப்பட்ட சாசனக் குறிப்புகள் சோழப்பேரரசர் காலத்தவை. சிவன்கோயில்களிலும் விண்ணகரங்களிலும் திருப்பதியங்களை ஒதுவது அக்காலத்தில் வழமையாகி விட்டதென்பது இவற்றால் உணரப்படுகின்றது. ஒதுவார்களை நியமிக்கும் போது அவர்களுக்குச் சீவிதமாக நிலங்களை வழங்குவது வழமை. அத்தகைய நிலங்களைத் **திருப்பதியக்காணி** என்றனர். சில சமயங்களில் அரசரின் கட்டளையினாலும் வேறு சமயங்களிற் பிறரின் முயற்சி-களினாலும் திருப்பதியம் ஒதுவதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன. தென்னிந்தியச் சாசனக்குறிப்புகளின் அடிப்படையில் நோக்குமிடத்துத் **திருவாசகப் புலவன்** பற்றிக் கோணேசர் கல்வெட்டுக் கூறுபவை ஆதாரபூர்வமான மரபொன்றின் அடிப்படையிலானவை என்பது தெளிவாகின்றது.

The Colas Vol.I, K.A. Nilakanta Sastri. University of Madras, 1935, pp.371, 419, 440, 487, 490, 509, 517, 534, 553, 557, 606; *The Colas* Vol.II, pt.2. K.A.Nilakanta Sastri, University of Madras, 1938, pp.633, 690, 762.

- 50. கோணேசர் கல்வெட்டு: பதிப்பாசிரியர், பண்டிதர் இ.வடிவேல், 1993, ப.128, மேலது, செய்யுள்கள் 11-14, பக். 37-39.
- 51. கோணேசர் கல்வெட்டு, பு.பொ.வைத்தியலிங்க தேசிகர் பதிப்பு, பருத்தித்துறை, 1916, ப. 23.
- 52. மேலது, ப. 36.
- 53. S.Pathmanathan, The Kingdom of Jaffna, pt.I, Colombo, 1978, pp.122-144; S.Pathmanathan, "Feudal Polity in Medieval Ceylon: An Examination of the Chieftaincies of the Vanni" Ceylon Journal of Historical and Social Studies, Vol.II (New Series) No.2, July-Dec. 1972, pp.118-130.

S.Pathmanathan, "The Vanniyar in Medieval South India", *Sri Lanka Journal of South Asian Studies*, No. 2, (New series 1987-88) University of Jaffna, 1987-88, pp.131-149.

S.Pathmanathan, "Multiple Centres of Authority In Medieval Sri Lanka - The Principalities of the Vanni, *Reflections on A Heritage Historical Scholarship on Premodern SriLanka. History and Archaeology of Sri Lanka Volume I Part I Ed.* R.A.L.H.Gunawardhana, S.Pathmanathan, M.Rohanadheera, Central Cultural Fund, Ministry of Cultural and Religious Affairs, 1998, pp. 209-211.

- 54. S.Pathmanathan, The Kingdom of Jaffna pt.I, pp.126-7.
- 55. இரண்டாம் இராஜராஜன், மூன்றாம் இராஜராஜன் ஆகியோரின் பட்டத்தரசிகளை மெய்க்கீர்த்திகள் வேளைக்காரி என்று வர்ணிக்கின்றமை குறிப்பிடற்குரியது. இரண்டாம் இராஜராஜனின் மெய்க்கீர்த்தியில் புவனமுழுதுடையாள் பற்றி மேல்வரும் வர்ணனை உண்டு:

பேரரசு தனிநடாத்திப் பெண்ணரசாய் முடிகுடி

உடனாணையும் உடனிருக்கையும் உடனாகம் உடன்சிறப்புங் கடனாகவே படைத்தருளி அறம்புரக்கும் கருணைவல்லி தவனவயல் பசும்புரவி கடவுட்டேர் கடாவவருந் தவனகுலத்துலகம் தொழ வந்தருளிய சந்திரோதயம் ஞானமுதற் குலம் நான்கும் நல்லொழுக்கமும் பெருங்கற்பும் பேணும் மயில் ராஐராஜன் பிரியா *வேளைக்காரி.*

மூன்றாம் இராஜராஜனது தேவியாகிய புவனமுழுதுடையாளைப் பற்றிய மெய்க்கீர்த்திப் பகுதி மேல்வருமாறுள்ளது:

[•]2_லகுடைய பெருமாளுடன் ஒக்கமணிமுடிகவித்தாள் 2_றந்தைவள நகரம்போல் உலகமொரு பதினான்கும் பிறந்துடையாள் *இராஜராஜன் பிரியா வேளைக்காரி* இயல்வாழவும் இசைவாழவும் இமயமலை மகளறத்தின் செயல்வாழவும் ராஜராஜன் திருத்தாலி பெற்றுடையாள் அரசிறைஞ்சும் அழகனருள் நிறைந்த உலகதனில் உரைசிறந்த தனியாணை உடனாணை பெற்றுடையாள் தவளவயப் பரிகண்டன் காத்தளிக்கும் கற்பகாலம் புவனியெழத் தனதாணையிற் புரக்கும் அந்தப்புரப் பெருமாள் பொய்யாநெடு நிலநான்கும் பொருகுடையினிரு நான்கு மாதிரமும் விளங்கவந்த வாணர்குல நிலைவிளக்கு.' பிற்காலச் சோழர் வரலாறு தி.வை.சதாசிவ பண்டாரத்தார், அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், 1974, பக். 646-7, 658.

- 56. South Indian Inscriptions (SII), Vol. II PtI. No.12, p. 97.
- 57. மேலது, இலக்கம் 16, ப. 101.
- 58. மேலது, இலக்கம் 16, ப. 103.

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

IV

பொலநறுவைக் காலம் : அரசரும் ஆலயங்களும்

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

.

9

அரண்மனையில் இந்து கலாசாரம்

இலங்கையிலே, அநுராதபுர காலம் முதலாக இராசதானியில் இந்து கலாசாரத்தின் செல்வாக்கு குறிப்பிடத்தக்க அளவிலே காணப்பெற்றது. பொலநறுவை இராசதானியில் அது முன்னெக் காலத்திலும் உள்ளதனைக் காட்டிலும் மிகக் கூடிய அளவிலே காணப்பெற்றது. அரசரினதும் அவர்களின் சுற்றத்தவரினதும் நாளாந்த வாழ்க்கை, அரசரின் சடங்குகள், அரசியற் கோட்பாடுகள், வித்துவம், வித்தியாவிருத்திகள், கலாதத்துவம் முதலான பிரதானமான துறைகளில் இந்து சமயம், இந்து கலாசாரம் என்பவற்றால் ஏற்பட்டிருந்த செல்வாக்கினை மகாவம்சம் முதலான இலக்கியங்களும், அரசரின் ஆவணங்களும், தொல்பொருட் சின்னங்களும் பிரதிபலிக்கின்றன.

முடியாட்சி நிலவிய காலத்திலே இலங்கையில் இந்து சமயம், பௌத்தம் ஆகிய இரண்டு சமயங்களுக்குமிடையிலே நல்லுறவுகள் ஏற்பட்டிருந்தன. பௌத்த சாசனத்தின் புரவலனாக விளங்கிய மன்னன் இந்து சமய நிறுவனங்களின் புரவலனாகவுஞ் செயற்பட்டான். குடியானவர்களுடைய சமய மரபுகள் எல்லா-வற்றுக்கும் ஆதரவு நல்குவது இராசதர்மம் என்ற அடிப்படைக் கோட்பாடு பேணப்பட்டது. அதன் காரணமாக வழிபாட்டு நிலையங்களான கோயில்களும் அந்தணரின் அக்கிரகாரங்களும் அரசரின் ஆதரவைப் பெற்றன.¹

அரசர்களும் பௌத்தரான பிறரும் ஆலயங்களுக்குச் சென்று வழிபாடு செய்வதும், இந்து சமய, கலாசார சம்பிரதாயங்களிலே கலந்து கொள்வதும் பௌத்த சமயத்திற்கு விரோதமான செயல்களாகக் கருதப்படவில்லை.² எனவே, அரசர்கள் ஆலயங்களுக்குச் சென்று வழிபாடு செய்தமை பற்றியும், கோயில்களுக்கும் பிரமதேயம் போன்ற நிறுவனங்களுக்கும் தானங்களை வழங்கியமை பற்றியுங் குறிப்புகள் நூல்களிலுஞ் சாசனங்களிலுங் காணப்படுகின்றன. அரண்மனைச் சூழலின் காரணமாகப் பொலநறுவைக் காலத்திலே இந்து கலாசாரத்தின் செல்வாக்கு மேலும் விருத்தி பெற்றது. அக்காலத்து மன்னர்கள் இந்திய அரச குலங்கள் பலவற்றோடு மணத்தொடர்புகளை ஏற்படுத்தியிருந்தனர்.

கலிங்கம், கன்னோசி, பாண்டிநாடு ஆகியவற்றைச் சேர்ந்த அரச குலங்களோடு மணத்தொடர்புகள் ஏற்பட்டிருந்தன. முதலாம் விஜயபாகுவின் காலத்திலே இந்த மூன்று வம்சங்களையுஞ் சேர்ந்தோர் அரண்மனையிலே வாழ்ந்தனர். அவர்கள் பெரும்பாலுஞ் சைவசமயச் சார்புடையோராகக் காணப்பட்டனர். கலிங்க தேசத் தொடர்புடையவர்களின் செல்வாக்கு மேலோங்கி-யிருந்தது. அவர்களின் மூலமாகச் சமகாலத்து இந்து கலாசாரத்தின் பல்வேறு அம்சங்களும் பொலநறுவை அரண்மனையை அடைந்தன. அதன் விளைவாகப் பொலநறுவையிலுள்ள அரண்மனைக் கலாசாரத்திற் புதிய அம்சங்கள் விருத்தி பெற்றன. மரபு வழியான சம்பிரதாயங்களோடு இந்து கலாசார மரபுகளும் சங்கமமாகி விட்டன. அச்சங்கமத்தின் பிரதிபலன்கள் வரலாற்றாவணங்களிலும் தொல்பொருட் சின்னங்களிலுந் தெட்டத்தெளிவாகவே தென்படுகின்றன.

வேத விற்பன்னராகிய பிராமணரை அரண்மனையிலே புரோகிதராக நியமிப்பது நெடுங்கால வழமையாகும். ஆயினும் புரோகிதர் அரண்மனையிலே செய்த கருமங்களைப் பற்றிய குறிப்புகள் பொலநறுவைக் காலத்தைப் பற்றிய மூலங்களிலேயே கிடைக்கின்றன. புரோகிதர் என்னும் பதவி மிக உயர்வான ஒன்றாகும். ஒவ்வொரு நாளும் அரசனோடு மிக நெருங்கிய தொடர்புகளைக் கொண்டிருந்தோரிற்புரோகிதரும் ஒருவராவார். அதிகாலையிலே, படுக்கையிலிருந்து எழுந்த பின்பு, அரசன் புரோகிதரைப் பார்த்த பின்பே மற்றவர்களைச் சந்திப்பான். புரோகிதர் வசமுள்ள நீர் நிரம்பிய வலம்புரிச் சங்கினையும் அறுகம்புல்லையும் அவன் பார்க்க வேண்டும். அவை உன்னதமான மங்கலப் பொருட்களாகக் கொள்ளப்பட்டன. புரோகிதர் வலம்புரிச் சங்கிலுள்ள நீரை அரசனுக்குத் தெளித்தபின் நித்திரையில் உண்டான சொற்பனங்களைக் கேட்டறிந்து, அவற்றையும், அவற்றால் ஏற்படக்கூடிய விளைவுகளுக்கான பிராயச்சித்தங்களையும் விளக்குவார்.⁴ அதன் பின்னரே மன்னன் தனக்குரிய கருமங்களைச் செய்வான். சோதிடக் கலையிற் பிராமணரே மேலான விற்பன்னர்கள் என்று கருதினார்கள்.

அரண்மனையில் வைதீகமான சடங்குகள்

இந்து சமய மரபிலுள்ள சடங்குகள் பல அரண்மனையிலே செய்யப்பட்டன. அவற்றை வைதீகப் பிராமணரே செய்தனர். மங்களமான வைபவங்களிலும் விழாக் காலங்களிலும் பிராமணருக்கும் அரசர்கள் தானங்களை வழங்கினார்கள். மானாபரணனின் அரண்மனையில் வேதம், வேதாங்கம் என்பவற்றில் வித்தகரான புரோகிதரின் தலைமையில் அந்தணர்கள் ஒமம் வளர்த்து யாகங்கள் செய்தனரென்று **மகாவம்சம்** கூறுகின்றது.⁵ பராக்கிரமபாகு பிறந்த நாள் முதல் பருவமடையுங் காலம் வரை அவன் பொருட்டுச் செய்யப்பட்ட சடங்குகள் வைதீக சம்பிரதாய முறைப்படியே செய்யப்பட்டன. அவற்றைக் குறித்து **மகாவம்சம்** மேல்வருமாறு கூறும்: பிள்ளைக்கு வேண்டிய *ஜாதகருமம்* முதலான சடங்குகளை வேத விதிப்படி அரசன் செய்வித்தான். அதன் பின்னர் புரோகிதரையும், அங்கலக்ஷணங்களை ஆராயும் விற்பன்னரான பிராமணர் பிறரையும் வரவழைத்து, அவர்களுக்குரிய வழமையான மரியாதைகளோடு உபசாரஞ் செய்தான். பிள்ளையினுடைய அங்கலக்ஷணங்களின் குணநலன்களை விளக்குமாறு அவர்களை வேண்டினான். சடங்குகளைப் பற்றி நன்கறிந்தவனாகிய மன்னன் கர்ணவேதனம், அன்னப்பிராசனம் ஆகிய கருமங்களை வழமைப்படியே செய்வித்தான்.⁷

பராக்கிரமபாகு பிறந்த பின்பு ஜாதகருமம் என்ற சடங்கினையும், அதன் பின்பு, உரிய காலத்திலே கர்ணவேதனம், அன்னப்பிராசனம் ஆகியவற்றையும் மானாபரணன் செய்வித்தான் என்பது மகாவம்சத்திலுள்ள குறிப்புகளினாலே தெளிவாகின்றது. அரச குடும்பத்தவர்கள் இந்துசமய நூல்களிலே கூறப்பட்ட விதிகளுக்கமைய சில மரபுகளையும் ஆசாரங்களையும் அனுசரித்தார்கள் என்பதற்கு மகாவம்சக் குறிப்புகள் ஆதாரமாயுள்ளன. அத்தகைய மரபுகளைப் பின்பற்றுவதற்குப் பிராமணரின் ஆதரவைப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. வேதம், வேதாங்கம், சோதிடம் முதலியவற்றிலே பாண்டித்தியம் பெற்ற பிராமணர் மூலமாக சமஸ்கிருத மொழியிலுள்ள இலக்கியமும் அது பிரதிபலிக்கும் உலகியல் தொடர்பான வித்துவமும் கலைகளும் அரண்மனையிற் செல்வாக்குப் பெற்றன. அதனால், கல்வி முறையிலும் போதனா முறையிலும் சில மாற்றங்களும் விருத்திகளும் ஏற்படலாயின. அரசியல், நீதி, காவியம், அணியியல், அலங்காரம், கலாதத்துவம் முதலானவை தொடர்பான நூல்களை அரண்மனையிலும் பெரும்பள்ளிகளைச் சேர்ந்த வித்தியாபீடங்களிலும் குறிப்பிடத்தக்க அளவிலே வேட்கையுடன் கற்றார்கள். அத்தகைய நூல்களிலுள்ள கோட்பாடுகளை ஆதாரமாகவும் உதாரணமாகவுங் கொண்டு பல சாதனைகளைப் படைக்க முற்பட்டனர். முற்காலத்து மரபுகளோடு இந்து கலாசார மரபுகள் கலப்புற்றுச் சங்கமமாகியதன் விளைவாகப் பொலநறுவைக் காலத்து நிறுவனங்களும் கலாசார மரபுகளும் உருப்பெற்றன என்று கொள்ள முடிகின்றது. அரசியல், இலக்கிய மரபு, கட்டடக்கலை, சிற்பம், ஒவியம் முதலான துறைகளில் ஏற்பட்ட கவர்ச்சி பொருந்திய அபிவிருத்திகளும் நுட்பமான சிறப்புகளும் இதற்கு உதாரணங்களாய் உள்ளன. மொகலாயர் ஆட்சியில், இந்தியாவிலே, இந்து, இஸ்லாமிய மரபுகளின் சேர்க்கையின் பயனாகக் கலைவளர்ச்சி ஒரு புதிய பரிமாணத்தைப் பெற்றது போலப் பொலநறுவைக் காலத்திலே பௌத்த, இந்து கலாசார சங்கமத்தின் பயனாகப் புதிய கலைப்பாணி ஒன்று உருவாகியது. பொலநறுவைக் காலத்துக் கட்டடங்களிலே வனப்பு மிக்கதான தூபராமம் கர்நாடகத்துக் கோயில்களின் அம்சங்களையும் பௌத்த கலைப்பாணியின் அம்சங்களையுங் கொண்டிருப்பதை அவதானிக்க முடிகின்றது. திவங்க படிமாகரம் என்ற பராக்கிரமபாகுவின் திருப்பணியான பெருங்கோயிலில் வரையப்பட்டுள்ள ஒவியங்கள் சோழர் கலைப்பாணியில் அமைந்தவை என்பது கலாவிமர்சகரின் கருத்தாகும். (முடியாட்சியில் இந்து கலாசார மரபுகள் கௌடல்ய

அர்த்த சாஸ்தீரம், மனுதர்ம சாஸ்தீரம் முதலான நூல்களின் பிரதிகள் இராசதானியில் இருந்தன. மகாவம்சத்திலே, பராக்கிரமபாகுவின் வரலாறு தொடர்பாக **அர்த்த** சாஸ்திரம் பலவிடங்களிலே குறிப்பிடப்படுகின்றது. ஒரிடத்திலே மேல்வருமாறு சொல்லப்படுகின்றது:

போருபாயங்களை விவரிக்கின்ற கௌடல்யரின் நூல், **யுத்தார்ணவம்** முதலான-வற்றிலே சொல்லப்பட்ட கோட்பாடுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு, காலம், சூழ்நிலை என்பவற்றுக்குப் பொருத்தமான முறையிலே போராயத்தங்களைச் செய்தான்⁸

இங்கு **கௌடல்ய அர்த்தசால்திரம், யுத்தார்ணவம்** என்னும் நூல்களைப் பற்றி முதன்முதலாகச் சொல்லப்படுவதால் அவை பொலநறுவைக் காலத்திலே இலங்கையைச் சென்றடைந்தன என்று கருதலாம். **யுத்தார்ணவம்** என்பது போர்முறைகளைப் பற்றிச் சமஸ்கிருத மொழியில் எழுதப்பெற்ற நூலென்பது அதன் பெயரால் உணரப்படுகின்றது. அது காலப்போக்கில் மறைந்து விட்டது. மகாவம்சத்திலுள்ள பராக்கிரமபாகுவைப் பற்றிய பகுதியிலே கௌடல்ய அர்த்தசாஸ்திரத்தின் செல்வாக்குப் படிந்திருப்பதனை அவதானிக்க முடிகின்றது. ஒற்றாடலைப் பற்றி மகாவம்சத்திலுள்ள பகுதி அர்த்தசாஸ்திரத்திலுள்ள ஒற்றாடல் பற்றிய பகுதியை ஒத்திருக்கின்றது. அவ்விடயந் தொடர்பாக இரு நூல்களும் வர்ணிக்கும் கோட்பாடுகளும் விவரங்களும் ஒரே விதமானவை.ீ எனவே, ஒற்றர்களையும் ஒற்றாடலையும் பற்றிப் பாளிமொழியிலுள்ள நூல் கூறுவன-வற்றுக்குக் கௌடல்யரின் பெருநூலே ஆதாரமானது என்று கொள்ள முடிகின்றது. பராக்கிரமபாகு கடைப்பிடித்த அரசியற்கொள்கைகளும் போருபாயங்களும் சாஸ்திர ரீதியான கோட்பாடுகளை ஆதாரமாகக் கொண்டவை என்று கருதலாம்.

நிசங்கமல்லனுடைய சாசனங்களும் பொலநறுவைக் காலத்து அரசியல் முறையில் அர்த்தசாஸ்திரம் ஏற்படுத்தியிருந்த செல்வாக்கைப் பிரதிபலிக்கின்றன. கண்டக சோதனா. தர்மாதிகரணம் என்னும் நீதிமன்றங்களைப் பற்றி அவை குறிப்பிடுகின்றன.¹⁰ அர்த்தசாஸ்திரத்திலும் அவற்றைப் பற்றிய விவரங்கள் உள்ளன. அந்நூலைப் பயின்றதன் பயனாக அதிற் காணப்படும் பெயர்களை இலங்கையிலுள்ள நிறுவனங்களுக்குச் சூட்டினார்கள் என்று கருதலாம்.

இலங்கையிலுள்ள சங்கத்தார் பீடங்களிலிருந்த வித்தகர் கௌடல்யரின் மீது அபிமானங் கொண்டிருந்தனர் என்பதற்கு மகாவம்சத்திலுள்ள மேல்வருங் குறிப்புச் சான்றாகும்:

நந்த வம்சத்தவரை நிர்மூலனஞ் செய்தவரும் பிராமணரில் உத்தமரான வருமாகிய கௌடல்யரின் அதீதமான ஞானம் பற்றிக் கேள்விப்பட்டிருக்கின்றேன் அந்தச் சாதனைகள் யாவும் எமது காலத்துக்கு மிகமுற்பட்ட பண்டைக் காலத்தைச் சேர்ந்தனவாகும். ஆயினும், இன்றுவரை அவை மக்களிடையே அதிகம் பிரசித்தமாயுள்ளன."

அரண்மனையில் இந்து கலாசாரம்

மாதலர நாலக சே**னை** யாறிப்படனம்.

தில் நாகைப் பிரின

215

பொலநறுவைக் காலத்தில் நீதிபரிபாலனம் பற்றிய ஒரு சிறந்த நூலாக மனுதர்மசாஸ்திரம் கருதப்பட்டது. அரசர் சிலரைப் பற்றி வர்ணிக்குமிடத்து மகாவம்சம் அதனைக் குறிப்பிடுகின்றது. இரண்டாம் விஜயபாகு (1186-7), பராக்கிரம பாண்டியன் ஆகிய இருவரும் மனுநெறி தவறாது ஆட்சி புரிந்தனரென்று அந் நூல் குறிப்பிடுகின்றது.¹² இரண்டாம் பராக்கிரமபாகு மனுநீதியை நன்கு கற்றுத் தெளித்தவன் (மனுநீதி விசாரதோ) என்று இரண்டாம் பராக்கிரமபாகு மகாவம்சத்தில் வர்ணிக்கப்படுகின்றான்.¹³

அரசரைப் பற்றிய மனுவின் கருத்துகள் பொலநறுவைக் காலத்துச் சிலாசாசனங்களிலே காணப்படுகின்றன. அரசர்கள் தேவர்களின் அம்சமானவர்கள் என்பது மனுவின் கோட்பாடாகும். அதனை நிசங்கமல்லனுடைய சாசனங்களும் வலியுறுத்துகின்றன. மேல்வருஞ் சாசனத்தொடர் அதற்கோர் உதாரணமாகும்:

அரசர் மனிதராயினும் அவர்கள் மானிட வடிவங் கொண்ட தேவராவர். ஆதலின் தேவர்களைப் போல அவர்களைப் போற்றுதல் வேண்டும்.¹⁴

இந்து கலாசாரத்தின் செல்வாக்கினாலே அரசரைப் பற்றிய கோட்பாடுகள் மாற்றமடைந்தன. அரசன் தேவர்களுக்கு நிகரானவன், திருமாலின் அவதாரமானவன் என்ற கருத்துகள் அழுத்தம் பெற்றன. அத்துடன், அரசன் வீரத்தின் உறைவிடமானவன் என்ற சிந்தனையும் மேலோங்கியது. அரசரைப் பற்றிய கருத்துகளில் ஏற்பட்ட மாற்றங் குறித்து ஜீ.சீ.மெண்டிஸ் மேல்வருமாறு கூறுவார்:

அரசரைப் பற்றிய கருத்துக்களுங் குறிப்பிடத்தக்க அளவிலே இக்காலத்தில் மாற்றமடைந்தன. பராபட்சமற்ற அரசனொருவன் புத்தரைப் போன்றவன் என்றும், அரசர் மனிதராகிய போதிலும் அவர்களைத் தேவர்களெனப் போற்றுதல் வேண்டும் என்றும் நிசங்கமல்லன் கூறியுள்ளான். இக்காலத்திலே இந்து சமயத்தின் செல்வாக்குப் பெருமளவில் ஏற்பட்டிருந்தது என்பது நிசங்கமல்லனின் குறிப்பினாலே தெளிவாகின்றது.¹⁵

இந்து சமயத்தின் செல்வாக்குப் பெருமளவிலே இலங்கையில் ஏற்பட்டிருந்த-மையினை அவதானித்துள்ள றெஜினா கிளிபோர்ட் என்பார் மேல்வருமாறு கூறியுள்ளமையுங் கவனித்தற்குரியதாகும் :

இலங்கையிலே இந்துசமயத்தின் செல்வாக்கும் பெருமளவிற்கு ஏற்பட்டிருந்தது. அரண்மனையிலிருந்த இந்துக்களான அரசிகளின் காரணமாகவும், குடியான-வரிடையிற் பெருந்தொகையான இந்துக்கள் இருந்தமையாலும் அதன் செல்வாக்கு தொடர்ச்சியாக ஏற்பட்டு வந்தது. இந்தியாவின் நீதி நூல்களதும் குறிப்பாக அர்த்தசாஸ்திரத்தினதும் செல்வாக்கு இலங்கையிலுள்ள அரண்மனை களில் வியாபகமாயிருந்தது. பின்னைய இரண்டினாலும் ஏற்பட்ட செல்வாக்குகள் சிறப்பான முக்கியத்துவங் கொண்டவை. இராச்சியமொன்றின் ஆதிக்கத்ை விஸ் தீரணஞ் செய்து, அதன் அதிகாரத்தை உறுதிப்படுத்துவதே அர்த்த சாஸ்திரத்தின் குறிக்கோளாகும்.¹⁶ அரசன் தெய்வாம்சங்கள் பொருந்தியவன் என்ற கருத்து ரஸவாகினி என்னும் சிங்கள நூலில் வலியுறுத்தப்படுகின்றது. யமன், சூரியன், சந்திரன், மிருத்து, குபேரன், அக்கினி என்னும் தேவர்களின் அம்சங்கள் பொருந்தியவர்களே அரசரென்றும், அவ்வண்ணமாக உலகிலே அவர்கள் செயல்களைப் புரிகிறார்கள் என்றும் அந்நூல் குறிப்பிடுகின்றது.¹⁷ சாசனங்கள் பலவற்றிலும் இவ்வாறான கருத்துக் காணப்படு-கின்றது. அவற்றிலே மன்னர்களின் குணநலன்கள் தேவர்களின் இயல்புகளுடன் ஒப்பிட்டுக் கவிநயத்துடன் உயர்வு நவிற்சியாக வர்ணிக்கப்படுகின்றன.

அம்பகமுவ சாசனம் முதலாம் விஜயபாகுவை மேல்வருமாறு வர்ணிக்கின்றது:

தனது இயல்பான பிரபாவத்தினாலே அவன் சூரியனைக் காட்டிலும் மேலானவன், கௌரவத்தில் விஷ்ணுவிலும் மேலானவன், அரசனுக்குரிய கோலத்தில் இந்திரனுக்கும் மேலானவன், அறிவின் ஆழத்தில் அவன் பிருகஸ்பதியை மிஞ்சியவன், தண்மையிலே சந்திரனுக்கு மேலானவன், கட்டழகிலே காமனிற் சிறந்தவன், கருணையின் நீர்மையில் அவன் போதிசத்துவரிலும் மேலானவன்¹⁸

அரசன் திருமாலின் அவதாரமானவன் என்ற கருத்து மத்தியகால இந்தியாவில் வலுப்பெற்றிருந்தது. பக்திநெறியின் செல்வாக்கின் காரணமாக அது ஏற்பட்டதென்று கருதலாம். சோழ மன்னர்கள் திருமாலின் அவதாரமானவர்கள் என்ற சிந்தனை மெய்க்கீர்த்திகளிலும் கலிங்கத்துப் பரணி போன்ற நூல்களிலும் வலியுறுத்தப்படுகின்றது. முதலாம் இராசராசன் திருமாலின் அவதாரமாகத் தோன்றினான் என்றும், அவனுடைய கையிலே சங்கு, சக்கரம் ஆகியவற்றின் உருவங்கள் காணப்பட்டன என்றும் திருவாலங்காட்டுச் செப்பேடுகளிற் கூறப்பெற்றுள்ளது.¹⁹ சயதரனான குலோத்துங்க சோழனை அவதார புருஷனாக ஜயங்கொண்டார் வர்ணிக்கின்றார். முன்னொரு யுகத்திலே தசரதராமனாகத் தோன்றி இலங்கை காவலனைத் தடிந்து, பின்பு வேறொரு யுகத்திலே மாயவனாகிப் பாரதப் போர் முடித்து வைத்த திருமால் சயதரனாக அவதாரங் கொண்டுள்ளான் என்று கலிங்கத்துப்பரணி கூறும்.²⁰ இராசநாராயணன் என்பது பிற்காலச் சோழமன்னரின் விருதுப் பெயர்களின் ஒன்றென்பதுங் கவனித்தற்குரியதாகும்.

இராசநாராயணன் என்பது விக்கிரமபாகுவின் விருதுப் பெயர்களில் ஒன்றாகும். அவன் சமய நம்பிக்கைகளைப் பொறுத்தமட்டிலே சைவனாக விளங்கினான். இராசநாராயணன் என்னும் விருதுப் பெயரின் உபயோகம் தென்னிந்தியா மூலமான இந்து கலாசாரச் செல்வாக்கின் விளைவாகப் பொலநறுவை இராசதானியில் ஏற்பட்டதென்று கருதலாம்.

வீரமும் முடியாட்சியும்

பொலநறுவைக் காலத்திலே அரசருக்குரிய தகைமைகளில் வீரம் பிரதானமானது என்ற கருத்து வலுப்பெற்றிருந்தது. மன்னரின் பெயர்கள், விருதுப் பெயர்கள் என்பவற்றினாலும், சாசனங்களிலுள்ள வர்ணனைகளினாலும் இது புலனாகின்றது. அநுராதபுரத்து மன்னர்களதும் பொலநறுவை அரசர்களதும் பெயர்களிடையே அடிப்படையான வேறுபாடுகள் காணப்பட்டன. அக்கபோதி, உபதிஸ்ஸ, கஸ்ஸப, மஹிந்த, மொக்கல்லான முதலிய அநுராதபுர காலத்து அரசரின் பெயர்கள் பௌத்த மரபிலுள்ள சிந்தனைகளோடு நெருங்கிய தொடர்புடையனவாகவே காணப்படுகின்றன. பௌத்த மரபுடன் அமைந்த தொடர்புகளை உணர்ச்சி பூர்வமாகப் பிரதிபலிக்கும் பெயரெதனையும் பொலநறுவைக் கால மன்னர்கள் கொண்டிருக்கவில்லை. விஜயபாகு, ஜயபாகு, வீரபாகு, விக்கிரமபாகு, பராக்கிரமபாகு, நிசங்கமல்ல(ன்) என்னும் நாமங்கள் எல்லாம் வீர உணர்ச்சியோடு சம்பந்தமானவை. அவை யாவும் இயற்பெயர்களாகவே அமைந்திருந்தன. இளவரசர் வீரமுடையோராக விளங்க வேண்டும், அவர்கள் பராக்கிரமம் கொண்டவர்களாக இருத்தல் வேண்டும் என்ற எண்ணம் அரண்மனையில் உள்ளவர்களிடையே வலுப்பெற்றிருந்தது என்பது இப்பெயர்களின் மூலமாக உணரப்படுகின்றது.

வீரம் பற்றிய சிந்தனைகள் பொலநறுவையிலிருந்த அரச குடும்பத்-தினரிடையே மேலோங்கியிருந்தமைக்கு அக்காலத்து மன்னர்களின் விருதுப் பெயர்களும் உதாரணமாகின்றன. வீரராஜன். அப்பிரதிமல்லன் ஆகிய விருதுப் பெயர்கள் நிசங்கமல்லனுக்கு உரியனவாகும்.²² "ஒப்புவமையில்லாத வீரன்" என்பதாற் சாகஸ மல்லனுக்கு அப்பெயர் சூட்டப்பெற்றது என்று சொல்லப்-படுகின்றது.²²

பொலநறுவைக் காலத்துச் சாசனங்களில் மன்னரின் வீரம் மிகவும் புகழப்படுகின்றது. அது முன்னொரு காலத்திலும் இல்லாத அளவிலே இடம்பெறு-கின்றது. விக்கிரமபாகுவை**ரணமுக வைரவ என்றும் சமரசரஹ் கேளீ காலஹம்ஸ** என்றும் ச**ரணாகத வஜ்ரபஞ்**சர என்றும் அவனுடைய கஹம்பிலிய சாசனம் வர்ணிக்கின்றது.²³ அதன் மெய்க்கீர்த்திப் பகுதி சமஸ்கிருத மொழியில் அமைந்துள்ளமையுங்குறிப்பிடற்குரியது.

பாம என்னும் சேனாதிபதியின் வீரப் பிரதாபங்களை அவனுடைய சாசனம் மேல்வருமாறு நயம்பட வர்ணிக்கின்றது:

மாளவிகுல திலகமான பாமன் நூற்றுக் கணக்கான போர்களிலே வெற்றிவாகை குடிக்கொண்டான். மாரனைப் போன்று அவனை எதிர்த்துப் போர் புரிந்த சிங்கள, தமிழ்ச் சேனாவீரரை வென்ற அவனது சிங்கள படைகளின் ஆயுதங்கள் உக்கிரமாக மோதிக் கொண்டதால் அவற்றிலிருந்து தீச்சுவாலைகள் இடையறாது கிளம்பிய வண்ணமாயிருந்தன. இவ்வண்ணமாகப் பகைவரின்

sand a service and the

1. 25.

சரீரங்களிலிருந்து ஆறாகப் பெருகிய செங்குருதியினால் அகன்ற நிலமடந்தை-யினை அலங்கரித்தான். செந்தாமரை மலர்களின் குவியல் போலத் திரண்ட இரத்த வெள்ளமானது வீரலக்ஷமிக்குக் காணிக்கையாகியது. சேனாதிபதியான பாம என்னும் பிரதானி இவ்விதமாகத் தன்வசமுள்ள நிலப்பகுதியிலே தனது அதிகாரத்தை நிலைநாட்டி அங்கு வசித்தான்²⁴

இந்திய இலக்கியங்களிலே, குறிப்பாகக் காவியங்களிலே காணப்படு-வனவற்றை ஒத்த வர்ணனைகள் இச்சாசனப் பகுதியில் உள்ளன. அதில் வீரம் புகழ்ந்து போற்றப்படுகின்றது. கதாநாயகனைப் புகழ்ந்து போற்றுமிடத்து காவிய இலக்கியங்களில் அலங்காரங்கள் கையாளப்படுகின்றமையுங் குறிப்பிடத் தகுந்தது.

வீரம் பற்றிய சிந்தனைகளின் செல்வாக்கு பொலநறுவைக்காலம் பற்றிய மகாவம்ச வரலாற்றிலும் படிந்திருப்பதைக் காணலாம். சமஸ்கிருத மொழியிலுள்ள இதிகாசம், காவியம், அணியிலக்கணம் ஆகியவற்றிலுள்ள கருத்துகள் அதன் ஆசிரியர்களைப் பெரிதூங் கவர்ந்தன. முதலாம் விஜயபாகு, முதலாம் பராக்கிரமபாகு ஆகியோரின் வரலாறுகள் காவிய வடிவத்திற் புனரமைக்கப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடற்குரியதாகும். காவியங்களிலே கதாநாயகரின் வீரம் உயர்வு நவிர்ச்சியில் வர்ணிக்கப்படுவது வழமை. காவியப் பாணியில் **மகாவம்சம்** பராக்கிரமபாகுவை ஒப்பற்ற தனி வீரனாகச் சித்திரிக்கின்றது. அவனுடைய பெயருக்கு ஒப்பான வகையிலே பராக்கிரமபாகு தனது வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் பெருவீரனாக விளங்கினான் என்பதை நிலைநாட்டுவதற்கு மகாவம்சத்திலே பல புனைகதைகள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. ஆனாற் பராக்கிரமபாகு போர் வீரனாக விளங்கியதற்கு எதுவிதமான சான்றுமில்லை. போர்களில் அவன் பங்கு பற்றிச் சமர் புரிந்தமைக்கும் படைகளுக்குத் தலைமை தாங்கிச் சென்றமைக்கும் எதுவிதமான ஆதாரமும் இல்லை. மகாவம்சத்திலும் அந்த விதமான குறிப்புகள் காணப்பட வில்லை.

பொலநறுவையில் வீரம் பற்றிய சிந்தனைகள் சிறப்பிடம் பெறுவதற்குக் காரணமாகவிருந்த இந்துகலாசாரச் செல்வாக்கிற்கு ஏதுவான இரு வகையான மூலங்களை அடையாளங் காணலாம். அவற்றிலொன்று சோழரின் அரசியல் வழமைகளாகும். மற்றையது இதிகாசம், காவியம் போன்ற இந்திய இலக்கியங்கள் மீது இராசதானியிலுள்ள வித்தகர் மத்தியில் ஏற்பட்டிருந்த அபிமான உணர்வாகும்.

சோழ மன்னரின் அரசியற் சிந்தனையில் வீரம் பற்றிய உணர்வுகள் சிறப்பிடம் பெற்றன. சோழராச்சியத்தின் எழுச்சிக்கும் அதன் ஆதிக்கப் படர்ச்சிக்கும் மன்னர்களின் போராற்றல் உறுதுணையாக விளங்கியது. சோழமன்னரிற் பலர் போர் நோக்குடையோராயும் போராற்றல் பொருந்தியோராயும் விளங்கினர். மதுராந்தக-னாகிய இராஜேந்திர சோழன் காலம் முதலாக வீரவுணர்ச்சி அரசரின் பிரதான அம்சமாகப் போற்றப்பட்டது. முதலாம் இராஜராஜனது காலத்திலே சோழராச்சியம் அடைந்த உன்னத வளர்ச்சிகளுக்கு மதுராந்தகன் போர்களில் ாட்டிய உன்னதமான சாதனைகள் ஏதுவாயிருந்தன. அவனுடைய புதல்வர்கள் அரசியல் நெறிக்கு வீரமே அணியானது என்ற கருத்தை வலுயுறுத்தினார்கள். அரண்மனையிலுள்ள கவிவாணரும் அதற்கமைய இலக்கியம் படைத்தனர். சோழ மன்னர்கள் வீராபிஷேகம் பெற்று, வீரமுடி தரித்து, வீரசிம்மாசனத்தில் வீற்றிருந்து அரசோச்சினார்கள் என்று அவர்களின் மெய்க்கீர்த்திகள் வர்ணிக்கின்றன. இவ்விடயந் தொடர்பான மேல்வருஞ் சாசனத் தொடர்கள் கவனித்தற்குரியவை:

> 'விசையாபிடேகம் செய்து தென்திசை வயிற் போர்ப்படை நடாத்தி....'²⁵

> > (இரண்டாம் இராஜேந்திரன்)

'வீரசிங்காதனம் பார்தொழ வேறி.... விசைய மணிமகுடம் மேய்ந்து....'²⁶

(வீரராசேந்திரன்)

'வீரமுந்தியாகமும் மானமும் கருணையும் உரிமைச் சுற்றமாகப் பிரியாத் தலநிழற் சயமுந்தாணம் வீற்றிருந்து குலமணி மகுடம் முறைமையிற்கூடித் தன்கழல் தராதிபர் சூடச் செங்கோல் நாவலம் புவிதொறும் நடாத்திய......'²⁷

'விசயாபிடேகம் பண்ணி வீரசிம்மாசனத்துப் புவனமுழுதுடையாளொடும் வீற்றிருந்த.....'²⁸

(முதலாம் குலோத்துங்கன்)

(முதலாங் குலோத்துங்கன்)

'செம்பொன் வீரசிம்மாசனத்து திரிபுவன முழுதுடையா ளோடும் வீற்றிருந்தருளி....'²⁹

'விஜயாபிஷேகம் பண்ணி வீரசிங்ஹாசனத்து முக்கோக் கிளானடிகளோடும் வீற்றிருந்தருளி....'³⁰

(விக்கிரம சோழன்)

'... வீரக்கொடியுடன் தியாகக் கொடி எடுத்துச் செம்பொன் வீரசிங்காதனத்துப் புவனமுழு துடையாளோடும் வீற்றிருந்தருளி... விசையமாமுடி சூடி வீரமுடி புனைவதற்கு விட்டெ,ழுந்து.....'

'வீரமாமுடி புனைந்து திரிபுவன வீரனென் றிரு நிலஞ்சொல முடிசூடி…' ³¹

(மூன்றாங் குலோத்துங்கன்)

வீரம் அவர்களின் சிந்தனைகளிற் சிறப்பிடம் பெற்றதாற் சோழரின் அரசியல் முறையிலே புதிய வழமைகள் தோன்றின. மன்னன் வீரமன்னன் என்பதால் அவனுக்குரிய அபிஷேகம் வீராபிஷேகம் என்று சொல்லப்பட்டது. அவன் புனைந்த முடியினை வீரமுடி என்றனர். அவன் வீற்றிருக்கும் அரியாசனத்தை வீரசிங்காதனம் என்றனர். வீரமன்னனாகிய சோழப் பேரரசனின் கொடி வீரக்கொடியாகியது. அவர்களின் அரச சின்னங்கள் வீரம் பற்றிய உணர்வுகளோடு சேர்ந்துவிட்டன. இதுபோன்ற அளவிலே வேறெந்த அரச வம்சமும் வீரத்திற்கு அத்தகைய முக்கியத்துவத்தை வழங்கவில்லை.

சோழருக்கும் இலங்கைக்கும் இடையிலே நெருங்கிய தொடர்புகள் இருந்தன. முதலாம் இராஜராஜனுடைய காலத்திலே சோழர் இலங்கையைக் கைப்பற்றி, அதனைத் தங்கள் பேரரசின் ஒரு மண்டலமாக அமைத்தார்கள். அது ஈழமான மும்முடிச்சோழ மண்டலம் என்று அவர்களின் ஆவணங்களில் வர்ணிக்கப்பட்டது. முதலாம் இராஜேந்திர சோழனின் ஆட்சியில் அவனுடைய குமாரர்களில் ஒருவனை இலங்கைக்குப் பொறுப்பான இராசப் பிரதிநிதியாக நியமித்து, அவனுக்கு சோழ இலங்கேஸ்வரன் என்று பட்டஞ் சூட்டினார்கள். இலங்கையிலே கி.பி. 1070 இற் சோழராட்சி முடிவுற்றது. ஆயினும் அதற்குப் பின்னும் வாணிப, கலாசாரத் தொடர்புகள் சோழப் பேரரசுக்கும் இலங்கைக்கும் இடையில் ஏற்பட்டிருந்தன. விஜயபாகுவின் மருமகனாகிய மானாபரணனின் தேவியான சுந்தமல்லி குலோத்தூங்க சோழனின் மகளானவள் என்பது குறிப்பிடற்குரியது. சோழப்பேரரசின் ஆதிக்கமுஞ் செல்வாக்கும் ஏற்பட்டதன் விளைவாக இலங்கையின் அரசியல் மரபிலே வீரம் பற்றிய சிந்தனைகள் 12ஆம் நூற்றாண்டிலே சிறப்பிடம் பெற்றன என்று கொள்ளலாம்.

பிரமதேயங்கள்

பொலநறுவைக் காலத்துப் பிரமதேயங்கள் இரண்டினைப் பற்றிச் சாசனக் குறிப்புகள் உள்ளன. கந்தளாயிலுள்ள விஜயராஜ சதுர்வேதி மங்கலம், மஹாகிரிந்தேகமத்துச் சாசனங் குறிப்பிடும் ஜயங்கொண்ட சலாமேக சதுர்வேதி மங்கலம் ஆகியனவே அப்பிரமதேயங்களாகும். இவற்றுட் கந்தளாய்ப் பிரமதேயம் சோழராட்சிக் காலத்தில் அமைந்திருந்தது. அந்நாட்களில் அது இராஜராஜ சதுர்வேதி மங்கலம் என்னும் பெயரால் விளங்கியது. விஜயபாகுவின் ஆட்சியில் அது விஜராஜ சதுர்வேதி மங்கலம் என்று புனர்நாமம் பெற்றது.

விஜயபாகுவின் 42 ஆவது ஆண்டில் (1197) எழுதப் பெற்ற பளமோட்டைச் சாசனத்திலே கந்தளாய்ப் பிரமதேயம் பற்றிய சில விவரங்கள் உள்ளன.³² அச்சாசனம் விஜயராஜ சதுர்வேதி மங்கலத்துச் சிவாலயம் ஒன்றினைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றது. அந்த ஈஸ்வரம் சாசனம் எழுதப்பெற்ற சமயத்திலே விஜயராஜ ஈஸ்வரம் என்னும் பெயரால் வழங்கியது. தென்கைலாசம் என்பது அக்கோயிலின் மறுபெயராகும்.

நங்கைசானி என்னும் விதவையான பிராமணப் பெண் தன் கணவனின் புண்ணியத்தின் பொருட்டு கோயிலுக்கு வழங்கிய தானங்கள் சாசனத்திலே வர்ணிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆறு கழஞ்சு பொன்னாலான முடி, முக்கழஞ்சு பொன்மாலை ஆகியவற்றை ஈஸ் வர முடையாருக்கு அவள் வழங்கினாள். அவள் சந்தி விளக்கொன்றினை எரிப்பதற்கென்று ஒரு காசினைக் கொடுத்தாள். திருநந்தவனம் செய்வான் ஒருவனுக்கு வருமானத்திலிருந்து பணங் கொடுப்பதற்கு 9 காசினை வைப்பு முதலாக வழங்கினாள். தேவரடியார் பெண்டுகள் ஏழுபேரை ஆலயத்திலே வைத்து உபாசாரஞ் செய்விப்பதற்கென நிலைப் பொலியூட்டாக 23 காசினை நங்கைசானி வழங்கினாள். எல்லாமாக 35 காசும் 9 கழஞ்சு பொன்னும் அவளால் வழங்கப்பட்டன.

நங்கைசானி ஏற்படுத்திய அறக்கட்டளையை நிறைவேற்றும் பொறுப்பு ஸ்ரீ விக்கிரமசலாமேகத் தெரிந்த வேளைக்காறப் படையிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. இதனைப் பற்றிய சாசனத் தொடர் மேல் வருமாறுள்ளது:

"இப்படிச் செய்யப்பட்ட இத்தர்மம் அழிவு வராமல் நிலை நிறுத்துவாராக ஸ்ரீ விக்கிரம சலாமேகத் தெரிந்த வலங்கை வேளைக்காறன் என்று திருநாமஞ் சாத்தியது"

வேளைக்காறர் கோயிலோடு பந்தமானவர்கள் என்பது சாசனத் தொடரால் உணரப்படுகின்றது. நங்கைசானி செய்த தர்மத்தை நிறைவேற்றும் பொறுப்பினை யார் வேளைக்காறரிடம் ஒப்படைத்தார்கள் என்பது சாசனத்தின் மூலம் தெளிவாகவில்லை. கோயில் சதுர்வேதி மங்கலத்தில் அமைந்திருந்தபடியாலும், பிரமதேயச் சபையார் ஆலய தருமங்களைக் கவனிப்பது வழமை என்பதாலும், கந்தளாய்ப் பிரமதேயத்திலே சபையார் அமைந்திருந்தமையாலும் அறக்-கட்டளையினை நிறைவேற்றும் பொறுப்பினை பிரமதேயச் சபையாரே வேளைக் காறரிடம் ஒப்படைத்தனரென்று கொள்ள முடிகின்றது.

கஜபாகு தேவரின் ஆட்சிக்காலத்திலே கந்தளாய்ப் பிரமதேயத்திலே ஒரு சாசனம் நிறுவப் பெற்றது. அதன் வாசகம் மேல்வருமாறுள்ளது:

> ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ லங்கேஸ்வரன் கஐபாகு தேவர் கந்தளாய்ப் பிரமதேயம் பிடி நடந்த பூமி இடையர் கல்லில் ஊர் திக்கு நாட்டின் எல்லைக் கல்³³

இச்சாசனம் எல்லைக்கல் என்று சொல்லப்படுகின்றது. அது இடையர் கல் என்னுந் தானத்தில் சிலாலேகமாக நிறுவப்பட்டது. இடையர் கல் கந்தளாய்ப் பிரமதேயத்திலுள்ளவோர் இடமென்று சொல்லப்படுகின்றது. கஜபாகு தேவரின் கட்டளைப்படி கந்தளாய்ப் பிரமதேயத்தின் ஒரு பகுதியான இடையர் கல்லில் எல்லையை வரையறை செய்து, அங்கு எல்லைக்கல்லை நாட்டினார்கள் என்பதைச் சாசனங் குறிக்கின்றது. கந்தளாய்ப் பிரமதேயம் ஏதோ வகையில் கஜபாகு தேவரின் ஆதரவினைப் பெற்றதென்றுங் கொள்ளலாம்.

நிசங்கமல்லனின் காலத்திலே கந்தளாய்ப் பிரமதேயம் அரசனின் ஆதரவைப் பெற்றிருந்தது. அவன் கந்தளாய்க்குப் போய் அங்கு பிரமதேயத்திலே சமய வழிபாடுகளிலும் திருவிழாக்களிலும் ஒரு சமயத்திலே பங்குபற்றினான். **பார்வதி** தானசாலை என்னும் அன்னசத்திரம் அங்கு அவனால் அமைக்கப் பெற்றிருந்தது. அங்கு நடைபெற்ற தானங்களை நிசங்கமல்லன் பார்வையிட்டான் என்றுஞ் சொல்லப்படுகின்றது. விழாவொன்றில் நடைபெற்ற ஆடல் பாடல்களை அவன் கண்டு ரசித்தான் என்றும் அவனுடைய சாசனமொன்றிலே கூறப்படுகின்றது. கந்தளாயில் நிசங்கமல்லன் தங்கியிருந்த காலத்திலே கல்லாசனம் என்னும் சிலாசானம் எழுதப்பட்டது.³⁴ அவன் கந்தளாயான சதுர்வேதி பிரம்மபுரத்திலே செய்த கருமங்கள் பற்றிய விவரங்கள் அதில் அடங்கியுள்ளன.

ஜயங்கொண்ட சலாமேக சதுர்வேதி மங்கலம் என்னும் பிரமதேயம் பற்றி மகாகிரிந்தேகமக் கல்வெட்டிலே கூறப்பட்டுள்ளது. அது எக்காலத்தில் அமைக்கப்பட்டது என்பது பற்றி ஒன்றுந் தெரியவில்லை. அதனைப் பற்றிய சாசனம் ஜயபாகு தேவரின் 24ஆம் ஆண்டிலே (1134) எழுதப்பட்டது.³⁵ அது பிரம தேயத்திற்கு அரசன் வழங்கிய நிலதானம் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றது. சாசனம் எழுதப்பட்ட காலத்திலே கஜபாகுதேவரின் ஆட்சி நடைபெற்றது. பிரம தேயத்திற்குரியனவாகிய வயல், யத்தாளை என்னும் வகைகளுக்குரிய நிலங்கள் மீதான உரிமையினை முன் னொரு காலத் திலே பிரமதேயம் இழந்துவிட்டது. அவை வல்லபர் வசமாகிவிட்டன. எனவே, தானகாரகன் அவற்றை வல்லவரிடமிருந்து வாங்கிப் பிராமணருக்குத் தானம் பண்ணினான். அந்த நிலங்கள் குளமொன்றின் சமீபத்தில் இருந்தன. குளத்திலிருந்து நிலங்களுக்கு நீர்ப்பாசனஞ் செய்யும் உரிமையுஞ் சதுர்வேதிமங்கலத்துப் பிராமணருக்கு வழங்கப்பட்டது. அதில் **வல்லரையன்** கு**ழறவு** என்னும் ஒப்படைக் கிளவி காணப்படுவதால் கணபதி வழிபாடு இலங்கையின் பகுதிகள் சிலவற்றிலே நிலவியதென்று கருதலாம்.

அடிக்குறிப்புகளும் விளக்கவுரைகளும்

- முதலாம் பராக்கிரமபாகு 24 தேவாலயங்களைக் கட்டுவித்தான் என்றும் 79 தேவாலயங்களைப் புனரமைத்தான் என்றும் மகாவம்சம் கூறும். Culavamsa: 79: 21-22.
- 2. பௌத்த சமயத்தின் தீவிரமான ஆதரவாளனான நிசங்கமல்லன் "முதலாம் சிவாலயம்" என்று சொல்லப்படும் இந்துக் கோயிலில் வழிபாடு செய்து நவக்கிரக சாந்தி செய்தான். அவன் கந்தளாயிலே சதுர்வேதி பிரம்மபுரத்திலே இந்துக்-கோயிலில் விழாவொன்றிலே பங்குகொண்டு, அங்கு பார்வதி தானசத்திரம் என்னும் அறச்சாலையை அமைப்பித்தான்.
- 3. முதலாம் விஜயபாகுவின் முதலாவது தேவியான லீலாவதி அயோத்தி நகரத்து ஜகதீபாலனின் மகளானவள். அவனது இரண்டாம் தேவி கலிங்க தேசத்துத் திரிலோகசுந்தரியாவாள். திரிலோகசுந்தரியின் நான்கு சகோதரர்களும் உறவினர் பலரும் அவளோடு கலிங்க தேசத்திலிருந்தும் வந்து பொலநறுவை யிலே தங்கியிருந்தனர். விஜயபாகு தனது இளைய சகோதரியான மித்தாவைப் பாண்டிய இளவரசனொருவனுக்கு மணம் முடித்து வைத்தான். கலிங்கத்தி-லிருந்தும் வந்த இளவரசியான சுந்தரி விஜயபாகுவின் மகனாகிய விக்கிரம-பாகுவின் தேவியானாள். மித்தாவின் மகனாகிய மானாபரணன் சுந்தமல்லி என்னுஞ் சோழ இளவரசியை மணம் முடித்தான். S.Paranavitana, "The Reign of Vijayabahu I", University of Ceylon History of Ceylon Vol.I, Part-2, University Press, Colombo, 1960, pp. 429, 436.
- 4. "It being dawn, the *Purohita* Brahmana presents the sacred *Kusa* grass and conch shell filled with charmed water, which the king touches, while the Brahmana utters auspicious *mantra*, inquires about the dreams that the king had and recommends appropriate preventive ceremonies if the dreams had been inauspicious. When the Brahman has left, the royal physician sees the king" S.Paranavitana Social Conditions" (pp.713-744), *University of Ceylon History of Ceylon* Ed. S.Paranavitana, Vol I, Part II, 1960, p. 727.
- 5. Culavamsa 62:33.
- 6. Culavamsa 62:45-47.
- 7. மேலது, 62:53.
- Regina Clifford, "The Dhammadipa Tradition in Sri Lanka: Three Models within the Sinhalese Chronicles' *Religion and Legitimation of Power in Sri Lanka* Ed. Bardwell Smith, p.44.
- S.Pathmanathan, Kingship in Sri Lanka: A.D. 1070-1270, The Dhammic Conception, Divinity of Kingship and the Heroic Ideal", *The Sri Lanka Journal of the Humanities* Volume 8, Nos. 1&2, 1982 (Published in 1983), p.123.
- 10. மேலது, ப. 123.
- 11. Culavamsa 64: 41-46.

- 12. Culavamsa 80: 9, 53.
- 13. Culavamsa 83: 6.
- 14. Epigraphia Zeylanica (EZ), Vol.5, part 3, p. 407.
- 15. G.C.Mendis, The Early History of Ceylon Calcutta, 1940, p. 90.
- 16. Regina T.Clifford, "The Dhammadipa Tradition in Sri Lanka...", Religion and Legitimation of Power in Sri Lanka, p. 44.
- S.Paranavitana, "Civilisation of The Polonnaru Period: Political, Economic and Social Conditions", University of Ceylon History of Ceylon, Vol I, Part 2, p.532.
- 18. Epigraphia Zeylanica (EZ) Vol. II, No.35, pp. 215-216.
- 19. முதலாங் குலோத்துங்க சோழனுடைய மெய்க்கீர்த்தியில் அவன் திருமாலின் அவதாரமானவன் என்ற கருத்து வலியுறுத்தப்படுகின்றது. அப்பகுதி மேல்வரு-மாறுள்ளது:

'அருக்கணதயத் தாசையிலிருக்கும் கமலமனைய நிலமகடன்னை முந்நீர்க் குளித்தவந்நாள் திருமால் ஆதிக் கேழலாகி யெடுத்தன்ன யாதுஞ் சலியா வகையினிதெடுத்துத் தன்குடை நிழலின்புற விருத்தித் திகிரியும் புலியுந் திசைதொறும் நடாத்திப் புகழுந் தருமமும் புவிதொறும் நிறுத்தி…'

தி.வை.சதாசிவ பண்டாரத்தார், **பிற்காலச்** சோழர் வரலாறு, அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், 1974, ப. 272.

20. அன்று இலங்கைபொருது அழித்த அவனே, அப்

பாரதப் போர் முடித்துப் பின்னை

வென்று இலங்கு கதிர் ஆழி, விசயதரன் என உதித்தான் விளம்பக் கேண்மின்;

- தேவர் எலாம் குறை இரப்பத், தேவகிதன்
- திரு வயிற்றில் வசுதேவற்கு,
- மூவுலகும் தொழ, நெடுமால் முன்னொரு நாள் அவதாரம் செய்த பின்னை;
- இருள் முழுதும் அகற்றும் விதுகுலத்தோன் தேவி இகல் விளங்கு தபனகுலத்து இராசராசன் அருள் திருவின் திருவயிற்றில் வந்து தோன்றி ஆல்இலையில் அவதரித்தான்; அவனே மீள; இருள் முழுவதும் புவி அகல, இரவிகுலம் இனிது ஓங்க, இராசராசன்

அருள் திருவின் திரு வயிறாம் ஆலிலையின் அவதரித்தான் அவனே மீள; வந்தருளி அவதாரம் செய்தலுமே மண்ணுலகும், மறைகள் நான்கும் அந்தரம் நீங்கின என்ன, அந்தர துந்துமி, முழங்கி எழுந்தது ஆங்கே; கலிங்கத்துப்பரணி புலியூர்க் கேசிகன் தெளிவுரை, பாரி நிலையம், சென்னை, 1994, அலங்காரப்படலம் செய்யுள்கள் 233-6, பக்.125-7.

- S.Pathmanathan, "Kingship in Sri Lanka, A.D. 1070-1270: The Dhammic Conception, Divinity of Kingship and the Heroic Ideal, *SLJH* Vol.8, Nos.1&2, p.126.
- 22. மேலது. ப. 142.
- 23. மேலது.
- 24. EZ, Vol. 5, No.12, p. 165.
- 25. **பிற்காலச் சோழர் வரலாறு**, ப. 616.
- 26. மேலது, ப. 616.
- 27. மேலது, ப. 635.
- 28. மேலது, ப. 636.
- 29. மேலது, ப. 642.
- 30. மேலது.
- 31. மேலது, பக். 642, 654.
- 32. S.Paranavitana, "A Tamil Slab Inscription from Palamottai", EZ Vol. IV, pp. 191-6.
- 33. A. Velupillai, Ceylon Tamil Inscriptions Part II, Peradeniya, 1972, pp. 37-41.
- 34. EZ. Vol.II, No.30, p.138.
- 35. A Velupillai, Ceylon Tamil Inscriptions, part I, Peradeniya, 1971, p. 29.

10

கஜயாகு மகாராசனின் திருப்பணிகள்

விக்கிரமபாகுவின் மகனாகிய கஜபாகு பொலநறுவையினை இராசதானி-யாகக் கொண்டு 22 வருடங்கள் ஆட்சி புரிந்தான் (1132-1153). இலங்கையின் வட, வடகிழக்குப் பகுதிகளில் மட்டுமே அவனுடைய ஆட்சி நிலவியது. தக்கிண தேசம், உறுகுணை என் பவற்றின் மீது அவன் ஆதிக்கம் பெற்றிருக்கவில்லை. அப்பகுதிகளில் அவனுடைய உறவினர்கள் ஆட்சி புரிந்தனர்.

தந்தை வழியில் கஜபாகு முதலாம் விஜயபாகுவின் பேரனாவான். அவனுடைய தாயாகிய சுந்தரி கலிங்க வம்சத்தவள். கஜபாகுவின் இளமைப் பருவத்தில் இராசதானியிற் சைவசமயச் செல்வாக்கு மேலோங்கியிருந்தது. அவனுடைய தந்தையாகிய விக்கிரமபாகு சைவசமயச் சார்புடையவனாக விளங்கினான். அவனுடைய காலத்துக் கஹம்பிலியக் கல்வெட்டிற் காணப்படும் மெய்க்கீர்த்தியில் விக்கிரமபாகுவிற்கு உரியனவாகச் சொல்லப்படும் விருதுப் பெயர்களும் அடைமொழிகளும் இந்து மரபிலுள்ளனவாகவே காணப்படுகின்றன. விக்கிரமபாகு பௌத்த சமயத்திற்கு விரோதமாகப் புரிந்த செயல்களை *மகாவம்சம்* வர்ணிக்கின்றது.² விக்கிரமபாகு அரசனாகப் பட்டாபிஷேகம் பெற்றிருக்கவில்லை என்றும் **மகாவம்சம்** கூறும். அவன் சைவசமயத்தவனாகக் காணப்பட்டதனால் அவனுக்கு அரசனாக அபிஷேகம் செய்து கொள்ளும் உரிமை மறுக்கப்பட்டதென்று இந்நாட்களிற் சிலர் கருதுவர்.³ அவனுடைய காலத்தில் எழுதப்பட்ட சாசனங்கள் எல்லாம் முன்னைய மன்னனாகிய ஜயபாகு தேவரின் (1110-1111) ஆட்சி-யாண்டுகளைக் குறித்தே எழுதப்பெற்றன என்பதும் கவனித்தற்குரியதாகும்.

விக்கிரமபாகுவைப் போல கஜபாகுவும் சமயநெறியைப் பொறுத்த வரையிலே சைவனாகியிருந்தான் என்று கருதுவதற்குத் தகுந்த காரணங்கள் உள்ளன.

> Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

கஜபாகு மகாராசனின் திருப்பணிகள்

கஜபாகுவின் மீது மகாவம்ச ஆசிரியர் எதுவிதமான அபிமானமுங் கொண்டிருக்கவில்லை. பல சந்தர்ப்பங்களிலே **மகாவம்சம்** அவனைச் சிறுமைப்படுத்திக் கூறுவதை அவதானிக்க முடிகின்றது. அவன் பொய்ச் சமயவாதிகளாயினோர் பலரை வெளிநாட்டிலிருந்தும் அழைத்து வந்து இலங்கையிலே குடியிருக்கச் செய்தான் என்றும் அந்நூல் கூறும்.⁴ ஆயினும், கஜபாகு எச்சமய நெறியினைப் பின்பற்றினான்? எந்தச் சமயத்தைச் சேர்ந்தவர்களைப் பெருமளவிலே பிறதேசத்திலிருந்தும் அழைத்து வந்து குடியேற்றினான்? என்னும் விடயங்கள் பற்றி அந்நூல் எதனையும் தெளிவாகக் கூறவில்லை. கஜபாகுவும் அரசனாகப் பட்டாபிஷேகஞ் செய்யப்படவில்லை. எனவே, அவனும் விக்கிரம-பாகுவைப்போலச் சைவசமயத்தைச் சேர்ந்திருந்த காரணத்தினால் அரசனுக்குரிய சடங்குகள் அவனுக்கும் மறுக்கப்பட்டிருந்தன என்று கருதலாம். கஜபாகுவின் பேரால் வழங்கப்பட்ட சாசனங்கள் எல்லாம் ஜயபாகுவின் ஆட்சியாண்டுகளையே குறிப்பிடுகின்றன.

கஜபாகு தக்கிண தேசத்திலும் உறுகுணையிலும் அதிகாரஞ் செலுத்திய தனது உறவினர்களோடு கொண்டிருந்த தொடர்புகளைப் பற்றிய விவரங்கள் மகாவம்சத்திலே பலவிடங்களில் உள்ளன. கஜபாகு அமைதியான, ஆக்கிரமிப்பு நோக்கற்ற, மனவுறுதி கொண்ட, பலம்வாய்ந்த மன்னனாக விளங்கினான். தென்னிலங்கையிலே ஆட்சி செலுத்தியவர்களுக்கு எதிராகக் கஜபாகு ஆக்கிரமிப்பு நடவடிக்கை எதனையும் மேற்கொள்ள வில்லை. ஆயினும், அவன் அவர்களின் தாக்குதல் களுக்கும் சூழ்ச்சி களுக்கும் இலக் கானான். கஜபாகுவை அதிகாரத்திலிருந்து நீக்கிவிட்டுப் புலத்திநகரான இராசதானியைக் கைப்பற்றிக் கொள்வதற்கு அவர்களாற் பல முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. ஆனால், அம்முயற்சிகள் அதிக பலனை அளிக்கவில்லை. கஜபாகு இறக்கும்வரை அவனை அதிகாரத்திலிருந்து அவர்களால் நீக்கிவிட முடியவில்லை.

கஜபாகு ஆட்சிப் பொறுப்பினை மேற்கொண்ட பொழுது விஜயபாகுவின் மருமக்களான கீர்த்தி றீ மேகன், றீ வல்லவன் என்னுமிருவரும் பொலநறுவையைக் கைப்பற்றுவதற்குத் திட்டமிட்டனர். அங்குள்ள வேளைக்காறப் படையினருக்கு வெகு சன்மானங்களை வழங்கி, அரசனுக்கெதிராகக் கிளர்ச்சி செய்யுமாறு தூண்டினார்கள். வேளைக்காறர் கலகம் விளைவித்த காலத்திற் சகோதரர் இருவரும் தென்னிலங்கையிலிருந்தும் வடக்கு நோக்கிப் படையெடுத்துச் சென்றனர். தனக்குப் பெரிதும் பாதகமான ஒரு நிலை உருவாகியபோதும் கஜபாகு சாதுரியமாகவும் உறுதியாகவுஞ் செயற்பட்டான். தனது அமைச்சர்களையும் உயரதிகாரிகளையுங் கூட்டி, ஆலோசனை நடாத்தியபின் பகைவர்களைத் தனித் தனியே எதிர்கொள்வதென்று தீர்மானித்தான். முதலில் வேளைக்காறரின் கலகத்தை அடக்கிவிட்டு, இராசதானியிலே தனது அதிகாரத்தை மீண்டும் நிலைநாட்டினான். அதற்குப் பின் பலம் மிக்கதான றீ வல்லவனின் படையினைத் தாக்கித் தோற்கடித்தான். அதன் விளைவாகக் கீர்த்தி றீ மேகனும் றீ வல்லவனுந் தங்கள் வசமான தேசப் பகுதிகளுக்குத் திரும்பிச் சென்றனர். இப்போரில் அடைந்த வெற்றிகளின் பயனாகப் பொலநறுவையிலும், இலங்கையின் வட, வடகிழக்குப் பகுதிகளிலும் கஜபாகு தனது அதிகாரத்தை வலுப்படுத்திக் கொண்டான்.

கீர்த்தி றீ மேகன் இறந்தபின் தக்கிண தேசத்திலே பராக்கிரமபாகு ஆட்சியதிகாரம் பெற்றான். அரச பதவியை அடைந்து கொள்வதில் அவன் அதிக வேட்கை கொண்டவன். தனது குறிக்கோளை அடைந்து கொள்வதற்குத் தேவையான உபாயங்கள் எல்லாவற்றையும் பராக்கிரமபாகு மேற்கொண்டான். கௌடல்யர் விளக்கிய உபாயங்களை அவன் பின்பற்றினான் என்று கொள்வதற் கான காரணங்களும் உள்ளன. அமைதி, சமாதானம், மனிதாபிமானம் என்னும் இலட்சியங்கள் தனது குறிக்கோளை அடைவதற்குத் தடையாகுமிடத்து அவற்றைத் துச்சமென உதாசீனஞ் செய்வதற்குச் சற்றுந் தயக்கமில்லாத ஒருவனாக அவன் காணப்பட்டான். நீண்டகாலப் போருக்குத் தேவையான ஆயத்தங்களை அவன் மேற்கொண்டிருந்தான்.

பொலநறுவை இராசதானியையும் அதன் வசமாயிருந்த பகுதிகளையுங் கைப்பற்றிக் கொள்ளும் நோக்கத்தோடு பராக்கிரமபாகு போரைத் தொடக்கினான். கஜபாகுவின் வசமாயிருந்த மலய தேசத்தை அவன் சூழ்ச்சிகளின் மூலம் தன்வசப்படுத்திக் கொண்டான். அங்கு தனது பிரதிநிதியாக றக்க(ன்) என்ற சேனாதிபதியை கஜபாகு நியமித்திருந்தான். பராக்கிரமபாகு அச்சேனாதிபதியுடன் இரகசியமாகத் தொடர்புகொண்டு, அவனுக்கு வெகுசன்மானங்களை வழங்கித் தன்பக்கஞ் சேர்த்துக் கொண்டான். "அதன் பயனாக மலையதேசத்தை கஜபாகு இழந்தான். அங்கு பராக்கிரமபாகுவின் செல்வாக்கு மேலோங்கியது. நீண்டகாலப் போரின் விளைவாகப் பராக்கிரமபாகுவின் படைகள் புலத்திநகரை அடைந்து, அதனை முற்றுகையிட்டன. அத்தருணத்தில் கஜபாகு உறுகுணையிலிருந்த மானாபரணனின் உதவியை நாடிப் பெற்றான். மிகுந்த பேராற்றல் பொருந்திய மானாபரணன் புலத்திநகரை அடைந்து, அங்கிருந்து பராக்கிரமபாகுவின் சேனைகளைத் தோற்கடித்துத் துரத்தினான்.

கஜபாகுவிற்கு உதவிபுரிவதற்கென்று போன மானாபரணன் புலத்தி நகரிலே தங்கியிருந்து கொண்டு ஆட்சியதிகாரங்களைத் தன்வசப்படுத்த ஆயத்தங்களை மேற்கொண்டான். அதனையுணர்ந்த கஜபாகு பராக்கிரமபாகுவை உதவிக்கு வரவழைத்தான். அதனாற் புலத்திநகர் மீதான பராக்கிரமபாகுவின் இரண்டாம் படையெடுப்பு நடைபெற்றது. அதன் பயனாக மானாபரணன் நிலை தளர்ந்து தென்னிலங்கைக்கு ஓடிவிட்டான். ஆனால், அதிகாரத்தை கஜபாகுவிடம் வழங்குவதற்குப் பராக்கிரமபாகு தயங்கினான். அந்தச் சூழ்நிலையிலே கஜபாகு சங்கத்தாரைப் பயன்படுத்தி அவர்களின் மூலமாகப் பராக்கிரமபாகுவுடன் ஓர் உடன்படிக்கை செய்து கொண்டான். அதன் பிரதியின் வாசகம் சங்கமூவ விகாரையிலே சிலாலேகமாக நிறுவப்பட்டுள்ளது.

பராக்கிரமபாகுவைத் தனது வாரிசாக கஜபாகு ஒப்புக்கொண்டான். தனக்கெதிரான போர்களைச் சமாளிப்பதில் கஜபாகு பெருஞ் சிரமப்பட்டான் என்றும் பலவீனமுற்றுக் காணப்பட்டான் என்றும் **மகாவம்சம்** கூறும். அதன் ஆசிரியர் பராக்கிரமபாகுவை ஒரு காவியத் தலைவனாகத் சித்திரிக்க முற்பட்டதால் கஜபாகு மன்னனைச் சிறுமைப்படுத்தி வர்ணிக்க வேண்டிய நிலையிலே காணப்பட்டார். மகாவம்சத்தை விமர்சன ரீதியாக விளக்க முற்படும் ஆய்வாளரும் இம்மன்னர்களைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு பாரபட்சமற்ற நிலைப்பாட்டைக் கொள் வதற்குத் தவறிவிடுகின்றனர். பலவீனஞ் சம்பந்தமான காரணமொன்றினால் அவர்கள் நடுநிலையைக் கடைப்பிடிக்க முடியாத நிலையில் உள்ளனரென்று கருதமுடிகின்றது.

கஜபாகு உண்மையிலே சாதுரியம் மிக்கவொரு அரசனாகவே விளங்கினான். தனக்கெதிரான ஆக்கிரமிப்புப் போர்களை உறுதியுடன் எதிர்த்துப் போராடினான். போரிலே தோல்வி ஏற்படும் வேளைகளிற் சாணக்கியத்தினாலே பகைவர்களின் வெற்றிகளைப் பயனற்றவையாக்கி விடக்கூடிய நடவடிக்கைகளை அவன் மேற்கொண்டான். தனது அதிகாரத்தையும் ஆட்சியுரிமையினையுங் காப்பாற்றிக் கொள் வதற்குப் பராக்கிரமபாகு, மானாபரணன் ஆகியோரில் ஒருவனைச் சமயத்திற்கு ஏற்றவாறு சாதுரியமாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டான். அந்தத் திறமையினால் அவன் தனது காலம் முடியும் வரை ஆட்சியில் இருந்து கொள்ள முடிந்தது. அவனுடைய அரசியற் சாணக்கியம் சாணக்கியரின் கோட்பாடுகளை அனுசரித்த பராக்கிரமபாகுவின் சாணக்கியம் சாணக்கியரின் கோட்பாடுகளை

கஜபாகுவின் காலத்துச் சாசனங்கள் பல காணப்படுகின்றன. அவற்றுட் பெரும்பாலானவை தமிழ்ச் சாசனங்களாகும். அவன் குடியானவர்களிடையே சிங்களவரினதும் தமிழரினதும் ஆதரவைப் பெற்றிருந்தான் என்று கொள்வதற்கான காரணம் உண்டு. இரு சமூகங்களைச் சேர்ந்த அதிகாரிகளும் அவனுடைய காலத்திலே நிர்வாகக் கடமைகளைச் செய்வதில் ஈடுபட்டிருந்தனர். சமய விவகாரங்களிற் குடியானவரிடையே நல்லுறவுகள் பேணப்பட்டமைக்கும் அவனுடைய சாசனங்கள் ஆதாரமாகின்றன. பௌத்த நிறுவனங்களுக்கும் இந்துசமய நிறுவனங்களுக்கும் வழங்கப்பட்ட தானங்களை அச்சாசனங்கள் குறிப்பிடுகின்றன.

கஜபாகு தேவரின் காலத்திலே அரசனின் பொருட்டு, இந்துசமய வழிபாட்டில் இடம் பெறுவதான லக்ஷுஜை ஒன்று நடைபெற்றது என்பதை கப்புறுவடு ஒய சாசனத்திலுள்ள குறிப்பொன்றினால் அறிய முடிகின்றது. லக்ஷுஜை என்னும் வழிபாட்டுக்கு வேண்டிய குமாரக் கடவுளினதும் பிறதெய்வங்களினதும் படிமங்களும் ஒவியங்களும் றங்கிதாவே ஹினாபி என்பவனாற் செய்யப்பட்டன. அவற்றைச் செய்த பின் அவனே லக்ஷுஜை சம்பந்தமான கிரியைகளையும் நடத்தினான். அப்பணிகளைச் செய்தமைக்காக அவனுக்கு மேலாந்துர என்னுமிடத்திலே பரவணியாட்சியாக நிலமானிங்கள் சர்வபரிகாரங்களோடும் வழங்கப்பட்டன.⁹

கஜபாகு பிராமணர்களுக்கும் பிரமதேயங்களுக்கும் ஆதரவு நல்கினான் என்பதைச் தமிழ்ச் சாசனங்கள் இரண்டினால் அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது. அவனுடைய இரண்டாம் ஆண்டிலே ஜயங்கொண்ட சலாமேக சதுர்வேதி மங்கலத்துப் பிராமணருக்கு அரசனால் நிலதானம் வழங்கப்பட்டது. இப்பிரமதேயம் ஒரு சமயத்திலே தன்வசமிருந்த சில நிலங்களை இழக்க நேர்ந்தது. அவை வல்லவர் என்பவனின் உடைமையாகின. பிரமதேயம் முன்பு இழந்த நிலங்களை வல்லவர்பக்கல் நின்றும் வாங்கி, அவற்றை மன்னன் பிராமணருக்குத் தானம் பண்ணினான்.¹⁰

கந்தளாய்ப் பிரமதேயத்து நிலங்கள் சிலவற்றின் எல்லைகள் கஜபாகுவின் கட்டளைப்படி அளந்து வரையறை செய்யப்பட்டன. இடையர்கல் என்னும் இடத்திலே, பிடி நடத்த இடத்தில், அரசனின் ஆணைப்படி எல்லைக்கல் நாட்டப்பெற்றது.¹¹ தனது ஆட்சிக் காலத்தின் முடிவிலே கஜபாகு கந்தளாயில் மாளிகையொன்றினை அமைத்து அதில் வாழ்ந்தான்.¹²

திருக்கோணேஸ்வரம் பற்றிய நூல்களிலே சைவாபிமானம் மிக்க மன்னனாக கஜபாகு போற்றப்படுகின்றான். றீ தகூஷிண கைலாசபுராணத்தின் இறுதிப் பகுதியான திருநகரச் சருக்கத்திலே கயவாகு என்னும் மன்னனைப் பற்றிய பாடல்கள் உள்ளன.¹³ கோணேசர் கல்வெட்டு என்னும் தொகுப்பு நூலில் அவனைப் பற்றிய அகவற்பாவில-மைந்த தனிப் பகுதி ஒன் றுண்டு. வசன நடையில் அமைந்த பகுதியிலும் பலவிடங்களிலே கயவாகுவைப் பற்றிய விவரங்கள் உள்ளன.¹⁴ திரிகோணாசல புராணத்தின் 20 படலங்களில் மூன்று படலங்கள் கயவாகுராசனைப் பற்றியனவாகும்.¹⁵ பொலநறுவையில் அரசுபுரிந்த கஜபாகு மன்னனையே கயவாகு என்று தமிழ் நூல்கள் குறிப்பிடுகின்றன என்பதில் எதுவித ஐயமுமில்லை. கஜபாகு என்னும் பெயரைத் தமிழில் கயவாகு என்று எழுதுவது வழக்கம். "கடல் சூழிலங்கைக் கயவாகு வேந்தன்" என்னுந் தொடர் சிலப்பதிகாரத்தில் வருகின்றமையுங் குறிப்பிடற்குரியது.

திருக்கோணேஸ்வரம் பற்றிய இலக்கிய மரபிலே, சைவசமயத்திலே மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்ட அரசனாகவும் ஆலய தருமங்கள் புரிந்த பெருவேந்தனாகவும் கயவாகு போற்றப்படுகின்றான். சிவநெறிக் காவலன் என்ற வகையில் அவன் குளக்கோட்டனுக்கு நிகரானவன். தென்கயிலாயந் தொடர்பாகக் குளக்கோட்டன் செய்த தருமங்களை அவன் புனருத்தாரணம் பண்ணியவன். தக்ஷிண கைலாச புராணம் கயவாகு மன்னனை மேல்வருமாறு வர்ணிக்கின்றது:

கயவாகுவின் திருப்பணிகள்

கண்ணிரண்டும் ஒருபரமஞானக் கண்ணும் கயவாகு பெற்று உபயகரங்கள் கூப்பி, எண்ணிரண்டு கலைமேலும் இரண்டாய் ஒன்றாய் இருந்த பராபரப் பொருளை இறைஞ்சி ஏத்தி அண்ணல் அருச்சனைக்கென்றே அயரும் காலத்து அலைகடலைக் கடந்து இருவர் அந்தணாளர் நண்ணினர் என்றனர், அவரைக் கொணர்மின் என்றான் நாதன் அருச்சனைக்கு இவரே நல்லோர் என்றான்.

> Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

என்னும் அருச்சனைக்கு மிக்கோரென்னா இப்பதியின் முதன்மை இருவோர்க்கும் ஈந்து, வென்றிதரும் நமது குலக்குரவோராகி விளங்குமெனக் குருவரிசை மிகவும் நல்கிக், கன்றுலவு வெருகுநதி தருப்பை ஆறும், கரம்பக நீர்க் கடலளவும் கணித்த எல்லை துன்று திசை நான்கும் அரன்தனக்கே என்னச் சொல்லும் அவன் கல் எழுதித் துலங்க வைத்தான். வைத்தது ஒருவர் புதைத்த நிதி முழுதும் கோணமலை அரற்கே உரிமை இந்த வளநாட்டுள்ள கத்துகடல் வளமும் மலைவளமும் மற்றைக்கரை வளமும் கழிவளம் கான்வளமும் எல்லாம், பத்தினிலே எட்டும் கயிலைப் பரற்கும் மிக்க பங்கிரண்டும் உங்களுக்கே பகுதியாமென்று எத்திசையும் புகழ் அனுரை வேந்தன் செப்பேடு எழுதி அவர் கைக் கொடுத்தான் இன்பமாக.

இறைவனின் அருளினாலே வேந்தனின் கண்கள் மீண்டும் ஒளிபெற்றன; அத்தோடு அவன் ஞானக் கண்ணையும் பெற்றான். நிர்க்குணமான சொரூப நிலையில் ஏகனாயும் சகுணமான தடத்தநிலையிலே சிவனும் சக்தியுமாகியும் தோன்றும் பராபரனை மன்னன் கைகூப்பி வணங்கி நின்றான். ஆலயத்திலே அர்ச்சனை புரிவாரிலரென்று மன்னன் விசனமுற்றிருந்த சமயத்திலே, அந்தணர் இருவர் கடல்வழியாக வந்து சேர்ந்துள்ளனர் என்ற செய்தி அரசனுக்குக் கிடைத்தது. அவர்களே அர்ச்சனை புரிவதற்குத் தகுதியானவர்கள் என்று அவர்களை அழைத்து வருமாறும் அரசன் சொன்னான்.

அந்தணர் இருவருக்கும் வேதநாயக முதன்மை, சைவநாயக முதன்மை என்னும் பட்டங்களை வழங்கி, அவர்களைக் கோகர்ண சிவாலயத்துப் பூசகராக நியமித்தான். அவர்களை இராச வம்சத்தவரின் குலகுரவராகப் பிரகடனஞ் செய்தான். வெருகுநதி, தருப்பை ஆறு, கரம்பகம், அலைகடல் ஆகிய நான்கு எல்லைகளில் அகப்பட்ட நிலத்தைக்கோயிலுக்குத் தானமாக வழங்கி, அதனைச் சாசனமாக எழுதி வைத்தான்.

சொல்லப்பட்ட எல்லைகளுக்குள் அடங்கிய கடல்வளம், கான்வளம், மலைவளம், நிலத்திலுள்ள புதையல்கள் முதலானவற்றினின்றுங் கிடைக்கின்ற வருமானத்திற் பத்தினில் எட்டும் கோணைநாதருக்கும் மிகுதி அந்தணருக்கும் உரியனவாகும் என்று கட்டளை பண்ணிச் செப்பேடு எழுதிக் கொடுத்தான்.

இந்தக் கதை ஸ்ரீ தக்ஷிண கைலாச புராணத்தில் உள்ளது. இது மன்னனாம் செகராசசேகரன் சொல்லுங் கதை. கயவாகு ராசனைப் பற்றிக் கிடைக்கின்ற மரபுவழிக் கதைகளில் இதுவே புராதனமானது. இதில் இரண்டு அம்சங்கள் உண்டு: அவற்றுளொன்று கயவாகுராசன் மீண்டும் கண்ணொளி பெற்றமை பற்றியது. மற்றையது ஆலயத்து நாள் வழிபாடுகளின் புனருத்தாரணம் பற்றியது. இக்கதை மரபு வழியானது; ஆசிரியரின் புனைந்துரையன்று. புராணத்திலுள்ள கதை என்பதனால் அது முற்றிலும் புனைந்துரையானது என்று ஒதுக்கித் தள்ள முடியாத ஒன்றாகும்.

மரபுவழிக் கதைகளிலே கற்பனைக் கதைகளும் வரலாற்றம்சங்களுங் கலந்து விடுவதுண்டு. கயவாகு கண்ணொளியினை இழந்து மீண்டும் இறைவனருளால் அதனைப் பெற்றான் என்ற கதை பெரிய புராணத்திலே காணப்படும் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் சரிதத்திலுள்ள கதையினை ஒத்தவொன்றாகும். கஜவாகு ஏதோ காரணத்தினால் நோய்வாய்ப் பட்டிருந்தான் என்ற எண்ணம் மகாவம்சக் குறிப்புகளால் உணரப்படுகின்றது.

கடல்வழியாக வந்து சேர்ந்த அந்தணர்களை ஆலயத்து அர்ச்சகராக நியமித்தமை, அவர்களை அரச குலத்தவரின் புரோகிதராக நியமித்தமை, ஆலயத்துக்குத் தேவதானமாக நிலம் வழங்கியமை, நாட்டின் பகுதியொன்றில் அரசனுக்குரிய வருமானங்களைக் கோயிலுக்கும் அதன் அர்ச்சகரான அந்தணருக்கும் மானியமாக விட்டமை ஆகிய அம்சங்கள் நடைமுறைச் சாத்தியமானவை. அவை ஆலய வழமைகளுக்கும் தேசவழமைகளுக்கும் முரண்படாதவை. எனவே, கயவாகு மகாராசனைப் பற்றிய றீ தக்ஷிண கைலாச புராணத்திலுள்ள விவரங்கள் கோணேசர் கோயில் தொடர்பாக நிலவிவந்த ஆதாரபூர்வமான மரபொன்றை அடிப்படையாகக் கொண்டவை என்று கொள்ள முடிகின்றது. தேவதானம் பற்றிய சிலாசாசனம், ஆலயத்து அந்தணருக்கு அரசன் வழங்கிய செப்பேடு என்பன பற்றிய குறிப்புகளும் இக்கருத்தினை வலியுறுத்து-கின்றன. கயவாகு மன்னனால் வழங்கப்பட்ட சாசனங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு அவற்றைப் பற்றிய குறிப்புகள் மரபுவழிக்கதைகளில் இடம்பெற்றன என்றுங் கருதலாம்.

குளக்கோட்டனது காலத்துக்குப் பின் நெடுங்காலஞ் சென்ற பின்பு கோணேசர் கோயிலுக்குரிய ஆலய சேவைகளைக் கஜபாகு புனருத்தாரணம் பண்ணினான் என்று கொள்வதற்கு றீ தக்ஷிண கைலாச புராணத்துப்பாடல்கள் ஆதாரமாகின்றன.

ஆலய தருமங்கள் ஏதோ காரணத்தினாலே தடைப்பட்டிருந்த சமயத்திலே அந்தணர்களை வரவழைத்து, அவர்களைப் பூசகராக அரசன் நியமித்தான்.

ஆலயத்துக்கு அரசனளித்த நன்கொடைகளைப் பற்றித் திரிகோணாசல புராணம் மேல்வருமாறு புகழ்ந்துரைக்கின்றது:

விருப்பினோடு அரன் தனக்கு நன்மணி வெகுநிதி பூண் இருப்பில் வைத்து மேல் திருப்பணி பற்பல இயற்றித் திருப் பொலிந்திடு தம்பை மாநகர்க்கு ஒரு சிறையின் அருப்பம் உள்ளன குறைத்து நல்ல அணிபெறத்திருத்தி ஆயிரத்து முன்ஹற்ற ஐம்பான் அமணநெல் விரைத்தும் சேய மாநிலம் செம்மை செய்து உயர் திருக்குளநீர் பாயும் ஆறுகள் பழனங்கள் பற்பல வகுத்துத் தாயதாகிய குடிபடை சூழ்வர அமைத்து. ஆங்கு அவர்க்கு வேண்டிய பல வளங்களும் அளித்துத் தேங்கு நீர்ச் செறு எங்கணும் பயிரிடச் செய்தே பாங்கர் வாழை மா தொங்கு பூகம் பலவாதி ஒங்கும் ஊதியம் உற தனி மகிழ்வினொடு உருற்றி. விதி அதாய் அரன் பூசனை விளங்குறப் புரியும் முதன்மை கொண்டவர் ஏனையோர் யாவர்க்கும் முறையே தொகுதி கொள் நீர்ச் செறு அவரவர்க்காம் படி கொடுத்திட்டு அதிக மாநிதி பூண்களும் அளித்தனன் அரசன். ஈசன் பூசைக்கும் அதிக நெல் விளை நிலம் ஈந்து வாச மென்மலர்ச் சோலை நந்தவனம் வகுத்துத் Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

தேசு உலாவு பொன்முதல் உலோகங்களாற் சிறந்த பாசனங்கள் மற்று எனவும் பற்பல படைத்தே. அரிசி நித்தியம் அமணம் என்றாக ஆங்கதனுக்கு உரிய பல்பொருள் உடன் நிவேதனம் முறை உய்த்துப் பிரிவினோடு தன் உபயமாய்ப் பண்புடன் என்றும் தெரிவையொடு அரன் தனக்கு உயர் பூசை செய்வித்தான்.

"மணிகள் இழைத்த ஆபரணங்களையும் அதிகமான செல்வத்தையும் சிவனார்க்கு இருப்பு முதலாக வைத்தான். மேலும், அரசன் ஆலயத்திலே பல திருப்பணிகளைச் செய்தான். வளம் நிறைந்த தம்பலகாமத்திலே ஒரு பகுதியினைத் திருத்தி 1350 அமணம் நெல்வயலாக்கி அதனைத் தேவதானமாக அமைத்தான். கந்தளாய்க் குளத்திலிருந்து அதற்கு நீர்ப்பாசனஞ் செய்தற் பொருட்டு கால்வாய்கள், கண்ணாறுகள் என்பவற்றை அமைத்துக் கொடுத்தான். அந்த வயல் நிலத்தைச் சூழக் குடியிருப்புகளை உருவாக்கிக் குடிகளுக்குத் தேவையான வசதிகளையும் மன்னன் செய்து கொடுத்தான். நன்செய் நிலங்கள் எல்லாவற்றையுஞ் செய்கை பண்ணுவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளையும் அவன் செய்தான். வாழை, மா, கமுகு, தென்னை முதலானவற்றைச் செய்கை பண்ணும் தோப்புகளையும் அங்கு உண்டுபண்ணிக் கொடுத்தான். முதன்மைக்கும் கோயிலிற் றொழும்புகள் புரிவோருக்கும் ஏற்றவாறு வயல்நிலங்களைக் கொடுத்து, அவற்றோடு வேறு பொருட்களையும் வேந்தன் வழங்கினான்.

"ஆலயத்திலே நிதம் பூசைக்கு வேண்டிய செலவுகளுக்காக விளை நிலங்களை வழங்கியதோடு, சோலைகளையும் நந்தவனங்களையும் உண்டு-பண்ணிக் கொடுத்தான். ஆலயத்திலே நாள்தோறும் நிவேதனத்துக்கு ஒரமணம் அரிசி செலவிடும் படியாக ஏற்பாடுகளை அரசன் செய்தான்."

திரிகோணாசல புராணத்திலே சொல்லப்படும் விவரங்கள் **ஸ்ரீ தக்ஷிண** கைலாசபுராணம், கோணேசர் கல்வெட்டு ஆகியவற்றை ஆதாரமாகக் கொண்டவை. மரபுவழியான கதையொன்றினை அந்நூலின் ஆசிரியர் கவிநயத்துடன் வர்ணிக்கின்றார் என்பது கவனித்தற்குரியது.

கயவாகுராசன் கோணேசர் கோயில் தொடர்பாகச் செய்த தான-தருமங்களைக் கோணேசர் கல்வெட்டிலே காணப்படும் தனிப்பாடற் பகுதியும் வர்ணிக்கின்றது. அதில் மேல்வரும் பகுதி உண்டு:

்அன்னவரிருவரையும் முன்னே விட்டு அரசனும் பிறகே அன்பொடு வந்து உரகவா பரண னொளிதிகழ் பூசை தீரமொடு செய்யெனச் சீருட ஹரைக்கக் குருகுலக் கணக்கனும் கனசெலவுண்டே இன்றேழ் கடினாகமட் டெம்பீரான் பூசை நின்றே போனதா நிருப மேற் செலவிதென ஒன்றே யாயிரத் தொரு நாறு பொன்கொடுத்து அன்றே பூசனை அற்ற விடுத்தான். தேனமர் தொடையான் திருமிகு வன்னிமை தானம் வரிப்பத்துத் தானென்பவரையும் மானமா–வரசன் வருகென வழைத்துப் படவர வசைக்கும் பரமர் கோணேசர்க்கு அடன்மிகு பூசைக்காடகம் போதா தரமுறு நாடுந் தான் போதா தெனத் திடமொ(ந கொ(நக்கச் சிந்தையுள் நினைத்து வரவுறு வடக்கு வருகரம் பகமாந் திரமுறு மேற்குச் சிறந்த முனீச்சரம் தரைபுகழ் தெற்குச் சங்கமக் கண்டி உரமிகு கிழக்கு உகந்த வங்காளம் ஏற்றுகை கோணை யிறைவனுக் காமென நாற்றுகைச் சூலமும் நாலுகால் நாட்டி கூற்றினை உதைத்த கோமான் பூசனைக்கு ஏற்றிடு வீரென்று யார்க்கு முரைத்து இலைகாய் கனிபு இரணியம் நெல்முதல் விலைபெறு சரக்கின் மிகுந்த வாதாயம் பலபொரு ளெதுவும் பத்தினுக் கொன்று நிலைபெறக் கோணை நிமலர்க் களிப்பீர் வாய்மையா யிப்படி வழங்குவீ ராகில் கீமை வராது இருநிதி சேரும் தாமே யிதற்குத் தவறிழைப் பார்கள் அமையாய்ப் பிறந்தே அலைகுவர் தாமே. பத்துப் பங்காக்கிப் பாங்குட னெட்டும் அத்தர் அறைமுத லாகிய இருப்பாம்

மற்றிரு பங்கு மறையோர்க் காகும் சத்த வாரிதிகழ் தம்பைமா நகரில்

சத்த வாரிதிகழ் தம்பைமா நகரில் அற்புதமுடனே முப்பதவணம் நெற்பயிர் விளையும் நிலமுமளித்து அற்புதமாக அரன் திருப்பூசை நட்புட னென்றும் நடத்துவீ ரென்றான் நாட்டியக் கயிலை நற்றொழும் பினக்கு மட்டிய தலைமை முப்பத்திரண் டினர்க்கும் ஈட்டிய நிலம் பலம் யார்க்குமளித்து வாட்டமில்லாமல் மகிழ்ந்து செயுநிதம் என்றவர்க் குரைத்தே பெழிற் கயவாகு மன்றல் சேர் தாதகி மாலை மார்பினனும் கொன்றையஞ் சடைமுடிக் குரிசிலை வணங்க அன்றவர்க் கருள்செய வரசனு மகிழ்ந்து ஆடகமதனால் கேடகம் சமைத்துத் தேடரும் பங்குனித் திருநாட் கண்டு தோடலர் மார்பன் தொகுதிகள் நிறுத்தி நாடதற் கேநயந்தெழுந்தனனே.'

ஸ்ரீ தகூரிண கைலாசபுராணம், திரிகோணாசல புராணம் ஆகியவற்றிலே சொல்லப்படும் விடயங்கள் இப்பாடற் பகுதியிலுஞ் சொல்லப்படுகின்றன. ஆயினும் விவரங்கள் சிலவற்றைப் பொறுத்தவரையில் முக்கியமான சில வேறுபாடுகள் உள்ளன. காலக்கிரம வரிசையிற் கயவாகுராசனைப் பற்றிய தனிப்பாடல் புராணங்கள் இரண்டிற்கும் இடைப்பட்ட காலத்திற்குரியதாகும். அது திரிகோணாசல புராணத்திலும் மிகவும் முற்பட்டது போலத் தோன்றுகின்றது. கயவாகு ராசன் கோகர்ணத்திற்குப் போய் ஆலய தரிசனஞ் செய்து, அந்தணர்களைப் பூசகர்களாகப் புதிதாக நியமனஞ் செய்து, பல தானதருமங்கள் வழங்கி, ஆலய வழமைகளைப் புனருத்தாரணஞ் செய்தான் என்பது கிடைக்கின்ற, அவனைப் பற்றிக் கூறும் நூல்கள் எல்லாவற்றிலுஞ் சொல்லப்படும் விடயமாகும். அது உண்மையான வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளை ஆதரமாகக் கொண்ட மரபுவழிக் கதைகளின் வழிவந்த ஐதீகமாகும். கோயிலுக்கு அரசன் வழங்கிய தேவதானத்தின் எல்லைகள் பற்றிய விவரங்கள் ஸ்ரீ தக்ஷிண கைலாச புராணத்திலே சாசன மரபுகளுக்கமையவே சொல்லப்படுகின்றன. ஆனால், அவை தனிப்பாடலிற் பெரிதும் விகாரமாகி விடுகின்றன. அதில் அவற்றின் எல்லைகள் மேற்கில் முன்னேஸ்வரம் வரையிலும், கிழக்கிலே வங்காளம் வரையிலும் பரந்துவிடுகின்றன. இவ்விடயந் தொடர்பாகத் தனிப்பாடல் மரபுவழியாக முன் சொல்லப்பட்டு வந்த விவரங்களை முற்றிலும் மாற்றிவிடுகின்றது.

வேறு பிரதானமான விடயங்கள் தொடர்பாகத் தனிப்பாடல் சில ஆதார பூர்வமான விடயங்களைக் குறிப்பிடுகின்றது போலத் தெரிகின்றது. வருமானங்கள் குறைந்து விட்டதாலும் ஆலய பரிபாலனத்தின் சீர்கேடுகளினாலும் நித்திய கருமங்கள் தடைப்பட்டன என்ற கருத்தினைப் பாடலிலுள்ள சில குறிப்புகள் உணர்த்துகின்றன. கயவாகு ராசன் நித்திய கருமங்களை நடாத்துவதற்கு 1,100 பொன் காசினைக் கோயிலில் முதலிருப்பாக வைத்தான் என்ற செய்தி சொல்லப்படுகின்றது. அரசனால் வழங்கப்பெற்ற தேவதானம் பற்றிய விவரங்களைப் பொறுத்தமட்டிலே முரண்பாடு காணப்படுகின்றது. தம்பலகாமத்திலே 1,350 அமணம் விதைப்புத் தரையான வயல்நிலத்தை அரசன் வழங்கினான் என்று திரிகோணாசல புராணங் கூறும். அது ஒரு மிகவும் மிகைபாடான கூற்றென்பது தனிப்பாடலின் குறிப்பினாலே தெளிவாகின்றது. "சத்த வாரிதி சூழ் தம்பை மாநகரின் அற்புதமுடனே **முப்பதவணம்** நெற்பயிர் விளையும் நிலமுமளித்து அற்புதமாக அரன் திருப்பூசை நட்புடனென்றும் நடத்துவீரென்றான்" என அதில் வருந் தொடர்கள் கவனித்தற்கு-ரியவை. முப்பது அவணம் வயல் நிலத்தை கயவாகு கோயிலுக்கு மானியமாக விட்டான் என்ற குறிப்பு மிகைபாடற்ற ஒன்றாகும்.

ஆலயத்தில் உபசாரஞ் செய்தற் பொருட்டு நாட்டியக்கலை பயின்றோர் முப்பத்திரண்டு பேரை நியமித்து, அவர்களுக்கு வேண்டிய நிலமானியங்களையும் அரசன் வழங்கினான் என்றுஞ் சொல்லப்படுகின்றது.

பங்குனித் திருநாள்

ஆகம முறைப்படி ஆறுகாலப் பூசை, பங்குனித் திங்கள் உத்திர நாளிலே தேர்த் திருவிழா, நித்தியமான தசதானம் என்பவற்றைச் செய்வதற்கான ஏற்பாடுகளையும் கயவாகுராசன் செய்தான். இவற்றைக் குறித்து ஸ்ரீ தக்ஷிண கைலாசபுராணம் மேல்வருமாறு வர்ணிக்கின்றது:

ஆகம நால் நெறிமுறையே உதயம் உச்சி அத்தமயம் ஆமம்அபரம் அத்தயாமம் ஓசைதரும் நாற்குலமும் இனிமை கூர உவமையிலா அரன்தனக்கும் உவகைசேர மாகவளப் புழைப் பணைக்கை முக்கணால் வாய் மதகளிற்றை முன்பூசை வழுத்தி – அந்த நாகநதி மதிமுடித்த கயிலை நாதர் நயந்த சிவார்ச்சனை நியதி நடத்துவித்தான். நடன விதம்தரும் பாத நளினத்தாற்கு நமனை உதைத்து எமையாள நயந்த நீலக் கொடி இடது புறமாகப் படகும் மேனிக் கோணமலை நாதருக்கும் கொண்டல் போலும் கடக லுழிக் கரிமுகன் முன்போகக் காளக் கடல் ஒலிப்ப பங்குனி உத்திரநாள் கன்னி மடமகளிர் கவரியிட மறையோர் வாழ்த்த வயங்கு திருநாள் உலகம் வாழச் செய்தான். சேர்ந்த நதித் துளிமுடி மேற்சேர்த்து மீண்டு சிவன் அடியை வணங்கி உள்ளம் தியானித்து ~அன்று தீர்த்தம் மறுத்து எழுமுகிலும் கனகம் பெய்ப்பு நிலைமையெனத் தசதானம் நிதமுஞ் செய்து பார்த்த திருவருட் பார்வை எம்பீரானைப் பணித்து விடைகொண்டு அனுரைப் ~ பதியுள் புக்கான் பூத்தரணி நிருபரெல்லாம் அதனைக் கேட்டுப்

ஆலயத் தொழும்புகளும் குடியிருப்புகளும்

குளக்கோட்டன் முன்பு செய்தவாறு கயவாகுராசனும் இந்தியாவிலிருந்தும் பல குடிகளை அழைத்து வந்து, அவர்களைத் திருகோணமலையிலே குடியிருத்தி, ஆலயத் தொழும்புகளைச் செய்வதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்தான் என்று சொல்லப்படுகின்றது. கோணேசர் கல்வெட்டிலே மேல்வரும் பகுதி உள்ளது:

குடிமைவரவு

"இரவிகுலமதனில் வரு கயவாகு மகாராசன் சோழவள நாட்டால் அழைப்பித்தது:-கொல்லன், குயவன், நாவிதன், ஏகாலி, வள்ளுவன் இவர்களி-லைந்துகுடி, இவர்களுக்குக் குடிநிலம், விளைபுலம் முதலான சருவகாரியமுங் கொடுத்துக் கோணேசர் கோயிற்குடிமையென்று திட்டம் பண்ணி அவரவர்க்கடுத்த வஸ்திர பூஷணங்களுங் கொடுத்து அரசனுரைத்த கட்டளை:- வன்னிபம், இருபாகை முதன்மை, தானம், வரிப்பத்து இவர்கள் சொன்ன கட்டளைப்படி நீங்கள் நடக்க வேண்டியது. இந்தக் குடிமைகள் சோழநாட்டிற் காராளர் குடிமையானதினால் நீங்கள் சகலரும் மானமாய் வைத்து நடத்த வேண்டியது. இது கனகசுந்தரப் பெருமாள் பத்ததியில் பதிப்பித்து முறையாக நடக்க வேண்டியது."²¹

கோயிலுடன் பந்தமாகி, அதன் காரணமாகச் சீவிதமான நிலங்களைப் பெற்றிருந்த குடிகள் சிலவற்றினைப் பற்றிய ஐதீகமொன்று **குடிமைவரவு** என்ற கோணேசர் கல்வெட்டின் பகுதிக்கு ஆதாரமாயிருந்திருந்தல் கூடும். அதிலே விவரிக்கப்படும் குடிகள் சோழ நாட்டால் வந்தவை என்றுஞ் சொல்லப்படுகின்றது.

கஜபாகு மகாராசனின் திருப்பணிகள்

கோணேசர் கல்வெட்டிலே மாணிக்கம் வரவு என்னும் பகுதியில் "அனுராசபுரியிற் கயவாகு மகாராசன் கோணேசர் கோயிலுக்கு மிருபாகை முதன்மைக்கு மெந்தக்காலத்துக்குஞ் செய் தொழும்பு திட்டம் பண்ணியவகை" என்றவொரு பகுதியும் உண்டு. அது மேல்வருமாறு உள்ளது:

> இது அரசனுரையறியவும் இராயர் பெயரும் மாணிக்கங்கள் பெயரும்

- புவிபுகழ் பொன்னவராயன் கொடுத்தது நாகரத்தின மாணிக்கம். தம்பிரான் ஏற்றுக் கொண்டது.
- செகமது புகழுஞ் சிதம்பரராயன் கொடுத்தது நவரத்தின மாணிக்கம். இராசர் ஏற்றுக் கொண்டது.
- கருணையங்கடலான் காலிங்கராயன் கொடுத்தது கனகரத்தின மாணிக்கம் வன்னிமையேற்றுக் கொண்டது.
- மதப்புவியென்னும் மகாகொம்பராயன் கொடுத்தது மரகதரத்தின மாணிக்கம். காராளர் ஏற்றுக் கொண்டது.
- சித்தசனிகர்க்குந் தென்னவராயன் கொடுத்தது வயிரரத்தின மாணிக்கம். மீகாமனேற்றுக் கொண்டது.

 திருவுறைமார்பன் செம்பகராயன் கொடுத்தது பளிங்குரத்தின மாணிக்கம். கம்மாளரேற்றுக் கொண்டது.

"இந்த மாணிக்கங்களை யேற்றுக் கொண்ட பேர்கள் தங்கள் மாணிக்கங்களுக்கு ஆடையாபரணமுடைக்கிசைந்த பட்டுவகை, குடிநிலம், விளைபுலம், மாடுகன்று ஆளடிமை கொடுத்து அரன்தொழும்பு செய்ய விடுவது.

எந்தெந்தக் காலத்தும் அந்தந்த வம்சத்து மனிதர் இப்படிச் செலவு கொடுத்து நடத்த வேண்டியது. இப்படிச் செலவு கொடுத்து நடத்தா-தவர்கள் வறுமையினாலும் நோயினாலும் இராச நெருக்கத்தினாலும் திரவியமிழந்து வம்சமற்று நரகத்துக்கு மேகுவார்களென்று அரசனாற் கூறப்பட்டது."

இந்தப் பகுதியிலே கோயிலிற் கடமை புரிவதற்கென்று சிலபேரைத் திட்டம் பண்ணியமை பற்றிச் சொல்லப்படுகின்றது. அவர்களின் இயற்பெயர்களன்றி விருதுப்பெயர்களே சொல்லப்படுகின்றன. மாணிக்கம் என்பது அவர்கள் அனைவருக்குமுரிய பட்டப் பெயராகும். மாணிக்கம் என்பது தேவரடியாருக்குரிய பட்டம் என்பது பொலநறுவையிலுள்ள வானவன் மாதேவீஸ்வரத்துச் சாசனம் ஒன்றினால் அறியப்படுகின்றது. எனவே மாணிக்கம் என்னும் பட்டத்தைக் கோணேசர் கோயிலிற் கடமை புரிந்த தேவரடியார்களுக்கும் வழங்குவது வழமை என்பது உணரப்படுகின்றது.

தேவரடியாரை நியமிப்பது தானத்தாரின் பொறுப்பாகும். தானத்தார் குளக்கோட்டனிடமிருந்து இராய பட்டம் பெற்றவர்கள் என்பது ஐதீகம். "இத்தனையும் தானத்தார் செய்வீரென்ன எழுகுடிக்கு இராயப்பட்டம் ஈந்தான் வேந்தன்" என்ற குறிப்பு கோணேசர் கல்வெட்டிற் காணப்படுகின்றது.²³

கோயிலிற் கடமை செய்வதற்கென்று தானத்தார் வழங்கிய மாணிக்கங்களை முதன்மை, வன்னிமை முதலானோர் ஒப்புக்கொண்டனர். அவர் களுக்கு வேண்டிய நிலபுலங்களையும் ஆளணிகளையும் உடுபுடவைகளையுங் கொடுத்து அவர்களை ஆதரிப்பது அவர்களின் பொறுப்பாகும். மாணிக்கங்கள் தொடர்பான ஏற்பாடு பற்றிக் கோணேசர் கல்வெட்டிலே காணப்படும் விவரங்கள் கோயிற் சாசனங்களில் உள்ளனவற்றைப் போல அமைந்துள்ளன. எனவே அந்நூலிற்கு மூலமான ஏட்டுப் பிரதிகள் சாசன வழக்குகளை அடிப்படையாகக் கொண்டவை என்று கருதுவதற்கு இடமுண்டு.

கஜபாகு மன்னனைப் பற்றி இதுவரை ஆராய்ந்தவற்றின் அடிப்படையிலே மேல்வரும் கருத்துகளை முன்வைக்கலாம். தனது தந்தையான விக்கிரமபாகுவைப் போல அவன் சைவசமயச் சார்புடைய மன்னனாக விளங்கினான் என்பதை **மகாவம்சம்** மூலமாக அறிகின்றோம். எனினும் அவன் சமரசப் போக்குடைய கொள்கைகளைக் கடைப்பிடித்தான். அவன் பௌத்த நிறுவனங்களுக்கும் இந்துசமயச் சார்புடைய நிலையங்களுக்கும் மானியங்களை வழங்கினான் என்பதை அவனுடைய காலத்துச் சாசனங்கள் மூலம் அறிய முடிகின்றது. அவனுடைய அரண்மனையில் வைதீகசமயச் சார்புடைய சடங்குகள் நடத்தப்பட்டன.²⁴ பிராமணருக்கும், பிரமதேயங்களுக்கும் சைவக் கோயில்களுக்கும் அவன் ஆதரவளித்தான்.

அவனுடைய சமயப் பணிகள் பற்றி மகாவம்சத்திலுஞ் சாசனங்களிலுங் காணப்படாத பல விவரங்கள் தமிழ் நூல்களில் உள்ளன. அவற்றிலே அவன் சைவசமயத்தைச் சேர்ந்தவன், அச்சமயத்திலே மிகுந்த அபிமானங் கொண்டவன் என்ற கருத்து வலியுறுத்தப்படுகின்றது. திருக்கோணேஸ்வரம் பற்றிய இலக்கிய மரபிலே குளக்கோட்டனுக்குச் சமமான மன்னனாக அவன் போற்றப்படுகின்றான். குளக்கோட்டனின் இயற்பெயர் மரபிலே பேணப்படவில்லை. ஆயினும் கயவாகு என்பவனின் இயற்பெயர் தமிழ் நூல்கள் எல்லாவற்றிலுமே காணப்படுகின்றது. அவனை அனுரை வேந்தனென்றும் அவை குறிப்பிடுகின்றன. அநுராதபுரம் கைவிடப் பெற்றுப் பல நூற்றாண்டுகள் கழிந்த பின்பும் தென்னிலங்கை வேந்தரை அனுரை மன்னரென்று சொல்வது தமிழ்ச்சாசன வழக்கென்பதும் இங்கு கவனித்தற்குரிய-தாகும். கயவாகு வேந்தனின் திருப்பணிகள் பற்றித் தமிழ் நூல்கள் வெறும் புனைகதைகளைக் கூறவில்லை. குளக்கோட்டனைப் போல அவன் கட்டடத் திருப்பணிகள் புரிந்ததாகச் சொல்லப்படவில்லை. குளக்கோட்டன் புரிந்த பணிகள் கோயிற் புனராக்கம் பற்றியவை. கயவாகு செய்த கருமங்கள் ஆலயசேவைகளின் புனருத்தாரணம் பற்றியவை.

அயல்நாட்டிலிருந்தும் அந்தணரை வரவழைத்து அவர்களுக்கு முதன்மைப் பட்டங் கொடுத் தமை, ஆலய சேவைகளையும் ஆலய தர்மங்களையும் புனருத்தாரணம் பண்ணியமை, கோயிலுக்கு முதலிருப்பாகப் பொன் வழங்கியமை, தேவதானங்களை உருவாக்கியமை போன்ற பொதுவான, வழமையான விடயங்களே அவனைப்பற்றி இந்நூல்களிற் கூறப்படுகின்றன. அவனுடைய சாசனங்களைப் பற்றியுஞ் சொல்லப்படுவதால் அவனைப் பற்றிச் சொல்லப்படும் விவரங்கள் சிலவற்றுக்குச் சாசனங்கள் ஆதாரமாய் அமைந்திருத்தல் கூடும்.

அடிக்குறிப்புகளும் விளக்கவுரைகளும்

- S.Paranavitana, "Kahambiliyava (Kavudulu-vava) Slab-Inscription of Vikramabahu I", EZ. Vol 5, No. 39, pp. 404-408.
- C.W.Nicholas, "Civil wars and The Emergence of Parakramabahu the Great", *University of Ceylon History of Ceylon*, Volume I Part II Ed.S.Paranavitana, University Press, Colombo, 1960, p. 440.
- Sirima Kiribamune, "The Royal Consecration in Medieval Sri Lanka: The Problem of Vikramabahu I and Gajabahu II", *The Sri Lanka Journal of South Asian Studies* Vol. I, No.1, June 1976, University of Jaffna, pp.12-32.
- "ததா தேஸாந்தரா ராஜகுமாரே பாபதிட்டினோ கஜபாஹு மஹுபாலோ ஆனாபிய ஸகண்டகம் ராஜரட்டம் அகாஸி இதி ஸுணித்வானோ" சூளவம்சம் 70:53-54.
- 5. C.W.Nicholas, "Civil wars....", UCHC, Vol I, pt.2, p. 443.
- 6. மேலது.
- 7. மேலது, ப. 448
- 8. Samgamu Vihara Rock Inscription, EZ., IV, p. 7.
- 9. C.E. Godakumbura, "Kapuruvaduoya Pillar-Inscription of Gajabuhu II", EZ, Vol. v, pp. 394-400.
- 10. இச்சாசனத்தின் முற்பகுதியின் வாசகம் மேல்வருமாறு உள்ளது: "ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ ஜெய பாஹு "தெவற்கு யாண்டு 24 ஆவது ஜயங்கொண்ட சலாமேகச் சதுர்வ்வேதி மங்கலத்து இழவுபட்ட வயலும் யத்தாலையும் வல்லபர் பக்கல்நின்றும் வாங்கி ப்ராஹ் மணற்கே தானம் பண்ணினார்." "A Grant to the Brahmins from Kirindagama", Ceylon Tamil Inscriptions, Ed.A.Velupillai, Peradeniya, 1971, pp. 27-3.
- 11. A.Velupillai, "Two Inscriptions from Kantalai", *Ceylon Tamil Inscriptions* Part 2 Ed.A.Velupillai, Peradeniya, 1972, pp. 37-38.

- 12. கங்காதடாகம் ஆகந்த்வா மஹீபதி ராஜதானிம் கரித்வான நிவஸி ஸோ தஹிம் சுகம் " "கங்காதடாகத்திற்குப் (கந்தளாய்) போய், அங்கு இராசதானி அமைத்து, அதிற் சுகமாக மன்னன் வாழ்ந்தான்." கந்தளாயினை இராசதானியாக அமைந்து, அங்கு கஜபாகு தங்கியிருந்தான் என்று மகாவம்சம் கூறுகின்றமை கவனித்தற்குரியது.
- 13. திருநகரச் சருக்கத்தில் 91 முதல் 110 வரையான பாடல்கள் கயவாகுராசனைப் பற்றியவை. தக்ஷிண கைலாச புராணம் பகுதி 11, வெளியீடு இந்து கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம், 1995, பக். 135-145.
- 14. கோணேசர் கல்வெட்டு கவிராசவரோதயன் இயற்றியது பதிப்பாசிரியர் பண்டிதர் இ.வடிவேல், வெளியீடு: இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம், கொழும்பு, 1993, பக். 99-101, 102-103, 109.
- 15. கயவாகுப்படலம், பூசனைப்படலம், நைமித்திகப்படலம் ஆகிய மூன்றும் கயவாகுவைப் பற்றியனவாகும். திரிகோணாசல புராணம் யாழ்ப்பாணம் வண்ணைநகர் பரத்துவாசி உயர் திரு.ஆ.சண்முக இரத்தின ஐயரால் 1909 ஆம் ஆண்டு பதிப்பிக்கப்பட்ட நூலின் மறுபதிப்பு, வெளியீடு: இந்து கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம், கொழும்பு, 1997, பக். 302-351.
- 16. தக்ஷிண கைலாச புராணம் பகுதி II, திருநகரச்சருக்கம், செய்யுள்கள் 99-101, ப.139-140, கயவாகு பற்றிக் கோணேசர் கல்வெட்டிலுள்ள தனிப்பாடலில் அரசனால் வழங்கப்பெற்ற தேவதானம் பற்றிய விவரங்கள் விகாரமாகியுள்ளன. தேவதான எல்லைகள் அதிலே மேல்வருமாறு மிகைபாடாகக் கூறப்படுகின்றன:

'படவர வசைக்கும் பரமர் கோணேசர்க்கு அடன்மிகு பூசைக் காடகம் போதா தரமுறு நாடுந் தான் போதாதெனத் திடமொடு கொடுக்கச் சிந்தையுள் நினைந்து வரவுறு வடக்கு வருகரம்பகமாந் திரமுறு மேற்குச் சிறந்த முனீச்சரம் தரைபுகழ் தெற்குச் சங்கமக் கண்டி உரமிகு கிழக்கு உகந்த வங்காளம் ஏற்றுகை கோணை யிறைவனுக்காமென நாற்றிசைச் சூலமும் நாலுகால் நாட்டி....'

கோணேசர் கல்வெட்டு, வெளியீடு: இந்துசமய, கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம், 1993, ப. 100.

17. கயவாகுவைப் பற்றிய பாடலில் இது மேல்வருமாறு வர்ணிக்கப்படுகின்றது:

'இலைகாய் கனிபூ இரணியம் நெல்முதல் விலைபெறு சரக்கின் மிகுந்த வாதாயம் பலபொரு ளெதுவும் பத்தினுக் கொன்று நிலைபெறக் கோணை நிமலாக் களிப்பீா் வாய்மையா யிப்படி வழங்குவீராகில் தீமை வராது இருநிதி சேரும் தாமே யிதற்குத் தவறிழைப்பாா்கள் ஆமையாய்ப் பிறந்தே அலைகுவா் தாமே

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org பத்துப் பங்காக்கிப் பாங்குட னெட்டும் அத்தர் அறைமுதலாகிய இருப்பாம் மற்றிரு பங்கு மறையோர்க்காகும்.' *மேலது.*

- 18. **திரிகோணாசல புராணம்**. இந்துசமய, கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம், கொழும்பு 1997, பக். 342-344.
- 19. ஸ்ரீ தக்ஷிண கைலாசபுராணம் பகுதி II, 1995, திருநகரச் சருக்கம் செய்யுள்கள் 102, 103, 110.
- 20. மேலது.
- 21. கோணேசர் கல்வெட்டு, 1993, ப.100.
- 22. மேலது, பக்.102-3.
- 23. மேலது, ப. 54.
- கஜபாகுவின் முன்னிலையில் இருந்த பிராமண சிரேஷ்டரைப் பற்றி மேல்வருங் குறிப்பு மகாவம்சத்தில் உண்டு:

தம்மஹுபசம்பட்டோ விப்பஸேட்டோ பி தம்கனே

ததேவாவோச வசனம் தம் மங்களசம்ஹதம்

"அதே சமயத்திலே அரசனின் சமீபத்தில் நின்ற பிராமணோத்தமர் அதனை ஒப்புக் கொண்டு மங்களமான வசனத்தைச் சொன்னார்." கு**ளவம்சம்** 67:29.

11

கலங்க மாகன்

மட்டக்களப்புத் தேசத்து மரபுகள்

1. சமயத் தகராறுகளும் மாகனுடைய கொள்கைகளும்

பொலநறுவையினை இராசதானியாகக் கொண்டு ஆட்சிபுரிந்த அரசருட் கலிங்க மாகன் இறுதியான அரசனாவான். மகாவம்சம், பூஜாவலிய, ஹத்தவனகல விஹாரவம்ஸ(ம்) முதலான நூல்களில் அவனைப் பற்றிய விவரங்கள் உண்டு. மட்டக்களப்பு பூர்வசரித்திரம் என்ற நூலிலே மாகோன் என்னும் அரசனைப் பற்றிய குறிப்புகள் பலவிடங்களிலே காணப்படுகின்றன.¹ தமிழ் நூல்களில் அது ஒன்று மட்டுமே அவனைப் பற்றிச் சொல்கின்றது. மாகனைப் பற்றிய ஆராய்ச்சிகள் எல்லாம் இலக்கியக் குறிப்புகளை மட்டுமே ஆதாரமாகக் கொண்டவை. அவனுடைய காலத்தன என்று கொள்ளக்கூடிய தொல்பொருட் சின்னங்கள் எதுவும் இதுவரை அடையாளங் காணப்படவில்லை. அவனால் வழங்கப்பெற்ற நாணயங்களோ, முத்திரைகளோ, சாசனங்களோ இதுவரை கிடைத்தமைக்கான குறிப்புகள் இல்லை.

பாளி நூல்களும் சிங்கள நூல்களும் பெருங்கேடுகளுக்குந் துன்பங்-களுக்கும் ஏதுவாகவிருந்த வல்லாளனாக மாகனை வர்ணிக்கின்றன. அவனுடைய ஆட்சியின் விளைவாகப் பொலநறுவை இராசதானியின் ஆதிபத்தியஞ் சிதைவுற்றது. அநுராதபுரம், புலத்திநகரம் ஆகியவற்றை மூலத்தானங்களாகக் கொண்ட சங்கத்தார் பீடங்கள் நிலைகுலைந்தன. பொலநறுவைக் காலத்திலே அதிகாரஞ் செலுத்திய அரச பரம்பரையினரும் அதிகார வர்க்கமும் வரலாற்றி-லிருந்தும் முற்றாகவே ஒதுங்கிவிட்டனர்.² மாகனுடைய ஆட்சிமுடிந்த பின் அவற்றிலுள்ள அரண்மனைகள், மாடமாளிகைகள், கூடகோபுரங்கள், கோயில்கள்,

கலிங்க மாகன்

பெரும்பள்ளிகள் முதலிய யாவுங் கைவிடப்பெற்றுப் பாழடைந்த நிலையிலே காணப்பட்டன. காலப்போக்கிலே அவை இடிந்து வீழ்ந்து மண்மேடுகளாகின. இலங்கையின் வடமத்திய பகுதியிலே பரந்துள்ள வரட்சி வலயத்திலுள்ள பெருங்குளங்களும் அவற்றின் கால்வாய்களும் பாழாகிவிட்டன. மலேரியா நோய் பரப்புகின்ற நுளம்புகள் இவற்றிலே உற்பத்தியாகிப் பெருகியதாற் சமுதாயம் நலிவுற்றது; ஜனசஞ்சாரம் அருகிவந்தது. இவற்றுக்கெல்லாம் மாகனும் அவனது படைகளுமே முற்றிலும் பொறுப்பானவர்கள் என்று கொள்ள முடியாது. ஆயினும், அவனுடைய ஆட்சியும், அவன் பின்பற்றிய கொள்கைகளும் இலங்கை வரலாற்றில் ஒரு பெருந் திருப்பத்தை ஏற்படுத்திவிட்டன என்பது மறுக்க முடியாத ஒன்றாகும். அவற்றினாலே பெருங்கேடுகளுங் கசப்புணர்வுகளும் ஏற்பட்டன என்பதும் சமகால நூல்கள் மூலம் அறியப்படும் அம்சமாகும். மாகன் கடைப்பிடித்த கொள்கைகள் முன்னைய அரசரின் கொள்கைகளிலிருந்து வேறுபட்டிருந்தன. மகாவம்சத்தின் மேல் வரும் பகுதி மாகனைப்பற்றி அதன் நூலாசிரியர் கொண்டிருந்த கசப்புணர்வுகளைப் பிரதிபலிக்கின்றது:

இலங்கை வாசிகள் புரிந்த அளவிலாத தீவினைகளின் விளைவாக, இலங்கையின் பாதுகாப்பிற்குப் பொறுப்பான காவற்றெய்வங்கள் தங்கள் கடமையைக் கைவிட்டன. அதனால், பொய்ச் சமயத்திலே அபிமானங் கொண்டவனும், அரச தர்மத்துக்கு விரோதமான செயல்களைப் புரிவதிலே இன்பங் காண்பவனும், அநீதி புரிவதில் ஈடுபாடு கொண்டவனும் காலிங்க வம்சத்திலே தோன்றியவனுமாகிய மாகன் 24,000 போர்வீரர் அடங்கிய படைக்குத் தலைவனாகி, கலிங்க தேசத்திலிருந்தும் வந்து இலங்கையைக் கைப்பற்றிக் கொண்டான். அவன் கருணை முதலான குணங்கள் என்னும் நற்பயிர்களைப் பொசுக்குங் காட்டுத்தீ போன்றவன். இரவிலே மலர்ந்து விளங்கும் தாமரைக்கு ஒப்பான மேதகு தர்மத்தை ஒடுக்கும் வெய்யோன் போலானவன். அளப்பரிய மோகத்தினால் அவனுடைய சிந்தனாசக்தி முடங்கியிருந்தது.³

கவிநயம் பொருந்திய இந்த வர்ணனையிலே மாகனைப் பற்றிய சில வரலாற்றுக் குறிப்புகளும் நூலாசிரியரின் கருத்துகளும் அடங்கியுள்ளன. அதில் மேல்வரும் அம்சங்கள் உண்டு: மாகன் காலிங்க வம்சத்தவன்: கலிங்க தேசத்திலிருந்தும் வந்தவன்; அவன் பௌத்த சமயத்திற்கு விரோதமானவன்; அவனடைந்த வெற்றிகளின் பயனாகப் பௌத்த சாசனத்திற்கும் இராச்சியத்திற்கும் பெருங்கேடுகள் ஏற்பட்டன.

பதின்மூன்றாம், பதினான்காம் நூற்றாண்டுகளில் எழுதப்பெற்ற சிங்கள, பாளி நூல்களின் ஆசிரியர்கள் மாகனைப் பற்றியும் அவனது படைகளைப் பற்றியுங் கூறுகின்றனவற்றிலே ஒரு தெளிவற்ற தன்மை காணப்படுகின்றது. அவன் கலிங்க தேசத்தினின்று 24,000 படைவீரர் சகிதம் இலங்கைக்கு வந்தானென்று **மகாவம்சம்** கூறுவதை முன்பு அவதானிக்க முடிந்தது. ஆனால், அதேநூலில் மூன்றிடங்களில் அவனுடைய படைகள் கேரளர் என்றும், ஆறு இடங்களிலே தமிழர் என்றும், ஒரு சந்தர்ப்பத்திலே கேரளருந் தமிழரும் என்றுஞ் சொல்லப்படுகின்றது.⁴ கேரளருந் தமிழரும் மாகனுடைய படைகளிலே சேவை புரிந்தனர் என்பது இவற்றினாலே தெளிவாகின்றது. எனினும் **மகாவம் சம்** கூறுவதுபோல் மாகன் கலிங்க தேசத்தினின்றும் வந்தானென்று கொள்வோமாகில் எவ்வண்ணமாக மலையாளருந் தமிழரும் அவனுடைய படையிற் சேர்ந்து கொண்டனர்?என்ற வினா இயல்பாகவே எழுகின்றது. இதனைக் குறித்து மூலாதாரமான நூல்களின் ஆசிரியர்கள் எதுவிதமான சிந்தனையுங்கொண்டிருந்ததாகத் தெரியவில்லை.

காலிங்கமாகன் காலிங்க வம்சத்தவன், காலிங்க தேசத்தவன் எனக் கூறும் மகாவம்சம் ஒரிடத்திலே அவனையும் அவனுக்கு அனுசரணையாகவிருந்த ஐயபாகு என்பவனையுந் தமிழரசர் என வர்ணிக்கின்றது. இது ஒரு முரண்பாடான கூற்றாகும். அவனுடைய படைகளிற் பெரும்பான்மையுங் கேரளருந் தமிழரும் அடங்கியதன் காரணமாகக் காலிங்க வம்சத்தவனான மாகனை எவ்வாறு தமிழரசனொருவனாகக் கொள்ள முடியும்? நவீன காலத்து ஆராய்ச்சியாளரும் இதனைப் பற்றி ஆராய்வு நோக்கிலே சிந்தித்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. மாகனைப் பற்றிய சில பிரதானமான அம்சங்கள் பாளிநூல்களிலும் சிங்கள நூல்களிலும் இடம்பெற-வில்லை என்று கொள்ள முடிகின்றது. அவன் ஒரு படையெடுப்பாளன் என்ற கருத்தையே அவை வலியுறுத்துகின்றன. இனம் சம்பந்தமான கருத்துகளினாற், பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டுள்ள இக்கால வரலாற்றாசிரியர்கள் விரும்பியோ விரும்பாமலோ மாகனுக்கெதிரான போர்களை இனப்போர்களாக வாசகர்கள் கொள்ளத்தக்க வகையிலே சித்திரித்துள்ளனர்.

அவன் காலிங்க குலத்தவன் என்ற மரபினை ஆதாரபூர்வமான ஒன்றாகக் கொள்ளுமிடத்துப் பொலநறுவைக் காலத்து அரசர் பலரோடு அவனைத் தொடர்புபடுத்திப் பார்க்க வேண்டும். புலத்திநகரத்து மன்னரிற் பலர் ஒரு வழியிலே கலிங்கதேசத் தொடர்புடையவர்கள். இலங்கை மன்னர்கள் ஏற்படுத்திய மணத்தொடர்புகளின் விளைவாகக் காலிங்க குலத்தவர் அரசுரிமை பெற்றனர். முதலாம் விஜயபாகுவின் (1055-1110) பட்டத்தரசியான திரிலோக சுந்தரி கலிங்கதேசத்து இளவரசியானவள். அவளுடைய மகனாகிய விக்கிரமபாகு 22 வருடங்கள் (1111-1132) பொலநறுவையிலிருந்து ஆட்சி புரிந்தான். அவனுடைய மகனாகிய கஜபாகு 21 வருடங்கள் (1133-53) பொலநறுவையில் அதிகாரம் பெற்றிருந்தான். விக்கிரமபாகு பௌத்த சாசனத்துக்கு விரோதமான கொள்கைகளைக் கடைப்பிடித்தான். பௌத்த கோயில்களினதும் பெரும்பள்ளி-களினதும் உடைமைகளைக் கவர்ந்தானென்றும் விகாரங்களைத் தனது போர்வீரர்களுக்கு வசிப்பிடங்களாகக் கொடுத்தானென்றும் மகாவம்சம் கூறுகின்றது. அவனுடைய தாயாரான திரிலோகசுந்தரியின் செயல்களும் மனோபாவமும் சங்கத்தாருக்கு ஒவ்வாதனவாயிருந்தன. ஒரு சமயத்திலே அவளின் செயல்களையுற்று வேதனையடைந்த சங்கத்தவர் மன்னனுக்கு முறைப்பாடு செய்தனர். அதன் விளைவாக விஜயபாகு அவளைப் பகிரங்கமாகத் தண்டித்துச் சங்கத்தாரைத் திருப்திப்படுத்தினான். சமய சம்பந்தமான விடயங்களில் அரண்மனையிலே கருத்து வேற்றுமைகளும் விரிசலும் முதலாம் விஜயபாகுவின்

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

கலிங்க மாகன்

். இது நாலகப் பிரிஷ பாழக்சு நாலக சேனை 247 யாழிப்பதனாற்க

காலத்திலேயே தோன்றிவிட்டன என்று கருதலாம். புலத்தி நகரிலே கலிங்க தேசத்திலிருந்தும் வந்த பிரதானிகளும் அரச குடும்பத்தவரும் பலர் தங்கியிருந்தனர். சைவர்களான அவர்களிற்சிலர் அரசனுக்குஞ் சங்கத்தாருக்கும் இடையிலான சம்பிரதாயபூர்வமான வழமைகளைப் புரிந்து கொள்ள முடியாதோராய் இருந்தனர். அத்தகைய மனப்பான்மை சங்கத்தாரிடையிலுங் காணப்பட்டது. விஜயபாகுவின் மரணத்தின் பின்பு இந்த வேற்றுமைகள் தகராற்றில் முடிந்தன.

விஜயபாகு இறந்தபின் அரண்மனையிலுள்ள அதிகாரிகளுஞ் சங்கத்தவருங் கூடி ஆட்சியுரிமை குறித்துச் சில ஏற்பாடுகளைச் செய்தனர். முன்னைய அரசனின் இளைய சகோதரனாகிய ஜெயபாகுவை அரசனாக முடிசூட்டினார்கள். அச்சமயத்திலே யுவராசனாக விக்கிரமபாகு பதவி பெற்றிருக்க வேண்டும். ஆனால், அவனுடைய உரிமையைப் புறக்கணித்துவிட்டு, வழமைக்கு மாறாக விஜபாகுவின் மருமகனாகிய மானாபரணனுக்கு யுவராச பதவிக்குரிய பட்டத்தை வழங்கினார்கள். இதற்கான காரணங்களை மகாவம்சம் கூறவில்லை. சமயப்பகையே இதற்குக் காரணமாயிருந்ததென்று கொள்வதற்குத் தகுந்த காரணமுண்டு. விக்கிரமபாகு பௌத்த சமயத்திற்கு விரோதமானவன் என்ற எண்ணத்தினாற் சங்கத்தவர் அவனது உரிமையை மறுக்குந் திட்டத்திற்கு ஆதரவாயிருந்தனர் என்றுங் கருதலாம். விக்கிரமபாகு சைவசமயத்தைச் சார்ந்தவன் என்று கொள்வதற்கு அவனுடைய கனும்பிலியாவக் கல்வெட்டு ஆதாரமாகும். அது கண்டன் பிளந்தன் வல்லன் என்ற படைவீரனுக்கு வழங்கப்பெற்ற நிலமானியத்தைப் பற்றியதாகும். அதன் ஆரம்பப் பகுதி விக்கிரமபாகுவைப் பற்றிய மெய்க்கீர்த்தியாகும். சமஸ்கிருத மொழியிலுள்ள அந்தப் பகுதியிற் காணப்படும் வர்ணனைகளிற் பௌத்த சமயம் பற்றிய குறிப்பொன்றும் இல்லை. இந்துசமய மரபிலுள்ள வர்ணனைகளே அரசனைப் பற்றியனவாய் வருகின்றன. அவன் இராசநாராயணன் என்றும் பார்வதீபதியிடமிருந்து ஆசீர்வாதம் பெற்ற மகாவிருஷ(பன்) என்றும் அதிலே போற்றப்படுகின்றான். இதனால் விக்கிரமபாகு சமய நம்பிக்கைகளைப் பொறுத்த வரையிலே சைவனாயிருந்தான் என்பது உணரப்படும். அவனுடைய மகனாகிய கஜபாகுவும் சைவசமயச் சார்புடையவனாக விளங்கினான்.

மாகன் பின்பற்றிய கொள்கைகளைப் பொறுத்தவரையில் அவை பொலநறுவை இராசதானியிலே முற்காலத்திற் காணப்பட்ட சில முரண்பாடுகளை மூலமாகக் கொண்டவை என்று கருதுவதற்குத் தகுந்த காரணமுண்டு. இது **மகாவம்சம்** முதலான நூல்களிலே வெளிப்படையாகக் கூறப்படாத ஒன்றாகும். அது அக்கால வரலாற்றுப் போக்கினையும் மூலாதாரங்களிலே காணப்படுங் குறிப்புகளையும் ஆராய்ந்து மதிநுட்பத்தினால் உய்த்துணரப்படுவது. முதலாம் பராக்கிரமபாகுவின் பின் ஆட்சி புரிந்தவர்களிற்பலர் கலிங்க வம்சத்தவர் என்பதுங் கவனித் தற்குரியது. மிகுந்த ஆற்றல் பொருந்திய மன்னனாக விளங்கிய நிசங்கமல்லன் (1187-1196) கலிங்க வம்சத்தவன்: கலிங்க தேசத்து ஜயகோப மகாராசனும் பார்வதி தேவியுந் தனது பெற்றோர் என்று அவன் தனது சாசனங்க-ளிலே குறிப்பிட்டுள்ளான். அவனுடைய பட்டத்தரசியான கல்யாணவதியுங் காலிங்கவம்சத்தைச் சேர்ந்தவள். இலங்கை மீதான ஆட்சியுரிமை காலிங்க வம்சத்தவர்க்கே உரியதென்றும் அவ்வம்சத்தைச் சேர்ந்தவர்களையே அரசராக முடிசூட்ட வேண்டுமென்றும் அவனுடைய சாசனங்களில் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது. நிசங்கமல்லன், காலிங்க மாகன் ஆகியோருக்கு இடைப்பட்ட காலத்திற் பொலநறுவையில் அரச பதவியைப் பெற்ற பதினொருவருட் பதின்மர் கலிங்கர் என்பது குறிப்பிடத் தக்கவொன்றாகும்: அவர்களிற் பெரும்பான்மையோர் நிசங்கமல்லனின் உறவினராவர். எனவே, காலிங்க வம்சத்தவன் என்று சொல்லப்படும் மாகன் பொலநறுவை அரசியலுக்கு அன்னியமானவன் அல்லன். அவனைத் தமிழரசனென்று **மகாவம்சம் கூறுவது** மர்மமாகவே உள்ளது.

மாகன் பொலநறுவையிலிருந்து ஆட்சிபுரிந்த ஏனைய காலிங்க வம்சத்தவ-ரிலிருந்தும் பல அம்சங்களில் வேறுபட்டிருந்தான். அவன் நெடுங்காலம், 40 ஆண்டுகள் வரையான காலப்பகுதியில், ஆட்சி புரிந்தான் என்ற குறிப்பினை ஒப்புக்கொள்வோமாகில் முதலாம் விஜயபாகுவிற்குப் பின் ஆட்சிபுரிந்த அரசருள் வேறெவரும் அவ்வளவு காலம் ஆட்சி புரியவில்லை." புலத்திபுரத்தை மையமாகக் கொண்டு மாகன் தனது ஆதிக்கத்தை இலங்கையின் வடபகுதியிலும் கிழக்குப் பகுதியிலும் உறுதிப்படுத்திக் கொண்டான். பௌத்த சமயந் தொடர்பான கொள்கையிற் கலிங்கரிடையே மிகுந்த வேற்றுமைகள் காணப்பட்டன. விக்கிரமபாகு பௌத்த சமயத்திற்கு விரோதமான செயல்களைப் புரிந்தான். ஆனால், நிசங்கமல்லன் பௌத்தனாகவுள்ள ஒருவனையே இலங்கையில் அரசனாக முடிசூட்ட வேண்டும் என்று சொல்லுமளவிற்கு அச்சமயத்தின் தீவிரமான ஆதரவாளனாக விளங்கினான். காலிங்க மாகனின் கொள்கைகள் விக்கிரமபாகு கடைப்பிடித்தவற்றை ஒத்தனவாகும். மாகனும் அவனுடைய ஆதரவாளரும் மிகவுந் தீவிரமாகச் செயற்பட்டனர். அந்தத் தீவிரத்துக்கு ஏதுவான காரணங்கள் வெளிப்படையாகத் தெரியவில்லை. அவை ஊகித்து அறியப்படுவனவாகவே உள்ளன. அந்த ஊகங்கள் காலச் சூழ்நிலைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டவை.

மாகன் இலங்கைமீது படையெடுத்துச் சென்ற காலத்தில் அவனது படையிலே 24,000 படைவீரர்கள் இருந்தனரென்று மகாவம்சம் கூறும்.¹² அவன் பொலநறுவையைக் கைப்பற்றிய பின் தனது படைபலத்தை மேலும் அதிகரித்துக் கொண்டான். அவன் தனது ஆதிக்கத்தினுள் அடங்கிய பகுதிகளிலே படைநிலைகளை அமைத்திருந்தான் என்று சிங்கள, பாளி நூல்களிலே கூறப்பட்டுள்ளது. வலிகாமம், ஊராத்துறை, கொட்டியாரம், திருக்கோணம், கந்தளாய், கட்டுக்குளம், பதி(பதவிய), மன்னார். மாதோட்டம், இலுப்பைக் கடவை, **மானாமத்த, புலச்சேரி, தேவரபட்டினம்** என்பன அத்தலங்களாகும்.¹³ இவற்றுட் பெரும்பாலானவை இலங்கையின் வடக்கு, வடகிழக்குப் பகுதிகளில் அமைந்திருந்தன. இவற்றுட் சில கரையோரப் பகுதிகளில் இருந்தமையால் மாகன் வெளிநாடுகளிலிருந்து அச்சுறுத்தல்களை எதிர்நோக்கினான் என்று கருதலாம். இரண்டாம் பராக்கிரமபாகு அவனுக்கெதிராகப் போர்புரிந்த சமயத்திலே மாகனிடம் 44,000 போர்வீரர் அடங்கிய படை இருந்ததென்று மகாவம்சம் கூறும்.¹⁴ போரின் விளைவாக மாகன் பொலநறுவையிலிருந்து வெளியேறிவிட்டான் என மகாவம்சம் கூறினும் அக்கூற்று எவ்வளவிற்கு நம்பகரமானது என்பது தெரியவில்லை. அது ஒரு மிகைபாடான, ஆதாரமற்ற குறிப்பாகலாம். அப்போரின் பின்பும் மாகன் தொடர்ந்தும் அதிகாரஞ் செலுத்தி வந்தான்.

மாகனும் அவனது ஆதரவாளரும் பௌத்த சமயத்திற்கு விரோதமாக மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகள் கடுமையானவை; மிகவுந் தீவிரமானவை. அவர்கள் கோயில்களதும் பெரும்பள்ளிகளதும் உடைமைகளைக் கவர்ந்தனர். முன்பு விக்கிரமபாகு, தாட்டோபதீசன் ஆகியோரும் இவற்றைச் செய்தனர். ஆயினும், அவர்கள் செய்யாத சில கருமங்கள் மாகனுடைய ஆட்சியில் நடைபெற்றன. அவனுடைய காலத்திலே "பொய்ச் சமயத்திலே புகுமாறு குடியானவர்களை வற்புறுத்தினார்கள்" என்ற குற்றச்சாட்டை மகாவம்சத்திலே காணமுடிகின்றது. அவர்கள் "பிரபல்லியமான நூல்களின் ஏட்டுச்சுவடிகளைக் கட்டவிழ்த்து இங்கும் அங்குமாக வீசினார்கள்" என்றுஞ் சொல்லப்படுகின்றது. "இலங்கைத் தீவிலிருந்த இணையிலாத ஆகம நூல்கள் பலவற்றை அன்னியரான பகைவர்கள் அழித்தொழித்தனர்" என்று வேறொரிடத்திலே மகாவம்சத்திற் கூறப்பட்டுள்ளது. பௌத்த சமயத்தை வேரோடு களைந்துவிட வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் மாகனது ஆதரவாளரிற் சிலர் செயற்பட்டனர் என்று கருதுவதற்கு இடமுண்டு. அந்தச் சமயத்தின் பிரதான அம்சங்களான சங்கத்தார் பீடங்கள், பெரும்பள்ளிகள், ஆகம நூல்கள் முதலானவை தாக்குதல்களுக்கு இலக்கானமை கவனித்தற்-குரியதாகும். சங்கத்தாரின் வதிவிடங்களான பெரும்பள்ளிகளைப் படைகளுக்குப் பாசறைகளாக அமைத்துக் கொடுத்தனர். கோயில்கள், பெரும்பள்ளிகள் ஆகியவற்றின் மானியங்களான நிலபுலங்களையுங் கவர்ந்து கொண்டனர். இவ்வாறான சூழ்நிலையில் அநாதரவான நிலையிற் காணப்பட்ட சங்கத்தார், தந்த தாதினையும் ஆகம நூற் சுவடிகளையும் எடுத்துக்கொண்டு மலைய தேசத்திற்கும் தென்னிலங்கைக்குந் தப்பிச் சென்றார்கள்.

மாகனும் அவனுடைய ஆதரவாளரிற் சிலரும் சமகாலத்திலே கர்நாட-கத்திலும் தெலுங்கு தேசத்திலும் வேகமாகப் பரவிய வீர சைவத்தினாற் கவரப்பட்டிருத்தல் கூடும். வர்ணாசிரம தர்மங்களையும் மரபுவழியான சமூக சிந்தனைகளையும் ஒதுக்கிவிட்ட வீரசைவர் தீவிரமான பக்திமார்க்க நெறியாளராகக் காணப்பட்டனர். தென்னிந்தியாவிலே வீரசைவர் சமணரோடு வாதம் புரிந்து, தகராறுற்று, அவர்களோடு மோதல்களில் ஈடுபடலாயினர். இலங்கையில் மாகனது ஆட்சியிற் பௌத்த சமயத்திற்கு எதிராக நடைபெற்ற கருமங்கள் சமகாலத் தென்னிந்தியத் தீபகற்பத்தின் சில பகுதிகளில் நடைபெற்ற கருமங்கள் சிலவற்றின் தாக்கத்தினால் ஏற்பட்டனவாதல் கூடும். இவ்வாறு கருதுவதற்கு மாகோனைப் பற்றி மட்டக்களப்பு பூர்வ சரித்திரத்தில் வரும் குறிப்புகள் ஆதாரமாகின்றன. காலிங்க மாகனையே அந்நூல்மாகோன் என்று குறிப்பிடுகின்றது என்பதற்குத் தகுந்த காரணங்கள் உள்ளன. அந்நூலிலே மாகோனைப் பற்றி மேல்வருமாறு சொல்லப்படுகின்றது:

....பின்பு கலிங்க தேசம் சென்ற வேவுகாரர் அந்நகரஞ் சேர்ந்து கலிங்க தேசத்தை அரசுபுரியும் மனுவரதனிடம் கொடுத்து இரு கரங்களையும் கூப்பி நின்றனர். மனுவரதன் திருமுகத்தை வாசித்துத் தனது மூன்றாம் புத்திரன் மாகோனை அழைத்து சங்கற்பங் கூறி இரண்டாயிரம் பேர் கொண்ட சைனியங் கொடுத்து இலங்கை முற்றிலும் தமிழ் மதம் வளரச் செய்து மட்டக்களப்பையும் சுகதிரனுக்குப் பட்டங்கட்டி வரும்படி திட்டஞ் செய்து அனுப்பிவிட்டனர். மாகோனும், படைவீரரும் வேவுகாரரும் யுத்தப்படகிலேறித் தென்சமுத்திரஞ் சேர்ந்து மணிபுரத்திலிறங்கி அந்நகரத்து நாகர்குல அரசனைக் கண்டு சோழன் செய்த நிபந்தனைகளை விசாரித்து மட்டக்களப்பில் வந்து கலிங்க குலத்துச் சுகதிரனைக் கண்டு குலமுகமன் கொண்டாடி விருந்துண்டு தினசிங்கன் மனைவி மக்கள் அவன் தம்பி முதலாகிய சந்ததிகள் யாவையும் தனது வாளுக்கிரை-யாக்கி நாமதாரிகளைப் பிடித்துக் கண்களைப் பறித்து முழங்கால் சில்லுகளை எடுத்துவிட்டும் சிலரை வாளுக்கிரையாக்கினான். அதனை அறிந்த சிங்கன் குலத்தவர்கள் பெருந் திரளாகத் திரண்டெழுந்து மாகோனை எதிர்க்க, மாகோனும் படைவீரரும் சிங்கன் குலத்தவரை வாளுக்கிரையாக்கிச் சில சிங்கரையும் மட்டக்களப்பால் அகற்றிவிட்டு மட்டக்களப்பைத் தன்னிழலிலிருத்தி காலிங்ககுல சுகதிரனுக்குப் பட்டங்கட்டிப் பின்பு இலங்கை முற்றும் தன் கைவசப்படுத்தி தோப்பாவையிற் சென்று அணிகங்கன் என்பவனை வாளுக்கிரையாக்கி தோப்பாவையிலுள்ள புத்தவிகாரை புத்தாலயங்கள் எல்லாமிடிப்பித்துப் புத்தகுருக்களை எல்லாம் தேடிப்பிடித்துச் சிறைப்படுத்தி வைத்து, இலங்கை முற்றுக்கும் தோப்பாவை இராசதானியாக்கி அரசு செய்து வாழும்காலம் இலங்கை முற்றிலுமுள்ள காலிங்க குலத்தவர்களுக்குத் தேசராசகுலமென விருதுகளுயர்த்திக் கதிர்காமத்திலும் விசையதுவீபத்திலும் சிவாலய முன்னீடும் பெற்று....

இக்கதையிலே காணப்படும் விவரங்கள் சில மாகனைப் பற்றி **மகாவம்சம்** கூறுவனவற்றை ஒத்திருக்கின்றன. அவன் காலிங்க வம்சத்தவன்; அவன் கலிங்க தேசத்தினின்றும் படையுடன் இலங்கைக்கு வந்து, பொலநறுவை என்னும் தோப்பாவையைக் கைப்பற்றி, அதனை இராசதானியாகக் கொண்டு ஆதிக்கஞ் செலுத்தியவன்; பௌத்த சமயத்திற்கு விரோதமான பல கொடுமைகளைப் புரிந்தவன்; அதனால் அவனுக்கெதிராகப் பலம்வாய்ந்த கிளர்ச்சிகள் உருவாகின. இவ்விவரங்கள் எல்லாம் மகாவம்சத்திலுங் காணப்படுபவை.

மகாவம்சம் குறிப்பிடாத பல முக்கியமான விடயங்களும் மட்டக்களப்பு பூர்வசரித்திரத்திலே மாகோனைப் பற்றிச் சொல்லப்படுகின்றன. அவற்றிலொன்று நாட்டிலே காணப்பெற்ற சமயப்பூசல்களின் காரணமாகவும் சைவசமயத்தை நிலைநாட்டுவதற்கும் அவனைக் கலிங்கதேசத்து அரசனாகிய மனுவரதன் படையுடன் அனுப்பி வைத்தான் என்பதாகும். இது ஒரு புனைந்துரையென்று ஒதுக்கித்தள்ள முடியாதவொன்றாகும். பதினோராம், பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டுகளிலே இடையிடையே, பொலநறுவை இராசதானியில் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகளைப் பின்னோக்கிப் பார்க்குமிடத்து இது ஒரு பொருத்தமான விளக்கமாகவே காணப்படுகின்றது. ஆனால், அவ்விடயம் பற்றிய விவரங்கள்

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

கலிங்க மாகன்

குறித்துத் தமிழ்நூல் பிரதிபலிக்கும் மரபிலே சில தடுமாற்றங்கள் ஏற்பட்டிருத்தல் கூடும். **ம.பூர்வசரித்திரம்** மாகோனுடைய கொடிய செயல்களைப் பற்றி ஒளிவு மறைவின்றித் தெளிவாகவும் வெளிப்படையாகவுங் குறிப்பிடுகின்றது. அக்காலத்து மன்னர்கள் குடியானவர்களிடையே வழங்கிய எல்லாச் சமயங்களுக்கும் ஆதரவு வழங்கினார்கள். அதுவே இராசதர்மமாகவுங் கொள்ளப்பட்டது. ஆயினும், காலிங்க மாகன் சமய விவகாரங்களிற் பொதுவழமைகளைப் பின்பற்றவில்லை. அவன் பௌத்தர்களுக்கும் வைணவர்களுக்கும் (நாமதாரிகள்) எதிரான நடவடிக்கை களுக்கு இடமளித்தான்.

ம. பூர்வசரித்திரம் மட்டக்களப்பு தேசத்தை மையப்படுத்தியே மாகோனைப் பற்றிய விருத்தாந்தங்களை விவரிக்கின்றது. அப்பிராந்தியத்தில் ஏற்பட்ட தகராறுகளின் காரணமாக அவனுடைய படையெடுப்பு நிகழ்ந்ததென்றுஞ் சொல்லப்படுகின்றது. மேலும், காலிங்கர், மலையாள முக்குவர் படையாட்சி வன்னியர் என்னும் மூன்று வகையினர் மாகோனுடைய படைகளிலே சேவை புரிந்தனரென்று அந்நூல் கூறுவதுங் கவனித்தற்குரியது. அது ஒரு ஆதாரபூர்வமான கருத்தாகவே கொள்ளத் தக் கது. மாகோன் மண் முனையிலே கோட் டையொன் றை அமைத்தானென்றுஞ் சொல்லப்படுகின்றது. காலிங்க மாகன் மன்னார், மாதோட்டம், பதி, திருக்கோணம், கொட்டியாரம் முதலான இடங்களிலே படைத்தளங்களை அமைத்தான் என்ற **மகாவம் சம்** முதலான நூல்களின் குறிப்புகளோடு இது பொருந்துகின்றது.

மட்டக்களப்பு தேசத்தின் அரசியல் முறையிலும், சமுதாயவமைப்பிலுஞ் சமய விவகாரங்களிலும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பிரதானமான மாற்றங்கள் ஏற்பட்டவொரு காலகட்டமாகவே மாகனது ஆட்சி அமைந்துவிட்டது. அரசியலில் மலையாள முக்குவரின் மேலாதிக்கம் ஏற்படலாயிற்று. படைத்தலைவராகச் சேவகம் புரிந்த முக்குவரின் தலைவர்கள் வன்னிபம் என்னும் பதவியினையும் நிலமானியங்களையும் பெற்றனர். இராணுவ சேவை புரிந்த முக்குவர் முத்தெட்டு நிலங்களை மானியமாகப் பெற்றனர். முக்குவரின் செல்வாக்கு மேலோங்கியதனால் மருமக்கள் தாயமுறை தேசத்துச் சமூக வழமையாக அழுத்தம் பெற்றது. குடிமுறையில் அமைந்த சமுதாயவமைப்பு உருவாகியது. மாகனது ஆட்சியின் விளைவாகப் பௌத்த சமயமும் அதன் நிறுவனங்களுஞ் சீரழிந்தன. நெடுங்காலமாக இலங்கைத் தமிழரிற் கணிசமான தொகையினரிடையே நிலவிவந்த பௌத்த சமயம் முற்றாக வழக்கொழிந்து விட்டது போலத்தோன்றும். அதன் அடையாளமாகப் பத்தினி வழிபாடு மட்டுமே தொடர்ந்தும் நிலைபெற்று வந்ததென்று கருத முடிகின்றது. சைவசமயம் மேலோங்கியது. அதில் வீரசைவத்தின் கோட்பாடுகளும் வழிபாட்டு முறைகளுஞ் சங்கமமாகின என்று கொள்ளலாம். இதனைச் சங்கமரிடையே வழங்கும் ஐதீகங்களால் உணர்ந்து கொள்ள முடிகின்றது.

மாகோனைப் பற்றி ம.பூர்வசரித்திரத்திற் காணப்படும் குறிப்புகளை (1) அரசியல் மரபு, (2) சமூக வழமைகள், (3) ஆலயத் தொழும்புகள் என்ற மூன்று பிரிவுகளாக வகுத்து அவற்றின் தாரதம்மியங்களை இங்கு ஆராய்ந்து கொள்வது பொருத்தமானதாகும்.

2. மாகோனும் வன்னிமைகளும்

வன்னிமைகளின் வரலாற்றம்சங்கள் தொடர்பாக மட்டக்களப்பு தேசத்த-வரிடையே நிலவிய கதைகள் இரண்டு ம.பூர்வசரித்திரத்தில் இடம்பெற்றுள்ளன. அவற்றுளொன்று சுகதிரன் சரித்திரம் என்ற பகுதியில் மேல்வருமாறு அமைத்துள்ளது:

சுகதிரன் கலிபிறந்து நாலாயிரத்திரு நூற்றைம்பதில் மட்டக்களப்பை அரசு புரிய வந்த போது மாகோன் என்பவன் புலியமாறன் மந்திரியாயிருந்த ஊரில் ஒரு சிறிய கோட்டை செங்கல்லாலியற்றி, சுகதிரனுக்கு இராசதானமாக்கி தோப்பாவை அரசுபுரியும் போது சுகதிரனும் மாகோனாலி யற்றிய இராசதானமாயிருக்கும் இடத்துக்கு மண்முனை வடபகுதி என நாமஞ்சாற்றி அரசு புரியும் போது தோப்பாவையிலிருந்து மாகோன் தனதிருப்பிடம் வந்து போகும்படி ஒரு பாதை ஏற்படுத்தினான். பின்பு சில நாளைக்குப் பின் மாகோனை அழைத்துச் சில நல்லவசனம் பேசுவதற்காக அழகு செறிந்த பந்தல் விதானங்கள் செய்து தோப்பாவை அரசு புரியும் மாகோனுக்கு ஒரு வரவுப் பத்திரமனுப்பி விட்டான். மாகோனும் சுகதிரனுடைய பத்திரத்தைக் கண்டு மனமகிழ்ச்சி கொண்டு சிறு போர்முனை வீரரோடு பட்டத்து யானை மேலேறி மட்டக்களப்புக்கு வரச் சுகதிரனும் பிரதானிகளோடும் மட்டக்களப்புத் திக்கதிபரோடும் தானிய பந்தலில் சந்தித்து இருவரும் சுகதிரன் மாளிகையிலிருந்து மட்டக்களப்புச் சுகசெல்வங்களைப் பேசி விருந்துண்டு மாகோன் எழுதினம் சுகதிரனிடமிருந்து தோப்பாவைக்குச் சென்றனர். பின்பு சுகதிரன் மட்டக்களப்பை மனுமுறையின்படி அரசுபுரிந்து வருங்காலம் தனது மனைவி வயிற்றில் ஆறுபுத்திரர் பிறந்தார்கள்... பின்பு மட்டக்களப்பை நான்கு பாகமாக்கிப் படையாட்சி குலத்தவருக்கு மண்முனை வடபகுதியும், காலிங்க குலத்தவருக்கு மண்முனைப் பகுதியும், வங்கர் குலத்தவருக்கு மட்டக்களப்பும், சிங்கன் குலத்தவருக்கு உன்னரசகிரியும் நான்கு குலத்தவரும் எழுபது வருஷங்களாகச் சம்மதமுற்று ஆண்டு வந்தனர்.

பின்பு சிங்கன் குலத்தவர் மேலெழும்பி, வங்கர் குலத்தவர்களைத் துணைக் கொண்டு விசயதுவீபத்தை இலங்கை முற்றுக்கும் மத்திய தலமாக்கி மண்முனைக்களப்புக்கு வடக்கே கோறளை நகராக்கி வங்கர், சிங்கர், படையாட்சி, மூன்று குலத்தவரையும் குகன் குலத்தவரெனத் திட்டஞ் செய்து மட்டக்களப்புக்குத் திக்கதிபராகத் திட்டஞ் செய்து ஆண்டனர். விசயதுவீபம் மத்திய நகரானவுடன் இலங்கை முற்றிலுமுள்ள நடுநீதிகளை மத்திய இராசதானத்திலே விளங்கிக் குற்றஞ் செய்தவரைக் கண்டிக்கும் படியாய் மட்டக்களப்புக்குடாநாடு அனுராதபுரி, வதுளா, மண்ணாறு, காலி, அம்பாந் தோட்டை, இரத்தினவல்லிநாடு, முள்ளுத்தீவு, தட்சணாபதி, கொட்டியனூர், தோப்பாவை, நாரெலியா இவ்வளவு நாட்டதிபர் சம்மதமுற்றுக் கைச்சாத்-திட்டனர். அதற்காகச் சிங்கதுவீபமென்பதை மாற்றிக் கண்டி நகரென்று அரசாண்டனர்...¹⁹

சுகதிரன் பற்றிய கதையிலே மட்டக்களப்பு தேசத்து வன்னிமைகளின் உற்பத்தி தொடர்பான சில அம்சங்கள் உள்ளன. மாகனுடைய படையெடுப்பு நடைபெற்ற காலத்தில் மட்டக்களப்பு தேசம் ஒரு பெரும்பிரிவாயிருந்தது. அங்கு தினசிங்கன் என்னும் பிரதானி அதிகாரஞ் செலுத்தினான். அவனைக் கொன்றுவிட்டு, அவன் வசமாயிருந்த நாட்டைத் தனது ஆதரவாளராகிய காலிங்கர், படையாட்சி, வங்கர் என்னும் குலங்களைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் சிங்கன் குலத்தவருக்கும் பகிர்ந்து கொடுத்தான். மண்முனை, மண்முனை வடக்கு, மட்டக்களப்பு, உன்னரசகிரி என்னும் நான்கு பிரிவுகள் பற்றிச் சொல்லப்படுகின்றது. இந்நான்கு பிரிவுகளும் தனித்தனியான வன்னிபங்களின் ஆட்சியில் அமைந்த பற்றுகள்; அவை மட்டக்களப்பு தேசத்தில் அடங்கிய பிரிவுகள்; காலிங்காகுடி, படையாண்டகுடி முதலியவற்றைச் சேர்ந்தோர் அவற்றில் வன்னிபங்களாய் அதிகாரம் பெற்றிருந்தனர் என்ற விவரங்களே சுகதிரன் பற்றிய கதையில் அடங்கியுள்ளன. இந்த விவரங்களும் மரபுவழியான ஐதீகமொன்றினை ஆதாரமாகக் கொண்டவை. அவற்றிலே குறிப்பிடத்தக்க தடுமாற்றம் எதுவும் இருப்பதாகச் சொல்ல முடியாது. அதுபோலவே இந்த வன்னிப் பிரிவுகளின் தலைவர்கள் மாகனிடமிருந்து அவனுடைய காலத்திலே பதவி பெற்றவர்களின் வம்சாவளியினர் என்பதும் மரபுவழியான ஐதீகமொன்றினை ஆதாரமாகக் கொண்ட விவரமாதல் வேண்டும். மேலும், மண்முனையில் கோட்டையொன்றினை மாகோன் அமைத்தமை பற்றிய குறிப்பும் கற்பனைக் கதையன்று. அது மாகனைப் பற்றி *மகாவம்சம்* கூறுவனவற்றால் ஆதாரம் பெறுகின்றது.

சுகதிரனைப் பற்றிய கதையிலுள்ள இரண்டாம் பகுதி கண்டி இராச்சி-யத்தினைப் பற்றிய விவரங்கள் சிலவற்றைக் கொண்டுள்ளது. காலவரையறை பற்றிய தடுமாற்றத்தினாற் கண்டி இராச்சியம் பற்றிய சில அம்சங்கள் இக்கதையிலே சங்கமமாகிவிட்டன. ஆயினும், கண்டிராச்சியம் பற்றிய பகுதியிலே அதன் உற்பத்தி பற்றியும் அதன் அமைப்பினைப் பற்றியுஞ் சொல்லப்படும் விளக்கமானது யதார்த்தபூர்வமான ஒன்றாகும். அது ஐரோப்பியர்கள் பதினேழாம் நூற்றாண்டிலே கண்டிராச்சியம் பற்றிக் கூறியுள்ள கருத்துக்களை ஒட்டியதாகவுள்ளது. கண்டிராச்சியம் ஒரு மத்தியமயமான நிர்வாக அமைப்பினைக் கொண்ட இராச்சியமன்று; அது சுயாட்சி அதிகாரங்களைப் பெற்றிருந்த பிரதானிகளினால் ஆளப்படும் பிராந்தியங்களின் ஒன்றியமானது என்ற கருத்தை ம.பூர்வசரித்திரம் வலியுறுத்துகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். அந்த நூலிற் பல குறைபாடுகள் காணப்படலாம். எனினும், கண்டிராச்சியம் பற்றி அதிற் காணப்படும் மதிப்பீடானது வரலாற்றனுபவங்களை ஆதாரமாகக் கொண்டது; அது யதார்த்தமானது என்பதை மறுக்க முடியாது. மட்டக்களப்பு தேசத்து வன்னிபங்களும் கண்டிராச்சியத்தின் பிரதானமான பொதுவிடயங்களிலே தீர்மானங்களை மேற்கொள்வதிலும் பங்குகொண்டனர் என்பதுங் கவனித்தற்குரியதாகும். முக்குவர் குலத்து வன்னிபங்கள் மாகோனுடைய காலத்திற் பதவிபெற்ற படைத்தலைவரின்

வம்சாவழியினர் என்பது மட்டக்களப்பு தேசத்தில் நீண்ட காலமாக நிலவி வந்துள்ள மரபுவழிக் கதையாகும். அக்கதையின் அம்சங்கள் மேல்வரும் பாடல்களில் உள்ளன:

விறல் கலிங்கன் படையாட்சி இருவருந்தான் முத்தகல்லிலிருத்தி வைத்து மாகோன்தானும் முதன்மைதரும் படையாட்சி வன்னியைச் சேர்ந்துபெறும் தோப்பாவையைக் கைவசப்படுத்திப் படையாட்சி குலத்தவர்க்குப் பகுத்து ஈந்தான்.

வன்னிபங்கள் குலவரிசை முட்டிகூற மகிழ்ச்சி கொண்டு எழுந்திடுன் மரபுந் நாடுமெந்த மன்னருன்னை வன்னிபமாய் வகுத்ததென்றும் மானிலத்திலுங்கள் முன்னோர் வாழ்ந்தவூரும் துன்னுபுகழ் கோத்தீரமும் தொன்று தொட்டுத் துணையரசன் பேரூருஞ் சொன்னாலிந்த பன்னுபுகழ் . சபையோர்கள் மகிழக்கூறிப் பங்குபெறு மறியாயானாற் பாவமாமே. அறியாதா னிச்சபைக்கு அகலநிற்பான் பரன்றொழும்பேர் பழிப்புரைப்பாரறைவேனெங்கள் நெறிதவறார் சுயநாடு காளிகட்டம் நீர்குலமே படையாட்சி யூழுதா ணுண்டோர் வெறிகமழ் மகாலிங்க வாசுனெங்கள் திறத்தோரைப் படைத்துணைக்குத் தலைவனாக்கி குறியறிந்து வன்னிபங்கள் குலமே என்றும் 20 குகப்பட்டத்தரசு கொண்டோனானே.

இவற்றுள் முதலாவது செய்யுள் தோப்பாவை என்னும் பொலநறுவையினை இராசதானியாகக் கொண்ட இராச்சியத்தை மாகோன் கைப்பற்றியமையினைக் குறிப்பிடுகின்றது. அவன் கலிங்ககுலத்தவரையும் படையாட்சி குலத்தவரையும் தனிக்கல்லில் நிலைகொள்ளுமாறு செய்தான்; படையாட்சி வன்னியரின் உதவியோடு தோப்பாவையைக் கைப்பற்றினான்;²¹ அதனைக் கைப்பற்றியதும் அதன் பகுதிகளைப் படையாட்சி குலத்தவருக்குப் பகுந்து கொடுத்தான்; பொலநறுவை இராச்சியத்தின் பகுதிகளுக்கு அதிபர்களாகத் தனக்கு ஆதரவு புரிந்த படைகளின் தலைவர்களை நியமித்தான் என்பன இவற்றால் உணரப்படுகின்றன. இது இராச்சியம் தொடர்பான ஒரு பொதுவான அம்சம். காலிங்க மாகனைப் பற்றி மகாவம்சமும் இதனையே சற்று விரிவாகக் குறிப்பிடுகின்றது என்பது கவனித்தற்குரியது.

இரண்டாம், மூன்றாம் பாடல்களிலுள்ள விவரங்கள் மட்டக்களப்பு தேசத்தையும், குறிப்பாக அங்குள்ள முக்குவர் வன்னிமைகளையும் பற்றியவை. மட்டக்களப்பு வன்னிபங்கள் குகன் குலத்தவர்; முக்குவர்; அவர்கள் படையாட்சி குலத்தவர். அவர்களின் முன்னோர்கள் மலையாள முக்குவர்; காளி கட்டத்தி-லிருந்தும் வந்தவர்கள்; அவர்கள் காலிங்கனின் படைத்தலைவரானவர்கள். வன்னிபங்களின் முன்னோர்களான படைத்தலைவர் காலிங்கராசனிடமிருந்து வன்னிபம் என்னும் பட்டத்தையும் அதற்குரிய அதிகாரங்களையும் வரிசைகளையும் பெற்றவர்கள். இந்த விவரங்கள் எல்லாம் நெடுங்காலமாக நிலைபெற்றுவந்த மரபொன்றிலுள்ளவை. கோயில்களிலே திருவிழாக் காலங்களில் ஆண்டுதோறும் வைபவ ரீதியாகத் தேசத்தார் கூடிய சனசங்கமத்திலே பாடப்பெற்றவை. அவை சமுதாயவமைப்பின் அம்சங்களையும் சமூக வழமைகளையும் பிரதிபலிக்கும் வண்ணமாய் அமைந்தவை. அவற்றிலே சொல்லப்படும் விடயங்கள் கற்பனைக் கதைகளன்று. சமூக வழமைகளையும் சில பிரதானமான வரலாற்றம்சங்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்டவை என்று கொள்வதற்கான காரணங்கள் உள்ளன. அவற்றை இச்சந்தர்ப்பத்திலே விளக்குவது ஏற்புடையதன்று. இராணுவ சேவைபுரிந்த மலையாள முக்குவர் மாகனுடைய ஆட்சிக் காலத்திலே மட்டக்களப்பு தேசத்தின் சில பிரிவுகளில் வன்னிபங்களாகப் பதவி நியமனம் பெற்றனர் என்பதை ஒரு ஆதாரபூர்வமான வரலாற்று விவரமாகக் கொள்ளலாம்.

3. சாதிகளும் குடிகளும்

மட்டக்களப்பு தேசத்தவரின் சமுதாயவமைப்பின் தனித்துவத்திற்கு அடிப்படையான குடிமுறை மாகோனால் வகுக்கப்பெற்றது என்பது ஒரைதீகம். முக்குவர் குடிகள் ஏழின் பெயர்கள் மேல்வரும் பாடலிற் கூறப்படுகின்றன:

சீர்தங்கு வில்லவரும் பணிக்கனாரும் சிறந்த சட்டிலான் தனஞ்சயன்றான் கார்தங்கு மாளவன் சங்குபயத்தன் கச்சிலாகுடி முற்குகரின மேழேகாண்.²²

வில்லவன்குடி, பணிக்கனார்குடி, சட்டிலான்குடி, தனஞ்சயன்குடி, மாளவன்குடி, சங்குபயத்தன்குடி, கச்சிலாகுடி ஆகிய ஏழும் முக்குவர் குடிகளாகும். நாவிதர்களை ஏழு குடிகளாக மாகோன் வகுத்தான் என்பது மேல்வரும் பாடலிற் கூறப்படுகின்றது: சாரியுறு மண்முனையில் அறவுதங்கும் மகிழடித்தீவு சவளக்கடை ஏரியுறு பாலைமுனை வழலவாயி லங்கு சம்மான்துறை யென்னுமேழாய் வாரியுறு மானீழலில ரசுசெய்யும் மாகோனும் இவர் குடியை வகுத்து வைத்தான் 23

தாரணியறிந்தவர்கள் நாவிதனைத் தக்கபடி வைத்தமுறை சாரலாமே.

பிறகுடிகளைப் பற்றிச் சொல்லப்படும் விவரங்கள் மேல்வருமாறு உள்ளன :

வெள்ளாளர் குடிகள்

- (1)கண்டன் குடி
- (3)கட்டப்பத்தன் குடி
- அத்தியாயன் குடி (5)
- ഖധിക്കി ക്രമ. (7)

சிங்களக் குடிகள்

- (1)கல்மடு முதலி (2)
- (2)அவுறாளை முதலி
- பள்ளச்சேனை முதலி (5)
- மூவாங் கல்லு முதலி.25 (7)

கரையார் குடிகள்

- கம்பிளியார் குடி (2)(1)கரையூரார் குடி முதலித்தேவன் குடி (4)(3)ஆறுகாட்டுகுடி
- வயித்திகுடி வேலன் குடி (6)(5)
- வீரமாணிக்கன் குடி. (7)

சீர்பாதக் குடிகள்

(6)

- (2)சிந்தாத்திரன் குடி போர்வீர கண்டன் குடி (1)
- (4) (3)காலதேவன் குடி
- (5) வேளாலி குடி
- 27 பொட்டப்பறைச்சி குடி. (7)

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

- சருகுவில்லி குடி (2)
- கவுத்தன் குடி (4)
- (6) பொன்னாச்சி குடி
- மீகான்கோடை முதலி
- மேலைச்சேனை முதலி (4)
- பெரிய கல்மடு முதலி (6)

காங்கேயன் குடி

நரையாலி குடி

பண்டாரப்பிள்ளை குடிகள்

- (1) தேசத்துப் பண்டாரப்பிள்ளை
- (2) கல்லை தூக்கிப் பண்டாரப்பிள்ளை
- (3) பறைதூக்கி பண்டாரப்பிள்ளை
- (4) கொடிதாக்கி பண்டாரப்பிள்ளை
- (5) தீவட்டிப் பண்டாரப்பிள்ளை
- (6) குருத்துத்தூக்கி பண்டாரப்பிள்ளை
- (7) வீதி அதிகாரம் பண்டாரப்பிள்ளை.

தட்டார் குடிகள்

(1)	களுவத்த பணிக்கன் குடி	(2)	வேலன் குடி
(3)	கறுத்தக் கண்னி குடி	(4)	பத்திச்சி குடி
(5)	கொளுங்க குப்பட்டி குடி	(6)	குசவன் குடி
(7)	பாலன் குடி.29		

கம்மாளர் குடிகள்

(1)	சூரிய அடப்பன் குடி	(2)	சும்மாடு குடி
(3)	கட்டாடிப் பதஞ்சலியார் குடி	(4)	வீரிய வேளார் குடி
(5)	வேலன் குடி	(6)	ஆரிய ஆட்டுவள்ளி குடி
(7)	30		

(7) ஆனந்திகுடி.

பறையர் குடிகள்

(1)	வள்ளுவன் குடி	(2)	தொட்டி குடி
(3)	தோட்டி குடி	(4)	சக்கிலியன் குடி
(5)	வெட்டி குடி	(6)	ஆனந்தன் குடி."

சாதிகளை மாகோன் குடிகளாக வகுத்தான் என்று ம. பூர்வசரித்திரத்தில் அடங்கியுள்ள பல பாடல்களிலே சொல்லப்படுகின்றது. "வாரியுறு மானிழலின் அரசுசெய்யும் மாகோனும் இவர் குடியை வகுத்து வைத்தான்"; "வள்ளலார் காலிங்க மாகோனும் வகுத்திட்டாரே"; இத்தொடர்கள் அப்பாடல்களிலே காணப்படுவன.

மட்டக்களப்பு தேசத்தவரின் சமுதாயவமைப்பின் பிரதானமான அம்சமாகிய குடிமுறைப் பாகுபாடு பற்றிய மரபுவழிக் கதைகள் ஆராய்தற்குரியவை. அந்த முறை சமூக வழமைகளை ஆதாரமாகக் கொண்டவொன்றாகும். குடி, கத்தறை, கந்தாயம் என்ற பிரிவுகளைக் கொண்டது. உறவுகள் தாய்வழியானவை. சந்தானங்கள்

வயிற்றுவார் வழியானவை. தாய்வழிச் சமூக அமைப்பும் மருமக்கள் தாய முறையுங் கிழக்கிலங்கையில் எக்காலத்தில் உற்பத்தியானவை என்பதை அறிந்து கொள்ளுமாறில்லை. அவை பூர்வீகமானவை; முக்குவர் சமுதாயத்தின் செல்வாக்குடன் தொடர்பு கொண்டவை. அவை மலையாள தேசத்து வழமைகளை ஆதாரமாகக் கொண்டவை. சமூக வழமைகளும் சமுதாயவமைப்பும் மன்னனொரு-வனின் சட்டதிட்டங்களினால் உருவாக்கப்பட்டவை என்ற கருத்தினை வரலாற்றாதாரம் பொருந்திய ஒன்றாக ஒப்புக்கொள்ள முடிவதில்லை. முற்கால மன்னர்கள் அத்தகைய சர்வ வல்லமைகளைக் கொண்டிருக்கவில்லை. குடிகளை மாகன் வகுத்தான் என்ற ஐதீகம் மட்டக்களப்புப் பிராந்தியத்தின் வரலாற்றில் மாகனது ஆட்சிக்காலம் மிகுந்த முக்கியத்துவம் பெற்றவொன்றாக விளங்கியது என்பதனையே உணர்த்துகின்றது. திருகோணமலைத் தமிழரின் வரலாறு தொடர்பான மரபுகளிலே குளக்கோட்டன் என்னுஞ் சோழகங்கனுக்கு வழங்கப்படும் முக்கியத்துவம் மட்டக்களப்புத் தமிழரின் வரலாறு பற்றிய கதைகளில் மாகோனுக்கு வழங்கப்படுகின்றது. பூர்வீகமான சமுதாய அமைப்பின் அம்சங்கள் மாகோனுடைய காலத்திலே தேசவழமையாகி விட்டன என்பதை அவனைப் பற்றிய ஐதீகங்கள் உணர்த்துகின்றன. சமூக வழமைகளுக்கு ஏற்பப் பொதுச்சேவைகளையும் ஆலயத் தொழும்புகளையுங் குடியானவர்கள் ஆற்ற வேண்டுமென்று மாகன் ஏற்பாடுகள் செய்திருத்தல் கூடும்.

4. கோயில்களும் ஆலயத் தொழும்புகளும்

சிவாலயங்களிலே நடைபெறும் தொண்டுகள் எல்லாவற்றையும் மாகோன் திட்டஞ் செய்தான் என்று ம.பூர்வசரித்திரத்திலே சொல்லப்படுகின்றது. சிவாலயங்களில் ஊழியஞ் செய்வதற்கே குடிகளை அவன் வகுத்தான் என்ற கருத்தினை மேல்வரும் பாடற்பகுதி பிரதிபலிக்கின்றது:

> ்புகழ்ந்து சீவ ஆலயங்கள் பூத்திலங்க பூசுரர்கள் சொற்படியே ஊழியங்கள் செகந்துதிக்க கோவசியர் தன்னிலேழு சிறையாக்கித் திருநாமம் செப்பக் கண்டான். கண்டனோடு சருகு பில்லி கட்டப்பத்தன் கருதரிய கவுத்தனு மத்தியாயன் மண்டலத்தில் பொன்னாச்சி வயித்தியென்று கோவசியர் மக்களிலே வருணமாக்கிப் பண்டுமுறை தவறாமல் ஏழுகுடியாய் பகுத்தீசர் பணிபுரியப் பரவணியாய் அண்டர் தமைச் சாட்சி வைத்துத் தத்தம் வாங்கி அரனகத்து ஊழியராய் அமைத்துச் சொல்வார்.

சொல்லரிய விளக்கேற்றல் பூவெடுத்தல் தாசகற்றல் சாணமிடல் அணிவிளக்கல் நல்ல மலர்மாலை கட்டல் மேள மீட்டல் நற்சந்தன மரைத்திடுதல் நெல்லுக்குத்தல் துல்லியமாய் வளர்சிவிகை ஏந்திச் செல்லல் தானிகட்டல் அமுதுவைத்தல் முதன்மை பாப்பான் வல்லபதம் நீர்வார்த்தல் அகத்தில் தொண்டு புரியுமென்று மாகோனும் வகுத்துப் பின்னும்

பீன்னாக வருமாசனிதனை மாற்றப் பீடித்தடித்து விலங்கிலிட்டு வருத்தினாலும் உன்னாணை உங்களொழு வகுப்போர்க்கிட்ட உத்தரவு மாற்றிலெழு நரகில் வீழ்ந்து என்னாணை உங்கள் பிற்சந்ததிகள் எண்ணூழி காலமட்டும் வறுமையுற்று தன்னாணை சதாசிவனார் பாதத்தாணை சங்கரனார் ஊழியாய்த் தரிப்பீரென்றார்.' ³²

சிவாலயங்கள் சிறந்து விளங்கும் பொருட்டு, அவற்றிலே ஊழியஞ் செய்வதற்காக வெள்ளாளரை ஏழு குடிகளாக வகுத்து, அவர்கள் ஆலயங்களிலே செய்ய வேண்டிய தொழும்புகளை மாகோன் திட்டஞ் செய்தான். அந்த ஏழு குடிகளுக்கும் கண்டன் குடி, சருகுபில்லி குடி, கட்டப்பத்தன் குடி, வயித்தி குடி முதலான பெயர்களைச் சூட்டினான். அவ்வேழு குடிகளையுஞ் சேர்ந்தவர்கள் விளக்கெரித்தல், மலர் கொய்தல், மாலை கட்டுதல், கோயில் வளாகத்தையும் தட்டுமுட்டுகளையுந் துப்பரவு செய்தல், நிலத்தை மெழுகுதல், பாத்திரங்களை விளக்குதல், சந்தனம் அரைத்தல், தானியங்களைக் களஞ்சியப்படுத்தல், நெல்லுக் குற்றுதல், அமுது செய்தல், தண்ணீர் அள்ளிவருதல், சிவிகை காவுதல் முதலிய அகத்தொண்டுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று மாகோன் ஆணையிட்டான். குடிகளிலுள் ளவர்களின் தொழும்புகள் யாவும் பரவணி முறையிலான கடமைகளாகும். தொழும்புகளை நியமப்படி செய்யாதவர்கள் வரையிலாத துன்பங்களை அனுபவிக்க நேரிடுமென்று அரசன் கட்டியங் கூறியதாகவுஞ் சொல்லப்படுகின்றது.

வெள்ளாளர் குடிகளின் ஆலயத் தொழும்புகளை விவரிக்கும் பாடல்கள் குளிக் கல்வெட்டுமுறை என்றுஞ் சொல்லப்படுகின்றது. பாடல்களின் வாசகம் சாசனவமைப்பை ஒத்திருக்கின்றது. அரசனின் பெயர் சொல்லப்படுகின்றது; அவன் ஏற்படுத்திய அறக்கட்டளையின் விவரங்கள் சில சொல்லப்படுகின்றன; சாசனங்களிலுள்ள ஒம்படைக் கிளவிகளை ஒத்த வாக்கியங்களுஞ் சொல்லப்-படுகின்றன. ஆயினும் ஆட்சியாளர் வழங்கிய தானமும் கட்டளை திட்டம் பண்ணப்பட்ட காலமுஞ் சாசன வழக்கிலுள்ளவாறு சொல்லப்படவில்லை. சாசனங்களில் விவரிக்கப்படும் ஆலயந் தொடர்பான கடமைகள் உரிமைகளோடு பந்தமானவை. அவை நிலமானியங்கள், தானங்கள், நன்கொடைகள் என்பவற்றோடு சம்பந்தமானவை. ஒருவரிடமோ ஒரு குழுவினரிடமோ சீவியத்திற்கு வேண்டியவற்றை நன்கொடையாகக் கொடுத்து, அவற்றுக்கு ஈடாக அவர்கள் செய்ய வேண்டிய கடமைகளையே சாசனங்கள் விவரிப்பது வழமை. மாகோன் நிலமானியங்களை வழங்கியதாகவோ, வேறு நன்கொடைகளைக் கொடுத்ததாகவோ ம.பூர்வ சரித்திரத்தில் அடங்கிய பாடல்களிற் கூறப்படவில்லை. அதிலே கூறப்படும் ஆலயத் தொழும்புகள் ஒருதலைப்பட்சமானவை. கோயில்களுக்கும் சமூகப் பிரிவுகளுக்கும் இடையிலான பந்தங்கள் அவ்வாறு அமைந்திருக்க முடியாது. எனவே, அந்நூலிற் காணப்படும் ஆலயத் தொழும்புகள் பற்றிய பாடல்கள் சாசனச் செய்திகளை உள்ளவாறு கூறுகின்றன என்று கொள்ளமுடியாது. ஆயினும், சாசன வழக்காறு-களை முன்மாதிரியாகக் கொண்டு அவை அமைக்கப்பட்டிருத்தல் கூடும். நெடுங்காலமாகக் கோயில்கள் தொடர்பாக மட்டக்களப்பு தேசத்தில் நிலவி வந்த வழமைகளையே இப்பாடல்கள் வர்ணிக்கின்றன. அந்த வழமைகளின் சில பிரதான அம்சங்களை மட்டுமே அவை பிரதிபலிக்கின்றன. ஆலயங்கள் தொடர்பாக வழங்கப்பட்டிருந்த நிலமானியங்கள், நன்கொடைகள் போன்றவற்றைப் பற்றிய செய்திகளின் அடிப்படையில் மட்டுமே வழமைகள் பற்றிய மரபுகளைப் புரிந்துகொள்ள முடியும். கோயிற் செப்பேடுகள் முடங்கியிருக்கும் வரை இவற்றைப் புரிந்துகொள்ள முடியாத நிலை தொடர்ந்து நிலைபெறும்.

குளிக் கல்வெட்டுமுறைப் பாடல்கள் முன்னொரு காலத்திலே கோயில்கள் தொடர்பாகக் கலங்க மாகன் அறக்கட்டளைகளை ஏற்படுத்தி, அவற்றின் விவரங்கள் அடங்கிய பட்டயங்களை வழங்கியிருந்தான் என்ற சிந்தனைக்கு இடமளிக்கின்றன.

சமய நெறிகளைப் பொறுத்தவரையிலே மாகோன் பாரபட்சமான கொள்கைகளைக் கடைப்பிடித்தவன்; அவன் சைவசமயச் சார்புடையவன், பிற சமயங்கள் மீது பகைமை கொண்டவன் என்ற அம்சங்கள் ம. பூர்வசரித்திரத்தின் பாடல்கள் பலவற்றின் மூலமாக அறியப்படுகின்றன. அவற்றுள் மேல்வரும் பாடல்கள் இரண்டும் கவனித்தற்குரியவை:

அந்தணர்கள் மாகோனைக் கண்டுபோற்றி அரனகத்து ஊழியர்கள் அகன்று நாகர் பந்தமதில் சேர்ந்து கயல் பிடித்து உண்டு பண்டுநாள் கலிங்கனிட்ட கடமைமாற்றி சந்தி அந்தி நாமமிட்டு அரனைத்தூற்றித் தசரதன் மகன் ராமன் தன்னைப் போற்றி

கலிங்க மாகன்

இந்த தமிழ் இல்லையென எங்கள் முன்பு தருமமூட்டித் தந்துயரிகழ்ந்து செல்வார். இகழ்ந்தவர்களனைவரையும் மாகோன்கண்டு யிருவிழியை யெடுத்தடுத்து யிடுக்கண் செய்து மகிழ்ந்து அரிநாமமிட்டோர்தமைக் கழுவில் வைத்துப் பின்னர் சைவமதம் வளர்ந்து ஓங்க புகழ்ந்து சிவ ஆலயங்கள் பூத்திலங்க பூசுரர்கள் சொற்படியே ஊழியங்கள் செகந்துதிக்க கோவசியர் தன்னிலேழு சிறையாக்கித் திருநாமஞ் செப்பக் கண்டான்.

மாகோனுடைய சமயநோக்கு வைராக்கியமான பாவங்கொண்ட ஒன்றாகவே சித்திரிக்கப்படுகின்றது. அவன் சைவசமயத்தின் மீது பேரபிமானங் கொண்டவன்; வைணவம், பௌத்தம் ஆகிய சமயங்கள் மீது பகைமை பூண்டவன். வீரசைவத்தின் செல்வாக்கினால் அவனிடம் இத்தகைய தீவிரமான பண்புகள் ஏற்பட்டிருந்தனவென்று சிலர் கருதுவர். இக்கருத்தினை நிலைநாட்டுவதற்கு ஆதாரபூர்வமான சான்றுகள் எதுவும் இதுவரை வெளிவரவில்லை. ஆயினும், மட்டக்களப்பு தேசத்திலே வீரசைவம் பெருஞ் செல்வாக்கினைப் பெற்றிருந்தது என்பதிலும் ஐயமில்லை. அங்குள்ள வீரசைவத்தின் செல்வாக்குப் புராதனமானது. அது 13ஆம், 14ஆம் நூற்றாண்டு-களிலே ஏற்பட்டதென்று கொள்வதற்கு ஏதுக்கள் உண்டு.

வீரசைவர்களை வீரமயேசுரசங்கமர் என்றும் இலிங்காயதர் என்றுஞ் சொல்லுவது வழக்கம். வீரசைவர் இலிங்கதாரிகள்; உலோகத்தில் அமைக்கப் பெற்ற இலிங்கத்தைக் கழுத்தில் அணியும் வழக்கமுடையவர்கள். அத்துடன் அவர்கள் நந்தியின் வடிவமொன்றையும் அணிந்து கொள்வர். மட்டக்களப்பு தேசத்துச் சைவக்கோயில்கள் எல்லாவற்றிலும் குருக்கள் என்று சொல்லப்படும் சங்கமரே முற்காலங்களிற் பூசகராகக் கடமை புரிந்தனர். அவர்களும் மருமக்கள் தாய முறையினைப் பின்பற்றும் வழக்கமுடையவர்கள். அவர்களுடைய சமயக் கோட்பாடுகளும் அவர்கள் புரிகின்ற சடங்குகளும் வீராகமத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. சங்கமக் குருக்கள் பூசகராகவுள்ள ஆலயங்களிற் கொக்கட்டிச்-சோலை தான்தோன்றீஸ்வரம் மிகப் பிரதானமானதாகும்.

குருக்கள் என்று சொல்லப்படும் சங்கமரின் குடிகள் மட்டக்களப்பு தேசத்தின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் பரந்து காணப்படுகின்றன. வீரமுனை, பாண்டிருப்பு, அக்கரைப்பற்று, பொத்துவில் ஆகிய ஊர்களில் அவை கூடுதலாகக் காணப்படு-கின்றன. மாகோனின் ஆட்சிக் காலத்திலே இலங்கையின் கிழக்குப் பிராந்தியத்திலே வீரசைவத்தின் பிரதான அம்சங்கள் அறிமுகமாகின என்றும், வீரசைவரின் சம்பிரதாயங்களைப் பேணுவதற்கும் அவற்றோடு தொடர்பான சடங்குகளைப் புரிவதற்கும் சங்கமக் குரவர் குடிகளைச் சேர்ந்தோரை இந்தியாவிலிருந்தும் அழைத்து வந்து கோயில்களின் சுற்றாடல்களிலே குடியிருத்தினார்கள் என்றுங் கருதலாம். சங்கமரின் முன்னோர்கள் மல்லிகார்ச்சுனபுரத்திலிருந்தும் வந்தவர்கள் என்பது ஒரு ஐதீகம். புராதனமான சிவாலயமான கொக்கட்டிச்சோலை தான்தோன்றீஸ்வரம் சங்கமரான வீரசைவரின் பிரதான நிலையமாகிவிட்டது.

காலிங்க மாகனைப் பற்றி இதுவரை இங்கு கவனித்தவற்றின் சாராம்சங்களை மேல்வருமாறு தொகுத்துக் கூறலாம். மாகனுடைய படையெடுப்பும், அவன் கடைப்பிடித்த கொள்கைகளும் ஒரு விதத்திற் பொலநறுவைக் காலத்து வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளைப் பின்னணியாகக் கொண்டவை. கலிங்க வம்சத்தவரின் தொடர்பின் காரணமாக அரண்மனையிலே காலாகாலம் ஏற்பட்ட சமயத் தகராறுகள் நீறுபூத்த நெருப்பாகியிருந்தன. முதலாம் பராக்கிரமபாகு, நிசங்கமல்லன் போன்ற சிறப்புமிக்க மன்னர்களின் காலத்தில் அது மூடி மறைக்கப்பட்டிருந்தது.

பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலே பொலநறுவையிலிருந்த அரண்மனை குடும்பத் தகராறுகளின் விளைவாகப் பலவீனமுற்று அதிகாரம் இழந்தது. காலிங்க மாகனின் படையெடுப்பும் அவனடைந்த வெற்றிகளும் அந்தத் தகராற்றின் நேரடி விளைவுகளாகவே காணப்படுகின்றன. மாகன் பலம்மிக்கவொரு மன்னனாகவே விளங்கினான். பொலநறுவையிலும் இலங்கையின் வடபகுதியிலும் கிழக்குப் பகுதியிலும் நிலைகொண்டிருந்த படைகளிற் பெரும்பாலானவற்றை அவனாற் கவர்ந்து கொள்ள முடிந்தது. பொலநறுவையைக் கைப்பற்றி மாகன் நெடுங்காலம் அங்கிருந்து ஆட்சிபுரிந்தான். ஆயினும் அவனுடைய கொள்கையிற் காணப்பட்ட பலவீனத்தால் மாகன் சக்திவாய்ந்த எதிர்ப்புகளைத் தேடிக்-கொண்டான். இலங்கையின் தென்மேற்குப் பகுதியினையும் மலய தேசத்தினையும் அவனாற் கட்டுப்படுத்திக்கொள்ள முடியவில்லை. அவனுடைய ஆட்சி ஏற்படுவதற்கு முன்னமே பொலநறுவை இராச்சியம் சிதைவுற்றுவிட்டது என்பதைச் சாசனங்களின் மூலம் அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது. தோப்பாவையினை இராசதானியாகக் கொண்டு நாட்டின் ஏனைய பகுதிகளை ஒரு இராச்சியமாகப் பேணிக்கொண்டமை அவனுடைய குறிப்பிடத்தக்க சாதனையாகும்.

மாகனுடைய மேலாட்சியின் விளைவாக மட்டக்களப்பு தேசத்திலே குறிப்பிடத்தக்க சமுதாய மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. அவனுக்கு ஆதரவு புரிந்த படைகளின் தலைவர்கள் அங்கு உயர்பதவிகளையும், அதிகாரங்களையும் தம்வயப்படுத்திக் கொண்டனர். மலையாள முக்குவர், காலிங்ககுடியினர் என்போர் வன்னிபப் பதவிகளைப் பெற்றுக்கொண்டனர். முக்குவர் சமுதாயத்திற்குரிய மருமக்கள் தாயமுறை தேசத்து வழமையாகியது.

மாகன் கோயில்களை நிர்மாணித்தமை பற்றியும், ஆலயங்களுக்கு அவனாலே நிலமானியங்கள் வழங்கப்பட்டமை பற்றியும் எதுவிதமான ஆதாரபூர்வமான குறிப்புகளும் இல்லை. ஆயினும் தான்தோன்றீஸ்வரம் கோயிலிற் காணப்படும் விமானமும் திருக்கோவில் சித்திரவேலாயுத சுவாமி கோயிலிற் காணப்படும் விமானமும் 13ஆம் நூற்றாண்டுத் திருப்பணிகளானவை என்று கொள்வதற்கு ஏற்ற காரணங்கள் உள்ளமையால் மாகனுடைய ஆட்சிக் காலத்திற் பெருங்கோயில்கள் தொடர்பான திருப்பணி வேலைகள் கிழக்கிலங்கையிலே நடைபெற்றன என்று கருதலாம். இவ்விடயம் தொல்பொருட் சின்னங்களின் அடிப்படையில் மேற்கொண்டு ஆராயப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும்.

குடிப்பிரிவுகள் மாகனால் உருவாக்கப்பெற்றவை என்ற மரபு வழியான ஐதீகத்தைப் பொறுத்தவரையிலே அதனை ஒப்புக்கொள்வதிற் சில பிரச்சினைகள் உண்டு. குடிகள் பூர்வீகமானவை; அவற்றின் உற்பத்திக்கும் மாகனது ஆட்சிக்கும் எதுவிதமான தொடர்புகளும் இருந்தன என்று கொள்வதற்கான ஆதாரங்களில்லை. ஆலயத் தொழும்புகளை மாகன் திட்டம் பண்ணினான் என்று ம.பூர்வசரித்திரப் பாடல்கள் சிலவற்றிலே சொல்லப்படுகின்றது.

மாகனால் ஆலயங்கள் தொடர்பாகச் செய்யப்பட்ட ஏற்பாடுகளின் விவரங்கள் அடங்கிய பட்டயங்கள் இருந்தன என்று கருதுவதற்கு இந்நூலின் பாடல்கள் ஏதுவாயுள்ளன. மாகனுடைய காலத்திலே சைவசமயம் மேலோங்கியது. வீரசைவத் தொடர்புகளினால் அது ஒரு புதிய பரிமாணத்தைப் பெற்றது என்றுங் கொள்ளலாம்.

அடிக்குறிப்புகளும் விளக்கவுரைகளும்

1. அந்நூலின் ஏட்டுப்பிரதிகள் பலவற்றைப் பரிசோதித்த வித்துவான் F.X.C. நடராசா அதனை மட்டக்களப்பு மான்மியம் என்னும் பெயருடன் வெளியிட்டார். அந்நூல் ஒரு தொகுப்பு நூலாகும். அதிலே வசனநடைப் பகுதிகளும் பாடற் பகுதிகளும் உள்ளன. அது உலாந்தாக்காரரின் ஆட்சிக் காலத்திலே பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலே தொகுக்கப்பெற்றதென்று கொள்ள முடிகின்றது. தொகுப்பாசியரின் பெயர் தெரியவில்லை.

மட்டக்களப்பு தேசத்துச் சமூக வரலாற்றையும் சமூக வழமைகளையும் பற்றிய ஆதாரபூர்வமான குறிப்புகள் அந்நூலிடையே காணப்படுகின்றன. அதிலடங்கிய பாடற்பகுதிகள் நெடுங்காலமாக நிலவிவந்தவொரு இலக்கிய நெறிப்படுத்தப்-பெற்ற மரபின் வழியானவை. அவற்றுட் சில தான்தோன்றீஸ்வரம், திருக்கோவில் ஆகிய பெருங்கோயில்களிலே ஆண்டுதோறும் திருவிழாக் காலங்களிலே தேசத்தவரின் மத்தியிலே பாடப்பெற்றவை. தேச, சமூக வழமைகளையும் ஆலய சேவைகளையும் நெறிப்படுத்துஞ் சாதனங்களாகக் கொள்ளப்பட்டவை. அந்நூலின் பகுதிகள் வித்துவநெறிகளுக்கமைய விமர்சன நோக்கில் இதுவரை ஆராயப்படவில்லை. அந்தப் பணி அவசியமாக மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும். மட்டக்களப்பு மான்மியம் பதிப்பாசிரியர்: வித்துவான் F.X.C. நடராசா, மட்டக்களப்பு, 1962; (இரண்டாம் பதிப்பு) மட்டக்களப்பு மாவட்ட கலாசாரப் பேரவை, மட்டக்களப்பு, 1998.

- 2. S.Pathmanathan, The Kingdom of Jaffna, Pt.I, Colombo, 1978, pp.112-3.
- 3. சூளவம்சம் 80:54-60.
- 4. சூளவம்சம் 80:61, 70,76; 81:3, 14; 82:6, 26; 83:12, 14,20, 24;87:25.
- 5. **சுளவம்சம்** 83:15.

- 6. S.Paranavitana, "Civil Wars and The Emergence of Parakramabahu the Great", University of Ceylon History of Ceylon Vol.I Part II. Ed S.Paranavitana, University Press, Colombo, 1960, p. 440.
- 7. சூளவம்சம்.
- 8. (குளவம்சம், 61:4.
- 9. S.Paranavitana, "Kahambiliyava (Kavuduluvava) Slab Inscription of Vikramabahu I", *EZ* Vol. V, pp. 404-408.
- Sirima Wickremasinghe, "Successors of Parakramabahu I: Downfall of the Polonnaruwa Kingdom", University of Ceylon History of Ceylon Vol.I. Part II, p.509.
- 11. மாகன் 40 வருடங்கள் ஆட்சி புரிந்தான் என்று **பூஜாவலிய** கூறும். Amaradasa Liyanagamage, *The Decline of Polonnaruwa and the Rise of* Dambadeniya, Department of Cultural Affairs, Colombo, 1968.
- 12. சூளவம்சம், 80:58.
- 13. S.Pathmanathan, The Kingdom of Jaffna Part I, pp.105-6.
- 14. சூளவம்சம், 83:20.
- 15. சூளவம்சம், 80:75.
- 16. சூளவம்சம், 80:67.
- 17. குளவம்சம், 80:65, 66, 77-79.
- 18. **மட்டக்களப்பு மான்மியம்**, பதிப்பாசிரியர் வித்துவான் F.X.C. நடராசா, (வெளியீடு:) மட்டக்களப்பு கலாசாரப் பேரவை, 1997, பக். 59-60.
- 19. மேலது.
- 20. மேலது, பக்.106, 117.
- 21. தோப்பாவை என்பது மட்டக்களப்பு வழக்கிலுள்ள பெயர்ச் சொல்லாகும். அது பொலநறுவை இராசதானியைக் குறிக்கும். தோப்பவாவி என்பதன் அருகில் அந்நகரம் அமைந்திருந்த காரணத்தால் அதனைத் தோப்பாவை என்றனர். முதலாம் பராக்கிரமபாகுவின் ஆட்சியில் அக்குளத்தினைப் பெரிதாக விஸ்தீரணமாக்கிப் பராக்கிரம சமுத்திரம் என்று புனர்நாமஞ் செய்தனர்.
- 22. மட்டக்களப்பு மான்மியம், 1998, ப.106.
- 23. மேலது, ப.107.
- 24. மேலது, பக். 77-78.
- 25. மேலது, ப. 106.
- 26. மேலது, பக். 106-107.
- 27. மேலது, ப. 108.
- 28. மேலது.
- 29. மேலது, பக். 108-109.
- 30. மேலது, ப. 109.
- 31. மேலது.
- 32. மேலது, பக். 78-79.
- 33. மேலது, ப. 78.

12

கோகர்ணத்திற் சோடகங்கன் திருகோணமலைக் கோட்டையிற் கிடைத்த சமஸ்கிருத மொழிச் சாசனம்

சிலாசாசனத் துண்டமொன்றை 1945 ஆம் ஆண்டிலே திருகோணமலைக் கோட்டைக்குள் இராணுவத்தினர் கண்டெடுத்தனர். நிலத்தை அகழ்ந்து வெட்டியபோது அதுவும் மகாவிஷ்ணுவின் கற்சிற்பம் ஒன்றும் இலக்குமியின் படிமமுங் கிடைத்தன.¹ சிலாசாசனத்தின் இடப்பக்கத்தில் அலங்கார வேலைப்பாடுகள் உள்ளன. வலப்பக்கத்திற் சாசனம் வெட்டப்பட்டுள்ளது. எழுத்துக்கள் பொறிக்கப் பெற்ற கல்லின் ஒரு பகுதி வெட்டப்பட்டு அழிந்தொழிந்து போய்விட்டது.²

சாசனத்தின் வலப்பக்கத்து ஒரத்தில் அரைவட்ட வடிவிலான துண்டமொன்று வெட்டப்பட்டுள்ளது. அதனால் நான்காம், ஐந்தாம் வரிகளிற் கடைசியாகவுள்ள எழுத்துக்கள் அழிந்துவிட்டன. அதனால் அவ்வரிகளிலுள்ள இறுதியான சொற்கள் என்னவாயிருந்தன என்று உறுதியாகச் சொல்லமுடியாது. இக்காரணத்தினாற் சாசனத்தின் வாசகத்தை முழுமையாகப் பெறமுடியவில்லை. எனவே அதனைப் பற்றிய விளக்கங்களுஞ் சற்றுத் தெளிவற்றனவாகவே அமையும். தவறான விளக்கங்கள் தோன்றுவதற்கும் அது இடமளிக்கும்.

இந்தச் சாசனம் கிரந்த எழுத்துக்களிலும் சமஸ்கிருத மொழியிலும் அமைந்துள்ளது. அரசப்பிரதானி ஒருவன் திருக்கோகர்ணத்திற் செய்த காரியமொன்றை வர்ணிக்குஞ் சாசன வாக்கியங்களை ஆலயத்து வேதியர்கள் அமைத்துக் கொடுக்க, அவற்றை அங்கிருந்த சிற்பிகள் சிலாலேகஞ் செய்தனரென்று கருதலாம். சாசனத்திலுள்ள விவரங்களைச் செம்மையாகப் புரிந்து கொள்வதற்கு அதன் வாசகத்தைத் தெளிவுபடுத்திக் கொள்வது அவசியமாகும்.

பரணவிதானவின் வாசகமும் விளக்கமும்

இச்சாசனத்தின் படிவத்தை ஆராய்ந்த சேனரத் பரணவிதான அதன் வாசகத்தை ஆராய்ச்சிக் குறிப்புகளோடு இலங்கைத் தொல்பொருள் திணைக்களத்து வெளியீடான சாசனத் தொகுதியொன்றில் வெளியிட்டனர். இச்சாசனம் முழுமையில் நான்கு அடிகளைக் கொண்ட செய்யுளாகும் என்றும், அது சிரக்தரா அணியில் அமைந்ததென்றும், அதன் முதலிரு வரிகள் மட்டுமே சாசனப் பகுதியில் உள்ளனவென்றும் அவர் கருதுவார். இச்சாசனத்தை அவர் மேல்வருமாறு வாசித்து மொழி பெயர்த்துள்ளார்:

- 1. ஸ்வஸ்தி றீ தேவ : றீ சோ
- 2. டகங்க : ஷதிதல தில
- 3. காம் பராய்ய லங்காம் அஜ
- 4. ய்யாம் சாகேப் (ேத) (ச)
- 5. ம்பு புஷ்பே க்ரிய பவ (டே)ன
- 6. ரவௌ ஹஸ்தவே மே
- ஷலக்நே கோகர்ண்ணே...³

"மங்கலம் பொலிக! சகாப்தம் சம்புபுஷ்ப வருஷத்திலே இரவி மேடத்தில் நிற்க, அத்த நக்ஷத்திரம் (சந்திரனோடு) மேட இலக்கினத்திற் கூடிய வேளையில் மேன்மை பொருந்திய சோடகங்க (தேவ(ன்) பூலோக திலகமானதும் வெல்லுதற்கு அரிதானதுமான இலங்கைக்கு வந்து கோகர்ணத்திலே…"

சாசனத்தை விளக்குமிடத்துப் பரணவிதான மேல்வருமாறு எழுதுகின்றார்.

"சாசனம் துண்டமாயிருப்பதால் அது என்ன நோக்கத்துடன் எழுதப்பெற்றது என்பதைக் கூறமுடியவில்லை. அதன் எஞ்சியுள்ள பகுதி சோடகங்கதேவ என்னுந் நாமத்து இளவரசன் ஒருவன் இலங்கையில் வந்திறங்கிய நேரகாலத்தைக் குறிப்பிடுகின்றது. சகவருஷமான ஆண்டு சொற்குறிப்பால் உணர்த்தப்படுகின்றது. அதன் முதலெழுத்து அழிந்து விட்டது. ம்பு புஷ்பே என்னும் மூன்று அக்ஷரங்கள் மட்டுமே காணப்படுகின்றன. ஆண்டினைக் குறிக்குஞ் சொற்றொடரை சம்பு புஷ்பே என்று வாசிக்குமிடத்துச் சாசனங் குறிப்பிடும் சகவருஷத்தை 1145 என்று எம்மாற் கொள்ள முடிகின்றது. எமது ஆவணம் சக வருஷத்தை 1145 என்று எம்மாற் கொள்ள முடிகின்றது. எமது ஆவணம் சக வருஷத்தைச் சொல்வதோடு சோடகங்கன் எத்தினத்திலே இலங்கைக்கு வந்தான் என்பதையுஞ் சொல்கின்றது. அன்று சூரியன் மேடராசியில் நின்றது. இலக்கினம் மேடமாயிருந்தது. நக்ஷத்திரம் அத்தமாகும். இத் தகவல்களின்படி சோடகங்கன் கி.பி. 1223 ஆம் ஆண்டு சித்திரை மாதம் 14ஆம் திகதி காலை இலங்கைக்கு வந்தான்.

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org "சாசனங் குறிப்பிடும் காலம் பற்றிய விவரங்கள் கலிங்க மாகன் இலங்கையில் வடக்கிலுள்ள அரைவாசிப் பாகத்திற் கொடுங்கோல் ஆட்சி செலுத்திய காலத்தில் அடங்கிவிடுகின்றன. அவன் சாசனமொன்றை நிறுவியுள்ளதால் ஒரு சொற்ப காலத்துக்காயினும் திருகோணமலைத் துறைமுகத்தைத் தன் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருந்தான் என்றும் அவன் தனது வெற்றியைக் கொண்டாடும் வண்ணமாகச் சாசனம் எழுதப்பட்ட கதவுநிலை வைக்கப்பட்டிருந்த கோயிலுக்குத் தானம் வழங்கினான் என்பதும், இப்பிராந்தியங்கள் 16ஆம் நூற்றாண்டிற் போர்த்துக்கேயர் வசமாகியதும் அக்கோயில் அழிக்கப்பட்டி ருத்தல் கூடும் என்பதும் உணரப்படுகின்றன.

"இச்சிலாலேகமான கதவுநிலைத் துண்டம் அதற்குரிய கோயிலின் தலத்திலே காணப்படுகின்றது என்று கொள்வது நியாயமானதேயாகும். சாசனங் குறிப்பிடுங் கோகர்ணம் என்னும் இடப்பெயர் 13ஆம் நூற்றாண்டிலே நவீன காலத் திருகோணமலைக்கு உரியதென்று கொள்வதும் அத்துணைப் பொருத்த-மானதாகும். கோயிலும் அங்கிருந்ததாகும்." ⁴

திருகோணமலைக் கோட்டையிலுள்ள சாசனம் பற்றிப் பரணவிதான கூறுவனவற்றுள் மேல்வரும் கருத்துகள் இடம்பெறுகின்றன: (1)அது கோயிற் சாசனம்; தான சாசனம் (2) சோடகங்கன் சகாப்தம் சம்பு புஷ்ப வருஷமான கி.பி. 1223 இல் ஏப்ரில் 14ஆம் திகதி காலையில் இலங்கையை அடைந்தான். (3) சாசனத்தைச் சோடகங்கனே நிறுவினான். (4) சோடகங்கனின் வெற்றியினைக் கொண்டாடும் வண்ணமாக அவன் கோயிலுக்கு வழங்கிய தானங்களைச் சாசனம் பதிவு செய்தது. (5) சிலாலேகமான கதவுநிலைப் பகுதி, கோகர்ணத்துச் சிவாலயமான திருக்கோணேஸ்வரத்துக்கு உரியதாகும்.

பரணவிதானவின் கருத்துக்களிற் சில பொருத்தமானவை; வேறு சில ஆதாரமற்றவை, பொதுவாகப் பரணவிதானவின் வித்துவப் புலமையில் அபிமானமும் நம்பிக்கையுங் கொண்டவர்களான இலங்கை நாட்டு அறிஞர் பலரும் இச்சாசனம் பற்றி அவர் கூறிய முடிபுகளை ஆராய்வு நோக்கின்றி ஒப்புக் கொள்ளலாயினர். சோடகங்கனைப் பற்றி ஆராய முற்பட்டவர்களுக்கு அவர் கூறும் விளக்கமும் ஒரு பொறியாக அமைந்துவிட்டது. சமஸ் கிருத மொழிப் பயிற்சியும் சாசன வழக் காறுகளைப் பற்றிய தெளிவும் புரிந்துணர்வும் இல்லாதவர்களை அப்பொறியிலிருந்து மீட்டுக் கொள்வதும் இமாலயப் பிரயத்தனமாகிவிடும்.

சாசனத்தின் அமைப்பும் பொருளும்

இந்தச் சாசனத்தின் வாசகம் நிறைவு பெறாதவொரு வாக்கியமாகும். சாசனஞ் செய்யுள் வடிவில் அமைந்தது என்றுஞ் சொல்லப்படுகின்றது. பாட்டியல் மரபுகளுக்கு ஏற்பச் சாசனஞ் செய்யுள்களில் அணியலங்காரங்கள் காணப்படுவதும் வழமை. சாசனத்தின் எஞ்சியுள்ள பாகத்திலுஞ் சில எழுத்துக்கள் அழிந்துவிட்டன. சோடகங்கன், புஷ்பக்கிரியை, காலம், நேரம் என்பன பற்றிய குறிப்பு, கோகர்ணம் ஆகியனவே தெளிவாகத் தெரிகின்றன. சாசன வாக்கியத்தில் எழுவாய் மட்டுமே தெளிவாக உள்ளது. செயப்படுபொருள் தெளிவில்லை. பயனிலைப் பகுதி கிடைக்கவில்லை. எனவே சோடகங்கன்புரிந்த ஏதோவொரு செயலைப்பற்றியதாகவே இச்சாசனம் அமைந்தது என்பது மட்டும் உறுதியானது. அவன் என்ன செய்தான்? எப்போது அதனைச் செய்தான்? எங்கு செய்தான்? என்னும் வினாக்கள் இயல்பாகவே எழுகின்றன. இவற்றுள் மூன்றாவது வினாவிற்கான விடை சாசனத்தின் இறுதி வரியிலுள்ள கடைசிச் சொல்லால் உணரப்படுகின்றது. கோகர்ண்ணே என்ற அச்சொல்லானது கோகர்ணம் என்றுல் வெறுறுமை விகாரமாகும். தென்கைலாசமான கோணவரை கோகர்ணம் என்னும் பெயராலும் வழங்கியது என்பது தக்ஷிண கைலாசபுராணம் போன்ற நூல்களினால் அறியப்படுகின்றது. கோணேசர் கோயிலுக்குச் சோடகங்கன் வழங்கிய தானங்களைச் சாசனம் பதிவு செய்திருந்ததென்று பரணவிதான கூறியுள்ளமையும் இங்கு குறிப்பிடற்குரியது. அவருக்குப் பின் பதவி பெற்ற தொல்லியலாளர் சிலரைப் போலன்றிப்பரணவிதான இவ்விடயந் தொடர்பாக அறிஞர் ஒருவருக்கு வேண்டிய நிதானத்தைக் கடைப்பிடித்தார்.

சாசனத் தொடரை அடிப்படையாகக் கொண்டு நோக்குமிடத்துச் சோடகங்கன் இலங்கையை அடைந்த பின் கோகர்ணத்திலே ஏதோ செய்தான் என்பதே முதலாம் வினாவிற்குரிய விடையாகும். லங்காம் ப்ராப்ய "இலங்கையை அடைந்து", என்ற தொடரிலுள்ள ப்ராப்ய என்ற சொல் ஒரிடத்திலிருந்து இன்னோரிடத்தை அடைவதை மட்டுமன்றி அதிகாரம், பதவி, போகம், செல்வம் முதலியவற்றை அடைவதையுங்குறிக்கும்.

'கூழ்திதல திலகாம் ப்ராப்ய லங்காம் அஜய்யாம்' என்ற சாசனத் தொடர் சோடகங்கனைப் பற்றிய அடைமொழியாகும் அவன் வெற்றியாளன் ஒருவன் என்பது இதனால் உணரப்படும். அவனுடைய பராக்கிரமத்தைப் புலப்படுத்துவதற்கே இலங்கையினைப் பூலோக திலகம் என்றும் வெல்லுதற்கு அரிதான பூலோகதிலகம் என்றும் உயர்வுநவிற்சி அணியிற் சாசனம் வர்ணிக்கின்றது.⁵ ப்ராப்ய என்ற வினையெச்சத்துடன் முடியுந் தொடர் சோடகங்க(ன்) இலங்கையை "அடைந்த" பின்பு கோகர்ணத்திலே புரிந்த செயலைச் சாசனம் பதிவு செய்திருந்தது என்பதை உணர்த்துகின்றது. எனவே அதிற் சொல்லப்படும் காலம், நேரம் பற்றிய குறிப்புகள் சாசன வாக்கியத் தின் பயனிலையோடு தொடர்புடையனவாகும். அவை கோகர்ணத்திற் சோடகங்க தேவன் புரிந்த செயலைப் பற்றியனவாதல் வேண்டும். அவை சோடகங்கன் இலங்கையினை அடைந்த காலத்தைப் பற்றியவை என்ற பரணவிதானவின் விளக்கம் ஆதாரமற்றதாகும். அச்சாசனம் ஜயஸ்தம்பமன்று; அது தானசாசனம். பரணவிதானவும் அதை அவ்வாறே புரிந்துகொண்டார் என்பதும் இங்கு கவனித்தற்குரியதாகும்.

சாசனத்திற் சகாப்தமில்லை

திற**ில் நூலகப் பிரிவு** பிரித்சா நூலக செ**னை** யாறிப்பணம்.

பரணவிதான தனது கருத்துக்கு ஆதாரமானவை என்று கருதிய விடயங்களை இங்கு ஆராய்வது அவசியமாகின்றது. சாசனத்தின் நான்காம் வரியின் இரண்டாஞ் சொல்லைச் சாகேப் (தே) என வாசித்து, அது சக வருடத்தைக் குறிக்கும் என்று அவர் கொண்டுள்ளார். அவரது விளக்கம் பொருத்தமற்றதாயின் சோடகங்கன் கி.பி. 1223க்குச் சமமான சகவருடத்தில் இலங்கைக்கு வந்தான் என்ற கருத்து ஆதாரமற்றதாகி விடும்.

சக வருஷத்தைக் குறிக்குஞ் சொல் சாசன வாசகத்தில் எழுதப் பட்டிருக்கு-மாயின் அது சகாப்தே (சக + அப்தே = சக வருடத்திலே) என்றே அமைந்திருக்கும். சில சமயங்களிற் ச என்னும் அக்ஷரத்தை சா என்று தவறாக எழுதியிருத்தல் கூடும். அவ்வாறாகிற் சாகாப்தே என்ற வடிவமே சாசனத்தில் இருத்தல் வேண்டும். ஆனால், இங்கு இரண்டாவது அக்ஷரமும் மாறுபட்டு கா என்பதற்குப் பதிலாகக் கே என்று இருக்கின்றது.

இச்சொல்லின் இறுதியிற் காணப்படும் எழுத்திலே தகரவர்க்கத்து மெல்லொலியன்களில் முதலாவது அக்ஷரத்தைக் குறிக்கும் அடையாளம் எதுவும் கல்லிற் காணப்படவில்லை. அதனாற் பரணவிதான சாகேப் (ேத) என அடையாளங் கண்ட சொல்லின் கடைசி எழுத்தினை அடைக்குறிப்பினுள் அமைத்துள்ளனர். தாங்கள் குறிப்பிட விரும்பிய சொல்லொன்றின் அகூரங்கள் எல்லாவற்றையுஞ் சாசனத்தை எழுதியவர்கள் பிழையாகவே எழுதிவிட்டனர் என்று கொள்வது பொருத்தமற்றதாகும். சாகேப்(ேத) என்று பரணவிதான அடையாளங் கண்டுள்ள சொல் உண்மையில் வேறொன்றாதல் வேண்டும். எனவே, சாசனத்தின் நான்காம் வரியிலுள்ள கடைசிச் சொல் பரணவிதானவினாற் பிழையாக வாசிக்கப்பட்டுள்ளது என்பதே அதைப்பற்றிய நிதானமான விளக்கமாகும். சாசனத்திற் சகாப்தம் குறிப்பிடப்பெற்றுள்ளது என்று கொள்வதற்கு எந்தவிதமான ஆதாரமும் இல்லை. அது சாசனத்தின் வாசகத்திற் காணப்படாத ஒன்று; பரணவிதானவின் கற்பனையில் எழுந்தவொன்று. எனவே சோடகங்கன் சகாப்தம் 1145 இல் இலங்கையினை அடைந்தான் என்ற பரணவிதானவின் கருத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு, அவன் மாகனுடைய காலத்தவன் என்று கொள்வது கற்பனையிற் கோபுரங் கட்டுவது போலாகும்.

பரணவிதான சாகேப்(ேத) எனப் பிழையாக அடையாளங் கண்ட சொல்லை சரகேளே என வாசிக்க முடிகின்றது. அது சரகேளி என்ற சொல்லின் விகாரமடைந்த வடிவமாகும். சர, கேளி என்னுஞ் சொற்களின் சேர்க்கையால் வந்ததே சரகேளி என்பதாகும். அவ்விரு சொற்களும் முறையே அம்பு, வேட்டை என்ற கருத்துக்களைக் கொண்டவை. செய்யுள் வடிவிலமைந்த சாசனத்தில் இலக்கிய நயங் கருதியே போர் என்பதைக் குறிப்பதற்குச் சரகேளி என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். விக்கிரமபாகுவின் கஹம்பிலியக் கல்வெட்டிலுள்ள குறிப்பொன்றும் இந்த விளக்கத்திற்கு ஆதாரமாய் அமைகின்றது. அதிலே அவனைச் சரகேளி காலஹம்ஸ, 'அம்புவேட்டை என்னுந் தடாகத்தில் நீந்தும் அன்னம்' போன்றவன் என்று உயர்வு நவிற்சியணியிற் குறிப்பிட்டுள்ளனர். இத்தொடரானது விக்கிரமபாகு பேராற்றல் மிக்கவன் என்பதைக் குறிப்பதாகும்.

சோடகங்கனைப் பற்றிய சாசனக் குறிப்பிலே காணப்படும் சரகேளே என்ற சொல்லானது அதிலே காணப்படும் கூழ்**திதல திலகாம் ப்ராப்ய லங்காம் அஜய்யாம்**, "பூலோக திலகமானதும் வெல்லுதற்கு அரிதானதுமாகிய இலங்கையை அடைந்து", என்ற தொடரின் பின்னால் வருவதுங் குறிப்பிடத்தக்கது. சோழகங்கனுடைய போராற்றலைப் புகழ்ந்து கூறுவதற்கே சாசனத்திலே இவ்விதமான வர்ணனைகளை உபயோகித்துள்ளனர். சோழகங்கன் ஒரு வெற்றியாளன்; அவன் வெல்லுதற்கு அரிதான இலங்கையை அடைந்தான்; போரில் ஈட்டிய வெற்றியின் பயனாக அதனை அடைந்தான் என்ற கருத்துக்கள் சாசனக் குறிப்பில் அடங்கியுள்ளன.

இதுவரை இங்கு கவனித்தவற்றின் அடிப்படையிலே சாசனத்தின் முதல் நான்கு வரிகளின் வாசகத்தையும் அதன் தமிழாக்கத்தையும் மேல்வருமாறு அமைத்துக்கொள்ளலாம்:

- 1. ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ தேவ: ஸ்ரீ சோட
- 2. கங்க: கூரிதிதலதில
- 3. காம்ப்பராப்ய லங்காம் அஜ
- 4. ய்யாம் சரகேளே

"மங்கலம் பொலிக ஸ்ரீ சோடகங்க தேவன் பூலோக திலகமானதும் வெல்லுதற்கு அரிதானதுமாகிய இலங்கையை அம்புவேட்டையால் அடைந்து"

இத்தகைய சோழகங்க தேவன் கோகர்ணத்திலே ஏதோ கருமமொன்றைப் புரிந்தான். அது பற்றியே சாசனம் சிலாலேகஞ் செய்யப்பட்டது. இவ்விடயந் தொடர்பாகப் பரணவிதான கூறுவனவற்றை மீண்டுங் குறிப்பிடுவது அவசிய-மாகின்றது.

அவன் தனது வெற்றியைக் கொண்டாடும் வண்ணமாகச் சாசனம் எழுதப்பட்ட கதவுநிலை வைக்கப்பட்டிருந்த கோயிலுக்குத் தானம் வழங்கினான் என்பதும், இப்பிராந்தியங்கள் 16ஆம் நூற்றாண்டிற் போர்த்துக்கேயர் வசமாகியதும் அக்கோயில் அழிக்கப்பட்டிருத்தல் கூடும் என்பதும் உணரப்படுகின்றன.

இச்சிலாலேகமான கதவுநிலைத் துண்டம் அதற்குரிய கோயிலின் தலத்திலே காணப்படுகின்றது என்று கொள்வது நியாயமானதாகும். சாசனங் குறிப்பிடுங் கோகர்ணம் என்னும் இடப்பெயர் 13ஆம் நூற்றாண்டிலே நவீனகாலத் திருகோணமலைக்கு உரியதென்று கொள்வதும் அத்தகைப் பொருத்த-மானதாகும். கோயிலும் அங்கிருந்ததாகும்.⁷

இவ்வாறு அவர் கூறுவார். எனவே சோடகங்க தேவன் இலங்கையிலே ஏதோ வெற்றிகளைப் பெற்று, அவற்றைக் கொண்டாடும் வண்ணமாக, கோகர்ணத்துக் கோயிலுக்குத் தானங்களை வழங்கி, அவற்றைப் பதிவு செய்தற் பொருட்டு சிலாலேகஞ் செய்தான் என்பது அவரின் கருத்தாகும். இவ்விடயங்களைச் சரியாகப் புரிந்துள்ள பரணவிதான சாசனத்திலே கூறப்படும் காலநேரம் பற்றிய குறிப்பை உரிய முறையிலே புரிந்து கொள்ளவில்லை. சாசனம் தான சாசனம். கோயிற் சாசனம் என்பதால் அதிலே கூறப் பெற்ற காலக் குறிப்பானது கோயிலில் நடைபெற்ற கருமம் பற்றியதாகவே அமைதல் வேண்டும். கோயிற் சாசனங்களிலே கூறப்படும் காலக் குறிப்புகள் பெரும்பான்மையும் கோயிற் கருமங்கள் பற்றியவை என்பதுங் கவனித்தற்குரியதாகும். சோடகங்க தேவனுடைய சாசனமும் கோயிற் கருமம் ஒன்றினைப் பற்றியதாகும் என்பதைச் சாசனத்தின் அமைப்பினால் உணர்ந்து கொள்ள முடிகின்றது.

(ச)ம்பு புஷ்பக் கிரியை

புஷ்பக் கிரியை ஒன்றினைப் பற்றிச் சாசனங் குறிப்பிடுகின்றது. புஷ்பேக்ரிய என்ற தொடருக்கு அடைமொழியாகவுள்ள சொல்லில் ம்பு என்னும் எழுத்துகள் மட்டுமே உள்ளன. அச்சொல்லின் முதலெழுத்து சாசனத்தின் நான்காவது வரியின் இறுதி அக்ஷரமாயிருந்து கல் வெட்டப்பட்டதன் காரணமாக மறைந்து விட்டது. மறைந்துபோன அந்த எழுத்து சகரமாகவோ அகரமாகவோ அமைந்திருத்தல் வேண்டும். அதனைச் சகரமாகக் கொள்ளுமிடத்து ஐந்தாம் வரியிலுள்ள எழுத்துகளைச் (ச)ம்பு புஷ்பே க்ரிய என்று வாசிக்கலாம். நான்காவது வரியிலிருந்து மறைந்து போன எழுத்தினை அகரமாகக் கொள்ளின் (அ)ம்பு புஷ்பே க்ரிய என்று அச்சொற்களை வாசிக்கலாம்.

இச்சமயத்திலே பரணவிதான இச்சொற்களை விளக்குமாற்றைக் கவனிப்பது அவசியமானதும் சுவாரஸ்யமானதுமாகும். அவர் வாசித்து வெளியிட்ட சாசன வாசகத்திலே **புஷ்பே க்ரிய** என்ற தொடரைக் குறிப்பிடும் பரணவிதான சாசனத்தின் மொழிபெயர்ப்பிலும் அதனைப் பற்றிய விளக்கத்திலும் **க்ரிய** என்னுஞ் சொல்லைக் கருத்திற் கொள்ளாது தள்ளிவிட்டுச் ச**ம்புபுஷ்ப** என்பதை ஒரு வருஷத்தைக் குறிக்குஞ் சொல்லாகக் கொண்டனர். இந்திய சோதிட பஞ்சாங்க முறையில் 60 வருடங்களில் ஏதாவது ஒன்றுக்கேனும் ச**ம்பு புஷ்ப** என்ற பெயரில்லை. 1145 என்னும் இலக்கத்தைத் தற்குறிப்பாக உணர்த்தும் வர்ணனையாகவே சம்பு புஷ்ப அமைகின்றது என்று அவர் கொள்வர்.

சரகேளே என்ற சொல்லைச் சாகேப்(ேத) எனப் பிழையாக அடையாளங் கண்டு அது சக வருஷத்தைக் குறிப்பதாகத் தவறாகப் புரிந்து கொண்டமையால் அவர் சம்பு புஷ்பே என்பதை ஒரு வருஷமென்று கொள்ள நேர்ந்தது. அதனை வருஷமென்று கொண்டதனாற் சம்பு புஷ்பே என்ற தொடரோடு கூடிவரும் க்ரிய என்ற சொல்லை விளக்காது தட்டிக் கழிக்க வேண்டிய இக்கட்டான நிலை அவருக்கு ஏற்பட்டது. சாசனத்திற் சகாப்பதம் என்ற சொல் இல்லாதபடியாற் சம்புபுஷ்ப ஒரு வருஷம் என்பது வெறுங் கற்பனையாகும். க்ரிய என்ற சொல் அதனைத் தொடர்த்து வருவதாற் ச**ம்புபுஷ்பேக்ரிய** என்னுந் தொடர் கோயில்களில் நிகழும் கிரியை ஒன்றினைக் குறிக்கின்றது என்று கொள்வதே பொருத்தமானது.

நான்காவது வரியிலிருந்து மறைந்து போன எழுத்தினைச் சகரமாகக் கொள்வோமாயின் குறிப்பிட்ட மொழித்தொடரினைச் சம்பு புஷ்பே க்ரிய என்று கொள்ள வேண்டும். அது சிவனான சம்பு விற்கு மலர் கொண்டு செய்யும் பூசையினைக் குறிக்கும். புஷ்பாபிஷேகம் என்னும் கிரியை ஒன்று கோயில்களில் நடைபெறுவ-துண்டு. சயதரனான முதலாங் குலோத்துங்க சோழன் கச்சி ஏகம்பத்திலே புஷ்பாபிஷேகம் செய்தமை பற்றிச் சாசனக் குறிப்புண்டு.⁹ மறைந்து போன எழுத்தை அகரமாகக் கொள்ளின் **அம்பு புஷ்பே க்ரிய** என்று சாசனத் தொடரை வாசிக்கலாம். அது தாமரைமலர் கொண்டு செய்யும் வழிபாடாகும். ஆயினும், நிலாவெளிக் கல்வெட்டிலே கோணபர்வதம் திருகோணமலை என்ற சொற்களுக்கு முன்னதாகச் சிவபெருமானைக் குறிக்கும் சம்பு என்ற சொல் வருவதாற் சோழகங்கனைக் குறிப்பிடும் சமஸ்கிருத சாசனம் சிவனாகிய சம்புவிற்கு மலர்கொண்டு செய்யப்படு-கின்ற பூசையினையே வர்ணிக்கின்றது என்று கொள்வது சாலப் பொருந்தும்.¹⁰

சித்திரையில் அத்தத்திருநாள்

"பூலோக திலகமானதும் வெல்லுதற்கு அரிதானதுமாகிய இலங்கையைப் போரின் பயனாக அடைந்த சோழகங்கன் கோகர்ணத்திலே ஏதோ செயல் புரிந்தான். அவன் தனது வெற்றியைக் கொண்டாடும் வண்ணமாகச் சாசனம் எழுதப்பட்ட கதவு நிலையிருந்த கோயிலுக்குத் தானம் வழங்கினான் என்பதும் உணரப்படுகின்றன" என்பது பரணவிதானவின் கூற்றாகும்.¹¹ அவரின் இக்குறிப்புப் பொருத்தமான ஒன்றாகவே காணப்படுகின்றது. அது ஒப்புக்கொள்ளப்படுமிடத்துச் சாசனங் குறிப்பிடும் காலம், நேரம் பற்றிய செய்திகள் தானத்துடனோ அது சம்பந்தமான உற்சவத்துடனோ தொடர்புடையனவாதல் வேண்டும்.

சாசனத்தின் ஐந்தாம் வரியிலே பவ என்று கொள்ளத்தக்க எழுத்துகள் உள்ளன. பவ என்பது பஞ்சாங்கக் கணிப்பு முறையிலுள்ள 60 வருஷங்களில் ஒன்றன் பெயர் என்பதும் இங்கு கவனித்தற்குரியது. பவ என்பதன் பின் அமைந்திருந்து அழிந்து போன எழுத்துகள் **வர்ஷே** என அமைந்திருத்தல் வேண்டும் என்று கொள்ளலாம். இச்சாசனங் குறிப்பிடும் வைபவம் மேடத்திற் சூரியன் நிற்குங் காலத்திலும் அத்த நக்ஷத்திரத்திலும் நடைபெற்றது. ஒவ்வொரு வருடத்திலும் சித்திரை மாதத்திலே சூரியன் மேடத்தில் நிற்கும். எனவே அந்த நிகழ்ச்சியானது சித்திரை மாதத்தி அத்த நக்ஷத்திரத்தில் நடைபெற்ற ஒன்றாகும். இச்சாசனத்திலே குறிப்பிடப்படுவது பவ வருஷம் என்ற அனுமானம் பொருத்தமுடையதெனிற் பவ வருஷத்துச் சித்திரை மாதத்தில் அத்த நக்ஷத்திரங் கூடிய தினத்திலே அந்நிகழ்ச்சி நடைபெற்றிருத்தல் வேண்டும். சம்புப் புஷ்பக் கிரியை, மேடராசி, அத்த நக்ஷத்திரம் ஆகிய எல்லாம் இடவேற்றுமை உருபுடன் வருவதாற் காலம், நேரம் என்பன பற்றிச் சாசனத்தில் வருங்

கோகர்ணத்திற் சோடகங்கன்

கோயிற் சாசனங்கள் பெரும்பான்மையுந் தானசாசனங்களாகும். அவற்றிலே காலம், நேரம் என்பன பற்றிக் காணப்படுங் குறிப்புகள் தானம், உற்சவம் என்பன பற்றியனவாகவே உள்ளன. மேல்வருஞ் சாசனப் பகுதிகளால் இது தெளிவாகின்றது:

றீ வீரபாண்டிய தேவற்கு ஆண்டு 14ஆவது மகர ஞாயற்று அபரபக்ஷத்துப் பஞ்சமியும் ஞாயிற்றுக்கிழமையும் பெற்ற அத்தத்து நாள் உடையார் திருக்கானப் பேருடைய நாயனார் கோயில் ஆதிசண்டேச்சர நாயனார் தேவகன்மிகளுக்கு..... இவ்வனைவோமும் பிடிபாடு பண்ணிக் குடுத்த பரிசாவது...

- காளையார் கோயிற் சாசனம்

 றீ சங்கபோதி பர்மரான திரிபுவனச் சக்கரவர்த்திகள் றீவிசயபாகு தேவற்கு ஆண்டு பத்தாவதில் தை மாதம் 20(ஆம்) தியதி சிவனான சங்கரன் கோயிலுக்குக் கொடுத்த வோவில.

- திருக்கோவிற் சாசனம்

3. சகாப்தம் ஆயிரத்து முன்னூற்று அய்ம்பத்தேழின் மேல் செல்லாநின்ற இராக்ஷஸ ஸம்வத்ஸரம் கும்பனாயற்று பூர்வ பக்ஷத்து தசமியும் வெள்ளிக்கிழமையும் பெற்ற உத்திரத்து நாள் ஐயங்கொண்ட சோழ மண்டலத்து புலியூர்க் கோட்டமான குலோத்துங்க சோழ வளநாட்டு குன்றத்தூர் நாட்டு மணிமங்கலமான கிராம சிகாமணி சதுர்வேதி மங்கலத்து வண்டுபாராபதியோம் பெருமாள் கோயிலில் தானத்தார் இம்மண்டலத்து ... திருவேளூரில் பதியுள்ளாரில் சிறுநாச்சியார் மகளார் பாட்டிமாநாச்சியாருக்கு சர்வமானியமாக நிலவிலைப் பிரமாணம் பண்ணிக் குடுத்தபடி.

- மணிமங்கலத்துச் சாசனம்

4.மதுரையும் ஈழமும்... கொண்டருளிய றீ குலோத்துங்க சோழ தேவர்க்கு யாண்டு 26ஆவது மீன நாயற்று பூர்வபக்ஷத்து சத்தமியும் புதன்கிழமையும் பெற்ற மிருகசீர்ஷத்து நாள் ஐயங்கொண்ட சோழ மண்டலத்துக் குன்றத்துக் கண்ணத்தை குப்பனேன் இம்மண்டலத்து குலோத்துங்க சோழ வளநாட்டு மணிமங்கலத்து உடையார் தன்மீஸ்வரமுடையார்க்கு வைத்த ஸந்தி விளக்கு இரண்டு.

- மணிமங்கலத்துச் சாசனம்

5. கும்பவியாழத்தில் கொல்லம் 389 தாமாண்டைக் கெதிராமாண்டு மீன ஞாயிறு 18 சென்ற வியாழமாண்ட பூசமுந் தெசமியும் மேடமும் ஆன்று கீழ்ப்பேரூர் றீவீர இராமன் கேரளவர்மா திருவடி வேணாடு றீவீர இராமானுமையம்மையான பிள்ளையார் திருவடி பிரதிட்டை பண்ணி-யருளியது....

இங்கு மேற்கோளாகக் கொள்ளப்பெற்ற ஐந்து சாசனத் தொடர்களிலும் காலம் நேரம் என்பன பற்றிய குறிப்புண்டு. அவற்றுள் நான்கு சாசனங்கள் தானம் வழங்கப் பெற்ற சமயத்தினைக் குறிப்பிடுகின்றன. ஐந்தாவது சாசனம் சேரர் குலத்து அரசியின் படிமம் ஆலயத்திலே பிரதிட்டை பண்ணப் பெற்ற சமயத்தைக் குறிக்கின்றது. எல்லாச் சாசனங்களிலுமுள்ள காலக் குறிப்புகள் கோயில்கள் சம்பந்தமான விடயங்களைப் பற்றியவை என்பதுங் குறிப்பிடற்குரியது. இவற்றின் அடிப்படையிலே நோக்குமிடத்துத் திருகோணமலைச் சாசனமானது சோழகங்கன் கோகர்ணத்திலே புரிந்த செயலொன்றின் காலத்தைக் குறிப்பிடுகின்றதெனக் கொள்ளலாம். சித்திரை அத்தத் திருநாள் அவனுடைய திருநக்ஷத்திரமாதலுங் கூடும்.

சோழகங்க தேவன்

திருகோணமலைக் கோட்டையிற் கிடைத்த சாசனத்திலே சகாப்தம் என்பது இல்லை என்பதாலும், அதிற் காணப்படுங் காலம் பற்றிய குறிப்பு சகாப்தம் 1145 ஆம் ஆண்டிற்குரியதென்று கொள்வதற்கு ஏதுவான ஆதாரங் கிடைக்கவில்லை என்பதாலும் சோடகங்கன் கி.பி. 1223இல் இலங்கைக்கு வந்தான் என்ற பரணவிதானவின் கருத்து ஒப்புக்கொள்ள முடியாத ஒன்றாகும். சோடகங்கனை அடையாளங் காண்பதும் ஒரு சிரமமான விடயமாகத் தோன்றவில்லை.

சோழகங்கன் என்னும் பெயரைச் சமஸ்கிருத மொழியிலும் தெலுங்கு மொழியிலும் சோடகங்க என்று எழுதுவது வழக்கம். அப்பெயரைக் கொண்ட இராசகுமாரரும் இராசப் பிரதானிகளும் தமிழகத்திலும், கலிங்க தேசத்திலும் இலங்கையிலும்பலர் இருந்தனர்.

சோழகங்கன் என்னும் பெயருடைய மூவரைப் பற்றி மகாவம்சம் குறிப்பிடு-கின்றது. அவர்களில் இருவர் கலிங்க தேசத் தொடர்புடைய இராசகுமாரர். மற்றொருவனான சோழகங்க தேவன் பாண்டியரின் பிரதானிகளில் ஒருவன். கஜபாகுவின் ஆட்சியிற் சோடகங்க குமார(ன்) என்னும் இளவரசன் ஒருவன் பொலநறுவையிலிருந்தான்.¹² அவனைப் பற்றிய வேறெந்தச் செய்தியுங் கிடைக்கவில்லை.

பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டின் இறுதியிலே சோடகங்கன் என்னும் ஒருவன் பொலநறுவையில் இருந்தான். அவன் நிசங்கமல்லனின் மருமகனாவான். அவன் விக்கிரமபாகு என்பவனைக் கொன்றுவிட்டு அரசபதவியினைக் கைப்பற்றி-யிருந்தான்.¹³ அவன் கோகர்ணத்துடன் தொடர்பு கொண்டிருந்தமைக்கான சான்றெதுவுங் கிடைக்கவில்லை.

சோழகங்கதேவன் என்னுமொருவனைப் பற்றியும் மகாவம்சத்திற் குறிப்புண்டு. அவன் பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில், முதலாம் புவனேகபாகுவின் ஆட்சியிலே (1272 - 1284) பாண்டிநாட்டினின்றும் இலங்கை மீது படையெடுத்துச் சென்றான். காலிங்கராயன், சோழகங்கதேவன் ஆகிய இருவரும் எதிர்கரை-யிலிருந்தும் படையெடுத்து வந்து இராச்சியத்தைத் தாக்கினார்கள் என்றும், அவர்களைப் புவனேகபாகு விரட்டிவிட்டான் என்றும் மகாவம்சம் கூறும்.¹⁴ அவர்களின் படையெடுப்பு நடைபெற்ற சமயத்திலே ஆப்ப, தீப ஹிமியாணகா, கதலீவாட முதலான வன்னியர் கிளர்ச்சி புரிந்தனர் என்றுஞ் சொல்லப்படுகின்றது.

யொது சன நாலை யாழ்ப்பாணம்:

கோகர்ணத்திற் சோடகங்கன்

மகாவம்சம் குறிப்பிடும் சோழகங்கர் மூவரிற் பாண்டிநாட்டுப் பிரதானியான சோழகங்கனைத் திருகோணமலைக் கோட்டையிற் கிடைத்த சாசனங் குறிப்பிடும். சோடகங்கன் என்று அடையாளங் காணமுடிகின்றது. அதற்கு ஏதுவான மூன்று காரணங்கள் உள்ளன. அவற்றுள் முதலாவது பெயரொற்றுமையாகும். சாசனம் சோடகங்கனைத் தேவ: ஸ்ரீ சோடகங்க: எனக் குறிப்பிடுகின்றது. தேவ(ர்) என்பது இராசகுமாரருக்கும் இராசப்பிரதானிகள் சிலருக்கும் உரியவொரு அடைமொழியாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. விஜயபாகு தேவர், மானாபரண தேவர் என்ற பெயர்கள் பொலநறுவைக் காலத்து இலங்கை மன்னர் சிலரின் பெயர்களாகும். அவர்களின் இயற்பெயர்களோடு தேவர் என்ற அடைமொழியைச் சேர்த்துச் சாசனங்களில் எழுதியுள்ளனர்.

மகாவம்சம் குறிப்பிடும் சோழகங்கருட் பாண்டியப் பிரதானி மட்டுமே சோழகங்க தேவ(ன்) என்று வர்ணிக்கப் பெற்றுள்ளமை கவனித்தற்குரியதாகும். தேவ(ன்) என்பது அடைமொழி என்பதால் அதனை ஒருவனின் இயற்பெயரின் முன்னாலும் எழுதிக் கொள்ளலாம். அவ்வாறு எழுதும் வழக்கத்திற்குச் சாசனக் குறிப்பு ஆதாரமாயுள்ளது. மாறவர்மன் குலசேகரனது காலத்துப் பாண்டியரின் சாசனமொன்றிலே தேவர் ஆரியச்சக்கரவர்த்தி என்னுந்தொடர் காணப்படுகின்றது.

இரண்டாவதாகக் கொள்ளக் கூடிய முக்கியமான அம்சம் சோடகங்கன் ஒரு படையெடுப்பிற்குத் தலைமை தாங்கியவன் என்பதாகும். சோடகங்கனைச் சாசனம் ஒரு வீரனாகவும் வெற்றியாளனாகவும் வர்ணிக்கின்றது என்பதும் குறிப்பிடத் தகுந்தது. கஜபாகுவின் காலத்திலும் நிசங்கமல்லனது காலத்திலும் பொலநறுவையிலே தங்கியிருந்த சோழகங்கன் எதுவிதமான போர்களையும் நடத்தியதாகத் தெரியவில்லை.

சாசனங் குறிப்பிடுஞ் சோடகங்கனைப் பாண்டியப் பிரதானியென்று அடையாளங் காண்பதற்கு ஏதுவான மூன்றாவது காரணம் இலங்கையின் அரசியல்நிலை பற்றியதாகும். முதலாம் புவனேகபாகு இலங்கை முழுவதிலும் ஆட்சி செலுத்தவில்லை. இலங்கையின் வடக்கிலும், வடகிழக்கிலுமுள்ள பகுதிகளிலே தம்பதெனிய மன்னவரெவரும் அதிகாரம் பெற்றிருக்கவில்லை. அங்கு பல வருடங்களாகப் பாண்டியரின் மேலாதிக்கம் ஏற்பட்டிருந்தது.¹⁶ எனவே **மகாவம்**சம் குறிப்பிடும் சோழகங்க தேவ(ன்) என்பவனையே சாசனங் குறிப்பிடுகின்றது என்று கொள்வது ஒரு பொருத்தமான முடிபாகும். சாசனத்தின் வரிவடிவங்களைப் பற்றிய பரணவிதானவின் கருத்தும் இதனை உறுதிப்படுத்துவதாய் அமைந்து விடுகின்றது. இந்த முடிபின் காரணமாகத் திருகோணமலைக் கோட்டையிற் கிடைத்த சாசனம் ஒரு வரலாற்று மூலம் என்ற வகையில் ஒரு புதிய பரிமாணத்தைப் பெறுகின்றது. அது பாண்டியரின் மேலாதிக்கந் தொடர்பான ஒரு ஆவணமாகிவிடுகின்றது.

சடையவர்மன் சுந்தரபாண்டியனுடைய ஆட்சியிலே (1251-1271) பாண்டியரின் மேலாதிக்கம் இலங்கையின் வடபகுதியிலும் வடகிழக்குப் பகுதியிலும் ஏற்படலாயிற்று. அவன் இலங்கையைக் கைப்பற்றினானென்று அவனுடைய திருப்புட்குழிச் சாசனங் கூறும்.¹⁷ அவனுடைய ஆறாம் ஆண்டு முதல் எழுதப்பெற்ற

மெய்க்கீர்த்தியில் "துலங்கொளி மணியுஞ் சூழிவேளமும் இலங்கை காவலணை இறைகொண்டருளி" என்னுந் தொடர்கள் வருகின்றன. இவற்றுக்குப் பின்னால் "வருதிறை மறுத்தாங்கவனைக் கருமுகில் வேழங் காலிற் சேர்த்து" என்னுஞ் சொற்றொடர் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டது.¹⁸ சுந்தர பாண்டியனின் ஆட்சியிலே பாண்டியர் இலங்கையின் வேந்தனொருவனிடமிருந்து திறை பெற்றார்கள் என்றும், பின் அவ்வேந்தன் திறை செலுத்த மறுத்தபொழுது அவனைப்போரிலே வென்று ஒடுக்கினார்கள் என்பதும் இவற்றால் உணரப்படும். அவ்வேந்தன் சாவகதேசத்தி-லிருந்தும் இலங்கைக்குச் சென்று அதன் ஒரு பகுதியைக் கைப்பற்றி அங்கு அரசு புரிந்தவன் என்பது சுந்தரபாண்டியனின் துணையரசனாகிய வீரபாண்டியனின் சாசனங்களிலுள்ள குறிப்புகளால் உணரப்படும்.19 "ஈழமும் சோணாடும் சாவகன் முடியும் முடித்தலையுங் கொண்டருளிய ஸ்ரீ வீரபாண்டிய தேவர்" என்னும் வர்ணனை வீரபாண்டியனின் மெய்க்கீர்த்தியிற் காணப்படுகின்றது. அவன் ஈழத்தின் மீது படையெடுத்துச் சென்று சாவகனைப் போரிலே கொன்றானென்றும் அவனுடைய அரச சின்னங்களையுஞ் செல்வங்களையுங் கவர்ந்து கொண்டு, தந்தை ஆண்ட தேசத்தில் ஆட்சி புரியும் உரிமையினைச் சாவகனுடைய மைந்தனுக்கு வழங்கினானென்றுங் குடுமியான் மலைச் சாசனம் வர்ணிக்கின்றது.20 வீரபாண்டியன் தானடைந்த வெற்றியின் சின்னமாகத் திரிகூட கிரியிலும் கோணமலையிலும் பாண்டியரின் சின்னமாகிய இணைக்கயல்களின் வடிவத்தைப் பொறித்தான். திருகோணமலைக் கோட்டையின் வாசலில் அமைக்கப்பட்டுள்ள "குளக் கோட்டன்" கல்வெட்டின் மேலே காணப்படும் மீனுருவங்கள் வீரபாண்டியனாற் பொறிக்கப்பட்டன-வாகும். வீரபாண்டியனும் அவனுடைய படைகளும் ஒரு சமயத்திலே கோகர்ணத்திலே தங்கியிருந்தனர் என்றும் அவர்கள் திருகோணமலை வழியாகத் திரும்பிச் சென்றார்களென்றும் ஊகித்துக் கொள்ளலாம். வீரபாண்டியனிடமிருந்து அரசுரிமையைப் பெற்றுக்கொண்ட சாவகனுடைய மைந்தனுக்குப் பின் என்ன நேர்ந்தது என்பது தெரியவில்லை. ஆயினும், இலங்கையின் வடக்கிலும், வடகிழக்கிலுமுள்ள பகுதிகளைப் பாண்டியர் தங்கள் இராச்சியத்தின் ஒரு மண்டலமாக அமைத்துக் கொண்டனர். மகாவம்சத்திலே கூறப்படும் கலிங்கராயன், சோழகங்கதேவன் என்போரின் தலைமையில் நடைபெற்ற இலங்கை மீதான படையெடுப்புகள் இந்த மாற்றங்களோடு தொடர்புடையனவாதல் வேண்டும். இப்படையெடுப்பினைக் குறித்து முன்பு மேல்வருமாறு நாம் கூறியுள்ளமை இங்கு நினைவு கொள்ளத்தக்கதாகும்:

போதிய சான்றாதாரங்கள் இல்லாத காரணத்தினால் இப் பிரதானிகள் இருவரதும் படையெடுப்பின் முக்கியத்துவத்தினை மதிப்பீடு செய்ய முடியவில்லை. அவர்களின் தாக்குதல்களைப் புவனேகபாகு முறியடித்தான் என்று சூளவம்சம் கூறுவதால், அவனுக்கு எதிரான இந்தப் படையெடுப்பு அதன் குறிக்கோளைப் பொறுத்த வரையிலே தோல்வியில் முடிந்ததென்று கொள்ளலாம். ஆயினும், அது வேறொரு திசையிலே வெற்றி ஈட்டியது என்று கருதுவதற்கு இடமுண்டு. ஈழம் முதலான நாடுகள் பலவற்றைக் கைப்பற்றியதாகக் குலசேகரனின் சாசனங்கள் குறிப்பிடுவதால் இலங்கையின் வடபகுதியிலே சாவகர் ஆண்ட இராச்சியத்தைப் பாண்டியர் மீண்டுங் கைப்பற்றிவிட்டனர் என்ற கருத்தை முன் வைக்கலாம்.²¹

கோகர்ணத்திற் சோடகங்கன்

முன்பு சடையவர்மன் வீரபாண்டியன் ஈழத்து வேந்தனைப் போரிலே கொன்றுவிட்டு, அவனுடைய இராச்சியத்தை ஆளும் உரிமையினை அவனுடைய மகனுக்கு வழங்கியபின் கோகர்ணதரிசனம் பண்ணிவிட்டு, கோணமலையிலும் திரிகூடத்திலும் தனது வெற்றியின் சின்னமாக மீனுருவங்களைப் பொறித்தான். பின்னர் மாறவர்மன் குலசேகரனது ஆட்சியிலே இலங்கை மேற் படையெடுத்துச் சென்ற பாண்டியர் பிரதானியான சோழகங்கன் தனக்குக் கிடைத்த வெற்றியினைக் கொண்டாடும் வண்ணமாகக் கோகர்ணத்திற்குச் சென்று அங்கே ஆலய தரிசனம் பண்ணி, புஷ்பாபிஷேகம் செய்து, தானம் வழங்கிச் சிலாலேகஞ் செய்வித்தான். பாண்டியரின் மேலாதிக்கம் ஏற்பட்டிருந்த பகுதிகளிலே திருகோணமலை அவர்களின் பிரதான தளமாய் அமைந்திருந்தது என்று கருதுவதற்கு இடமுண்டு.

சோழகங்கனைப் பாண்டியப் பிரதானி ஒருவனென்று கொள்ளுமிடத்து ஸ்ரீதகூரிண கைலாசபுராணம். கோணேசர் கல்வெட்டு முதலியவற்றிலுள்ள கதைகளையும் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ள முடிகின்றது. அவற்றுள் முதலாவது நூலின் பாயிரச் செய்யுளிற் குளக்கோட்டனின் பெயர் சோழகங்கன் என்று சொல்லப்படுகின்றது. குளக்கோட்டன் திருகோணமலை, கட்டுக்குளம் பற்று ஆகியவற்றிலே வன்னிபங்களை நியமித்தமை பற்றிக் கோணேசர் கல்வெட்டுக் குறிப்பிடுகின்றது. இந்நூலிற் கூறப்படும் வன்னிபங்கள் பாண்டிநாட்டுத் தொடர்புடையவர்கள். பூபால கோத்திர வன்னிபங்கள் மதுரை நகரால் வந்தோரின் வம்சாவழியினர் என்பதும், கட்டுக்குளம்பற்று வன்னிபங்களின் முன்னோர் திருநெல்வேலிப் பிரதானிகள் என்பதுங் கவனித்தற்குரியனவாகும். குளக்கோட்டன் கதையிலே நீண்டவொரு காலப்பகுதியைச் சேர்ந்த வரலாற்றம்சங்கள் கலந்துள்ளன என்று முன் கவனித்தோம். அதிலே சோழராட்சிக் காலத்துக்குரிய செய்திகளும் பாண்டியரின் மேலாட்சிக் காலத்து நிகழ்ச்சிகள் பற்றிய விவரங்களுங் கலந்துவிட்டன. கோணேசர் கல்வெட்டிலே வன்னிபங்களின் நியமனங்கள் பற்றிச் சொல்லப்படும் விவரங்கள் பாண்டியருடன் தொடர்புடையன என்று கொள்ளத்தக்கவை.

இச்சமயத்திலே பாண்டிநாட்டு வன்னியராசனான சோழகங்கனைப் பற்றிய விவரங்களைக் கவனித்தல் அவசியமாகின்றது. அவ்விவரங்கள் உபாஸக ஜனாலங்கார என்னும் பாளி நூலில் உள்ளன. அதனைக் குணாகரப் பெரும்பள்ளியில் வாழ்ந்தவரான சிங்களாச்சாரியரான பதந்த ஆனந்த தேரர் எழுதினார். குணாகரப் பெரும்பள்ளி ஸ்ரீ வல்லவ மங்கலம் (சிரி வல்லவநாமேன விஸ்ஸுதே பவரே புரே) என்னும் நகரில் அமைந்திருந்தது. அது பாண்டிநாட்டுச் சோழகங்கன் என்னும் வன்னியராசனால் (பாண்டுவூமண்டலே யோ வூ வஞ்ஞோ சாமந்தவூமிபோ ஸச்சஸந்தோ நய தக்கோ சோளகங்க தி விஸ்ஸ தோ) அமைக்கப் பெற்றது.²² முன்பு தமிழர் (மாகன்) நடாத்திய படையெடுப்புகளின் விளைவாக இலங்கைத் தீவினின்றும் வெளியேறிய பிரபலமான தேரர்கள் அதனைப் புகலிடமாகக் கொண்டு வாழ்ந்தனர். உபாஸக ஜனாலங்காரவிற் காணப்படும் குறிப்பு பலவகையில் முக்கி-யத்துவம் வாய்ந்த ஒன்றாகும். பாண்டியரின் சாமந்தருள் ஒருவன் வன்னியர் என்னும் பட்டத்தைப் பெற்றிருந்தான் என்பதையும், அவனுடைய பெயர் சோழகங்கன் என்பதையும் அதன் மூலமாக அறிகின்றோம். எமது சாசனங்குறிப்பிடும் சோழகங்கன் குணாகரப் பெரும் பள் ளியை அமைத்த சோழகங்கனின் வம்சத் தோடு தொடர்புடையவனாதல் கூடும். திருகோணமலை பற்றிய தமிழ் நூல்களிலே குளக்கோட்டனாகிய சோழகங்கன் பிரதானிகளைப் பாண்டி நாட்டிலிருந்து அழைத்து வந்து வன்னிபம் என்னும் பதவியை அவர்களுக்கு வழங்கினான் என்று சொல்லப்படுகின்றது. இப்போது கோணேஸ்வரம் பற்றிய ஆராய்ச்சிகளிலும் வன்னிபங்களின் வரலாறு பற்றிய பரிசீலனையிலும் ஒரு புதிய திருப்பம் புதிய சிந்தனைகளின் வழியாக ஏற்படுகின்றது. அது இலங்கை வரலாற்றில் ஒரு முன்னேற்றமான திருப்பமாகவே அமையும்.

அடிக்குறிப்புகளும் விளக்கவுரைகளும்

- வேலைப்பாடுகளின் அடிப்படையில் அச்சிற்பங்கள் 12ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தனவாகக் கொள்ளப்படுகின்றன. அவை கோணேஸ்வரத்துத் திருமால் கோட்டத்திலிருந்தன என்று கருதலாம். கோகர்ணத்திலே திருமால் கோட்டம் ஒன்றையும் குளக்கோட்டன் அமைத்திருந்தானென்று கைலாசபுராணங் கூறுவது குறிப்பிடத்தகுந்தது.
- S. Paranavitana, Fragmentary Sanskrit Inscription from Trincomalee, Epigraphia Zeylancia, Vol. V, No.14 Ed. S. Paranavitana, Department of Archaeology, Government Press, pp. 170-173 Colombo, 1955.
- 3. மேலது.
- 4. மேலது.
- 5. இத்தகைய வர்ணனைகள் அரசரின் மெய்க்கீர்த்திகளிலும் பிற சாசனங்களிலும் வருவதுண்டு. "வேந்தர் கண்டறியா விற்றிண்புரிசைச் சேந்தமங்கலச் செழும்பதி முற்றிப் பல்லவன் நடுங்கப் பல போராடி" எனச் சடையவர்மன் சுந்தர பாண்டியனு-டைய மெய்க்கீர்த்தியில் வருந்தொடர் இதற்கோருதாரணமாகும்.

S. Krishnaswamy Ayyangar, South India and Her Muhammadan Invaders.

6. இச்சாசனத்தின் ஆரம்பப் பகுதி சமஸ்கிருதமொழியில் அமைந்துள்ளது. அரசனைப் பற்றிய புகழ் மொழிகளைக் கொண்டுள்ள அப்பகுதி மேல் வருமா-றுள்ளது: றீஸ்வஸ்தி [1*] வீர (விக்ரமாதி) குண - கணாபரண ரத்நோயசோபித (ப்ரசஸ்த) லங்கா - தரணீபதி - வம்சாவதம்ஸ சமர - சரஹ் - கேளி காலஹம்ஸ கலிமல தால ப்ரபஞ்சன சகல ஜனானுரஞ்ஞன (சத்ரு) ஜன றீ தர்ப்ப பா(ரஹா)ர ப்ரதிந்ருபதி சிரஹ் கடின-குடார ரணமுக வைரவ கரவாளநகர பீமகண்டீரவ சரணாகத வச்ர பஞ்ஜர தரணீ துராதரண திக் - கிசோர பாரவ்வதீபதி தத்தாஸீர் - வீரமகா வருஷ நீதிபாராயண ராஜநாராயண நவரத்ந பூபதி லங்கேஸ்வர றீ விக்கிரமவாகு தேவயன்

Hail! whereas it has been ordered by His Majesty Vikramabahu, the sovereign lord of Lanka, who is adorned, with a multitude of virtues, such as heroism and valour, as if they were ornaments and jewels; who is the crest of the lineage of the excellent kings of Lanka; who is a black swan sporting in the lake of warfare; who breaks down the palmyra tree of the Kali age's impurities; who causes the whole nation to rejoice; who relieves his enemies of the burden of their prosperity and pride; who is a hand axe for the head of the enemy kings; who is terrible at the battle-front like a lion with fearful claws like swords; who is a diamond cage to those who have come for refuge; who is a youthful (el-ephant) of the quarters for bearing the burden of the earth; who is a great bull of a hero to whom benediction has been granted by the husband of Parvati; to whom moral character is the final goal; who is a king like unto Nārāyaṇa (Viṣṇu) and who is the lord of the earth possessing the nine treasures.' S. Paranavitana, 'Kahambiliyava (Kavudulu - vava) Slab - Inscription of Vikramabahu I' EZ. Vol. V, No. 39 pp. 404 - 408.

- S. Paranavitana, 'Fragmentary Sanskrit Inscription from Trincomalee'. EZ, Vol. V, pp. 171 - 172.
- 8. இவ்விடயந் தொடர்பான அம்சங்களைத் தெளிவுபடுத்திக் கொள்வதற்குச் சமஸ்கிருத மொழி, இலக்கியம் ஆகியவற்றிலே மிகுந்த பாண்டித்தியம் உடையவரான பேராசிரியர் திருமதி மகேஸ்வரி அருள்செல்வம் அவர்களின் ஆலோசனை பெறப்பட்டது. அவர் வழங்கிய சில நுட்பமான கருத்துகள் இக்கட்டுரையில் அடங்கிய வாதங்களை அழுத்தப்படுத்துவதற்கு ஏதுவாயிருந்தன.
- 9. முதலாங் குலோத்துங்க சோழன், அவனுடைய 12ஆம் ஆண்டிலே, கச்சியேகம்-பத்திலே புஷ்பாபிஷேகம் செய்வித்தான். அச்சமயத்திலே இராஜகுருவின் வேண்டுகோளின் பயனாக விருதராஜபயங்கர சதுர்வேதி மங்கலத்தை அமைத்து 108 சதுர்வேதி பட்டர்களுக்குக் கொடுக்குமாறு கட்டளையிட்டான். கர்நாடகத்து மைசூர் மாவட்டத்து அகர(ம்) என்னும் கிராமமும் வேறு ஊர்கள் இரண்டும் இப்பிரமதேயத்தில் அடங்கியிருந்தன.

K.A. Nilakanta Sastri, The Colas, Vol. II. pt.2, University of Madras, 1937, p. 538.

- впюти впозаци вибил попроборни эроборний эробого бала в сполади.
 Катthigesu Indrapala, 'A Tamil Slab Inscription From Nilaveli, Trincomalee District' James Thevathasan Rutnam Feliciation Volume Ed. Karthigesu Indrapala, Jaffna Archaeological Society, 1975 (released, July 1980, 158 pages) pp. 64 - 69.
- S. Paranavitana, 'Fragmentary Sanskrit Inscription from Trincomalee', EZ Vol. V. pp. 171 - 2.
- 12. சூளவம்சம் 70 : 238.
- 13. சூளவம்சம் 80 : 29.
- 14. சூளவம்சம் 90: 32 33.
- 15. Annual Report on Epigraphy (ARE) Madras, No. 110 of 1903; South Indian Inscriptions Vol. VIII; No. 396.

- S. Pathmanathan, *The Kingdom of Jaffna*, Part I, Arul, M. Rajendran, Colombo, 1978, pp. 345 - 360.
- 17. S. Krishnaswamy Ayyangar, South India and her Muhammadan Invaders, p. 50.
- 18. Сомд, W. 217.
- 19. S. Pathmanathan, The Kingdom of Jaffna, Part I, pp. 150 155.
- 20. Inscriptions of the Pudukottai State, (First Edition : 1929), Government Museum, Chennai, 2002, No. 366, p. 236.
- 21. S. Pathmanathan, The Kingdom of Jaffna, Part I, p. 157.
- 22. இந்தக் குறிப்பு, மிகுந்த வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒன்றாகும். பாண்டியரின் சாமந்தனான சோழகங்கன் வன்னியர் என்னும் பட்டத்திற்குரியவன் என்று சொல்லப்படுகின்றது. அவன் லோகுத்தமர் என்ற பௌத்த தேரரின் வேண்டுகோளினால் மூன்று விகாரங்களை அமைத்தானென்றுஞ் சொல்லப்-படுகின்றது. அவை அவனது நகரமான றீ வல்லவமங்கலத்தில் அமைக்கப் பெற்றன. குணாகரப்பெரும்பள்ளி அவற்றிலொன்று. சீஹளாச்சாரியரான ஆனந்தர் அதற்கருகிலுள்ள மாளிகையொன்றிலே வாழ்ந்தார். அவருடைய சீடர் புத்தப்-பிரியர். அவர் வாலாதிச்ச விகாரம், சூடாமணிவர்ம விகாரம் என்பவற்றில் வாழ்ந்தவர். இத்தகைய செய்திகள் வேறெந்த நூலிலுங் காணப்படுவதில்லை. பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டிலே தமிழகத்திலே பௌத்த நிறுவனங்கள் நிலை-பெற்றமைக்கு இக்குறிப்புத் தக்க சான்றாதாரமாகும். அங்குள்ள பௌத்த சமயத் தொடர்புடைய தொல்பொருட் சின்னங்களை விளங்கிக் கொள்வதற்கும் இது பயன்படுகின்றது. புத்தப்பிரியர் சில காலம் தங்கியிருந்த சூளாமணிவர்ம விகாரம் நாகபட்டினத்து ராஜராஜப் பெரும்பள்ளியாதல் வேண்டும்.

Upasaka Janālankāra Ed. H. Saddhatissa, Pali Text Society, London, 1965, pp. 356 - 8.

பொலநறுவைக் காலம் : வணிக கணங்களும் கலாசாரமும்

V

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

.

•

13

வணிகரின் ஆலய தருமங்கள்

வணிக கணங்கள்

பொலநறுவைக் காலத்திலே, இலங்கையில் நானாதேசி. திசையாயிரத்-தைந்நூற்றுவர். வீரவளஞ்செயர் என்னும் வணிக கணங்கள் பெருஞ் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தன. வணிக கணங்களினால் அமைக்கப்பெற்ற நகரங்கள் பலவற்றிலே சிவன் கோயில்களும், விண்ணகரங்களும், அம்மன் கோயில்களும் அமைந்திருந்தன. இந்து கலாசாரம் அந்நகரங்களிலே சிறப்புற்று விளங்கியது. பௌத்தப் பள்ளிகளும் வணிகரின் ஆதரவைப் பெற்றன.

நானாதேசி. ஐந்நூற்றுவர் ஆகிய வணிக கணங்கள் பல சாசனங்களிலே தனித்தனியாகக் குறிப்பிடப்பெற்றுள்ளன. ஆயினும், சில சமயங்களிலே நானாதேசித் திசையாயிரத்தைந் நூற்றுவர் பற்றிய சாசனக் குறிப்புகள் கிடைக்கின்றன. ஐந்நூற்றுவர். வீரவளஞ்செயர் ஆகியோர் இணைந்து செயற்பட்டமையினைக் குறிக்குஞ் சாசனத் தொடர்களும் பல காணப்படுகின்றன.

ஐந்நாற்றுவர்

அக்காலத்து வணிக கணங்களில் ஐந்நூற்றுவர் மிகப் பிரசித்தமானவர்கள். அவர்களைத் திசையாயிரத்து ஐந்நூற்றுவர் எனவும் நானாதேசித் திசையாயிரத்து ஐந்நூற்றுவர் எனவும் சில சாசனங்கள் குறிப்பிடுகின்றன. ஐந்நூற்றுவரை நானாதேசிகள் என்றுங் குறிப்பிட்டனர். இந்தியாவைப் பொறுத்தவரையில் வடக்கிலே தென் மகாராஷ்டிரம் முதலாகத் தெற்கிலே கன்னியாகுமரி வரை அவர்களின் செல்வாக்குப் பரவியிருந்தது.. அவர்களின் செயல்களைப் பற்றிக் கூறும் சாசனங்கள் கர்நாடகம், தமிழ்நாடு, கேரளம் ஆகியவற்றில் நூற்றுக்கணக்கில் உள்ளன தெலுங்கு தேசத்திலும் அவர்கள் விட்டுச் சென்ற சாசனங்கள் அநேகமானவை.

வாணிபப் பொருட்கள்

மத்திய காலத்திலே, தென்னிந்தியாவில் நடைபெற்ற வாணிபத்தில் **ஐந்நூற்றுவர்** கொண்டிருந்த பங்கு முதன்மை வாய்ந்தது. கழுதை, மாடு, எருமை ஆகிய விலங்குகளிற் பொதிகளை ஏற்றிக் கொண்டு கூட்டங் கூட்டமாகச் சென்று கொள்வனவு விற்பனவுகளில் அவர்கள் ஈடுபட்டனர். தானியங்கள், பருத்தி, பட்டு, கம்பளி ஆகியவற்றினால் அமைந்த துணிகள் மிளகு, இஞ்சி, சீரகம், மஞ்சள் முதலான சரக்கு வகைகள்; கற்பூரம், சந்தனம், அகில், புனுகு போன்ற வாசனைத் திரவியங்கள்; பொன், வெள்ளி, செம்பு இரும்பு முதலிய உலோகங்கள்; கொள்கலங்கள்; ஆபரணங்கள், ஆயுதங்கள், யானை, குதிரை போன்ற விலங்குகள் ஆகியனவற்றின் வாணிபத்தில் அவர்கள் ஈடுபட்டனர்.¹

வணிகர் படைகள்

ஐந்**நா**ற்றுவர் முதலான வணிக கணத்தவர் தங்கள் உடைமைகளையும் நிலையங்களையும் காவல் புரிவதற்கு வேளைக்காறர், அங்கக்காறர், வீரக்கொடி, கொங்கவாளர், ஏறிவீரர் முதலிய படைப்பிரிவினரைச் சேவையில் ஈடுபடுத்தி-யிருந்தனர். பொருட்களைச் சேகரிப்பதற்கும் பலவகையான வியாபாரிகளோடும், உற்பத்தியாளரோடும், கம்மாளரோடும் நெருங்கிய தொடர்புகளை வணிகர் ஏற்படுத்தியிருந்தனர். நகரப்புறங்களிலும் கிராமப்புறங்களிலும் அவர்களின் கட்டுப்பாட்டிலிருந்த விற்பனை நிலையங்கள் பல நூற்றுக்கணக்கினவாகும். நானாதேசி வணிகரின் பட்டினங்கள் கர்நாடக தேசத்தில் **வணஞ்சு வட்டணம்**, **நானாதேசிய தசமடிப்பட்டினம்**, **தசமடிப்பட்டினம்**² என்னும் பெயர்களால் வழங்கி வந்தன. தமிழகத்தில் அவற்றை நகரம் என்றும், எறி வீரபட்டினம் என்றும், ஐயப்பொழில்புரம் என்றும் பலவாறு குறிப்பிட்டனர். சில சமயங்களில³ அவை அரசரின் பெயர்களாலும் விருதுப் பெயர்களாலும் வழங்கி வந்தன. அவை சுயாட்சி உரிமை கொண்ட அமைப்புகளாய் இருந்தன.

நகரம் என்பது பொதுவாக வணிகரின் இருக்கைகளும் விற்பனை நிலையங்களும் பொருந்திய ஒரு தானத்தையும் அதிலே ஆட்சி புரிகின்ற ஆளுங்கணத்தையும், அத்தானத்து வாசிகளையுங் குறிக்குஞ் சொல்லாக வழங்கியது. நகரத்தின் எல்லைகளுள் விற்பனை நிலையங்களைப் பரிபாலிப்பதும், வாணிப விருத்திக்கும் குடியானவர்களுக்கும் தேவையான ஏற்பாடுகளைச் செய்வதும், நகரத்துக்கும் அரசருக்கும் ⁴ உரிய வரிகளைச் சேர்ப்பதும் நகரத்தாரின் பிரதான பொறுப்புகளாகும். மாநகரம் காஞ்சிபுரம் மிகத் தொன்மையான பிரதான நகரங்களில் ஒன்றாகும்

வணிகரும் அரசரும்

வணிக கணங்கள் மத்திய காலத் தென்னிந்திய சமுதாயத்திற் பெருஞ் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தன. அரண்மனைகளோடு அவை நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருந்தன. அரச குலத்தவரின் ஆடம்பர வாழ்க்கைக்குத் தேவையான அரியனவும் விலை மிக்கனவுமான பொருட்களையும் ஆயுதங்களையும், யானை, குதிரை ஆகியவற்றையுந் தூர தேசங்களிலிருந்து வணிகர் மூலமாகப் பெற முடிந்தது. வாணிப விருத்தியின் பயனாகச் செல்வமும் உற்பத்திப் பெருக்கமும் வருமானமும் அதிகரிக்கும் என்பதால் அரசர் பலரும் பெரு வணிகருக்கு ஆதரவும் சிறப்புரிமைகளும் வழங்கினார்கள். ஐந்நூற்றுவர் முற்காலங்களில் 500 வீர சாசனங்களைப் பெற்றவர்கள் என்று அவர்களின் ஆவணங்கள் கூறும். தங்களுடைய ஆவணங்களிலே பிரஸஸ்தி என்னும் வாசகங்களைச் சேர்த்துக் கொள்வதற்கு அவர்கள் உரிமை பெற்றிருந்தனர். அவர்களின் சாசனங்கள் இந்து கலாசார மரபிலுள்ள சிந்தனைகளைப் பிரதிபலிக்கின்றன.

வணிக கணங்களின் பிரஸஸ்தி

வணிக கணங்களின் பிரஸஸ்திகள் அவற்றின் உற்பத்தி பற்றிய மரபுவழிக் கதைகளையும், வாணிப நடவடிக் கைகளையும், அவர்கள் புரிந்த தான தருமங்களையும், நகரங்கள் பற்றிய விவரங்களையுஞ் சுருக்கமாக வர்ணிக்கும் பாங்கில் அமைந்துள்ளன. **நானாதே**சி வணிகர் றீ வாசுதேவர், கண்டளி, மூலபத்திரர் ஆகியோரின் வழிவந்தவர்கள் என்றும், றீ ஐயப்பொழில்புர பரமேஸ்வரியைக் குலதெய்வமாகக் கொண்டவர்கள்⁵ என்றும், பூமாதேவியின் மக்களானவர்கள் என்றுஞ் சாசனங்கள் கூறும். **நானாதே**சி வணிகரின் முத்திரைகளிலே⁶ மகிஷமர்த்தனியின் உருவம் பொறிக்கப்பட்டமை கவனித்தற்குரியது.

வணிகரின் திருப்பணிகள்

சமுதாய முன்னேற்றத்திலும் கலாசார அபிவிருத்திகளிலும் ஐந்நூற்றுவர் கொண்டிருந்த பங்கு குறிப்பிடத்தகுந்தது. கோயில்களைப் புதிதாக அமைப்பதிலும் புனரமைப்பதிலும் அவர்கள் ஈடுபட்டனர். பல திருத்தலங்களிலே கோயில் மண்டபங்களும் மடங்களும் மூலவர் படிமங்களும் ஐந்நூற்றுவரால் அமைக்கப்பட்டன. ஐந்நூற்றுவன் ஈஸ்வரம், ஐந்நூற்றுவன் மண்டபம், ஐந்நூற்றுவன் மடம்⁷ என்னும் பெயர்கள் சில சாசனங்களில் உள்ளன. நித்திய நைமித்திய கருமங்களைக் கோயில்களிலே நடைபெறச் செய்வதற்கு அவர்கள் கொடுத்த தானங்கள் மிகப் பலவாகும். சைவம், வைணவம், சாக்கும், சமணம், பௌத்தம் ஆகிய ஐவகைச் சமயங்களும் அவர்களின் ஆதரவைப் பெற்றன.

இலங்கையில் வணிக கணங்கள்

நானாதேசி ஐந்நூற்றுவர், வீரவளஞ்செயர் ஆகியோர் சோழராட்சிக் காலம் (985-1070) முதலாக இலங்கையில் வாணிபஞ் செய்தனர். இருபதுக்கும் மேலான பொலநறுவைக் காலத்துச் சாசனங்கள் தமிழ் வணிக கணங்களைப் பற்றிய செய்திகளைக் கொண்டுள்ளன. அவை கரையோரப்பகுதிகளிலும் நாட்டின் பல்வேறு பாகங்களிலுங் காணப்படுகின்றன. வடக்கிலே, நயினாதீவிலுள்ள முதலாம் பராக்கிரமபாகுவின் சாசனம் அரசனுக்கு யானைகளையுங் குதிரைகளையும் ஏற்றிவந்த பரதேசிகளைக் குறிப்பிடுகின்றது. யாழ்ப்பாண நகரப் பகுதியில் முற்காலத்திலே ஐந்நூற்றுவர் தங்கியிருந்து வாணிபஞ் செய்தனர். கோட்டைக்குச் சமீபமாகவுள்ள காணியொன்று ஐந்நூற்றுவன் வுளவு என்னும் பெயரால் வழங்கியது என்பதைத் தோம்புக் குறிப்பொன்றினால் அறிய முடிகின்றது.

நானாதேசிகளின் முத்திரை

மேற்குக் கரையோரத்திலே, களுத்துறையில் ஐந்நூற்றுவர் குடியிருந்த தானமொன்றிலே காளி கோயிலொன்றை அமைத்திருந்தனர். அதனைப் பற்றிக் கூறும் சாசனம் ஒன்றுண்டு. தெற்கிலே, ஹம்பாந்தோட்டை மாவட்டத்தில், அம்பலாந்தோட்டை என்னும் ஊரில் நானாதேசி வணிக கணத்தவரின் வெண்கல முத்திரையொன்று கிடைத்துள்ளது.

வணிக கணங்களோடு தொடர்புடைய மத்திய காலத்துத் தொல்பொருட் சின்னங்கள் இலங்கையின் வடமத்திய பகுதியிலும் வடமேற்குப் பகுதியிலுங் கூடுதலாக உள்ளன. அநுராதபுரம், பொலநறுவை, பதவியா, வஹால்கட, விஹாரேஹீன்ன, மாகலான விக்கிரமசலாமேகபுரம், கல்தம்பிட்டியா, தெதியமுல்லை என் னுமிடங்களில் ஐந்நூற்றுவர் விற்பனை நிலையங்கள் பலவற்றை அமைத்திருந்தனர். அவை காலப்போக்கில் நகரங்களாக விருத்தி பெற்றன. வியாபாரிகளும், அவர்களின் காவலரான வீரரும், கம்மாளர் போன்ற உற்பத்தி-யாளரும் அந்நகரங்களிற் குடியிருந்தனர். அவர்களின் வழிபாட்டுத் தேவை-களுக்கென ஆலயங்களும் அக்கிரகாரங்களும் அமைக்கப்பட்டிருந்தன.

ஐந் நூற்றுவர் ஸ்ரீஐயப்பொழில்புர பரமேஸ்வரியைக் குலதெய்வமாகப் போற்றினார்கள்; பரமேஸ்வரியை முழுமுதற் கடவுளாகவுங் கொண்டனர்.

நானாதேசி வணிகர் தங்கள் முத்திரைகளிலே பரமேஸ்வரியின் உருவத்தை அமைத்தனர். அவர்கள் உருவாக்கிப் பயன்படுத்திய வெண்கல முத்திரை ஒன்று ஹம்பாந்தோட்டை மாவட்டத்திலுள்ள அம்பலாந்தோட்ட என்னும் ஊரிலே 1985 ஆம் ஆண்டு கண்டெடுக்கப்பெற்றது. பன்னிரண்டு அவுன் சு நிறை கொண்ட இவ்விநோதமான வெண்கலம் 4.5 சென்ரி மீற்றர் உயரமுடையதாகும். வட்ட வடிவினதாகிய அதன் அடிப்புறம் 4 சென்ரி மீற்றர் 1.5 மில்லிமீற்றர் விட்டத்தைக் கொண்டது. வார்ப்புச் சிலைகளின் பீடம் போன்ற கூம்பிய வீடிவில் ஒன்றன் மேலொன்றாக அமைந்தாற் போன்ற தளங்கள் கொண்ட உருவமே அதன் தோற்றமாகும். கைபிடியாக அமைந்த அதன் மேற்புறம் பவளமணியின் அளவுடைய உருண்டையான தோற்றமுடையது. தோற்றத்தில் அது ஒரு தூபியின் மிகச் சிறிய பிரதிமை போன்றது. ஆயினும், "பரிசுத்தமலையின்" உருவம் நானாதேசி வணிக கணத்தின் கொடிகளில் வரையப்படுவது வழக்கம் என்று அவர்களின் சாசனங்கள் சுறுவதால், இவ்வெண் கலத் தின் வடிவமானது மலையின் பிரதிமையாக அமைக்கப்பெற்றது என்றுங் கருதலாம்.

இவ்வெண்கல முத்திரையின் அடிப்புறத்திற் காணப்படும் பிரதான வடிவம் நான்கு கரங்களுடன் ஸ்தானக (நிற்கும்) நிலையிலுள்ள பெண் தெய்வத்தின் தோற்றமாகும். இரு கரங்கள், ஒவ்வொரு புறத்திலும் ஒவ்வொன்றாகக் கீழ்நோக்கித் தொங்கிய நிலையிலுள்ளன. உயர்த்திய வலக்கரம் திரிசூலம் ஏந்திய வடிவிலுள்ளது. வலக்கால் அசுரனொருவன் மேல் ஊன்றிய தோற்றமாய் உள்ளது. அசுரனின் தலை மகிஷத்தின் தலை போன்று காணப்படுவதாற் காலினால் மிதிக்கப்படும் உருவம் மகிஷாசுரனைக் குறிக்கும் எனக் கொள்ளலாம். தெய்வத்தின் இடக்கால் சற்று முன்னோக்கி, உயர்த்தி, முழங்காலில் மடித்துக் கீழ்நோக்கித் தொங்கிய வண்ணமாய் அமைத்துள்ளது.

தெய்வத்தின் தலைமேற் கிரீடம் போன்ற அமைப்புள்ளது. கிரீடத்தின் மேலே வெண்கொற்றக் குடையின் தோற்றம் அமைந்துள்ளது. அதனருகிற் காணப்படுவது பசும்பையின் உருவமாகும். அதன் வடிவம் இரட்டைக் கோடுகள் பொருந்திய V என்ற ஆங்கில எழுத்தின் தலைகீழான தோற்றமாகும். தெய்வத்தின் ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் நிற்கும் நிலையிலுள்ள ஒவ்வொரு பெண்ணின் உருவம் காணப்படுகின்றது.

அதன் பிரதிமாலக்ஷணங்களின் அடிப்படையில் இந்த முத்திரையிற் காணப்படும் நான்கு கைகள் பொருந்திய பெண்ணின் வடிவத்தை மகிஷமர்த்தனியின் கோலமான துர்க்கை என அடையாளங் காண முடிகின்றது. இந்து சமய மரபிலே திரிசூலம், மகிஷாசுர சங்காரம், அக்கினிச் சுவாலைகள் பொருந்திய கிரீடம் ஆகிய அம்சங்கள் துர்க்கையோடு தொடர்புடையனவாகும்.

வெண்கலமுத்திரையின் அடித்தளத்திலே நானாதேசி என்ற சொல் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே அது நானாதேசி வணிக கணத்தைச் சேர்ந்த ஒரு பிரிவினருக்கு உரியதென்பதும், அது அவர்களாற் பயன்படுத்தப்பட்டது என்பதும் உணரப்படுகின்றன. முத்திரையிலுள்ள வரிவடிவங்கள் 12 ஆம் நூற்றாண்டுக்குரியன என்று கருத முடிவதால் அது அந்நூற்றாண்டிலே புழக்கத்தில் இருந்தது என்று கொள்ளலாம். அது வணிக நகரமொன்றினாற் பயன்படுத்தப் பெற்றதாகலாம். பற்றுச்சீட்டுகளிலும், பொதிகள், பொட்டலங்கள் போன்றவற்றிலும் இலச்சினை இடுவதற்கு அம்முத்திரை வணிக கணத்தவரினாலே பயன்படுத்தப் பெற்றது.

அடிக்குறிப்புகளும் விளக்கவுரைகளும்

- K.A.Nilakanta Sastri, A History of South India, Oxford University Press, Madras, 1958, p.321; K.A.Nilakanta Sastri "The Chalukyas of Kalyani and Kalachuris of Kalyani", The Early History of the Deccan, Pts.I - VI. ed. Q.Yazdani, London, 1960, p.433; Meera Abraham, Two Medieval Merchant Quilds of South India published by Ramesh Jain Manohar Publications, Delhi, 1988, pp. 204 - 6', 208-1, 227-9, 231, 238.
- K.A.Nilakanta Sastri, A History of South India p.321; "Hulgur Inscriptions of the Reign of Jayasimha II (saka 960) and Yadava Kanhara", Epigraphia Indica (EI), XVI, No. 25, p.332; L.D.Barnett, "Mamdapur Inscription of the reign of Kanhara Saka 1172", EI, XIX, p. 25; "சி.பத்மநாதன், இலங்கைத் தமிழ் வணிக கணங்களும் நகரங்களும்" சிந்தனை, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், 1984, (45-78), ப. 52.
- உலகளந்த சோழபுரம் (திருக்கழுக்குன்றம்), ஒய்மாநாட்டு உலோகமாதேவிபுரம், 3. பாசாலிநாட்டுக் கடாரங்கொண்ட சோழபுரம், வெங்கலநாட்டுச் சத்தியாஸ்ரய-குலகாலபுரம், மாங்காடு நாட்டுப் பூந்தமல்லியான உய்யக்கொண்ட சோழபுரம், பட்டான்பாக்கை நாட்டு வானவன்மாதேவிபுரம், மேலூர் நாட்டு ராஜாதித்தபுரம், வாளையூர் நாட்டு நித்தவிநோதபுரம், புறையூர் நாட்டுப் பவமாணிக்கபுரம், பனையூர் நாட்டு அருமொழிதேவபுரம், தக்கோலமான கூத்திரிய சிகாமணிபுரம் (குலோத்துங்க சோழபுரம்) மேல்பாடியான வீரநாராயணபுரம், ஆற்றூர் நாட்டு மும்முடிசோழபுரம், தென்கல்லகநாட்டுத் தேசிப் பட்டினமான விக்கிரம சோழபுரம், முள்ளிநாட்டு இராஜேந்திர சோழபுரம், பூளமான இராஜராஜபுரம், உறையூர் -சுற்றத்துக் கொங்குகொண்ட சோழபுரம், குறுனகன் நாட்டுச் சிவபாதசேகரபுரம், அண்ணவாயில்க் கூற்றத்துக் குலோத்துங்க சோழபட்டினமான தெலிங்க குலகாலபுரம், வடபனங்காட்டு நாட்டுப் பெருங்குடியான விருதராஜபயங்கரபுரம், ஒல்லையூர்க் கூற்றத்துச் சுந்தரசோழபுரம், கிழார்கூற்றத்துப் பரகேசரிபுரம், கானத்தூர் நாட்டுக் கல்யாணபுரங்கொண்ட சோழபட்டினம் போன்றவை அத்தகைய நகரங்களாகும்.
- Kenneth R.Hall, Trade and Statecraft in the Age of The Colas, Abhinav Publications, New Delhi, 1980, pp. 52 - 63; Meera Abraham, Two Medieval Merchant Guilds of South India, Monohar Publications, Delhi, 1988, pp. 84 - 85.
- மேல்வருஞ் சாசனப் பகுதியில் இச்செய்திகள் இடம்பெறுகின்றமை குறிப்பிடற்-குரியது:

ஸமஸ்த புவனாஸ்ரய பஞ்சசத வீரஸாதன லக்ஷ்மீலங்க்ருத வக்ஷஸ்தல புவன பராக்கிரம ஸ்ரீ வாஸீதேவ கண்டலி மூலபத்ரோத்பவ ஸ்ரீ அய்யப்பொழில்புர பரமேஸ்வரிக்கு மக்களாகிய மதிதோய் நெடுங்கொடி மாடவீதிப் -பதினெட்டுப் பட்டினமும் முப்பத்திரண்டு வேளாபுரமும்

வணிகரின் ஆலய தருமங்கள்

DEMAS BTENEL ISTIN Barren Arona Gram MIT COLICE BOSTINS

289

அறுபத்து நான்கு கடிகைத் தாவளமும் தாவளத்திருந்து ~ அறம் வளர்க்கின்ற செட்டியும் செட்டிபுத்திரனுங் காமுண்டஸ்வாமியும் அங்கக்காறனும் ஆவணக்காறனும் மக்க(ாடி) மார்வத்து நாடியும் காக்கு(மெ) பட்டினம் முந்நாறும் பகைபணிய அறம் வளரக் கலிய மெலிய செங்கோலே முன்னாக கூறைதன்றை இனிது நடாத்துகின்ற தேசித்திசையாயிரத்து... (வால்கடவிவுள்ள சாசனத்தின் திருந்திய வாசகம்)

ஐந்நாற்றுவர்

S.Pathmanathan, "The Bronze Seal of The Nanadesis from Hambantota", Asian 6. Panorama Ed. K.M.de.Silva, Sirima Kiribamune and Chandra Richard de Silva, Vikas Publishing House, New Delhi, சி.பத்மநாதன், "இலங்கையிற் கண்டெடுக்கப்பெற்றுள்ள நானாதேசி வணிகரின் வெண்கல முத்திரை", சாகித்திய விழா மலர், இந்து சமய, கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம், கொழும்பு, 1992.

ஐந்நூற்றேஸ்வரர் கோயில் என வழங்கும் ஆலயம் மட்டூரில் இன்றும் உள்ளது. 7. அதன் பரிபாலனம் செட்டியார் சமூகத்தவரின் வசமாகியுள்ளது. அது முற்காலத்திலே ஐந்நூற்றுவர் குடும்பங்களினால் அமைக்கப் பெற்றது என்பது ஐதீகம். பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டிலே வெட்டப் பெற்றதும் வணிக நகரங்களைப் பற்றியதுமான பிரான்மலைச் சாசனத்தில் மட்டூர் பற்றிய குறிப்புள்ளமையும் கவனித்தற்குரியது. கர்நாடகத்திலே, குல்பார்கா மாவட்டத்து ஷோராபூர் வளாகத்திலுள்ள சாசனமொன்றிலும் ஐந்நூற்றேஸ்வர தேவர் பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளது.

தஞ்சாவூர் மாவட்டத்துக் கும்பகோணம் தாலுகாவிலுள்ள திருவிடை மருதூர் மகாலிங்கஸ்வாமி கோயிற் சாசனமொன்று அங்குள்ள ஐந்நூற்றுவன் மண்டபம் கைக்கோளராற் புனரமைக்கப்பட்டமை பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றது. ஐந்நூற்றுவன் திருக்காவணம் பற்றிய குறிப்பு இரண்டு சாசனங்களில் உள்ளது. அவற்றுளொன்று சிவகங்கையிலுள்ள மலைக்கொழுந்தீஸ்வரத்து விமானதளத்தில் உள்ளது. மற்றைய சாசனம் நெல்லூர் மாவட்டத்துக் கிருஷ்ண பட்டணத்திலுள்ள சித்தேஸ்வரம் என்னுங் கோயிலிற் காணப்படுகின்றது. நாடு, நகரம், மலைமண்டலம் என்பவற்றைச் சேர்ந்த அஞ்சுவண்ண வணிகரும் நானாதேசிப் பதினெண்பூமி சமஸ்த பரதேசிகளும் ஐந்நூற்றுவன் திருக்காவணத்திலே கூட்டமாகக் கூடினார்கள் என்று சொல்லப்படுகின்றது. Meera Abraham, Two Medieval Merchant Guilds of South India, pp. 224-32.

14

பதவியா நகரத்துக் கோயில்கள்

இலங்கையிலே, பொலநறுவைக் காலத்திற் சிறப்புற்று விளங்கிய பிரதான நகரங்களுட் பதவியாவும் ஒன்றாகும். இராசதானி என்னும் வகையில் அடங்காத நகரங்களுள் அதுவே முதன்மையானது என்றுங் கருதலாம். வடமாகாணம், வடமத்திய மாகாணம், கிழக்கு மாகாணம் ஆகியவற்றின் எல்லைகளின் சங்க-மத்திலே பதவியா என்னும் பெருங்குளம் அமைந்துள்ளது.¹ அதன் சுற்றுப்புறங்களில் ஏற்பட்ட விவசாய அபிவிருத்திகள், சனப்பெருக்கம், வாணிப முயற்சிகள் என்பவற்றின் காரணமாகப் பதவியா நகரம் வளர்ச்சியுற்றது. அது பரந்தவொரு நிலப்பகுதியில் வாழ்ந்த மக்கள் தாங்கள் உற்பத்தி செய்த பொருட்களை எடுத்துச் சென்று விற்பனை செய்யும் மத்திய நிலையமாக அமைந்திருந்தது.

அங்கு உருவாகிய கோயில்களும் பௌத்தப் பெரும்பள்ளிகளும் நகரம் மேலும் விருத்தி பெறுவதற்கு ஏதுவாயிருந்தன. சங்கத்தவரும் குடியானவர்களும் வழிபாடு செய்வதற்கும் கலாசார நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுவதற்கும் தூரத்திலுள்ள ஊர்களிலிருந்து அங்கு சென்றனர். கோயில்கள், பள்ளிகள் ஆகியவற்றுக்கும் யாத்திரை செல்வோருக்கும் தேவையான பொருட்களை வழங்குவதற்கான வசதிகளை அமைத்துக்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. அதனால் வணிகர் குடியிருப்பு-களும் விற்பனை நிலையங்களும் பெருகின. தூரதேசங்களில் உற்பத்தியான கற்பூரம், சந்தனம், பட்டு முதலியனவற்றின் புழக்கம் ஏற்பட்டது. அத்தகைய காலகட்டத்திலே சர்வதேச வாணிபத்திலோடுபட்டிருந்த நானாதேசி வணிகர் பதவியாவிற்குச் சென்று தங்கள் விற்பனை நிலையங்களை அமைத்தனர். சோழராட்சிக் காலத்திற் பதவியாவிலே நானாதேசி வணிகர் தங்கியிருந்தனர். இரவிகுலமாணிக்க ஈஸ்வரம் என்னுங் கோயிலை உருவாக்குவதிலும், அதற்குத் தானங்கள் கொடுப்பதிலும் அவர்கள் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தனர்.

பதவியாவில் வணிக கணங்கள்

நானாதேசி வணிகர் பதவியாவில் அமைத்திருந்த விற்பனை நிலையங்களும் குடியிருப்புகளுங் காலப்போக்கில் ஒரு வணிக நகரமாக வளர்ச்சி பெற்றன. அங்கு போர் வீரரும் கம்மாளர் முதலான உற்பத்தியாளரும் வணிகரோடு கூடியிருந்தனர். அவர்களின் வழிபாட்டுத் தேவைகளுக்கெனப் பல கோயில்கள் அமைக்கப்பட்டன. வணிகர் நிறுவிய சாசனங்கள் சிலவற்றிலே கோயில்களைப் பற்றியும் சமயந் தொடர்பான சில விடயங்கள் பற்றியுங் குறிப்புகள் உள்ளன. பதவியாவில் நடைபெற்ற அகழ்வாராய்ச்சிகளின் விளைவாக அங்கிருந்த ஐந்து சிவாலயங்களின் இடிபாடுகள் அடையாளங் காணப்பட்டுள்ளன. அவற்றிடையே சாசனங்களும் வெண்கலப் படிமங்களும் கற்சிற்பங்களும் கிடைத்துள்ளன. அவை யாவும் 11 ஆம், 12 ஆம், 13 ஆம் நூற்றாண்டுகளைச் சேர்ந்தவை. இக்காலத்தைப் பொறுத்தவரையிற் பொலநறுவை தவிர்ந்த வேறெந்த நகரத்திலும் பதவியாவிற் காணப்பட்டவற்றைப் போன்று அதிகமான இந்து கலாசாரச் சின்னங்கள் இதுவரை கிடைக்கவில்லை.

பழைய நகரின் அழிபாடுகள்

பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் ஏற்பட்ட அரசியல் நிகழ்ச்சிகளின் விளைவாகவும் சமுதாயச் சீர்குலைவின் காரணமாகவும் பதவியா நகரம் சீரழிந்தது. காலப்போக்கில் அங்கு காடு படர்ந்து, சனசஞ்சாரம் ஒழிந்து, வனவிலங்குகள் வசிக்கத் தொடங்கின. கோயில்களும் பள்ளிகளும் இடிந்து வீழ்ந்துவிட்டன. இடிபாடுகள் மண் மேடுகளாகின. ஏறக்குறைய ஆறு நூற்றாண்டுக்கால இடைவெளியின் பின், 19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில், அங்கு சென்ற பிரித்தானிய அதிகாரிகள் பழையதொரு நகரின் அழிபாடுகள் இருப்பதை உணர்ந்தனர். பின்பு, கடந்த 100 வருட காலத்தில், இடையிடையே தொல்பொருட் திணைக்களத்தினரால் அங்கு அகழ்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. குளத்தின் ஓரமாக, அதன் கிழக்குக் கட்டின் அண்மையிலுள்ள மொறகொட என்னும் இடத்திலும், அதற்கு நாலரை மைல தாரத்திலுள்ள புத்தனேஹெல என்னுந் தானத்திலும் பழைய கட்டடங்களின் அழிபாடுகள் உள்ளன.²

மொறகொடவிற் பரந்த அளவில் அகழ்வாராய்ச்சிகள் நடைபெற்றுள்ளன. அங்கு அமைந்திருந்த நகரத்தின் மத்திய நிலையம் 8 ஏக்கர் விசாலமுடைய பகுதியாகும். அதனை அரணும் அகழியுஞ் சூழ்ந்திருந்தன. அதிற் சிறிய கட்டடங்களின் இடிபாடுகளும், ஓடுகளுங் கலவோடுகளும் மிகுந்து காணப்படு-கின்றன. குடியிருப்புகளும், விற்பனை நிலையங்களும் அதன் சுற்றுப்புறங்களில் அமைந்திருந்தன.

1891 இல் அகழ்வுகள்

பதவியாவில் அகழ்வாராய்ச்சிகள் முதன்முதலாக 1891 இல் மேற்கொள்ளப்-பட்டன. அப்பொழுது சிவாலயங்களின் அழிபாடுகள் அடையாளங் காணப்பட்டன. அவ்வாண்டிற்குரிய தொல்பொருட் திணைக்களத்தின் அறிக்கையில் மேல்வருமாறு எழுதப்பட்டுள்ளது :

"பதவியாக் குளத்திற்கு வடகிழக்கிலே, ஒரு மைல் தூரத்திலுள்ள மொறகொட அழிபாடுகளைச் சுற்றியுள்ள காடுகளைத் திருவாளர் விக்கிரமசிங்க வெட்டுவித்து வெளியாக்கினார்." பத்திருப்பு (சிவன் கோயில்) அகழ்வுகளின் பயனாக அடையாளங்காணப்பெற்றது. அதன் அமைப்பிலும் வேலைப்பாட்டிலும் அது மூன்று கோறளையிலுள்ள வெறெண்டி கோவிலை ஒத்துள்ளது. அதிலே தமிழ் எழுத்துகளைக் கொண்ட இரண்டு வரிகள் உள்ளன. மண்மேட்டினை மேலும் அகழ்ந்து வெட்டிய போது தமிழில் எழுதிய வேறு சாசனத் தொடர்களும் தென்பட்டன. அவை தெளிவற்றிருந்தன. மூலஸ்தானத்தைச் சுற்றிய பகுதிகளை வெட்டிய பின் அதனுள்ளே இலிங்கமும் ஆவுடையாரும் காணப்பெற்றன. அவை செப்பமான நிலையிற் காணப்பட்டன.

"சிரிசங்கபோதியின் தூண் சாசனம் (சிங்களம்), பத்திருப்பின் சமீபமாகவுள்ள கற்பாறைச் சாசனங்கள் (தமிழ்), கோயிலின் அதிஷ்டானம், சிற்ப வேலைப்பாடுகள் பொருந்திய தூண், கல்லிலமைந்த நந்தி, ஆசனக் கோலத்துப் புத்தரின் படிமம், தாதுகர்ப்பம், பூவேலைப்பாடுகள் அமைந்த ஜன்னல், வீழ்ந்து கிடந்த சிங்கத்தின் உருவம், பழங்காலத்துக் கிணறுகளில் ஒன்று ஆகியவற்றின் புகைப்படங்கள் எடுக்கப்பட்டன. மொறகொடவின் புராதன காலத்துச் (தொல்பொருட்) சின்னங்கள், பதவியாக் குளத்தின் (அணைக்கட்டின்) கீழே, அரைமைல் தூரமளவிற்குப் பரந்து காணப்பட்டன."

இப்பகுதியிலுள்ள அழிபாடுகளை மேல்வருமாறு வகைப்படுத்தலாம் :

- மூன்று அல்லது நான்கு கட்டடத் தொகுதிகளையும் பத்துக் கிணறு-களையும் உள்ளடக்கிய, மதில்களாற் சூழப்பட்ட வளாகம்;
- 2. பிராகாரத்தினுள் அமைந்த சிவாலயம்;
- பௌத்தப் பெரும் பள்ளியின் வளாகம்; பெரிதும் சிதைவுற்ற, கல்லி-லமைந்த சிங்கத்தின் சமீபமாகவுள்ள, பிராகாரத்தினுள் அமைந்துள்ள கோயில்(கள்)³

1961-2 இன் அகழ்வுகள்

பிற்காலத்திலே நடைபெற்ற அகழ்வாராய்ச்சிகளின் பயனாகப் பதவியாவில் அமைந்த வேறு சிவாலயங்களின் அழிபாடுகள் அடையாளங் காணப்பட்டன. 1961-2 ஆகிய ஆண்டுகளுக்குரிய தொல்பொருட் திணைக்களத்து ஆண்டறிக்கையில் மேல்வருமாறு கூறப்பெற்றுள்ளது:

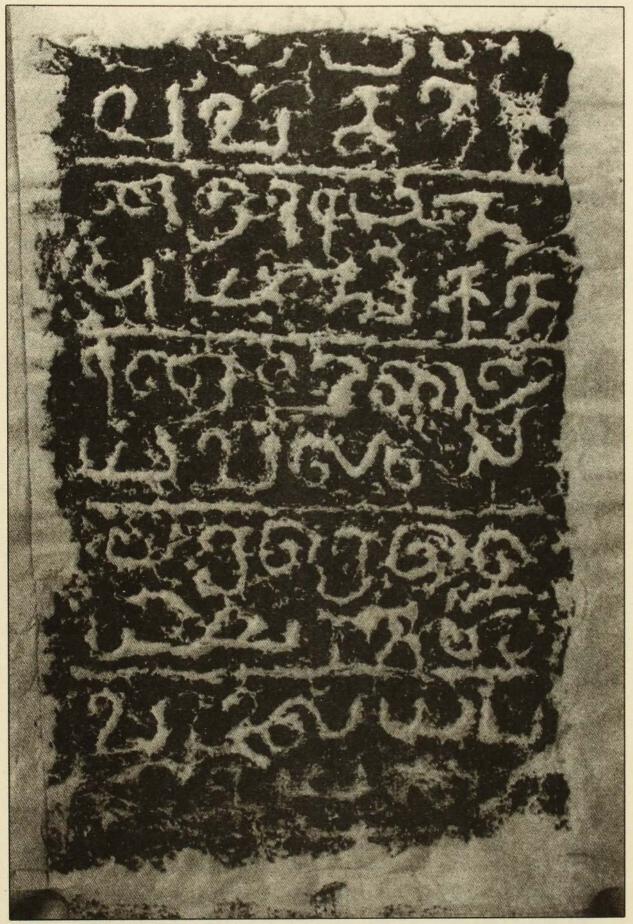
பதவியா நகரத்துக் கோயில்கள்

"கோட்டையின் வாசலிலும் அதனுள்ளுங் காணப்பட்ட மண்மேடுகள் அகழ்ந்து ஆராயப்பட்டன. சுடுமண் ணிலுருவாக் கப்பட்ட கணேசரின் படிமமொன்று காணப்பட்டது. மேற்கில் அகழிக்கு வெளிப்புறமாகச் சிவாலயமென்று கொள்ளத்-தக்க கட்டடத்தின் இடிபாடுகள் இருந்தன. சில கற்றூண்கள் காணப்பட்டன. அவற்றிலொன்றிலே சாசனம் எழுதப்பட்டிருந்தது. தூண்கள் நாட்டப்பெற்ற நிலையில் உள்ளன. இத்தலத்திற் சிவலிங்கமொன்று சிதைந்த நிலையில் இருந்தது. அகழிக்குக் கிழக்கே, முன்னர் அடையாளங் காணப்பட்ட சிவாலயம் அமைந்துள்ள பகுதி அகழ்வு செய்யப்பட்டது. அதன் வாசலிற் சிற்ப வேலைப்பாடுகள் அமைந்தவொரு தூணும் ஜன்னலுங் காணப்படுகின்றன. தாமரைப்பூவினைப் போன்ற மலர் வடிவங்கள் ஜன்னலிற் செதுக்கப்பட்டுள்ளன."⁴

பல சிவாலயங்களின் அழிபாடுகள் பதவியாவிற் காணப்படுகின்றன என்பது இதுவரை கவனித்தவற்றின் மூலம் தெரியவருகின்றது. கட்டட அழிபாடுகள், சிற்பங்கள், தமிழ்ச் சாசனங்கள் என்ற மூன்று வகையான தொல்பொருட் சின்னங்கள் சைவக் கோயில்கள் சம்பந்தமாக அங்கு காணப்படுகின்றன என்பதுங் குறிப்பிடத்-தகுந்தது. இவை பூரணமாகவுந் தெளிவாகவும் இன்னும் ஆராயப்படவில்லை. இதுவரை அகழ்வாராய்ச்சிகளின் மூலமாகத் தொல்பொருட் திணைக்களத்தினர் ஐந்து சிவன் கோயில்களை அடையாளங் கண்டுள்ளனர். அவற்றை முதலாஞ் சிவாலயம், இரண்டாஞ் சிவாலயம் என்றவாறு பெயரிட்டுள்ளனர். அழிபாடுகள் காட்டினுள் இருப்பதால் இந்நாட்களில் அவற்றை நேரிலே பார்ப்பதற்கான வாய்ப்பில்லை.

முதலாம் சிவாலயம்

பதவியாவிலுள்ள சிவாலயங்களில் இரவிகுலமாணிக்க - ஈஸ்வரம் என்னும் பெயரால் வழங்கிய முதலாஞ் சிவாலயமே முதன்மையானது. அதன் அழிபாடு-களிடையே பல வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த சாசனங்களுங் கிடைத்துள்ளன. அது கிழக்கிலிருந்து மேற்கு நோக்கி 166 அடி நீளமும், தெற்கிலிருந்து வடக்கு நோக்கி 100 அடி அகலமுங் கொண்ட சுற்றுப் பிராகாரத்தினுள் அமைந்திருந்தது. அதற்கு இரண்டு கோபுரவாசல்கள், கிழக்கிலும் மேற்கிலுமாக அமைந்திருந்தன. கிழக்கிலுள்ள கோபுரவாசல்கள், கிழக்கிலும் மேற்கிலுமாக அமைந்திருந்தன. கிழக்கிலுள்ள கோபுரவாசலின் முன்பாக முகமண்டபமொன்று காணப்பட்டது. ஆலயம் மூலஸ்தானம், அந்தராளம், மண்டபம் என்னும் பிரதான பகுதிகளைக் கொண்டிருந்தது. அவை யாவும் பொதுவான, உயரிய பீடமொன்றிலே அமைக்கப்பட்டிருந்தன. அப்பீடத்திலே **உபபீடம். அதிஷ்டானம்** என்னும் பகுதிகள் இருந்தன. அதிஷ்டானம் கருங்கற்றிருப்பணியாகும். அதன் மேல் அமைந்த பகுதிகளும் பிராகாரச் சுவர்களும் செங்கல் வேலைப்பாட்டில் அமைந்தவை.³ இவ்வாலயத்தின் அழிபாடுகளைச் செப்பனிடும் பணிகள் 1965 இல் நடைபெற்றன. செங்கற்களாற் கட்டப்பெற்ற பகுதிகளை உள்ளவாறு பேணுவதற்கு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. கருங்கற்கள் யாவும் இலக்கமிடப்பெற்ற பின்

செட்டி ராமன் புயங்கனின் சாசனம் - பதவியா

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org நீக்கப்பட்டன. அத்திபாரங் கிளறப்பட்டு, அடியிலே சீமெந்து போடப்பட்ட பின் கற்கள் அடுக்கப்பட்டன. இப்பணிகள் நடைபெற்ற சமயத்திலே நான்கு கரங்கள் பொருந்திய தெய்வப்படிமம் அமைக்கப்பெற்ற செங்கல்லொன்று காணப்பட்டது. இக்கோயில் வளாகத்தில் மேலும் அகழ்வாய்வுகள் 1968 இல் நடைபெற்ற பொழுது ஸ்தானக நிலையிலுள்ள உமாதேவியாரின் வெண்கலப் படிமமொன்று கிடைத்தது. அது 26.3 அங்குலம் உயரங் கொண்டது. அதன் பீடத்தின் சுற்றளவு 27.5 அங்குலமாகும். உருவம் சாஸ்திரப் பிரமாணங்களுக்கு அமையத் திரிபங்கமானது; இரண்டு கரங்கள் பொருந்தியது. வலக்கரம் மடித்து உயர்த்திய கோலத்தில் மலர்மொட்டினை ஏந்திய வண்ணமாய் உள்ளது. இடக்கரம் லோலஹஸ்தமானது. வதனம் குமுண்சிரிப்பு இல்லாத வடிவங் கொண்டது. மகுடம் கரண்டமகுடமாகும். பொலநறுவைப் படிமங்களோடு ஒப்பிடுமிடத்து வேலைப்பாட்டில் இது தரங் குறைந்தது.

வணிகரின் சாசனங்கள்

இரவிகுலமாணிக்க ஈஸ்வரம் பதவியாவிலிருந்த ஐந்நூற்றுவரின் அதிகாரத்தின் கீழமைந்த வணிக நகரத்தின் ஆதரவைப் பெற்றிருந்தது. வணிக நகரத்தைப் பற்றிய சாசனங்கள் அதன் இடுபாடுகளிடையிற் காணப்பெற்றன. பொதுவாக வணிகரைக் குறிப்பிடுஞ் சாசனங்கள் பல அங்கு கிடைத்தன. அவற்றுள் இரண்டு மட்டுமே சோழராட்சிக்குப் பிந்திய காலத்துக்கு உரியனவாகும். அவை வணிகரமைத்த நகரத்தைப் பற்றியவை. அவற்றுளொன்றில் ஐந்நூற்றுவரின் மெய்க்கீர்த்தி சற்று விரிவான வடிவத்திலே சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. அதன் முடிவிலே வணிகரதும், அவர்களோடு கூடியவர்களதும் பெயர்களும் விருதுப் பெயர்களுங் குறிப்பிடப்படுகின்றன. (1) காறநாட்டுச் செட்டி அனந்தன் அரங்கன், (2) கொற்றி)க் காளிகண வலங்கைப் பெரும்படை பிள்ளைநாட்டுச் செட்டியான… சக்கரம், (3) செட்டி உத்தம சோழனாய மண்டலத்து(ச்) செட்டி விருத்தியாபரண வலங்கைமார், (4) …… சிவசரணசேகர நாட்டுச் செட்டி, (5) (ஆதிபயிரன்) நிறையான முரகன் சொறுடைநாட்டு(ச்) செட்டி, (6) சங்கரமனுதன் தேசியான தேசிச்சக்கரமான மதவாரணம், (7) நக்கன் பெருமாள், (8) தேசி அங்கக்காறன்.⁷

வணிக நகரம்

இச்சாசனம் அமைப்பிலே தனித்துவமானது. அது முற்றுப்பெறாத வசனம் போல் அமைந்துள்ளது. அதிலே செயப்படுபொருளும் வினைமுற்றுங் காணப்பட-வில்லை. வணிகரின் மெய்க்கீர்த்தியோடு எண்மரின் பெயர்களும் அவர்களுட் சிலரைப் பற்றிய அடைமொழிகளுமே உள்ளன. அவர்களுட் சிலர் வெவ்வேறு நாடுகளைச் சேர்ந்த செட்டிகளாவர். சங்கரமனுதன் என்று சொல்லப்படும் தேசிச் சக்கரமான மதவாரணம் எண்ணெய் வாணிபரான சங்கரபாடியர் வகுப்பைச் சேர்ந்தவனாதல் கூடும். நக்கன் பெருமாளைப் பற்றிய விவரங்கள் குறிக்கப்பட-வில்லை. தேசி அங்கங்காறன் என்பவன் நானாதேசி வணிகருக்கு இராணுவசேவை புரிந்த குழுவொன்றைச் சேர்ந்தவனாவான். வணிக நகரத்து வாசிகளுக்கு இவ்வெண்மரின் பெயர்களையும் பிரகடனப்படுத்தும் வண்ணமாக இச்சாசனம் நிறுவப்பெற்றதென்று கருதலாம். இவ்வெண்மரும் ஒரு குறிப்பிட்ட கால கட்டத்திலே பதவியாவிலமைந்த வணிக நகரின் ஆளுங்கணமாய் அமைந்திருந்தனர் எனக் கொள்ளலாம்.

இச்சாசனத்திலுள்ள வடதளி நங்கைமார், தென்தளி நங்கைமார் என்னுந் தொடர்கள் கவனித்தற்குரியவை. தளி என்பது கோயிலைக் குறிக்குஞ் சொல்லாகும். வடதளி, தென்தளி என்பன முறையே வடக்கிலும் தெற்கிலும் அமைந்துள்ள கோயில்களாகும். எனவே இக்கோயில்கள் வணிக நகரத்தின் எல்லைகளுக்குள் அமைந்திருந்தவை என்பதும் உணரப்படுகின்றது. தளிநங்கைமார் என்ற மொழித்தொடர் வேறு சாசனங்களிற் காணப்படாத ஒன்றாகும். அது தளிப்பெண்டுகள், பதியிலார் என்ற சொற்கள் குறிக்கும் கருத்தினைக் கொண்ட தொடராகக் கொள்ளத் தக்கது. ஆலயங்களில் ஆடல், பாடல் முதலிய உபசாரங்களைச் செய்கின்ற கணிகையரான தேவரடியாரைத் தளிநங்கைமார் என்று சாசனத்தை எழுதியோர் குறிப்பிட்டனர் எனக் கொள்ள முடிகின்றது. வணிக கணத்தவர் தங்கள் கண்காணிப்பிலுள்ள கோயில்களிலே தேவரடியார் உபசாரங்கள் செய்யும் வண்ணமாக ஏற்பாடுகள் செய்திருத்தல் வேண்டும்.

ஐயம்பொழில் பட்டினம்

இரண்டாவது சாசனத்தின் மூலமாகப் பதவியாவிலிருந்த வணிக நகரமானது ஐயம்பொழில் பட்டினம் என்னும் பெயருடன் விளங்கியது என்பதை அறிய முடிகின்றது.⁸ வணிக நகரத்தாரின் கட்டுப்பாட்டிலிருந்த **விக்கிரமகடிகைத் தாவளம்** என்னும் நிலையம் பற்றியும் இச்சாசனங் குறிப்பிடுகின்றது. இப்பட்டினத்து வீரக்கொடி என்னும் படைப்பிரிவினரே இச்சாசனத்தை நிறுவியிருந்தனர். அவர்கள் கோயிலொன்றைத் தாபனஞ் செய்து வழிபாடு ஆற்றுவதற்கு விக்கிரகஞ் செய்து கொடுத்தனர். அக்கோயிலின் பெயர் சாசனத்திற் குறிப்பிடப்படவில்லை.

மூன்றாஞ் சிவாலயம்

சாசனச் செய்யுள்

பதவியாவிலுள்ள மூன்றாஞ் சிவாலயத்தின் அழிபாடுகளிடையே 16 வரிகளில் எழுதப்பெற்ற தமிழ்ச் சாசனமொன்று கிடைத்தது. அது தூணொன்றிலே எழுதப்பட்டுள்ளது. சாசனம் அமைந்துள்ள பகுதிக்கு மேலே சாமரை, தூபி ஆகியவற்றின் உருவங்கள் உள்ளன. தூணின் அடியிலே, இரு ஓரங்களிலும் ஒவ்வொரு குத்துவிளக்கின் உருவம் செதுக்கப்பட்டுள்ளது; அவற்றுக்கு நடுவிலே தூண்டாமணி விளக்கினைப் போன்ற வடிவங் காணப்படுகின்றது. செய்யுளாகவுள்ள இச்சாசனத்தின் வாசகம் மேல்வருமாறு உள்ளது:

> ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ: உத்தமர் தங்கோயில் வலகழி எனவும் நித்த நியமம் நெறிவளர் சித்தமுடன் சீரிளமை சேர்ந்த பதியில் விசைய ராமப் பேரிளமையார் தங்கள் பேர் நாவாயிரங் கொண்டுரைப் பின் திக்கந்தாமாக முயன்றான் முயன்ற திரு.

செய்யுள் வடிவான இச்சாசனத்தைத் தெளிவாக விளங்கிக் கொள்வதனால் அதன் சொற்றொடர்களை மேல்வருமாறு மாற்றியமைத்தல் வேண்டும் :

> உத்தமர்தங் கோயில் வலகழி எனவும். சீரிளமை சேர்ந்த பதியில், நித்தநியமம் நெறிவளர் சித்தமுடன், விசையராமப் பேரிளமையார் தங்கள் பேர் நாவாயிரங் கொண்டுரைப்பின் திக்கந்தமாக முயன்றான் முயன்ற திரு.

இதன்பொருள் மேல்வருமாறு அமையும்:

உத்தமனாகிய (எம்) பெருமானுடைய கோயிலாகிய வலகழி என்னுஞ் சீரான புதிய திருத்தலத்திலே, தினந்தோறும் ஆலய தருமங்களை விதிப்படியே நடத்தும் உணர்வோடு, விசையராமப் பேரிளமையாரின் நாமத்தை ஆயிரம் தடவை நாவினாலே போற்றினால் தேடுவதற்கென்று திசையனைத்துஞ் சென்று மேற்கொள்ளும் முயற்சிகளின் பயனாகச் செல்வம் பெருகும். இச்செய்யுளிள் பொருளை மேல்வருமாறும் விளக்கலாம்: "மங்கலம் பொலிக. உத்தமனாகிய (எம்) பெருமான் (பள்ளிகொண்டுள்ள இக்) கோயிலை வலகழி என்று சொல்வீர்களாக. என்றும் பொலிவுடன் விளங்கும் (இப்) பதி நகரினிலே, தினமும், விதிப்படியே ஆலய தருமங்களை நடத்தும் எண்ணத்தோடு வாழும் விசையராமப் பேரிளமையாருடைய நாமத்தை ஆயிரந் தடவையாக நாவினாலே போற்றுகின்றவன் பெறக் கூடிய செல்வமானது, திசையனைத்துஞ் சென்று தேடுகின்றவனுடைய செல்வத்துக்கு நிகரானதாகும்."

இச்சாசனத்திலே பல முக்கியமான அம்சங்கள் உள்ளன. அது கோயிலொன்றின் பெயரைக் குறிப்பிடுகின்றது. பதி என்னும் தானம் பற்றி வர்ணிக்கின்றது. விசையராமப் பேரிளமையார் என்னுமொருவரை அது புகழ்ந்துரைக்கின்றது. உண்மையில் இச்சாசனச் செய்யுள் விசைய ராமப்பேரிளமையார் பற்றிய மெய்க் கீர்த்தியாகவே அமைந்துள்ளது. சாசனத்தின் முடிவிலே வாணிபத்தொழிலைப் பற்றிய குறிப்புண்டு. கோயிலின் பெயர் வலகழி என்பதாகும். அப்பெயர் இச்சாசனத்தின் மூலமாகவே அறியப்படுகின்றது. கோயில் உத்தமர்தங் கோயிலென்றுஞ் சொல்லப்படுகின்றது. உத்தமர் என்னும் பெயர் சிவபெருமான், திருமால், புத்தர்பிரான் ஆகியோருக்குப் பொதுவானது. ஆயினும், சாசனம் சிவாலயமொன்றின் அழிபாடுகளிற் காணப்பெற்றதால் உத்தமர் என்பது இங்கு சிவபெருமானையே குறிக்கின்றதென்பது உறுதி.

இச்சாசனத்தில் வரும் பதி என்ற சொல் வழிபாட்டுத் தலமொன்றைக் குறிக்குமாயின் **சீரிளமை சேர்ந்த பதியில்** என்ற சாசனத்தொடரினை வலகழி என்பதற்குரிய அடைமொழியாகக் கொள்ளலாம், எனவே இச்சாசனம் சிறப்புகள் பலவற்றைக் கொண்டுள்ள ஒரு புதிய சிவாலயம் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றது என்று கருதலாம்.¹⁰

ஆலயந் தொடர்பாகவே விசையராமப் பேரிளமையாரைப் பற்றிய குறிப்பு வருகின்றது. அவன் பதவியாவிலே புதியதொரு சிவாலயத்தைக் கட்டுவித்து, அதற்கு வலகழி எனப் பெயரிட்டு, அதன் நாள்வழிபாடுகளுக்கு நிவந்தங்கள் வழங்கியிருந்தான் என்று கொள்வதற்குச் சாசனக்குறிப்பு ஆதாரமாகின்றது. இச்சானத்தின் வாசகம் ஆலய ஸ்தாபனப் பிரகடனம் போல அமைந்துள்ளமையுங் குறிப்பிடற்குரியது.

பேரிளமையார் என்னுஞ் சமூகத்தவர் பற்றிய சாசனக் குறிப்புகள் மிக அரிதாகவே உள்ளன. உத்தரமேரூரிலும் மாமல்லபுரத்திலும் முதலாம் இராஜராஜன் காலத்தில் எழுதப்பெற்ற சாசனங்கள் சிலவற்றிலே பேரிளமையார் பற்றிய குறிப்புகள் உண்டு. உத்தரமேரூரிற் பெருமாள் கோயிலொன்றிலே விளக்கெரிப்பதற்கான நன்கொடைகளுக்குப் பேரிளமையார் பொறுப்பேற்றனர்.¹¹ மாமல்லபுரத்துப் பேரிளமையார் சமுதாயத்தில் உயர்நிலையில் இருந்தனரென்று கருதுவதற்கான காரணமுண்டு. அங்கு நகரம் மாமல்லபுரத்துப் பெருமக்களும் பேரிளமையாரும் ஒரளவு சமமான நிலையில் இருந்தனரென்று கொள்ள முடிகின்றது.¹² பதினோராம், பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டுகளிற் **பேரிளமையார்** ஏதோவிதமாகப் பதவியா நகரையடைந்து, அங்கு குடியிருந்தனர். சோழராட்சிக் காலத்தில் அவர்களின் குடியேற்றம் அங்கு ஏற்பட்டிருத்தல் வேண்டும். திசையாயிரவர் ஐந்நூற்றுவர் போன்ற வணிக கணத்தவரோடு அவர்கள் பதவியா-விற்குச் சென்றிருக்க வேண்டும். விசையராமப் பேரிளமையாரைத் திருத்தலத்திலே புகழ்ந்து போற்றுவதன் பயனாக வணிகரின் முயற்சிகள் சித்திக்கும் என்று சொல்லப்படுவதால் அவன் பதவியாவிலே செல்வாக்குடன் வாழ்ந்த பெருவணிகேசன் என்பதும், வலகழி என்னுந் தானம் வணிகர் தொடர்புடையது என்பதும் உணரப்படும்.

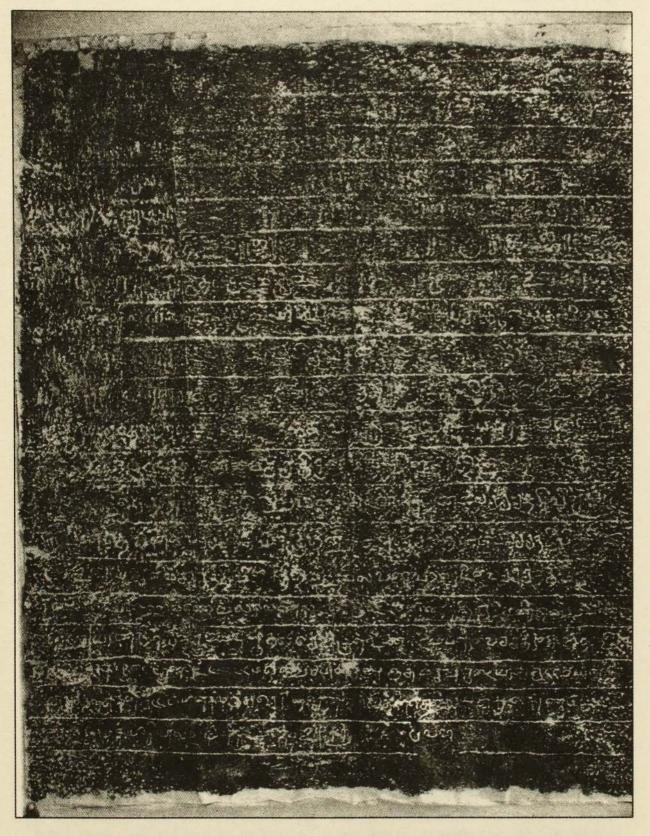
வெண்கல முத்திரை

சிவசின்னங்கள்

இலங்கையிலுள்ள இந்து கலாசாரந் தொடர்பான சின்னங்களுட் பதவியாவிற் கிடைத்துள்ள வெண்கல முத்திரை வரலாற்று முக்கியத்துவங் கொண்டது. முத்திரை வட்டவடிவமானது. அது வெண்கலத்தின் கீழ்ப்புறத்திலுள்ளது. வெண்கலமானது கவிழ்ந்த மலர் போலக் காட்சியளிக்கும் வகையில் வார்க்கப்பட்டுள்ளது. முத்திரையின் நடுப்பகுதியில் வலப்புறமாக நோக்கி அமர்ந்திருக்கும் வகையில் நந்தியின் உருவம் உள்ளது. அதன் உறுப்புகள் மெலிந்த தோற்றமுடையவை. நந்தியின் வடிவம் பீடமொன்றில் அமைந்துள்ளது. அது இருதள பீடமாகும். அடித்தளமானது கவிழ்ந்த தாமரை மலரின் வடிவம் போன்றது. மேற்றளம் மலர்ந்த தாமரை போன்ற பத்மபீடமாகும். இரண்டிற்கும் இடையிலே வளையம் போன்ற அமைப்புண்டு.

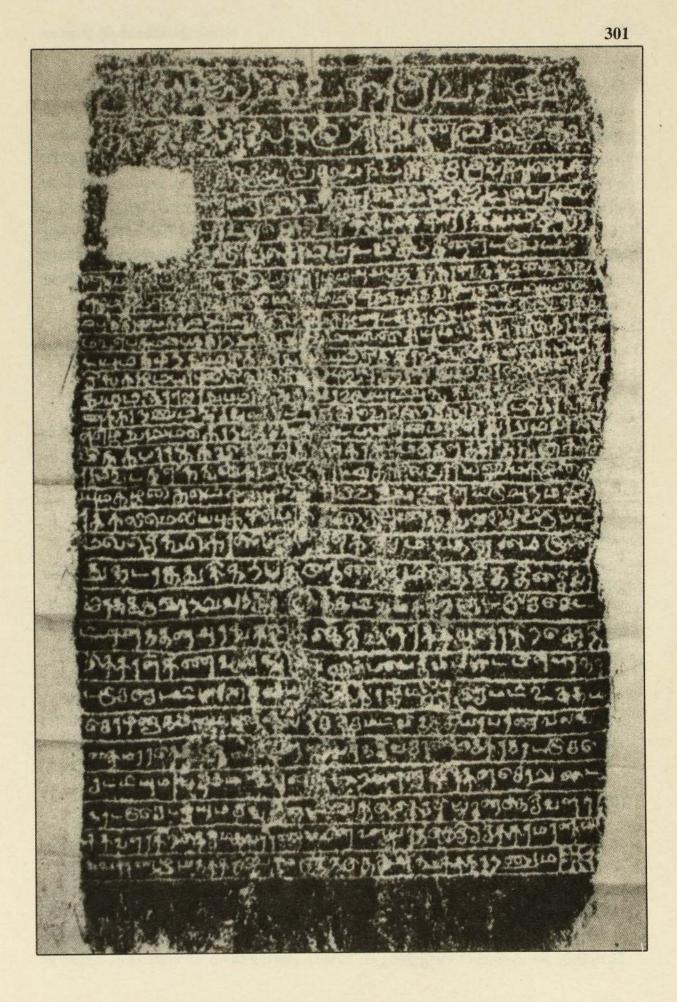
நந்தியின் இருமருங்கிலும் குத்துவிளக்கு ஒவ்வொன்று காணப்படுகின்றது. நந்தியின் மேலே, அதன் கொம்புகளுக்குப் பின்னாலே சற்றுத் தூரத்திலே, பிறையின் வடிவம் உண்டு. அதற்கு மேலே கொற்றக்குடை, இரு சாமரைகள் என்பனவற்றின் வடிவங்கள் அமைந்துள்ளன. இவ்வருவங்கள் யாவுஞ் சங்கிலி வளையம் போன்ற அமைப்பிலும் கிரந்த எழுத்துகளிலும் அமைந்துள்ள சாசனம் ஒன்றின் மத்தியில் உள்ளன. சாசனம் சமஸ்கிருத மொழியிலுள்ளது. அதன் வரிவடிவங்கள் 12 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதிக்குரியவை. பிறையோடு கூடிய நந்தி சிவசின்னம் என்பதால் இம்முத்திரை சைவசமயச் சார்புடையதாகும். குத்துவிளக்கு இந்துசமய மரபிலுள்ள பிரதான சின்னங்களுள் ஒன்றாகும். அது ஒளி, அறிவு. செல்வம், பரம்பொருள் முதலியவற்றைக் குறிக்குஞ் சின்னமாகும். "ஒளிவளர் விளக்கே, உலப்பிலா ஒன்றே" என்று சிவபெருமானைப் போற்றுவர். எனவே சைவத்திலே விளக்குச் சிவபெருமானைக் குறிக்குஞ் சின்னமாகவும் அமைகின்றது. வெண்கொற்றக் குடை, சாமரம் என்பன இறைமையைக் குறிக்குஞ் சின்னங்களாகும். அவை அரசரின் சின்னங்களாகக் கொள்ளப்படுவதும் வழமை.¹⁴ இந்தியப் பண்பாட்டு மரபிலே அரசியல் வழமைகளுக்கும் சமய சிந்தனைகளுக்கும் இடையிலே நெருங்கிய

முதலாம் இராசராசன் காலத்து சாசனம் முதலாம் சிவாலயம் - பதவியா

> Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

Digitized by Noolaham Foundation. noalaham.org aavanaham.org வணிக நகரத்து சாசனம் - பதவியா தொடர்புகள் உண்டு. கோயில் என்பது அரசன் வாழும் அரண்மனையினையும் வழிபாட்டு நிலையமான ஆலயத்தையுங் குறிக்கும். அரசனையுங் கடவுளையும் இறை என்று சொல்வது தமிழ் வழக்காகும். அதுபோலவே சில அரச சின்னங்களும் சமய சின்னங்களும் பொதுவானவையாகும். கோயில்களில், உற்சவ காலத்திலே கடவுட் படிமங்களை வீதிவழியே எடுத்துச் செல்லும் போது குடைபிடித்துச் சாமரை வீசுவது வழமை. அரசர் அரியணையில் இருக்கும் போதும் உலாப் போகும் போதும் குடைபிடித்துச் சாமரை வீசுவது நியதி. இந்த முத்திரையிற் காணப்படுஞ் சின்னங்களைப் பொறுத்தவரையில் அவை சைவசமய சின்னங்கள் என்பது அதிலுள்ள சாசனத்தின் மூலம் உறுதியாகின்றது. அச்சாசனத்தின் வாசகம் மேல்வருமாறுள்ளது:

> ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீமத் த்விஜாவாஸ ஸ்ரீபதி க்ராமவாஸினா மகேஸஸ்ய ததிந்திராதி மௌலி. ராஜித சாஸனம்.

"மங்கலம்! இருபிறப்பாளர் வாழும் ஸ்ரீபதியில் வீற்றிருப்பவரும் இந்திரன் முதலிய (தேவர்களின்) முடிகளால் அழுத்தப்படும் திருப்பாதங்களை உடைய-வராயுமுள்ள மகேசனின் சாசனம்"

கோயில் முத்திரை

மகேசன் என்பது ஈசனாகிய சிவனின் நாமங்களில் ஒன்றாகும். இச்சாசனம் றீபதி கிராமத்தில் வீற்றிருக்கும் மகேசனின் சாசனமென்று சொல்லப்படுவதால் அது பதவியாவிலுள்ள சிவாலயம் ஒன்றினுக்குரிய சாசனம் என்பதும், அதனைக் கொண்டுள்ள முத்திரையானது சிவாலயத்திற்கு உரியதென்பதும் உணரப்-படுகின்றன. எனவே இது கோயிலார் பயன்படுத்திய முத்திரையாகும். அச்சிவாலயம் பதவியாவிலுள்ள அந்தணர் வாழும் பகுதியொன்றில் இருந்தது என்பதுஞ் சாசனத்தின் மூலம் அறியப்படுகின்றது. கோயிலுக்குரிய பற்று வரவுகள் தொடர்பாக அதன் நிர்வாகத்தினர் இம்முத்திரையினைப் பயன்படுத்தியிருத்தல் வேண்டும்.

குகைக் கோயில்

புத்தனேஹெல என்னுமிடத்திற் காணப்படும் ஐந்து மலைக்குகைகளில் வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த தொல்பொருட் சின்னங்கள் பல உள்ளன. அவற்றுளொன்று சைவர்களின் வழிபாட்டு நிலையமாக அமைந்திருந்தது என்று கொள்வதற்கான அடையாளங்கள் காணப்படுகின்றன. அதில் இலிங்கம் ஒன்றும் உடைந்த நிலையிலுள்ள விநாயகர் படிமமுங் காணப்பட்டன. புராதன காலத்திற் பௌத்த சங்கத்தவர் வாழ்ந்ததும், பின்பு அவர்களாற் கைவிடப்பட்டதுமான குகையொன்றினைப் 11 ஆம், 12 ஆம் நூற்றாண்டுகளிலே சைவர்கள் தங்கள் வழிபாட்டு நிலையமாக அமைத்துக் கொண்டனர் என்று கருதலாம்.

பொலநறுவைக் காலத்திற் பதவியா ஒரு பெரு நகரமாக அமைந்திருந்தது என்பது அங்குள்ள தொல்பொருட் சின்னங்களால் அறியப்படுகின்றது. அங்கு பௌத்தம், சைவம் ஆகிய சமயங்களைச் சேர்ந்த கோயில்களும் பண்பாட்டு நிலையங்களும் விருத்தி பெற்றிருந்தன. அந்நகரிலிருந்த ஐந்து சைவக் கோயில்களைச் சேர்ந்த தொல்பொருட் சின்னங்கள் அகழ்வாராய்ச்சிகளின் மூலங் கிடைத்துள்ளன. கட்டட இடிபாடுகளுக்குள் நந்தி, இலிங்கம் முதலிய சிற்ப வடிவிலமைந்த சமய சின்னங்களும், கடவுட் படிமங்களும், வெண்கல உருவங்களுஞ் சாசனங்களும் அங்கு கிடைத்துள்ளன.

நகரவாசிகளிற் குறிப்பிடத்தக்க அளவினர் சைவராயிருந்தனர். அவர்களுள் வணிகர் முதன்மை பெற்றிருந்தனர். பெரு வணிகரதும் அவர்களுடன் தொடர்பு கொண்டிருந்த கம்மாளர் முதலான உற்பத்தியாளர், படையினர் முதலியோரினதும் வழிபாட்டுத் தேவைகளுக்கு இக்கோயில்கள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. பதவியாவிலிருந்த சைவக் கோவில்களிற் பிரதானமாக இருந்த இரவிகுலமாணிக்க ஈஸ்வரம் ஐந்நூற்றுவரின் ஆதரவினைப் பெற்றிருந்தது. பதவியாவிலுள்ள வலகழி என்னும் 3 ஆம் சிவாலயம் பேரிளமையார் என்னுங் கணத்தவரின் கோயிலாக அமைந்திருந்தது.

புத்தனேஹெல என்னுந் தானத்திலே அமைந்துள்ள ஐந்து மலைக்-குகைகளிலும் வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த தொல்பொருட் சின்னங்கள் பல உள்ளன. அக்குகைகளில் ஒன்று இந்துக் கோயிலாக அமைந்திருந்தது என்று கொள்வதற்கான அடையாளங்கள் காணப்படுகின்றன. அங்கு இலிங்கமொன்றும் உடைந்த நிலையிலுள்ள விநாயகர் படிமமுங் காணப்பெற்றன. புராதன காலத்திலே பௌத்த துறவிகள் வாழ்ந்த குகையொன்றினை 11 ஆம், 12 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் வாழ்ந்த சைவர்கள் தங்கள் வழிபாட்டு நிலையமாகப் பயன்படுத்தினார்களென்று கருதலாம்.

அடிக்குறிப்புகளும் விளக்கவுரைகளும்

- 1. Seeing Ceylon (272 pages), R.L.Brohier, Lake House Investments Limited, Colombo. (Third Edition), 1981, p.77.
- 2. மேலது.
- 3. Archaeological Survey of Ceylon Annual Report for 1891, Colombo 1904, pp.ID-11.
- 4. Archaeological Survey of Ceylon Administration Reports, 1961-62 [Part IV-Education, Science and Art] P.G.69.

- 5. Administration Report of the Archaeological Commissioner for the financial year 1968-69 (90 pages), R.H.de Silva, Colombo, 1980, P.G.69.
- 6. மேலது, ப. 80.
- Ceylon Tamil Inscriptions Part I, pp. 54-55.
 Ed.A.Velupillai, Peradeniya, 1971, pp.54-55.
- Ceylon Tamil Inscriptions Part 2, pp. 28-31.
 Ed.A.Velupillai, Peradeniya, 1972, pp.19-20.
- 9. இச்சாசனத்தைப் பற்றி ஆ.வேலுப்பிள்ளை மேல்வருமாறு கூறுகிறார்:

"இது சைவசமயந் தொடர்பாக இலங்கையிலே இயற்றப்பட்டு இதுவரை கிடைக்கப்பட்ட செய்யுள்களில் மிகப் பழைமையானதாகலாம். அது இலங்கையில் வாழ்ந்த ஒரு புலவனால் இலங்கையில் இயற்றப்பட்ட செய்யுளாதல் வேண்டும். அது இணைக்குறள் ஆசிரியப்பா என்ற செய்யுள் வகைக்குரியது போலத் தெரிகிறது.

இச்செய்யுளானது வணிக கணம் ஒன்றினைப் பற்றிப் பாடப்பெற்றது என்பது தெளிவாகும். அது செல்வ வளத்தினைத் தேடுதலைப் பற்றிக் குறிப்பிடு கின்றது. அதுவும் அதனை மாசிலாத வகையிலே சம்பாதிப்பதனைக் குறிப்பிடுகின்றது. அவ்வாறு அடையப்படும் செல்வமானது எல்லாவற்றுக்குங் காரணராகி, என்றும் இளமையுடையவராக விளங்கும் ஈஸ்வரனுடைய பாதத்தின் துகள்களை நாள்தோறும் ஆயிரம் மலர் கொண்டு பரவிப் போற்றுவதாற் கிடைக்கும் அருளாகிய செல்வத்தை நிகர்க்கும் என்று சொல்லப்படுகின்றது."

சாசனத்தொடர்கள் சிலவற்றைப் பிழையாக வாசித்தமையால் சில தவறான விளக்கங்கள் எழுந்துள்ளன. பேரிளமையார் என்பது ஈஸ்வரனையன்றி ஒரு சமூகத்தையே குறிக்கும். *Ceylon Tamil Inscriptions* Part II Ed.A.Velupillai, Peradeniya, 1972, 1972, p.30.

10. இச்சாசனத்தை முதன்முதலாக ஆ.வேலுப்பிள்ளை வாசித்து, அதன் வாசகத்தை விளக்கவுரைகளோடு வெளியிட்டார். சாசனவியலிற் தேர்ச்சி பெற்ற பிறரின் ஆலோசனைகளைப் பெறும் வாய்ப்பு அவருக்கு அந்நாட்களிற் கிடைக்கவில்லை. மேலும், அவரது முயற்சி முன்முயற்சி என்ற வகையிற் தவறுகள் ஏற்படலாயின. இச்சாசனம் அளவிற் சிறியதெனினும் அதன் பொருளை விளங்கிக் கொள்வது இலகுவானதன்று. சொற்றொடர்கள் பல காலப்போக்கில் வழக்கொழிந்து விட்டன. அவருடைய வாசகத்தை இப்பொழுது திருத்திக் கொள்ள முடிகின்றது. செய்யுள் வடிவில் அவர் அமைத்துள்ள முதல்மூன்று வரிகளும் சரியானவை. இறுதியான மூன்று வரிகளில் மட்டுமே வாசகத்தைப் பொறுத்தவரையில் பிரச்சினைகள் உள்ளன. அம்மூன்று வரிகளையும் அவர் மேல் வருமாறு அமைத்துள்ளார்:

> பதியில் விளை – ஆரம்பப் பேரிளமையார் துகள் போதாவாயிரங் கொண்டுரைப்பார் திரு சுத்தமாக முயன்றான் முயன்ற திரு

இவற்றுள் முதலாம் வரியிலுள்ள விளையாரம்பப் பேரிளமையார் துகள் என்ற தொடரிலுள்ள

விளையாரம்ப, துகள் என்ற சொற்கள் தெளிவற்ற வாசிப்பினால் உருவானவை.

விளையாரம்ப என்ற பதமும் பொருளற்றது, விளக்க முடியாதது, அது அகராதிகளில் வரிசைப்படுத்த முடியாதது. விசையராமப் பேரிளமையார் என்பதே சாசனத்திலுள்ள தொடராகும். இதிலுள்ள அக்ஷரங்களுந் தெளிவானவை. இத்தொடரினை விசையராம(ன்) என்ற பேரிளமையார் என்று விளங்கிக் கொள்ள முடிகின்றது. எனவே, **விசையராமன்** என்ற பேரிளமையார் பற்றியே சாசனங் குறிப்பிடுகின்றது என்று கொள்ள முடிகின்றது. நான்கு எழுத்துக்களுந் தெளிவாகத் தெரிகின்ற ஒரு சொல்லை துகள் என்னும் மூன்றெழுத்துக் கொண்ட சொல்லாகக் கொள்வது பொருத்தமற்றது. இவ்வரியின் இறுதியிலுள்ள சொல் தங்கள் என்பதாகும். ஆகவே செய்யுளின் நான்காவது வரியின் சரியான வாசகம் *பதியில்* விசையராமப் பேரிளமையார் *தங்கள்* என்பதாகும். போதாவாயிரங் கொண்டுரைப்பர் திருசுத்தமாக (மயன்றான் முயன்ற திரு என்பன அவர் அமைத்துள்ள சாசனச் செய்யுளின் இறுதியான இரண்டு வரிகளாகும். போதாவாயிரம். திருசுத்தமாக என்ற சொற்கள் சாசனத்தில் இல்லாதவை. போது என்பதோடு **ஆயிரம்** கூடுகின்ற பொழுது போதாவாயிரமாகவன்றிப் போதாயிரம் என்றே வரும் என்பதும் கவனித்தற்குரியது. சாசனத்தில் இவையன்றி நாவாயிரம், திக்கந்தமாக என்ற சொற்களே உள்ளன. சாசனத்தின் வாசகத்தைச் சரியாக அமைத்துக் கொள்வதன் மூலமே அதன் பொருளைத் தெளிவாக அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது.

11. அவனது 16 ஆம் ஆண்டிலே, உத்தரமேரூர் நாராயணச் சேரியில் வாழும் ஒருவன் றீ வெளி விஷ்ணுகிருகத்து வெள்ளைமூர்த்தி ஆழ்வார் சந்நிதானத்தில் எரிப்பதற்கு விளக்கொன்றைத் தானம் பண்ணினான். விளக்கெரிக்கும் பொறுப்பினைப் பேரிளமையார் ஏற்றுக்கொண்டனர். 22 ஆம் ஆண்டிலே நாராயணச்சேரியில் வாழும் பிராமணி ஒருத்தி விளக்கெரிப்பதற்கெனத் தானம் பண்ணிய 96 ஆடுகளைப் பெற்றுக்கொண்ட பேரிளமையார் சபையாருக்கும், சம்வத்சரவாரியப் பெருமக்களுக்கும் றீ வைணவருக்கும் விளக்கெரிப்பதாக உத்தரவாதம் அளித்தனர். மலைநாட்டுத் தண்ணீர் முத்தத்து உதயன் ஆதித்தன் 23 ஆம் ஆண்டிலே, அதே கோயிலில், விளக்கெரிப்பதற்கெனத் தானம் பண்ணிய 96 செம்மறியாடுகளைப் பேரிளமையார் பொறுப்பேற்றனர்.

இராஜராஜனது 25 ஆம் ஆண்டிலே, நகரம் மாமல்லபுரத்து ஜலசயனதேவர் ஆலயத்தின் தென்புறமாகவுள்ள நந்தவனத்திலிருந்து, புதுக்குடையான் ஐம்பதின்மன் ஏகதீரன் ஆமூர்கோட்டம் வகை செய்கின்ற பொழுது நகரத்தாருக்கும் பேரிளமையாருக்கும் நிலவுரிகைகளும் சிறப்புரிமைகளும் வழங்குவது பற்றிய கட்டளை செய்தான்.

The Colas Vol. I, K.A.Nilakanta Sastri, University of Madras, 1935, pp.508 - 9, 511, 514.

12. Ibid, p.514.

13. திருவிசைப்பா.

14. உதாரணமாக முதலாம் இராஜேந்திர சோழனுடைய திருவாலங்காட்டுச் செப்பேடுகளிலுள்ள முத்திரையை எடுத்துக் கொள்ளலாம். அதன் நடுவிலே வேங்கை, இணைக்கயல்கள் ஆகியவற்றின் உருவங்கள் உள்ளன. அவற்றின் இருமருங்கிலுங் குத்து விளக்குகள் தெரிகின்றன. மேற்பக்கத்திற் கொற்றக்-குடை, சாமரை என்பவற்றின் வடிவங்கள் அமைந்துள்ளன. கீழ்ப்புறத்திலே வில்லு, வராகம், ஆமை முதலியவற்றின் உருவங்களுண்டு.

15

விக்கிரமசலாமேகபுரத்துக் கோயில்கள்

மாகலானது ஒரு காலத்திலே விக்கிரமசலாமேகபுரம் என்னும் பெயருடைய வணிக நகரமாய் விளங்கியதென்பதை அங்குள்ள சிலாசாசனமொன்றினால் அறிய முடிகின்றது.¹ எமது முயற்சிகளினால் அண்மைக்காலத்தில் அது பல தடவைகளாகப் படிவம் எடுக்கப்பட்டு ஆராயப்பட்டது. அது வாசித்தறிய முடியாதளவிற்கு முற்றாகச் சிதைந்துவிட்டது என்று முன்னொரு காலத்திலே செ.பரணவிதானவினால் ஒதுக் கிவிடப்பட்ட போதும், அதன் வாசகத்தின் பெரும்பகுதி இப்போது மீட்கப்பெற்றுள்ளது.² அதனால் விக்கிரமசலாமேகபுரம் என்பது ஐந்நூற்றுவர் என்னும் வணிக கணத்தினால் அமைக்கப்பெற்ற வணிக நகரம் என்பது உறுதியாகிவிட்டது.³ குருணாகல் மாவட்டத்து நிக்கவரட்டியா என்னும் ஊருக்கு வடமேற்குப்

புறமாகப் புதுமுத்தாவ என்னுங் கிராமம் அமைந்துள்ளது. அது குருணாகல் -புத்தளம் வீதியிலிருந்து ஒரு மைல் தூரத்திலுள்ளது. அவ்வூருக்கு அருகிலே ஒரு பெருங்குளம் உண்டு. அக்குளமும், அதனருகிலுள்ள ஊரும் பழங்காலத்தில் முறையே **மாகலவாவி, மாகல** என்னும் பெயர்களால் வழங்கிவந்தன. மகாசேனனின் காலத்தில் மாகலவாவி கட்டப்பெற்றது.⁴ பின்பு பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டில் அது முதலாம் பராக்கிரமபாகுவினாலே (1153-36) திருத்தி அமைக்கப்பட்டது. அதன் சுற்றாடலிற் பெருமளவிலான நிலங்களைத் திருத்தி, அவனுடைய ஆட்சியில், அவற்றை வயல்நிலங்களாக உருவாக்கியிருந்தனர்.⁵ மாகலவாவி மூலமான நீர்ப்பாசன வசதிகளால் மாகலிலும் அதனைச் சூழ்ந்த பகுதிகளிலும் விவசாயஞ் செழிப்புற்று வளம் பெருகியது. குளக்கால்வாய்களின் அணைக்கட்டுகள் போக்குவரத்துப் பாதைகளாகவும் பயன்பட்டன. வண்டிகளையும் பொதிமாடு-களையுங் கொண்டு செல்லக்கூடிய அளவிற்கு அவை விசாலமாய் இருந்தன. வாணிபத்தளம் என்ற வகையில் மாகல் படிப்படியாக விருத்தி பெற்றது.

சோழர் படைத்தளம்

மாகல் ஒரு கேந்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிலையமாகவுங் காணப்பட்டது. சில காலங்களில் அங்கு அரண்கள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. சங்கதிஸ்ஸ (614) என் பவன் அநுராதபுரத்தில் ஆட்சி செய்த காலத்தில் உறுகுணையிலே தங்கியிருந்த முகலன் அவனுக்கு எதிராகப் படையெடுக்கும் நோக்குடன் மாகலைக் கைப்பற்றி அதனை அரண் செய்தான்.⁶ சோழர் இலங்கையில் ஆதிக்கம் செலுத்திய காலத்தில் மாகலிற் படைத்தளம் அமைத்திருந்தனர். முதலாம் விஜயபாகுவின் காலத்திலே தக்கிண தேசத்தின் மீது படையெடுத்துச் சென்ற சேனையினால் அது கைப்பற்றப்பட்டது.⁷

தொல்பொருட் சின்னங்கள்

பதவியாவிற் போல மாகலிலுஞ் சோழராட்சியில் ஐந்நூற்றுவரின் வணிக நகரம் ஒன்று உருவாகியது என்பதை அங்குள்ள சாசனங்களாலும் பிற தொல்பொருட் சின்னங்களாலும் உணர முடிகின்றது. புதுமுத்தாவையிற் கண்டி மன்னர்களின் காலத்தில் அமைக்கப்பெற்ற ரஜமகாவிகாரம் என்னுமொரு பௌத்தப் பள்ளி உள்ளது. அதிலும் அதன் சுற்றாடலிலுங் காணப்படுந் தொல்பொருட் சின்னங்கள் வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்கவை. மறைந்து போன சமய நிறுவனங்களையும் சமுதாய நிறுவனங்களையும் பற்றிய செய்திகளை அவற்றின் மூலம் அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது. அநுராதபுர காலத்திலே, குறிப்பாக ஏழாம், எட்டாம் நூற்றாண்டுகளில், அங்கு பௌத்த நிலையமொன்று அமைந்திருந்தமைக்கு அறிகுறியாக ஸ்தானக நிலையில் உள்ள கௌதம புத்தரின் சிற்பங்களின் துண்டங்கள் காணப்படுகின்றன.^{*}

ரலமகா விகாரம்

பதினேழாம் நூற்றாண்டிலே ரஜமகாவிகாரம் அமைக்கப்பெற்ற போது புராதனமான சைவக்கோயில் ஒன்றின் இடிபாடுகள் அதற்குக் கட்டடப் பொருட்களாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. விகாரத்தின் பிரதிமாகரத்தின் சுவரொன்றிலே சிவலிங்கம் ஒன்று காணப்படுகின்றது. பிரதிமாகரத்தின் பின்புறமாக உள்ள மண்டபத்தில் அமைந்துள்ள தூண்கள் முற்காலத்திற் சிவாலயம் ஒன்றில் இடம் பெற்றவை என்று கருத முடிகின்றது. அவற்றுள் இரண்டிலே 12 ஆம் நூற்றாண்டிற் பொறிக்கப்பெற்ற தமிழ்ச் சாசனங்கள் உள்ளன.² அவை முதலாம் பராக்கிரமபாகுவின் தந்தையான மானாபரணனின் காலத்தவை. மானாபரணன் முதலாம் விஜயபாகுவின் மருமக்களுள் மூத்தவன்; மாமனின் ஆட்சி முடிந்த பின் பல வருடங்களாகத் தக்கிணதேசம் என்னும் பகுதியிற் பரிபாலனம் புரிந்தவன்.²

மானாபரணனின் சாசனம்

புதுமுத்தாவையிலுள்ள சாசனங்களுள் ஒன்று மானாபரணனின் அதிகாரிகள் கம்மாளருக்கும் வண்ணாருக்கும் இடையிலான தகராறொன்றை விசாரணை பண்ணித் தீர்த்து வைத்தமையினைக் குறிப்பிடுகின்றது. மற்றொரு சாசனம் மாகலான விக்கிரமசலாமேகபுரத்து **விக்கிரமசலாமேக** ாஸ்வரம் என்னுங் கோயிலைக் குறிப்பிடுகின்றது. மேலும், அது மானாபரணனின் தேவியான சுந்தமல்லி ஆழ்வார் அக்கோயிலிலே திருநந்தாவிளக்கு ஒன்றினை எரிப்பதற்குக் கொடுத்த தானம் பற்றிய விவரங்களைக் கொண்டுள்ளது. மாகலானது பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டிலே ஒரு நகரமாகிப் புனர்நாமம் பெற்று விளங்கியது என்பது சுந்தமல்லியின் தான சாசனத்தால் உணரப்படுகின்றது.

வணிகரின் சாசனம்

மாகல் ஒரு வணிக நகரமாய் அமைந்திருந்தது என்பதை ரஜமகா-விகாரத்திலுள்ள வேறொரு தமிழ்ச் சாசனத்தின் மூலமாக அறிய முடிகின்றது. அங்குள்ள அரச மரத்தின் கீழே தமிழ் எழுத்துக்களாலான வாசகம் பொறிக்கப் பெற்ற நீள்சதுர வடிவமான பெருங்கல்லொன்று 1988 ஆம் ஆண்டு வரை காணப்பட்டது. பின்பு, 1993 இல் அதை மீண்டும் ஆராய்வதற்குச் சென்றிருந்த போது, புதியதொரு கட்டடத்தின் சுவரின் பாகமாக அது அமைந்திருந்தமையினை எம்மால் அவதானிக்க முடிந்தது. "முன்னொரு காலத்திலே புதுமுத்தாவையிலுள்ள சாசனங்களைப் படிவம் எடுக்கச் சென்றிருந்த சேனரத் பரணவிதான இச்சாசனம் வாசித்து அறிய முடியாத அளவுக்கு அதன் எழுத்துகள் சிதைவுற்றுள்ளன என்று கூறிவிட்டார். ஆயினும் 1997 ஆம் வருடம் பிரபல வரலாற்றறிஞரான ஜப்பானியப் பேராசிரியர் நொவொரு காறஷீமாவின் தலைமையிலான ஆய்வாளர் குழு சாசனத்தைப் புதிதாகப் படிவமெடுத்து, அதன் வாசகத்தின் பெரும்பகுதியினை மீட்டுள்ளது. இம்முயற்சியின் பயனாக, இச்சாசனத்தின் ஆரம்பப் பகுதி ஐந்நூற்றுவரின் மெய்க்கீர்த்தியாக உள்ள-தென்றும், அது அவர்களால் அமைக்கப்பெற்ற நகரமான விக்கிரமசலாமேகபுரம் பற்றியதென்றும் முன்னே நாம் கூறியவை உறுதியாகிவிட்டன. சாசனத்தின் முதலேழு வரிகளும் மேல்வருமாறு அமைந்துள்ளன:

> ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ, ஸமஸ்த புவநாஸ்ரய பஞ்சஸத வீரசாஸந லகூஷ்மீலங்க்ரீத வக்ஷஸ்தல (புவன பராக்ரம) ஸ்ரீ வாசுதேவ கண்டளி மூலபத்த்ரோத்பவ.... ஸ்ரீ ஐய்யப்பொழிற்புர பரமேஸ்வரிக்கு

மக்களாகிய மாகலான விக்கிரம சலாமேகபுரத்துப் பெருமக்கள் பதிநெண் பூமி வீரக்கொடி நோக்கிச செய்த சிறப்பு –¹³

சாசனத்திலுள்ள பிரசஸ்தி ஐந்நூற்றுவர்க்கு உரியதென்பதால் மாகலில் ஐந்நூற்றுவர் நிலைகொண்டிருந்தனர் என்பது உணரப்படுகின்றது. ஐயப்பொழில்புர பரமேஸ்வரிக்கு மக்களாகிய விக்கிரமசலாமேகபுரத்துப் பெருமக்கள் என்ற சாசனத் தொடரினால் இக்கருத்து மேலும் வலுப்பெறுகின்றது.

விக்கிரமசலாமேகபுரம்

புதுமுத்தாவைச் சாசனத்திலே விக்கிரமசலாமேகபுரம் பற்றிச் சில தெளிவான குறிப்புகள் உள்ளன. அது அதன் பெருமக்களைப் பற்றிச் சொல்கின்றது. பிரமதேயங்களின் சபையார், ஊர்களின் சபையார், வணிக நகரங்களின் ஆளுங்கணத்தவர் முதலியோரைப் பெருமக்கள் என்று குறிப்பிடுவது வழக்கம். எனவே விக்கிரமசலாமேகபுரத்துப் பெருமக்கள் அந்நகரத்தின் ஆளுங்கணத்தவர் என்பது உணரப்படுகின்றது. விக்கிரமசலாமேகபுரம் சுயாட்சியுரிமை பெற்ற நகரமொன்று என்பதும் இதனாலே தெரியவருகின்றது. நகரத்துப் பெருமக்களை "ஜய்யப்பொழில்புர பரமேஸ்வரிக்கு மக்களாகிய" வரென்று சாசனங் குறிப்பிடுவதால் அப்பெருமக்கள் வணிக கணத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதும் உணரப்படுகின்றது. எனவே, வணிகரைப் பெருமக்களாகக் கொண்டுள்ள நகரம் வணிக நகரமென்று கொள்ளப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும். இச்சாசனத்திலே சொல்லப்படும் விடயங்கள் எல்லாம் மாகலான வணிக நகரத்தைப் பற்றியனவாகும்.

விக்கிரமசலாமேகபுரம் என்னும் பெயர் எப்போது வழக்கில் வந்தது என்பதும், அது எவ்வாறு உருவாகியது என்பதும் தெளிவுறுத்தப்பட வேண்டிய விடயங்களாகும். இப்பெயரிலுள்ள ஈற்று நிலையான புரம் என்னும் பதம் பொதுவாக நூல்களிலுஞ் சாசன வழக்கிலும் நகரம் ஒன்றைக் குறிப்பதற்குப் பயன்படுத்தப்படுவது. மாகல என்னும் ஊரானது வாணிப விருத்திகளின் பயனாக நகரம் என்னும் நிலையினை அடைந்த பொழுது அதற்கு விக்கிரமசலாமேகபுரம் எனப் பெயரிட்டனர் என்று கருதலாம். ஊர்களின் பெயர்களைக் குறிப்பிடும்போது அவற்றின் பழைய பெயர்களோடு புதிய பெயர்களையுஞ் சேர்த்துச் சொல்வது வழக்கம். மாதோட்டமான ராஜராஜபுரம், புலைநரியான ஜனநாதமங்கலம், கந்தளாயான விஜயராஜ சதுர்வேதி மங்கலம் என்பன சில உதாரணங்களாகும். இந்த வழக்கம் தமிழகத்திலும் இலங்கையிலும் சோழராட்சிக் காலம் முதலாகவே வழங்கி வந்தது. பொலநறுவைக் காலம் முழுவதும் அது இலங்கையிலே காணப்பட்டது.

விக்கிரமசலாமேகன்

விக்கிரமசலாமேகபுரம் என்னும் பெயரானது விக்கிரமசலாமேகன், புரம் என்னும் இரு சொற்களால் ஆனது. இவற்றுள் விக்கிரமசலாமேகன் என்பது முதலாம் விஜயபாகுவின் மகனும் பொலநறுவையில் ஆட்சி புரிந்தவனுமாகிய விக்கிரமபாகுவைக் குறிக்கும் என்பது பரணவிதான முதலான இலங்கை அறிஞர்களின் முடிபாகும். ஆயினும், விக்கிரமசலாமேகன் என்பது விக்கிரம-பாகுவோடு தொடர்பற்றது என்று கொள்வதற்கு வலுவான காரணங்கள் உள்ளன.¹⁴

விக்கிரமசலாமேகன் என்பதைப் பெயரின் முதற்பகுதியாகக் கொண்டிருந்த நகரம் ஒன்றும், படைப்பிரிவுகள் இரண்டும், சைவக் கோயிலொன்றும், பௌத்தப்பள்ளி ஒன்றுஞ் சாசனங்களிற் குறிப்பிடப்படுகின்றன. அச்சாசனங்களைக் காலக்கிரமப்படி மேல்வருமாறு வரிசைப்படுத்தலாம்:

- பளமோட்டைச் சாசனம் (கி.பி.1097): முதலாம் விஜயபாகுதேவர் காலம் (1055-1110)
- புதுமுத்தாவைச் சாசனம்(1) (கி.பி.1118) : மானாபரணனின் காலம்
- மயிலன்குளக் கல்வெட்டு: -திருகோணமலை மாவட்டம் (கி.பி.1128) : விக்கிரமபாகுவின் -காலம் (1111-1132)

தெரிந்த வலங்கை வேளைக்காறப்படை

விக்கிரமசலாமேகத்

- (1) மாகலான விக்கிரம சலாமேகபுரம் (நகரம்)
- (2) விக்கிரமசலாமேக ஈஸ்வரம் (சிவன்கோயில்)
- (1) விக்கிரமசலாமேகன் நாற்படை(வேளைக்காறர்)
 - (2) விக்கிரமசலாமேகன் பெரும்பள்ளி
- புதுமுத்தாவைச் சாசனம் (வீரக்கொடியோர் நிறுவியது) 12 ஆம் நூற்றாண்டு

4.

விக்கிரமசலாமேகபுரம்

இவற்றை அவதானிக்குமிடத்து விக்கிரமசலாமேகன் என்னும் பெயர் முதலாம் விஜயபாகு வின் காலம் முதலாக வழங்கி வந்ததென் பதும், இராசரட்டை, தக்கிணதேசம் ஆகியவற்றிலே காணப்பெற்ற சில அமைப்புகள் அப்பெயரால் வழங்கி வந்தன என்பதும் தெளிவாகின்றது. அவற்றைக் குறிப்பிடுஞ் சாசனங்களில் மிக முற்பட்டதான பளமோட்டைச் சாசனம் எழுதப்பட்ட காலத்தில் (1097) விக்கிரமபாகு **யுவராஜன்** என்ற பதவியைத் தன்னும் பெற்றிருக்கவில்லை. எனவே விக்கிரமசலா-மேகன் என்னும் பெயர் விக்கிரமபாகுவின் காலத்துக்கு முன்பிருந்தே வழங்கி வந்தது என்பதும், இராசரட்டை, தக்கிணதேசம் ஆகிய இரண்டினையும் ஆட்சிபுரிந்த மன்னன் ஒருவனுக்கே அது உரியதாகும் என்பதும் தெளிவாகின்றன. எனவே அது விஜயபாகுவின் சிறப்புப் பெயராதல் வேண்டும். அல்லாவிடின் அது சோழ இலங்கேஸ்வரனின் காலம் முதலாக வழங்கி வந்த சிறப்புப் பெயராதல் வேண்டும்.¹⁶

விருதுப்பெயர்

வீரசலாமேகன், ஜெயங்கொண்ட சலாமேகன், ராஜவேசி புஜங்கசலா — மேகன் என்பன மன்னர் சிலரின் சிறப்புப் பெயர்களாக விளங்கின. உறுகுணையில் ஆட்சி புரிந்த ஜகதீபாலனைச் சோழரின் மெய்க்கீர்த்தி ஒன்று வீரசலாமேகன் என்று குறிப்பிடுகின்றது.¹⁷ ஜயங்கொண்ட சலாமேக சதுர்வேதிமங்கலம் என்றவொரு பிரமதேயம் 12ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் மகாகிரிந்தேகம என்னும் இடத்திற்கு அண்மையில் இருந்தது.¹⁸

ராஜவேசிபுஜங்க சிலாமேகன் என்பது முதலாம் பராக்கிரமபாகுவின் (1153-1186) சிறப்புப் பெயர்களுள் ஒன்றாகும். பொலநறுவை இராசதானியில் அமைந்திருந்த மகாமண்டபம் ஒன்று இப்பெயரால் வழங்கியது.¹⁹ பாண்டி நாட்டிலுள்ள பிரதானி ஒருவனுக்கு இப்பெயரைச் சேனாபதியான இலங்காபுரன் வழங்கினான் என்று சூ**ளவம்சம்** கூறும்.²⁰

சோழப்பேரரசர் காலத்தில் மன்னர்களின் சிறப்புப் பெயர்களால் வழங்கிய வணிக நகரங்கள் அநேகமானவை. வணிக கணமொன்றின் நடவடிக்கைகளின் பயனாக ஒரு வணிக நகரமாக 11 ஆம் நூற்றாண்டில் வளர்ச்சி பெற்ற மாகல் விக்கிரமசலாமேகபுரம் என்ற பெயரைப் பெற்றதென்று கருதலாம்.

விக்கிரமசலாமேகபுரத்துக் கோயில்கள்

விக்கிரமசலாமேக ஈஸ்வரம்

விக்கிரமசலாமேக-ஈஸ்வரம் என்னுஞ் சிவாலயம் ஒன்று விக்கிரம சலாமேகபுரத்தில் இருந்தது. மானாபரணனின் தேவியான சுந்தமல்லி ஒரு சமயத்திலே அதற்குத் தானங் கொடுத்தாள். அதனைக் குறிப்பிடும் சாசனம் மேல்வருமாறு உள்ளது:

> ஸ்ரீ ஐயபாகு தேவர்க்கு யாண்டு எட்டாவது பாண்டியனார் வீரப்பெருமாள் நம்பீராட்டியார் கொலோத்துங்க சோழதேவர் திருமகளார் சுந்தமல்லியாழ்வார் மாகலான விக்கிரமசலாமேகபுரத்து விக்கிரமசலாமேக ஈஸ்வரம் உடையார்க்கு

சந்திராதிததவற் நின்றெரிய இட்ட திருநந்தா விளக்கொன்றுக்கு யிட்ட காசு பத்து, மூன்று சாண் நீளத் தாராநிலை விளக்கு ஒன்று.

விக்கிரம சலாமேக ஈஸ்வரம் என்னுஞ் சிவாலயம் மாகலான விக்கிரமசலாமேகபுரத்தில் அமைந்திருந்தமை பற்றிய செய்தி இச்சாசனத்தால் மட்டுமே அறியப்படுகின்றது. சிலாசாசனம் இப்போது ரஜமகாவிகாரத்து மண்டபத்தில் உள்ளது. அது பொறிக்கப் பெற்றுள்ள தூணும், அதனைப் போன்ற அங்குள்ள வேறு பல தூண்களும் முன்பு விக்கிரம சலாமேக ஈஸ்வரத்து மண்டபமொன்றின் தூண்களாய் இருந்தன என்று கருதலாம்.

அந்நாட்களில் அரசருங் குடியானவர்களும் கோயில்களுக்கும் அறநிலையங்களுக்கும் தானம் வழங்குவது வழக்கம். பெருந்தொகையான தானங்கள் நந்தாவிளக்கு எரிப்பதற்கு வழங்கப்பட்டன. நந்தா விளக்கு ஒன்றினையும் தாராநிலை விளக்கொன்றினையும் அவற்றை எரிப்பதற்கென்று பத்துக் காசினையுந் தானமாகச் சுந்தமல்லி வழங்கினாள். அரச குடும்பத்தவரின் கவனத்தைப் பெறும் அளவிற்கு விக்கிரம சலாமேக-ஈஸ்வரம் சிறப்புற்றிருந்தது.

மாகலிற் சோழர் படைத்தளம் அமைந்திருந்தமையால் விக்கிரம சலாமேக ஈஸ்வரம் சோழராட்சிக் காலத்தில் உருவாக்கம் பெற்றது என்றுங் கருதலாம். கந்தளாய்ப் பிரமதேயம் ஆரம்பத்தில் இராஜராஜ சதுர்வேதி மங்கலம் என்னும் நாமத்துடன் விளங்கியது. முதலாம் விஜயபாகுவின் ஆட்சியில் அதன் பெயர் விஜயராஜ சதுர்வேதிமங்கலம் என மாற்றம் பெற்றது. அங்குள்ள சிவாலயமும் விஜயராஜ ஈஸ்வரம் எனப் புனர்நாமம் பெற்றது. இவ்வண்ணமாகவே மாகலும் அதிலுள்ள சிவாலயமும் முறையே விக்கிரம சலாமேகபுரம் என்றும் விக்கிரம சலாமேக ஈஸ்வரம் என்றும் பெயர் மாற்றம் பெற்றிருத்தல் கூடும்.

சமூகத் தகராறு

மானாபரணனின் ஆட்சிக் காலத்தில் மாகலிலே கம்மாளருக்கும் வண்ணாருக்கும் இடையில் சமூக வழமைகள் குறித்துத் தகராறு ஏற்பட்டது. அதனை மானாபரணனின் பஞ்சபிரதானிகள் விசாரணை பண்ணியபோது விக்கிரம சலாமேக-ஈஸ்வரத்து மண்டபமொன்றிலே கூடியிருந்தார்களென்று கருத முடிகின்றது. அவர்கள் வழங்கிய தீர்ப்பின் வாசகம் அரசவாணையாக மண்டபத் தூணொன்றிலே சிலாலேகஞ் செய்யப்பெற்றது. அச்சிலாசாசனத்தின் முதற்பகுதி மேல்வருமாறு உள்ளது: ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ: அபைய சலாமேக சக்கரவர்த்தி கள் ஸ்ரீ ஜயபாகு தேவற்கு யாண்டு எட்டாவது பங்குனி முன்நாலாம் பக்கம் ஸ்ரீ வீரபாகுதேவர் பஞ்சபிரதானிகள் பூர்வாசாரம் விசாரணை பண்ணிக் கம்மாளருக் குக் கோட்டசளுவும் பாவாடையும் முகத்தீடும் ஏறுகைக்குக் காரணங் கண்டு, வண்ணாரை இட்டுச் செய்வித்தமையில் எங்கள் நாயனார் ஸ்ரீ வீரவாகு தேவர் எழுத்து யுகாந்திரம் அளவும் நிற்பதாக அருளி இக்கல்வு வெட்டுவிச்சேன் மாக்கலிங்கம் கணவதியேன்...²²

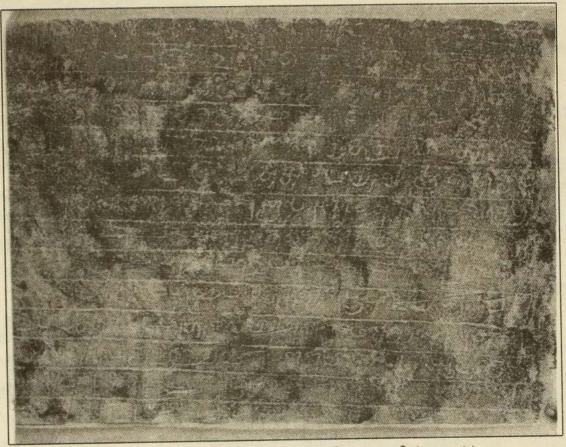
கம்மாளர்

கம்மாளரின் ஈமச் சடங்குகளிற் பிரேதங்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமைகளைப் புரிவதற்கு வண்ணார் ஒரு சமயத்திலே உடன்படாமையால் இரு சாராருக்கும் இடையிற் பூசல் ஏற்பட்டது. நகர வளர்ச்சியின் காரணமாகச் சமுதாய உறவுகளில் ஏற்பட்ட நெருக்கடி ஒன்றினை இந்நிகழ்ச்சி பிரதிபலிக்கின்றது என்று கருதலாம். பூர்வகுடிகளான வண்ணார் நகரத்தின் புதிய குடிகளான கம்மாளருக்குச் சேவை செய்ய உடன்படாதிருந்தனர் என்று கொள்ள இடமுண்டு.

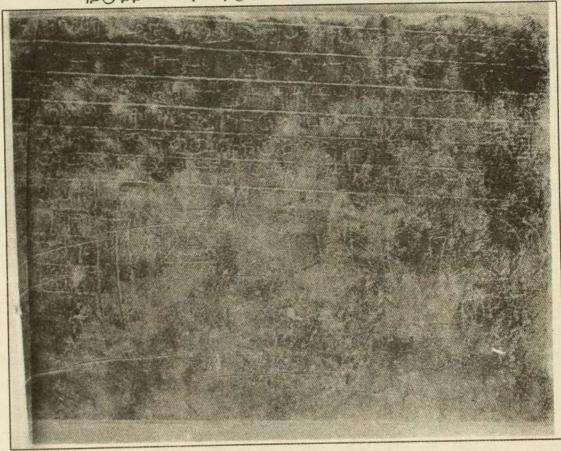
பஞ்ச பிரதானிகள்

வீரபாகு என்னும் பட்டப்பெயர் கொண்ட மானாபரணனின் பஞ்ச பிரதானிகள் என்னும் உயரதிகாரிகள் இவ்விடயந் தொடர்பாக முற்கால வழமைகளை (பூர்வாசாரம்) விசாரித்து அவற்றுக்கு ஏற்பத் தீர்ப்பளித்தனர். கம்மாளரின் பிரேதங்களுக்கு முகமூடி, கோட்டச்சளு (காலுக்கு மேற் போடுந் துணியைக் குறிக்குஞ் சிங்களச் சொல்), பாவாடை ஆகியவற்றை வண்ணார் இடவேண்டும் எனறு அவர்கள் முடிவு செய்தனர்.

Contract Daries

புதமுத்தாவை நகரத்து சாசனத்தின் பகுதி (மாகல்)

புதமுத்தாவை நகரத்து சாசனத்தின் கீழ்ப்பகுதி (மாகல்)

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org 315

அரசவாணை

அவர்கள் வழங்கிய தீர்ப்பின் வாசகம் அரசவாணையாகச் சிலாசாசனஞ் செய்யப்பெற்றது. சிலாசாசனம் விக்கிரமசலாமேக ஈஸ்வரத்திலுள்ள தூணொன்றிலே பொறிக்கப்பெற்றதென்று கொள்ள முடிவதால் அதிலே குறிப்பிடப்படும் கம்மாளரும் வண்ணாரும் கோயிலுடன் தொடர்பு கொண்டோராயும் அதன் சுற்றாடலில் வாழ்வோராயுங் காணப்பட்டனர் என்று கொள்ளலாம். எனவே அவர்கள் விக்கிரம சலாமேகபுரத்து வாசிகள் ஆதல் வேண்டும். உலோகத் தொழிலாளராகிய கம்மாளர் ஐந்நூற்றுவரான வணிகருடன் தொடர்புடையோர் என்பதும் கவனித்தற்குரியதாகும்.

மாகலில் அம்மன் கோயில்

மாகலான விக்கிரம சலாமேகபுரத்திலே, ஐந்நூற்றுவரின் கணதெய்வமான பரமேஸ்வரிக்குக் கோயிலொன்றை அமைந்திருந்தனர். ஐந்நூற்றுவன் பள்ளியென்ற பௌத்த கோயிலொன்றும் அங்கிருந்தமை குறிப்பிடற்குரியது. இவற்றைப் பற்றிய சாசனத் தொடர் மேல்வருமாறு அமைந்துள்ளது:

> விக்கிரம சலாமேகபுரத்துப் பெருமக்கள் பதிநெண்புமி வீர(க்)கொடி நோக்கிச் செய்த சிறப்பு.... வீரக்கொடியாரில் வலங்கையாண்டாந் மு...தன் ப்ரிந்தத் தோடும் வாராநினற (ஸமயத்..) கொண்ட குறுவரைக் குத்துவித்து... ஆடி பருந்தமும் விடுவித்தமையாலும் தேசின்றையான கொங்க வாளாண்டான்னால் களமத்தில் மாஸ்த... க்கை வேள் ஆடினவரை (வீரக்கொடி) தந்தீரத்துக்கு காட்டிக் கொடுத்து அட்டி வைத்தமையாலும் மற்றும் வீரக்கொடியாரை நோக்கி பலவிதத்தாலும் ரக்ஷித்தமையாலும் பதிநெண் பூமி வயிஸ்ராவண(ரை) (வயிறு) வாய்த்த லோகமாதாவை விரமாகாளமென்று பேர் சாத்தினமையாலும் பரமேஸ்வரிக்கும் ஐந்நூற்றுவன் பள்ளியில் லோக பெருஞ் செட்டியார்க்கு நாங்கள் உண்ணக்கடவ பணமும் வேட்டாடும் திருவிளக் கெண்ணையும் விட்டோம். பணமுண்ணாமைக்கு வீரக்கொடி

யார்க்கு விளக்கெண்... நாள் மேக்கண்டு சோறிட்டுப் பாவாடைக்கு மேநடை அற்ற காசு இடக்கடவிதாக அமைத்துக் குடுத்தோம் பதிநெண்பூமி வீரக்கொடியோம்.

சாசனத்திலுள்ள எழுத்துகள் சில சிதைந்து விட்டதாற் சொற்கள் சிலவற்றை அடையாளங்காண முடியவில்லை. வேறு சில சொற்களிலே சில எழுத்துகள் காணப்படாதமையால் அவற்றைத் தெளிவாகப் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. ஆயினும் சாசன வாசகத்தின் பெரும்பகுதியானது மீட்கப்பட்-டுள்ளமையினால் அதிலே கூறப்படும் விடயங்களை அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது.

வீரக்கொடி

இச்சாசனம் ஐந்நூற்றுவரின் நகரத்திலே சேவை புரிந்த வீரக்கொடி என்னும் பிரிவினரால் நிறுவப்பட்டதாகும். அது வீரதளக்கல் என்று சொல்லப்படுகின்றது. தென்னிந்திய சாசனங்கள் வீரபட்டினங்களை வீரதளம் என்று சில சமயங்களிற் குறிப்பிடுவதுண்டு. எனவே இச்சாசனம் மாகலான விக்கிரம சலாமேகபுரம் என்னும் வீரபட்டினம் பற்றியதாகும். அது பட்டினப் பெருமக்களுக்கும் வீரகொடியோருக்கும் இடையில் ஏற்பட்ட ஒரு ஏற்பாட்டினைப் பற்றிக் கூறுகின்றது.

வீரக்கொடியோருக்குப் பெருமக்கள் சிறப்புச் செய்தனரென்றும், அவர்களைக் காப்பாற்றினார்கள் என்றுஞ் சொல்லப்படுகின்றது. ஏதோவொரு சமயத்திலே வீரக்கொடியோரில் ஒரு பகுதியினர் பகைவரினாற் சூழப்பட்டுத் தாக்கப்பட்டனர் போலத் தெரிகிறது. இதனையறிந்த பெருமக்கள் தேசினறை முதலான கொங்கவாளரை அனுப்பி, பகைவராகிய குறவரைக் குத்துவித்து, வீரக்கொடியோரைப் பரிசனங்களோடு மீட்டனர் என்று கொள்ளத்தக்க வகையிலே சாசனத் தொடர்கள் அமைந்துள்ளன. இவ்வாறு மீட்கப்பெற்றவர்கள் வீரக்கொடித் தந்திரத்தோடு சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டனர். அது மட்டுமன்றி (உ)லோகமாதாவை வீரமாகாளம் என்று பெயரிட்டார்கள்.

லோகப்பெருஞ் செட்டியார்

தங்களுக்குச் செய்த உதவிகளுக்கும் சிறப்புகளுக்கும் நன்றிக் கடனாக வீரக்கொடியோர் பட்டினத்திலே தமக்கிருந்த உரிமையினை விட்டுக் கொடுத்தனர். பட்டினத்திலே தமக்குரிமையான பணத்தையும், விளக்கெண்ணையினையும் பரமேஸ்வரிக்கும் ஐந்நூற்றுவன் பள்ளியில் லோகப்பெருஞ் செட்டியார்க்கும் விட்டுக் கொடுத்தனர். அதற்கு ஈடாக உணவினையும் (சோறு) உடைக்குத் தேவையான ஆறு காசினையும் பெற்றுக் கொள்வதாகச் சம்மதித்தனர். இந்த ஏற்பாட்டினைப் பற்றிய வாசகத்தைச் சிலாலேகஞ் செய்தனர்.

வீரமாகாளர்

விக்கிரம சலாமேகபுரத்து வணிகரின் சமய, கலாசார நடவடிக்கைகளைப் பொறுத்தவரையில் லோகமாதா, ஐந்நூற்றவன் பள்ளி என்பன பற்றிய சாசனக் குறிப்புகள் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை. லோகமாதாவை வீரமாகாளமென்று பேர்சாத்தி என வரும் தொடரால் மாகலிலமைந்த அம்மன் கோயிலொன்றுடன் வீரமாகாளம் என்னுங் கணத்தவர் தொடர்பு கொண்டிருந்தனர் என்பது உணரப்படு-கின்றது. இத்தொடரினைச் சாசன வழக்கின் அடிப்படையில் இருவிதமாக விளக்கலாம். உலோகமாதாவான பரமேஸ்வரியின் கோயிலுக்கு வீரமாகாளம் என்ற கணப்பெயரை வழங்கினார்கள் என்பது ஒன்று; பரமேஸ்வரியின் கோயிலையும் அதன் சொத்துடைமைகளையுந் தங்கள் பொறுப்பாக அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டார்கள் என்பது மற்றொன்று. பளமோட்டைச் சாசனத்திலுள்ள விவரங்கள் இரண்டாவது விளக்கத்துக்கு ஆதாரமாயுள்ளன.

முதலாம் விஜயபாகு தேவரின் 42 ஆம் ஆட்சியாண்டில் (1097) நங்கைசானி என்னும் விதவையான பிராமணப்பெண், தன் கணவனாகிய யக்ஞீய கிரமவித்தன் பேரிலே, கந்தளாயிலுள்ள தென் கைலாசமான விஜயராஜ ஈஸ்வரத்திற்குக் காசினையும் ஆபரணங்களையும் தானம் பண்ணினாள். அத்தானந் தொடர்பாக அதனைப் பதிவு செய்யுஞ் சாசனத்தில் "இத்தர்மம் அழிவு வாராமல் நிலை நிறுத்துவாராக ஸ்ரீ விக்கிரமசலாமேகத் தெரிந்த வலங்கை வேளைக்காறன் என்று திருநாமமிட்டுப் பேருஞ் சாத்தியது" என்னுந் தொடர் உள்ளது.²⁴

நங்கைசானி செய்த தர்மம் தடைபடாமல் நடைபெற வேண்டும் என்பதால் அதனைப் பற்றிய அறக்கட்டளையினை நிறைவேற்றுவதற்கு வேளைக்காறப் படையொன்று நியமிக்கப்பட்டமையினைக் குறிப்பதாக இது அமைகின்றது. நங்கைசானி ஏற்படுத்திய அறக்கட்டளை வேளைக்காறரின் பேரிலும் அவர்களின் பொறுப்பாகவும் விடப்பட்டது என்பதையே இச்சாசனத் தொடர் குறிக்கின்றது. இதன் அடிப்படையில் நோக்குமிடத்து "லோகமாதாவை வீரமாகாளமென்று பேர் சாத்தி" என்னுந் தொடரானது உலோகமாதாவாகிய பரமேஸ்வரியின் கோயிலைத் தங்கள் பேரிலும் தங்கள் பொறுப்பிலும் அமைந்த நிறுவனமாக **வீரமாகாளம்** என்னுங் கணமொன்று ஏற்றுக்கொண்டமை உணரப்படுகின்றது.

வைஸ்ராவணர்

பரமேஸ்வரியை "வைஸ்ராவணரை வயிறு வாய்த்த (உ) லோகமாதா" என்று சாசனம் வர்ணிக்கின்றது. "ஐயப்பொழில்புர பரமேஸ்வரிக்கு மக்களாகிய வெய்ய சுடர் நெடுவேல் வீரவளஞ்செயர்", "பரமேஸ்வரிக்கு மக்களாகிய விக்கிரம சலாமேகபுரத்துப் பெருமக்கள்" என வணிக கணங்களின் சாசனங்களில் வரும் தொடர்களின் அடிப்படையிலே இதனைப் புரிந்துகொள்ள முடிகின்றது. உலோகமாதாவின் மக்களாகிய வைஸ்ராவணர் என்பதையே புதுமுத்தாவைச் சாசனம் இவ்வாறு உணர்த்துகின்றது. திக்குப்பாலகரில் ஒருவனாகிய குபேரனை வைஸ்ரவண என்றுஞ் சொல்வதுண்டு. செல்வத்தாற் சிறப்புற்ற நகரம் அவனது பதியான அமராவதி. வணிகேசர் செல்வர் என்பதால் அவர்களை வைஸ்ராவணர் என்று சிறப்பித்துக் கூறும் வழக்கம் ஏற்படலாயிற்று. வைராவணர் என்ற அடைமொழியானது ஒரு சிறப்புப் பெயராகி ஐந்நூற்றுவரிடையே நிலவியமைக்கான சான்றுண்டு.²⁵

லோகப்பெருஞ் செட்டியார்

புதுமுத்தாவைச் சாசனத்தில் (உ)லோகப்பெருஞ் செட்டியாரைப் பற்றிய குறிப்புள்ளது. விளக்கெண்ணெயினை லோகப்பெருஞ் செட்டியார்க்குத் தாம் விட்டுக் கொடுத்ததாக வீரக்கொடியோர் கூறுகின்றனர். எனவே, லோகப்பெருஞ் செட்டியார் வழிபாட்டிற்குரிய தெய்வமாதல் வேண்டும். **ஐந்நூற்றுவன் பள்ளியில் லோகப்பெருஞ்** செட்டியார் என்னுந் தொடர் சாசனத்தில் உள்ளதால் ஐந்நூற்றுவர் பெயரால் வழங்கிய பௌத்தப்பள்ளியொன்று மாகலிலிருந்தமையும், அப்பள்ளியில் லோகப்பெருஞ் செட்டியாரின் கோட்டமொன்று இருந்ததென்பதும் அறியப்படுகின்றது. லோகப்பெருஞ் செட்டியார் பற்றிய குறிப்பெதுவும் இலங்கையிலுள்ள வணிக கணத்தவரின் சாசனங்களிலன்றி வேறெங்கிலும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.²⁶

சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரின் திருவாரூர்ப் பதிகத்திலே செட்டியப்பன் என்னும் அடைமொழி சிவபெருமானுக்குரியதாக வருகின்றது.²⁷ செட்டி என்னுஞ் சொல் முருகனைக் குறிக்குமென்று அகராதிகள் கூறும். எனவே, குமாரக் கடவுளையே லோகப்பெருஞ் செட்டியார் எனச் சாசனத்திலே வர்ணித்தனர் என்று கருத முடிகின்றது. இலங்கைப் பௌத்த சமயமரபின் வரலாற்றைப் பொறுத்தவரையில் இது மிகுந்த முக்கியத்துவம் வாய்ந்த செய்தியாகும். பதினான்காம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்ட வேறு ஆவணங்களிற் பௌத்தப் பெரும்பள்ளிகளிலே குமாரக் கடவுளின் கோட்டம் அமைந்திருந்தமைக்கான சான்று எதுவும் இதுவரை கிடைக்கவில்லை. 12 ஆம் நூற்றாண்டிலே இந்த மரபு தோன்றிவிட்டது என்பதை இப்பொழுது வணிகரின் சாசனத்தினால் அறிய முடிகின்றது. முன்னொரு பொழுதுங் காணப்படாத வழமையொன்று இவற்றிலே குறிக்கப்படுகின்றது. பௌத்தப் பள்ளியிலுள்ள குமாரக்கோட்டம் பற்றிய காலத்தால் மிக முற்பட்ட குறிப்பு ஐந்நூற்றுவரின் சாசனத்திற் காணப்படுவதால் வணிக நகரங்களில் அமைந்த பௌத்தப் பள்ளிகளிலே முதன்முதலாகக் குமாரக் கடவுளின் படிமங்களை வழிபாடு செய்வதற்கெனத் தாபனஞ் செய்தனர் என்று கருதலாம். காலப்போக்கில் இந்த மரபு பௌத்த சமயத்திலே பொது வழமையாகி விட்டதென்று கொள்வதற்கு இடமுண்டு. எனவே, பௌத்த சமயத்திற்கும் சைவ சமயத்திற்கும் இடையிலுள்ள பரஸ்பரத் தொடர்புகள் மேலும் விருத்தி பெறுவதற்கு வணிக கணகத்தவரின் நடவடிக்கைகள் ஏதுவாயிருந்தன என்று கொள்ளலாம்.

வீரமாகாளம்

(உ)லோகமாதாவின் கோயிலொன்று தொடர்பாகச் சாசனத்திலே வீரமாகாளம் என்னும் பெயர் சொல்லப்படுகின்றது. அது வீரக்கொடி என்போருடன் நெருங்கிய தொடர்புடையதாகும். "(உ)லோகமாதாவை வீரமாகாளமென்று பேர் சாத்தியமை" பட்டினப் பெருமக்கள் வீரக்கொடி என்போருக்குச் செய்த சிறப்புகளுள் ஒன்றென்று சொல்லப்படுகின்றது. வீரமாகாளம் வீரக்கொடி என்போரின் படையாதல் வேண்டும். சாசனத்திலே, வீரக்கொடித் தந்திரம் என்ற சொற்றொடர் காணப்படு-கின்றமை கவனித்தற்குரியதாகும்.

வீரமாகாளர் ஐயனாரின் படைத்தலைவரென்று அகராதிகள் கூறும். கந்தபுராணத்திலே, அசுர காண்டத்திலே, **மாகாளர் வருபடலம்** என்றொரு பகுதியுண்டு.²⁸ அது வீரமாகாளர் என்னும் மாவீரன் ஒருவனைப் பற்றி மேல்வருமாறு வர்ணிக்கின்றது:

> சாத்தனது அருளில் நிற்குந் தானையந் தலைவன் வானோர் வேத்தவையான எல்லாம் வியத்தகு வீரன் உந்தி பூத்தவன் முதலோர் யாரும் புகழ வெவ்விடத்தை உண்டு காத்தவன் ஆகமம் பெற்றோன் காலற்குங் காலன் போல்வான். தாரணி முதல மூன்றுந் தலையளி புரிந்து காப்பான் காரணி செறிந்துற்றன்ன கரியவன் கடவுள் வெள்ளை வாரணம் உடையவன் மற்றிது பணித்தான் என்பேர் வீரரில் வீரரான வீரமாகாளன் என்றான்.²⁹

வீரரில் வீரரான வீரமாகாளரை வெய்யரில் வெய்யோன் என்றும் வாள்கொடு விதிர்க்குங் கையன் என்றும் கந்தபுராணம் மேலுஞ் செப்புகின்றது. வீரமாகாளம் பற்றிய சாசனக் குறிப்பைப் புரிந்து கொள்வதற்குக் கந்தபுராணப் பாடல்கள் துணை புரிகின்றன. வீரமாகாளர் போர்த் தொழிலிற் சூரர் என்பதையும் வாள் அவர்க்குச் சிறப்பாக உரிய படைக்கலம் என்பதையுங் கச்சியப்பரின் பாடல்கள் உணர்த்துகின்றன. வீரமாகாளரை மாகாளர் எனவுங் கந்தபுராணங்குறிப்பிடுகின்றது. கச்சியப்பர் தமிழகத்திலுள்ள "வீரர்கணம்" ஒன்றினைப் பற்றிய செய்திகளையும் ஐதீகங்களையும் ஆதாரமாகக் கொண்டு தேவலோகக் காட்சியொன்றினைக் கந்தபுராணத்திலே சித்திரித்துள்ளார்.

வீரமாகாளம் பற்றிய குறிப்பு, சாசன வழக்கிலே, புதுமுத்தாவைக் கல்வெட்டில் மட்டுமே கிடைத்துள்ளது. அது வீரக்கொடி என்போரின் படைப்பிரிவுகளில் ஒன்றென்பதும் அந்த ஆவணத்தின் மூலமாகத் தெரிய வருகின்றது. அது விக்கிரம சலாமேகபுரத்திலே ஐந்நூற்றுவரின் நிலையங்களையும் பண்டகசாலைகளையுங்காவல்புரிந்த வீரர்கணமாக விளங்கியது. அக்கணகத்தவர் உலோகமாதாவாகிய பரமேஸ்வரியின் கோயிலின் ஆலய தருமங்களுக்குப் பொறுப்பேற்றிருந்தமை குறிப்பிடற்குரியது.

இதுவரை கவனித்தவற்றிலிருந்து மாகலான விக்கிரம சலாமேகபுரம் ஒரு வணிக நகரம் என்பதும். ஐந்நூற்றுவர் அமைத்த நிலையங்கள் அங்கிருந்தன என்பதுந் தெளிவாகின்றன. வணிகருக்குச் சேவை புரிந்த வீரக்கொடி என்போரும், கம்மாளர், வண்ணார் போன்ற சமூகப் பிரிவுகளைச் சேர்ந்தோரும் மாகலில் வாழ்ந்தனர். வீரமாகாளம் என்னும் படைப்பிரிவொன்றும் அங்கிருந்தது. அது வீரக்கொடி என்போர் அடங்கிய படைகளிலொன்று. அது வீரக்கொடித் தந்திரம் என்றுங் குறிப்பிடப்பட்டது. ஐந்நூற்றுவரும் அவர்களோடு கூடியிருந்தோரும் நகரவாசிகளின் வழிபாட்டுத் தேவைக்கெனக் கோயில்களை அமைத்திருந்தனர். விக்கிரம சலாமேக சுஸ்வரம் என்னுஞ் சிவன்கோயில், வீரமாகாளம் என்னும் அம்மன்கோயில், ஐந்நூற்றுவன் பள்ளி என்னும் புத்தர்கோயில் ஆகிய மூன்றினைப் பற்றியுஞ் சாசனக் குறிப்புண்டு.

வணிக நகரமான விக்கிரம சலாமேகபுரத்திலே சமய சம்பந்தமான விடயங்களிலே புரிந்துணர்வுகள் எற்படக்கூடிய சூழ்நிலை காணப்பட்டது. சைவக்கோயில்களும் பௌத்தப்பள்ளியும் சமீபத்திலிருந்தன. அத்துடன் இச்சமய மரபுகளிடையே பரஸ்பரத் தொடர்புகளும் ஏற்பட்டிருந்தன. செட்டியாகிய முருகனின் கோட்டம் ஐந்நூற்றுவன் பள்ளியில் அமைந்திருந்தது. பௌத்த சமய மரபிலே குமாரக்கடவுளின் வழிபாடு வணிக கணத்தவரின் வழமைகளின் காரணமாகச் சேர்க்கை பெற்றது என்று கருதுவதற்கு இடமுண்டு.

அடிக்குறிப்புகளும் விளக்கவுரைகளும்

 பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்துக் கலைப்பீடத்தைச் சேர்ந்த தொல்-பொருளியல் துறையில் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றும் பியதிஸ்ஸ சேனாநாயக என்பவரின் நீண்டகால வேண்டுகோளுக்கு இசைந்து 1986 ஆம் ஆண்டு ஓகஸ்ற்று மாதம் புதுமுத்தாவையில் உள்ள சிலாசாசனத்தைப் பார்த்தோம். அந்த அனுபவத்தின் அடிப்படையில் மேல்வருமாறு எழுதினோம்:

"புதுமுத்தாவைச் சாசனத்தை இக்கட்டுரையின் ஆசிரியர் மேலோட்டமாக ஆராய்ந்ததன் விளைவாக அது ஐந்நூற்றுவரதும் அவர்களோடு கூடியுள்ள படைவீரர் குழுவொன்றினதும் நடவடிக்கைகளைப் பதிவு செய்துள்ளது என்பது தெரியவந்துள்ளது. ஐந்நூற்றுவன்பள்ளி, பதிநெண்பூமி, வீரமாகாளம் என்பன அதிலே காணப்படும் மொழித் தொடர்களிற் சிலவாகும்", S.Pathmanathan, "The Nagaram of the Nanadesis in SriLanka Circa A.D.1000-1300 A.D", *The Sri Lanka Journal* of the Humanities (SLJH) University of Peradeniya, 1984 (published in 1987), Vol. X, Nos 1&2, pp.125-6.

இதற்குப் பின்பு, 1993 இல், பியதிஸ்ஸ சேனாநாயக இச்சாசனத்தின் படிவ-மொன்றைத் தயாரித்துத் தந்தார். அது நன்கு தயாரிக்கப்பட்டிருக்கவில்லை. எனினும் சாசனத்தின் வரிகளில் இடையிடையே சில சொற்கள் தென்பட்டன. அவற்றைச் சாசனத்தோடு ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பதற்காக அவரோடு மீண்டும் புதுமுத்தாவைக்குப் போய், அதனைத் தலத்திலே பார்த்தோம். இம்முயற்சிகளின் பயனாகச் சாசனத்தைப் பற்றிய எமது விளக்கம் பெரிதும் முன்னேற்றம் அடைந்தது. அது ஐந்நூற்றுவரின் பிரசஸ்தியோடு ஆரம்பமாகிறதென்பதும், அதன் வாசகம் அவர்களின் வணிக நகரம் பற்றியதென்பதும், மாகலான விக்கிரம சலாமேகபுரம் வணிக நகரம் என்பதும் புலனாகியது. இவற்றைப் பற்றிய விவரங்களை ஒரு ஆய்வுக் கட்டுரை வடிவிலே பேராதனைப் பல்கலைக்-கழகத்துக் கலைப்பீடத்தைச் சேர்ந்த ஆசியவியல் ஆய்வுக் கழகத்தின் அரங்கிலே சமர்ப்பித்தோம். பின்பு அதனைக் கட்டுரை வடிவில் வெளியிட்டோம். S.Pathmanathan, "The Tamil Slab Inscription of the Virakkoti at Budumuttava, Nikaweratiya, Urbanization at Magala", SLJH Vol.XX, Nos. 1& 2, 1994, (Published in 1995) pp.15-30.

தைஷோ பல்கலைக்கழகத்திலே வரலாற்றுத்துறைப் பேராசிரியராகவுள்ள 2. காறஷீமா 1996 ஆம் ஆண்டிலே கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்திலே சிலகாலம் போதனை செய்வதற்கு வந்திருந்தார். நீண்டகாலத் தொடர்பின் காரணமாக நாமிருவருஞ் சந்திக்க நேர்ந்தது. அச்சமயம் விக்கிரம சலாமேகபுரம் பற்றிய கட்டுரையின் பிரதியொன்றை அவருக்கு வழங்கினோம். அதனைப் படித்ததும் புதுமுத்தாவைக்குச் சென்று சாசனத்தைப் பார்க்க வேண்டும் என்ற ஆர்வம் அவருக்கு ஏற்படலாயிற்று. மறுநாட்காலை தொலைபேசி மூலம் தொடர்பு கொண்டு தனது உணர்வினை உணர்த்தினார். எனவே அவரையும் அவரது மனைவியாரையுங் கூட்டிக்கொண்டு புதுமுத்தாவைக்குப் பிரயாணஞ் செய்தோம். அங்கே, முன்னேற்பாட்டின் பயனாக, பியதிஸ்ஸ எங்களை வரவழைத்துத் தனது வீட்டில் உபசரித்தார். புதுமுத்தாவைச் சாசனம் ரஜமகாவிகாரத்திலுள்ளது. பியதிஸ்ஸ ஊர்வாசி என்பதால் நாயகர் முதலான பிரதான சங்கத்தவர்களோடு நெருங்கிப் பழகியவர். எனவே எல்லாச் சமயங்களிலுஞ் சங்கத்தவர் எமது முயற்சிகளுக்கு அனுசரணையாக இருந்தனர். பேராசிரியர் காறஷீமாவின் வேண்டுகோளின் பிரகாரம் பியதிஸ்ஸ சிரமத்தோடு இரு படிவங்களைத் தயாரித்தார். எமது பணிகளை முடித்துக்கொண்டு மாலை ஏழு மணியளவிலே கொழும்புக்குத் திரும்பிச் சென்றோம்.

இந்தப் பிரயாணத்திலே தென்னிந்திய வணிக கணங்களின் சாசனங்களைப் பதிப்பித்து வெளியிடுவதற்குச் சர்வதேச மட்டத்திலே ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று அவருக்கு ஆலோசனை கூறினோம். அந்தக் கருத்து அவரது மனதிலே ஆழமாகப் பதிந்துவிட்டது. ஐப்பானுக்குத் திரும்பிச் சென்றதும், தைஷோ பல்கலைக்கழகத்தின் ஆதரவிலே, ஐப்பான், இந்தியா, இலங்கை ஆகிய நாடுகளைச் சேர்ந்த அறிஞர் குழுவொன்று "மத்தியகால இந்து சமுத்திர பிராந்தியத்து வாணிபம்" என்னும் விடயம் தொடர்பாக ஆராய்வதற்கு ஒரு திட்டத்தை உருவாக்கினார். தைஷோ பல்கலைக்கழகம் அதை ஒப்புக்கொண்டு அதற்கான மானியத்தையும் வழங்கியது. எனவே காறஷீமா தம்பதிகளோடு நாம் புதுமுத்தாவைக்கு மேற்கொண்ட பயணத்துடன் இலங்கைச் சாசனவியல் ஆராய்ச்சிகள் பற்றி ஒரு புதிய அத்தியாயம் ஆரம்பமாகியது. அது ஒரு தொடர்கதை. அந்தத் தொடர்கதையின் பிரதிபலன்களில் இப்போது நாம் எழுதுகின்ற அத்தியாயமும் ஒன்றாகும். இலங்கைத் தமிழ்ச் சாசனங்கள் தொடர்பாக இலங்கையிலுள்ள பல்கலைக் கழகங்கள் செய்ய வேண்டியவொரு பணியினை ஜப்பான் தேசத்திலுள்ள ஒரு பல்கலைக்கழகம் நிறைவேற்றுவதற்கு முன்வந்துள்ளது ஒரு விநோதமே. அந்தப் பல்கலைக்கழகத்தின் முன்மாதிரியை இங்குள்ள நிறுவனங்கள் பின்பற்றும் என்று எதிர்பார்ப்பது வீணாகும். காறஷீமாவின் முயற்சி போற்றுதற்குரியது; அது பாராட்டுதற்குரியது. காறஷீமாவின் முயற்சி போற்றுதற்குரியது; அது பாராட்டுதற்குரியது. காறஷீமாவின் முயற்சியால் எங்கள் தமிழ்ச் சாசனங்களுட் சிலவற்றை வாசிப்பதற்குப் பேராசிரியர் சுப்பராயலு, பேராசிரியர் சண்முகம் போன்றோரை ஈடுபடுத்த முடிந்தது. தமிழ்ச் சாசனங்களை வாசிப்பதில் இவர்களுக்கு நிகரானவர்கள் இப்போது வேறெவரும் இல்லை. பேராசிரியர் சுப்பராயலுவின் தலைமையில் இவர்கள் விஹாரேஹீன்னவிலுள்ள ஐந்நூற்றுவர் சாசனத்தின் வாசகத்தை முழுமையாக வாசித்துள்ளனர் புதுமுத்தாவைச் சாசனத்தின் வாசகத்தை முழுமையாக வாசித்துள்ளனர் புதுமுத்தாவைச் சாசனத்தின் பெருமளவிலான பகுதியினையும் இவர்களாற் படித்துக்கொள்ள முடிந்தது. எ.சுப்பராயலு, ப.சண்முகம், "இலங்கையில் ஐந் நூற்றுவர் கல்வெட்டுகள்", ஆவணம் இதழ்: 9, சூலை 19. பதிப்பாசிரியர் க.இராசகோபால், தமிழகத் தொல்லியல் கழகம், தஞ்சாவூர் 1998, பக். 32-39.

- "ஐய்யப்பொழில்புர பரமேஸ்வரிக்கு மக்களாகிய விக்கிரம சலாமேகபுரத்து பெருமக்கள்" எனச் சாசனத்தில் வரும் தொடர்கள் கவனித்தற்குரியவை.
- 4. Mahavamsa trans. into English by Wilhelm Geiger, London (1964) 37:49.
- 5. சூளவம்சம் 68: 32-35.
- 6. மேலது, 44:13.
- 7. மேலது, 8:42-13.
- 8. S.Paranavitana, "Two Tamil Pillar Inscriptions from Budumuttava", *Epigraphia Zeylanica (EZ)*, Vol.3, PP. 302 312.
- 9. அவன் விஜயபாகுவின் இளைய சகோதரியான மித்தாவின் மூத்த மகன். அவனுக்குக் கீர்த்தி றீ மேகன், றீ வல்லவன் என்றவிரு தம்பிமார் இருந்தனர். மித்தாவின் கணவன் பாண்டிய வம்சத்தைச் சேர்ந்தவனவென்று குளவம்சம் கூறும். புதுமுத்தாவைச் சாசனமொன்று மானாபரணனைப் பாண்டியனார் என்று குறிப்பிடுகின்றது. அவனுடைய தேவியான இரத்தினாவலி விஜயபாகுவின் மகளாவார்.
- 10. "மாகலான விக்கிரமசலாமேகபுரத்து" என்னுந் தொடரினால் இது புலனாகின்றது. தலத்திற்கு மாகல், விக்கிரம சலாமேகபுரம் என்ற பெயர்கள் இருந்தன. இவற்றுள் மாகல் என்பது புராதனமான பெயர். அது ஒரு வணிக நகரமாக வளர்ச்சி பெற்றதும் அதற்கு விக்கிரம சலாமேகபுரம் என்னும் பெயரை வழங்கினார்கள். ஆயினும் அக்கால வழமைக்கேற்பச் சாசனம் இரு பெயர்களையுங் குறிப்பிடுகின்றது.
- 11. இது குளக்கால்வாயிலே நெடுங்காலங் கிடந்தது. நீரோட்டத்தின் தாக்கத்தினால் எழுத்துகள் சிதைந்துள்ளன. 20 ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் இதனை ரஜமகாவிகாரத்தின் வளாகத்திற்கு எடுத்துச் சென்று அங்கே வைத்தார்கள். நாம் அதனைப் பார்க்கச் சென்ற பொழுது, அது கற்களை ஆதாரமாகக் கொண்டு, வெள்ளரசின் கீழே நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருந்தது. அது ஏதோ வழிபாட்டுச் சின்னமென்று கருதிச் சங்கத்தார் நாள்தோறும் அதற்கு முன்பாக மலரிட்டு வழிபாடு செய்தார்கள். 12 ஆம் நூற்றாண்டிற் புதுமுத்தாவையிலிருந்த பௌத்தப்பள்ளி பற்றி அதிலே குறிப்புண்டென்று நாம் சொல்லியதும் அவர்கள் பெரிதும் மகிழ்ச்சி அடைந்தனர். அங்குள்ள பௌத்த தலம் மிகப் புராதனமானது

என்பதற்குச் சாசனத்திற் சான்றுள்ளதால் அவர்கள் இவ்விடயத்தைச் சிங்களப் பத்திரிகைகளிலே வெளியிட்டார்கள். அங்குள்ள சங்கத்தார் இச்சாசனத்தைப் பேணிக் கொள்வதிற் காட்டும் கவனம் எம்மைப் பெரிதுங் கவர்ந்தது.

- 12. தேவகோட்டமொன்றினை 1988 இல் புதிதாக அமைத்த பொழுது இச்சாசனத்தைச் சுவரில் வைத்துக் கட்டியுள்ளனர். எனவே அதனை அதிகாரிகளெவரும் விகாரத்திலிருந்து நீக்கிவிட முடியாது.
- ஏ.சுப்பராயலு, ப.சண்முகம், "இலங்கையில் ஐந்நூற்றுவர் கல்வெட்டுகள்", ஆவணம், இதழ் :9, பக். 32-39.
- S.Pathmanathan, "Vikramabahu II and Vikrama Salamevan", SLJH Vol. XIX, Nos 1&2, University of Peradeniya, 1993 (Published in 1995) pp.93-111.
- 15. Ibid, pp.100-101.
- 16. மேலது, ப.111.
- 17. South Indian Inscriptions (SII) Vol. 3, p.56; UCHC, Vol.I, pt. 2, p. 419.
- 18. Ceylon Tamil Inscriptions (CTI) Pt.2, Ed.A. Velupillai, Peradeniya, 1972, p. 54.
- 19. இம்மண்டபம் பொலநறுவையிலுள்ள பெரிய அரண்மனையின் அழிபாடுகளுக்கு முன்பாக ஏறக்குறைய 100 யார் தூரத்திலுள்ளது. சிற்ப வேலைப்பாடுகள் அமைந்த படைகளுடன் கூடிய உயரமான அதிஷ்டானமும் பலநிரைகளாக அமைந்துள்ள தூண்களும் இதன் பிரதான அம்சங்களாகும். கட்டடம் பெரியது; கவர்ச்சி மிக்கது; பொலநறுவைக் காலத்துக் கட்டடக்கலையின் சிறப்பிற்கு உதாரணமாகக் கொள்ளப்படுவது. p.10.
- 20. இலங்கிய ராஜஸ்ஸத தத்வா நாமம் அபிசிதம் ராஜாவேஸிபுஜங்காதி சிலாமேகோ விஸ்ஸுதம் "நன்கு போற்றப்படுவதும் கவர்ச்சி மிக்கதுமான **ராஜவேலிபுஜங்க சிலாமேகன் என்னு**ம் நாமத்தை இலங்கியராயருக்கு வழங்கினான்". *Culavamsa* trans. Wilhelm Geiger, Vol.II, 1930. (Reprint, Colombo, 1953) 73:91.
- 21. S.Paranavitana, "Two Tamil Pillar Inscriptions...", EZ, Vol.3, pp. 302-312.
- 22. மேலது.
- எ.சுப்பராயலு, ப.சண்முகம், "இலங்கையில் ஐந்நூற்றுவர் கல்வெட்டுகள்" ஆவணம் இதழ்: 9, 1998, பக். 37-38.
- 24. S.Paranavitana, "A.Tamil Slab Inscription from Palamottai", EZ, Vol.IV, p.191-196.
- 25. "கோயமுத்தூர் கிருஷ்ணராயபேட்டை வணிகக்குழு செப்பேடு" என்னும் ஆவணத்தில் வைராவணபட்டம் ஆறுமுகஞ் செட்டியார் என்ற தொடர் காணப்படுகின்றது. வைராவண(ர்) என்பது வைஸ்ரவண என்ற சமஸ்கிருதச் சொல்லின் தமிழ் வடிவமாகும். வைராவணபட்டம் என்ற சிறப்புப் பெயர் பல நூற்றாண்டுகளுக்குப் பின்னும் செட்டிகள் சிலரிடையே நிலவி வந்தமை குறிப்பிடற்குரியது. செ.இராசு, "சுனம்பட்டி ஆவணங்கள்", (பக். 89-97) ஆவணம் இதழ்: 9, 1998, ப. 91.
- 26. தெதியமுல்லையிலுள்ள ஐந்நூற்றுவரின் சாசனத்தில்லோகபெருஞ் செட்டியார்க்கு திருவிளக்கெண்ணைக்கென்று வைத்துக் குடுத்தோம் என்ற தொடர் உள்ளது. எ.சுப்பராயலு, ப.சண்முகம், "இலங்கையில் ஐந்நூற்றுவர் கல்வெட்டுகள்" ஆவணம், இதழ்: 9, ப. 36.

விக்கிரமசலாமேகபுரத்துக் கோயில்கள்

- 27. "காதலாற் கடற்சூர் தடிந்திட்ட செட்டி அப்பனை பட்டனைச் செல்வ ஆருரனை மறக்கலுமாமே" சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் அருளிச் செய்த தேவாரத் திருப்பதிகங்கள் திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருத்தருமையாதீனம் றீலறீ கயிலை சுப்பிரமணிய தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகள் அவர்கள் திருவாணையால் வெளியிடப் பெற்றது. (ப.ச72), தருமையாதீனம், தருமபுரம், 1964, ப.612.
- 28. வீரமாகாளரைப் பற்றி விளக்கங் கேட்ட பொழுது, கந்தபுராணத்திலே வீரமாகாளரைப் பற்றிய விவரங்கள் உள்ளனவென்று நண்பர் பூலோகசிங்கம் சொன்னார். அதன் பயனாகக் கந்தபுராணத்து மாகாளர் வருபடலத்தைப் படித்தோம்.
- கந்தபுராணம் ஆறுமுகநாவலர் பதிப்பு, வித்தியானுபாலன யந்திரசாலை, சென்னை (ஒன்பதாம் பதிப்பு), 1958, ப. 307.

16

அநுராதபுரத்துக் கோயில்களும் படிமங்களும்

சங்கத்தார்

அநுராதபுரம் இராசதானி என்ற நிலையினை ஐந்தாம் மகிந்தனின் காலத்தில் இழந்தது. முதலாம் விஜயபாகு (1055-1110) சோழரைத் தோற்கடித்த பின்பு அநுராதபுரத்தில் அரசனாக முடி சூடிக் கொண்டான். ஆயினும், அவன் பொலநறுவையில் அரண்மனை அமைத்து அந்நகரினையே இராசதானியாகக் கொண்டான். அவனுக்குப் பின் வந்த அரசர்களும் கி.பி. 1250 வரை பொலநறுவை யிலிருந்து ஆட்சி புரிந்தனர். அக்காலத்திலே இலங்கையின் பிரதான நகரமென்ற நிலையையும் அநுராதபுரம் இழந்தது. எனினும் அங்குள்ள பௌத்தப் பெரும்பள்ளி-களிலே சங்கத்தார் பெருமளவிலே தங்கியிருந்தனர். அது பௌத்தர்களின் புனித நகரம் என்பதால் நாட்டிலுள்ள பிற ஊர்களினின்றும் உபாஸகருஞ் சங்கத்தாரும் அங்குள்ள பழமைமிக்க சேதியங்களுக்கும் மகாபோதி நிலையத்துக்கும் யாத்திரையாகச் சென்று வழிபாடு ஆற்றினார்கள். பொலநறுவையிலிருந்த அரசர்களும் தூபாராமம், றுவன்வலிசாயா, அபயகிரி, ஜேதவனாராமம் முதலிய சேதியங்களைப் பேணுவதிலும் அவற்றிலே விழாக்களை நடத்துவதிலும் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தனர்.

பௌத்தப் பெரும்பள்ளிகள், சேதியங்கள் என்பனவற்றினதும், நகர வாசிகள், யாத்திரிகர் ஆகியோரதும் தேவைகளின் காரணமாகக் குறிப்பிடத்தக்க அளவில் அங்கு வாணிபம் நடைபெற்றது. தூரமான இடங்களில் உற்பத்தியான பொருட்களும் அந்நிய தேசங்களினின்றும் இறக்குமதியான அரியனவாகிய பொருட்களும் அங்கு தேவைப்பட்டன. இக்காலகட்டத்திலே திசையாயிரவர் ஐந் நூற்றுவரான நானாதேசிகள் அநுராதபுரத்திலே தங்கள் விற்பனை நிலையங்களை அமைத்துக் கொண்டனர். அவர்களுக்கும் பௌத்தப் பெரும்பள்ளிகளுக்கும் இடையில் நெருங்கிய தொடர்புகள் ஏற்பட்டன. பௌத்த நிறுவனங்களுக்குச் சமீபமான தானங்களில் நானாதேசி வணிகரின் தொல்பொருட் சின்னங்கள் காணப்பட்டுள்ள-மையால் அவர்களின் விற்பனை நிலையங்களும் குடியிருப்புகளும் அத்தகைய இடங்களில் அமைந்திருந்தன என்பதை அனுமானித்துக் கொள்ளலாம்.

நானாதேசி

நானாதேசி வணிகரோடு தொடர்புடைய தொல்பொருட் சின்னங்களில் ஒன்று அநுராதபுரத்திலுள்ள லீலாவதியின் சாசனமாகும். அதன் பிரதான பகுதி மேல் வருமாறு உள்ளது: பல்வேறு திசைகளினின்றும் அநுராதபுரம் போகின்ற வறியவர்களுக்கு அன்னதானஞ் செய்தற் பொருட்டுப் பலவலவி மேதாவி என்னுந் தானசாலையினை அமைத்து, அதனை நடத்துவதற்கும் பாதுகாப்பதற்கும் வேண்டிய ஏற்பாடுகள் அரசியாராற் செய்யப்பட்டுள்ளன. அதற்கு வேண்டிய சரக்குகள் முதலான பண்டங்களை வருமானத்திலிருந்து கொடுப்பதற்காக பலவலவி மேதாவி என்னும் மடிகையினைத் தானசாலைக்கு அண்மையில் நானாதேசி வணிகரைக் கொண்டு அமைப்பித்தார்... நான்கு யாளத்து வயல்வெளியும் 30 அடிமைகளும், எருமைகள், மாடுகள் ஆகியன எல்லாமாக 150 உருப்படிகளும் இதற்கெனத் தானமாகக் கொடுத்தார்...

லீலாவதியின் தானம்

இச்சாசனத்தின் மூலம் மேல்வரும் விடயங்கள் தெளிவாகின்றன:

- லீலாவதியின் ஆட்சியில் நானாதேசி வணிகர் அநுராதபுரத்தில் நிலைகொண்டிருந்தனர்.
- நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளிலிருந்தும் பொதுமக்கள் அநுராத-புரத்துக்கு யாத்திரை போனார்கள்.
- அரசியின் பிரியத்தினால் அத்தகைய மக்களுக்கு அன்னதானங் கொடுப்பதற்குப் பலவலவி மேதாவி என்னுந் தானசாலை அமைக்கப்-பட்டது.
- 4. அதற்கண்மையிலே வாணிபப் பொருட்கள் மீது வரிவசூலிக்கும் அமைப்பான மடிகை ஒன்று பலவலவி மேதாவி என்னும் பெயருடன் அமைக்கப் பெற்றது: அதனை நானாதேசி வணிகர் அமைத்தனர். அதனால் வரும் வருமானங்களைக் கொண்டு அன்னதானத்துக்கு வேண்டிய சரக்குகளை அவர்கள் வழங்க வேண்டும்.

 தானசாலையினை நடத்துவதற்கு 4 யாளத்து வயல்வெளியும், 30 அடிமைகளும் 150 மாடுகள் - எருமைகளும் தானமாகக் கொடுக்கப்-பட்டன.

வணிக நகரம்

லீலாவதியின் சாசனம் தானசாலை பற்றிய அறக்கட்டளையின் விவரங்களைக் கொண்டவொரு ஆவணமாகும். தானகாரகர் பொலநறுவை யிலிருந்த அரசியார். அறக்கட்டளைக்குப் பொறுப்பேற்றவர்கள் அநுராதபுரத்து வணிகர். அன்னதானம் பெறவேண்டியவர்கள் வெளியிலிருந்து அநுராதபுரத்திற்குட் செல்லும் யாத்திரிகராவர். மடிகையொன்றினை அமைத்து அதன் மூலம் கடவுகள் வழியாக எடுத்துச் செல்லப்படும் பொருட்கள் மீது வரிகளைச் சேர்க்கின்ற உரிமை அரசியால் நானாதேசி வணிகருக்கு வழங்கப் பெற்றமையால் அவ்வணிகரின் அதிகாரத் தின் கீழமைந்த வணிக நகரமொன்று அநுராதபுரத் தில் அமைந்திருந்ததென்று அனுமானித்துக் கொள்ளலாம்.²

அம்மன்கோயில்

அநுராதபுரத்திலே புதிய இந்துக் கோயில்கள் தோன்றுவதற்கு நானாதேசி வணிகரின் மூலமாக ஏற்பட்ட சமுதாய மாற்றங்கள் ஏதுவாயிருந்தன. தூபாராம சேதியத்திற்குச் சமீபத்தில் அம்மன் கோயிலொன்று அமைந்திருந்தது. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் முடிவிலே நடைபெற்ற அகழ்வாராய்ச்சிகளின் பயனாக அதன் இடிபாடுகள் அடையாளங் காணப்பட்டன. அக்கோயிலானது சேதியத்திற்கு வடக்கிலே, கால் மைல் தூரத்திலே, வை (Y) வீதி என வழங்கிய தெருவின் சமீபத்தில் அமைந்திருந்தது. கோயிலின் இடிபாடுகள் காலப்போக்கில் மண்மேடாகி விட்டன.

அக்கோயில் வழமைபோலக் கர்ப்பக்கிருகம், அந்தராளம், மண்டபம் என்னும் பகுதிகளைக் கொண்டிருந்தது. மண்டபத்திலிருந்த 20 தூண்கள் அதன் கூரையைத் தாங்கியிருந்தன. கோயிற் பிராகாரத்தின் மதில்கள் செங்கட்டிகளினாற் கட்டப்பட்டிருந்தன. மூலஸ்தானத்திலே பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருந்த அம்மனின் படிமம் இடுபாடுகளிடையே காணப்பெற்றது. அம்மனின் கோலம் மகிஷமர்த்தனியின் தோற்றமாகும்.³ கட்டடத்தின் கோலத்தையும் அதன் சிற்ப வடிவங்களையும் ஆராய்ந்தவர்கள் கோயிலானது பொலநறுவைக் காலத்தில் அமைக்கப் பெற்றது என்று கூறியுள்ளனர். மகிஷமர்த்தனியின் கோலம் நானாதேசி வணிகரின் முத்திரையில் அமைந்திருந்தமையும் இங்கு கவனித்தற்குரியதாகும். இக்கோயில் பொலநறுவைக் காலத்திலே அமைக்கப்பெற்றதென்று கொள்ள முடிவதாலும், அக் காலத்திலே நானாதேசி வணிகர் அநுராதபுரத்திற் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தபடியாலும், அது நானாதேசி எனப்படும் ஐந்நூற்றுவரின் கணதெய்வமான பரமேஸ் வரியின் கோலமான மகிஷமர்த் தனியின் வடிவம் அமைந்த மூலஸ்தானமுடைய அம்மன்கோயில் என்பதாலும், அக்கோயிலை நானாதேசி வணிக கணத்தார் அமைத்தனர் என்று ஊகித்துக் கொள்ள முடிகின்றது. தூபாராம சேதியத்திற்கு அண்மையில் அது காணப்பெற்றதாற் சேதியந் தொழுவதற்குச் சென்ற யாத்திரிகர் கூடுந் தானத்திலே விற்பனை நிலையங்களை அமைத்திருந்த வணிகராலும் அவர்களோடு கூடியிருந்தவர்களாலும் அக்கோயில் நிர்மாணிக்கப் பெற்றது என்ற கருத்து வலுப்பெறுகின்றது.

படிமங்கள்

நானாதேசி வணிகரோடு தொடர்புடைய கலாசார சின்னங்கள் சில, கலாசார முக்கோணத்தின் ஆதரவிலே, ஜேதவனாராம சேதியத்தின் சுற்றுப்புறங்களில் நடைபெற்ற அகழ்வாராய்ச்சிகளின் பயனாகக் கிடைத்துள்ளன. அவற்றுள் ஒரு வகையானவை வெண்கலப் படிமங்களாகும். கலாசார முக்கோணத்தின் பொறுப்பிலுள்ள தொல்பொருட் காட்சிச் சாலையிலே பல வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த வெண்கலப் படிமங்கள் காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றைப் பற்றிய விவரங்கள் அடங்கிய அறிக்கை எதுவும் இதுவரை வெளியிடப்படவில்லை. அவை மத்திய காலத்திலே இலங்கையிலும், குறிப்பாக அநுராதபுரத்திலும் நிலவிய பல்லினப் பண்பாட்டு அம்சங்களைப் பிரதிபலிப்பனவாகக் காணப்படுகின்றன. அப்படிமங்களை மூன்று தொகுதிகளாக வகைப்படுத்தலாம். இந்துசமய வழிபாடுகள் சம்பந்தமானவை ஒரு வகையினவாகும்; புத்தரின் சிற்பங்களும் போதிசத்துவரின் கோலங்களும் மற்றுமொரு வகையினவாகும்; மீன், தவளை, நண்டு, பாம்பு ஆகிய நீர்வாழ்வனவற்றின் உருவங்கள் இன்னுமொரு வகைக்குரியன. இவற்றுள் மூன்றாவது வகையைச் சேர்ந்தவற்றைப் போன்ற சில படிமங்கள் கூட்டம் பொக்குன என்னும் இணை ஏரியிற் காணப்பட்டன. இவை நீர்நிலைகளில் உறையுந் தெய்வங்கள் பற்றிய வழிபாட்டுச் சின்னங்கள் என்று கொள்ளத் தக்கவை. அந்த வழிபாட்டு முறைகள் காலப்போக்கில் வழக்கொழிந்து விட்டன.

1. உமாமகேஸ்வரர்

ஜேதவனாராமப் பகுதியிற் காணப்பெற்ற சைவசமயச் சார்புடைய படிமங்களில் உமாமகேஸ்வரர், சந்திரசேகரர், நடராஜர், பார்வதி ஆகியோரின் உருவங்கள் சிறப்பானவை. இப்படிமங்கள் நிலமட்டத்தின் கீழ்க் குழியொன்றிலே புதையுண்டிருந்தன. ஆசனக் கோலத்திற் சிவனின் உருவமொன்றும் உமாதேவி-யாரின் படிமமொன்றுங் காணப்பெற்றன. ஈசனின் படிமம் 45 சென்ரிமீற்றர் உயரங் கொண்டது. அம்மனின் படிமம் 30 சென்ரிமீற்றர் உயரமுடையது. இவை இரண்டும் 11 ஆம் நூற்றாண்டுக்குரியவை என்பது ஒரு கணிப்பாகும். கடவுட் படிமங்களை உலோகத்தில் வார்க்குமிடத்து, அவற்றைப் பீடம், பிரபாமண்டலம் என்பவற்றோடு அமைத்துக் கொள்வது விதிமுறையும் வழமை-யுமாகும். ஆயினும், இவ்விரு படிமங்களுக்கும் உரிய பீடமும் பிரபாமண்டலமுங் காணப்படவில்லை. அநுராதபுர நகரிலே கலகமொன்று ஏற்பட்ட சமயத்திலே, சைவாலயம் ஒன்றிலிருந்த இப்படிமங்கள் அங்கிருந்து வெளியே கொண்டு செல்லப்பட்டு நிலத்திற் புதைக்கப்பட்டன என்று கருத முடிகின்றது.

சிவன், பார்வதி ஆகியோரின் படிமங்கள் கூட்டானவை என்பது அவற்றின் அளவுப் பிரமாணங்களினாலும் பிரதிமாலக்ஷணங்களினாலும் உணரப்படும். சிவனும் பார்வதியும் ஆசனக் கோலத்திற் பொதுவான பீடமொன்றில் அமைக்கப்படும்போது அந்தக் கோலம் உமாசகித மூர்த்தம் எனப்படும். குமாரக் கடவுளின் சிறிய பிரதிமையொன்று அம்மையப்பரோடு அமையுமிடத்து அது சோமஸ்கந்த மூர்த்தம் எனப்படும். குமரேசரின் திருமேனி ஜேதவனாராமத்துப் படிமங்களிலே காணப்படவில்லை.

சிவனுடைய படிமம் சுகாசனத் தோற்றமாகும். கால்களின் கோலமானது இதில் ஆகமப் பிரமாணங்களுக்கு முரணாக அமைந்துள்ளது. இதிலே வலக்கால் மடித்து, அதன் பாதம் இடக்காலின் தொடையினைத் தொடும் வண்ணமாக அமைந்துள்ளது. இடக்காலானது சற்று இடது பக்கமாக நீட்டி, முழந்தாள் மட்டத்திற் கீழ்நோக்கிய வண்ணமாக மடித்துப் பாதத்தினை ஊன்றிய கோலத்தில் அமைந்துள்ளது. ஒவ்வொரு காலிலும் நான்கு ஆபரணங்கள் உள்ளன. இவற்றுள் மூன்று வீரக்-கழல்கள் போன்றவை. பாதத்தில் மணிகள் பொருந்திய ஆபரணம் அமைந்துள்ளது.

முன்புறமாகவுள்ள வலக்கரம் அபயஹஸ்தமானது. பின்புறத்து வலக்கரம் மேல்நோக்கி உயர்த்திய நிலையிற் காணப்படுகின்றது. அதிலிருந்த மழு மறைந்துவிட்டது. முன்புறத்து இடக்கரம் வரதஹஸ்தமாகும். அதன் பின்னால் அமைந்துள்ள கரம் மேல்நோக்கி உயர்த்திய கோலமானது. அதிலிருந்த மானின் உருவம் அழிந்தொழிந்து விட்டது. கை ஒவ்வொன்றிலுங் கனமான வளையல்கள் நான்கு உள்ளன அவற்றிலொன்று கையின் நடுப்பகுதியில் உள்ளது. மகுடம் வழமையான அமைப்புகளினின்றுஞ் சற்று வேறுபட்டது. அதிற் பிறையின் உருவமும் தலைமாலையுங் காணப்படுகின்றன. காதணிகள் பருத்தகன்ற தோடுகளாகும்.

கண்கள் திறந்த கோலமானவை. நெற்றிக்கண்ணைக் குறிக்கும் அடையாளம் உருவத்திலுண்டு. முகபாவம் சுகாசனத்திற்கு ஏற்புடையதாக அமையவில்லை அது சாதாரணமான தோற்றங் கொண்டது. வலது புஜத்திலே நாகாபரணமுண்டு. கழுத்தணிகள் அலங்கார வேலைப்பாடுகள் பொருந்திய ஆரங்களாகும். அவற்றிலே சிறிதாகக் காணப்படுவது மூன்றுபட்டு மாலையாகும்; நடுவிலுள்ளது மரகதம் பதித்த இரத்தினமாலை; அதன் கீழே காணப்படுவது முப்பட்டு முத்துமாலை போன்றது. உபவீதம் முப்புரிநூல். சமய நூலறிவும் சிற்ப சாஸ்திரப் பயிற்சியும் போதியளவிற் பெற்றிருக்காத உலோகத் தொழிலாளர் இப்படிமத்தை உருவாக்கினர் என்று கருத இடமுண்டு. செய்முறை மரபு வழியானது, வலக்காலை மடித்துப் பீடத்தில் வைக்குமாப்போல் அமைத்தமை. கவலையீனத்தின் காரணமாக வந்த தவறாகலாம். அம்மனின் உருவம் அழகு மிக்கது; கோலம் சாந்தமானது. அங்க லக்ஷணங்கள் பொலநறுவையிலுள்ள படிமங்களில் உள்ளவற்றைப் போன்றவை. இதன் பிரதிமாலக்ஷணங்களிற் குறிப்பிடத் தகுந்த சில சிறப்பம்சங்கள் உள்ளன. வலக்கால் தூக்கிய நிலையிலே, பாதம் ஆசனத்தின் மேல் ஊன்றுமாப் போல் மடிக்கப்பெற்ற கோலமாயுள்ளது. இடக்கால் கீழ்னோக்கித் தொங்கிய வண்ணமாயுள்ளது. துகில் இடுப்பிலிருந்து கால்வரை சுற்றியுள்ள கோலமானது, அதன் கரை வளைந்த கோடுகளைப் போன்ற கோலத்தில் அமைந்துள்ளது. கால்களின் பக்கங்களிலே துகிலின் சுருள் வடிவிலுள்ள மடிப்புகள் காணப்படு-கின்றன. இடை மெலிந்த தோற்றங் கொண்டது.

அம்மனின் வலக்கரம் முழந்தாளிலே தங்கும் வண்ணமாக மடித்துள்ள கடகஹஸ்தமாகும். இடக்கரம் தொடையினைத் தொடும் நிலையில் உள்ளது. கைகளிலே வளையல்கள் ஆபரணங்களாக உள்ளன. கழுத்தணிகளாக மூன்று ஆரங்கள் உள்ளன. வதனம் சற்றுக் கடினமான பார்வையுடைய கோலத்திற் காணப்படுகின்றது. காதணிகள் நீண்டு தொங்கும் கோலமானவை. கிரீடம் கரண்டமகுடமாகும்.

2. சந்திரசேகரர்

ஜேதவனாராமத்து வெண்கலப் படிமங்களுள் ஒன்றான சந்திரசேகரரின் வடிவம் கவர்ச்சி பொருந்திய வண்ணமாக அமைந்துள்ளது. சிவனின் உருவம் ஸ்தானக நிலையிலுள்ளது. அதன் பீடம் கவிழ்த்த தாமரை மலரின் உருவத்தைக் கொண்டுள்ளது; பீடத்தின் அடித்தளம் சதுரமானது. அது 9.5 சென்ரிமீற்றர் அகலமுடையது. இப்படிமம் 28 சென்ரிமீற்றர் உயரங் கொண்டது. உருவம் கவர்ச்சியான தோற்றமுடையது. அதன் பிரதிமாலக்ஷணங்கள் சாஸ் திரப் பிரமாணங்களுக்கு ஏற்ப அமைந்துள்ளன. வேலைப்பாட்டில் அது பொலநறுவையிற் கண்டெடுக்கப்பெற்ற படிமங்களைப் பெரிதும் ஒத்திருக்கின்றது.

இப்படிமத்தில் நான்கு கரங்கள் உள்ளன. முன்புறத்து வலக்கரம் அபயகரமானது; முன்புறத்து இடக்கரம் வரதகரமாகும். பின்னுள்ள வலக்கரம் மழு ஏந்திய கோலமானது; நான்காவது கரம் மானேந்திய வண்ணமானது. மகுடம் சடைமுடியாகும். அதன் மேற்புறம் கொக்கின் இறகுகள் நிரையில் அமைக்கப்-பட்டுள்ளதைப் போன்ற தோற்றங் கொண்டது. பிறையின் வடிவமும் நாகமும் முடிமேல் அமைந்துள்ளன. காதணிகளும் கழுத்திலுள்ள ஆபரணங்களும் சிவனுடைய படிமங்களில் வழமையாகக் காணப்படுகின்றனவற்றைப் போன்றவை.

உருவத்தின் அங்கங்கள் யாவும் மெலிந்த தோற்றங் கொண்டவை. உபவீதமும் உதரபந்தனமும் வழமை போல அமைந்துள்ளன. கணைக்கால்களிற் கழல்கள் அணிகளாய் உள்ளன.

3. சிவகாமி சமேத நடராசர்

சோழர் கலைப்பாணியில் நடராசர் வடிவம் மிகுந்த சிறப்பினைப் பெற்றது. பொலநறுவைக் காலத்து இந்து சமயச் சார்புடைய படிமக்கலை சோழர் கலைப்பாணியின் அம்சங்களைப் பெரிதும் பிரதிபலித்தது. 11 ஆம், 12 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் இலங்கையிலே நடராசரின் படிமங்கள் பல வெண்கலத்தில் உருவாக்கப்பட்டன. ஜேதவனாராமத்துப் படிமத்திலே நடராசர், உமாதேவியார், நந்தி ஆகியோரின் உருவங்கள் பொதுவான பீடமொன்றில் அமைந்திருந்தன. பீடத்தின் அடிப்பாகம் நாற்சதுரமானது; அது 10 சென்ரிமீற்றர் நீளங் கொண்டது. அதன்மேல் வட்டமான இருதள உபபீடங்கள் தனித்தனியாக உள்ளன. கடவுட் படிமங்கள் அவற்றை ஆதாரமாகக் கொண்டு அமைந்துள்ளன. ஈசானனின் வதனம் புன்முறுவலுடன் பொலிந்த தோற்றங் கொண்டுள்ளது. மகுடம் சடைமுடியாகும். அது தோற்றத்திலே சந்திரசேகரர் படிமத்தில் உள்ளதைப் போன்றது. காதணிகளுங் கழுத்தணிகளும் வழமையானவை.

நான்கு கரங்களில் முன்னுள்ள வலக்கரம் **அபய ஹஸ்**தமாகும் பின் வலக்கரம் மழு ஏந்திய வண்ணமாயுள்ளது. முன்னுள்ள இடக்கரம் லோலஹஸ்தமானது. நான்காவது கரம் உமையின் வலக்கரத்தைப் பற்றிய நிலையிற் காணப்படுகின்றது. வலக்கால் மடித்து முயலகனை மிதிக்குங் கோலத்தில் அமைந்துள்ளது. இடக்கால் மடித்து வலப்புறமாக நீட்டிய நிலையிற் காணப்படுகின்றது. கால்களின் வடிவங்கள் நேர்த்தியாக அமைக்கப்படாதமை செயல்முறையின் ஒரு குறைபாடாகும். நடராசரின் படிமம் 8.5 சென்ரிமீற்றர் உயரமானது.

4. உமாதேவியார்

நான்காவது படிமம் உமாதேவியாரின் உருவமாகும். அது ஸ்தானக நிலையில் அமைந்துள்ளது. அது பல தளங்களைக் கொண்ட பீடத்தில் அமைந்துள்ளது. அப்பீடத்தின் மேற்பாகத்தில் ஒரு கவிழ்த்த தாமரை மலரின் வடிவமும், அதன் மேல் வட்டமான உபபீடமும் உள்ளன. உருவம் திரிபங்கமானது; அதன் கரங்கள் இரண்டாகும். வடிவம் மெலிந்த தோற்றங் கொண்டது. அங்கங்கள் பொருத்தமான அளவுப் பிரமாணங்களில் அமைந்துள்ளன. சாஸ்திரப் பிரமாணங்களுக்கு அமைய அம்மனின் உருவம் கன்னிமைப் பருவத் தோற்றமாக உள்ளது.

உருவத்தின் வலக்கரம் கடகஹஸ்தமாகும். முடி கரண்ட மகுடமாகும். மகுடத்தின் கீழே தலைமாலை போன்ற வடிவமுண்டு. தோடு, அட்டியல், கேயூரம், வளையல், மேகலை, சிலம்பு, பாதசரம் என்பன பிரதான அணிகளாக அமைந்-துள்ளன. வஸ்திரம் இடையின் கீழ் அணியப்படும் கோலத்தில் அமைந்துள்ளது. அது கால்களைத் தனித் தனியாகச் சுற்றிச் சுருள்கள் ஏற்படுமாறு அமைந்துள்ளது. ஆடையின் தலைப்பினைச் சுருள்கள் அமைந்த வண்ணமாகச் சுருக்கி, இடுப்பினைச் சுற்றி உத்தரீயத்தை வரிந்து கட்டினாற் போன்ற காட்சி தெரிகின்றது. வஸ்திரத்தின்

உமை ஜேதவனராமம் - அநுராதபுரம்

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org அந்தலைகள் மடிப்புகளுடன் இடுப்பின் முன்புறத்தே இரு பக்கங்களிலுந் தொங்குமாப் போல அமைந்துள்ளன. ஆழ்ந்த தியானத்திலே கண்களை மூடியுள்ளமை போன்ற கோலந் தெரிகின்றது. வதனஞ் சோகமான தோற்றங் கொண்டுள்ளது. அதனால் இப்படிமம் அதிக கலைவனப்புடையது என்று கொள்ள முடியாதவொன்றாகும்.

5. வீரபத்திரர்

கலாசார முக்கோணத்தின் ஆதரவில் நடைபெற்ற அகழ்வாராய்ச்சிகளின் போது கிடைத்த உலோகப் படிமங்களில் வீரபத்திரக் கடவுளின் படிமம் மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒன்றாகும். அது ஜேதவன சேதியத்தின் சுற்றுப் புறத்திலிருந்து கிடைத்தது. படிமத்தின் பீடம் நாற்சதுர வடிவில் அமைந்துள்ளது. அதன் முன்புறத்தில் **ஸ்ரீ நானாதேசியன்** என்று எழுதப்பட்டுள்ளது. எனவே, இப்படிமம் நானாதேசி என்னும் வணிக கணத்தவரின் வேண்டுகோளினால் உருவாக்கப்பட்டு, அவர்களின் ஆதரவைப் பெற்றிருந்த கோயிலொன்றுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது என்பதை ஊகித்து உணர்ந்து கொள்ள முடிகின்றது. அதிலுள்ள அக்ஷரங்கள் 12 ஆம் நூற்றாண்டுக்கு உரியன போலத் தோன்றுவதாற் படிமமும் அந்நூற்றாண்டில் வார்க்கப் பெற்றது என்று கருதலாம்.

இப்படிமத்தின் பிரதிமாலக்ஷணங்கள் தனிச்சிறப்பானவை. இதனை யொத்த வேறெந்தப் படிமமும் இதுவரை கிடைக்கவில்லை. உருவம் திரிபங்கமானது. அது ஸ்தானக நிலையில் உள்ளது. வலக்கால் மடித்து ஊன்றிய நிலையில் உள்ளது; இடக்கால் அகலப்புறமாக வீசி, மடிக்கப்பெறாது, ஊன்றிய வண்ணமாய் உள்ளது. பாதங்கள் இரண்டும் முத்தலைப் பாம்புகளை உழக்கிய கோலத்தில் அமைந்துள்ளன. உடலின் தோற்றம் சற்றுப் பருமையானது. வலக்கரம் மேனோக்கி நீட்டி உயர்த்திய கோலத்திற் காணப்படுகின்றது. அது வாள் போன்ற படைக்கலத்தை ஏந்திய நிலையில் உள்ளது. இடக்கரம் தலையொன்றைப் பிடித்த கோலத்தில் உள்ளது.

உருவத்திலே காணப்படும் ஆடை அளவிற் சிறியது; அலங்காரத் தோற்றங் கொண்டது. அது வயிற்றின் அடியிலிருந்து முழங்காலின் மேல்வரை பரந்துள்ள அணியாகும். அதனொரு பாகம் இடுப்பில் வரிந்து கட்டிய உத்தரீயம் போலானது. முகம் ரௌத்திர பாவத்துடன்கோரமான பார்வையோடு காணப்படுகின்றது. காதுகள் நீளமானவை. காதணிகள் அகன்ற குண்டலங்களாகும். தலையிற் சிகையானது ஒரு விசிறியின் தோற்றமுடைய வட்டமான அக்கினி மண்டலமாகத் தெரிகின்றது. தலையின் மேல் அலங்காரமான ஒடுங்கிய தோற்றங்கொண்ட கிரீடம் அமைந்துள்ளது. அதன் ஒவ்வொரு பக்கத்திலுஞ் சிகையின் மேல் முத்தலை கொண்ட நாகபடம் உண்டு. போரிலே பகைவனை வெற்றிகொண்டு, அவனுடைய தலையினைக் கொய்து, அதனைக் கையிற் பிடித்த வண்ணம் உக்கிர தாண்டவம் புரிகின்ற தெய்வத்தின் உருவமே இப்படிமத்தில் அமைந்துள்ளது என்று கருதலாம்.

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org அது தக்கனைக் கொன்று தாண்டவம் புரியும் வீரபத்திரரின் கோலம் எனக் கொள்ளத் தகுந்தது. மகிஷமர்த்தினியான பரமேஸ்வரி நானாதேசி வணிகரின் கணதெய்வம் என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும். போர்க் கடவுளான வீரபத்திரனையும் நானாதேசி வணிகர் போற்றி வழிபட்டனர் என்பது இப்படிமத்தினாற் புலனாகின்றது.

ஸ் நானாதேசியன் என்னும் பெயர் எழுதப்பெற்ற படிமம் ஜேதவனாராமத்திற்கு அண்மையில் காணப்பெற்றதால் அக்கோயிலுக்குச் சமீபத்தில் நானாதேசி வணிகர் தங்கியிருந்தனர் என்று அனுமானித்துக் கொள்ளலாம். அத்தலத்திற் காணப்பெற்ற சைவசமயச் சார்புடை படிமங்களும் இக்கருத்துக்கு ஆதாரமாய் உள்ளன. இப்படிமங்கள் வழிபாட்டிற்கு உரியன என்பதாலும், அவை வழமையாகக் கோயில்களில் வைக்கப்படுவதாலுஞ் சைவக்கோயிலொன்று 11ஆம், 12ஆம் நூற்றாண்டுகளில் அநுராதபுரத்தில் ஜேதவனாராமத்துக்குச் சமீபத்தில் விற்பனை நிலையங்களை அமைத்திருந்த நானாதேசி வணிகரதும், அவர்களின் ஆதரவுடன் வாழ்ந்த வேறு சமூகப் பிரிவுகளினதும் குடியிருப்புகளின் மத்தியில் அமைந்திருந்ததென்று கொள்வது சாலப் பொருந்தும்.

6. பூவள நாயகி

தோற்றத்திலும் பிரதிமாலக்ஷணங்களிலும் இவற்றிலிருந்து சற்று வேறுபட்ட இரண்டு வெண்கலப்படிமங்களும் அநுராதபுரத்திலுள்ள கலாசார முக்கோணத்துத் தொல்பொருட் சாலையில் உள்ளன. அவற்றுளொன்று அசாதாரணமான அம்சங்கள் பொருந்திய அம்மனின் திருக்கோலமாகும். உருவம் ஸ்தானக நிலையில் உள்ளது. படிமங்களில் வழமையாகக் காணப்படும் பீடம் அதில் இல்லை; அதற்குப் பதிலாக நீர்ச்செடி போன்ற ஒன்றின் இலைகளும் மலர் மொட்டும் நுட்பமான முறையிலே உருவாக்கப்பட்டுள்ளன; அது தாமரை போலன்றி நீலோற்பலம் போலவே உள்ளது. அம்மனின் கோலம் கன்னிமைப் பருவங் கழிந்த பேரிளம் பெண்ணைப்

போன்றது. வதனம் குமுண் சிரிப்புடன் பொலிந்த வண்ணமானது. கண்ணிமைகள் மூடிய கோலத்தில் உள்ளன. காதணிகள் கனதியான தோடுகளாகும். கிரீடமானது வளையம் ஒன்றின் மேலே, முன்புறமாக, உயரமான அலங்காரத்துடன் அமைந்த தோற்றமானது. கழுத்தணிகள் சிறிதும் பெரிதுமாக அமைந்த இரண்டு ஆரங்களாகும். அவற்றுட் சிறியதில் இரத்தினக் கற்கள் பதித்துள்ளது போன்ற அமைப்புண்டு. தனங்கள் உடலின் அங்கலக்ஷணங்களுக்குப் பொருத்தமான தோற்றமுடையவை.

அம்மனின் உருவம் நான்கு கரங்களுடன் அமைந்துள்ளது. மேனோக்கி மடித்து உயர்த்திய வலக்கரம் சக்கரம் ஒன்றை ஏந்திய வண்ணமாயுள்ளது. அது வளையமொன்றிலே ஸ்வஸ்திகா சின்னம் அமைந்துள்ளமை போன்ற உருவங் கொண்டது. முன்புறமாக நீட்டியவாறு அமைந்த கீழ் வலக்கரத்தில் அக்ஷமாலை போன்ற வடிவமுண்டு. முன்புறமாக உள்ள இடக்கரம் நிறைகுடம் ஏந்திய கோலத்தில் உள்ளது. அதன் பின்னாலமைந்த கரத்திலுள்ள வடிவத்தை அடையாளங் காண முடியவில்லை. வஸ்திரம் இடையிலிருந்து அதன் கீழாகக் கணைக்கால் வரையுள்ள அணியாகும். நாட்டியக் கோலத்திற்குப் பெண்கள் அணிவதைப் போன்ற ஆடையானது ஒவ்வொரு காலையுந் தனித்தனியாகச் சுற்றி அணிந்தாற் போன்ற தோற்றங் கொண்டுள்ளது. துகிலின் தலைப்பு இடுப்பினைச் சுற்றி வளைத்து முன்புறத்தில் முடிச்சுகளாகக் கட்டப்பெற்றுள்ளது. அதன் வேலைப்பாட்டினையும், அங்க லக்ஷணங்களையும் ஆடையின் மடிப்புகளையும் அவதானிக்கும் பொழுது இவ்வுருவம் பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டிற்கு உரியது என்பது புலனாகின்றது.

இப்படிமத்திற் காணப்படும் அம்மனின் தோற்றம் தனித்துவமானது. அது திருமகளின் படிமமன்று; நாமகளின் உருவமுமன்று; பரமேஸ்வரியின் கோலமு-மன்று. திருமகளின் படிமத்திலே பீடமாக அமைவது செந்தாமரை. நாமகளின் பீடமாகத் தோன்றுவது வெண்டாமரை. பரமேஸ்வரியின் படிமங்களிற் சில சமயங்களிலே அரிமாவின் உருவம் அல்லது மகிஷத்தின் தோற்றம் சேர்ந்திருக்கும். அகூமாலை பரமேஸ்வரி, துர்க்கை, இலக்குமி, சரஸ்வதி முதலான தெய்வங்களுக்குரிய சின்னமாகும். சக்கரம் துர்க்கையின் பிரதிமைகளிலே காணப்படும் சின்னமாகும். ஆயினும் பூரணகலசமும் நீலோற்பலம் போன்ற பூச்செடியின் வடிவிலமைந்த ஆசனமும் இதுவரை குறிப்பிட்ட தெய்வங்களோடு தொடர்பில்லாதவை. எனவே ஜேதவனாராமத்துக்கு அண்மையிலிருந்து கிடைத்த படிமம் பரமேஸ்வரி, இலக்குமி, துர்க்கை ஆகியோரின் சில அம்சங்களையும் அவர்களுக்குரியனவல்லாத அம்சங்களையும் கொண்டுள்ளது போலத் தோன்றுகின்றது. இது போன்ற வேறெந்தப் படிமமும் பரதகண்டத்திலும், சொர்ணபூமியிலும் இலங்கையிலும் இதுவரை கிடைக்கவில்லை. சிற்ப சாஸ்திரங்கள், ஆகமங்கள் முதலானவற்றை நன்கு ஆராய்ந்த பின் ஒருவேளை இப்படிமத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ள தெய்வத்தின் பெயரை அறிந்து கொள்ளலாம். மலர்ச்செடி, பூர்ணகலசம் என்பன வளம், செழுமை, நிறைவு என்பனவற்றைக் குறிப்பதால் இப்படிமத்திலே உருவகிக்கப்பட்டுள்ள அம்மனைப் பூவள நாயகி என்று வர்ணித்தல் சாலப் பொருந்தும். அது வாணிபத்தாற் செல்வம் படைத்த வணிக கணத்தவர் முற்காலங்களிற் போற்றி வழிபட்ட தெய்வமாகலாம்.

7. நாகதம்பிரான்

இதுவரை வேறெங்குங் காணப்பெறாத அம்சங்கள் பொருந்திய வேறொரு படிமமும் ஜேதவனாராமத்து நாதனசாலையில் உண்டு. அதிலே ஆசன நிலையிலுள்ள மனிதனைப் போன்ற உருவம் பீடமொன்றின் மேல் அமைந்துள்ளது. பீடம் நாற்சதுர வடிவில் அமைந்துள்ளது. வலக்கால் முன்புறமாக நீண்டு, முழங்காலளவிற் கீழ்ணோக்கித் தொங்கிய கோலத்தில் உள்ளது. அதன் பாதம் பீடத்தின் அடிப்பாகத்திலே ஊன்றிய நிலையிற் காணப்படுகின்றது. இடக்கால் உட்புறமாக மடித்து ஆசனத்தின் மேல் வைத்த நிலையில் உள்ளது. இரண்டு கரங்களில் இடக்கரமானது ஏட்டுத்தொகுதி போன்ற உருவமொன்றைப் பற்றிய வண்ணமாய் உள்ளது. வலக்கரத்திலே வட்டவடிவமான மாலை போன்ற உருவங் காணப்படுகின்றது.

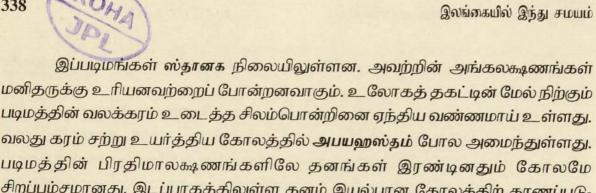
தலைமேல் அமைந்த கிரீடம் கரண்ட மகுடம் போன்றது. தலைக்குப் பின்பு வட்டமான மண்டலம் பொருந்திக் காணப்படுகின்றது. முகம் துணியால் மூடி மறைக்கப்பட்ட தோற்றங்கொண்டது. காதணிகள் குழைந்த தோடுகள் போன்றவை. கழுத்திலே ஆரம், அட்டியல் ஆகிய ஆபரணங்கள் உள்ளன. உபவீதமும், மார்பின் சற்றுக் கீழாக, உடலைச் சுற்றிய வளையம் போன்ற ஆபரணமும் உள்ளன. ஆசனத்துக்கும் உட்புறமாக மடித்துள்ள காலுக்கும் இடையிலிருந்து தலையை நீட்டிக்கொண்டு வரும் பாம்பின் தோற்றம் உண்டு. அதன் தலை பீடத்தின் கீழ்த்தளத்திலே தங்கியுள்ளது.

இப்படிமத்திலே வேறுமொரு விநோதமான அம்சம் உண்டு. தெய்வத்தின் பின்புறமாகத் தண்டமொன்று அமைந்து காணப்படுகின்றது. இடப்புறத்துத் தோளிலிருந்து முழங்கை வரையான பாகம் அதனை முட்டும் கோலத்திற் காணப்படுகின்றது. தண்டம் தெய்வத்தின் கிரீடத்தைக் காட்டிலும் உயர்ந்து காணப்படுகின்றது. அதன் மேற்பகுதி குமிழி போன்று அமைந்துள்ளது. அதிலே பாம்பின் உருவம் தொங்குவதைப் போன்ற வேலைப்பாடு உள்ளது. தண்டத்தின் மேற்புறம் கிரீடத்தின் பின்னாலமைந்த மண்டலத்துடன் கொடியொன்றினாற் பிணைக்கப்பட்டுள்ள தோற்றம் உண்டு. வழமையாகத் தண்டமானது துறவி-களுக்குரிய சின்னமாகும். ஆயினும் கைகளிற் காணப்படும் ஏடுகளும் அக்ஷமாலையும் இப்படிமம் தெய்வாம்சங்கள் பொருந்தியது என்பதை உணர்த்தும். பாம்பும் அதன் கோலமும் எதனைக் குறித்தன என்பதை இப்போது அறியுமாறில்லை. இப்படிமம் ஒரு பிரதேசச் சார்புடைய வழிபாட்டு முறைக்குரிய சின்னமாகலாம். மகாயான பௌத்தர்களுக்கும் சைவர்களுக்கும் அக்காலத்திற் பொதுவாகவிருந்த ஒரு தெய்வத்தின் பிரதிமை என்றுங் கருதலாம். அது பௌத்த சேதியம் ஒன்றின் சுற்றாடலிற் காணப் பெற்றமையும் நானாதேசி வணிகரின் சின்னத்துடன் காணப்பெற்றமையுங் கவனித்தற்குரியனவாகும்.

8. பத்தினியின் படிமங்கள்

ஜேதவனாராமத்து அருங்காட்சியகத்திலே காணப்படும் இரண்டு படிமங்கள் இலங்கையின் சமய வரலாறு தொடர்பான சில விடயங்களைத் தெளிவுபடுத்து-வதற்கு உதவக் கூடியனவாகும். அந்நிறுவனத்திலுள்ள விற்பன்னர்கள் இவற்றை அர்த்தநாரி வடிவங்களென்று அடையாளங் கண்டுள்ளனர். அப்படிமங்கள் இரண்டும் பெண்களின் பிரதிமைகள் என்பது தெட்டத் தெளிவாகவே தெரிகின்றது. அவற்றுக்கு ஆதாரமாகப் பீடம் எதுவுமில்லை. உருவத்தின் கால்களின் கீழ் ஒரு சிறிய உலோகத்தகடு அமைந்துள்ளது. அவை இரண்டும் ஒரளவிலான உயரங் கொண்டனை; அவற்றின் கனமும் சமமானது. ஏனைய அம்சங்களில் அவற்றின் பிரதிமாலக்ஷணங்கள் வேறுபடுகின்றன. அவையிரண்டும் வெவ்வேறு காலங்களில் உருவாக்கப்பட்டவை என்பதிலும் எதுவித ஐயமும் இல்லை.

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

வலது கரம் சற்று உயர்த்திய கோலத்தில் அபயஹஸ்தம் போல அமைந்துள்ளது. படிமத்தின் பிரதிமாலக்ஷணங்களிலே தனங்கள் இரண்டினதும் கோலமே சிறப்பம்சமானது. இடப்பாகத்திலுள்ள தனம் இயல்பான கோலத்திற் காணப்படு-கின்றது. வலது பாகத்திலுள்ள தனம், முகையற்றதாகி, வெட்டிய கோலத்தில் உள்ளது. இக்கோலம் பத்தினித் தெய்வத்திற்கே உரியதால் இப்படிமத்தைப் பத்தினியின் படிமம் என்று அடையாளங் காணமுடிகின்றது. பத்தினியாகிய கண்ணகியினைப் பற்றிச் சிலப்பதிகாரங் கூறுவனவற்றை இங்கு குறிப்பிடுவது பொருத்தமானதாகும். அந்நூல் மேல்வருமாறு செப்புகின்றது:

> பட்டாங்கி யானமோர் பத்தினியே யாமாகில் ஒட்டே னரசோ டொழிப்பேன் மதுரையுமென் பட்டிமையூங் காண்குறுவாய் நீயென்னா விட்டகலா நான்மாடக் கூடன் மகளிரு மைந்தரும் வானக் கடவுளரு மாதவருங் கேட்டீமின் யானமர் காதலன் றன்னைத் தவறிழைத்த கோநகர் சீறினேன் குற்றமிலேன் யானென் றிடமுலை கையாற் றிருகி மதுரை வலமுறை மும்முறை வாரா வலம்வந்து மட்டார் மறுகின் மேனிமுலையை வட்டித்து விட்டா ளெறிந்தாள் விளங்கிழையாள்.

கணவனாகிய கோவலனுக்கு நேர்ந்த அநீதியால் ஆவேசமுற்ற பத்தினியான கண்ணகி பாண்டியரின் அரசோடு மதுரை மாநகரையும் ஒழிப்பேனெனச் சபதமிட்டாள். நான்மாடக் கூடல் மாந்தரையும் மாதவரையும் வானவரையும் விழித்துக் கதறினாள். நகரினை மும்முறை வலம் வந்து தன் மார்பகத்து இடமுலையினைத் திருகிப் பெயர்த்து வீதியிற் சபித்து எறிந்தாள். பத்தினி கூறிய வெஞ்சினம் பலிக்குமென்பதை உணர்த்த அக்கினிதேவன் வந்தான்; அந்தணன் உருவிற் செந்தழல் கொணர்ந்து எரியூட்டினான். காவற்றெய்வங்கள் தென்னவன் மாநகரை விட்டு நீங்கலாயின. அரசியல் பிழைத்தோர்க்கு அறங் கூற்றுவனாகியது. கோல் கோடின் கோனொடு சுற்றமும் நாடும் கேடுறும் என்பது மனுவின் மொழியுமாகும். உரைசால் பத்தினி என்னும் பெற்றியினைக் கண்ணகி பெற்றாள். கோவலன், கண்ணகி ஆகிய இருவரையும் வானவர் விண்ணுலகிற்கு அழைத்துச் சென்றனர் என்பது கதை. சோழரும், தென்னவரும், கொங்கரும், சேரலரும், சிங்களரும், பத்தினிக்குக் கோயிலமைத்து வழிபாடாற்றினர் என்பது உரைபெறு கட்டுரைக் குறிப்பாகும்.

அநுராதபுரத்துக் கோயில்களும் படிமங்களும்

்த்தில் நூல்கப் 1911க். பாதலர் நூலக் சேவை வாற்ப்புகளைம், 339

ஒரு முலை யிழந்தாள் பத்தினி என்கின்றது சிலப்பதிகாரம்.¹² ஒரு முலையிழந்த வடிவில் பத்தினியையன்றி வேறெத் தெய்வத்தையும் உருவகப்படுத்தும் வழக்கமில்லை. அர்த்தநாரியின் கோலம் வேறு விதமானது. அதில் வலப்பாகத்தில் ஆணுக்குரிய அங்கலக்ஷணங்கள் உண்டு; இடப்பாகத்திற் பெண்ணுக்குரிய அங்கலக்ஷணங்கள் அமைந்திருக்கும். ஜேதவனாராமத்து அருங்காட்சியகத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ள படிமத்தில் இந்த விதமான உறுப்புகள் காணப்படவில்லை. பத்தினியாகிய கண்ணகி தனது இடமுலையினைத் திருகி எறிந்தாள் என்று சிலப்பதிகாரங்கூறும். ஆயினும் அநுராதபுரத்துப் படிமமானது வலது முலையினை இழந்த பெண்ணின் வடிவமாகவே உள்ளது. இதன் காரணமாக அது பத்தினியின் வடிவமன்று எனக் கொள்ளுதல் தவறாகும். பத்தினியின் பிரதிமாலக்ஷணங்கள் சிற்ப சாத்திரங்களிலே வர்ணிக்கப்படவில்லை. சிலப்பதிகாரத்தின் ஏடுகளைப் பார்த்துப் படிக்கும் வாய்ப்பு சிற்பிகள் எல்லோருக்கும் கிடைத்திருக்கும் என்று கொள்வதற்-கில்லை. வாய்ப்பாட்டாகவேனும் அக்காவியத்தைக் கேட்டிராதவர்கள் பத்தினியின் உருவத்தைப் படைக்குமிடத்து சிலப்பதிகார வர்ணனைக்கு அமையப் பத்தினியின் படிமத்தை வார்த்திருப்பர் என்று கருதமுடியாது. ஒரு முலையிழந்தாளோர் பத்தினி என்பதுவே கண்ணகி பற்றி அவர்கள் மனதிற் பதிந்துள்ள கருத்து எனக் கருத முடிகின்றது.

இவ்விளக்கத்திற்கு ஆதாரமாக முன்னே கவனித்தவாறு உமாமகேஸ்வரர் படிமங்களுள் மகேஸ்வரனின் உருவத்தின் பிரதிமாலக்ஷணங்கள் அமைந்துள்ளன. அந்தப் படிமத்திலுள்ள கால்களின் கோலம் சாஸ்திரப் பிரமாணங்களுக்கு வீரோதமானது என்பது கவனித்தற்குரியது. அதில், வலக்கால் மடித்தும், அதன் பாதம் இடக்காலின் தொடையினைத் தொடும் வண்ணமாகவும் அமைந்துள்ளன. இடக்காலானது சற்று இடது பக்கமாக நீட்டி, முழந்தாளின் மட்டத்திற் கீழ்ணோக்கிய வண்ணமாக மடித்துப் பாதத்தினை அடியில் ஊன்றிய கோலத்தில் அமைந்துள்ளது. எனவே, சாஸ்திரப் பிரமாணங்களும், ஒரு நீண்டகாலக் கலைமரபும் இருந்த பொழுதும் சிவபெருமானுடைய படிமத்தை இவ்வாறு, மரபுக்கு ஒவ்வாத வகையில் கலைஞன் ஒருவன் உருவாக்கியுள்ளான். அது போலவே பத்தினியின் படிமமும் சிலப்பதிகாரம் கூறுவதற்கு ஒவ்வாத வண்ணம் கலைஞரால் வடிக்கப்பெற்றுள்ளது. அது வியப்பிற்குரியதன்று.

பத்தினியின் படிமத்திலே கண்கள் ஓரளவிற்கு மூடிய நிலையிலே தெரிகின்றன. முகபாவம் உக்கிரத் தோற்றமானது. காதணிகள் அகன்ற, கனதியான தோடுகள். பதக்கம் தொங்கும் தங்கமாலை, இரத்தினம் பதித்த அட்டியல், தோள்வலையம், உதரபந்தனம், சிலம்பு முதலானவை பிற ஆபரணங்களாகும். வஸ்திரம் இடுப்பிலிருந்து கணைக்கால் வரை சுற்றிக் கட்டிய மடிப்புகள் பொருந்திய சேலையாகும். அலங்காரத் தோற்றங் கொண்ட வஸ்திரமானது சமகாலத்து உமாதேவியாரின் படிமங்களில் உள்ளவற்றைப் போன்றது. தலையிலே ஒரு வகையான கிரீடமுண்டு. பிரதிமாலக்ஷணங்களின் அடிப்படையில் இப்படிமம் பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டுக்கு உரியதென்று கொள்ளலாம்.

இலங்கையில் இந்து சமயம்

இரண்டாவது படிமம், அங்கலக்ஷணங்களைப் பொறுத்தவரையில் முன்னையதைக் காட்டிலும் பெரிதும் வேறுபட்டுக் காணப்படுகிறது. அகன்றுபெருத்த இடை, கனத்த உதரம், கீழே தொங்கும் கரங்கள், இயல்பான மானிடத் தோற்றம் என்பன அதன் பிரதான அம்சங்களாகும். ஆபரணங்கள் மிகக் குறைவாகவே உள்ளன. காதணிகள் இரண்டும் வெவ்வேறான கோலங் கொண்டவை. இடது காதிலுள்ள காதணி சிறிதாகத் தோன்றுகின்றது. வலப்புறத்துக் காதணி நீண்டு தொங்கும் நிலையிற் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளது. கிரீடம் சடாமகுடம் போன்றது.

வஸ்திரம் இடுப்பிலிருந்து கீழ்ணோக்கிக் கணைக்கால் வரை சுற்றிக் கட்டப்பட்டுள்ளது. அது பௌத்த சமயச் சார்புடைய படிமங்களில் உள்ளவற்றைப் போன்றது. அதன் பிரதிமாலக்ஷணங்களைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு அம்சம் மட்டுமே அசாதாரணமானது; மானிடத் தோற்றத்திற்குப் புறம்பானது.

தனங்கள் இரண்டும் அமைக்கப்பட்டுள்ள கோலத்தின் அடிப்படையில் மட்டுமே இப்படிமம் பத்தினித் தெய்வத்தின் பிரதிமையானது எனக் கொள்ள முடிகின்றது. வலப்புறத்தில் அமைந்துள்ள தனம் திரட்சி பொருந்தியதாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இடப்புறத்திலே அது மிகச் சிறிதாகவே உள்ளது. அதுவும் அதிலே முகையின் அடையாளம் எதுவும் இல்லை. எனவே இப்படிமத்தையும் ஒரு **முலையிழந்தாளோர் பத்தினித்** தெய்வமதன் பிரதிமையென்று கொள்ள முடிகின்றது.

முன்னைய படிமத்திலே தனமொன்று வெட்டிய கோலத்தில் அமைக்கப்-பட்டிருக்கையில் இப்படிமத்திலே தனமொன்று முகையற்ற கோலத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அவையிரண்டும் வெவ்வேறு காலத்துக்குரியன என்பதனாலும் அவற்றை உருவாக்கியோர் இருவேறு கலைஞர் என்பதாலும் இவ்விரு படிமங்களின் அங்கலக்ஷணங்களில் வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. இரண்டாவது படிமத்தின் காலம் எட்டாவது அல்லது ஒன்பதாவது நூற்றாண்டாகலாம்.

இலங்கையிலுள்ள பத்தினி வழிபாட்டின் வரலாற்றைப் பொறுத்தவரையில் ஜேதவனாராமத்துப் படிமங்கள் மிகுந்த முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. அவ்வழிபாடு தொடர்பான காலநிர்ணயம், அதற்கும் பௌத்த சமயத்திற்கும் இடையிலான தொடர்பு என்பன பற்றிய விடயங்களைத் தெளிவுபடுத்துவதற்கு இவை பயன்படுகின்றன. மேலும், சிலப்பதிகாரம். மணிமேகலை ஆகிய நூல்களின் கால எல்லைகள் பற்றிய ஆராய்ச்சிகளுக்கும் இப்படிமங்கள் உதவக் கூடியனவாயுள்ளன.

இப்படிமங்கள் ஜேதவனாராமத்துக்கு அண்மையிற் காணப்பட்டதால் அநுராதபுரத்திலே பத்தினி வழிபாடு நிலவியதென்று கருதலாம். பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதிக்குப் பின் அநுராதபுரத்திலே எதுவிதமான கட்டடங்களோ கோயில்களோ புதிதாக அமைக்கப்பட வில்லை. பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டின் பின் சமய நிலையங்கள் அமைக்கப்பெற்றமை குறித்து **மகாவம்சம்** முதலான நூல்களில் எதுவிதமான குறிப்புகளும் இடம்பெறவில்லை. மாகனது ஆட்சிக்காலம் முதலாக அநுராதபுரத்து அட்டமஸ்தானங்கள் போன்ற அமைப்புகள் யாவும் கைவிடப்பட்ட நிலையில் இருந்தன. காலப்போக்கிலே காடுகள் படர்ந்து அவற்றை மூடிமறைத்தன. அவை இயல்பாகவே பாழடைந்து, இடிந்து வீழ்ந்து மண்மேடுகளாகின. எனவே,

> Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

பத்தினியின் படிமங்கள் அநுராதபுரத்திலே சனசஞ்சாரமுள்ள ஒரு காலப்பகுதியில், குறிப்பாகப் 13 ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்ட காலத்திலே, வழிபாட்டு நிலையமொன்றில் வைக்கப்பட்டிருந்தன என்று கொள்ளலாம்.

பத்தினியின் படிமங்கள் சில ஆனந்தக்குமாரசுவாமியால் அடையாளங் காணப்பட்டுள்ளன. அவற்றுளொன்று திருகோணமலை மாவட்டத்திலுள்ள திரியாய் என்னும் ஊரிற் கண்டெடுக்கப் பெற்றது. அது 144 சென்ரி மீற்றர் உயரங்கொண்ட மிகப் பெரிய செப்புப் படிமமாகும். உயரமான அதன் மகுடத்தில் அமைந்திருந்த மணி காணாமற் போய்விட்டது. வலக்கரம் வரதஹஸ்தமாயுள்ளது; இடதுகரம் விதர்க்க முத்திரையில் அமைந்துள்ளது.¹³ அம்மனின் தோற்றம் ஸ்தானக நிலையில் உள்ளது. வஸ்திரத்தின் மடிப்புகள் மத்திய காலத்து இலங்கைச் சிற்பங்களில் உள்ளவற்றை நிகர்த்தனவாகும். ஜேதவனாராமத்து வளாகத்திலிருந்து கிடைத்த பத்தினியின் படிமங்களில் ஒன்று இப்படிமத்தைப் பெரிதும் ஒத்துள்ளது. கரங்களின் கோலத்தில் மட்டுமே குறிப்பிடத் தகுந்த வேறுபாடுகள் உண்டு. சிறிய படிமத்திலே கடவுட் படிமங்களுக்குரிய முத்திரைகள் காணப்படவில்லை. அதிலே கரங்கள் தொங்கும் நிலையில் உள்ளன. தனங்களின் கோலத்தைக் கொண்டே இதனைப் பத்தினியின் படிமமைன்று அடையாளங் காணமுடிகின்றது. இப்படிமம் பற்றிய எமது கருத்து திரியாப்ப் படிமம் பத்தினியின் உருவம் என்ற ஆனந்தக் குமாரசுவாமியின் கருத்தினை உறுதிப்படுத்துவதாய் அமைகின்றது.¹⁴

பத்தினி வழிபாடு இலங்கையில் எப்போது அறிமுகமாகியது? அது எவ்வாறு அறிமுகமாகிப் பரவியது? என்பனவற்றைத் தெளிவுபடுத்துவது அவசியமாகின்றது. சிலப்பதிகாரக் குறிப்பை ஆதாரமாகக் கொண்டு அது கயபாகு மன்னனின் காலத்தில் இலங்கையில் அறிமுகமாகியது என்று அண்மைக் காலம் வரை கருதப்பட்டு வந்தது. இக்கருத்தினைப் 17 ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பெற்ற ரா**ஜாவலிய** என்ற சிங்கள வரலாற்று நூல் பிரதிபலித்தது.¹⁵ ஆயினும், 14 ஆம் நூற்றாண்டு வரை பத்தினி வழிபாடு பற்றிய சமகாலத்துச் சாசனக் குறிப்புகளோ, இலக்கியக் குறிப்புகளோ காணப்படவில்லை என்பதால் கயபாகு மன்னனோடு பத்தினி வழிபாட்டை தொடர்புபடுத்தும் ஐதீகங்கள் எல்லாம் ஆதாரமற்றவை என்பார் சமூகவியல் விற்பன்னரான கணநாத் ஒபெயசேகர. இவ்விடயந் தொடர்பாகத் தொல்பொருட் சின்னங்களையுங் கவனித்தல் அவசியமாகின்றது. முன்னே கவனித்தவற்றிலிருந்து கி.பி. 800-1200 ஆகிய காலப்பகுதியில் இலங்கையின் சில பகுதிகளிலே பத்தினியைத் தெய்வமாகப் போற்றும் வழக்கம் நிலவியதாகத் தெரிகின்றது.

பிற்காலங்களிற் பத்தினி வழிபாடு இலங்கையின் எல்லாப் பாகங்களிலும் பரவியிருந்தது. தமிழரும் சிங்களவரும் பத்தினியைத் தெய்வமாகப் போற்றி வழிபடலாயினர். சைவர் செறிந்து வாழுமிடங்களிலே பத்தினிக்குக் கோயில்கள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. பதினான்காம் நூற்றாண்டு முதலாகப் பௌத்த மரபிலே பத்தினிக்குச் சிறப்பிடம் அளிக்கப்பட்டிருந்தது.¹⁶ காலப்போக்கிலே இலங்கையின் காவற்றெய்வங்கள் நான்கினுள் ஒன்றாகப் பத்தினியைப் போற்றிப் பரவினார்கள். இவ்வளர்ச்சிகள் எவ்வாறு ஏற்பட்டன என்பது பற்றி எவரும் தெளிவாகச் சிந்தித்ததாகத் தெரியவில்லை.

மேல்: பத்தினி, கீழ் இடது: பூவளநாயகி, கீழ் வலது: வகுளீசரர் ஜேதவனாராமம் - அனுராதபுரம் Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

சிலப்பதிகாரம் எழுதப்பெற்ற பொழுது பத்தினி வழிபாடு வழமையாகி விட்டது என்பது அந்நூல் வாயிலாகத் தெரிகின்றது. பத்தினியைத் தெய்வமென்று குறிப்பிடும் இளங்கோ பத்தினிக்குப் படிமம் அமைத்தமை பற்றியும், அதற்குக் கோட்டஞ் சமைத்துப் பெருவிழா எடுத்தமை பற்றியும் பாடியுள்ளனர். எனவே பத்தினி வழிபாடு இளங்கோவடிகள் காலத்திற்கு மிக முற்பட்ட காலத்தில் உருப்பெற்ற ஒன்றாகலாம். பத்தினி வழிபாடு வைதீக சமய மரபுடன் தொடர்புடையதன்று. அது தமிழகத்தில் உற்பத்தியாகிய ஒரு வழிபாட்டு முறை போலவே தெரிகின்றது. அதற்கு அடிப்படையான சிந்தனைகள் சில வைதீகப்பண்பாட்டு அம்சங்களும் சமண, பௌத்த சமயநெறிகளும் தமிழகச் சிந்தனை மரபிலே கலப்புற்றதால் ஏற்பட்டதன் காரணமாக எழுந்தவை என்பதும் மறுக்கமுடியாத ஒன்றாகும். ஆகவே அவ்வழிபாடானது சமஸ்கிருத மொழியிலுள்ள நூல்களின் செல்வாக்கு தமிழகத்திற் பரவிய ஒரு காலப்பகுதியில் உருவாகியிருந்தல் வேண்டும். அத்தகைய செல்வாக்குத் தொண்டை நாட்டிலே பல்லவரின் ஆட்சி நான்காம் நூற்றாண்டளவில் ஏற்பட்டதன் பின்னரே வலுப்பெற்றது. கற்புடை மகளிரின் சிறப்பினைத் திருக்குறளும் வலியுறுத்து-கின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. பத்தினி வழிபாடு தோன்றியதும் திருக்குறள் எழுதப்பெற்றதும் ஒரே காலப்பகுதியாகலாம்.

பத்தினி வழிபாட்டின் வளர்ச்சி பொருந்திய நிலையினைச் சிலப்பதிகாரத்து உரைபெறு கட்டுரை உணர்த்துகின்றது, அது மேல்வருமாறு அமைந்துள்ளது:

- அன்று தொட்டுப் பாண்டியனாடு மழை வறங்கூர்ந்து வறுமையெய்தி வெப்பு நோயுங் குருவுந் தொடரக் கொற்கையிலிருந்த வெற்றிவேற் செழியன் நங்கைக்குப் பொற்கொல்லராயிரவரைக் கொன்று களவேள்வியால் விழவொடு சாந்தி செய்ய நாடு மலிய மழை பெய்து நோயும் துன்பமும் நீங்கியது.
- அது கேட்டுக் கொங்கிளங்கோசர் தங்கண்ணாட்டகத்து நங்கைக்கு விழவொடு சாந்தி செய்ய மழைத் தொழிலென்றும் மாறாதாயிற்று.

அது கேட்டுக் கடல்சூழிலங்கைக் கயவாகு வென்பான், நங்கைக்கு நாட்பலி பீடிகை கோட்ட முந்துறுத்தாங்கு அரந்தை கெடுத்து வரந்தரு மிவளென ஆடித்திங்களகவையி னாங்கோர் பாடிவிழாக்கோள் பன்முறை யெடுப்ப மழை வீற்றிருந்து வளம்பல பெருகிப் பிழையா விளையுள் நாடாயிற்று.

4. அது கேட்டுச் சோழன் பெருங்கிள்ளி கோழியகத்து எத்திறத்தாணம் வரந்தருமிவளோர் பத்தினிக் கடவுளாகுமென நங்கைக்குப் பத்தினிக் கோட்டமுஞ் சமைத்து நித்தல் விழாவணி நிகழ்வித்தோனே.¹⁷

பாண்டிநாடு, சோழநாடு, கொங்கு தேசம், ஈழநாடு ஆகியவற்றிலே பத்தினி வழிபாடு நிலவியதென்பதை உரைபெறு கட்டுரை உணர்த்துகின்றது. அந்நாடுகளில் அரசரின் முயற்சியாற் பத்தினி வழிபாடு வழக்கில் வந்ததென்பது அதன் ஆசிரியரின் கருத்துமாகும். இக்குறிப்பினை உறுதி செய்வதற்கான சான்றுகள் கிடைக்க-வில்லை. ஈழநாட்டில் மட்டுமே பத்தினி வழிபாடு தொடர்ச்சியாகப் பல நூற்றாண்டுகளாக நிலைபெற்று வந்துள்ளமை குறிப்பிடற்குரியதாகும். இலங்கையிலே பொதுமக்கள் மத்தியிற் பரவியமையின் பயனாகவே மேலோர் குழாத்தினரிடையே பத்தினி வழிபாடு அங்கீகாரம் பெற்றதென்று கருதுவதற்கான காரணங்கள் உண்டு.

சாந்தி செய்தல், பத்தினிக் கோட்டத்தில் விழாவெடுத்தல் முதலியன இவ்வழிபாட்டின் பிரதான அம்சங்களாக விளங்கின. பத்தினிக்குச் சாந்தி செய்து விழா எடுத்தலால் வெப்புநோய் முதலான கொடிய நோய்களும் பசியும், பிணியும் நீங்கி மாரி வளம் சுரக்கும் என்ற கருத்தும் உரைபெறு கட்டுரையில் வலியுறுத்தப்-படுகின்றது. இன்றுவரை இவை பத்தினி வழிபாட்டின் பிரதான அம்சங்களாய் உள்ளன. பத்தினி வழிபாட்டின் மிகவும் விருத்திபெற்ற நிலையினையே உரைபெறு கட்டுரை பிரதிபலிக்கின்றதெனக் கொள்ளுதல் பொருத்தமாகும். ஆயினும், இப்பகுதியானது சிலப்பதிகாரத்தில் எப்போது சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டது? என்பது தெரியவில்லை. உரைபெறு கட்டுரை இளங்கோவடிகளினாலே புனையப்-பெற்றதென்று கொள்ளுவதற்கான காரணம் எதுவும் இல்லை. உரைக்கு முன்னுரையாக எழுதப்பட்ட கட்டுரையினை **உரைபெறு கட்டுரை வு**தின் என்று குறித்தனர் எனக் கருதலாம். அவ்வாறாகில் அதனை அடியார்க்கு நல்லாரே எழுதியிருத்தல் வேண்டும். அவருக்குப் பிந்திய காலத்தில் ஏட்டினை எழுதியவர்கள்

3.

இக்கட்டுரையினை நூலற் சேர்த்திருத்தலுங் கூடும். இது எவ்வாறாயினும் இவ்விடயந் தொடர்பாக ஆராய்வது அவசியமாகின்றது. வருங்காலத்தில் ஆராய்ச்சிகளின் பயனாக இப்போது தெளிவற்றனவாயுள்ள அம்சங்களிற் சில தெளிவு பெறக்கூடும். ஒரு காலகட்டத்திற் பத்தினி வழிபாடு, தமிழகத்திலே, பௌத்த சமயத்துடன் இணைந்துவிட்டது போலத் தெரிகிறது. **மணிமேகலை** எழுதப்பெற்ற காலத்தில் இந்தச் சங்கமம் ஏற்பட்டுவிட்டது. வஞ்சி மாநகரிலுள்ள பத்தினிக் கோட்டம் பற்றிச் சாத்தனார் மேல்வருமாறு வர்ணிக்கின்றார்:

> அணியிழை யந்தர மாறா வெழுந்து தணியாக் காதற் றாய் கண்ணகியையும் கொடைகெழு தாதை கோவலன் தன்னையும் கடவுளெழுதிய படிமங்காணிய வேட்கை துரப்பக் கோட்டம் புகுந்து வணங்கிநின்று குணம்பல வேத்தி அற்புக் கடனில்லாது நற்றவம் படராது கற்புக் கடனில்லாது நற்றவம் படராது கற்புக் கடன் பூண்டு நாங்கடன் முடித்த தருளல் வேண்டுமென்றழுது முன்னிற்ப ஒருபெரும் பத்தினிக் கடவுளாங் குரைப்போள் எம்மிறைக்குற்ற விடுக்கண் பொறாது வெம்மையின் மதுரை வெவ்வழற்படுநாள்

நறைகமழ் கூந்த னங்கை நீயும் முறைமையினிந்த மூதாரகத்தே அவ்வவர் சமயத்தறி பொருள் கேட்டு மெய்வனை யின்மை நினக்கே விளங்கிய பின்னர்ப் பெரியோன் பிடகதெறி கடவாய் இன்னதிவ் வியல்பெனத் தாயெடுத்துரைத்தலும் [®]

பைந்தொடியான மணிமேகலை ஆறாத் துயருடன், அருமையான அன்புமிக்க தாயாகிய கண்ணகியையும் கொடையிற் சிறந்தவனாகிய தந்தை கோவலனையும் படிமக் கோலத்திற் பார்ப்பதற்கு அவர்க்கென அமைந்த கோயிலினுட் புகுந்தாள். அங்கு பத்தினியை வணங்கிப் பலவாறாகப் போற்றிய வண்ணமாக நின்று, உடன்கட்டையேறி எரியினிற் புகாதும், துறவறம் மேற்கொள்ளாதும், கற்புநெறி வழியே நின்று கடன் முடித்தவாற்றை சொல்லியருள வேண்டுமென்று வேண்டினாள். அதனைக் கேட்ட பத்தினித் தெய்வம் கணவனாகிய கோவலற்குற்ற துன்பம் ஆற்றாதவளாய் மதுரை மாநகரை எரிவாய்ப்படுத்திய விருத்தாந்தங்களை மணிமேகலைக்குச் சொல்லியது. மேலும், தொன்மைசான்ற வஞ்சி மாநகரிலே சமயக் கணக்கரின் வாதங்களைக் கேட்டறிந்து, போதிமாதவர் அருளிய திரிபிடகங்களிலே காணப்படும் தருமநெறியே சமயங்கள் எல்லாவற்றிலும் மேலானது என்றும், அதனால் அதன் வழிப்படுவாய் என்றும் பத்தினித் தெய்வம் மணிமேகலைக்கு அறிவுரை பகன்றது.

வஞ்சிமாநகரிலே பத்தினிக் கோட்டம் அமைந்திருந்தது என்பதும், பத்தினித் தெய்வம் உபாஸ்கரைத் தருமநெறியில் வழிப்படுத்தும் பான்மை கொண்டது என்பதும், அக்கோட்டம் பௌத்தர்களின் வழிபாட்டிற்குரிய தானம் என்பதும் வஞ்சிமாநகர் புக்ககாதையிலுள்ள விருத்தாந்தங்களினால் உணரப்படும். பௌத்த சமயத்திலுள்ள தெய்வங்கள் உபாஸகரைப் பிடகநெறிக்கு ஆற்றுப்படுத்தும் பண்பினைக் கொண்டவை. மணிமேகலா தெய்வமும் பத்தினித் தெய்வமும் மணிமேகலையில் அவ்விதமான தெய்வங்களாகவே வர்ணிக்கப்பட்டுள்ளன. எனவே மணிமேகலை மூலமாகப் பத்தினித் தெய்வம் தமிழகத்திலே பௌத்தர்களாற் போற்றி வழிபடப்பட்ட தெய்வம் என்பது தெளிவாகின்றது. இதனால், அநுராதபுரத்திலும் பிற தானங்களிலுமுள்ள பௌத்தப் பெரும் பள்ளிகள் காவிரிப்பூம்பட்டினம், காஞ்சிபுரம், வஞ்சிமாநகரம் போன்றவற்றிலுள்ள சமய நிறுவனங்களோடு கொண்டிருந்த தொடர்புகளின் மூலமாகவே இலங்கையிற் பத்தினி வழிபாடு பரவியதென்று கருத வேண்டியுளது. அத்தகைய தொடர்புகளின் காரணமாகவே அபயகிரி மகாவிஹாரம், ஜேதவனாராமம் ஆகியவற்றிலே மகாயானச் செல்வாக்கு ஏற்பட்டதென்று மகாவம்சம் கூறும். அவ்வண்ணமாகவே பத்தினி வழிபாடு இலங்கையிற் பரவியிருத்தல் வேண்டும். இதுவரை இலங்கையிலே காணப்பெற்ற உருவங்களில் மிகப் புராதனமானவை என்று கொள்ளக்கூடியவை திரியாய், அநுராதபுரத்து ஜேதவனாராமம் என்னுந் தலங்களிலிருந்து கிடைத்துள்ளன. இவை மகாயானச் செல்வாக்கு ஏற்பட்டுள்ள தலங்கள் என்பதும், தென்னிந்தியத் தொடர்புகளைக் கொண்டவை என்பதுங் குறிப்பிடத்தக்கது.

பௌத்த சமயத் தொடர்பின் காரணமாகப் பத்தினி வழிபாடு இலங்கையிலே சிங்களவரிடையிலுந் தமிழரிடையிலும் பெருஞ் செல்வாக்கினைப் பெற்றதென்று கருதமுடிகின்றது. பதின் மூன்றாம் நூற்றாண்டுக்கு முன்பு இலங்கையின் வடபகுதியிலும் கிழக்குப் பகுதியிலும் வாழ்ந்த தமிழரிற் கணிசமான தொகையினர் பௌத் தராயிருந் தனர் என் பது அங்குள் ள சிலா சா சனங் களினாலும் பிற தொல்பொருட் சின்னங்களினாலும் அறியப்படும். அதற்குப் பிந்திய காலத்தில் சைவசமயத்தின் மேலோங்கிய செல்வாக்கின் காரணமாக அவர்கள் சைவராயினர். ஆயினும், பத்தினி வழிபாடு பொதுமக்களின் வாழ்க்கையோடு உணர்ச்சிபூர்வமான தொடர்பினைக் கொண்டிருந்தமையால் அது நிலைபெறலாயிற்று. சைவசமயத் திற்கும் பத்தினி வழிபாட்டுக்கும் இடையிலே பொதுவழக்கில் முரண்பாடுகள் தென் படவில் லை. பிரதான சிவாலயங்களில் ஒன்றான தம் பலகாமம் ஆதிகோணைநாதர் கோயிலிற் பத்தினிக்கு விழா எடுக்கும் வழக்கம் உண்டு. ஆலயம் 17 ஆம் நூற்றாண்டில் அமைக்கப்பெற்றது. அதற்கு முன் இத்தகைய மரபொன்று நிலவியமைக்கான சான்றில்லை.

அநுராதபுரத்துக் கோயில்களும் படிமங்களும்

அடிக்குறிப்புகளும் விளக்கவுரைகளும்

- D.M.De.Z.Wickremasinghe, "The Inscription Marked D/1 of Queen Lilavati from Anuradhapura", *Epigraphia Zeylanica* Vol.1 Ed.D.M.De. Z.Wickremasinghe, Humphrey Milford, Oxford University Press, London, P.105.
- 2. நானாதேசிகள், திசையாயிரத்தைந்நூற்றுவர், வீரவளஞ்செயர் முதலியோர் அமைத்த வணிக நகரங்கள் வீரபட்டினம், எறிவீரபட்டினம், தசமடிப்பட்டினம் என்னும் பெயர்களால் வழங்கி வந்தன. அவற்றுட் பல மன்னர்களின் பெயர்க ளாலும் விருதுப் பெயர்களாலும் வழங்கி வந்தன; பரம் என்ற சொல் அப்பெயர்களின் ஈற்று நிலையாக வருவதுண்டு. இலங்கையிற் கட்டனேரியான எறிவீரபட்டினம் (வாஹல்கட), விக்கிரமசலாமேகபுரம் (மாகல்) முதலியன வணிக நகரங்களாய் அமைந்திருந்தன. வணிக நகரங்கள் சுயாட்சியுரிமை கொண்ட அமைப்புகளாகும். நானாதேசி வணிகர் மடிகையொன்றினை அமைத்து அதிலே வரிசேர்க்கும் உரிமை கொண்டிருந்தனர் என்று லீலாவதியின் சாசனங் கூறுவதால் அவர்கள் அநுராதபுரத்தில் வணிக நகரமொன்றை அமைத்திருந்தனர் என்று கொள்ள முடிகின்றது. S.Pathmanathan, "The Nagaram of the Nanadesis in Medieval Sri Lanka, Circa A.D.1000-1300", *The Sri Lanka Journal of the Humanities*, Vol.IX, Nos.12. 1984 (Published in 1987) pp.122-163.
- 3. H.C.P.Bell, Archaelogical Survey of Ceylon Annual Report, J.A.Skeen, Goverment Printer, Colombo, 1904, 10 pages.
- 4. தொல்பொருளியல் பட்டமேற்படிப்பு நிறுவனத்தின் ஆதரவுடனும், கலாசார முக்கோணத்து ஜேதவனாராமத்து அகழ்வாய்வுத் திட்ட இயக்குநரின் அனுசரணையுடனும் இப்படிமங்களை ஆராய்ந்து கொள்ள முடிந்தது. அந்நிறுவனங்களைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் குறிப்பாகப் பேராசிரியர் சேனக பண்டாரநாயக்க, கலாநிதி ஹேமா ரத்நாயக்க ஆகியோருக்கு நன்றிகள் உரித்தானவை.
- கூட்டம் பொக்குனவிலிருந்து எடுக்கப்பெற்ற சின்னங்கள் அநுராதபுரத்திலுள்ள தொல்பொருட்டிணைக்களத்து அருங்காட்சியகத்தில் உள்ளன.
- 6. கொழும்பிலுள்ள அருங்காட்சியகத்திலும் இவ்வகையான சின்னங்கள் உண்டு. குளங்களையமைக்குமிடத்து அவற்றிலே அபிஷேக ஆராதனைகளைச் செய்வது முற்கால வழமை. அத்தருணத்திலே நீர்வாழ்வனவற்றின் உலோகப் பிரதிமை-களைப் பேழையில் அடைத்துத் தடாகத்தின் அடியிற் புதைப்பது வழக்கம். இதனைக் குறித்து மகாநிர்வாண தந்திரம் மேல்வருமாறு கூறும்: "தடாக-மொன்றினைப் புதியதாக அமைத்த பின் அதிலே நாகஸ்தம்பமொன்றினையும் நீர்வாழ்வனவற்றின் உருவங்களையும் இடுதல் வேண்டும். மீன், தவளை, ஆமை, முதலை முதலான நீர்வாழ் வனவற்றின் படிமங்களைத் தடாகத்திற்கான அபிஷேகத்தினைச் செய்விப்போர் தங்கள் இயல்பிற்கு ஏற்றவகையிற் செய்வித்துக் கொள்ளுதல் வேண்டும்.... இரண்டு மீன்களினதும் இரண்டு தவளைகளினதும் உருவங்கள் தங்கத்திலே செய்யப்பட வேண்டும். இரண்டு ஆமைகளதும், இரண்டு

முதலைகளதும் உருவங்களும் இடப்பட வேண்டும். அவற்றுள் ஒவ்வொன்று செம்பினாலும், மற்றொவ்வொன்றும் தங்கத்தினாலும் அமைந்திருத்தல் வேண்டும்." Ananda K.Coomaraswamy, Bronzes from Ceylon, chiefly in the Colombo Museum, *Memoirs of the Colombo Museum* Edited by Joseph Pearson Series A.No.I, Horace Hart, Oxford, 1914; Reprinted, 1978, at the Department of Government Printing Colombo, SriLanka.

- இப்படிமங்கள் இப்பொழுது கொழும்பிலுள்ள அரும்பொருட் காட்சியகத்தில் உள்ளன.
- 8. இப்படிமத்தின் புகைப்படமொன்றைத் திருக்கேதீஸ்வரத் திருப்பணிச் சபையின் செயலாளரான இ.நமசிவாயம் அவர்களிடம் காட்டிய பொழுது, அவர் எமது ஐயங்களைப் போக்கும் முகமாக அப்படிமம் வீரபத்திரரின் கோலமாதல் வேண்டுமென்று கூறினார். தக்கனுடைய யாகத்தைக் குலைத்து, அவனுடைய தலையினைக் கொய்து, தாண்டவம் புரிகின்ற தக்கனது கோலமே இதிலே காணப்படுகின்றது என்பது அன்னாரின் கருத்தாகும். அது தற்காலிகமாக ஏற்புடையதாகும். அதிலுள்ள பிரதிமாலக்ஷணங்கள் சில பிரத்தியோகமானவை என்பதால் அவற்றைப் பற்றி நன்கு ஆராய்ந்த பின்பே இக்கருத்தினை உறுதிப்-படுத்த முடியும்.
- 9. பூவளநாயகி என்னும் பெயர் தற்காலிகமானது. எமது சொற்ப அறிவுக்கெட்டிய வரையில் மரபு வழியான சமயநெறிகளிலும் கலைச் சின்னங்களிலும் காணப்படும் சான்றுகளைக் கொண்டு இப்படிமத்திலுள்ள தெய்வத்தை அடையாளங் காணமுடியவில்லை. இலங்கையிலும் இந்தியாவிலும் உள்ள அறிஞர் சிலரிடம் இவற்றைக் காட்டிய பொழுதும் அவர்களாலும் இப்படிமத்தினைப் பற்றி உறுதியான கருத்துகளைச் சொல்ல முடியவில்லை. நாகபட்டினத்துப் பௌத்த படிமமொன்றிலே பூவளநாயகர் என்ற பெயர் அதன் பீடத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளது. எனவே பூவளநாயக(ர்) என்ற பெயர் தமிழ் வழக்கிலிருந்து மறைந்துபோன ஒன்றாகும். சோழப்பேரரசரின் காலத்தின் இறுதிக் கட்டங்களுக்குரிய பௌத்த சமயச்சார்புடைய சின்னங்களிற் பலவும் இலக்கியங்களிலுள்ள குறிப்புகளும் சைவ, வைணவ, சாக்த சம்பிரதாயங்களோடு பெரிதும் கலப்புற்ற பௌத்த மரபினையே பிரதிபலிக்கின்றன. படிமங்களும் அவற்றின் பிரதிமாலக்ஷணங்களும் அச்சேர்க்கையினைப் பிரதிபலிப்பனவாய் அமைந்துள்ளன. பூவளநாயகியின் படிமமும் அத்தகைய ஒன்றாகும்.
- 10. இதனைப் போன்ற படிமம் எதுவும் இதுவரை இலங்கையிற் காணப்படவில்லை. இதுவரை வெளியிடப்பெற்ற இந்தியப் படிமங்களிலும் இதனையொத்த உருவம் எதுவுங் காணப்படவில்லை. இது பிறதேசமொன்றிலிருந்து எடுத்துவரப்பட்ட படிமமாகலாம்.
- 11. இளங்கோவடிகளருளிச் செய்த சிலப்பதிகார மூலமும் அரும்பதவுரையும் அடியார்க்கு நல்லாருரையும் உத்தமதானபுரம் மஹாமஹோபாத்தியாயர் வே.சாமிநாதையர் எழுதிய பலவகை ஆராய்ச்சிக் குறிப்புகள் கொண்டது (744 பக்கங்கள்) தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர், நிழற்படப்பதிப்பு, 1985; வஞ்சினமாலை வரிகள் 36-46, பக். 486-7.

அநுராதபுரத்துக் கோயில்களும் படிமங்களும்

- 12. "ஒரு முலை யிழந்தாளொரு பத்தினிக் கமரர்க்கரசன் றமர்வந்தீண்டியவன் காதற் கொழுநனைக் காட்டி யவனொடெங் கட்புலங் காண விட்புலம் போய திறும்பூது போலுமஃ தறிந்தருணீயென" மேலது, பதிகம், ப. 1.
- Memoirs of the Colombo Museum Edited by Joseph Pearson Series A.NoI, Bronzes from Ceylon, chiefly in the Colombo Museum by Ananda K.Coomaraswamy, Oxford: 1914; Reprinted 1978, at the Department of Goverment Printing, SriLanka, p.12.
- 14. பத்தினியைப் பற்றி ஆனந்த குமாரசுவாமி மேல்வருமாறு கூறுவார்: 'She was subsequently canonized, and is regarded as a manifestation of Sakti; her special attributes are jewelled anklets and the mango. She is a goddess of chastity and controller of diseases such as small-pox, measles, and cattle murrain' ஜேதவனாராமத்துப் படிமங்களில் ஒன்றின் வலக்கரத்திலே சிலம்பின் தோற்றங் காணப்படுகின்றது. அதனைச் சிலர் மலர்மொட்டெனக் கொள்வர். ஆயினும், வட்டமானவோர் ஆபரணத்தின் கோலமாக அது தெரிகின்றது. அதனோரிடத்தில் வளையம் போன்றதொரு வட்டந் தெரிகின்றது. அது மலர்மொட்டுக்கன்றி ஆபரணம் ஒன்றிற்குரிய அமைப்புப் போலவே காணப்படுகின்றது.

பத்தினியைச் சக்தியின் வடிவமாகக் கொண்டனர் என்று ஆனந்த குமாரசுவாமி சொல்வது பொருத்தமானதன்று. பத்தினியை சக்திகளுள் ஒன்றாகக் கொள்ளும் மரபு பௌத்த சமயத்திலோ இந்து சமயத்திலோ இருப்பதற்கு எதுவித ஆதாரமுங் கிடையாது. அதுமட்டுமன்றிச் சைவசமயத்திலே ஒரம்சமாகப் பத்தினி வழிபாட்டை ஒப்புக்கொள் வதில்லை. சைவாலயங்களிலும் பத்தினிக்குத் தனிக்கோட்டம் அமைக்கும் வழக்கமில்லை. தம்பலகாமம் ஆதிகோணேசர் கோயிலிற் காணப்படும் வழக்கம் பிரத்தியேகமானது. அது. முற்காலங்களிலே திருகோணமலைப் பிராந்தியத்திலே கோணேஸ்வரம் பெற்றிருந்த முதன்மை யான நிலையோடு தொடர்புடையது. அப்பிராந்தியத்திலுள்ள எல்லாச் சமய வழிபாட்டு முறைகளுக்கும் அங்கீகாரமும் அரச மரியாதைகளும் வழங்கும் மரபொன்றினைப் பிரதிபலிப்பது. **பெரஹேரா** நாட்களில் எல்லாக் கோயில்களும் வைபவ ரீதியாகக் கலந்து கொள்வதுங் குறிப்பிடத்தக்கது. சிலப்பதிகாரம், **மணிமேகலை** முதலியவற்றிலே சொல்லப்படுகின்ற இந்திர விழாவானது நகரிலுள்ள எல்லாச் சமயத்தவரும், எல்லாக் கோயில்களுங் கலந்து கொள்ளுகின்ற பொதுவிழாவாகவே வர்ணிக்கப்பட்டுள்ளது.

15. "According to the Sinhalese *Rajavaliya* and current tradition, Gaja Babu (2nd Century A.D.), in the course of his successful invasion of southern India, brought away the sacred anklets from Madura and established the worship of the goddess in Ceylon, where she has remained to this day, the central figure of an elaborate and varied cult, which include the national game of *ankeliya* and the rites of fire-walking", *Memoirs of the Colombo Museum*, Series A.No.I, *Bronzes from Ceylon*, 1978, p.12.

- 16. ஆயினும் 15 ஆம் நூற்றாண்டுவரை இலங்கையின் "நான்கு காவற்றெய்வங்கள்" என்ற குழுவிற் பத்தினி சேர்த்துக் கொள்ளப்படவில்லை. 14 ஆம் நூற்றாண்டிலே, அதன் மூன்றாவது காற்பகுதியிலே, நிசங்க அழகக்கோனார் ஐயவர்த்தனக் கோட்டையினை நிர்மாணித்த பொழுது, சமன், உபுல்வன், விபீஷண(ன்), கந்தகுமார(ன்) ஆகிய காவற்றெய்வங்களான நால்வருக்கும் அங்கு கோயில்கள் அமைக்கப்பட்டதாக *நிகாயசங்கிரஹ* குறிப்பிடுகின்றது. பத்தினியைப் பற்றி இவ்விடயந் தொடர்பாக ஒன்றுங் கூறப்படவில்லை. The Nikaya Sangraha Being A History of Buddhism in India and Ceylon translated into English by C.M.Fernando. Revised and Edited by Mudaliyar W.F.Gunawardana (31 pages), Colombo: H.C.Cottle, Government Printer, 1908, p. 26.
- 17. இளங்கோவடிகளருளிச் செய்த சிலப்பதிகார மூலமும் அரும்பதவுரையும் அடியார்க்கு நல்லாருரையும் பதிப்பு.... உ.வே.சாமிநாதையர், தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர், நிழற்படப் பதிப்பு, 1985 உரைபெறு கட்டுரை.
- 18. மணிமேகலை, உ.வே.சாமிநாதையர் பதிப்பு, சென்னை கபீர் அச்சுக் கூடத்திற் பதிப்பிக்கப்பெற்றது, 1965, வஞ்சிமாநகர் புக்க காதை வரிகள் 1-12, 62-67, பக். 292-4.

VI

பொலநறுவைக் காலம் : கோயில்களும் படிமங்களும்

.

1. . 14 -

- 4

17

சோழர் காலத்துக் கோயில்கள்

தமிழகத்துக் கட்டடக்கலை வரலாற்றில் உன்னத வளர்ச்சிக் காலமாகச் சோழப்பேரரசின் காலம் விளங்குகின்றது. வடமொழியிலுந் தமிழே சிறந்தது என்று வழங்கும் வண்ணமாகவும், எத்திசையிலுந் தென்திசையே சிறந்தது என்று பாராட்டும் வண்ணமாகவும், தமிழாகரனாகிய சம்பந்தர் திருவவதாரஞ் செய்தாரென்று பெரிய புராணத்திலே சேக்கிழார் பெருமை பேசுவார். சேக்கிழாரின் காலத்திலே கலாதத்துவத்திலும் கலைச் சின்னங்களின் உருவாக்கத்திலும் பரதகண்டம் முழுவதிலும் தமிழகம் தலைசிறந்து விளங்கியது. பல்லவர்கள் அமைத்த அடித்தளத்திலே மகோன்னதமான நுண்கலை மரபொன்றைச் செம்பியன் மரபினோர் கட்டி வளர்த்தனர். தஞ்சை மாநகரிலே அருண்மொழிவர்மன் அமைப்பித்த விமானம் பூதலத்திலே, ஈடிணையற்ற அற்புதக் கோலத்துடன் பொலிந்திருப்பதைப் பார்த்த கருவூர்த்தேவர் வியப்பில் மூழ்கினார். அவர் தனது உணர்ச்சி பூர்வமான அனுபவத்தைப் பதிகமாகப் பாடினார். அதன் வரைவிலாத சிறப்பைச் சொற்களால் வர்ணிக்க முடியாது தடுமாறினார்.

முதலாம் கட்டம்

சோழப்பேரரசர் காலத்துக் கட்டட - சிற்பக் கலை வரலாறு மிகவும் பரந்தவொன்றாகும். அதன் பிரதான அம்சங்களை மிகவுஞ் சுருக்கமாகவும் சில மிக முக்கியமான உதாரணங்களுடனும் மட்டுமே இங்கு விளக்க முடியும். வனப்புமிக்க, ஒங்கியெழும், உன்னதமான விமானம்; நுண்ணிய வேலைப்பாடுகள் கொண்ட அழகிய தூண்கள்; கலையழகு பொலிந்த படிமங்கள் அமைந்துள்ள தேவகோட்டங்கள்; ஒங்கியெழும் எழுநிலைக் கோபுரம் என்பவற்றைக் கொண்ட பேரமைப்பாக நான்கு நூற்றாண்டுக் காலப்பகுதியில் தமிழகக் கோயிலமைப்பு பரிணாம வளர்ச்சி பெற்றது. இக்காலத்தை மூன்று பிரிவுகளாக வகுத்துக் கொள்ளலாம். அவற்றுள் முதலாம் பிரிவு விசயாலயன் காலம் முதல் உத்தம சோழனின் ஆட்சி முடியும் வரையான காலப்பகுதியாகும் (850-985). அக்காலத்திலே

> Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

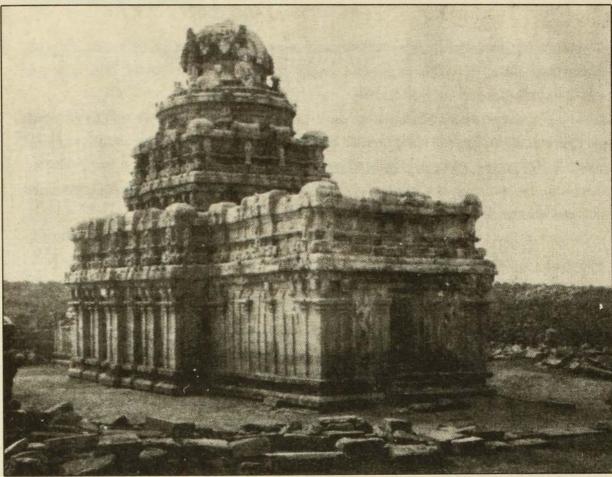
166692

நூற்றுக்கணக்கான கற்றளிகள் அமைக்கப்பட்டன. பாடல் பெற்ற தலங்கள் பலவற்றிலுள்ள கோயில்கள் கற்றளிகளாகப் புனரமைக்கப் பெற்றன. அக்காலப்பகுதியில் எழுந்த கோயில்கள் மிதமான அளவுடையவை. அவற்றின் எல்லாப் பிரதானமான பகுதிகளிலும் ஒரு தனித்துவமான கலைப் பாணிக்குரிய முன்னேற்றமான வேலைப்பாடுகள் அமைக்கப்பெற்றன. பெருந்தொகையான சிற்பிகள் கட்டட வேலைகளில் ஈடுபட்டிருந்தனர். புதுமையான சிந்தனைகளதும், அனுபவங்களினதும் பயனாகப் பாரம்பரியமான மரபுகளில் முன்னேற்றமான மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. அவற்றின் அடிப்படையிலே சிற்பசாத்திரங்களிலே புதிய அத்தியாயங்கள் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டன. கட்டட சிற்பக் கலைகளின் வளர்ச்சியானது தேக்கமடையாது ஒரு கவர்ச்சி மிக்கதான வளர்ச்சிப்பாதையை நோக்கிச் சென்றது. அதன் பயனாகப் பாரததேசத்துச் சிற்பக்கலையின் உன்னதமான அத்தியாயம் மலர்ந்தது. அந்தச் சரிதத்தின் சாராம்சங்களை இங்கு மிகவுஞ் சுருக்கமாகவே குறிப்பிட முடிகின்றது.

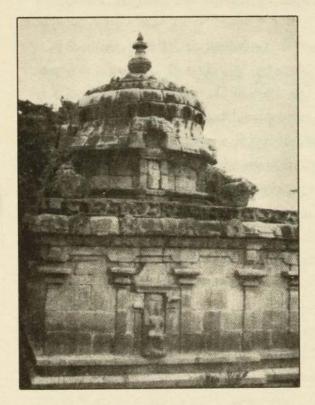
முதலாம் இராசராசன் காலம் வரையான கோயில்கள் கருவறை, விமானம், அர்த்த மண்டபம், பரிவாரதேவர் கோயில்கள் என்னும் பகுதிகளைக் கொண்டனவாகும். கருவறை வெளிப்புறத்தே சதுரமானது. அதன் சுவர்கள் மிகவும் விசாலமானவை. கருவறைக்கு முன்னால் அர்த்த மண்டபம் அமைந்திருக்கும். சில கோயில்களில் அர்த்த மண்டபம், கருவறை ஆகியவற்றுக்கு இடையில் அந்தராளம் அமைந்துள்ளது. அர்த்தமண்டபத்துக்கு முன்னால் மகாமண்டபம் இருக்கும். சிலவிடங்களிலே மண்டபங்கள் இரண்டினையும் இணைக்கும் விதமாக வேறுமொரு அந்தராளம் அமைந்திருக்கும். கீழையூரிலும் திருவையாற்றிலும் கருவறையும் அர்த்த மண்டபமும் இடைவெளியுடன் தனித்திருந்தன.

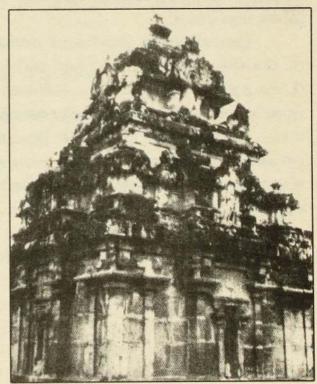
இக்காலப்பகுதியில் அமைக்கப்பட்ட கோயில்களின் விமானங்கள் ஒன்று முதல் நான்கு வரை தளங்களைக் கொண்டிருந்தன. விமானத்தின் மேற்பகுதியில் கிரீவம், சிகரம், ஸ்தூபி என்னும் அமைப்புகள் இருந்தன. சிகரங்கள் வட்டமாகவும், சதுரமாகவும், எண்கோண வடிவமாகவும் வெவ்வேறான விதங்களில் அமைக்கப்பட்டன. சப்தமாதர் தளிகள். தூங்கானை மாடக்கோயில்கள் ஆகியவற்றின் கூரைகள் வண்டிக் கூடுகள் போன்றவை. தேவகோஷ்டங்கள் மூன்று அல்லது ஐந்து என்ற விதமாக ஆலயங்களில் அமைக்கப்பட்டன. ¹ தஷிணாமூர்த்தி, பிரமன், கணபதி, தூர்க்கை ஆகியோரின் சிற்பங்கள் அவற்றில் அமைந்துள்ளன. விரலூர்க் கோயிலிற் பிரமனுக்குப் பதிலாக பிஷாடனரும் திருக்கட்டளைக் கோயிலிலே தஷிணாமூர்த்திக்குப் பதிலாக திரிபுராந்தகரும் உள்ளனர். வேறுசில கோயில்களில் அர்த்தநாரீஸ்வரர், அரிகரர், லிங்கோத்பவர், அருணாசலேஸ்வரர், சப்பிரமணியர் ஆகிய தேவருங் காணப்படுகின்றனர்.

வெளிப்புறச் சுவரின் மேலமைந்த கபோதங்கள் கூடுகள், கொடிக்கருக்கு, வட்டங்கள் என்பவற்றால் அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றின் கீழே பூதகண வரிசையும் மேலே யாளி வரிசையும் உள்ளன. கும்பகோணம், புள்ளமங்கை, திருக்கண்டியூர், திருநாகேசுவரம் முதலிய கோயில்களில் அரைத்தூண்களும்

விஜயாலய சோழீஸ்வரம் - நார்த்தா மலை (சோழர் கலைப்பாணி)

சுப்பிரமணியர் கோயில் . திருக்கட்டளைச் - கண்ணனூர் சுந்தரேசுவரர் கோயில் (சோழர் கலைப்பாணி2)ed by Noolaham Foundation(சோழர் கலைப்பாணி2) noolaham.org | aavanaham.org தேவகோஷ்டங்களுக்கு அடியிற் சிற்பவரிகளும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும், இக்காலத்திலே மூலத்தானத்தைச் சுற்றி எட்டுப் பரிவார தேவர் கோயில்கள் மதிலோடு சேர்த்துக் கட்டப்பட்டன.

இக்கால கட்டத்திற்குரிய கட்டடக்கலையின் பிரதான அம்சங்களை நார்த்தாமலையிலுள்ள விஜயாலய சோழேஸ்வரம், கண்ணனூர் சுப்பிரமணியர் கோயில், திருக்கட்டளை சுந்தரேஸ்வரர் கோயில், சீநிவாசநல்லூர் குரங்கநாதர் கோயில், புள்ளமங்கை பிரம்மபுரீஸ்வரர் கோயில், கோனேரிராசபுரம் முதலியன பிரதிபலிக்கின்றன.²

விஜயாலய சோழிஸ்வரம்

விஜயாலய சோழீஸ்வரத்தில் இறையகம், அர்த்த மண்டபம் என்பன பிரதான அம்சங்களாக அமைந்துள்ளன. ஒங்கார வடிவமான கருவறை 29 அடி சதுரமான அமைப்பாகும். அதன் நான்கு மூலைகளிலுந் தூண்கள் அமைந்துள்ளன. அதன் நடுவில் உருண்டை வடிவமான இலிங்கம் பிரதிட்டை செய்யப் பெற்றுள்ளது. இறையகத்தின் மேலே முத்தள விமானம் கம்பீரமான தோற்றத்துடன் காணப்படுகின்றது. இரு தளங்களின் முகப்புகளிற் கூடங்கள், சாலைகள், வனப்பு மிகுந்த சிற்பங்களையுடைய நாசிகைகள் என்பன உள்ளன. அவற்றின் மேலமைந்த தளம் கருவறையைப் போன்று வட்டமான அமைப்பினைக் கொண்டுள்ளது. அதன் மேற்பாகமான கிரீவத்திலே தேவகோஷ்டங்களும் விமான தேவதைகளும் உள்ளன. அவற்றுள் வீணாதர தக்ஷிணாமூர்த்தி, உமாசகிதர் ஆகியவை சிதைவறாத நிலையிற் காணப்படுகின்றன.³

இறையகத்தின் வெளிப்புறச் சுவர்களில் தேவகோஷ்டங்கள் அமைக்கப்-படவில்லை. ஆயினும், அச்சுவர்களில் அரைத் தூண்கள் அலங்காரமான கோலத்திலே உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றின் போதிகைகள் நடுவிலே பட்டையாகவும் இரு புறங்களிலுஞ் சுருண்டு வருவனவாகவும் உள்ளன.

அர்த்த மண்டப வாயிலின் இருபுறங்களிலும் 5 அடி உயரமான துவார-பாலகரின் உருவங்கள் உள்ளன. சடாமகுடம், பத்திரகுண்டலம், கடிசூத்திரம், உதரபந்தம், உபவீதம், கைவளையம் ஆகிய ஆபரணங்கள் அவற்றிலே தெரிகின்றன. ஒரு கையிலே கதையும் மற்றக் கையிலே வியப்புக் குறியும் அமைந்துள்ளன.

கோயிலின் உட்பிரகாரத்தில் எட்டுப் பரிவாரதேவர் கோயில்கள் அமைந்திருந்தன.

கண்ணனூர் சுப்பிரமணியர் கோயில்

புதுக்கோட்டை நகரிலிருந்து தென்மேற்கிலே 17 மைல் தூரத்திலுள்ள கண்ணனூர் என்னும் இடத்தில் அமைந்திருக்கும் இக்கோயில் கருவறை, அர்த்த மண்டபம், மண்டபம் என்னும் பகுதிகளைக் கொண்டுள்ளது. சந்நிதானம் கிழக்கு நோக்கியது. கோயில் 49 அடி நீளங் கொண்டது. அதன் கருவறை 12 அடிச் சதுரமாகும். 4

இறையகத்தின் வெளிப்புறச் சுவர்களில் அரைத்தூண்கள் அமைந்-திருக்கின்றன. அவை திருக்கட்டளை சுந்தரேசுவரர் கோயிலிலுள்ளவற்றைப் போன்றவை. அவற்றிலே கால், கலசம், கும்பம், பலகை என்ற உறுப்புகள் அமைந்துள்ளன. கருவறையின் வெளிப்புறத்திலே தேவகோஷ்டங்கள் காணப்படு-கின்றன.

கொடுங்கைக்குக் கீழே பூதகண வரிசையும், அதன் மேல் யாளிவரிசையும் உள்ளன. அதற்கு மேலுள்ள பிரஸ்தரத்தில் நான்கு மூலைகளிலும், யானை வடிவங்கள் அமைக்கப்பெற்றுள்ளன. கிரீவத்தின் நாற்புறங்களிலும் கூடுகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட தேவகோஷ்டங்கள் உள்ளன. அதன் மேல் வட்டமான சிகரமும், அதன் உச்சியில் உருண்டை வடிவமான ஸ்தூபியும் உள்ளன.

மூலவரின் திருமேனி 3½ அடி உயரமும், 1½ அடி அகலமும் ½ அடி கனமும் உடையது. தலையிலே கரண்ட மகுடமும் மார்பிலே சன்னவீரமும் அணிகளாக அமைந்துள்ளன. மேல் இரண்டு கைகளிலுஞ் சக்தியும் அக்ஷமாலையும் உள்ளன. கீழ் வலக்கரம் அபயகரமானது. கீழ் இடக்கரம் துடை மீது தொங்கும் நிலையில் உள்ளது.

திருக்கட்டளைச் சுந்தரேசுவரர் கோயில்

புதுக்கோட்டைக்குக் கிழக்கே நான்கு மைல் தூரத்திலுள்ள சுந்தரேசுவரம் 15 ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்ட காலத்திலே கற்குறிச்சி என்னும் பெயரால் வழங்கியது. அதனைத் திருக்கற்றளி - ஈஸ்வரம் என்று சாசனங்கள் குறிப்பிடுகின்றன. இக்கோயிலின் கருவறையும் அர்த்த மண்டபமும் ஆதித்த சோழன் காலத்துத் திருப்பணிகளாகும்.

இக்கோயிலின் கருவறை வெளிப்புறத்திலே 12 அடிச் சதுரமாகும். உட்புறத்தில் அது 6 அடிச் சதுரமாகும். வெளிப்புறச் சுவர்களில் அரைத்தூண்கள் உள்ளன. அவற்றின் போதிகை கோணவடிவமானது. கொடுங்கைகளில் மனிதத் தலைகளின் உருவங்கள் அடங்கிய கூடுகள் உள்ளன. அவற்றின் மேலே யாளி வரிசை காணப்படுகின்றது. தேவகோஷ்டங்களிலே தெற்கிலே திரிபுராந்தகரும், மேற்கே இலிங்கோத்பவரும், வடக்கே பிரமனும் அமைந்துள்ளனர். கோயிலின் இரண்டாவது தளத்தின் முகப்பிலே சாலை, கூடம் என்ற உறுப்புகள் உள்ளன. இவற்றின் நடுவில் விமான தேவதைகளின் படிமங்கள் உள்ளன. தென்சாலையின் நடுவிற் பிகூரடனரும், மேற்கிலே திருமாலும், வடக்கிலே பிரமனும் உள்ளனர். இரண்டாந் தளச் சுவரின் மேல் மற்றுமொரு கொடுங்கையும், யாளி வரிசையும் உள்ளன. பிரஸ் தரத்தின் நான்கு புறங்களிலும் நந்தி உருவங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. கிரீவம், சிகரம், ஸ்தூபி ஆகியவை சதுரமானவை. கிரீவத்தின் கோஷ்டங்களிலே, தெற்கிலே த**க்ஷிணாமூர்த்தியும், மேற்கில் வராகமூர்த்தியும்,** வடக்கிற் பிரமனும், கிழக்கில் இந்திரனும் காணப்படுகின்றனர்.

மூலஸ்தானத்தின் சுற்றுப்புறங்களிற் சூரியன், சப்தமாதர்கள், கணபதி, முருகன், ஜேஷ்டாதேவி, சந்திரன், சண்டேசுவரர், வைரவர் ஆகியோரின் கோயில்கள் அமைந்துள்ளன.

இக்காலப்பகுதிக்குரிய பிரதானமான கோயில்களிற் கொடும்பாளூர்மூவர் கோயிலும் ஒன்றாகும். மூன்று விமானங்கள் ஒரே வரிசையில் அமைந்துள்ளமையால் அது மூவர் கோயில் என்னும் பெயரால் வழங்கியது. அவற்றைச் சிற்றரசனாகிய பூதி விக்கிரமகேசரி தன் பெயராலும் தன் தேவியர் இருவரது பெயர்களாலும் ஒரே வரிசையில் ஒரே மாதிரியாக அமைப்பித்தான். அவை சுந்தர சோழனின் காலத்துக் கற்றளிகளாகும். காளாமுக சைவர்களின் பெரிய மடாலயமொன்று அதனைச் சோந்திருந்தது. மல்லிகார்ஜுனர் என்பவர் அதன் மடாதிபதியாக விளங்கினார்.⁷

விமானங்கள் ஒவ்வொன்றினதும் அடிப்பாகம் 21 அடிச்சதுரமாகும். அவை மேற்கு நோக்கிய சந்நிதானங்களாக அமைக்கப்பட்டிருந்தன. அவற்றுக்கிடையில் 10 அடி இடைவெளி உள்ளது. ஒவ்வொன்றுக்கும் முன்னால் 18 அடிச் சதுரமான அர்த்த மண்டபம் அமைந்திருந்தது. அவற்றுக்கு மேற்கே, 8 அடி தூரத்தில் 91 அடி நீளமும் 41 அடி அகலமுங் கொண்ட மகாமண்டபம் இருந்தது. அதற்கு மேற்கில், 2 அடி இடைவெளிக்கு முன்னால் மகாமண்டபத்தின் மத்திய நிலையத்துக்கு எதிராக 11 அடிச் சதுரமான நந்தி மண்டபம் அமைந்திருந்தது. அதற்கு முன்னால் அமைந்திருந்த கொடிமரம், பலிபீடம் ஆகியவற்றின் அடையாளங்கள் உள்ளன. "அதிஷ்டானத்தில் உபபீடம், பத்மம் குமுதம் என்ற படைகளையும், கோடியில் திறந்த வாயையுடைய மகரங்களோடு கூடிய யாளிவரிசை (யை) யும் காணலாம்."[®]

பிரதான தளிகளைச் சுற்றி அமைப்பில் அவற்றை போன்றனவும், வெவ்வேறு அளவுகளில் அமைக்கப்பட்டனவுமான 15 பரிவாரதேவர் கோட்டங்கள் இருந்தன. அவற்றுள் நான்கு கோட்டங்கள் கோபுரவாசலின் ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் இவ்விரண்டு என்ற வண்ணமாய் இருந்தன. தெற்கிலே நான்கு தளிகளும், வடக்கிலே நான்கு தளிகளும், மதிற் சுவரோடு ஒட்டிக் காணப்பட்டன. மூன்று தளிகள் கிழக்கு மதிலைச் சார்ந்து காணப்பட்டன.

மூன்று பிரதான கோயில்களும் பத்மகோசங்களாய் அமைந்தவை. அதிஷ்டானத்தில் உபபீடம், பத்மம், குமுதம் என்ற படைகளையும், கோடியில் திறந்த வாயையுடைய மகரங்களோடு கூடிய யாளி வரிசையையுங் காணலாம்.

"மூன்று வெளிச் சுவர்களிலும் தேவகோஷ்டங்கள் உள்ளன. ஒவ்வொரு தேவகோஷ்டத்தையும் அரைத்தூண்களும் முழுத்தூண்களும் மேலே மகர தோரணமும் அலங்கரிக்கின்றன. தூண்களின் முக்கிய பகுதிகளான கால், கலசம்,

சோழர் காலத்துக் கோயில்கள்

பத்மம், கும்பம், பலகை, போதிகை என்பன சிறப்பாய் அமைந்துள்ளன. கொடுங்கையின் அடியில் பூதவரிசையும் மேலே இரு கோடிகளிலும் மகரங்களோடு கூடிய யாளி வரிசையும் உள்ளன. கொடுங்கையில் இரட்டைக் கூடுகளும் நுனிப்பகுதியில் வட்டங்களும் திகழ்கின்றன.¹⁰

இவ்விருதளக் கற்றளியின் இரண்டாவது தளத்தில் சாலைகளையும் கூடங்களையும் காணலாம். சாலையின் நடுவில் நேர்த்தியான சிலைகள் உள்ளன. இரண்டாம் தளத்துச் சுவர்மீது கூடுகளால்அலங்கரிக்கப்பட்ட கொடுங்கையும் அதன்மேல் யாளி வரிசையும் உள்ளன."

கிரீவமும் சிகரமும் சதுரவடிவமானவை. கிரீவத்தின் அடித்தளத்தில் நான்கு கோடியிலும் ரிஷபங்கள் காணப்படுகின்றன. மத்தியில் விமான தேவதை-களோடு கூடிய கோஷ்டங்கள் உள்ளன. கோஷ்டங்களின் மீது சிங்கத்தலையால் அலங்கரிக்கப்பட்ட கூடுகள் காணப்படுகின்றன. சிகரம் நடுவில் பிதுங்கியும் கீழே உள்ளடங்கியும் உள்ளது. இதன் கோடியில் கொடிக்கருக்குகள் உள்ளன. பத்மபட்டியல் மீது சதுரமான ஸ்தூபி உள்ளது. இம்மூவர் கோயில் சிகரம் மாமல்லபுரத்தில் உள்ள துர்க்கை ரதத்தின் சிகரத்தை ஒத்திருக்கின்றது. நடுத்தளி விமானத்தின் கிழக்குப் பக்கத்தில் கருவறையில் அர்த்த நாரீசுவரரும், இரண்டாம் தளத்தில் சிவனும் பார்வதியும் கிரீவத்தில் இந்திரனும் காணப்படுகின்றனர். வடக்குப்புறத்தில் கருவறையில் நின்ற திருக்கோலத்திலுள்ள சிவபெருமானையும் இரண்டாம் தளத்திலும் கிரீவத்திலும் இருந்த திருக்கோலச் சிவபெருமானையும் காணலாம்.¹²

தெற்குப் புறத்திலே, இரண்டாம் தளத்தில் தட்சிணாமூர்த்தியும் மூன்றாம் தளத்தில் வீணாதர தட்சிணாமூர்த்தியும் காட்சியளிக்கின்றனர். கிரீவத்தின் மேற்குப் புறத்திலே சிவனின் ஆலிங்கன வடிவம் உள்ளது.

["]தென் தளி விமானத்தின் கிழக்குப்புறக் கருவறைச் சுவரில் கங்காதரரும், இரண்டாம் தளத்தில் காலாரி மூர்த்தியும் கிரீவத்தில் அந்தகாசுரவத மூர்த்தியும் காட்சியளிக்கின்றனர். வடக்குப் புறத்தில் நின்ற திருக்கோலத்திலுள்ள சிவபெருமானும் இரண்டாம் தளத்தில் சங்கரநாராயணரும் காணப்படுகின்றனர். கிரீவத்தின் வடபுறத்திலும் மேற்குப்புறத்திலும் இப்போது சிலைகள் காணப்பட-வில்லை."³

இரண்டாம் கட்டம் – பெருவிமானங்கள்

முதலாம் இராசராசனின் ஆட்சிக்காலம் முதல் (985-1016) அதிராசேந்-திரனுடைய காலம் வரையுள்ள காலப்பகுதி சோழர் கலைப்பாணியின் வளர்ச்சியின் இரண்டாவது காலகட்டமாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. இக்காலப்பகுதியில் முன்பு போல அநேகமான கற்றளிகள் அமைக்கப்பெற்றன. அவைபொதுவாக முற்காலத்துக் கோயில்களிலும் சற்றுப் பெரியனவாக விளங்கின. இக்காலப்பகுதியிற் சோழராதிக்கம் உன்னத நிலையிலே காணப்பட்டது. சோழரின் இராச்சியம் பேரரசாகியது. அயல் இராச்சியங்களான பாண்டி நாடு, சேரநாடு, ஈழம், கங்கபாடி, நுளம் பபாடி முதலியவற்றைக் கைப்பற்றிச் சோழர் அவற்றை தங்கள் இராச்சியத்தோடு இணைத்துக் கொண்டனர். அது வலிமை மிக்க பேரரசாக விளங்கியது. தென்னாசியாவின் பிரதானமான வர்த்தக மையமாக விளங்கிய பகுதி முழுவதும் சோழர் வசமாகியது. தென்னிந்தியாவிலுள்ளவர்கள், இராசராசன் காலம் முதலாகச் சோழ மன்னனைச் சக்கரவர்த்தியென்று குறிப்பிடத் தொடங்கினார்கள். கர் நாடகத் திலே சோழமன் னன் அமைத்த கோயிலைத் தேவாலயச் சக்கரவர்த்தியென்று குறிப்பிட்டார்கள். இக்கால கட்டத்திலே தென்னிந்தியக் கட்டடக் கலை வளர்ச்சியில் ஏற்பட்ட முன்னேற்றம் எத்தகையது என்பதை அந்த வர்ணனை மூலமாகப் புரிந்து கொள்ளலாம்.

இக்கால கட்டத்து வளர்ச்சிகளை விளக்குவதற்குத் திருவாலீஸ்வரம், தஞ்சைப் பெருங்கோயில், கங்கைகொண்ட சோழ-ஈஸ்வரம் ஆகிய மூன்றையுமே இங்கு உதாரணங்களாகக் கொண்டு வர்ணிக்க முடியும்.

திருவாலீஸ்வரம்

இராசராசனது காலத்துக் கோயிலான பிரம்மதேசத்தில் அமைந்துள்ள திருவாலீஸ்வரம் அதிற் காணப்படும் வனப்பு மிக்க உன்னதமான சிற்பங்களின் காரணமாக மிகுந்த முக்கியத்துவத்தைப் பெறுகின்றது. அதன் சில பகுதிகள் புதுமையான முறையிலும் மிக நுட்பமாகவும் அமைந்துள்ளன. கர்ப்பக்கிருகம் சதுரமானது. அதிஷ்டானத்திலுள்ள யாளி வரிசையில் யாளியின் உருவங்கள் முழுமையாகவும் கம்பீரமான கோலத்திலுங் காணப்படுகின்றன. கொடுங்கையின் கீழமைந்த பூதகண வரிசையும் புதுமையான வகையில் அமைந்துள்ளது. நானாவிதமான நாட்டியக் கோலங்களிலும் வேறுவிதமான கோலங்களிலும் மனித உருவங்கள் இங்கு அமைந்துள்ளன. சிலர் சிங்கமுகங்களுடனும் வேறுசிலர் குரங்கு முகங்களுடனும் காணப்படுகின்றனர். உருவங்களின் பேளைவயிறும் ஆனந்தக் களிப்பினாலே ஆடிப்பாடி ஆர்ப்பரிக்கும் கோலமும் கவர் ச்சிமிக்கவை. கொடுங்கைகளிலே அழகுவாய்ந்த சிங்கமுகக் கூடுகள் அமைந்துள்ளன. அவற்றினிடையே வளைந்த கொடிகளும் அவற்றின் இலைகளும் மிகவுஞ் செம்மையாகச் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளன.

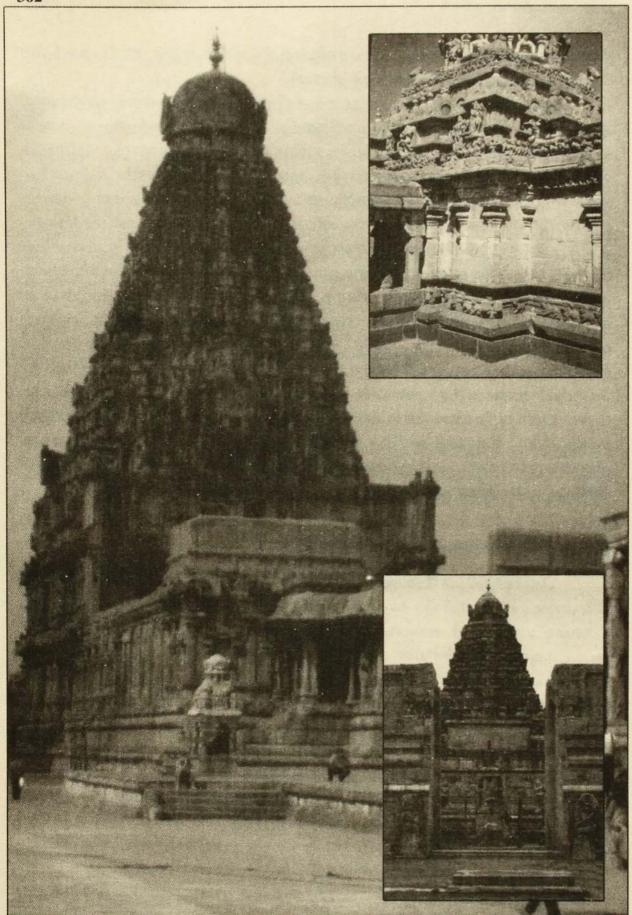
விமானத் தின் முதலாவது தளத்திலுள்ள சிற்பங்கள் அவற்றின் பிரதிமாலக்ஷணங்களின் காரணமாக மிகுந்த முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. தெற்கிலே நடுவில் நடராசரும், இடப்பக்கத்தில் விருஷபாரூடர், கங்காதரர் ஆகியோரும், வலப்பக்கத்திலே வீரபத்திரர், உமாதேவியார் ஆகியோரும் அமர்ந்துள்ளனர், மேற்கிலே விஷ்ணு, பிரமன் ஆகியோரின் பக்கங்களிலும் நடுவிலே இலிங்கோத்பவரும் காணப்படுகின்றனர். அவர்களின் இடப்புறத்தில் காலாரிமூர்த்தி, கிராதாமூர்த்தி என்போரும், வலப்பக்கத்தில் யோகதக்ஷிணாமூர்த்தி, உமாசகிதர் என்போரும் உள்ளனர். வடக்கிலே நடுவில் கஜாரிமூர்த்தியும், வலது பக்கத்தில் சண்டேசானுக்கிரகமூர்த்தி, சுகாசனமூர்த்தி ஆகியோரும், இடப்பக்கத்தில் சோமாஸ்கந்தரும் வேறொருவரும் உள்ளனர்.

விமானத்தின் இரண்டாவது தளத்திலுள்ள சிற்பவேலைப் பாடுகளும், அலங்காரச் சிற்பங்களும் காப்பக்கிருகத்தின் வெளிப்புறத்திலுள்ளவற்றைப் போன்றவை. அதிலே பூதகணவரியும் யாளிவரியும் அமைந்துள்ளமை குறிப்பிடத் தகுந்தது. அதன் மேற்புறத்து நான்கு மூலைகளிலும் அளவிற் பெரியனவும் கவர்ச்சியான வடிவழகு பொருந்தியனவுமாகிய நான்கு நந்திகள் அமைந்-துள்ளன.எண்கோணமான பீடத்திலே கீரீவம் அமைந்துள்ளது. அதன் தெற்கிலும், மேற்கிலும் வியாக்கியான தக்ஷிணாமூர்த்தி, யோகநரசிங்கர் ஆகியோரின் உருவங்கள் உள்ளன. வடக்கிற் பிரமனும், கிழக்கில் இந்திரனும் உள்ளனர். மிகவும் அலங்காரத் தோற்றங்கொண்ட சிகரத்திலே பகாபத்மமும் பட்டிகையும் தூபியும் உள்ளன. அர்த்தமண்டபமும் விமானமும் ஒரே காலத்தவை, மகாமண்டபம் சற்று காலத்தாற் பிற்பட்டது. அது முதலாம் இராசேந்திர சோழனுடைய காலத்துக்குரியதாகலாம். திருவடி உத்தரகைலாசம், திருமழவாடி வைத்தியநாதா கோயில், தாதாபுரத்து ாஸ்வரம், விண்ணகரம் ஆகிய இரட்டைத் தளிகள், பொலநறுவையிலுள்ள வானவன்மாதேவீஸ்வரம் ஆகியவை இராசராசனது கோயில்களிற் காலத்துக் குறிப்பிடத்தக்கவை. ஆயினும் அவை சிற்பக்கலையினைப் பொறுத்தவரையிலே திருவாலீஸ்வரத்தின் உன்னதமான வனப்பினைக் கொண்டிருக்கவில்லை.

தஞ்சைப் பெருவுடையார் கோயில்

தென்னிந்தியக் கோயிலின் உன்னதமான வளர்ச்சிக் கட்டத்தை தஞ்சைப் பெருவுடையார் கோயிலிற் காணலாம். இந்தியக் கோயில்களில் மிகப்பெரியதும், மிகவும் உயரமானதும், கலைவனப்பில் நிகரற்றதுமான அப்பெருங்கோயில் இந்தியக் கட்டடக்கலை வளர்ச்சியின் சிகரமாய் விளங்குகின்றது. ஒன்றன்முன் ஒன்றாக ஒரேநிரையில் அமைந்துள்ள விமானம், அர்த்தமண்டபம், மகாமண்டபம், நந்திமண்டபம் ஆகியனவும் அவற்றின் விசாலமான வளாகமும் மதில்கள் சூழ்ந்த 500 அடி நீளமும் 250 அடி அகலமுங் கொண்ட பிரகாரத்தினுள் அமைந்துள்ளன. பிரகாரச் சுவர்களின் உட்புறத்தே எல்லாப் பக்கங்களிலும் சுற்றாலையொன்று அமைந்திருக்கின்றது. அதிலே நூற்றுக்கணக்கான தூண்கள் வரிசையாக அமைந்திள்ளன. பரிவார தேவர் கோயில்களை இணைக்கும் பான்மையிற் சுற்றாலை அமைக்கப்பட்டது. ஆலயத்தின் முகப்பிலே இரண்டு கோபுரவாயில்கள் உள்ளன. அவற்றுள் முன்புறமாக உள்ளது இரண்டாம் பிரகாரத்தின் நுழைவாயிலாக அமைந் திருந்தது. ஆனால் அப்பிரகாரத்தின் மதில்கள் இடிந்து அழிந்துவிட்டன.

தஞ்சையிலே கோயிலின் பிரதான பகுதியாக விளங்குவது வானத்து முகில்கள் தோயும் வண்ணமாக ஒங்கியெழும் அற்புதக் கோலமான விமானமாகும். அது சிற்ப**நா**ல்களில் க**ஜப்பிருஷ்டம்** என்று சொல்லப்படும் தூங்கானைமாடம்

தஞ்சைப் பெரும் கோயில் வலது மேல்: துவிதள விமானம், திருவாலீஸ்வரம் சிவன் கோயில் வலது கீழ்: கங்கை கொண்ட சோழபுரம்

Di**(Barring Hogenso Foundrissi)** noolahan Org | aavanaham.org என்னும் வகையைச் சேர்ந்ததாகும். அது 216 அடி உயரங் கொண்டது. பதினான்கு தளங்களால் அமைந்தது. விமானத்தின் பகுதிகளின் மிகவும் பொருத்தமான அளவுப் பிரமாணங்களும், மிகவும் செம்மையான வேலைப்பாடுகளும் அதன் ஈடிணையிலாத வனப்புக்கு ஏதுவாயுள்ளன. 82 அடி சதுரமான அதன் தளம் 50 அடி உயரங் கொண்டது. அதன் சுவர்கள் எதுவிதமான வளைவுமின்றி நேராக நிமிர்ந்த தோற்றங் கொண்டவை. அதற்கு மேல் 13 நாற்சதுரமான தளங்களுடன் உள்நோக்கிய சரிவு கொண்டவை. அதற்கு மேல் 13 நாற்சதுரமான தளங்களுடன் உள்நோக்கிய சரிவு கொண்டு விமானம் அமைந்துள்ளது. உச்சித் தளத்தின் நீளம் அடித்தளத்தின் நீளத்தின் மூன்றிலொரு அளவுடைதாகும். நேராக நிமிர்ந்த அடித்தளத்தைக் கொடுங்கை இருவேறு பகுதிகளாகப் பிரிக்கின்றது. கொடுங்கையின் கீழும் மேலும் அமைந்துள்ள சுவர்களிலே தேவகோஷ்டங்களும், அரைத்தூண்களும், அலங்கார வேலைப்பாடுகளும் மிகுந்த வனப்புடன் அமைந்துள்ளன.

காப்பக்கிருகம் உட்புறத்தில் 45 அடிச் சதுரமாகும். அதனைச் சுற்றி 9 அடி அகலமான திருச்சுற்றாலை உள்ளது. அதன் சுவர்களிற் சமகாலத்து ஒவியங்கள் இருந்தன, நாயக்கர் காலத்தில் அவற்றுக்கு மேலே புதிய சித்திரங்களை வரைந்து பழைய ஒவியங்களை மறைத்துவிட்டனர். கருவறையின் நடுவிலே இராஜராஜ ஈசுவரமுடையார் என்ற பிரமாண்டமான இலிங்கம் இருந்தது. இறையகத்து முன்னால் அந்தராளம் அமைந்திருக்கின்றது. அதனை அடைவதற்குத் தெற்கிலும் வடக்கிலும் படிக்கட்டுகள் உள்ளன. அந்தராளத்தின் இரு பக்கங்களில் 8 தூண்கள் இரண்டு வரிசைகளில் அமைந்துள்ளன. இறையகத்து வாயிற்புறத்தே அளவிற் பெரியதான துவாரபாலகரின் உருவங்கள் அடங்கிய கோஷ்டங்கள் உள்ளன. இறையகத்தைப் போல அர்த்த மண்டபமும் இருதள அமைப்பாகும். அந்தராளமும் அர்த்த மண்டபமும் ஒரு பொதுவான அதிஷ்டானத்தில் உள்ளன. அவற்றின் தேவகோஷ்டங்களும் அரைத்தாண்களும் ஒரே மாதிரியானவை. மகாமண்டபத்தின் நடுவிலே தூண்வரிசை-களும் ஒரங்களிற் சாலைகளும் உள்ளன. மகா மண்டபத்துக்கு முன்னால், சிறிது தூரத்தில் நந்தி மண்டபம் உள்ளது.¹⁵ ஆதியான நந்தி பழுதடைந்து விட்டதால், அதனை நீக்கிவிட்டு, நாயக்கர் காலத்திலே மிகவும் வனப்பு மிக்க ஒரு நந்தியின் உருவத்தை அமைத்துள்ளனர்.

கோயில் வளாகத்திலே வேறு மூன்று சந்நிதானங்கள் பிற்காலத்தில் அமைக்கப்பட்டன. வடக்குப் பக்கத்தில் அமைந்திருக்கும் அம்மன் கோயில் பாண்டியர் காலத்துத் திருப்பணியாகும். மேற்கிலுள்ள சுப்பிரமணிய சுவாமி கோயில் நாயக்கர் காலத்தில் அமைக்கப்பட்டது. பிள்ளையார் கோயில் மராட்டியர் காலத்துக்குரியது. அவற்றின் வேலைப்பாடுகளும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை.

இராசராசனின் ஆட்சியின் முடிவிலே அவனாலும், அவனது தேவியராலும், அமைச்சர், சேனாபதியர் முதலானோராலும் பெருமளவிலான தானங்கள் கோயிலுக்கு வழங்கப்பட்டன. நித்திய நைமித்திய கருமங்களுக்கும் ஆலய சேவைகளுக்கும் அறக்கட்டளைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. தெய்வங்களினதும் நாயன்மார்களினதும் உலோகப்படிமங்கள் அநேகமானவை ஸ்தாபிக்கப்பட்டன. நன்கொடைகள் பல ஊர்களின் சபையாரிடம் ஒப்படைக்கப்பெற்றன. கோயில் வளாகத்திலே காவல்புரிவதற்கும் அணுக்கர், வேளைக்காறர் போன்ற படையினர் நியமிக்கப்பட்டனர்.

கங்கைகொண்ட சோழபுரம்

முதலாம் இராசராசனின் மகனாகிய மதுராந்தகன் என்னும் இராசேந்திர சோழனின் அரசியற் கோட்பாடுகளைப் பிரதிபலிக்கும் வண்ணமாகக் கங்கை கொண்ட சோழபுரம் சோழரின் புதியவொரு தலைநகராக அமைக்கப்பட்டது. வட இந்தியா மீது திக்குவிசையஞ் செய்தமையின் விளைவாகக் கங்கைகொண்ட சோழன் என்னும் பெரும் புகழுக்குரிய அலங்கார நாமம் அவனுக்குரியதாகியது. மதுராந்தகனின் இணையிலாத புகழினைப் பரத கண்டத்தவருக்கு உணர்த்தும் வண்ணமாக அவனால் அமைக்கப்பெற்ற நகரம் கங்கைகொண்ட சோழபுரம் என்னும் பெயரைப் பெற்றது. அங்கு அவனால் அமைக்கப்பெற்ற கங்கைகொண்ட சோழேஸ்வரம் அளவிற் பெரியதாகவும் கலைவனப்பு மிக்கதாகவும் விளங்கியது.

தஞ்சைப் பெருங்கோயிலை மாதிரியாகக் கொண்டு அமைக்கப்பெற்ற கங்கைகொண்ட சோழேஸ்வரம், தமிழகத்துக் கட்டடக்கலையின் மகோன்னதமான படைப்புகளில் ஒன்றாகும். கோயில் வளாகம் 567 அடி நீளமும் 318 அடி அகலமுங் கொண்ட சுற்றளவினை உடையதாகும். வளாகத்தினுள் ஆலயத்தைச் சுற்றி வடகைலாசம், தென்கைலாசம், சண்டேசுவரர் கோயில், மகிஷாசுரமர்த்தனியின் கோட்டம் என்னுங் கோயில்களும்; பலிபீடம், நந்திபீடம், அலங்கார மண்டபம் என்பனவும் அமைந்திருந்தன. கோயில் வளாகத்தின் கிழக்குப் பகுதியிற் கோபுரவாசல் அமைந்திருந்தது.

கர்ப்பக்கிருகம், அர்த்த மண்டபம், மகாமண்டபம் ஆகிய பிரதான பகுதிகள் ஒரு பொதுவான, பிரமாண்டமான அதிஷ்டானத்தின் மேல் அமைந்துள்ளன. அதன் மகத்தான உபபீடத்தின் அடிப்பகுதி நிலத்தின் கீழ் மறைந்துள்ளது. உபபீடம், அதிஷ்டானம் ஆகியவற்றுக்கிடையில் ஓர் ஒடுக்கமான மேடை காணப்படுகின்றது. பத்மம், குமுதம், வரிமானம் என்னும் வேலைப்பாடுகள் அதிஷ்டானத்தில் உள்ளன. உபபீடமானது 340 அடி நீளமும், 100 அடி அகலமுங் கொண்டது. கர்ப்பக்கிருகம், மகாமண்டபம் ஆகியன முறையே 100 அடியும் 175 அடியும் நீளங் கொண்டவை.

ஓங்கி எழுந்த விமானம் கோயிலின் சிறப்பு மிகுந்த பகுதியாகும். கர்ப்பக் கிருகச் சுவர்கள் 35 அடி உயரமானவை. சுற்றி வரும் உத்திரம் ஒன்றினாற் சுவர்கள் மேல் கீழாக இரு பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. அவை ஒவ்வொன்றிலும் அகலப்பாட்டில் ஐந்து பாகங்கள் காணப்படுகின்றன. அவற்றுள் நடுவிலுள்ள பாகமே மிகப் பரந்தது. கரையோரமாக உள்ள இரண்டுஞ் சதுரமானவை. இடையிலுள்ள இரண்டு பாகங்களும் நாற்சதுர வடிவமானவை. சிவாகமங்களிலும் புராணங்களிலும் போற்றப்படும் 50 தெய்வீகக் கோலங்கள் இச்சுவர்களில் மிகச் சிறப்புடன் அமைந்து காணப்படுகின்றன. அவற்றோடு அலங்கார வேலைப்பாடுகளும், கூடு, கும்பபஞ்சரம், சிங்கமுகம் முதலானவையுஞ் செம்மையாக உருவாக்கப் பெற்றுள்ளன. காப்பக்கிருகச் சுவர்களில் அமைந்த சிற்பங்களில் நடராஜர், சண்டேசானுக்கிரக மூர்த்தி, சரஸ்வதி ஆகியோரின் படிமங்கள் மிகுந்த வனப்புடையவை.

கர்ப்பக்கிருகச் சுவர்களின் அடித்தளத்தில் வடக்கிலே காலாந்தகர், துர்க்கை, பிரமா, வைரவர், காமாந்தகர் ஆகியோரின் உருவங்களும், மேற்கிலே கங்காதரர், இலிங்கோத்பவர், மகாவிஷ்ணு, சுப்பிரமணியர், அனுக்கிரக விஷ்ணு மூர்த்தி ஆகியோரின் உருவங்களும் அமைந்துள்ளன. தெற்கிலே கணபதி, அர்த்தநாரி, தக்ஷிணாமூர்த்தி, ஹரிஹரர், நடராஜர் ஆகியோரின் படிமங்கள் உள்ளன.

கர்ப்பக்கிருகத்து மேற்றளச் சுவர்களில் வடக்கிலே கௌரிபிரசாதர், சோமன், பிரமன், ஈசானர், பூவராகர், சுப்பிரமணியர் முதலியோரின் படிமங்கள் உள்ளன. பிகூரடனர், திரிமூர்த்தி, வருணன், விஷ்ணு, இலிங்கோத்பவர், பிரமன், வாயு முதலியோரின் வடிவங்கள் மேற்கில் உள்ளன. தெற்கிலே காலாந்தகர், யமன், தக்ஷிணாமூர்த்தி, நிருத்தி முதலியோரின் உருவங்கள் உள்ளன.

கங்கைகொண்ட சோழேஸ்வரத்தின் விமானம் ஒன்பது தளங்களால் அமைந்தது; அது 160 அடி உயரங்கொண்டது. மேலுள்ள தளம் ஒவ்வொன்றும் அதன் கீழமைந்ததைக் காட்டிலும் சுற்றளவிற் சிறியது. தஞ்சைப் பெருவுடையார் கோயில் விமானத்திலுள்ள தளங்களின் நாற்பக்கங்களும் நேராக அமைந்திருக்கையில் இங்குள்ள தளங்கள் நான்கு பக்கங்களிலும் வில்வளைவான கோலத்தில் உள்ளன. அதன் காரணமாக விமானம் கல்யாணத் தோற்றத்துடன் காட்சியளிக்கின்றது. சதுர வடிவிலும் நாற்சதுர வடிவிலும் அமைந்த மாடங்கள் தளங்களை அலங்கரிக்கின்றன. ஒவ்வொரு பக்கத்திலும், நடுவிலும் அதன் அருகிலும் அமைந்த மாடங்கள் மூலைகளிலுள்ள கூடங்களைக் காட்டிலும் முன்னோக்கி நீண்ட வண்ணமாயுள்ளன.

கிரீவத்தின் நான்கு பக்கங்களிலுந் தேவகோஷ்டங்கள் வழமை போல் அமைந்திருக்கின்றன. அதன் கீழமைந்த சதுரமான பீடத்தில் நான்கு நந்திகளின் உருவங்கள் உள்ளன. தேவகோஷ்டங்களின் மேலே சிங்கமுக வடிவங்கள் தோரணங்களின் சிகரமாய் உள்ளன. அவற்றின் மேலே பதுமபட்டிகை அமைந்துள்ளது. அதன் மேற் பொன்முலாம் பூசிய தூபியின் உச்சி, தாமரை மொட்டுப் போலத் தெரிகின்றது. அதிலே உடையார் பாளையத்துப் பாளையக்காரரான நல்லக்கதோழ உடையாரின் பெயர் எழுதப்பட்டுள்ளது.

இறையகம், மகாமண்டபம் ஆகியவற்றின் நடுவில் அர்த்த மண்டபம் அமைந்திருக்கின்றது. படிக்கட்டுகள் மூலமாக அதனை அடையும் வழிகள் வடக்கிலுந் தெற்கிலும் உள்ளன. படிக்கட்டுகள் இரு கட்டங்களில் உள்ளன. முதலாவது கட்டத்துப் படிகள் உபபீடத்தின் மட்டம் வரை அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இரண்டாவது கட்டத்துப் படிகள் அதிஷ்டானத்தின் மட்டம் வரை உயர்ந்துள்ளன. பிரமாண்டமான துவாரபாலகரின் உருவங்கள் வாசலின் இரு பக்கங்களிலுங் காணப்படுகின்றன. மண்டபத் தூண்கள் வேலைப்பாடின்றிச் சதுரமாகவுங் கனதியாகவும் உள்ளன. புராணக் கதைகளை விளக்குஞ் சிற்பங்கள் அர்த்த மண்டபத்தின் கிழக்குச் சுவரிலே சித்திரிக்கப் பெற்றுள்ளன. அவற்றுளொன்று மகேஸ்வரன் இராவணனின் கர்வத்தினை அடக்கும் பான்மையைக் காட்சிப்படுத்தும் வகையில் உள்ளது. சிவனை அர்ச்சிப்பதற்கு வேண்டிய 1008 தாமரை மலர்களில் ஒன்று குறைவாக இருப்பதைக் கண்டு திருமால் தனது கண்களில் ஒன்றைப் பறிப்பதையும், அதனைக் கண்ட சிவபெருமான் பெருமாளுக்கு அனுக்கிரகம் பண்ணுவதையும் மற்றொரு சிற்பம் உணர் த் துகின் றது. வேறொன் று பார் வதி கல்யாணம் பற்றியதாக அமைந்திருக்கின்றது. சடங்கினை நடத்தும் புரோகிதராகப் பிரமாவும் கன்யாதானஞ் செய்பவராகத் திருமாலுங் காணப்படுகின்றனர். கிராதார்ச்சுனர், மார்க்கண்டேயர், சண்டேஸ்வரர் ஆகியோரின் கதைகளை விளக்குஞ் சிற்பங்களும் உள்ளன.

மகாமண்டபமும் அதன் முன்பாகவுள்ள மணிமண்டபமும் அவற்றோடு அதிஷ்டானம், இறையகம் ஆகிய அமைப்புகளும் ஒரு பொதுவான பீடத்தில் அமைந்துள்ளன. மகாமண்டபத்தின் மேற்பாகமும், அதன் சுவர்களும் இடிந்து வீழ்ந்துவிட்டன. அது புனரமைக்கப்பெற்ற காலத்தில் அதன் சுவர்கள் குறைந்த உயரத்துடன் அமைக்கப்பெற்றன. அதன் மேற்குப் புறத்தில் மட்டுமே பழைய சுவரின் பகுதிகள் உள்ளன. அதிலுள்ள தூண்களும் பக்கச் சுவர்களும் கூரையும் பிற்காலத்திலே புதிதாக அமைக்கப்பட்டவை. மகாமண்டபம், மணிமண்டபம் ஆகியவற்றைச் சென்றடைவதற்கான வழி படிக்கட்டுகளினால் அமைந்துள்ளது.

மகாமண்டபத்தின் வடகிழக்கு மூலையிற் சௌரபீடம் அமைந்திருக்கின்றது. அது, சதுரமான பீடமொன்றில் அமைந்துள்ள தாமரை மலரின் வடிவமானது. அமைப்பிலே கட்டடம் இருதள தளி போன்றுள்ளது. மேலுள்ள தளத்தில் எண்திசைகளையும் நோக்கிய கோலத்தில் எட்டுக் கிரகங்களினதும் மூர்த்தங்கள் உள்ளன. அடித்தளம் ஏழு குதிரைகள் பூட்டிய இரதம் போன்று அமைந்துள்ளது. குதிரைகள் ஏழும் வாரமொன்றிலுள்ள ஏழு நாட்களையுங் குறிக்கும். சக்கரங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் அமைந்த தாமரை இதழ் போன்ற 12 சட்டங்களும் பன்னிரு மாதங்களையுங் குறிக்கும். புவனம் சூரிய மண்டலமாய் அமைந்திருப்பதையும், காலசக்கரமானது சூரியனை ஆதாரமாகக் கொண்டு நாள், வாரம், மாதம் என்ற வகையில் வரிசைக் கிரமமாகச் சுழன்று செல்வதையும் அற்புதமான வகையிலே சௌரபீடத்தில் உருவகப்படுத்தியுள்ளனர்.

கர்ப்பக்கிருகத்தின் இருபக்கங்களிலும் வடகைலாசம், தென்கைலாசம் என்னுஞ் சிவாலயங்கள் அமைந்திருந்தன. முதலாம் இராசராசனதும், இராசேந்திரனதும் காலங்களில் இத்தகைய கோயில்கள் திருவையாற்றிலும் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. வடகைலாசத்திற்கர்ப்பக்கிருகம், அர்த்த மண்டபம் என்னும் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. வடகைலாசத்திற்கர்ப்பக்கிருகம், அர்த்த மண்டபம் என்னும் அமைப்புகள் உள்ளன. துவிதள விமானத்திலே கிரீவம், ரேகாசிகரம், ஸ்தூபி ஆகிய அம்சங்கள் காணப்படுகின்றன. கர்ப்பக்கிருகத்தின் சுவர் களிலுள் ள தேவகோஷ்டங்களிலே, தெற்கிலும், மேற்கிலும், வடக்கிலும் முறையே தக்ஷீணாமூர்த்தி, இலிங்கோத்பவர், பிரமன் ஆகியோரின் பிரதிமைகள் உள்ளன.

சோழர் காலத்துக் கோயில்கள்

வடகைலாசத்து அர்த்த மண்டபத்துச் சுவர்களின் கூடுகளில் வடக்கிலே கௌரிபிரசாதர், துர்க்கை, அர்த்தநாரி, வைரவர், ஆகியோரின் வடிவங்களும், தெற்கிலே நடராசர், பிக்ஷாடனர், சுப்பிரமணியர் என்போரின் பிரதிமைகளும் மிகுந்த வனப்புடன் அமைக்கப்பெற்றுள்ளன. காலப்போக்கிலே வடகைலாசத்தைத் திருக்காமக் கோட்டமாக மாற்றிவிட்டனர். தென்கைலாசத்து மகாமண்டபம் காலப்போக்கில் இடிந்து வீழ்ந்துவிட்டது. தென்கைலாசத்தின் கர்ப்பக்கிருகத்துச் சுவர்களிலும் அர்த்த மண்டபத்திலும் உள்ள சிற்பங்கள் யாவும் வடகைலாசத்திற் போலவே காணப்படும்.

சிங்கக்கேணியின் சமீபத்தில் அமைந்துள்ள மகிஷாசுரமர்த்தனியின் கோயில் பிற்காலத்தில் அமைக்கப்பட்டவொன்றாகும். அதிலுள்ள மகிஷாசுர-மர்த்தனியின் படிமம் சாளுக்கியர் கலைப்பாணியில் அமைந்துள்ளது.

கங்கைகொண்ட சோழேஸ்வரத்தில் ஆதியான வெண்கலப் படிமங்களிற் சில இன்றும் உள்ளன. சோமாஸ்கந்தர், கார்த்திகேயர், யோகேஸ்வரி, துர்க்கை, அதிகாரநந்தி, ரிஷபவாகனர் என்போரின் படிமங்கள் அவற்றுட் குறிப்பிடத்தக்கவை. சோமாஸ்கந்தர் படிமத்திலுள்ள உமாமகேஸ்வரரின் உருவங்கள் அளவில் மிகப் பெரியவை. சோழர் காலத்து வெண்கலப்படிமங்களுள் அவை மிகப் பெரியவை. பத்மபீடத்தில் அமைந்த கார்த்திகேயரின் வடிவம் 107 சென்றிமீற்றர் உயரங் கொண்டதாகும். இறையகத்தின் அருகிலுள்ள யோகேஸ்வரியின் கோலம் குமுண் சிரிப்புடன் பொலிந்த வனப்புமிகு தோற்றமாகும். சமபங்க நிலையிலுள்ள துர்க்கையின் கரங்கள் நான்கினுள் மேலுள்ளவை சங்கு, சக்கரங்களை ஏந்திய நிலையில் உள்ளன. கீழ்க்கரங்கள் வரத கடி-அவலம்பித முத்திரைகளில் உள்ளன. கோயில் வளாகத்தினுட் கற்சிற்பங்களும் பல காணப்படுகின்றன. வடக்கு

வாசலுக்குச் சமீபமான மேடையொன்றில் இலிங்கோத்பவர், பிஷாடனர், கணபதி, சுப்பிரமணியர், உமாதேவியார் வீரபத்திரர், பிரமன், துர்க்கை, சந்திரசேகரர், ரிஷபாந்திகர், வீணாதரர் போன்ற மூர்த்தங்களின் சிற்பங்கள் காணப்படுகின்றன. தென்கைலாசத்தின் அருகில் அர்த்தநாரீசுவரர், கஜலக்ஷ்மி, சூரியன் முதலியோரின் சிற்பங்கள் நிலத்திற் புதைந்து காணப்படுகின்றன. மகாவிஷ்ணு, றீதேவி ஆகியோரின் படிமங்கள் சிங்கக் கேணியின் அருகில் உள்ளன.

மூன்றாம் கட்டம் – விமானக்கோயில்களிற் கோபுரங்கள்

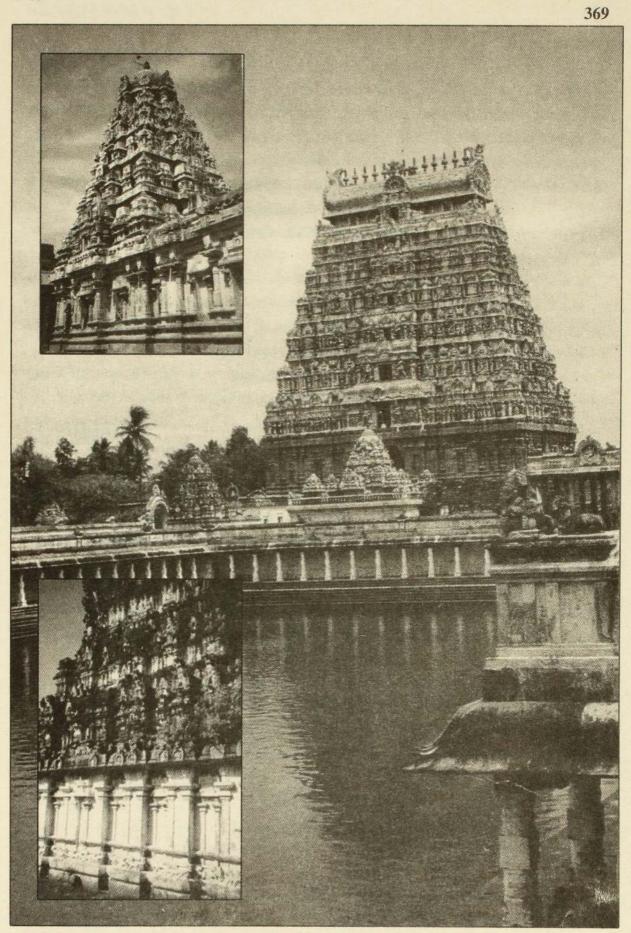
முதலாம் குலோத்துங்கன் (1070-1122) காலம் முதலாக மூன்றாம் இராசேந்திரன் (1246-78) ஆட்சி முடியும் வரையுள்ள காலப்பகுதி சோழர் கலைப்பாணியின் இறுதிக் கட்டமாகும். இக்காலப் பகுதியிற் கட்டடக் கலையின் வளர்ச்சியில் மேலும் பல முன்னேற்றங்கள் ஏற்பட்டன. கோயில் அமைப்பிலே விசாலமாகி விரிவடைந்தது. தில்லைச் சிதம்பரம் இக்காலத்து மன்னர்களின் திருப்பணிகளின் பயனாக முன்னிருந்ததைக் காட்டிலும் ஆறுமடங்கு பெரிதாக விசாலமடைந்தது. தென்னிந்தியக்கோயில்களில் மிகவும் பெரியதாக அது வளர்ச்சி பெற்றது.

தில்லைச் சிதம்பரம்

நூற்றுக்கால் மண்டபம், ஆயிரங்கால் மண்டபம், திருக்காமக்கோட்டம், திருச்சுற்றாலைகள், கோபுரம் என்ற பல புதிய அமைப்புகள் சிதம்பரத்திலும் வேறு சில தலங்களிலும் அரசர்களாலும் பிரதானிகள் பலராலும் அமைக்கப்பெற்றன. விக்கிரமசோழன் தில்லையிலே திருத்தேர்க்கோயிலைச் செம்பொன் வேய்ந்து, தன்பெயரால் வழங்கும் மாளிகையினையும் திருவீதியினையும் அமைத்தான். இதனை அவனுடைய மெய்க்கீரத்தி மேல்வருமாறு வர்ணிக்கின்றது:

> 'தன்குல நாயகன் தாண்டவம் பயிலுக் செம்பொன்னம்பலம்சூழ் திருமா ளிகையும் கோபர வாசல் கூடசா லைகளும் உலகு வலங்கொண் டொளி விளங்கு நேமிக் குலவரை உதைய குன்றமொடு நீன்றெனப் பசும்பொன் வேய்ந்த பலிவளர் பீடமும் விசும்பொளி தழைப்ப இமையவர் களிப்பப் பெரிய திருநாள் பெரும்பெயர் விழாவெனும் உயர் பூரட்டாதி உத்திரட்டாதியில் அம்பல நிறைந்த அற்புதக் கூத்தர் இம்பர் வாழ ஏழுந்தருளுவதற்குத் திருத்தேர்க் கோயில் செம்பொன் வேய்ந்து பருந்திரண் முத்தின் பயில்வடம் பரப்பி நீறைமணி மாளிகை நெடுந்திரு வீதிதன் திருவளர் பெயராற் செய்து சமைத் தருளி பைம்பொற் குழித்த பரிகல முதலாச் செம்பொற் கற்பகத்தொடு பரச் சீன்னமும் அளவிலாதன வொளிபொ வமைத்துப் பத்தா மாண்டில் சித்திரைத் திங்கள் அத்தம் பெற்ற ஆதிவா ரத்துத் கிருவளர் மகியின் கிரையோகசிப் பக்கக்கு இன்ன பலவும் இனிது சமைத்தருள^{, 17}

"தனது முன்னோர்களின் குலதெய்வமான நடராசப் பெருமான் பள்ளி கொண்டுள்ள பேரம்பலத்திலே அமைந்துள்ள கோபுர வாசலும் அதிலுள்ள கூடங்கள், சாலைகள் ஆகிய யாவும் கதிரவனின் கிரணங்களினால் ஒளிபெற்று விளங்கும் உதயகிரி போலப் பிரகாசிக்கும் வண்ணமாக விக்கிரம சோழன் பொன் வேய்ந்தான். அவ்வாறான கோலத்தைப் பலிபீடமும் பெற்றது. திருத்தேர்க் கோயிலையும் அவன்

தில்லைச் சிதம்பரம் இடது மேல்: திரிபுவனம், இடது கீழ்: இராஜராஜேஸ்வரம் (சோழர் கலைப்பாணி) Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org பொன் வேய்ந்தான். தனது திரு நக்ஷத்திரமான பூரட்டாதி - உத்திரட்டாதியில் தில்லைப்பெருமான் மகிழும் வண்ணமாக தேர்த்திருவிழா நடைபெறுவதற்கு ஏற்பாடு செய்தான். அத்தேரினை முத்து வடங்களினால் அலங்காரஞ் செய்தான். தன் பெயரால் வழங்கும் வண்ணமாக அழகிய மண்டபங்களையும் திருவீதிகளையும் அவன் அமைப்பித்தான். அழகிய வேலைப்பாடுகளுடன் கூடிய அளவிலாத அலங்காரச் சிற்பங்களையும் அமைப்பித்து அவனது பத்தாம் ஆண்டிலே, சித்திரை மாதத்து வளர்பிறையிற் பதின்மூன்றாம் நாளன்று, அத்த நக்ஷத்திரம் கூடிய மங்களவோரையிலே, இத்திருப்பணிகள் யாவும் நிறைவுபெற்றதன் அடையாளமாகப் பெருவிழா எடுத்தனர்."¹⁸

சிதம்பரத்திலுள்ள திருச்சுற்று மாளிகையின் சுவர்கள் முதலாங் குலோத்-துங்கன், விக்கிரம சோழன் ஆகியோரின் காலங்களில் அமைக்கப்பெற்றன. அதன் பகுதிகள் குலோத்துங்க சோழன் திருமாளிகை, விக்கிரமசோழன் திருமாளிகை என்னும் பெயர்களால் வழங்கியமை கவனித்தற்குரியது.

தில்லையிலே முன்பு, சயதரனின் சேனாதிபதியான நரலோகவீரன் செய்த திருப்பணிகள் சாசனச் செய்யுள்களிற் போற்றப்படுகின்றன. அவன் பொன்னம்பலம், பேரம்பலம் ஆகியவற்றைப் பொன் வேய்ந்தான். கிழக்கிலுள்ள கடலின் தீர்த்தத்துறைக்குப் போகும் வழி அவனால் அமைக்கப்பட்டது. அதன் விழா மண்டபமும், குளமும் அமைக்கப்பட்டன. இரண்டு கோபுரங்களுடன் அமைந்த நரலோகவீரன் திருமாளிகை அவனுடைய திருப்பணியென்று சொல்லப்படுகின்றது. பசுபதியும் தேவியும் வீற்றிருக்கும் நூற்றுக்கால் மண்டபமும், திருக்காமக்கோட்டமும் அதன் கோபுரவா சலும் திருச்சுற்று மாளிகையும் கற்றளிகளாக நரலோகவீரனால் அமைக்கப்பெற்றன.

"கோயில் முன் ஏழ்நிலை கொண்டதோர் கோபுரவாயில் வகுத்தபிரான்" என்று இரண்டாம் குலோத்துங்கனை அவைக்களப் புலவராகிய ஒட்டக்கூத்தர் சிறப்பித்துப் பாடுவார். மேலும், அவர் அவனை இராசராச சோழனுலாவில் மேல்வருமாறு புகழ்ந்து பாடுகின்றார் :

> 'சேய பெரிய தீருக்குலத்து – நாயகன் சிற்றம்பலமும் தீருப்பெரும் பேரம்பலமும் மற்றும் பலபல மண்டபமும் – சுற்றிய மாளிகையும் பீடிகையும் மாடமும் கோபுரமும் தீருக்காமக் கோட்டமும் அக்கோயில் வாயில் தீருச்சுற்று மாளிகையும் தாயசெம் பொன்னிற் குயிற்றி'

முன்பு அமைக்கப்பெற்ற கட்டடங்கள் பலவற்றைக் குலோத்துங்கன் பொன் வேய்ந்தான் என்ற செய்தி இதனால் உணரப்படுகின்றது. சிதம்பரத்திலுள்ள "கீழைக்கோபுரம், வடக்குக் கோபுரம் என்பவற்றின் தலைவாயில்களும், திருக்காமக் கோட்டம் என்ற சிவகாமி அம்மன் கோயிலும், அக்கோயிலின் திருச்சுற்று மாளிகையும் இக்குலோத்துங்கன் காலத்திலேயே கட்டப்பட்டன. இம்மன்னனுடைய அமைச்சரான சேக்கிழார் பெருமான் பாடிய **திருத்தொண்டர் புராணம்** எனப்படும் **பெரிய புராணம்** தில்லை ஆயிரங்கால் மண்டபத்தில் அரசன் முன்னிலையில் அரங்கேற்றப்பட்டது."²¹ **பெரிய புராணம்** "ஐயிரு நூறுகால் மணிமண்டபம்" என்பதிலே அரங்கேற்றப்பட்ட-தென்று 14 ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவரான உமாபதி சிவாச்சாரியார் சேக்கிழார் சுவாமிகள் புராணத்திலே குறிப்பிடுகின்றார்.²²

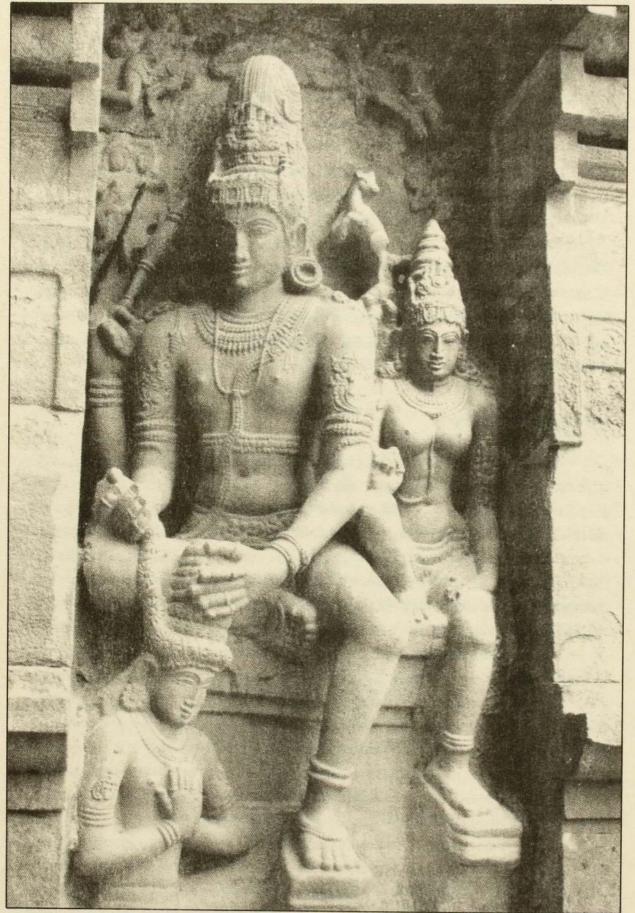
திருக்காமக்கோட்டம், நூற்றுக்கால் மண்டபம், ஆயிரக்கால் மண்டபம், எழுநிலைக் கோபுரம், திருச்சுற்று மாளிகை என்பன தென்னிந்தியக் கோயி-லமைப்பிலே பிரதானமான புதிய அம்சங்களாக, இக்காலப் பகுதியில் வளர்ச்சி பெற்றமையினை சிதம்பரம் கோயிலை அடிப்படையாகக் கொண்டு இதுவரை கவனித் தோம். இப்போது இக்காலப்பகுதியிலே புதிதாக அமைக்கப்பட்டனவாகிய ஐராவதேசுவரம், கம்பஹரேசுவரம் என்னுங் கோயில்களின் அம்சங்களைச் சுருக்கமாக விவரித்தல் அவசியமாகின்றது.

இராஜராஜேஸ்வரம்

இரண்டாம் இராசராசன் (1146 - 1173) இராசராசபுரத்தில் அமைப்பித்த ஐராவதேஸ்வரம் என வழங்கும் இராஜராஜ - ஈஸ்வரம் பிற்காலச் சோழரின் திருப்பணிகளிற் தலைசிறந்து விளங்கும் கற்றளியாகும். இக்கோயில் கர்ப்பக்கிருகம், அர்த்த மண்டபம், மகாமண்டபம், இராச கம்பீரன் திருமண்டபம் என்னும் பகுதிகளைக் கொண்டுள்ளது. அதிஷ்டானப் படையிற் சைவ நாயன்மாரின் கதைகளின் அம்சங்கள் சிற்பங்களாக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றின் கீழ் அவர்களின் பெயர்கள் எழுதப் பெற்றுள்ளன. சிற்பங்களிலுள்ள நாயன்மாரின் வரிசை சுந்தரரின் திருத்தொண்டத் தொகையில் உள்ளவாறு போல அமைந்துள்ளது.

"இக்கோயிலின் விமானம் ஐந்து தளங்களை உடையது. மேலே வட்டமான கிரீவமும் சிகரமும் உள்ளன. முதலிரண்டு தளங்களும் அர்த்த மண்டபமும் முகப்பில் பஞ்சரங்களால் அணி செய்யப்பட்டுள்ளன. அக்ர மண்டபத்தின் தூண்கள் வீற்றிருக்கும் சிங்கங்களின் தலைமீது அமைந்துள்ளன. அவை அகலமான பலகைகளையும் போதிகைகளையும் கொண்டவை. மூன்று பக்கங்களிலும் தூண்களின் மீது உத்திரங்களும் அவற்றின் மீது கைப்பிடிச் சுவர்களும் சுவர்கள் மீது இடபச் சிலைகளும் காணப்படுகின்றன. அக்ர மண்டபத்தின் வடக்கே உள்ள அம்மன் கோயில் மூன்றாம் குலோத்துங்கன் காலத்தது ஆகலாம்."²³

விமானம் தஞ்சை, கங்கைகொண்ட சோழபுரம் ஆகியவற்றிலுள்ள விமானங்களைப் போன்றது. ஆயினும், அவற்றிலும் அளவிற் சிறியது. கோயில் வளாகம் உயர்ந்த மதில்கள் சூழ்ந்த பிராகாரத்தினுள் அமைந்துள்ளது. பிராகாரத்தோடு இணைந்த திருச்சுற்று மாளிகை அமைந்துள்ளது. அதன் சுவர்களில் 108 சிலைகள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. வெளிக்கோபுரம் தனிச் சிறப்புடையது. இதன்

சண்டேசானுக்கிரக மூர்த்தி - கங்கை கொண்ட சோழபுரம் (சோழர் கலைப்பாணி)

> Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

தலைவாயிலைச் சுற்றி புறச் சுவர்களில் கோஷ்டங்கள் உள்ளன. சிலைகளிற் பெயர்கள் பொறிக்கப்பட்டிருக்கும் அம்சத்தில் இக்கோபுரம் தில்லை மூன்றாம் திருச்சுற்று மாளிகையிலுள்ள மேலைக் கோபுரத்தை ஒத்திருக்கின்றது.

"வட புறத் தில் ஆதி சண்டேசுவரர், கங்காதேவி, தும்புரு நாரதர், வைஸ்ரவணன், சந்திரன், மகாசாஸ்தா, நாகராஜா, வாயு என்ற 8 பெயர்களும் **மேற்புறத்தில்** ... தேவி, ருத்திராணி. வைஷ்ணவி, பிராமி, வருணன், நந்திதேவர், பெரிய தேவர், சாந்தயாதீத சக்தி, சாந்திதேவி, வித்யாசக்தி, பிரதிஷ்டா சக்தி, நிவர்த்தி சக்தி என்ற 12 பெயர்களும் **தென்புறத்தில்** தட்ச பிரஜாபதி, யமுனாதேவி, இரதி, காமதேவன் என்ற 4 பெயர்களும், கீழ்ப்புறத்தில் அக்கினி தேவர், அகத்திய தேவர், றூதேவி, தூர்க்காதேவி, தேவேந்திரன், பத்மநிதி, சூரியதேவர், சுப்பிரமணிய தேவர், கேஷத்திர பாலர், சரசுவதி, விச்வசர்மா, ஈசானதேவர் ஆகிய 12 பெயர்களும் என 36 பெயர்கள் காணப்படுகின்றன."²⁴

ஐராவதேசுவரத்திலுள்ள தூண்கள் நுட்பமான வேலைப்பாடுகளுடன் அமைந்தவை. அங்குள்ள சிற்பங்கள் மிகுந்த வனப்புடையவை. அதன் காரணமாக அது தனிச்சிறப்பான கலைவனப்புடன் பொலிந்து விளங்குகின்றது.

திரிபுவனம் கோயில்

மூன்றாங் குலோத்துங்கன் (1178 - 1216) பாண்டியரை வென்று மதுரையில் வீராபிஷேகம் பெற்று, வெற்றிவிழாக் கொண்டாடிய சமயத்திலே **திரிபுவனவீரதேவன்** என்னுஞ் சிறப்புப் பெயரைப் பெற்றான். பழையாறை, கும்பகோணம் ஆகியவற்றுக்கு இடையில் அவனால் அமைக்கப்பெற்ற பெருங் கோயில் திரிபுவனவீர - ஈஸ்வரம் என்னும் பெயரைப் பெற்றது. ஆனால் இப்பொழுது அது கம்பஹரேஸ்வரம் என்று சொல்லப்படுகின்றது. அக்கோயில் அமைந்துள்ள ஊர் திரிபுவனம் என்ற பெயரால் வழங்கி வருகின்றது.

இக்கோயில் இரண்டு கோபுரங்களையும் இரண்டு பிராகாரங்களையுங் கொண்டுள்ளது. கர்ப்பக்கிருகம், அர்த்த மண்டபம், அந்தராளம், மகாமண்டபம், முக மண்டபம் ஆகியன பிரதான கோயிலின் பகுதிகளாகும். கர்ப்பக்கிருகம் உள்ளே 3.81 மீற்றர் சதுரமாகும்; வெளியே அது 18.29 மீற்றர் அளவுடைய சதுரமாகும். கர்ப்பக்கிருகத்தின் சுவர்கள் 35 அடி உயரமானவை. அதன் மேல் அமைந்துள்ள ஆறுதள விமானம் 91 அடி (27.70 மீற்றர்) உயரங் கொண்டது. நிலமட்டத்திலிருந்து தூபியின் நுனிவரைக் கோயிலின் உயரம் 126 அடியாகும். (38.40 மீற்றர்).

தஞ்சைப் பெருவுடையார் கோயிலைப் போன்று திரிபுவனத்துக் கோயிலும் மிக உயரமான உபபீடத்தில் அமைந்துள்ளது. அதனாற் கட்டடம் மிகுந்த கவர்ச்சியான வடிவத்தையும் அலங்காரத் தோற்றத்தையும் பெற்றுள்ளது. உபானம், பத்மதளம், வியாளமாலம், கண்டம் முதலிய அம்சங்களும், அவற்றின் மேலே கொடுங்கையும் நாட்டியக் கோலமான சிற்பங்களும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அதிஷ்டானத்தில் மூன்றுதள உபானம், பத்மதளம், குமுதம், கண்டம், கபோதம், வியாளமாலம், வேதிகை என்னும் அம்சங்கள் காணப்படுகின்றன. குமுதப்படையிலே தாமரைப் பூவின் இதழ்கள் போன்ற வடிவங்கள் நிமிர்ந்த வடிவிலுங் கவிழ்த்த கோலத்திலுங் கீழும் மேலுமாக அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இராமாயணக் கதையினை விளக்கும் சிறிய சிற்பங்கள் வரிசையாகத் தளத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

கர்ப்பக்கிருகத்தின் சுவர்களிலே, முன்புறமாக நீட்டி அமைக்கப்பெற்ற கட்டடத் தொகுதிகளிலே தேவகோட்டங்கள் உள்ளன. அவற்றிலே தெற்கிலே தக்ஷிணாமூர்த்தியும், மேற்கில் இலிங்கோத்பவரும், வடக்கிற் பிரமனும் அமைந்-துள்ளனர். சுவர்ப்பாகம் ஒவ்வொன்றிலும் சதுரமான பீடமும், எண்கோண வடிவமான தண்டும், கண்டம், கும்பம், குமுதம் முதலிய அம்சங்கள் பொருந்திய தூண்களின் அமைப்புகள் காணப்படும். தேவகோட்டங்களின் பக்கங்களில் அரைத்தூண்கள் அமைந்துள்ளன. அர்த்த மண்டபத்தின் தெற்குப் பக்கத்திலே கணேசரின் படிமமும், வடக்குப் புறத்திலுள்ள தேவகோட்டத்திலே ஷட்புய துர்க்கையின் உருவமும் உள்ளன.

கர்ப்பக்கிருகம், திருக்காமக்கோட்டம், சண்டேசுவரர் சந்நிதி, சரபாமூர்த்தி கோயில் ஆகியவை முதலாம் பிராகாரத்திலுள்ளன. வடக்குப் பக்கத்திற் சிறிய தேவகோட்டங்கள் உள்ளன. வசந்த மண்டபம், நந்தி மண்டபம், பலிபீடம், துவஜஸ்தம்பம் ஆகியன இரண்டாம் பிராகாரத்தில் உள்ளன.

திருக்காமக் கோட்டம் அலங்கார வேலைப்பாடுகள் மிகுந்த பீடமொன்றில் அமைந்திருக்கின்றது. அதன் இறையகம் சதுர வடிவமானது. விமானத்தின் கிரீவமுஞ் சிகரமும் வட்டமானவை. முன்னால் அர்த்த மண்டபம், மகாமண்டபம் என்னும் அமைப்புகள் உள்ளன. அவை யாவும் ஒரு பொதுவான அதிஷ்டானத்தில் அமைக்கப்பெற்றுள்ளன. அதில் உபானம், பத்மம், ஐகதி, திரிபட்டகுமுதம் என்னும் படைகள் உள்ளன. இறையகச் சுவர்கள் மூன்றில் இச்சாசக்தி, ஞானாசக்தி, கிரியாசக்தி என்போரின் படிமங்கள் உள்ளன.

சரபாமூர்த்திக்குத் தனிக்கோயில் அமைந்துள்ளமை திருபுவனம் கோயிலின் தனிச்சிறப்பாகும். சரபாமூர்த்தியின் வழிபாடு சோழர் காலத்தின் பிற்பகுதியிலே செல்வாக்குப் பெற்றது. அங்குள்ள சரபாமூர்த்தியின் வெண்கலப் படிமம் காமிகாகமத்திலே சொல்லப்பட்டவாறு அமைக்கப்படவில்லை.²⁵

அடிக்குறிப்புகளும் விளக்கவுரைகளும்

- 1. S.R. பாலசுப்பிரமணியம், சோழர் கலைப்பாணி, ப. 119.
- 2. மேலது, பக். 49 52.
- 3. மேலது, பக். 43 44.
- 4. மேலது, பக். 50 51.
- 5. மேலது, பக். 51.
- 6. மேலது, பக். 52-53.
- 7. K.A.Nilakanta Sastri, A History of South India, pp. 465-6.
- 8. S.R. பாலசுப்பிரமணியம், ப. 94.
- 9. மேலது.
- 10. மேலது.
- 11. மேலது, பக். 94 95.
- 12. மேலது.
- 13. மேலது.
- 14. K.A.Nilakanta Sastri, A History of South India, p. 467.
- 15. மேலது, பக். 468-9.
- 16. இந்துக்கலைக் களஞ்சியம் பகுதி III, பிரதம பதிப்பாசிரியர் சி.பத்மநாதன், வெளியீடு : இந்து சமய, கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம், கொழும்பு, 1996, பக்.19-26.
- தி.வை. சதாசிவ பண்டாரத்தார், பிற்காலச் சோழர் வரலாறு, அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், 1974, ப. 641.
- 18. S.R. பாலசுப்பிரமணியம், சோழர் கலைப்பாணி, ப. 141.
- 19. மேலது, ப. 143.
- 20. மேலது, ப.159.
- 21. மேலது, ப.160.
- 22. மேலது.
- 23. மேலது, ப.166.
- 24. மேலது.
- 25. இந்துக் கலைக் களஞ்சியம் பகுதி III : பிரதம பதிப்பாசிரியர் சி.பத்மநாதன், இந்துசமய, கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம், கொழும்பு, 1996, பக்.138-145.

18

பொலந்றுவைக் கோயில்கள்

அநுராதபுர காலத்தின் பிற்பகுதியிற் பொலநறுவை ஒரு பிரதான நகரமாக வளர்ச்சி பெற்றது. ஏழாம் நூற்றாண்டு முதலாக அது ஒரு படைத்தளமாக அமைந்திருந்தது. அதன் காரணமாக அதற்குக் கந்தவுறுநுவர என்னும் பெயர் உரியதாகியது. மூன்றாம் அக்கிரபோதியின் காலம் (628) முதலாக அரசர் சிலர் அங்கு மாளிகைகளையும், பௌத்தப் பள்ளிகளையும், வைத்தியசாலைகளையும் அமைத்தனர். அரசர் சில சமயங்களிலே அங்குள்ள மாளிகையிலே தங்கி-யிருந்தனர். அந்நகரம் இரண்டாம் இராசதானி என்ற நிலையை அடைந்தது.¹

பத்தாம் நூற்றாண்டில் இலங்கையின் வடபகுதியைக் கைப்பற்றிய சோழர், பொலநறுவையினை ஈழமான மும்முடிச் சோழ மண்டலத்தின் பிரதான நிர்வாக நிலையமாகவும் படைத்தளமாகவும் அமைத்தனர். அதனை ஜனநாதமங்கலம் என்று பெயரிட்டனர். பொலநறுவியிலே இதுவரை கண்டெடுக்கப்பெற்ற மிகப் பழைமையான தொல்பொருட் சின்னங்கள் சோழரின் ஆட்சிக் காலத்தவை என்பது குறிப்பிடற்குரியது.²

முதலாம் விஜயபாகு (1055-1110) 1070 ஆம் ஆண்டளவிலே சோழரைத் தோற்கடித்து, பொலநறுவையைக் கைப்பற்றியதோடு, இலங்கை முழுவதிலும் அதிகாரம் பெற்றான். அவன் அநுராதபுரத்திலே முடிசூடிக் கொண்டபோதும் பொலநறுவையினையே தனது இராசதானியாகக் கொண்டான். நகரத்தை அரண் செய்ததோடு மூன்று நிகாயங்களையுஞ் சேர்ந்த சங்கத்தாருக்குப் பள்ளிகளையும் தளதாய்ப் பெரும் பள் ளியினையும் அரண் மனையினையும் விஜயபாகு பொலநறுவையில் அமைத்தான். இவற்றுள் தளதாய்ப் பெரும்பள்ளி தவிர்ந்த மற்றக் கட்டடங்கள் எல்லாம் இருந்தவிடந் தெரியாதபடி அவற்றின் அடையாளம் எதுவும் இல்லாத வகையில் மறைந்து விட்டன. பொலநறுவையிலே காணப்படும் பிரதானமான தொல்பொருட் சின்னங்கள் முதலாம் பராக்கிரமபாகு (1153-1186), நிசங்கமல்லன் (1187-1196) ஆகியோரின் காலத்துக் கட்டடங்களின் பகுதிகளாகும். அவை பொலநறுவையிலே பல தொகுதிகளாகவும் தனித்தனியாகவும் பரந்து காணப்படுகின்றன. முதலாம் பராக்கிரமபாகு எடுப்பித்த அரண்மனையின் அடித்தளங்களும் சுவர்களின் ஒரு பகுதியுமே இப்பொழுது காணப்படுகின்றன. அதற்குச் சமீபத்திலே அவனுடைய காலத்துக் கட்டடமான ராஜவேசிபுஜங்க மண்டபத்தின் அதிஷ்டானமும் அதன் தூண்களும் காணப்படுகின்றன. தூபராமம், லங்காதிலகம், பத்தசீமா பாசாதம், திவங்க படிமாகரம், கல்விகாரை ஆகிய பிரதானமான கோயில்கள் பராக்கிரம பாகுவின் காலத்தனவாகும்.

நிசங்கமல்லன் ஒரு புதிய அரச மாளிகையினையும் சபா மண்டபத்தினையும் பராக்கிரம சமுத்திரத்தின் தீரத்திலே அமைப்பித்தான். வட்டதாகே, சத்மஹல் -பாசாத, நிஸங்க லதா மண்டபம், பெரிய தளதாய்ப் பெரும்பள்ளி, ரன்கொத் விகாரம் ஆகிய கட்டடங்கள் அவனுடைய காலத்தனவாகும். பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டிலே பொலநறுவையில் அரசர்களால் அமைக்கப்பெற்ற கட்டடங்கள் அளவிலே பெரியனவாகவும் வனப்பு மிக்கனவாகவும் விளங்குகின்றன. சம காலத்து இந்திய கட்டட-சிற்பக் கலைகளினதும் தென்கிழக்காசிய நாடுகளினதும் செல்வாக்கு ஏற்பட்டுள்ளமையினை இக்கட்டடங்களில் அவதானிக்க முடிகின்றது. இதுவரை எல்லாமாக 14 இந்துக் கோயில்களின் அழிபாடுகள் பொலநறுவையிலே காணப்பட்டுள்ளன. அவற்றுட் சில 11 ஆம் நூற்றாண்டிற் சோழராட்சிக் காலத்தில் அமைக்கப்பெற்றவை. ஏனையவை 12 ஆம், 13 ஆம் நூற்றாண்டுகளிலே உருவாக்கப்பட்டவை. அவற்றுட் பல பௌத்த கோயில்களின் சமீபத்தில் அமைந்திருந்தமை குறிப்பிடற்குரியது. அக்காலத்திலே சமய வேற்றுமைகள், இனவேற்றுமைகளின் அடிப்படையில் அமைந்திருக்க வில்லை. பொலநறுவையிலே குறிப்பிடத்தக்க அளவிலே தமிழர் வாழ்ந்திருந்தனர். அரசப் பிரதானிகள், வணிகர், அந்தணர், கம்மாளர், படையிலார் எனப் பல திறத்தோரான தமிழர் அங்கு குடிகளாக வாழ்ந்தனர். அவர்களிடையிலுள்ள சைவர்களாயினோர் தங்கள் வழிபாட்டுத் தேவைகளுக்கெனச் சிவாலயங்களையும் பெருமாள் கோயில்களையும் அமைத்திருந்தனர். அரண்மனையிலுள்ள அரச குடும்பத்தவரிடையிலுஞ் சைவராயினோர் காணப்பட்டனர். பௌத்தரான அரசரும் பிரதானிகளும் பிறரும் சைவ, வைணவக் கோயில்களுக்கு ஆதரவு வழங்கியதோடு சில சமயங்களிலே அவற்றில் நடைபெறும் வழிபாடுகளிலும் விழாக்களிலும் பங்குகொண்டனர்.

> கத்தில் நாலைப் பிரின் மாதலா நாலக் சேன்ன கடற்ப்பாணம்ந

கோயில்கள் அமைந்திருந்த தானங்கள்

நகரத்தின் பகுதிகள் பலவற்றிலே சைவக்கோயில்களும் வைணவக் கோயில்களும் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. அவற்றுட் சில கோயில்கள் தனித்தனியாக அமைந்திருந்தன. ஏனையவை பல தொகுதிகளாகக் காணப்பட்டன. அவற்றுள் ஐந்து கோயில்கள் அரண்களாற் சூழப்பெற்ற நகரின் நடுப்பகுதியிற் காணப்பட்டன. தூபாராமம், வட்டதாகே போன்ற பௌத்த கோயில்கள் அமைந்திள்ள நாற்சதுரமான மேடையின் தெற்குப் புறத்தில் முதலாம் சிவாலயம் அமைந்திருக்கின்றது. நகரத்தின் வடக்கு வாசலுக்குச் சமீபத்தில் மூன்று கோயில்களின் இடிபாடுகள் காணப்பட்டன. சிவாலயமொன்றும் பெருமாள் கோயிலொன்றும் பிள்ளையார் கோயிலொன்றும் அங்கிருந்தன. அகழிக்குச் சமீபத்திலே 1885 ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்ற அகழ்வுகளின் பயனாக செம்மையாக அமைந்த சிறிய கற்றளியான பெருமாள் கோயிலின் அழிபாடுகள் அடையாளங் காணப்பட்டன. மூலமூர் த்தியான மகாவிஷ்ணுவின் வனப்புமிக்க படிமமும் வேறு பல அழகிய சிற்பங்களும் அவற்றிடையே காணப்பெற்றன.

வடவாயிற் புறத்தின் வழியே நகருக்குட் போகும் வீதியின் வலது புறத்தில் மிகப்பெரிய சைவாலயமொன்றின் இடிபாடுகள் காணப்பட்டன. பிள்ளையாரின் உருவமொன்று அவற்றிடையே காணப்பெற்றதால் அங்குள்ள அழிபாடுகள் பிள்ளையார் கோயிலொன்றின் அழிபாடுகளாதல் வேண்டுமென்று தொல்பொருட் திணைக்களத்தவர்கள் கருதினார்கள். அதற்குத் தெற்கிலே, 60 அடி தூரத்திலே, சிவாலயமொன்று அமைந்திருந்தது. அதனை ஏழாம் சிவாலயமென்று இலக்க-மிட்டனர், அதில் அமைந்திருந்த இலிங்கத்தின் பீடத்திலே நிசங்கமல்லனது (1186-1197) சாசனங் காணப்படுவதால் ஏழாம் சிவாலயம் 13 ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் அமைக்கப்பெற்றது என்று கருதலாம்.

இந்துக் கோயில்களிற் பெரும்பாலானவை நகரின் வெளிப்புறப் பகுதிகளிலே அமைந்திருந்தன. மின்னேரியாவிலிருந்து தோப்பவாவிக்குப் போகும் வீதியின் இரு பக்கங்களிலும் மூன்று கோயில்கள் இருந்தன. அவற்றிலொன்று நான்காம் சிவாலயமாகும். இன்னொன்று மூன்றாம் விஷ்ணு கோயிலாகும். மூன்றாவது கோயில் அம்மன்கோயிலாக அமைக்கப்பட்டிருந்தது.

தோப்பவாவியிலிருந்து அலுத்-ஒயாவினை நோக்கிச் செல்லும் வீதியில், கிரிவிகாரையின் பக்கமாகப் பிரிந்து செல்லும் மாட்டுவண்டிப் பாதையில் மூன்று கோயில்களின் அழிபாடுகள் இருந்தன. அவற்றுட் கற்றளியான மூன்றாம் சிவாலயம் யோத-எல என்னும் சிற்றாற்றின் வலது பக்கத்தில், 90 அடி தூரத்தில் அமைந்திருந்தது. ஐந்தாம் சிவாலயம், நான்காம் விஷ்ணு கோயில் என்பன அதற்கு அண்மையிலே இருந்தன.⁷

அவற்றிலிருந்து அரை மைல் தூரத்தில், வடக்கு நோக்கிப் போகும் பாதையிலே ஆறாவது சிவாலயத்தின் அழிபாடுகள் காணப்பெற்றன. அதற்குத் தெற்கில் ஐந்தாம் விஷ்ணு கோயில் அமைந்திருந்தது. பாலநறுவையில் அமைந்த இந்துக் கோயில்களிற் பெரும்பாலானவை நகரின் வெளிப்புறங்களைச் சேர்ந்தவை என்பது இதுவரை கவனித்தவற்றின் மூலம் தெளிவாகின்றது. அவை இரண்டு அல்லது மூன்று கோயில்கள் அடங்கிய தொகுதிகளாக அமைந்திருந்தன. ஒவ்வொரு தலத்திலும் விஷ்ணு கோயில் அமைந்திருந்தமை குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும். சிவாலயங்களுக்கு மிகச் சமீபத்திலே பெருமாள் கோயில்கள் அமைந்திருந்தமை மற்றுமொரு குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும். சைவர் களும் வைணவர் களும் இவ்வாலயங்களின் சுற்றுப்புறங்களிலே கூடி வாழ்ந்தனரென்றும், அவர்களிடையே சமயவேற்றுமைகள் அதிகம் பாராட்டப்படவில்லை என்றுங் கருதலாம். மேலும், அக்கோயில்கள் சுற்றாடலில் வாழ்ந்த எல்லோரதும் ஆதரவினைப் பொதுவாகப் பெற்றிருத்தலுங் கூடும்.

முதலாம் சிவாலயம்

அதன் வனப்புமிக்க கட்டட வேலைப்பாடுகளின் காரணமாகவும், நகரின் மத்தியிலே பிரதானமான பௌத்தக் கோயில்களுக்குச் சமீபமாக அமைந்-திருப்பதனாலும் பொலநறுவையிலுள்ள முதலாம் சிவாலயம் மிகுந்த முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. அக்கோயிலின் அழிபாடுகள் சுமார் நூறு வருடங்களுக்கு முன் அகழ்வுகளின் மூலம் அடையாளங் காணப்பட்டபோது அவை கலாவிமர்சகரதும் பிறரதும் கவனத்தைப் பெற்றன. தொல்பொருட் திணைக்களத்து ஆணையாளரான எச். சீ. பி. பெல் முதலாம் சிவாலயத்தை மேல்வருமாறு வர்ணிக்கின்றார் :

"கல் விகாரை நீங்கலாகவுள்ள கட்டடங்களில் அதுவே பொலநறுவையினைப் பார்க்கச் செல்வோரின் கூடுதலான கவனத்தைப் பெற்றது. அது முற்றிலும் கற்றளியாக அமைந்த கோயிலாகும். அது, இதுவரை பல வருடங்களாகத் தலதா மாளிகை என்று பிழையாக வர்ணிக்கப்பட்டது. இன்றுவரையும் அதனைப்பற்றிப் பொது சனங்களிடையே நிலவிவரும் ஐதீகமும் அதுவேயாகும்."

"அது நாற்கோண வடிவிலமைந்த உயரமான திடலின் தெற்கில், அதற்குச் சமீபமாக அமைந்துள்ளது. இலங்கை, தென்னிந்தியா, காம்போஜம் ஆகிய-வற்றின் கட்டடக்கலை அம்சங்களின் கலப்பினை நூதனமாகவும், பொருத்தமான முறையிலும் பிரதிபலிக்கும் பௌத்த கோயில்கள் உள்ளன.

"கல்விகாரை அமைந்துள்ள தலத்தில் அகழ்வு வேலைகள் முடிந்தவுடனே இத்தேவாலயத்தின் சுற்றுப்புறங்களை அகழ்வதில் முழுக்கவனமுஞ் செலுத்தப்-பட்டது. அகழ்வுக்குரிய பருவகாலம் முடிவதற்கு முன் கோயிலின் வளாகம் முழுவதும் அடியோடு அந்தமாக, நிலமட்டம் வரை, அகழ்வு செய்யப்பட்டது."

"இரண்டாம் சிவாலயத்தைப் போல, அதனிற் சற்றுச் சிறியதும், கூடிய அலங்காரத் தன்மை கொண்டதுமான இக்கோயில் வழமையான, மூன்று தனித்தனியான பகுதிகளைக் கொண்டிருந்தது. அவை இணைக்கப்பட்டு, ஒரே வரிசையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. வெளிப்புறமாக அமைந்துள்ள மண்டபத்தின் சுவர்கள் உள்ளன. ஆனால் அதன் கூரை சிதைந்து அழிந்துவிட்டது. அதற்கு பின்னுள்ள அந்தராளம், கர்ப்பக்கிருகம் ஆகியவற்றின் கூரைகள் கற்பாளங்களினால் அமைந்துள்ளன." "இரண்டாம் சிவாலயத்தைப் போல அதுவும், அடித்தளத்திலிருந்து சிகரம் வரை செம்மையாக வெட்டிச் செதுக்கப்பட்ட கற்பாளங்களால் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இரண்டு கோயில்களின் வெளிப்புறச் சுவர்களும் ஒரே விதமானவை. அவற்றில் அரைத்தூண்களும் காற்றூண்களும் தேவகோஷ்டங்களின் பக்கங்களில் அமைந்துள்ளன. ஆனால், முதலாஞ் சிவாலயத்திலே தேவகோஷ்டங்களின் மேலே தோரணங்களும், வேறு முன்னேற்றமான அலங்கார வேலைப்பாடுகளும் இடம்பெற்றுள்ளன."

"இந்தப் பாழடைந்த கோயிலின் கட்டடவமைப்பு திராவிட கலைப்பாணியில் அமைந்த ஒன்றாகும். விமானத்தின் தளங்களும் கல்லினால் அமைந்திருக்கக் கூடியதான அதன் கபோதமும் முற்றாக மறைந்துவிட்டன. அந்தராளத்தின் மேலமைந்த பகுதியும் முற்றாகச் சிதைந்து மறைந்துவிட்டது. அழிபாடு-களிடையே கற்பாளங்கள் குவிந்து காணப்படுகின்றன. எனினும் அவை அடையாளங் காணப்படவில்லை."

"மண்டபத்தின் வாசற்படிகள் இப்போது காணப்படவில்லை. அதன் சுவர்களும் பெரும்பாலும் இடிந்து விழுந்துவிட்டன. குழப்பங்கள் ஏற்பட்டிருந்த காலத்திலே கோயில் தாக்கப்பட்டுச் சூறையாடப்பட்ட சமயத்திலே ஓரிரண்டு படிமங்களைத் தவிர மற்றெல்லாம் மறைந்து விட்டன."

"ஆயினும், பல நூற்றாண்டுகளின் பின்பும், சேதமாக்கப்பட்ட இக்கோயிலின் குறிப்பிடத்தக்களவு பகுதிகள் உன்னதமான முறையிலே பாதுகாப்பாக இருந்துள்ளமை வியப்பிற்குரியதாகும்".

"அந்தராளம், அர்த்தமண்டபம் ஆகியவற்றின் சுவர்களின் உட்புறங்களும், அந்தராளச் சுவர்களின் வெளிப்புறங்களும், ஒரு வெளிப்புற நோக்கிலான கற்படைக் குலைவினைத்தவிர இறையகத்தின் சுவர்களும் அவற்றுக்கு இயல்பாகவுள்ள செம்மையான தோற்றத்துடன் காணப்படுகின்றன."

"இயற்கைச் சக்திகளின் தாக்கத்தினாற் சுவர்களின் கற்படைகள் சீர்குலையக்-கூடும். ஆயினும் இதற்கு மனிதர்கள் அதிக சேதம் விளைவித்துள்ளனர் என்பதிலே சந்தேகம் எதுவுமில்லை.

"இந்தக் கோயில் தென்னிந்திய சிற்ப சாஸ்திர முறைகளுக்கு ஏற்பவுஞ் சைவசமய வழிபாட்டுத் தேவைகளுக்கு வேண்டிய சில மாற்றங்களுடனும் அமைக்கப்-பட்டுள்ளது.²

முதலாம் சிவாலயம் 61' 9" நீளங்கொண்ட கட்டடவமைப்பாகும். அது 105 அடி நீளமும் 75 அடி அகலமுங் கொண்ட பிரகாரத்தினுள் அமைக்கப்பட்டிருந்தது. அதன் அதிஷ்டானம் ஏழுபடைகளையும் உபானம் முதலான ஆறு பகுதிகளையுங் கொண்டிருந்தது. காப்பக்கிருகத்தின் வெளிப்புறச் சுவாகளில் தேவகோஷ்டங்களும் அரைத்தூண்களும் மிகவும் செம்மையாக அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

கல்விகாரையிலுள்ள சிற்பங்களைச் செதுக்குவதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்ட கற்களே இக்கோயிலை அமைப்பதற்கும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. கற்கள் மிகவும் பளபளப்பான, வெண்மையும் பச்சைநிறமும் இழையோடிய வண்ணமான நிறங் கொண்டவை. சிற்ப வேலைப்பாடுகள் நுட்பமான முறையில் அமைக்கப்படுமிடத்து அவை அலங்காரத் தோற்றத்துடன் பொலிந்து காணப்படுகின்றன. பத்மதளம், கால், வரி, கலசம், பத்ம இதழ், பலகை, போதிகை என்னும் உறுப்புகள் கவர்ச்சியான கோலத்துடன் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வம்சங்கள் முதலாங் குலோத்துங்க சோழனின் காலத்து மேலைக்கடம் பூர் கோயில் முதலானவற்றிலுங் காணப்படுகின்றன. அதிஷ்டானம், தூண்கள், அரைத்தூண்கள், தேவகோஷ்டங்கள் ஆகிய அம்சங்கள் பிற்காலச் சோழர் கலைப்பாணியிற் காணப்படும் அம்சங்களைப் பெரிதும் ஒத்திருக்கின்றன. எனவே இக்கோயில் அக்காலத்திற்குரியதாகக் கொள்ளத்தக்க ஒன்றாகும். அது 12 ஆம் நூற்றாண்டில் அமைக்கப்பட்ட தென்று கருதலாம். அரண்மனையிலே சைவசமயத்தின் செல்வாக்கு மேலோங்கியிருந்த காலப்பகுதியில் - விக்கிரமபாகு, இரண்டாம் கஜபாகு ஆகியோரின் காலத்தில் அது அமைக்கப்பட்டிருத்தல் வேண்டும். அது அரண்மனைவாசிகளினதும் அரசப் பிரதானிகளினதும் தேவைகளுக்கென அமைந்த ஆலயம் என்பதை அது அமைந்துள்ள இடத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டும் உணர்ந்து கொள்ளலாம். முதலாம் பராக்கிரமபாகுவிற்கு முன் ஆட்சிபுரிந்த அரசர்கள் வாழ்ந்த அரண்மனையின் சுமீபத்தில் அது அமைந்திருந்தது என்றுங் கருத முடிகின்றது.

இறையகத்தின் மேலுள்ள விமானம் முற்றாக இடிந்து வீழ்ந்து விட்டது. அதன் கீழே கொடுங்கையும் யாளி வரியும் அமைந்திருந்தமைக்கான அடையாளங்கள் தெரிகின்றன. மண்டபத்தின் அதிஷ்டானம் 4' 5" உயரங் கொண்டது. அதில் உபானம், பத்மதளம், குமுதம், கண்டம், வியாளமாலம், கபோதம் என்னும் பகுதிகளும் ஏழு படைகளும் உள்ளன. அது முற்றிலும் வானவன்மாதேவீஸ்வரத் திலுள்ள விமானத்தின் அதிஷ்டானத்தை மாதிரியாகக் கொண்டு அமைக்கப்பட்டுள்ளது. கர்ப்பக்கிருகம் வெளிப்புறத்தில். 18 அடிச் சதுரமாக அமைந்துள்ளது.

மண்டபத்திலுள்ள தேவகோஷ்டங்கள் 3' 6" உயரமும் 1' 4" அகலமும் உடையவை. அவற்றின் மேலே கற்றகடுகளுந் தோரணங்களும் அமைந்து காணப்படுகின்றன. அரைத்தூண்களின் உயரம் முழுத்தூண்களின் உயரத்தைக் காட்டிலுங் காற்பங்கு குறைந்தது. இரண்டாஞ் சிவாலயத்துத் தூண்களிலே அமைந்திருக்காத கலசம் இவற்றிலே தெரிகின்றது. அடியிலே குமுதம் குமிழ் வடிவம் பெறாது அவற்றிலே தட்டையான தோற்றத்தைக் கொண்டுள்ளது.

கர்ப்பக்கிருகத்திற்கும் மண்டபத்திற்கும் இடையில் அமைந்துள்ள அந்தராளம் உட்புறத்தில் 8 அடி நீளமும் 9 அடி 9 அங்குலம் உயரமுங் கொண்ட அமைப்பாகும். அதன் இரு பக்கங்களிலுமுள்ள வழிகளிலே தோரணங்களைத் தாங்கும் அலங்காரத் தூண்கள் காணப்படுகின்றன.

மகாமண்டபத்தின் அடித்தளம் மட்டுமே எஞ்சியுள்ளது. அது 36' 3" நீளமும், 34' 3" அகலமுங் கொண்டதாகும். சுவர்களின் உள்ளே, நிலமட்டத்தில் அது 26' 8" அகலமும் 38' 3" நீளமுங் கொண்டிருக்கும். அதன் வடபக்கத்தில் 22' நீளமும் 6' அகலமுங் கொண்ட சாலை அமைக்கப்பட்டிருந்தது. தெற்கிலே அதே போன்றளவு நீளமுடைய மேடை உள்ளது. மூன்று பரிவாரதேவர் கோயில்கள் இருந்தமைக்கான அடையாளங்கள் உள்ளன. கர்ப்பக்கிருகத்திற்குத் தென்மேற்கில் விநாயகர் கோட்டம் அமைந்-திருந்தது. அதில் 9' 6" அகலமும், 8' 9" நீளமுங் கொண்ட கர்ப்பக்கிருகமும் அதற்கொப்பான சுற்றளவினையுடைய அந்தராளமும் இருந்தன. வளாகத்தின் வடமேற்கு மூலையில் அதே அளவுகொண்ட தேவகோட்டமொன்று இருந்தது. அகழ்வுகளின் போது அதனிடத்திலே குமாரக்கடவுளின் சிலையொன்று கண்டெடுக்கப்பெற்றது.

வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்தனவும், தரத்தில் முதன்மை வாய்ந்தன-வுமாகிய வெண்கலப் படிமங்கள் பல இக்கோயில் வளாகத்திலே கிடைத்துள்ளன. இலங்கை இந்துக் கோயில்களின் வரலாற்றிலும் பொலநறுவைக் காலத்துக் கட்டடக்கலையைப் பொறுத்தவரையிலும் இரண்டாம் சிவாலயம் மிக முக்கியத்துவம் பெறும் ஆலயமாகும்.

வானவன் மாதேவீஸ்வரம்

வானவன் மாதேவீஸ்வரம் என்னும் இரண்டாம் சிவாலயம் பொலநறுவை நகரின் அரணமைந்த பகுதியினுள், வடகிழக்கு மூலையின் சமீபத்திலே காணப்படுகின்றது. பொலநறுவையிலே அகழ்வாராய்ச்சிகளை ஆரம்பித்த காலத்தில், சுமார் நூறு வருடங்களுக்கு முன்பு, அங்குள்ள கோயில்களில் அதுவே நன்கு பேணப்பட்ட நிலையிலே காணப்பட்டது. ஆயினும், அண்மைக் காலங்களிலே கவனக்குறைவினால் அதிலே சில சேதங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. கலாசார முக்கோணம் உருவாக் கப்பட்ட பின்பு இக்கோயிலும் ஏனைய இந்துக் கோயில்களின் இடிபாடுகளும் உரிய கவனத்தைப் பெற்றிருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

இக்கோயில் கர்ப்பக்கிருகம், அந்தராளம், அர்த்த மண்டபம், மண்டபம், நந்திபீடம், கோபுரவாசல் ஆகிய பகுதிகளுடன் அமைக்கப்பட்டிருந்தது. அதன் நீளம் 66' 4''. கோயில் வளாகத்தைச் சூழ்ந்த சுவர் 96' நீளமும் 84' அகலமுங் கொண்டதாகும். மதிற் சுவர்கள் செங்கட்டிகளால் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. வடக்கிலுங் கிழக்கிலும் மதிற்சுவர்கள் நகரின் அரண்களை ஒட்டியிருந்தன.

கோயில் கற்றளியாக அமைந்த கட்டடமாகும். அது கருங்கல், சுண்ணக்கல் ஆகிய இரு வகையான கற்களையுங் கலந்து கட்டப்பட்டுள்ளது. கர்ப்பக்கிருகமானது அதன் பக்கங்களில் 20'6" அளவு கொண்ட சதுரமாகும். அதன் அதிஷ்டானம் 4'1" உயரங் கொண்டுள்ளது. கர்ப்பக்கிருகத்தின் சுவர்கள் 12' உயரமானவை. அவற்றிலே 5'8" உயரமும், 1'8" அகலமும் 1' ஆழமுங் கொண்ட தேவகோஷ்டங்கள் உள்ளன. சுவர்களிலுள்ள அரைத்தூண்களில் தடி, குமுதம், கண்டம், பலகை, பத்மஇதழ், போதிகை என்னும் உறுப்புகள் உள்ளன.

கர்ப்பக்கிருகத்தின் மேலமைந்த திரிதள விமானம் 31'9" உயரங் கொண்டது. சம காலத் திலே தென்னிந் தியாவில் அமைக் கப்பெற்ற கோயில் களின் விமானங்களோடு ஒப்பிடுமிடத்து இது சாதாரணமான அளவினைக் கொண்டதாகும். கர்ப்பக்கிருகத்தின் மேல், அகன்ற வளைவுகளையுடைய கொடுங்கையும் யாளி வரியும் அமைந்துள்ளன. முதலாவது தளத்தின் நான்கு மூலைகளிலும் கூடங்கள் உள்ளன. அவை அடியில் 3' நீளமும், 2' 8'' உயரமுங் கொண்டவை. அவற்றினிடையே சாலைகளும் நாசிகைகளும் அமைந்துள்ளன.

இரண்டாம் தளம் 13' 6" அளவுடைய பக்கங்களைக் கொண்ட சதுரமாகும். அதன் பீடம் குமுதம், கண்டம், பத்ம பட்டிகை என்னும் படைகளைக் கொண்டுள்ளது. சுவர்களிலே அரைத்தூண்கள் அமைந்துள்ளன. நான்கு பக்கங்களிலும் எல்லாமாக 12 அரைத்தூண்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. மூன்றாந் தளம் பக்கங்களில் 4' 6" அளவு கொண்ட சதுரமான பிரஸ்தரத்தில் அமைந்துள்ளது. இத்தளமானது எண்கோண வடிவமானது. அதன் சுவர்களில் இரண்டாந் தளத்திலுள்ளவற்றைப் போன்ற அரைத் தூண்கள் உள்ளன. இரண்டு அடி ஒன்பது அங்குலம் உயரமான இத்தளத்தின் மேலுள்ள பத்மபட்டிகையில் அமைந்திருக்கும் சிகரமும் எண்கோணமான அமைப்பாகும்.

அந்தராளத்தின் உள்ளே அதன் தளம் நிலமட்டத்திலிருந்து 3' 1" உயரமானது. அது வெளியிலுள்ள அதிஷ்டானத்தின் உயரத்திலிருந்து ஒரு அடி உயரங் குறைந்ததாகும். அர்த்த மண்டபம், மகாமண்டபம் ஆகியன முற்றாகவே மறைந்துவிட்டன.

கிழக்கு நோக்கிய ஆலயத்தின் முன்புறத்தில் நந்திபீடம், பலிபீடம், கொடிமரம் ஆகியன அமைந்திருந்தன. கோயில் வளாகத்தின் வடகிழக்கு மூலையில் பிள்ளையார் கோயில் செங்கல்லினால் அமைக்கப்பட்டிருந்தது. கிழக்கு நோக்கிய வாசலையுடைய அக்கோயில் 8' சதுரமான இறையகம், 6' நீளமும் 5' அகலமுங்கொண்ட அந்தராளம் என்பவற்றைப் பகுதிகளாகக் கொண்டிருந்தது. அது ஒரு அதிஷ்டானத்தின் மேல் அமைக்கப்பட்டிருந்தது. வடமேற்கு மூலையில் இதனையொத்த தேவகோட்டமொன்று அமைந்திருந்தது. குமாரக் கடவுளின் படிமமும் மயிலின் உருவமும் அதன் சுற்றாடலில் வேறு சிற்பங்களோடு காணப்பெற்றமையால் அது குமாரகோட்டமாய் இருந்ததென்று உணர்ந்து கொள்ள முடிகின்றது.

மூன்றாம் சிவாலயம்

மதில்களாற் சூழப்பட்ட மூன்றாம் சிவாலயம் அளவிற் சிறிதான கற்றளியாகும். அதுயோத எல என்னுங் கால்வாயின் வலப்பக்கத்துக் கரையிலிருந்து 90 அடி தூரத்தில் அமைந்துள்ளது. அது 51' 6" நீளங் கொண்டதாகும். அதன் பிராகாரம் 102' நீளமும் 66' அகலமுங் கொண்டதாகும். அதன் விமானமும், கட்டடத்தின் எல்லாப் பகுதிகளின் கூரையும் இடிந்து வீழ்ந்துவிட்டன.

கிழக்கு நோக்கிய அச்சிவாலயம் கர்ப்பக்கிருகம், மண்டபம், அந்தராளம், முகமண்டபம் என்னும் பகுதிகளைக் கொண்டிருந்தது. எல்லாப் பகுதிகளும் ஒரு பொதுவான அதிஷ்டானத்தின் மேல் அமைந்திருந்தன. அது 3'4" உயரங்கொண்டது. அதில் உபானம், கண்டம், கபோதம், குமுதம், பத்மதளம் என்னும் ஐந்து படைகள் அமைந்திருந்தன. முதலாம் சிவாலயத்து மண்டபத்திலுள்ளவற்றைப் போன்று சுவர்களிலுள்ள அரைத்தூண்கள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. எனவே இக்கோயில் 11 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் அமைக்கப்பட்டதென்று கருதலாம். அவற்றிலே கண்டம், கலசம், பத்ம இதழ் ஆகிய அம்சங்கள் உள்ளமை குறிப்பிடற்குரியதாகும். வெளிப்புறத்தில் மண்டபம் 22 அடி நீளமும், 20 அடி அகலமுங் கொண்டுள்ளது. உட்புறத்தில் அதன் நீளம் 16 அடி; அகலம் 14 அடி 4 அங்குலம். அந்தராளம் 8 அடி 4 அங்குல நீளமும் 6 அடி அகலமுங் கொண்டுள்ளது. இறையகமானது வெளிப்புறத்தில் 21 அடிச் சதுரமாகும். உட்புறத்தில் அது ஏறத்தாழ 6 அடி 6 அங்குலம் அளவுகொண்ட பக்கங்களையுடைய சதுரமாகும்.¹²

நான்காம் சிவாலயம்

மின்னேரியா - தோப்பவாவி வீதியில் அமைந்துள்ள நான்காவது சிவாலயம் செங்கல்லினால் அமைக்கப்பெற்ற கோயிலாகும். கோயில் வளாகம் 136 அடி நீளமும் 100 அடி அகலமுங் கொண்ட சுற்றளவினை உடையதாகும். அதன் பிராகாரச் சுவர்கள் 2 அடி அகலங் கொண்டவை. கிழக்கில் அமைந்திருந்த கோபுரவாசல் மதிற்சுவரிலிருந்து உட்புறமாகவும் வெளிப்புறமாகவும் நீண்டிருந்தது. அதற்கு முன்னால் வாசற்படிகள் இரு கட்டங்களில் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. ஆலயத்திற்கு அண் மையில், கிழக்கில், வீதியொன்று இருந் தமைக் கான தெளிவான அடையாளங்கள் உள்ளன. ஆலயத்தின் தெற்கிலும் மேற்கிலும் நுழைவாசல்கள் இருந்தமை குறிப்பிடற்குரிய ஒர் அம்சமாகும்.

கர்ப்பக்கிருகம் வெளிப்புறத்தில் 13' 6" அளவுடைய பக்கங்களைக் கொண்ட சதுரமாகும். சுவர்களின் உள்ளே அது 9' நீளமும் 8' 4" அகலமுங் கொண்டுள்ளது. அதன் நடுவிலே, பீடமொன்றில் இலிங்கம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ளது. இறையகம், மண்டபம் ஆகியவற்றுக்கிடையில் 15" நீளமான அந்தராளம் இருந்தது. அதன் நடுவில் அமைந்த கதவு அதனை இரு பகுதிகளாகப் பிரித்தது. இறையகத்திலே கதவு பொருந்தியிருக்கவில்லை. அதில் 3' 6" அகலமான திறந்த வாசலிருந்தது மண்டபம் 22' நீளமும் 18' 2" அகலமுங் கொண்டிருந்தது. அதில் 6' உயரமான 8 தூண்கள் இருந்தன. அதற்கு முன்னால் 24' அகலமுடைய மகாமண்டபம் 16 தூண்களோடு அமைக்கப்பட்டிருந்தது. அதன் வடக்கிலும் சாலைகள் இருந்தன. தெற்குச் சாலையின் தெற்குச் சுவரில் 3' 4" அகலமான வாசல் அமைந்திருந்தது. அதன் சுவர்கள் 3 அடி அகலமானவை என்பதால் அதன்மேல் இன்னொரு தளம் இருந்ததென்று கருதலாம்.

நான்காம் சிவாலயத்தின் மேற்குப் பிராகாரச் சுவரின் பக்கமாக மூன்று பரிவாரதேவர் கோட்டங்கள் இருந்தன. தென்மேற்கு மூலையில் இறையகம், மண்டபம் என்னும் இரு பகுதிகளைக் கொண்ட 18' 4" நீளமும், 9' அகலமுங் கொண்ட சந்நிதானம் இருந்தது. அதன் இறையகத்திலே இலிங்கம் அமைந்திருந்தது.

385

பொலநறுவைக் கோயில்கள்

அதனருகிலும் அளவுப் பிரமாணங்களில் அதனை ஒத்ததுமான வேறொரு கோட்டம் இருந்தது. மூன்றாவது கோட்டம் பிராகாரத்திற்கு வெளியே, கோயில் வளாகத்திற்கு வடமேற்கிலே காணப்பட்டது. அது அளவில் ஏனையவற்றைக் காட்டிலும் சற்றுப் பெரியதாகும். அது 21' நீளமும் 11' 9" அகலமுங் கொண்டிருந்தது.

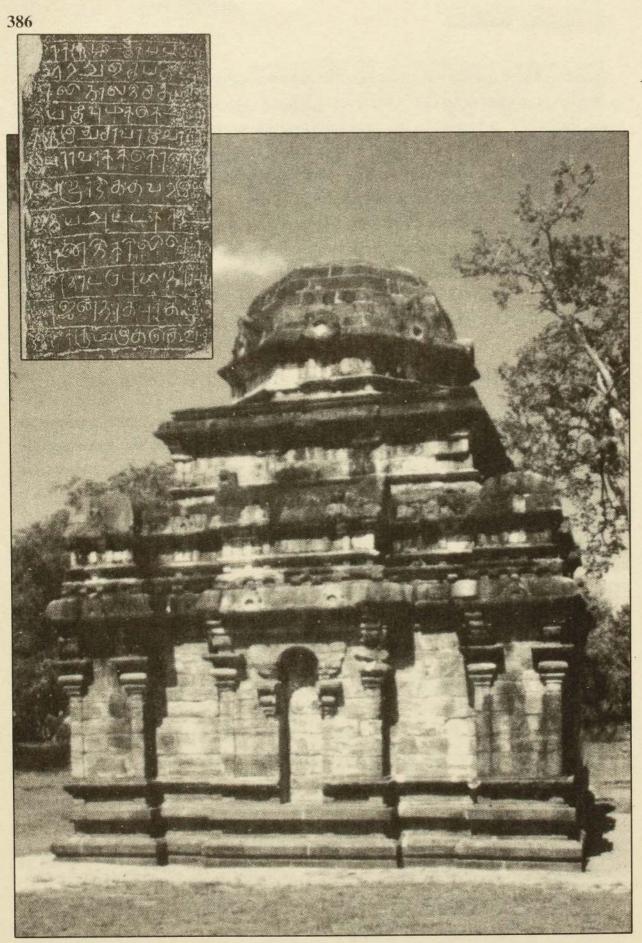
நான்காம் சிவாலயம் என்று வர்ணிக்கப்படும் கோயிலின் தென்மேற்குத் திசையில் இலிங்கம் ஸ்தாபனம் பண்ணப்பட்ட கோட்டம் இருந்தமையாற் பிரதான ஆலயமானது ஈஸ்வரம் என்பதிற் சந்தேகம் உண்டாகின்றது. சிவன் கோயி-லொன்றிலே பரிவாரதேவர் கோட்டமொன்றில் இலிங்கத்தைப் பிரதிஷ்டை பண்ணவேண்டிய தேவையில்லை. எனவே "நான்காம் சிவாலயம்" என்று கொள்ளப்படும் கோயில் ஈஸ்வரமன்று என்றும், அது சைவர்கள் வழிபடும் வேறொரு தெய்வத்தின் பெயரால் அமைக்கப்பட்டது என்றுங் கொள்ளலாம்.

ஐந்தாம் சிவாலயம்

ஐந்தாம் சிவாலயத்தின் சுவர்களும் அவற்றின் மேலமைந்த பகுதிகளும் இடிந்து, வீழ்ந்துவிட்டன. இப்போது ஆலயத்தின் அத்திபாரமும் சில தூண்களுமே எஞ்சியுள்ளன. அது செங்கல்லினால் அமைக்கப்பட்ட பல கட்டடங்களின் தொகுதியாக அமைந்திருந்தது. கோயில் 130' நீளமானது. அதில் எல்லாமாக 6 பகுதிகள் இருந்தன. பொலநறுவையிலே தங்கியிருந்த சோழப் பிரதானிகள் சிலரின் ஆதரவில் அது அமைக்கப்பட்டது என்பதை அதன் அழிபாடுகளிற் கிடைத்த சாசனங்கள் மூலம் அறிய முடிகின்றது.

பிராகாரச் சுவரின் நடுவில் அமைந்திருந்த கோபுரவாசல் 8' 6" அகலமானது. அதனிரு பக்கங்களிலும் 8' அளவுடைய பக்கங்களைக் கொண்ட சதுரமான அறைகள் இருந்தன. கோபுரவாசலுக்கு அப்பால் 60 அடி தூரத்தில் முதலாவது மண்டபம் இருந்தது. அது 75' 6" நீளமும் 33' 9" அகலமுங் கொண்டதாகும். அதன் கிழக்குச் சுவரின் நடுவிலும் அதற்கு நேரே மேற்குச் சுவரின் நடுவிலும் வாசல்கள் இருந்தன. அதில் நான்கு வரிசைகளில் 40 தூண்கள் அமைந்திருந்தன. அவற்றுட் சில சதுரமானவை. வேறு சில எண்கோணமானவை. அவற்றுள் 24 தூண்கள் சுவர்களை ஒட்டியிருந்தன. ஏனையவை தனித்தனியாக நிறுவப்பட்டிருந்தன.

இரண்டாவது மண்டபம் 24' நீளமும் 23' அடி அகலமுங் கொண்ட அமைப்பாகும். அதில் 16 தூண்கள் இருந்தன. அவற்றுள் நடுவிலுள்ள நான்கும் செம்மையாகச் செதுக்கப்பட்டிருந்தன. அவற்றின் மேற்பகுதியில் அன்னப் பறவைகளின் உருவங்களும் குமுதமும் உள்ளன. மூன்றாவது மண்டபம் மகாமண்டபமாகும். அது 25' நீளமும் 22' அகலமுங் கொண்டது. ஆறு வரிசைகளில் 24 சதுரமான தூண்கள் இருந்தன. அம்மண்டபத்தின் தெற்குப் பக்கத்தில் 9' நீளமும் 7' அகலமுங் கொண்ட சாலை இருந்தது.

2ஆம் சிவாலயம் (வானவன்மாதேவ ஈஸ்வரம்) - பின் புறத் தோற்றமும் கோயிலில் கிடைக்கப் பெற்ற சாசனமும் - பொலநறுவை (சோழர் கலைப்பாணி)

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

பொலநறுவைக் கோயில்கள்

அர்த்த மண்டபம், அந்தராளம் ஆகியன அளவுப் பிரமாணங்களிலே சிறிதளவான வேறுபாடுகளைக் கொண்டிருந்தன. அர்த்த மண்டபம் 9' 3" நீளமும் 8' 9" அகலமுங் கொண்டிருந்தது. வெளித்தோற்றத்திற் கர்ப்பக்கிருகம் 21 அடிச் சதுரமாகும். சுவர்களின் உள்ளே அது 9 அடிச் சதுரமாகும். கர்ப்பக்கிருகம், அந்தராளம், அர்த்த மண்டபம் ஆகியன முதலாம் பிராகாரத்தினுள் அமைந்திருந்தன. அது செங்கல் மதில்களாற் சூழப்பட்டிருந்தது. அந்தப் பிராகாரத்தினுள் நான்கு பரிவாரதேவர் கோயில்கள் இருந்தன. வடமேற்கிற் பிள்ளையார் கோயில் இருந்தது. அர்த்த மண்டபத்தின் வடக்கே இரண்டாவது கோயில் அமைந்திருந்தது. வடகிழக்கில் வேறொரு கோயிலும் 20' ஆழமும் 4' விட்டமுங் கொண்ட கிணறும் அமைக்கப்பட்டிருந்தன.

விமானம் 36' 4' உயரங் கொண்டதாகும். முதலாவது தளத்தின் மூன்று பக்கங்களில் ஆசனக் கோலத்துப் படிமங்கள் அடங்கிய தேவகோஷ்டங்கள் அமைத்துள்ளமை குறிப்பிடற்குரியது. இரண்டாவது தளத்தில் அலங்கார வேலைப்பாடுகள் கொண்ட அரைத்தூண்கள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. மூன்றாந் தளம் இரண்டாஞ் சிவாலயத்திற் போல எண்கோணமாக அமைந்துள்ளது. அதன் ஒவ்வொரு பட்டையிலும் நான்கு அரைத்தூண்கள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன.

ஆறாம் சிவாலயம்

ஐந்தாம் சிவாலயத்தின் சமீபத்தில் அமைக்கப்பட்டிருந்த ஆறாம் சிவாலயம் 54' 6" நீளங்கொண்ட அமைப்பாகும். அதிற் கர்ப்பக்கிருகம், அந்தராளம், அர்த்த மண்டபம், மண்டபம் என்னும் பகுதிகள் அடங்கியிருந்தன. அதன் பிராகாரம் 40' நீளமும் 33 அடி அகலமுங் கொண்ட சுற்றளவுடையது. இறையகம் 8' அளவான பக்கங்களைக் கொண்ட சதுரமாகும். அர்த்த மண்டபம் அந்தராளத்தைக் காட்டிலும் இரு மடங்கு அகலமானது. இறையகம் வெளிப்புறத்தில் 14' நீளங் கொண்டிருந்தது. அந்தராளம், அர்த்த மண்டபம் ஆகியவிரண்டுஞ் சேர்ந்து 15' நீளங் கொண்டிருந்தது. வண்டபம் 25' 6" நீளமும் 14' 9" அகலமுங் கொண்டது. அதில் மூன்று வரிசைகளில் 6 தூண்கள் இருந்தன. அதற்கு வடக்கில் 17 அடிச் சதுரமான வேறொரு மண்டபமிருந்தது. கோயில் வளாகத்தில் மூன்று பரிவார தேவர் கோட்டங்கள் இருந்தன. விமானத்தின் பின்னால் வடமேற்கிலமைந்த பிள்ளையார் கோயிலின் கர்ப்பக்கிருகம் கிழக்கு நோக்கிய வண்ணமானது. அதில் விநாயகரின் படிமம் காணப்பட்டது. இரண்டாவது கோட்டம் அர்த்த மண்டபத்திற்கு வடக்கிலும் மூன்றாவது கோட்டம் வளாகத்தின் வடகிழக்கு மூலையிலும் இருந்தன.

ஏழாம் சிவாலயம்

நகரத்தின் வடக்கு வாசலுக்குச் செல்லும் வீதியின் வலப்பக்கத்தில் அமைந்திருந்த சிவாலயத்தின் அத்திபாரம் மட்டுமே எஞ்சியுள்ளது. அது 64 2" நீளமுடையது. சுற்றுமதில்களின் அடையாளங்கள காணப்படவில்லை. அதன் கர்ப்பக்கிருகம் 8' 6" அளவுடைய பக்கங்களைக் கொண்ட சதுரமாகும். அங்கிருந்த மண்டபம் 20' 4" நீளங்கொண்டது. இரண்டுக்கும் இடையில் மிகவும் ஒடுக்கமான அந்தராளம் அமைந்திருந்தது. கோபுரவாசல் 3' 9" அகலங் கொண்டதாகும். அதன் இரு பக்கங்களிலுஞ் சிறிய கூடங்கள் இருந்தன.¹⁶

அம்மன் கோயில்

பொலநறுவையிலுள்ள அம்மன் கோயில் 97' நீளமும் 92' அகலமுங் கொண்ட பிராகாரத்தினுள் அமைந்திருந்தது. பிராகாரச் சுவர்கள் கல்லினாற் கட்டப் பெற்றவை. கோயில் செங்கல் வேலைப்பாடாகும். அது 47' 4" நீளமும் 21' அகலமுங் கொண்ட சுற்றளவுடைய கட்டட அமைப்பாகும்.

அதிஷ்டானம் 4' 3" உயரமானது. கர்ப்பக்கிருகத்துச் சுவர்களிலே மகரதோரணங்களோடு கூடிய தேவகோஷ்டங்களும் அரைத்தூண்களும் அமைந்திருந்தன. இறையகத்திலே எட்டுக்கரங்கள் பொருந்திய மகிஷமர்த்தனியின் உருவம் நின்ற கோலத்தில் அமைந்திருக்கின்றது. அது ஐந்நூற்றுவரின் கணதெய்வமான ஐயப்பொழில்புர பரமேஸ்வரியின் கோலமென்பதால் அம்மன் கோயிலையும், அதற்கு அண்மையிலிருந்த சிவன் கோயிலையும் பெருமாள் கோயிலையும் ஐந்நூற்றுவரும் அவர்களோடு கூடிய பிற வணிக கணத்தவரும் அமைத்திருத்தல் வேண்டும்.

மண்டபம் 21' அளவுகொண்ட பக்கங்களையுடைய சதுரமாகும். அதன் சுவர்கள் 2' அகலமானவை. அதனுடைய இணைந்த அந்தராளம் 8' நீளமும் 7' 6" அகலமுங் கொண்டது.¹⁷

இரண்டாம் விஷ்ணு கோயில்

முதலாம் விஷ்ணு கோயிலைப் பற்றி எதுவிதமான விவரங்களையும் பெற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. இரண்டாம் விஷ்ணு கோயில் நகரின் வடவாசற் புறத்தில், அரண்களுக்கு அண்மையில் அமைந்த திடரிலே காணப்பட்டது. அதில் வழமைபோல் இறையகம், அந்தராளம், மண்டபம் என்னும் பகுதிகள் அடங்கி-யிருந்தன. கோயிலும் மண்டபமும் வெவ்வேறான காலப்பகுதிகளில் அமைக்கப்-பட்டவை என்று கருதப்படுகின்றது. கற்றளியாக அமைந்த இக்கோயிலின் இறையகம், அந்தராளம் ஆகிய இரண்டும் 4' 6" உயரமான அதிஷ்டானத்தில் அமைந்துள்ளன. அதிஷ்டானப் படைகளும் அவற்றிலுள்ள வேலைப்பாடுகளும் பொலநறுவையிலுள்ள ஏனைய இந்துக் கோயில்களில் உள்ளவற்றைப் பெரிதும் ஒத்திருக்கின்றன. கர்ப்பக்கிருகம் வெளியே 14' நீளமும், 13' 9" அகலமுங் கொண்டுள்ளது. உள்ளே அதன் சுற்றளவு 8' 9" நீளமும் 6' 9" அகலமும் உடையதாகும். அதில் ஸ்தானகக் கோலத்திலுள்ள விஷ்ணுவின் படிமம் பத்மபீடத்தில் அமைந்திருக்கின்றது. படிமத்தில் நான்கு கரங்கள் உள்ளன. மேற்கரங்கள் சக்கரம், சங்கு என்பவற்றை ஏந்திய நிலையில் உள்ளன. தொங்குகரமான கீழ் இடக்கரம் கதாயுதத்தினைத் தொடுகின்றது. மற்றைய கரம் அபயகரமாகும்.

அந்தராளம் வெளியே 7' 6" நீளமானது. உள்ளே அது 5 அடிச் சதுரமாகும். மண்டபம் 20 அடிச் சதுரமாகும். கற்றளியான இக்கோயில் வளாகத்திலே சில சாசனத்துண்டங்கள் முன்பு காணப்பெற்றன.

மூன்றாம் விஷ்ணு கோயில்

அம்மன் கோயிலுக்கு அண்மையிலுள்ள விஷ்ணு கோயிலை மூன்றாம் விஷ்ணு கோயிலென்று சொல்வது வழக்கமாகிவிட்டது. அது மதில்களாற் சூழப்பட்ட 150' நீளமும் 100' அகலமுங் கொண்ட பிராகாரத்தினுள் அமைந்திருந்தது. இறையகம், அந்தராளம், மண்டபம் என்னும் பகுதிகள் அதில் அடங்கியிருந்தன. அவை அனைத்தும் அடங்கிய கோயில் 53' நீளமானது. அதன் இறையகம் வெளியே 17' 6" அளவுடைய பக்கங்களைக் கொண்ட சதுரமாகும். ஆலய வளாகத்தை அகழ்ந்த பொழுது இறையகத்தின் சுவர்ப்பாகங்கள் 6 அடி உயரத்திலே காணப்பட்டன. கர்ப்பக்கிருகத்தின் அழிபாடுகளிடையே 3' 9" உயரங் கொண்ட ஸ்தானக நிலையிலுள்ள விஷ்ணுவின் படிமங் காணப்பெற்றது.

மண்டபம் 29' நீளமும் 22 அடி அகலமுங் கொண்டது. அதில் 8 கற்றூண்களும் 8 மரத்தூண்களும் அமைந்திருந்தன. அந்தராளம் அளவிற் சிறியது: அது 9' 2" நீளமும் 7' 4" அகலமுங் கொண்டது.

நான்காம் விஷ்ணு கோயில்

ஐந்தாம் சிவாலயத்தின் அருகில் அமைந்த விஷ்ணு கோயில் இந்நாட்களில் நான்காம் விஷ்ணு கோயில் எனப்படும். அது 90' நீளங் கொண்டது. அதன் சுற்றுப்பிராகாரம் 117' நீளமும் 69 அடி அகலமுங் கொண்ட சுற்றளவினை உடையதாகும். கர்ப்பக்கிருகம் வெளியே 19' நீளமும் 15 அடி அகலமுங் கொண்டுள்ளது. உள்ளே அதன் நீளம் 13' 4'' அகலம் 6' 9'' . அந்தராளம் 11' நீளமும் 6' 9'' அகலமுங் கொண்ட அமைப்பாகும். எட்டுத் தூண்களோடு அமைந்த மண்டபம் 16' 9'' நீளமும் 15' 6'' அகலமுங் கொண்டிருந்தது. 20' நீளமும் 17' அகலமுங் கொண்ட மகா மண்டபம் சுவர்களினால் இரு பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தது. பல கூடங்களோடு கூடிய கோபுரவாசலும் அமைக்கப்பட்டிருந்தது. ஆறாம் சிவாலயத்திற்கு அண்மையில் அமைந்திருந்த ஐந்தாம் விஷ்ணு கோயிலின் கர்ப்பக்கிருகத்தில் ஆசனக் கோலத்து விஷ்ணுவின் படிமங் காணப்பட்டது. விஷ்ணுவின்படிமக்கோலம்லக்ழி, ருக்மிணி ஆகியோர் சகிதமானது.

அடிக்குறிப்புகளும் விளக்கவுரைகளும்

- S.Pathmanathan, "The Cities of Medieval Sri Lanka (A.D.1000-1250) Centres of Dynastic Power, Religious Authority and Commercial Activity", *Sri Lanka* Journal of Social Science, Vol.5, No. 1, June 1982, pp. 11-12.
- 2. இரண்டாம் சிவாலயம், ஐந்தாம் சிவாலயம், ஆறாம் சிவாலயம் ஆகியன சோழராட்சிக் காலத்தனவாகும். அவற்றின் அழிபாடுகளும், அவற்றின் வளாகங்களிலே கிடைத்துள்ள படிமங்களும் பொலநறுவைக் காலத்துத் தொல்பொருட் சின்னங்களில் மிகவும் பழைமையானவை.
- அக்காலத்திலே இலங்கையில் வாழ்ந்த தமிழரிற் கணிசமான தொகையினர் பௌத்தராயிருந்தனர் என்று கொள்வதற்கான சான்றுகள் உள்ளன.
- H.C.P.Bell, Archaelogical Survey of Ceylon Annual Report (ASCAR), 1908 Ceylon, H.M.Richards, Acting Government Printer, Colombo, 1913.
- 5. மேலது.
- 6. H.C.P.Bell, ASCAR, 1902, Colombo, 1907, pp. 7-10.
- 7. H.C.P.BELL, ASCAR, 1908, Colombo, 1913, pp. 4-8.
- Temples of Siva in Sri Lanka Ed. S.Pathmanathan, Chinmaya Mission of Sri Lanka, Colombo, 1999, pp. 77-78.
- 9. H.C.P.Bell, ASCAR, 1907, Colombo, pp. 18-19.
- 10. மேலது, பக். 19-24.
- 11. H.C.P.Bell, ASCAR, 1906, Colombo, 1910.
- 12. H.C.P.Bell, ASCAR, 1908, pp. 3-4.
- 13. H.C.P.Bell, ASCAR, 1902, Colombo, 1907.
- 14. H.C.P.Bell, ASCAR, 1908, Colombo, 1913, pp. 4-7.
- 15. மேலது, ப. 8.
- 16. மேலது, ப.10.
- 17. H.C.P. Bell, ASCAR, 1902, Colombo, 1907, pp. 9-11.
- 18. H.C.P. Bell, 1908, p. 9.
- 19. H.C.P. Bell, ASCAR, 1902, p. 9.
- 20. H.C.P. Bell, ASCAR, 1908, p. 07.

19

கத்திய நூலகப் பிரிலு மாதசா நூலக சேனை

பொலந்றுவைப் படிமங்கள்

1. கோயிற் சிற்பங்கள்

பொலநறுவை நகரம் இராசதானியாக அமைந்திருந்த காலத்திலே அந்நகரத்திலே பல இந்துக் கோயில்கள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. ஒரு நூற்றாண்டுக் காலத்துக்கு மேலாக நடைபெற்ற அகழ்வாராய்ச்சிகளின் பயனாக 14 கோயில்களின் தொல்பொருட் சின்னங்கள் அடையாளங் காணப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் 7 கோயில்கள் சிவாலயங்கள்: 5 கோயில்கள் பெருமாள் கோயில்கள்: ஒன்று அம்மன் கோயில். அவற்றிலே பெருமளவிலான கற்சிற்பங்கள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. கோயிலின் மூலஸ்தானத்திலும், மண்டபங்களிலும் பரிவார தேவர் கோட்டங்களிலும் தாபனம் பண்ணப்பட்டிருந்த விக்கிரகங்கள் ஒரு வகையானவை. அவை அபிஷேகம் செய்யப்பட்டுத் தாபனஞ் செய்யப்பட்ட கடவுட் படிமங்களாகும். நாள்தோறும் அவற்றை வழிபாடு செய்தனர். சிவன், உமாதேவியார், மகாவிஷ்ணு, கணபதி, குமாரக் கடவுள் ஆகியோரின் படிமங்கள் இவற்றுள் அடங்கும்.

காப்பக்கிருகம், மண்டபங்கள் ஆகியவற்றிலும் விமானத்திலும் வெளிப் கர்ப்பக்கிருகம், மண்டபங்கள் இன்னொரு வகைக்குரியவை. அவை புறமாக அமைக்கப்படும் சிற்பங்கள் இன்னொரு வகைக்குரியவை. அவை சிற்பசாஸ்திர முறைப்படி கட்டட அமைப்பின் அம்சங்களாக அமைக்கப்பட்டவை. அவை ஆலயம் பற்றிய தத்துவக் கோட்பாடுகளையும், சமய தத்துவங்களையும் புராணக் கதைகளையும் விளக்கும் பாங்கில் அமைக்கப்பெற்றவை. தேவ கணங்கள், சிவகணங்கள், நாகர், யக்ஷர், முனிவர்கள் முதலாயினோரின் உருவங்கள் இவற்றில் அடங்கும்.

பொலநறுவையிலுள்ள கோயில்கள் பெரும்பாலும் இடிந்து அழிந்து விட்டதால் அவற்றுள் அமைக்கப்பட்டிருந்த சிற்பங்களிற் பெரும்பாலானவை கிடைக்கவில்லை. கிடைத்தனவற்றையும் பாதுகாப்பாக வைத்துப் பேணும் மனப்பாங்கு இல்லாதமையாலும், அகழ்வாராய்வுகளிலே முற்காலங்களிற் கிடைத்த

உருவங்கள் பலவற்றை இப்போது காணமுடிவதில்லை. அங்கு கிடைத்த வெண்கலப்படிமங்கள் கவர்ச்சி மிக்கவை என்பதால் ஆராய்ச்சியாளரும் தொல்பொருட் திணைக்களத்தாரும் அவற்றிலே கவனஞ் செலுத்தினார்கள். ஆயினும், பொலநறுவைக் கோயில்களின் அழிபாடுகளிடையே காணப்பெற்ற கற்சிற்பங்கள் ஒரு உன்னதமான கலைப்பாணியின் குணாம்சங்களைப் பிரதி-பலிக்கும் சின்னங்கள் என்பது கவனித்தற்குரியதாகும். எனவே அவற்றைப் பற்றிய விவரங்கள் அடங்கிய அறிக்கையொன்றினைத் தொகுத்து வைத்தல் அவசியமாகும். இல்லாவிடின் அவ்வரிய படிமங்களின் சிறப்புகளை அறிஞரும் பிறரும் அறிந்து கொள்ள முடியாது.

முதலாம் சிவாலயத்தின் அழிபாடுகளிடையே அநேகமான கற்சிற்பங்களின் துண்டங்கள் காணப்பெற்றன. அவற்றின் உருவங்களை அடையாளங் காண முடியாத அளவிற்கு அவை சிதைந்து விட்டன. விநாயகர், குமாரக் கடவுள், காளி ஆகியோரின் படிமங்கள் மட்டுமே அடையாளங் காணக்கூடிய வண்ணமாய் உள்ளன. ஆசனக் கோலத் திலுள்ள விநாயகரின் படிமத் தில் நான்கு கரங்கள் அமைந்துள்ளன. அது 1 அடி 6 அங்குலம் உயரங் கொண்டது. கார்த்திகேயரின் படிமம் 1 அடி 4 அங்குலம் உயரமுடையது: அதில் நானாவிதமான படைக்கலங்களை ஏந்திய கோலத்தில் எட்டுக் கரங்கள் காணப்படுகின்றன. உருவம் ஸ்தானக நிலையில் உள்ளது. அம்மனின் படிமம் 2 அடி 2 அங்குலம் உயரமானது. அதன் அங்கங்களில் வழமையான ஆபரணங்களின் உருவங்கள் தெரிகின்றன.¹

ஐந்தாவது சிவாலயத்தின் இடிபாடுகளிடையே கிடைத்த படிமங்களில் மேல்வருவன குறிப்பிடத்தக்கவை:

- 1. ஆசனக் கோலத்து விநாயகர்;
- 2. நான்கு கரங்கள் பொருந்திய ஸ்தானக விஷ்ணு;
- 3. ஸ்தானக நிலையிலுள்ள அம்மனின் படிமம்;
- 4. நந்தி;
- தோளிலே தண்டத்தைத் தாங்கிய ஆசன நிலையிலுள்ள தெய்வப் , படிமம்;
- சப்தமாதர்: பிராஹ்மி, சரஸ்வதி, கௌமாரி, வைஷ்ணவி, வராகி, இந்திராணி, சாமுண்டி;
- விநாயகரின் படிமம் செதுக்கப்பட்ட கற்றாண்;
- 8. சிவலிங்கம்.² -

ஆறாவது சிவாலயத்தின் வளாகத்தினுள் விநாயகர், விஷ்ணு ஆகியோரின் படிமங்களும் நந்தியின் உருவமுங் கண்டெடுக்கப் பெற்றன. விஷ்ணுவின் வடிவம் ஆசனக் கோலமானது. அதில் இரண்டு கரங்கள் உள்ளன. கால்களில் ஒன்று மடித்து

பொலந்றுவைப் படிமங்கள்

ஆசனத்தில் வைத்த நிலையிற் காணப்படுகின்றது. திருமாலின் இரு பக்கங்களிலுஞ் சக்திகளின் உருவங்கள் அமைந்துள்ளன. இரண்டாம் விஷ்ணு கோயிலின் மூலஸ்தானத்திலே ஸ்தானக நிலையிலுள்ளதும் நான்கு கரங்களை உடையதுமான விஷ்ணுவின் வனப்பு மிக்க படிமம் உள்ளது.³

ஏழாவது சிவாலயத்தின் அழிபாடுகளிடையிலும் பல படிமங்கள் உடைந்த நிலையிற் காணப்பட்டன. அவற்றுட் கணேசரின் களிமண் படிமமும் கார்த்திகேயரின் உருவமான கற்சிற்பமுங் குறிப்பிடத்தக்கவை. பத்மாசனத்திலும் ஸ்தானக நிலையிலுங் கார்த்திகேயரின் படிமம் அமைந்துள்ளது. அதன் தலையும் தோள்களும் கரங்களும் உடைந்து விட்டன. மிகவுஞ் சேதமடைந்த நிலையிலுள்ள சிவனின் உருவமும் கணேசரின் கற்சிற்பமும் அங்கு காணப்பெற்றன.⁴

பொலநறுவையிலிருந்த அம்மன் கோயிலின் மூலஸ்தானத்திலே மகிஷமர்த்தினியின் விக்கிரகம் ஸ்தாபனமாயிருந்தது. அகழ்வுகள் தலத்திலே நடந்த போது அது ஆலயத்தின் வெளிப்புறத்திலே உடைந்த நிலையிற் காணப்பெற்றது. அப்படிமம் ஸ்தானக நிலையிலும் மகிஷத்தின் உருவம் பொருந்திய பீடத்திலும் அமைந்துள்ளது. வாள், கதை, சங்கு, சக்கரம் முதலானவற்றை எண்கரங்களும் பிடித்த வண்ணமாயுள்ளன.⁵ பீடத்திலுள்ள மகிஷம் மகிஷாசுரனின் அடையாளம் என்பதாற் படிமம் மகிஷமர்த்தனியான துர்க்கையின் கோலம் என்பது உறுதியாகின்றது. எனவே மகிஷமர்த்தனியை மூலவராகக் கொண்ட கோயிலைப் பொலநறுவையிலுள்ள நானாதேசி வணிகர் அமைத்திருந்தனர் என்று கொள்ள முடிகின்றது. அவர்களின் கணதெய்வமான ஐயப்பொழில் பரமேஸ்வரியின் தோற்றத் தைத் தங்கள் வெண்கல முத்திரையில் நானாதேசி வணிகர் இவ்வண்ணமாக அமைத்திருந்தமையுங் குறிப்பிடற்குரியது.

2. வெண்கலப் படிமங்கள்

பொலநறுவைச் சிவாலயங்கள் அமைந்துள்ள தலங்களிலே தொல்பொருள் அகழ்வுகளை நடத்திய சமயங்களில், 1907 ஆம் ஆண்டு முதலாக வெவ்வேறு காலகட்டங்களிலே பெருமளவிலான கடவுட் படிமங்களும், வேறு வெண்கல உருவங்களுங் கிடைத்துள்ளன. அவை பெரும்பாலும் முதலாம் சிவாலயம், ஐந்தாம் சிவாலயம் ஆகியவற்றின் வளாகங்களிலிருந்து கிடைத்துள்ளன. வனப்புமிக்க, கவர் ச் சியுடைய கலைப் பொருட்கள் என் பதாலும், தொன் மையானதும் பிரபலமானதுமான சமய மரபொன்றின் தத்துவங்களையும் வழிபாட்டு முறைகளையும் பிரதிபலிப்பதாலும் அவை அறிஞரின் கவனத்தைப் பெற்றன. பிரித்தானியரின் ஆட்சிக் காலத்திலே தொல்பொருட் திணைக்களத்துக்கும் கொழும்பிலுள்ள அருங்காட்சியகத்துக்கும் பொறுப்பதிகாரிகளாயிருந்தவர்களும் அப்படிமங்களைப் பேணிப் பாதுகாப்பதிலும், அவற்றைப் பற்றிய விவரங்கள் அடங்கிய குறிப்புகளை எழுதி வைப்பதிலும், அவற்றை ஆராய்வோருக்கு ஊக்கம் அளிப்பதிலும் ஆர்வமுடையோராய் விளங்கினர். இருபதாம் நூற்றாண்டின் முதலாவது தசாப்தத்திலே, 1907ஆம் ஆண்டிலும், 1908ஆம் ஆண்டிலுங் கண்டெடுக்கப் பெற்ற சைவசமயம் சம்பந்தமான உலோகப் படிமங்களை முதன்முதலாக ஆராய்ந்த பொன்னம்பலம் அருணாசலம் அவற்றை அடையாளங் கண்டு, விளக்கி, விமர்சன ரீதியாக இரண்டு கட்டுரைகளை வெளியிட்டார்.⁶ பின்பு அவரின் மைத்துனரும் கலாதத்துவ மேதையாக விளங்கியவருமான மு. ஆனந்தகுமாரசுவாமியும் கொழும்பு அருங்காட்சி-யகத்திலுள்ள உலோகப் படிமங்கள் பற்றிய தனது நூலில் இப்படிமங்களின் அம்சங்களை விளக்கியுள்ளார்.⁷ அவர்களிருவரும் இந்து கலாசாரம் பற்றிய பரந்த, ஆழமான அறிவின் அடிப்படையிலும் வித்துவப் புலமை சான்ற வகையிலும் பொலநறுவைப் படிமங்களை விளக்கியுள்ளனர். அத்தகைய புலமையினை இலங்கையில் இதுவரை வேறெவருங் கொண்டிருக்கவில்லை. தமிழில் அவற்றைக் கலாதத்துவ நோக்கில் விமர்சிப்பதற்கு எவரும் முற்படவில்லை.

பொலநறுவையிலே சைவசமயம் சம்பந்தமான உலோகப் படிமங்கள் கிடைத்தவாற்றைச் சுருக்கமாக இங்கு வர்ணித்தல் அவசியமாகின்றது. தொல்பொருட் திணைக்கள ஆணையாளராக இருந்த எச்.சீ.பீ. பெல் முதலாம் சிவாலயம் அமைந்துள்ள தலத்தில்1907ஆம் ஆண்டில் அகழ்வுகளை நடத்திய போது பல வெண்கலப் படிமங்கள் எதிர்பாராத வண்ணமாகக் கிடைத்தன. எல்லாமாக எட்டு வெண்கல உருவங்கள் கிடைத்தன. அவற்றுளொன்று நடராசரின் படிமம்; இரண்டு படிமங்கள் சிவகாமி சமேத நடராசரின் தோற்றங் கொண்டவை. ஒரு படிமம் உமாதேவியாரின் உருவமாகும். அப்பர், மாணிக்க வாசகர் ஆகிய சமயகுரவரின் படிமங்கள் ஒவ்வொன்றுங் காணப்பட்டன.⁸

1908ஆம் ஆண்டிலே எச்.சீ.பீ. பெல் ஐந்தாம் சிவாலயத்தின் வளாகத்திலே தொல்பொருள் அகழ்வுகளை நடத்திய பொழுது பெருந்தொகையான வெண்கலப் படிமங்கள் கிடைத்தன. நான்கு சிவபெருமானின் வடிவங்களும், பார்வதியின் படிமங்கள் நான்கும் அவற்றிடையே காணப்பட்டன. சுந்தரமூர்த்தி நாயனார், திருநாவுக்கரசு நாயனார், திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் ஆகியோரின் பல படிமங்கள் அங்கு கிடைத்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. மகாவிஷ்ணுவின் ஸ்தானக நிலையிலுள்ள படிமமொன்றுங் காணப்பெற்றது.

மூன்றாஞ் சிவாலயத்தின் சுற்றுப்புறங்களை அகழ்ந்த பொழுது ஸ்தானக நிலையிலுள்ள பார்வதியின் உருவமொன்று கிடைத்தது.⁹

சோழராட்சிக் காலத்துக் கோயில்களில் ஒன்றாகக் கொள்ளத்தக்க ஆறாஞ் சிவாலயம் அமைந்துள்ள தலத்திற் பதினான்கு உலோகப் பொருட்கள் கண்டெடுக்கப் பெற்றன. அவற்றுள் நடராசர் வடிவமும் அம்மனின் சிற்பங்கள் இரண்டும் விக்கிரகங்களாகும். ஏனைய யாவும் ஆராதனை வேளைகளிற் பயன்படுத்தப்பட்ட பொருட்களாகும். அவற்றின் விவரங்கள் மேல்வருமாறுள்ளன:

- தாம்பாளம் : 10¹/2 அங்குல விட்டங் கொண்டது.
- 2. முக்காலி : உயரம் 6அங்குலம்: விட்டம் 10 ½ அங்குலம்.
- கிண்ணம் : 5¹/₂ அங்குலம் விட்டங் கொண்டது.
- மணி: 1 அடி 1 அங்குலம் உயரமானது: றீ ஆண்பிள்ளை பெருமாள் என்னும் பெயர் எழுதப்பட்டுள்ளது.
- 5. தடப்பை : 1 அடி 3 அங்குல நீளம்.
- 6. தடப்பை: 1 அடி 2 அங்குல நீளம்.
- தூவக்கல் (வாசனைப் பொருள் எரிக்கும் கலம்): உயரம் 3 அங்குலம்: நீளம் 9¹⁄₂ அங்குலம்.
- 8. தூவக்கல் : உயரம் 3 அங்குலம் : நீளம் 9½ அங்குலம்.
- 9. சங்கு : நீளம் 8½ அங்குலம்: அகலம் 4½ அங்குலம்.
- 10. சங்கு: நீளம் 8½ அங்குலம்: அகலம் 4½ அங்குலம்.¹⁰

1960ஆம் ஆண்டு அகழ்வுகள்

ஐந்தாம் சிவாலயத்தின் வளாகத்திலே 1960ஆம் ஆண்டிலே தொல்பொருட் திணைக்கள ஆணையாளராகவிருந்த சீ.ஈ. கொடகும்புறவினாலே அகழ்வுகள் நடத்தப் பெற்ற பொழுது மேலும் பல வெண்கலப் படிமங்கள் கிடைத்தன. அவற்றைப் பற்றிய கட்டுரை ஒன்றைச் சமர்ப்பித்த சமயத்திலே அவர் மேல்வருமாறு கூறினார்:

பொலநறுவையிலுள்ள இரண்டாம் சிவாலயத்தின் தலத்திலே அகழ்ந்தெடுக்-கப்பட்ட மேலும் சில வெண்கலப் படிமங்களைப் பற்றியும் வேறு சில தொல்பொருட் சின்னங்களைப் பற்றியும் இப்பொழுது நான் உங்களுக்கு விவரமாக விளக்கப் போகின்றேன். அவை கிடைத்தமை பற்றிய விவரங்கள் மேல்வருவனவாகும். 1960ஆம் ஆண்டு செப்தெம்பர் 18ஆம் திகதி ஐந்தாம் சிவதேவாலயத்தின் இடிபாடுகளை அகற்றும் பொழுது அக்கோயிலுக்கும் நாலாம் விஷ்ணு தேவால-யத்துக்கும் இடையிலுள்ள பகுதியில் 5 ½ அங்குலம் உயரங் கொண்ட ஒரு பெண்ணின் வெண்கலப் படிமம் காணப்பட்டது. உருவத்தின் வலக்கரத்துக் கைவளையில் ஒரு பறவையின் உருவந் தெரிகின்றது. அதனைக் கிளியென அடையாளங் காணலாம். அதனாலும் உருவத்தின் தலைமேலுள்ள அணியின் வடிவமைப்பின் அடிப்படையிலும் அப்படிமத்தில் அமைந்திருப்பது பிரம்மாவின் சக்தியான சரஸ்வதியின் உருவமென்று கொள்ளலாம்.¹¹

ஒரு மரத்துக்குப் பின் வேறு பல படிமங்கள் கிடைத்தன. அவை அளவிற் பெரியவை. சிவாலயத்தின் பின்புறத்தே அதன் பிரமாண்டமான விமானம் விழுந்து கிடந்த இடத்துக்குச் சமீபத்திலிருந்து அவை எடுக்கப் பெற்றன. தீபாவளி நாளான ஒக்டோபர் மாதம் 19ஆம் திகதியன்று நானும் தொல்பொருட் திணைக்க-ளத்தைச் சேர்ந்த என்.எச்.ஆர். நளவங்ஸவும் அவ்விடத்திலே அகழ்வுகளை ஆரம்பித்தோம். சிவாலயத்தின் அத்திபாரத்தினின்றும் 3 அடி கீழேவெட்டப்பட்ட 5அடி நீளமும் 3அடி அகலமுங் கொண்ட ஒரு கிடங்கிலே ஒரு தொகுதியான வெண்கலப் படிமங்கள் புதைக்கப்பட்டிருந்தன. அவற்றுட்சில பீடங்களோடு காணப்பட்டன. வேறு சிலவற்றின் திருவாசிகளும் அவற்றோடு வைக்கப்பட்டிருந்தன. அந்தக் கிடங்கு படிமங்களைப் புதைப்பதற்கென்றே வெட்டப்பட்டதாகும்.

நடராஜரின் விக்கிரகமும், ஆசனக் கோலத்திலுள்ள சிவனின் உருவமும், மகாவிஷ்ணு, பார்வதி ஆகியோரின் படிமங்களும் நாயன்மார் இருவரின் வடிவங்களும் அக்கிடங்கிலே அடுக்கிவைக்கப்பட்டிருந்தன.¹²

அப்படிமங்கள் கிடைத்த பின் ஒரு வாரத்திற்குள், ஆலயத்தின் தென்புறத்திலே, சுமார் 28 அடி தூரத்திலே, ஒக்டோபர் 26ஆம் திகதியிலே ஒரு குடத்தினுள், அளவிற் சிறியனவான எட்டு வெண்கலப் படிமங்களும் வேறுபல பொருட்களுங் கண்டெடுக்கப்பெற்றன. நடராசர், வைரவர், குமாரக் கடவுள், பாலகிருஷ்ணர், அம்மன் ஆகியோரின் ஏழு படிமங்களும் நந்தியின் உருவமும் அக்குடத்தில் இருந்தன. முக்காலி, தூவக்கல், மணி, சங்கு முதலியனவும் அவற்றோடு காணப்பட்டன.¹³

27ஆம் திகதியன்று கோயிலின் அத்திபாரத்திற்கு மேற்கிலே, 18 1⁄2 அடி தூரத்திலே அளவிற் பெரிதான விநாயகரின் படிமங் காணப்பெற்றது.¹⁴ கால் நூற்றாண்டு கழிந்த பின்பு, மேலும் பல வெண்கலப் படிமங்கள் கண்டெடுக்கப் பெற்றன. கலாசார முக்கோணம் அகழ்வுகளை நடத்திய பொழுது ஐந்தாம் சிவாலயத்தின் சுற்றுப் புறங்களிற் பல படிமங்கள் கண்டெடுக்கப் பெற்றுள்ளன. 1997ஆம் ஆண்டிலே ஜப்பானிய அறிஞரான காறஷீமாவுடன் பொலநறுவையிலுள்ள தமிழ்ச் சாசனங்களைப் படிவமெடுப்பதற்குச் சென்றிருந்த பொழுது அவற்றுள் இரண்டினை எமக்கு பார்வையிடுவதற்கென்று எடுத்து வைத்திருந்தனர். அவற்றிலொன்று அர்த்தநாரியின் வடிவமாகும். மற்றையது வீரபத்திரரின் உருவம் போலத் தெரிந்தது. அவற்றைப் போன்ற படிமங்கள் இலங்கையில் முன்பு கிடைக்கவில்லை. கலாசார முக்கோணத்தினால் எத்தனை படிமங்கள் வெளிக்கொணரப்பட்டுள்ளன என்பது தெரியவில்லை. அவை எந்தவொரு அருங்காட்சியகத்திலும் பார்வைக்கு வைக்கப்படவில்லை. அவற்றைப் பற்றிய விவரங்கள் எதுவும் வெளியிடப்படவுமில்லை. அவற்றைப் பற்றிய விவரங்கள் கிடைக்காதவரை பொலநறுவையிலுள்ள சைவசமயந் தொடர்பான வெண்கலப் படிமங்களைப் பற்றிய பூரணமான, வித்துவார்த்தமான ஆராய்ச்சிகளை மேற்கொள்ள முடியாது என்பதை இங்கு குறிப்பிட வேண்டும்.

படிமங்களின் பிரதிமாலக்ஷணங்கள்

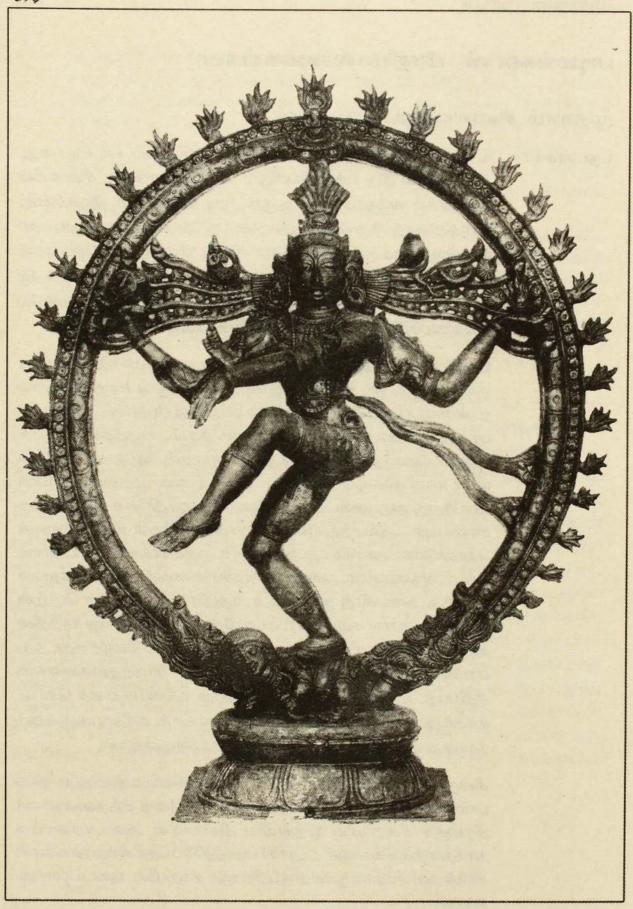
முதலாம் சிவாலயத்துப் படிமங்கள்

i. நடராசர் :

உயரம் 90.4 சென்ரிமீற்றர்; பிரபா மண்டலம் வட்டமானது. அதனடியில் இரு பக்கங்களிலும் மகர வடிவங்கள். சிகையின் மேற்பாகம் **வத்தவேணி ஆகும்**. முடி கொக்கின் இறகுகளை அடுக்கினாற் போன்றது. பின்தலையிலே வட்டமான முடிச்சுப் போன்ற சிகைச் சக்கரம் தெரிகிறது. சிகையின் கீழ்ப்பாகம் தாண்டவத்திலே வீசித் தொங்கும் **லம்பவேணியாகும்**. முடியின் கீழ் கபாலத்தின் உருவமுண்டு. லம்பவேணியின் வலப்பக்கத்திலே கங்கையும் இடப்பக்கத்திலே பிறையும் பாம்பும் உள்ளன.

உருவத்தில் நெற்றிக்கண் தெரிகின்றது. வலது பக்கத்திலே மகர குண்டலமும், இடது பக்கத்திலே தாடங்கமுங் காதணிகளாய் உள்ளன. ஆணாகியும், பெண்ணாகியும், அப்பேதங்கடந்துமுள்ள பரத்துவ நிலையினை இவை உணர்த்தும். கழுத்திலே கபால மாலை அமைந்துள்ளது. படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் ஆகியன மாறி மாறி நிகழும் அநந்தமான ஊழியின் முதல்வன் சிவன் என்பதற்கு அது அடையாளம். சிவனின் கழுத்திலே உருத்திராக்க மாலையும் அமைந்துள்ளது. சிவனடியார்கள் மீது இறைவன் கொண்டுள்ள அளவிலாத அன்பிற்கு உருத்திராக்கம் அடையாளம் என்பர் அருணாசலம். அவர்களின் துன்பங்களைக் கண்டு இறைவன் உகுத்த கண்ணீர்த் துளிகள் உருத்திராக்க வடிவம் பெற்றன என்றும் அன்னார் கூறுகிறார். இடது தோள் மேலும் வலது கரத்தின் கீழும் உபவீதம் உள்ளது. அது 96 நூல்களால் இழைத்தது. அது பிரபஞ்சத்தின் இயக்கத்துக்கு ஆதாரமான 96 தத்துவங்களைக் குறிப்பது. உபவீதம் தெரியாத எவரும் கிரியைகளைச் செய்ய-லாகாது. சிவன் சர்வகர்மார்க்ககன். எல்லாக் கிரியைகளுக்கும் நாயகன் என்பதால் அவன் உபவீதம் அணிந்துள்ளான்.

சிவனுடைய அங்கங்களையும் சிகை மண்டலத்தையும் நாக பாம்புகள் சுற்றிச் சுழல்கின்றன. யோக மார்க்க சிந்தனையாளர் பிரபஞ்ச சக்தியின் ஒடுங்கிய நிலையின் அடையாளமாக நாகத்தைக்கொள்வர். நடராசர் படிமத்திலே தெரிகின்ற நாகங்கள் சிவன் வசமாயுள்ள மூலாதாரப் பிரபஞ்ச சக்தியின் அடையாளங்க-ளாகும்.

நடராசர் - பொலநறுவை வெண்கலப் படிமங்கள்

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org உருவத்தில் நான்கு கரங்கள் உள்ளன. மேல் வலக்கரம் டமருகம் ஏந்திய வண்ணமாயுள்ளது. கீழ் வலக்கரம் அபய-கரமாகும். மேலான இடக்கரம் அக்கினி குண்டத்தை ஏந்திய கோலத்தில் உள்ளது. கீழான இடக்கரம் வீசித் தொங்கிய வண்ணமானது. வலக்கால் அபஸ்மார புருஷன் என்னும் முயலகனை ஊன்றிய கோலத்தில் உள்ளது. இடக்கால் உயர்த்தி, வீசிக் கீழ்நோக்கித் தொங்கிய கோலத்தில் உள்ளது. இடையிலே புலித்தோல் போர்த்த கோலந் தெரிகிறது. கால்களிலே வீரக் கழல்கள் உள்ளன. உருவம் தாமரைப் பீடத்தில் அமைந்துள்ளது.¹⁵

- ii. நடராசர் : உயரம் 64.5 சென்ரி மீற்றர் (25.8'') பிரபா மண்டலம் காணப்பட வில்லை. முடி முன்னையதில் உள்ளதனைக் காட்டிலும் வேறானது. அது கரண்ட மகுடம் போலானது. சிகை பின்னலானது. ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் ஐந்து பின்னல்கள் அடுக்கிய கோலத்தில் நீட்டிய வண்ணமாயுள்ளன. அங்க லக்ஷணங்கள் பொருத்தமான முறையில் அமையவில்லை.¹⁶
- iii. நடராசர் : உயரம் 61.5 சென்ரி மீற்றர் = 26.6 அங்குலம். தனித்துவமான அம்சங்கள் பொருந்தியது. பிரபா மண்டலமில்லை. பீடமுமில்லை. மகுடம் கரண்ட மகுடமாய் அமைந்துள்ளது. அதன் வலப்புறத்திலே பாம்பும் இடப்புறத்திலே பிறையுந் தெரிகின்றன. கால்கள் கனதியான, அகன்ற தோற்றங் கொண்டவை. முகத்திலே குமுண் சிரிப்புத் தெரியும் வண்ணமாக உருவம் அமைக்கப்படவில்லை.¹⁷
- iv. நடராசர் : உயர்ம் 1 அடி 6 அங்குலம். பத்மாசனம் அமைந்த பீடம் உள்ளது. பிரபா மண்டலம் வட்டமான தோற்றங் கொண்டது. பிரதிமா லக்ஷணங்கள் முதலாவது உருவத்திற் போல அமைந்தவை. வடிவம் வனப்பு மிக்கது. சமகாலத் தென்னிந்தியக் கோயில்களில் இருந்தவற்றை ஒத்துள்ளது.¹⁸
- V. நடராசர் : உயரம் 4 அடி 8 அங்குலம். உருவம் மிகப் பெரியது. இதுவரை கிடைத்துள்ள நடராசர் படிமங்களில் இதுவே மிகப் பெரிய தென்று சொல்லப்படுகின்றது. பிரபா மண்டலமும் அமைப்பிலே தனித்துவமானது. இரு பக்கங்களிலும் அதன் அடிப்பாகங்கள் கால்கள் போற் காட்சியளிக்கின்றன. அவை அமைப்பிலே தூண்கள் போலானவை. பீடம் முத்தள அமைப்புடையது. அடித்தளம் தாமரைவடிவமானது. நடுவிலுள்ள தளத்திலே இசைக் கருவிகளை மிழற்றும் பெண்களின் உருவங்கள் அமைந்துள்ளன. கையிலே தாளம் ஏந்திய பெண், சங்கூதி, வேய்ங்குழல் வாசிப் பவர், மேளம்

அடிக்கும் பெண், தாளம் போடும் பெண் ஆகியோரின் உருவங்கள் வலமிருந்து இடமாகத் தெரிகின்றன.

இவ்வாறான உருவங்கள் தென்னிந்தியக் கோயில்கள் சிலவற்றிலே காணப்படும் நடராசரின் கற்சிற்பங்களில் உள்ளன. பீடத்தின் மூன்றாவது தளம் சிறியது. அதன் மேல் முயலகனின் உருவம் அமைந்துள்ளது.

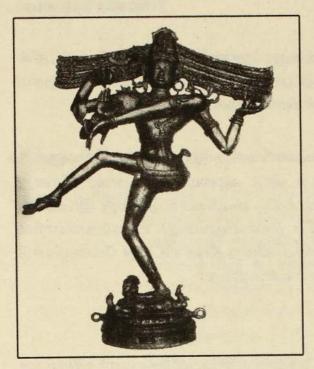
காதணிகளும் வேணியும் உருவத்திலே காணப்படவில்லை. அவை உடைந்துவிட்டன என்று கொள்ளலாம். மகுடம் கரண்ட மகுடம் போலானது. அதன் கீழே கபாலமாலை தெரிகின்றது. கால்களும் கைகளும் மெலிந்த தோற்றங் கொண்டவை. வனப்பில்லாதவை. இப்படிமம் வேலைப்பாட்டிலே மத்திமமான வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த ஒன்றாகும்.¹⁹

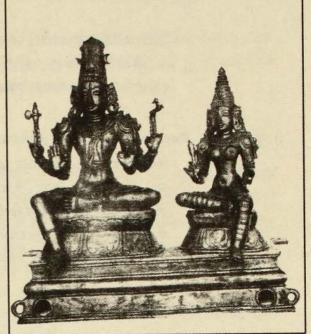
vi. நடராசர் : வடிவம் எல்லா அம்சங்களுடனும் காணப்படுகின்றது. உயரம் 5½ அங்குலம். வனப்பு மிகுந்தது.²⁰

சோமஸ்கந்த வடிவங்கள்

i.முதலாம் சிவாலயம் 1907 : உமாசஹித கோலத்தில் அமைந்துள்ளது. சிவனதும் உமையினதும் உருவங்கள் ஒரு பொதுவான பீடத்தில் அமைந்துள்ளன. சிவனது படிமம் 60.3 சென்ரி மீற்றர் உயரங் கொண்டது. அம்மனின் படிமம் 51 சென்ரி மீற்றர். நாற்சதுரமான இருதள பீடத்தின் மேலமைந்த பத்மாசனங்களிலே அம்மையப்பரின் உருவங்கள் உள்ளன. சிவனின் இடதுகால் மடித்து ஆசனத்தில் வைத்த நிலையிலுள்ளது. வலக்கால் கீழ்ணோக்கி மடித்துப் பீடத்தில் ஊன்றிய கோலத்தில் உள்ளது. மகுடம் கரண்ட மகுடமாகும். அதிற் பிறையும் பாம்பும் தெரிகின்றன. வலது காதில் மகர குண்டலமும் இடது காதில் தோடும் அணிகளாய் உள்ளன. நெற்றிக் கண் தெரிகின்றது. நான்கு கரங்களிற் பின் வலக்கரம் மழு ஏந்திய வண்ணமாயுள்ளது. பின்னிடக் கரத்தில் மான் அமைந்திருக்கின்றது. முன் வலக்கரம் அபயகரமாகும். மற்றைய கரம் கடக ஹஸ்தமாகும்.

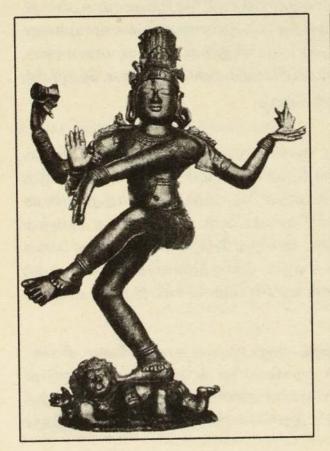
> அம்மனின் உருவத்தில் வலக்கால் மடித்து ஆசனத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளது. இடக்கால் கீழ்நோக்கி மடித்துப் பாதம் பீடத்திலே தங்கும் நிலையிலுள்ளது. வலக்கரம் தாமரை மொட்டினை ஏந்திய கோலமானது. இடக்கரம் வரதகரமாகும். குமாரனின் பிரதிமை உருவத்திலே காணப்படவில்லை.²¹

நடராசர் - பொலநறுவை வெண்கலப் படிமங்கள்

சிவனும் உமையும் - பொலநறுவை வெண்கலப் படிமங்கள்

நடராசர் சிவன் - பொலநறுவை - பொலநறுவை வெண்கலப் படிறங்கள் noolaham.org | aavanaham.org

401

இப்படிமம் வனப்பு மிக்கது. அதன் வேலைப்பாடு தரத்தில் உன்னதமானது. இதிற் பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டுக்குரிய படிமங்களின் அம்சங்கள் காணப்படுகின்றன.

ii. ஐந்தாம் சிவாலயம் 1960: பிரதிமாலக்ஷணங்களிற் சிற்ப சாத்திர விதிகளுக்கு மாறான அம்சமொன்று உண்டு. வழமைக்கு மாறாகச் சிவனது வலக்கரம் மடித்து ஆசனத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளது. இடக்கால் கீழ்நோக்கித் தொங்கிய நிலையிலுள்ளது. உமாதேவியாரின் உருவம் உடைந்து படிமத்தினின்று நீங்கிவிட்டது. வேலைப்பாடு சாதாரணமானது. உருவம் வனப்பற்றது.²²

பிரதோஷமூர்த்தி

i. முதலாம் சிவாலயம், 1907 உயரம் 47 சென்ரிமீற்றர். உமாதேவியார் சகிதமான சிவனின் தோற்றம். உருவங்கள் ஸ்தானக நிலையில் அமைந்தவை. உருவங்கள் ஒவ்வொன்றும் பொதுவான பத்தி ராசனமான பீடத்தின் மேலுள்ள தனித்தனியான பத்மாசனத்தில் அமைந்துள்ளன. சிவனின் உருவம் திரிபங்கமானது. வலப் பாகத்துப் பின்கரம் மழுவேந்திய கோலமானது. முன்கரம் அபயகரமாய் உள்ளது. இடப்பாகத்துப் பின்கரம் தேவியை அணைத்த வண்ணமாயுள்ளது: முன்கரம் கடக ஹரஸ்தன மாயுள்ளது. மகுடம் உயரமான கரண்ட மகுடமாகும். அதில் பாம்பும் பிறையும் அமைந்துள்ளன. நெற்றியின் மேலே பட்டமாலை தெரிகின்றது.

ii.காதணிகள் : வலப்புறத்திலே மகர குண்டலமும் இடப்புறத்திலே தோடும் காதணிகளாக அமைந்துள்ளன. மூன்று ஆரங்கள் கழுத் தணிகளாய் உள்ளன. உபவீதம், கடிசூத்திரம், உதரபந்தம் என்பன தெளிவான தோற்றம் கொண்டவை. அம்மனின் உருவமும் திரிபங்கமானது. உருவம் மெலிந்த தோற்றங் கொண்டது. அங்க லக்ஷணங்கள் இயற்கை எழில் பொருந்தியவை. இலங்கையில் இதுவரை கிடைத்துள்ள சைவப் படிமங்களில் இதுவே உன்னத மானது.

> இதனை இதுவரை எவரும் அடையாளங் காணவில்லை. சிவன் -பார்வதி ஆகியோரின் படிவமென்றே ஆனந்த குமாரசுவாமியும் இதனை வர்ணித்தனர்.²³ எல்லா அம்சங்களிலும் இதனையொத்த வடிவம் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்து வெள்ளலகரத்திலே காணப்பெற்றது.

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

அதனைப் பிரதோஷமூர்த்தியென்று ஸ்ரீநிவாசன் வர்ணித்துள்ளார். எனவே, இலங்கையிலுள்ள படிமமும் பிரதோஷ மூர்த்தியின் படிமமென்றே கொள்ள வேண்டியதாகும்.²⁴

விருஷவாகன மூர்த்தி

i. ஐந்தாம் சிவாலயம் 1908: உயரம் 87 சென்ரிமீற்றர். அம்மனின் உருவமும் நந்தியின் வடிவமும் கூடிய கோலம். உருவம் திரிபங்கமானது. இடுப்பிலுள்ள வளைவு இடது பக்கம் நோக்கியது. பத்மாசனத்தில் அமைந்தது. கால்கள் மடித்து அமைந்த நடனக்கோலம் மிகச் சிறப்பானது. காங்கள் அமைந்த முறை புதுமையானது. மேலாகவுள்ள இரு கைகளும் வழமைக்கு மாறாகத் தோளிலிருந்தன்றி முழங்கை மட்டத்திலிருந்து பிரிகின்றன. உயர்த்திய வலக்கரம் மழு ஏந்திய கோலமானது. மற்றைய வலக்கரம் கடகஹஸ்தமானது. இடக் கரங்களில் ஒன்று அபயகரம் போல அமைந்துள்ளது. வஸ்திரா பாணங்கள் வழமையானவை. பொலிந்த தோற்றங் கொண்டவை. முன்பு இதனை அருணாசலமும் பிறரும் சந்தியாமூர்த்தி என்று பிழையாக அடையாளங் கொண்டனர். இப்படிமமும் கங்கை கொண்ட சோழபுரத்திலிருந்து கிடைத்த விருஷவாகனர் வடிவமும் அமைப்பிலும் தோற்றத்திலும் ஒரே மாதிரியானவை.25 தரத்தில் மிக உயர்ந்தவை. இவற்றைப் 11ஆம் நூற்றாண்டுக் குரியவை எனக் கொள்ளலாம்.

உமாதேவியாரின் படிமங்கள்

i. முதலாம் சிவாலயம் 1907 : உயரம் 78.7 சென்ரி மீற்றர். ஸ்தானக வடிவம். திரிபங்கமானது. முத்தள அமைப்பிலுள்ள பீடத்தின் மேலுள்ள பத்மாசனத்திலே உருவம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. வஸ்திரம் அலங்காரமான துகில் போன்றது. நாட்டியக் கோலத்துப் பெண்கள் அணியும் ஆடை போன்று கால்களைச் சுற்றி மடிப்புகளுடன் காணப்படுகின்றது. இடுப்பின் கீழும் கால்களின் பக்கங்களிலும் அலங்காரமாகத் தொங்கும் மடிப்புகள் உள்ளன. வலக்கரம் மலர்மொட்டினை ஏந்திய கோலமானது. இடக்கரம் லோல ஹஸ்தமாகத் தெரிகின்றது.

> மகுடம் கரண்ட மகுடமாய் அமைந்துள்ளது. அகன்ற தோடுகள் காதணிகளாய் உள்ளன. கழுத்திலே அமைந்துள்ள மூன்று மாலைகளில் இரண்டு பெரியனவாகத் தோன்றுகின்றன. உபவீதம் இடது தோளின் மேலிருந்து வலப்பாகத்திலே உதர பந்தத்தை

அணையும் படியாக உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இப்படிமம் முற்றிலும் சிற்பநூல் விதிகளுக்கமையச் செய்யப்பட்ட வார்ப்பாகும். இதனைப் 12ஆம் நூற்றாண்டுக்குரியதாகக் கொள்ளலாம்.

ii. மூன்றாம் சிவாலயம் 1908: ஸ்தானகக் கோலம். உயரம் 63.6 சென்ரி மீற்றர். (1 அடி 8 அங்குலம்)

iii. ஐந்தாம் சிவாலயம் 1908 : ஸ்தானகக் கோலம். உயரம் 1 அடி 4 ½ அங்குலம்.

iv. ஐந்தாம் சிவாலயம் 1908 : உயரம் 1 அடி 11 அங்குலம். ஸ்தானகக் கோலம்.

v. ஐந்தாம் சிவாலயம் 1908: ஸ்தானகக் கோலம். உயரம் 38 அங்குலம். வனப்பு மிக்கது.

vi. ஐந்தாம் சிவாலயம் 1960 : அம்மனின் படிமம். ஸ்தானகக் கோலம். உயரம் 32½ அங்குலம். கனதியான தோற்றம். அங்க அளவுப் பிரமாணங்கள் பொருத்தமற்றவை.

vii. ஐந்தாம் சிவாலயம் 1960 : ஸ்தானகக் கோலம். உயரம் 4 ½ அங்குலம்.

viii. ஐந்தாம் சிவாலயம் 1960 : ஸ்தானகக் கோலம். 5 அங்குலம்.

ix. ஐந்தாம் சிவாலயம்: ஆசனக் கோலம். உயரம் 2 அங்குலம். லலிதாசனத் தோற்றம்.

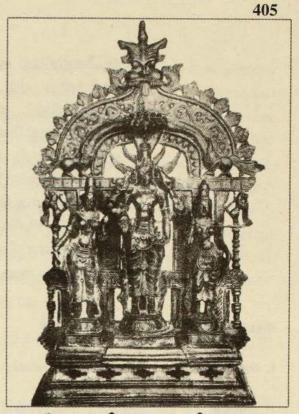
கணபதியின் தோற்றம்

ஐந்தாம் சிவாலயம் : 1960 படிமத்தின் உயரம் 23 அங்குலம். அதன் பீடம் 9 அங்குலம் உயரமானது.[∞] வடிவம் சிற்ப சாத்திர இலக்கணங்க ளுக்கு ஏற்ப அமைந்துள்ளது. பீடம் இருதள பத்மாசனமாகும். அது வட்ட வடிவங் கொண்டது. உருவம் கனதியான பருத்த தோற்றங் கொண்டது. கால்கள் குறளானவை. வளையமும் மணிகளும் அணிகளாய் உள்ளன.

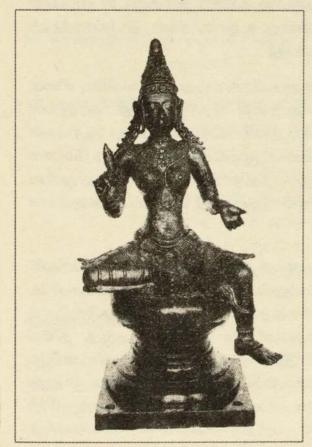
> மகுடம் கரண்ட மகுடமாய் அமைந்துள்ளது. பின்புறத்திலே சிகை சுருள்களாகித் தொங்குகின்றது. காதுகள் பருத்து அகன்ற-னவாய் அமைந்துள்ளன. கண்கள் சிறியனவாயும் மூடிய கோலத்திலுந் தெரிகின்றன. கழுத்தணிகளாக மூன்று மாலைகள் உள்ளன. நடுவிலமைந்த மாலை அகன்று பெரிதாகத் தெரிகின்றது. இரட்டைப்பட்டு நூலாக அமைந்துள்ள உதரபந்தம் பெரிதாகத் தெரிகின்றது.

சிவன் பார்வதி - பொலநறுவை வெண்கலப் படிமங்கள்

இரு சக்திகளுடன் விஷ்ணு - பொலநறுவை வெண்கலப் படிமங்கள்

பார்வதி சூரியன் - பொலநறுவை - பொலநறுவை வெண்கலப் படிமங்கள் noolaham.org | aavanaham.org வலப்பக்கத்திலே தந்தம் ஒடிந்த நிலையிலுள்ளது. வக்கிரம் துங்கமானது. இடநோக்கு வளைவு கொண்டது. கை ஒவ்வொன்றிலும் மூன்று வளையல்கள் தெரிகின்றன. மேல் வலக்கரம் மழுவேந்திய கோலமானது. கீழ் வலக்கரம் கடஹஸ்தமானது. அது ஒடிந்த தந்தத்தைக் கொண்டுள்ளது. இடப்பாகத்திலுள்ள மேற்கரம் அக்ஷமாலையினை ஏந்தியுள்ளது. நான்காவது கரத்திலே மோதகம் அல்லது மாங்கனி போன்ற உருவந் தெரிகின்றது. அதன் எல்லா அம்சங்களைப் பொறுத்தவரையிலும் விநாயகரின் படிமம் தென்னிந்திய சிற்பமுறையில் அமைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

சமயகுரவரின் படிமங்கள்

i. அப்பர் : முதலாம் சிவாலயம், 1907. உயரம் 1 அடி 9 அங்குலம்²⁷.

ii. அப்பர் : ஐந்தாம் சிவாலயம், 1908. உயரம் 1 அடி 7 அங்குலம். உருவம் திரிபங்கமானது. கால்கள் இரண்டும் சற்று வளைந்து காணப்படுகின்றன. இடுப்பில் வளைவு இடப்பக்கம் நோக்கியது. உருவம் ஸ்தானக நிலையில் கூப்பிய கைகளுடன் வழிபடும் கோலத்தில் அமைந்துள்ளது. உழவாரப்படை இடப்பாகத்துத் தோளுடன் அணைந்துள்ளது.

> உடல் மெலிந்த தோற்றங் கொண்டது. தலையிலே சிகை தெரியவில்லை. தலைமாலை தெரிகின்றது. காதுகள் நீளமானவை. அவற்றிலே அணிகளில்லை. மூன்று ஆரங்கள் கழுத்தணிகளாய் உள்ளன. முழங்கைக்குச் சற்று மேலாக வலையந் தெரிகின்றது. பத்திராசனமாகிய பீடத்திலுள்ள பத்மாசனத்திற் படிமம் அமைந்துள்ளது. உருவம் உன்னதமான படைப்பாகும்.²⁸

iii. திருஞானசம்பந்தர்: ஐந்தாம் சிவாலயம். உருவம் 1 அடி நான்கு அங்குலம். உருவம் ஸ்தானக நிலையிலுள்ளது. அபங்கமானது. கைகளிலே பொற்றாளம் உள்ளது. சிகை தலையின் உச்சிமேற் குடுமி போல் அமைந் துள்ளது. காதுகள் நீளமானவை. கழுத் திலே கண்டிகையும் ஆரங்கள் இரண்டும் ஆபரணங்களாய் உள்ளன. உபவீதம் தெரிகின்றது. உடம்பில் உதரபந்தமும் அரைஞாணும் தெளிவாகத் தெரிகின்றன. கணைக்காலிற் சிலம்பும் அதற்கு மேற் கழலுந் தெரிகின்றன. பத் திராசனத் தின் மேலமைந் த பத்மாசனத்திலே படிமம் அமைந்திருக்கின்றது.²⁹ iv. சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் : ஐந்தாம் சிவாலயம், 1908. உயரம் 1 அடி 8 அங்குலம். திரிபங்கமான ஸ்தானகக் கோலம். இடக்கால் உள்நோக்கிய வளைவு கொண்டது. உருவம் வஸ்திராபரணங்கள் சகிதமான மணவாளக் கோலத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. முகபாவம் ஆச்சரிய பாவமானது. தலையிலே தலைமாலை அமைந் துள்ளது. குண்டலங்கள் காதணிகளாக உள்ளன. உபவீதம் முப்புரி நூலாகும். கழுத்திலே மூன்று அலங்காரமான பெரிய ஆரங்கள் அமைந்துள்ளன. கடிபந்தம், உதரபந்தம் என்பன வழமை போல அமைந்துள்ளன. கேயூரம், வலையங்கள் என்பன கைகளில் ஆபரணங்களாக அமைந்திருக்கின்றன. பத்மா சனமும் பீடமும் அழகுற அமைந்துள்ளன.³⁰

> படிமம் 11ஆம் நூற்றாண்டுக்குரியது. அதன் கலைவனப்பு விநோதமானது.

v. சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் : ஐந்தாம் சிவாலயம், 1908. பிரதிமாலக்ஷணங்களில் முன்னையதைப் போன்றது. உடலின் தோற்றம் சற்று கனதி யானது. சிறிது பிற்பட்ட காலத்திற்குரியது. உயரம் 1 அடி 1 ¹⁄2 அங்குலம்.³¹

vi. சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் : ஐந்தாம் சிவாலயம், 1960. உயரம் 1 அடி 7 3/4 அங்குலம். ³²

vii. மாணிக்கவாசகர் : முதலாம் சிவாலயம், 1907. உயரம் 54.2 சென்ரிமீற்றர். உருவம் திரிபங்கமானது. சிகை விசிறி போலப் பரந்த வேணியாகும். நெற்றியின் மேலே உருத்திராக்க மாலை தெரிகிறது. கழுத்திலே இடை வரை நீண்டு தொங்கும் உருத்திராக்க மாலையுண்டு. உபவீதம் பிரபலமாக விளங்கு கின்றது. வலக்கை சின்முத்திரை வடிவில் அமைந்துள்ளது. இடக்கை ஏட்டினை ஏந்திய வண்ண மாயுள்ளது. அதில் **நமசிவாய** என்னும் மொழி எழுதப்பட்டுள்ளது. இப்படிமம் 12ஆம் நூற்றாண்டுக்குரியது போலத் தோன்றுகிறது.³³

காரைக்காலம்மையார்

ஐந்தாம் சிவாலயம் 1960 : எலும்பாகிவிட்ட உடம்பின் தோற்றம். கைகளிலே தாளம் உண்டு. கோலம் பெரியபுராணத்திலுள்ள வர்ணனைகளுக்கு ஒப்பானது.³⁴

சண்டேஸ்வரர்

i. **ஐந்தாம் சிவாலயம் 1908** : உயரம் 1 அடி 10 அங்குலம். வரைவிலாத வனப்பு மிக்க வடிவு கொண்டது. சர்வாபரண பூஷிதமானது. வஸ்திரம் அலங்காரமானது. கைகூப்பி வணங்குங் கோலத்தில் வடிவம் அமைந்துள்ளது.³⁵

ii. ஐந்தாம் சிவாலயம் 1960: உயரம் 2 அடி 2 ½ அங்குலம். பிரதிமா லக்ஷணங்கள் யாவும் முன்னையதைப் போன்றவை.³⁶

சமயஞானமும் பிரதிமாலக்ஷணங்களும்

ஆனந்த தாண்டவம்

சமய நூல்களும் சிற்பநூல்களும் நாட்டியசாஸ்திரமும் வர்ணிக்கின்ற ஏழுவகைத் தாண்டவங்களில் மிகவும் பிரசித்தமானது ஆனந்த தாண்டவம் என்னும் நாதாந்த நடனம். அந்த நடனத்தின் உருவகத் தோற்றமே நடராசர் வடிவம். அது சிற்பநூல் விதிகளுக்கமைய உருவாக்கப்படுவது. சமயஞானமும், நடனக்கலையும், சிற்பக்கலையும் தொழில்நுட்பமும், அதில் இணைந்து விடுகின்றன. அந்தச் சேர்க்கை கலைஞனின் கைவண்ணத்தாற் செம்மை பெறுகின்றது. அவனது கற்பனைத் திறனில் மரபுவழிச் சிந்தனைகள் காட்சிப் பொருள்களாக உருவம் பெறுகின்றன. அவனுடைய கைவண்ணத்தால் அவை கலைவனப்புடன் விளங்கு-கின்றன.

சிவபெருமானுடைய உருவத்திருமேனிகளில் நடராசரின் தோற்றம் உன்னதமானதென்று சைவர்கள் ஆதிகாலம் முதலாகப் போற்றி வந்துள்ளனர். தமிழகச் சைவசமய மரபிலே பதிகளிலெல்லாம் உத்தமதானமாக விளங்குவது பேரம்பலமாகிய பொன்னம்பலமேயாகும். அங்கு முதன்மைத் தானத்திலே அமைந்திருப்பது நடேசரின் திருவுருவமாகும். கோயில் என்னுந் திருநாமமும் சிதம்பரத்திற்கே சிறப்பாக உரியது என்பது கவனித்தற்குரியது.

சொரூப நிலையில் அருவமான சிவம், உருவமான தடத்த நிலையில் பிரபஞ்சத்தினுடைய இயக்கத்திற்குக் காரணமாய் அமைகின்றது. இவ்வியக்கத்திலே பஞ்ச கிருத்தியங்கள் என்று சொல்லப்படும் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், அருளல், மறைத்தல் என்னும் ஐந்தொழில்கள் நிகழுகின்றன என்பது சைவசமய தத்துவம், பிரபஞ்ச இயக்கத்திற்குக் காரணனாகிய சிவனின் பதி இலக்கணங்க-ளையும் மகிமையினையும் உருவகப்படுத்தும் வடிவமே ஆனந்த தாண்டவக் கோலமான நடராசர் வடிவமாகும். நடராச வடிவத்தின் பிரதிமாலக்ஷணங்கள் சிற்பசாஸ்திர நூலொன்றிலுள்ள தியான சுலோகங்களிலே மேல்வருமாறு வர்ணிக்கப்படுகின்றன :

றீ நடராஜ வடிவம் மூன்று கண்களும் நான்கு தோள்களும், சாந்த குணமும் சிவப்பு நிறமும், புன்முறுவல் செய்யும் முகமும் உடையதாகவும், தலையினோடும் கொக்கினிற்கும், ஊமத்தையும், எருக்கும், கங்கையும், நிலவும் ஆகியவற்றைச் சிரசில் அணிந்ததாகவும் வலப்பாதம் அபஸ்மார (நினைப்பு நீங்கிய) முயலகன் மேலே ஊன்றி நிற்பதாகவும், இடப்பாதம் தூக்கப்பட்டுச் சற்றே குஞ்சித்தாகவும், வலக்கரங்களுள் முன்கரம் அபயம் அளிக்கும் கரமாகவும், பின்கரம் டமருகந் தாங்கியதாகவும், இடக்கரங்களுள் முன்னது வீசித் தொங்க விட்டுள்ளதாகவும், பின்னது அக்கினி ஏந்தியதாகவும், இடச்செவியில் திருத்தோடும், வலச்செவியில் மகரகுண்டலம் அணிந்ததாகவும், அபயகரத்தில் நாகபூஷணம் பூண்டதாகவும், சர்வாங்கத்திலும் விபூதி தரித்து நிலவுவதாகவும் மேற்காட்டப்பட்ட சிவமந்தி-ரத்தாற் பூசிக்கற்பாலது.³⁸

தில்லையம்பலத்து நடேசப் பெருமானைக் கோயிற்புராணம் மேல்வருமாறு வர்ணிக்கின்றது:

> திருவடி நிலையும், வீசும் செய்ய காலும் ~ சிலம்பும் உருவளர் ஒளியும், வாய்ந்த உருவும், உடுத்த தோலும் அரைதரு புரிவும், கச்சின் அணிகளும் அழகார் ~ உந்தி மருவிய உதரபந்தக் கோப்பும், நூல் வாய்ப்பு மார்பும்.

வீசிய செய்ய கையும், விடதரக் கரங் குளித்த தேசும், வண்துடியும் அங்கிச் செறிவும் ~ முன்திரண்ட தோளும் காசைகொள் மிடறும், தோடார் காதும் ~ வெண்குழையும் காண மாசிலா மணிவாய்விட்டு வயங்கிடா நகை மயக்கும்.

ஓங்கிய கமலச் செவ்வி ஒளிமுக மலரும், கண்கள் பூங்குழல் உடைய நோக்கும் புரணமும், புகுவப் பொற்பும் பாங்கமர் நுதலும், பின்தாழ் சடைப்பரப்பும், பாம்பும் நீங்கரும் தாரும். நீரும், நிலவும், மேல்நிலவு நீறும்³⁹

நடராசத் திருமேனி எவ்வாறு அமைய வேண்டும் என்பதை சிற்பநூல் விளக்கும். அவ்வண்ணமாக அமைக்கப் பெற்றதும், பேரம்பலத்திலுள்ளதுமான திருவடிவத்தை கோயிற்புராணம் விளக்குமாற்றை இங்கு கவனித்தோம்.

திருவுருவத்தின் அம்சங்களைப் பற்றிய தத்துவார்த்தமான விளக்கங்களைச் சமயஞானிகளின் அருட்பாக்களிலே காணலாம். அரன் துடி தோற்றம் அமைப்பில் திதியாம் அரன் அங்கிதன்னில் அறையில் சங்காரம் அரஹற்றணைப்பில் அமரும் திரோதாயி அரனடி என்றும் அனுக்கிரகம் என்னே

என்பது திருமந்திரம்.⁴⁰ இக்கருத்தினை உண்மை விளக்கம் மேல்வருமாறு செப்புகின்றது :

> தோற்றம் துடியதனில் தோயும் திதி அமைப்பில் சாற்றிடும் அங்கியிலே சங்காரம் ~ ஊற்றமா ஊன்று மலர்ப்பதத்தில் உற்ற திரோதம்: முத்தி நான்ற மலர்ப்பதத்தே நாடு.⁴¹

நடராசர் வடிவங் குறிக்குந் தத்துவங்களைக் குமரகுருபர சுவாமிகள் மேல்வருமாறு விளக்குவார்:

> பூமிலி கற்பகப் புத்தேள் வைப்பும் நாமநீர் வரைப்பில் நானில வளாகமும் ஏனைப் புவ னமும் எண்ணியீங்குயிரும் தானே வகுத்ததுன் தமருகக் கரமே

தனித்தனி வகுத்த சராசரப் பகுதி அனைத்தையும் காப்பது உன் அமைத்த – பொற்கரமே: தோன்றுபு நின்றவத் தொல்வுல கடங்கவும் மாற்றுவது ஆரழல் வைத்ததோர் கரமே.

ஈட்டிய வினைப்பயன் எவற்றையும் – மறைத்து நின்று ஊட்டுவ தாகும்நின் ஊன்றிய பதமே அடுத்த இன்னுயிர்கட்கு அளவில் பேரின்பம் கொடுப்பது முதல்வ! நின் குஞ்சித பதமே.⁴²

திருவுருவத்தின் பிரதிமாலக்ஷணங்களும் அணியலங்காரங்களும் சமயத்தத்துவங்களின் அடையாளங்களாய் உள்ளன. உருவமில்லாத இறைவனுக்கு உருவத்தைக் கொடுத்துள்ளனர். எண்ணரிய பிறவிகளில் மானிடப் பிறவி மேலானது என்பதால் மானிட வடிவில் இறைவனை உருவகப்படுத்தினர். உடலானது ஆகாசத்தின் அடையாளமாகக் கொள்ளப்பட்டது. "ஆகாசமாம் உடல்" என்றார் திருமூலர். "விண்ணவர் முதலா வேறோர் இடமாக் கொண்டுறை விசும்பே கோலநின் ஆகம்" என்றார் பட்டினத்தடிகள்.⁴³ கரங்கள் : நடராச வடிவத்தில் நான்கு கைகள் அமைந்துள்ளன. எட்டு, பத்து, பதினாறு கரங்கள் கொண்ட வடிவங்களுமுண்டு. திருமேனியின் கரங்கள் திசைகளின் அடையாளங்களாகக் கொள்ளப்படும். "திசைகள் எட்டும் திருக்கைகள்" என்பது திருமூலர் வாக்கு. "பத்துத் திசைகளும் பத்துக் கைகளாகும்" என்று காமிகாகமத்திற் கூறப்படுகின்றது "திசைதோள்" என்றார் சேரமான் பெருமாள் நாயனார். "எண்டிசை எண்டோள்" என்பர் பட்டினத்தடிகள்.⁴⁴

திருவடிகள்

இறைவன் இயற்றும் ஐந்தொழில்களில் மறைத்தல், அருளல் என்னும் இரண்டும் அவனுடைய பாதங்களால் உணர்த்தப்படும். தாண்டவமூர்த்தியின் ஊன்றிய திருப்பாதம் மறைத்தல் என்னும் தொழிலை உணர்த்தும். அது உயிர்களுக்கு ஏற்படும் நல்வினை, தீவினையாகிய இருவினையொப்பு, மலபரிபாகம் என்னும் நிலையை ஏற்படச் செய்கின்றது. தூக்கிய திருப்பாதமாகிய குஞ்சிதபாதம் அருளல் என்னும் தொழிலின் அடையாளமாய் அமைந்துள்ளது. அதுவே ஆன்மாக்களுக்கு அனுக்கிரகமாகிய பேரின்பத்தை அளிக்கின்றது.

> ஈட்டிய வினைப்பயன் எவற்றையும் ~ மறைத்து நின்று ஊட்டுவதாகும் நின் ஊன்றிய பதமே. அடுத்த இன்னுயிர்கட்கு அளவில் பேரின்பம் கொடுப்பது, முதல்வ! நின் குஞ்சித பதமே.

என்பார் குமரகுருபர சுவாமிகள்.

"பரை உயிரில் யான் எனதென்று நின்றதடியாம்" என **உண்மைநெறி விளக்கம்** பகர்கின்றது.⁴⁵

முக்கண் : சூரியன், சந்திரன், அக்கினி ஆகிய மூன்று பேரொளிகளை இவை குறிக்கும் என்பர். "மோகாய முக்கண் மூன்றொளி" என்பது **திரு மந்திரம்**. அதனை வேறுவிதமாக விளக்குவதுமுண்டு. இச்சா சக்தி, கிரியா சக்தி, ஞான சக்தி என்னும் மூன்று சக்திகளையும் உடையவர் கடவுள் என்பதை அவருடைய மூன்று கண்களும் குறிக்கின்றன என்று காமிகாகமம் கூறும். "ஞான, இச்சா, கிரியைகளாகவும், சோம சூரிய அக்கினிகளாகவும் உள்ள விசாலம் பொருந்திய கண்களையுடையவர்" என்பர்.⁴⁶

அகோரசிவாசாரியார்

குமிண்சிரிப்பு : "உயிர்களுக்கு ஏற்படுகிற ஆகாமியம், சஞ்சிதம், பிராரப்தம் என்னும் மூன்று வகைத் துன்பங்களையும் தமது புன்முறுவலினாலே கடவுள் கொடுத்தருளுகிறார் என்பது இதன் தத்துவப்பொருள்." ["]இடர் மூன்றும் இழித்தருளும் இளமுறுவல் முகமலரிலங்க" என்பது சிவதருமோத்தரம்.

சடைமுடி : ["]சடைமுடி ஞானத்திற்கு அடையாளம்" என்பர். எனவே, கடவுள் ஞான உருவன், பேரறிவுடையவன் என்பதைச் சடைமுடி தெரிவிக்கின்றது. "நுண்சிகை ஞானமாம்" என்பது *திருமந்திரம்.*

நிலவு : சிவனது சடைமுடியில் அமைந்துள்ள பிறையின் வடிவமானது. அவருடைய முற்றறிவாகிய பேரறிவைக் குறிக்கும் என்று காமிகாகமம் கூறுகின்றது. "நுண்சிசை ஞானமாம்" என்பர் திருமூலர்.

திருநீறு : "பராவணமாவது நீறு" என்பர் திருஞானசம்பந்தர். பாசத்தை அளிப்பது நீறு என்றுஞ் சொல்லப்படும். "பாசமும் அங்கது கழியப் பண்ணும் திருவெண்ணீறும்" என்பது கோயிற்புராணம்.⁴⁸

உபவீதம் : சிவபெருமான் மார்பில் அணிந்திருக்கிற பூணூலைக் குண்டலினி சக்தி என்பர். ஆயினும், திருமந்திரம் "நூலது வேதாந்தம்" என்கின்றது.

கோவணம் : அது வேதத்தின் அடையாளமானது.

"மன்றுகலை துன்னு பொருள் மறை நான்கும் வான் சரடாத் தன்னையே கோவணமாச் சாத்தினான் காண் சாழலோ" என்பது மணிவாசகரின் அருள்வாக்கு.49

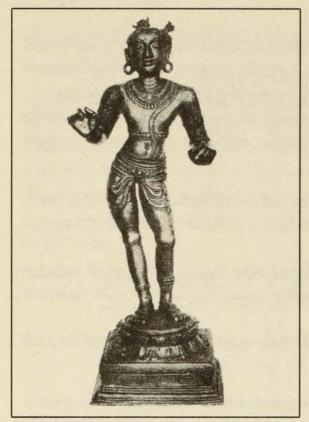
காலணிகள் : நடராசப் பெருமானுடைய திருப்பாதங்களிலே சிலம்பும் வீரக்கழலும் அணிகளாக அமைக்கப்படும். "ஆன்மாவின் பழைய வினைகளையும் பிறவித் துன்பத்தையும் அறுத்து, வீடுபேறளிப்பவர் தாமொருவரே" என்பதை இவை உணர்த்துகின்றன என்பர்.

["]கள்ள வினை, வென்று பிறப்பறுக்கச் சாத்திய வீரக்கழலும்" என்னுந் தொடர் **போற்றிப் ப**ஃ**றொடை வெண்பா**வில் அமைந்துள்ளது. வேதத்தைச் சிலம்பாகச் சிவபெருமான் அணித்துள்ளாரென்றுஞ் சிலர் கொள்வர்.⁹⁰

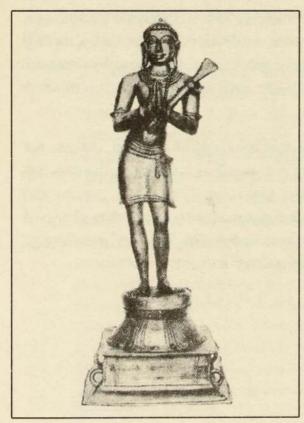
காதுகள்: "தாண்டவப் பெருமானின் திருக்காது ஒங்காரத்தைக் குறிக்கிறது என்பர். இறைவன் தமது கையில் உள்ள துடியை ஒலித்து உண்டாக்கும் ஓசை (நாதம்) ஒங்கார வடிவுடையது என்பர். அந்த ஒங்காரத்தைத் தான் இறைவனது திருச்செவி குறிக்கிறது என்பர் ஞானசம்பந்தர். "தோடுடைய செவியன்" என்று திருச்செவியை முதன்முதலில் எடுத்தோதியதும் ஒங்காரத்தைக் குறிக்கவே என்பர்."

வலக்காதில் மகரகுண்டலமும் இடக்காதிலே தாடங்கமான சங்க வெண்குழையும் அணிகளாய் அமைந்திருக்கும். அது சிவம் ஆணாகிப் பெண்ணாகிப் பேதங்கடந்த நிலையுமாகி உள்ளதனைக் குறிக்கும்.

டமருகம் : சிவபெருமானுடைய வலக்கையொன்றில் அமைந்துள்ள துடி (உடுக்கை) ஐந்தொழில்களில் முதலாவதாகிய படைத்தலைக் குறிக்கும். அதனையே "தோற்றம் துடியதனில்" என்று சொல்வர்.

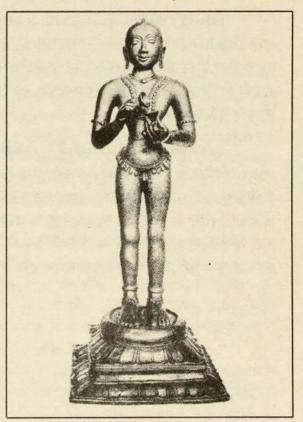
சுந்தர மூர்த்தி நாயனார் - பொலநறுவை வெண்கலப் படிமங்கள்

அப்பர் சுவாமிகள் திருஞான சம்பந்த நாயனார் - பொலநறுவை - பொலநறுவை வெண்கலப் படிமிங்கள் noolaham.org | aavanaham.org

மாணிக்க வாசகர் - பொலநறுவை வெண்கலப் படிமங்கள்

அங்கி : சிவபெருமானுடைய இடக்கரங்களில் ஒன்று ஏந்தியுள்ள தீச்சுடரானது அழித்தல் என்னும் தொழிலைக்குறிக்கும் அடையாளமாகும். அதனை "அரன் அங்கி தன்னில் அறையில் சங்காரம்" எனத் **திருமந்திரம்** செப்புகின்றது.

"சங்காரச் சக்தியான தீச்சுடரானது மகாமாயையின் மேலிருக்கிற பொருட்களை வெளிப்படுத்துகிறதாயும் பாசங்களை எரித்து நீறாக்குகிறதாயும் இருக்கின்றது" என்று காமிகாகமம் கூறும்.

அபயகரம்: நடராசர் வடிவத்திலுள்ள வலக்கரங்களில் ஒன்று அபயகரமாய் அமைந்துள்ளது. அது அமைத்த கை என்றுஞ் சொல்லப்படும். அது காத்தல் தொழிலைக் குறிக்கும்.

"அமைத்தல் திதியாம்" என்று திருமந்திரம் கூறும். "தனித்தனி வகுத்த சராசரப் பகுதி அனைத்தையும் காப்பதுன் அமைத்த பொற்கரமே" என்றார் குமரகுருபரர்.

"அபயகரமானது உலகங்களைக் காக்கிற சக்தியாகும்" என்று காமிகாகமம் கூறுகின்றது.

வீசியகை: அது எடுத்த பொற்பாதத்தைக் காட்டிக் கொண்டிருக்கும் நிலையில் அமைந்திருக்கும். உயிர் மலத்தினின்று விடுபட்ட நிலையினைத் தூக்கிய திருவடி காட்டிய வண்ணமாயுள்ளது. அதனைச் சுட்டுகின்ற வீசிய கரம் ஆன்மாவானது வீடுபேறாகிய பேரின்ப நிலையில் லயப்பட்டிருப்பதனைக் குறிக்கும்.

பாம்பு: சிவபெருமானுடைய நடராச வடிவத்திலே, உடம்பிலும், அரையிலும், கையிலும் பாம்பின் உருவங்கள் அமைந்துள்ளன. கம்பீர வடிவமான நாக சக்தியானது யாவற்றையும் நியமிக்குமென்று காமிகாகமம் கூறும். உலகம் தோன்றவும் ஒடுங்கவும் தான் நிமித்த காரணன் என்பதை உணர்த்த குண்டலினி சக்தியுருவமாகிய பாம்பைச் சிவன் ஏந்தியுள்ளார்.⁵¹

முயலகன்: முயலகனின் உருவம் ஆன்மாவைப் பற்றிக் கொண்ட மலத்தைக் குறிக்கின்றது. முயலகன் கருநிறமும் விகார உருவமும் உள்ளவன். அவனைக் கரு என்றும், குறள் என்றும் அபஸ்மாரன் என்றுஞ் சொல்வதுண்டு. தாண்டவப் பெருமானின் ஊன்றிய பாதத்தைக் "கருவின் மிதித்த கமலப் பதம்" என்று திருமூலர் வர்ணிக்கின்றார். அதனைக் கல்லாடம் "காருடல் பெற்ற தீவிழிக்குறள்" என்கின்றது. சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் அதனை "மூடாய முயலகன்" என்பார்.

கௌரியின் பிரதிமாலக்ஷணங்கள்

கௌரியின் உருவங்கள் ஸ்தானக நிலையிலும் ஆசன நிலையிலும் அமைக்கப்படும். கௌரி, பார்வதி ஆகிய இருவரின் படிமங்களையும் அமைக்கும் முறை பற்றி ஒரேவிதமான விதிகளையே சிற்ப நூல்கள் கூறுகின்றன. தென்னிந்தியாவிலும் இலங்கையிலுங் காணப்படும் பார்வதியின் படிமங்கள் எல்லாம் சாஸ்திரப் பிரமாணங்களுக்கேற்ப அமைக்கப்பட்டவை. அவற்றிடையே காணப்படும் வேற்றுமைகள் கலைஞரின் வேலைப்பாட்டின் காரணமாக உண்டானவை.

பரமேஸ்வரியின் கோலத்தை வர்ணிக்கும் தியான சுலோகம் மேல்வரு-மாறுள்ளது:

> ஸ்யாமம் த்விநேத்ராம் த்விபூஜாம் த்ரிபங்கம் ஸவ்யாபஸவ்ய ஸ்தித குஞ்சிதாங்க்ரிம்

ஸவ்யோத்பலாம் ஸத்கனக ஸ்தனாத்யாம் ஹஸ்தான்யலம்பாம் பரமேஸ்வரீம் தாம.⁵²

ஸ்யாம வர்ணமும், இரு கண்களும், இரு கரங்களுங் கொண்ட பரமேஸ்வரியின் வடிவம் திரிபங்கமானது. இடப்புறத்திலுள்ளது ஊன்றிய பாதம் ; வலப்பாதம் சற்று உயர்த்திக் குஞ்சிதமானது. தனங்கள் திரட்சியானவை. வலக்கரம் உத்பல மலரினை ஏந்தியுள்ளது. இடக்கரம் தொங்கு கரமாகும்.

கௌரி அம்மனின் அங்க லக்ஷணங்களையும் ஆபரணங்களையும் மானசாரம் மேல்வருமாறு வர்ணிக்கின்றது :

"கௌரி அம்மனின் வடிவம் ஸ்தானக ஆசனக் கோலங்களில் அமைக்கப்படும். கௌரியின் உருவத்தில் இரு கரங்களும் இரு கண்களும் அமைந்திருக்க வேண்டும். கரண்டம், கேசபந்தம், குந்தளம் என்பவற்றிலொன்று மகுடமாய் அமைக்கப்படும். வலது கரத்தில் ஆம்பல் மலரும், இடது கரத்தில் வரமளிக்கும் முத்திரையும் அமைந்திருக்கும். இடது கரத்தினைத் தொங்கு கரமாகவும் அமைத்துக் கொள்ளலாம். வெண்பட்டாடை அல்லது பீதாம்பரம் வஸ்திரமாகும்." "கௌரி தேவியை நீண்ட கரங்களையுடையவளாகவும், மெல்லிடையாளாகவும், உயர்ந்த மார்பகங் கொண்டவளாகவும், இடுப்பின் கீழே உயர்ந்து பரந்த தோற்றமுடையவளாகவும் செய்ய வேண்டும். தேவியின் இடுப்பும் துடையும் அகன்றவைகளாக இருக்க வேண்டும்."

இடையானது ஒட்டியாணமுடையதாகவும் அதனிலே தொங்கும் நீவ்யத்தை-யுடையதாகவும் இருக்க வேண்டும். முகம் அழகிய கழுத்தை யுடையதாகவும் அகன்றதாகவும் இருக்க வேண்டும். உன்னதமான மூக்கையுடையதாகவும் புன்னகையுடன் கூடியதாகவும் முகம் இருக்க வேண்டும்.⁵⁵

"பிறைச் சந்திரனை அணியாகக் கொண்ட நெற்றியானது ப்ரமரா வ்ருதமாக (வண்டுகளாற் சூழப்பட்டது போன்று முன்னெற்றி மயிர்களைக் கொண்டதாக) இருக்கலாம். அல்லது, நெற்றியில் பாலபட்டம் (நெற்றிப் பட்டம்) இருக்கலாம். இரு காதுகளிலும் மகர குண்டலங்கள் இருக்க வேண்டும்."

1. 21

"கர்ண புஷ்பங்களுடனும் (காதிலணியும் மலர்களுடன்) மாலையும், மங்கள-கரமான தங்கசூத்திரமும் இருக்க வேண்டும். கழுத்தில் ஹாரம் அட்டிகை இவைகளுடன் கூடியவளாகவும், பாஹு மாலைகள் அணிந்தவளாகவும் தேவியைச் செய்ய வேண்டும். பாஹு கடகமும், இடை சூத்திரமும், பூரிமங்க-ளுடன் கூடிய தோள்வளையும் இருக்க வேண்டும். செந்நிறங் கொண்ட ஆடையினாலோ, பட்டுக்களாலோ உத்தரீயம் இருக்க வேண்டும்."

"மணிக்கட்டை அலங்கரிக்கும் வளையங்களுடன் ப்ரகோஷ்டம் (முழங்கைக்கு முன்புறமுள்ள) வளையம் இருக்க வேண்டும். இரு கண்டங்கால்களும், ஸர்ப்ப வடிவங் கொண்ட கடகங்களை உடையனவாகவும், இரு பாதங்களும் சிலம்புடன் கூடியனவாகவும் இருக்க வேண்டும். தேவியின் எல்லா விரல்களிலும் ரத்னமயமான மோதிரத்தைச் செய்ய வேண்டும்."56

தேவியின் ஆசனக் கோலத்தில் வலதுகால் குஞ்சிதமாக (சிறிது வளைந்ததாக) இருக்க வேண்டும். அந்தக் குஞ்சிதமான வலது காலில், இடது காலை நேராகத் தொங்குவதாகச் செய்ய வேண்டும்.

நின்ற கோலத்திலும் இருந்த கோலத்திலும் அமைந்த கௌரியின் வலது கரத்தில் உத்பலமலரும் இடது கரத்தில் வரமளிக்கும் அடையாளமும் இருக்க வேண்டும்.⁵⁷

கௌரியின் ஆசனக் கோலத்தை இன்னொரு விதமாகவுஞ் செய்யலாம். அதில் வலது காலானது இடதுகாலைக் காட்டிலும், வெளியே பீடத்தில் ஊன்றப்பட்ட இடது கரத்தின் முடிபு வரை, மடக்கி வைத்துக் கொண்ட நிலையில் இருக்கும். இந்த நிலையில் இடது காலானது குஞ்சிதமாகத் தொங்கவிடப்பட்டிருக்கும். சில சமயங்களில் வலது கால் குஞ்சிதமாகவும் இடதுகால் ஸ்வஸ்திகமாகவும் அமைவதுண்டு.

கௌரி தேவியின் உருவம் மத்திய தசதாளத்தில் அமைக்கப்படும். அது இலிங்கத்தினதும் விக்கிரகங்களினதும் இடப்பக்கத்திலே தாபனஞ் செய்யப்படும்.

சைவசமயமும் நாயன்மார் வழிபாடும்

தமிழகச் சைவசமய நெறியில் நாயன்மாருக்குச் சிறப்பிடமுண்டு. சைவசமயம் ஆலய வழிபாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்ட பக்திநெறியாகவே விளங்கியது. பக்தி இயக்கத்தின் மூலமாகச் சைவசமயம் தமிழகத்திலே மேன்மை பெற்றது. நாயன் மார்களின் பாடல்கள் எல்லாம் திருத் தலங்களைப் பற்றியவை. திருவாசகத்திலுள்ள பகுதிகளிற் பெரும்பாலானவையும் அவ்வண்ணமானவை. நாயன்மாரின் பக்திப் பாடல்கள் வேதசாரமானவை. சிவபுராணங்களிலுள்ள தத்துவார்த்தமான கதைகள் அவற்றிலே சுருங்கிய வடிவிலே தெளிவாக்கம் பெற்றன. சைவசமயம் உலகியலோடு இயைந்த சமயநெறி என்னும் அடிப்படைத் தத்துவம் தேவாரப் பதிகங்கள் மூலமாக உணரப்பட்டது. இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் உறுதுணையாக விளங்கும் பற்றுக்கோடாக உள்ளது. சிவம் என்னுஞ் செழும் பொருள் என்ற சிந்தனை அவற்றில் அழுத்தம் பெற்றது. தேவாரப் பதிகங்கள் இலகு தமிழிலும் இனிய சந்தங்களிலும் அமைந்தவை. சிவஞானத்தின் கனிவாகிய அப்பதிகங்கள் கேட்போருக்கு அளவிலாத இன்பம் பயப்பவை. தமிழுக்கு அணியானவை. இசைத் தமிழுக்கு இலக்கணமானவை.

பத்தியியக்கத்தின் பயனாக ஐவகை நிலங்களைச் சேர்ந்த மக்களும் சாதி பேதங் கடந்த நிலையிலே திருத்தலங்களிலே ஒன்று கூடினார்கள். அங்கு கூடிச் சிவதருமங்கள் வகுத்துத் திருப்பணிகள் புரிந்தனர். இவ்வண்ணமாகச் சைவநெறி தமிழகத்து மக்களில் மிகப் பெரும்பான்மையோரின் சமயநெறியாகியது.

சொன்மாலைகளினாலே ஞானமொழி பேசிய சான்றோரைச் சமயகுரவர் எனக் கொள்வது வழமையாகியது. அவர்களும் நால்வரென்பது சைவசமய மரபாகிவிட்டது. ஆதிகாலத்துச் சிவனடியார்களிலே தலையானோரை மூலவரென்றும் நாயன்மாரென்றும் போற்றுவது வழமையாகியது. கர்நாடக தேசத்து வீரசைவரும் சைவ நாயன்மார் அறுபத்து மூவரைப் புராதனர் என்று கொள்வாராயினர்.

சைவசமயம் மேன்மைபெற்று விளங்குவதற்கு ஏதுவாயிருந்த நாயன் மார்க ளைப் போற்றி வழிபாடு செய்தல் சைவசமயத்தின் ஒரம்சமாகியது. சிவனடியாரைப் போற்றுவதும் ஆதரிப்பதும் சிவத்தொண்டு என்று கருதும் வழக்கம் பழமையானது. தென்னாட்டுச் சைவநெறியில் ஒரு பிரதான அம்சமாக நாயன்மார் வழிபாடு வளர்ச்சி பெறுவதிலே சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் கொண்டிருந்த பங்கு மிக முக்கியத்துவங் கொண்டதாகும், திருத்தொண்டர் தொகையில் சிவனடியாரிற் சிறந்தோரான அறுபத்து மூவரின் பெயர்களைச் சொல்லி, அவர்களில் ஒவ்வொருவரினதுந் தனிச் சிறப்புகளையும் அவர் பாடியுள்ளார்.

நாயன்மார் அறுபத்து மூவரும் தொகையடியார்களும் திருத்தொண்டத் தொகையிலே வழிபாட்டுக்குரியோராகி விட்டனர். பல்லவர் காலத்தின் கடைக்கூற்றிலே கோயில்கள் சிலவற்றிலே திருப்பதியம் ஒதுவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன.

தமிழகத்திலே சோழப் பேரரசரின் ஆட்சி தொடங்கிய காலம் முதலாக நாயன்மார் வழிபாடு வளர்ச்சியடைந்தது. நாயன்மார்களின் படிமங்களைக் கோயில்களிலே தாபனஞ் செய்து அவற்றுக்கு வழிபாடாற்றினார்கள். முதன்மை வாய்ந்த கோயில்கள் சிலவற்றிலே நாயன்மார்களுக்கெனத் தனிக்கோயில்களும் அமைக்கப்பட்டன. சைவர்கள் அவர்கள் மீது கொண்டிருந்த அபிமானத்தினாலும், பெருமதிப்பின் காரணமாகவும் தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு நாயன்மார்களின் பெயர்களையும் விருதுப் பெயர்களையும் சூட்டுவது வழக்கமாகியது. கோயில் வளாகத்திலுள்ள மடங்கள், வீதிகள், நந்தவனங்கள் என்பனவற்றுக்கும் அவ்வாறு பெயர்களைச் சூட்டினார்கள். முதலாம் இராசராசனின் காலத்தில் அத்தகைய மனப்பாங்கு சைவரிடையே முனைப்புப் பெற்றிருந்தது. வளர்ச்சி பொருந்திய நிலையிலுள்ள நாயன்மார் வழிபாட்டின் அம்சங்களைத் **திருத் தொண்டர் திருவந்தாதி** பிரதிபலிக்கின்றது. திருத்தொண்டத் தொகையினை ஆதாரமாகக் கொண்டு நம்பியாண்டார் நம்பி **திருத்தொண்டத் தொகையினை ஆதாரமாகக் கொண்**டு நாயனாருக்கும் அவருக்குமிடைப்பட்ட காலத்தில் ஏற்பட்டிருந்த மரபுகளை நம்பியின் நூல் பிரதிபலிக்கின்றது. திருஞான சம்பந்தரைப் பற்றி ஆறு பனுவல்களையும் திருநாவுக்கரசரைப் பற்றி ஒரு பனுவலையும் நம்பி செய்துள்ளமை குறிப்பிடற்குரியது. அவரின் நூல்கள் யாவும் பதினோராம் திருமுறையிலே சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டன. பன் னிரண்டாவது திருமுறையாக அமைந்துள்ளது சேக்கிழாரின் பெரியபுராணம். அது நாயன்மார் வழிபாட்டின் அம்சங்களை விளக்கும் பேரிலக்கி-யமாகக் கொள்ளத் தக்கது. நம்பிக்கும் சேக்கிழாருக்கும் இடையிலான கால இடைவெளி ஏறக்குறைய இரு நூற்றாண்டுகளாகும். அக்காலப் பகுதியிலே நாயன்மார்களுக்கு வழிபாடு செய்வதும், அவர்களின் படிமங்களை எழுந்தருளி-களாக விழாக்காலங்களில் ஊர்வலமாக எடுத்துச் செல்வதும், அவர்களின் திருநாள்களிலே குருபூசை செய்வதும், அவர்களின் பதிகங்களைக் கிரமமாக ஒதுவதும் பொதுவழக்காகி விட்டன.

நாயன்மார்களின் படிமங்கள் தரத்தால் மிக உயர்ந்தவை. கலைவனப்பு மிக்கவை. சிவனடியார்களின் பிரதிமாலக்ஷணங்கள் சிற்பநூல்களிலே விளக்கமாக விவரிக்கப்படவில்லை. ஆயினும், தங்கள் கலாதத்துவ உணர்ச்சியின் அடிப்படையிலும், வார்ப்புக்கலையைப் பொறுத்தவரையிலே வேறெங்கணும் எக்காலத்திலுமே காணப்பெறாத ஈடிலாத் திறமையாலும், தென்னகத்துக் கலைஞர்கள் உன்னதமான படிமங்களை உருவாக்கினார்கள். அப்படிமங்கள் தசதாலப் பிரமாணங்களுக்கு ஏற்பவும், சைவசமய மரபிலே காணப்பட்ட சிந்தனைகளுக்கும் மரபுகளுக்கும் அமையவும் வார்க்கப்பட்டுள்ளன. பொலநறுவை யிலுள்ள படிமங்களும் தென்னிந்தியக் கோயில்களில் அமைந்துள்ள சமகாலத்துப் படிமங்களும் அமைப்பிலும், கலை வனப்பிலும் ஒரே விதமானவை. அவை ஒரே கலைப்பாணியைச் சேர்ந்தவை என்பதில் எதுவிதமான ஐயமுமில்லை.

காரைக்கால் அம்மையார்

சமய குரவர்களைக் காட்டிலுங் காலத்தால் முந்தியவர் காரைக்கால் அம்மையார். அவர் தமிழகத்திலே, சைவசமய மரபிலே பக்திநெறி ஊற்றாகி ஆறாகப் பெருகுவதற்கு மூலகாரணராக விளங்கியவர். திருத்தலம் பற்றிப் பதிகம் என்னும் வகையிலான பாடல்களை முதன்முதலாகப் பாடிய சிறப்பினையுடையவர். தேவாரப் பாடல்களுக்கெல்லாம் பொருள் மரபில் அவர் பாடிய பதிகங்களே முன்மாதிரி-யானவை. அற்புதத் திருவந்தாதி, திருவிரட்டை மணிமாலை, திருவாலங்காட்டு மூத்த திருப்பதிகம் ஆகிய மூன்றும் அவர் பாடிய பதிகங்களாகும்.

திருமருவிய வணிகர் நகரமான காரைக்காலிலே, பெரு வணிகர் மரபிலே பிறந்தவர் புனிதவதியார் என்னுங் காரைக்காலம்மையார். "பொங்கிய பேரழகு" மிகப் பொலிந்த கன்னியானதும் புனிதவதியாரை பெற்றோர்கள் பரமதத்தன் என்னும் வணிகனுக்கு மணம் முடித்து வைத்தனர். இதய கமலத்திலே ஞானபோதம் முகிழ்ந்தமையின் பயனாக காமந் துறந்தவராகிச் சிவன் மேற் காதல் கொண்டு

பொலநறுவைப் படிமங்கள்

சிவனடியார்களைப் போற்றி உபசரிக்குந் தொண்டுகளில் ஈடுபாடு கொண்டார். அம்மையாரின் ஆராத அன்பின் தன்மை கண்டு, அவர் மீது அருள் சுரந்து அற்புதமான மாங்கனியைப் பெருமான் வழங்கியதும், அதனைப் புரிந்து கொள்ளும் பக்குவமில்லாத கணவன், ஏக்கமுற்று, புனிதவதியார் பேய்மகள் என்ற நினைப்போடு அவரை விட்டு நீங்கிப் பரமதத்தன் புதுமனை புக்கான்.

புனிதவதியார் சிவநெறி ஒம்பி, சிவத்தொண்டு புரிந்து, திருப்பதிகம் பாடிப் பற்றொன்றிலானைப் பற்றுக்கோடாகக் கொண்டு வாழ்நாளைக் கழித்தார். இயல்பான பேரழகெல்லாம் நீங்கி என்பு வடிவமானார். அந்த என்புக் கோலத்தையே ஆலயங்களிலே படிமமாக வைத்து அம்மையாரைப் போற்றி வழிபட்டனர்.

காரைக்காலம்மையாரைப் பற்றிப் பெரியபுராணத்திலே வரும் பாடல்கள் கவனித்தற்குரியவை:

> வங்கமலி கடற்காரைக்காலின்கண் வாழ்வணிகர் தங்கள் குலத் தலைவனார் தனத்தத்தனார் தவத்தால் அங்கவர்பாற் றிருமடந்தை யவதரித்தாளென வந்து பொங்கிய பேரழகு மிகப் புனிதவதியார் பிறந்தார்.⁵⁸

ஆனவப்பொழுது, மன்றுளாடுவார் அருளினாலே மேல்நெறி உணர்வுகூர வேண்டிற்றே பெறுவார் மெய்யில் ஊனடை வனப்பை எல்லாம் உதறி ஏற்புடம்பே யாக வானமும் முழு நிலனும் எல்லாம் வணங்கு பேய் வடிவமானார்.⁵⁹

உற்பவித்து எழுந்த ஞானத்து ஒருமையின் உமைகோன் தன்னை அற்புதத் திருவந்தாதி அப்பொழுது அருளிச் செய்வார் பொற்புடைச் செய்ய பாத புண்டரீகங்கள் போற்றும் நற்கணத்தினில் ஒன்றானேன் நான் என்று நயந்து பாடி⁶⁰

ஆய்ந்த சீர் இரட்டை மாலை அந்தாதி எடுத்துப்பாடி ஏய்ந்த பேர் உணர்பு பொங்க எயிலொடு மூன்றும் முன்னாட் காய்ந்தவரிருந்த வெள்ளிக் கயிலைமால் வரையை நண்ண வாய்ந்த பேரருள் முன்கூர வழிபடும் வழியால் வந்தார்⁶¹

வடதிசைத் தேயம் எல்லாம் மனத்திலும் கடிது சென்று தொடையவிழ் இதளி மாலை சூலபாணியனார் மேவும் படரொளிக் கயிலை வெற்பின் பாங்கு அணைந்த ஆங்குக் காலின் நடையினைத் தவிர்ந்து பார்மேற் தலையினால் நடந்து சென்றார்.⁶² இறவாத இன்ப அன்ப வேண்டிப்பின் வேண்டுகின்றார் பிறவாமை வேண்டும், மீண்டும் பிறப்புண்டேல் உன்னை என்றும் மறவாமை வேண்டும் இன்னும் வேண்டும் நான் மகிழ்ந்துபாடி அறவா நீ ஆடும் போது உன் அடியின் கீழ் இருக்க என்றார்.

அப்பர்

திருநின்ற செம்மையே செம்மையாகக் கொண்ட திருநாவுக்கரையன் தன் அடியார்க்கும் அடியேன்

என்பது சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் அப்பரை நயந்து கூறிய வாக்கு.

அப்பர் காலத்தாற் சுந்தரருக்கு முற்பட்டவர். ஏறக்குறைய இரண்டு நூற்றாண்டுகளுக்கு முற்பட்டவர். அவர் ஏழாம் நூற்றாண்டிலே, முதலாம் மகேந்திரவர்மனின் காலத்திலே வாழ்ந்தவர். அது சமயவாதங்களும் சமய பேதங்களும் மிகுந்தவொரு காலமாகும். வடநாட்டுத் தொடர்புடைய சமய நெறிகள் பலவும் தமிழகத்திலே பரவிப் பெருஞ் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த நிலையிலே சமணம், பௌத்தம், சைவம், வைணவம் ஆகியவற்றுக்கிடையிலே போட்டிகளும், தகராறுகளும் ஏற்பட்டன. பல்லவர் காலத்தின் முற்பகுதியிலே வைதீக கலாசாரம் தமிழகத்திலே பெருஞ் செல்வாக்கினைப் பெற்றது. சைவம், வைணவம் ஆகிய சமயநெறிகள் அதன் ஆதரவிலே புதிய பொலிவினைப் பெற்றன. அவற்றிலே ஆகமநெறி முறையிலான ஆலய வழிபாட்டு முறை விருத்தி பெற்றிருந்தது. அந்த வழிபாட்டு முறை பக்தியை அடிப்படையாகக் கொண்டது.

எல்லாச் சமயநெறிகளிலும் பக்திநெறியே மேலானது என்ற உணர்வினை நாயன்மார்களும் ஆழ்வார்களும் ஏற்படுத்தினார்கள். அவர்களின் அருந்தமிழ்ப் பாடல்கள் மறைபொருளின் தெளிவாக்கமானவை. பதியிலக்கணங்களையும், சமய தத்துவங்களையும் விளக்குபவை. சைவநாயன்மார்கள் சமயப் பிரசாரகர்களாகவும், சிவஞான போதகர்களாகவும், சிவநெறிக் காவலராகவும் விளங்கினார்கள். அந்த வகையிலே அப்பரும் சம்பந்தருந் தலையானவர்கள்.

அப்பரைக் குறித்து நம்பியாண்டார் நம்பி மேல்வருமாறு பாடுவார் :

மணியினை மாமறைக் காட்டு மருந்தினை வண்மொழியால் திணியின் நீள் கதவம் திறப்பித்தன: தென்கடலில் பிணியன கல் மிதப்பித்தன சைவப் பெருநெறிக்கே அணியன நாவுக்கரையர் பிரான் தன் அருந்தமிழே.

நாவுக்கரசர் பெருமானின் அருமையான தமிழ்ப்பாடல்கள் எல்லாவற்றிலும் மேலான சைவசமயத்திற்கு அணியானவை. அவை திருமறைக் காட்டிலே பூட்டிய பெருங் கதவுகளைத் திறக்கும் அற்புதமான சக்தியினைக் கொண்டிருந்தவை. அவற்றினாலே திரைகடலிலே கட்டிப் போட்ட கல் மிதந்தது.

பொலநறுவைப் படிமங்கள்

அப்பரின் தனிப்பெருஞ் சிறப்பினைச் சேக்கிழார் மேல்வருமாறு வர்ணிக்கின்றார்:

> திலகவதியார் பிறந்து சிலமுறை ஆண்டு அகன்றதற் பீன் அலகில் கலைத்துறை தழைப்ப அருந்தவத்தோர் நெறிவாழ உலகில் வரும் இருள் நீங்கி ஒளி விளங்கு கதிர் பொற்பின் மலரும் மருள் நீக்கியார் வந்து அவதாரஞ் செய்தார்.⁶⁴

மருணீக்கியாரென்றும் வாகீசரென்றும் வழங்கும் நாவுக்கரசரின் படிமக்-கோலம் அபங்கமான நின்ற கோலம், தோற்றம் மெலிந்த வடிவமானது. காதுகள் நீண்டிருக்கும். கைகள் கூப்பிய கோலத்தில் அமைந்திருக்கும். தலையிலே தலைமாலையும் கழுத்திலே உருத்திராக்க மாலையும் ஆரங்களும் அமைந்திருக்கும். உளவாரப்படை தோளிற் சாரும் வண்ணமாகச் சித்திரிக்கப்படும். சில படிமங்களிலே திரிபங்கமான உருவம் காணப்படும். பொலநறுவையில் இரு வகையான படிமங்களுங் கிடைத்துள்ளன.

திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி நாயனார்

"தமிழாகரன்", "சண்பையர் கோன்", "புகலியர் கோன்" எனப்பல நாமங்களால் திருத்தொண்டர் திருவந்தாதியில் நம்பியாண்டார் நம்பியினால் புகழ்ந்து போற்றப்படும் திருஞானசம்பந்தர், சைவநாயன்மார்களின் முதல்வராகக் கொள்ளப்படுபவர். அவரை "எம்பிரான் சம்பந்தன்" என்றார் சுந்தரர். உத்தம தானமாகிய சீர்காழியில், மறையவர் குலமாகிய கௌணியர் கோத்திரத்திலே, சிவபாதவிருதயர், பகவதியார் என்போரின் திருப்புதல்வராகத் தோன்றியவர் சம்பந்தப் பிள்ளையார். அவர் பாலமைப் பருவத்திலே உமாதேவியாரின் ஞானப்பாலையுண்டதும் ஞானமொழி பாடும் ஆற்றல் கைவரப் பெற்றவர் என்பதும் ஐதீகம்.

தேவாரப் பதிகங்களிலே மிகக் கூடுதலானவற்றைப் பாடியவர் சம்பந்தப் பிள்ளையார். அவர் சிவனடியார் கூட்டமொன்றுடன் திருத்தலங்கள் தோறுஞ் சென்று நூற்றுக்கணக்கான பதிகங்களைப் பாடினார். அவர் பரமேஸ்வரனிடமிருந்து பொற்றாளங்களைப் பெற்றவர். திருஞானசம்பந்தரின் பதிகங்கள் தனிச் சிறப்புகள் பொருந்தியவை. அவை ஒவ்வொன்றிலே தலம் பற்றிய வர்ணனைகள் உள்ளன. பொழில், பழனம், புனம், கானம் என்பவற்றின் காட்சிகளையும் தலம் பற்றிய புராணக் கதைகளையும் அவை நயம்பட வர்ணிக்கின்றன. தலத்திலே பள்ளிகொண்டாரைப் பாடும் போது அதிலே சிவஞான தரிசனங்களைச் சேர்த்துவிடுவதிலே சம்பந்தர் தேவாரமுதலிகளில் முதன்மையானவர். அவருடைய பதிகங்கள் இசைத்தமிழுக்கு இலக்கணமானவை. பண்ணிசையின் களஞ்சியமானவை. அவரின் சிறப்புகளைப் பாடுவதிலே நம்பியாண்டார் நம்பி பேரானந்தங் கொண்டனர். சைவசமய மரபிலே சம்பந்தர் பெற்றிருந்த சிறப்பிடம் சேக்கிழாரின் மேல்வரும் பாடல்களால் ஒருவாறு உணரப்படும்: சைவம் முதல் வைதீகம் தழைத்து ஓங்க தொண்டர் மனம் களிசிறப்ப தூய திருநீற்றொளிறம் நெறி எண்திசையும் தனிநடப்ப, ஏழுலகுங் களிதாங்க அண்டர்குலம் அதிசயிப்ப அந்தணர் ஆகுதி பெருக வண்தமிழ் செய்தவம் நிரம்ப மாதவத்தோர் செயல் வாய்ப்ப திசையனைத்தின் பெருமை எலாம் தென்திசைவெல்ல மிசை உலகும் பிற உலகும் மேதினினே தனிவெல்ல இசை முழுவதும் மெய்யறிவும் இடங்கொள்ளுநிலை பெருக தவம் பெருக்கும் சண்பையிலே தவில்சரா சரங்களெல்லாம் சிவம் பெருக்கும் பிள்ளையார் திரு அவதாரம் செய்தார்.⁶⁵

படிமக்கோலத்திலே திருஞானசம்பந்தரின் உருவம் ஸ்தானக நிலையில் அபங்கமானது. உருவம் சிறியது. தோற்றம் மெலிந்தது. பிள்ளைப் பருவத்தைக் குறிக்கும் அங்கலக்ஷணங்களைக் கொண்டது. கையிலே பொற்றாளம் காணப்படும். தலையிலே சிறிய உச்சிக் குடுமியும் தலைமாலையும் தெரியும். பதக்கமிழைத்த இருபட்டு மாலையும் உருத்திராக்க மாலைகள் இரண்டும் கழுத்தணிகளாய் அமைந்திருக்கும். கையிலே முழங்கை மேற் கைவளையம் அமைந்திருக்கும். உபவீதம், அரைஞாண், சிறுமணிகள் கோர்த்த உதரபந்தம், கால் வளையம், கிண்கிணி போன்றவை உரியவிடங்களிலே அமைந்திருக்கும்.

தம்பிரான் தோழர்

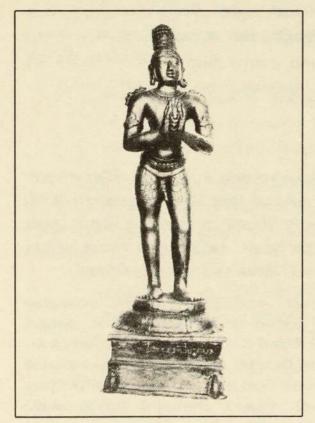
சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரின் படிமங்கள் மணவாளக் கோலத்தில் அமைந்தி-ருக்கும். அதற்கேற்ற வஸ்திராபணங்கள் பொருந்தியதாய் இருக்கும். படிமத்திலே உருவம் ஸ்தானக் கோலத்திலே திரிபங்கமானது. வலக்கால் இடுப்பிலே சற்று வளைந்து பத்மபீடமொன்றிலே பாதம் ஊன்றிய கோலமாயிருக்கும்.

இடக்காலானது முழங்கால் மட்டத்திலே சிறிது மடித்து ஊன்றிய கோலமாயிருக்கும். தலையிலே சிகை சில சிறிய முடிச்சுகளாகத் தெரியும். காதிலே அகன்றதோடுகள் அணிகளாக விளங்கும். நுண்ணிய வேலைப்பாடுகள் பொருந்திய மாலைகள் கழுத்தணிகளாகும். மேலும், உடலிற் கேயூரம், கைவளையம், கடிசூத்திரம், உதரபந்தம், உபவீதம், உத்தரீயம், தொங்கும் மடிப்புகளுடன் கூடிய வஸ்திரம் என்பன அலங்காரத் தோற்றத்துடன் அமைந்திருக்கும். பரவையார் சகிதமாகவும் சுந்தரரின் படிமத்தைச் சிலவிடங்களிலே செய்துள்ளனர்.

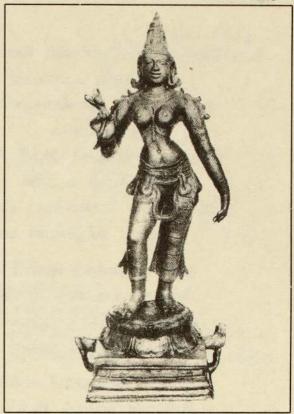
சுந்தரரின் படிமக்கோலம் வியப்புக் குறியை உணர்த்தும் வகையில் அமைந்திருக்கும். அது தடுத்தாட் கொண்ட சமயத்திலே தோன்றிய மனோ-பாவத்தைச் சித்திரிக்கும் கோலத்தில் அமைந்திருக்கும். மேல்வரும் பெரிய புராணப் பாடல்கள் கவனித்தற்குரியவை:

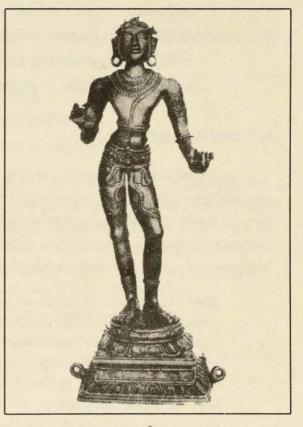
அப்பர் சுவாமிகள் - பொலநறுவை வெண்கல படிமங்கள்

சண்டேசுவரர் சுந்தர மூர்த்தி நாயனார் - பொலநறுவை - பொலநறுவை வெண்கல படிமங்கள் noolaham.org | aavanaham.org

பார்வதி - பொலநறுவை வெண்கல படிமங்கள்

ஐந்து பேரறிவும் கண்களே கொள்ள அளப்பரும் கரணங்கள் நான்கும் சிந்தையேயாகக் குணமொருமூன்றும் திருந்து சாத்துவிகமேயாக இந்துவாழ் சடையான் அடும் அனந்த எல்லையில் தனிப்பெரும் கூத்தின் வந்த பேரின்ப வெள்ளத்துள் திளைத்து மாறிலா மகிழ்ச்சியின் மலர்ந்தார்.66 முன்பு நீ நமக்குத் தொண்டன் முன்னிய வேட்கை கூரப் பின்பு நம் ஏவலாலே பிறந்தனை மண்ணின் மீது துன்புறு வாழ்க்கை நின்னைத் தொடர்வறத் தொடர்ந்து வந்து நன்புல மறையோர் முன்னர் நாம் தடுத்து ஆண்டோம் என்றார்.⁶⁷ மற்று நீ வன்மைபேசி வன்தொண்டன் என்னும் நாமம் பெற்றனை நமக்கும் அன்பின் பெருகிய சிறப்பின் மிக்க அர்ச்சனை பாட்டேயாகும். ஆதலால் மண்மேல் நம்மைச் சொல்தமிழ் பாடுக என்றார் தூமறை பாடும் வாயால்68 அன்பனை அருளி நோக்கி அங்கண் அருளிச் செய்வார் முன்பெனைப் பீத்தன் என்று மொழிந்தனை ஆதலாலே என்பெயர் பித்தனென்றே பாடுவாய் என்றார் நிறை வன்பெரும் தொண்டர் ஆண்ட வள்ளலைப் பாடவுற்றார்.69

மாணிக்கவாசகர்

மாணிக்கவாசகரைப் பற்றித் திருத்தொண்டர் தொகையிலே சுந்தரர் பாடவில்லை. ஆதலால், நம்பியாண்டார் நம்பியும் சேக்கிழாரும் அவரைப் பற்றிப் பாடவில்லை. மாணிக்கவாசகரின் காலம் ஒன்பதாம் நூற்றாண்டென்றும், அவர் காலத்தாற் சுந்தரருக்குப் பிற்பட்டவரென்றும் இந்நாட்களிற் பெரும்பாலான அறிஞர் கருதுவர். அவரைப் பற்றி இராசமாணிக்கனார் மேல்வருமாறு எழுதுகின்றார் :

இவர் மதுரையை அடுத்த வாதபூரினர். ஆமாத்தியப் பிராமணர். பாண்டியன் அமைச்சர். திருப்பெருந்துறையில் குதிரை வாங்கச் சென்ற இவர், அங்குக் குருவடிவில் இருந்த சிவனைக் கண்டு சீடராகி உபதேசம் பெற்றார். குதிரை வாங்க வைத்திருந்த பொருளைக் கொண்டு கோயில் கட்டினார். பின்னர் பாண்டியன் சீற்றத்துக்காளானார். இவரைக் காக்கச் சிவன் நரியைப் பரியாக்கியும் பிட்டுக்கு மண் சுமந்தும் திருவிளையாடல்கள் புரிந்தார். பாண்டியன் இவரது பக்திப் பெருக்கை அறிந்து வேலையிலிருந்து விடுதலை அளித்தான். பிறகு இவர் பெருந்துறை உத்தரகோசமங்கை முதலிய பல தளிகளைத் தரிசித்து, இறுதியில் தில்லையில் தங்கித் திருவாசகத்தையும் திருக்கோவையாரையும் பாடினார்.

மணிவாசகர் காலத்தில், சங்கரரது அத்வைதக் கொள்கை நாட்டில் மிகுதியாகப் பரப்பப்பட்டது போலும், இவர் அதனை "மிண்டிய மாயாவாதம் சண்டமாருதம் சுழித்து அடித்து ஆர்க்கிறது" என்றும் குறித்துள்ளார். பெண்கள் பலவகை விளையாட்டுக்களின் போது இறைவனுடைய சிறப்பியல்புகளைப் பலபடியாக எடுத்துக்கூறி ஆடுவதாக இவர் பாடியுள்ளார்.⁷⁰

பொதுவாகப் படிமங்களில் மாணிக்கவாசகரின் உருவம் ஸ்தானக நிலையிலே திரிபங்கமாயிருக்கும். இடக்கரம் ஏட்டினை ஏந்திய வண்ணமாயும் வலக்கரம் சின்முத்திரை வடிவு கொண்டதாயும் இருக்கும். சடை அகன்று விசிறி போன்றதாய் அமைந்திருக்கும். தலையிலே தலைமாலையும் காதுகளிலே நீண்டு தொங்கும் தோற்றமுடைய குண்டலங்களுந் தெரியும். ஆபரண அலங்காரங்கள் அதிகம் இருப்பதில்லை. உபவீதம், உருத்திராக்க மாலை ஆகியனவே கழுத்திலே அணிகளாயுள் ளன. வஸ் திரமும் உத்தரீயமும் அழகிய தோற்றங் கொண்டனவாயிருக்கும். உத்தரீயத்தின் மடிப்புகள் இடுப்பின் கீழே தொங்கும் நிலையிற் காணப்படும்.

சண்டேஸ்வரர்

சிவாலயங்கள் எல்லாவற்றிலும் சண்டேஸ்வரருக்குத் தனிக்கோட்டம் உண்டு. விநாயகர் பூசையுடன் ஆரம்பமாகிச் சிவாலய கருமங்கள் சண்டேஸ்வரர் பூசையுடன் முடிவுபெறும். சுந்தரர் சண்டேஸ்வர நாயனாரை மேல்வருமாறு சிறப்பித்துப் பாடுகின்றார்:

> மெய்ம்மையே திருமேனி வழிபடா நிற்க வெகுண்டெழுந்த தாதைதாண் மழுவினாலெறிந்த எம்மையாளடிச் சண்டிப் பெருமானுக்கு அடியேன்.

சண்டேஸ்வரர் தொல்பதியான சேய்ஞலூர் என்னும் சதுர்வேதி மங்கலத்திலே, காசிபகோத்திரத்துத் தலைமை சான்ற பெருங்குடியிலே, எச்சதத்தன் என்போனின் மகனாகப் பிறந்தவர். சைவசமய மரபிலே சண்டி பெற்ற சிறப்பினைச் சேக்கிழார் மேல்வருமாறு பாடுகின்றார்:

> நன்றி புரியும் அவர்தம்பால் நன்மை மறையின் துளைவிளங்க என்று மறையோர் குலம் பெருக, ஏழு புவனங்களும் உய்ய மன்றில் நடம் செய்பவர் சைவ வாய்மை வரை மாதவத்தோர் வென்றி விளங்க வந்து உதயஞ் செய்தார் விசாரசருமனார்⁷¹

சிவன் மேல் மீளா அன்புடையராய் விசாரசருமனார் இறைவனுக்கு அபிஷேக ஆராதனைகள் புரிந்து வழிபடும் தொண்டுகளில் ஈடுபடலானார். ஊரிலுள்ள பசுக்களை எல்லாம் கானிலும் புனத்திலும் மேய்த்து, அவை பொழிந்த நறும்பால் கொண்டு, நாள்தோறும் பெருமானுக்கு அபிஷேகம் செய்தார். ஊரவர் தந்தையாரிடம் முறைப்பட்டனர். அவர் மகனைக் கடிந்தார். விசாகசருமர் தந்தை சொற் கேளாராய் இடையறாது தான் மேற்கொண்ட பணியைச் செய்வாராயினார். கோபாவேசமுற்ற அந்தணர் ஆராதனை வேளையிலே பாற்குடங்களைக் காலினால் எற்றினார். அது கண்டு பொறாதாராகி விசாகசருமர் பக்கத்திலிருந்த மழுவாயுதத்தை வீசியதும் தந்தையானவர் காலொடிந்து வீழ்ந்து பட்டார். இச்சமயத்திலே சிவபெருமான் வடிவுகொண்டு தோன்றி விசாகசருமரைப் புதல்வராகக் கொண்டார்.

அடிக்குறிப்புகளும் விளக்கவுரைகளும்

- H.C.P. Bell, Archaeological Survey of Ceylon, Annual Report (ASCAR) 1907, p. 37.
- 2. H.C.P. Bell, (ASCAR) 1908, p. 17.
- 3. மேலது.
- 4. மேலது.
- 5. H.C.P. Bell, (ASCAR) 1902, p. 10.
- Sir Ponnambalam Arunachalam, 'Polonnaruwa Bronzes and Saiva Worship and Symbolism', Journal of the Ceylon Branch of the Royal Asiatic Society. (JCBRAS) Vol. XXIV (No. 68).

Studies And Translations, *Philosophical and Religious by Sir Ponnambalam Arunachalam*, Department of Hindu affairs, Ministry of Regional Development, Colombo, 1981, pp. 73-108.

- 7. Ananda K. Coomaraswamy, Bronzes from Ceylon, Chiefly in the Colombo Museum, Colombo. Museum, Colombo, 1914.
- 8. ASCAR, 1907, p. 37.
- 9. ASCAR, 1908, pp. 17-18.
- 10. மேலது.
- 11. இவ்வுருவத்தைச் சரஸ்வதியென்று அடையாளங் கொள்வதற்கு ஏற்ற வகையில் அதன் பிரதிமாலக்ஷணங்கள் அமையவில்லை. சிற்பநூல்களிலே சரஸ்வதியின் உருவம் அமைக்கும் விதம் வேறுவிதமாகச் சொல்லப்படும். இப்படிமத்தை கௌரியின் தோற்றங்களிலொன்று என்று கொள்வதே பொருத்தமானது.

C.E. Godakkumbura, Bronzes from Polonnaruwa', JRASCB Vol. VII, Part 2 (New Series), 1961, pp. 239 - 253.

- 12. மேலது.
- 13. மேலது.
- 14. மேலது.

15. Sir Ponnambalam Arunachalam, 'Polonnaruwa Bronzes..', Studies and Translations. pp. 97 - 101.

- 16. மேலது, ப. 102.
- 17. மேலது.
- 18. ASCAR, 1908, pp. 17 18.
- 19. JRASCB Vol. II, Part 2 (New Series) 1961, p. 251.
- 20. மேலது.
- 21. M. Ananda K. Coomaraswamy, Ceylonese Bronzes..., p. 14.
- 22. JRASCBVol. II, Part 2, 1961, p. 252.
- 23. Ananda K. Coomaraswamy, Ceylonese Bronzes..., p. 14.
- P.R. Srinivasan, Bronzes of South India [Bulletin of the Madras Government Museum, New Series, General Section Volume VIII, [306 pages + 205 plates], Madras, 1963.
- 25. மேலது, ப. 306, படம் 215.
- 26. இப்படிமம் இப்பொழுது பொலநறுவையிலுள்ள, கலாசார முக்கோணத்திற்குரிய அருங்காட்சியகத்தில் உள்ளது.

JRASCB Vol. II, Part 2, 1961, p. 253.

- ASCAR, 1908, pp. 17 18; Sir Ponnambalam Arunachalam, Studies and Translation ... pp. 106 - 107; M. Ananda Coomaraswamy, Ceylonese Bronzes, p. 16.
- 29. ASCAR, 1908, pp. 17 18; Ponnambalam Arunachalam, Studies and Translations... p. 107, Ananda K. Coomaraswamy, Ceylonese Bronzes, p. 16.

- 31. மேலது.
- 32. JRASCB Vol. II, Part 2, 1961, p. 253.
- 33. ASCAR, 1907, p. 37; Sir Ponnambalam Arunachalam, Studies and Translations ... p. 107, Ananda K. Coomaraswamy, Ceylonese Bronzes, p. 16.
- 34. JRASCB Vol. II, Part 2, 1961, p. 253.
- 35. ASCAR, 1908, pp. 17 18; Sir Ponnambalam Arunachalam, Studies and Translation ... pp. 105 - 106; Ananda K. Coomaraswamy, Ceylonese Bronzes, p. 16.
- 36. JRASCB Vol. II, Part 2, 1961, p. 253.
- 37. மயிலை, சீனி, வேங்கடசாமி, இறைவன் ஆடிய எழுவகைத் தாண்டவம், மலரகம், மயிலாப்பூர், சென்னை, 1948.

. இய நாலகப் பிரின

ionsair mana Graam

NET THE MANTER.

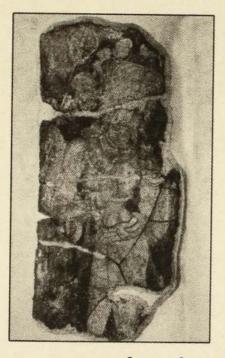
^{27.} ASCAR, 1907, p. 37.

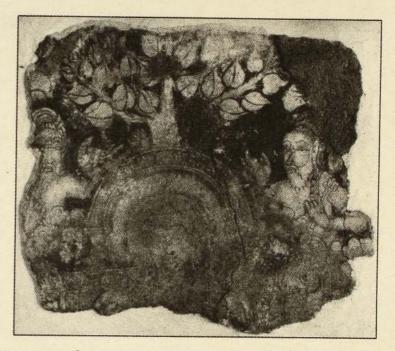
^{30.} மேலது.

- க. நவரத்தினம், தென் இந்திய சிற்ப வடிவங்கள் (160 பக்கம்), யாழ்ப்பாணம், 1941,
 ப. 129.
- 39. மயிலை, சீனி. வேங்கடசாமி, இறைவன் ஆடிய எழுவகைத் தாண்டவம், ப. 71.
- 40. மேலது, ப. 69.
- 41. மேலது, ப. 70.
- 42. மேலது.
- 43. மேலது, ப. 16.
- 44. மேலது, ப. 17.
- 45. மேலது.
- 46. மேலது, ப. 18.
- 47. மேலது.
- 48. மேலது, ப. 18.
- 49. மேலது.
- 50. மேலது.
- 51. மேலது, ப. 51.
- 52. Sir Ponnambalam Arunachalam, Studies and Translations, Philosophical and Religious, p. 103.
- 53. **மானசார சில்பசாஸ்திரம்** பதிப்பு வேங்கட சுப்பிரமணிய சாஸ்திரி, திருச்சிராப்பள்ளி, சகாப்தம் 1885 (கி. பி. 1963), ப. 170 - 171.
- 54. மேலது, ப. 171.
- 55. மேலது, 173.
- 56. மேலது.
- 57. மேலது.
- 58. சேக்கிழார் சுவாயிகள் என்னும் அருண்மொழித்தேவர் அருளிய பெரியபுராணம் என்னும் திருத்தொண்டர் புராணம், மூன்றாம் பகுதி C. K. சுப்பிரமணிய முதலியார் தொகுத்தியற்றிய உரையுடன், கோவைத் தமிழ்ச் சங்கம், கோயமுத்தூர், 1943, செய்யுள் 1718.
- 59. மேலது, செய்யுள், 1766.
- 60. மேலது, செய்யுள், 1768.
- 61. மேலது, செய்யுள், 1769.
- 62. மேலது, செய்யுள், 1771.
- 63. மேலது, செய்யுள், 1776.
- 64. மேலது, செய்யுள், 1283.
- 65. சேக்கிழார் சுவாமிகள் திருத்தொண்டர் புராணம், C.K. சுப்பிரமணிய முதலியார் உரையுடன், நான்காம் பகுதி, 1949 செய்யுள்கள் 1899, 1921, 1923.

பொலநறுவைப் படிமங்கள்

- 66. சேக்கிழார் சுவாமிகள் திருத்தொண்டர் புராணம், C.K. சுப்பிரமணிய முதலியார் உரையுடன், முதற் பகுதி, கோயமுத்தூர், 1937.
- 67. மேலது, செய்யுள், 211.
- 68. மேலது, செய்யுள், 216.
- 69. மேலது, செய்யுள், 219.
- 70. மா. இராசமாணிக்கனார், சைவசமய வளர்ச்சி, பாரி நிலையம், சென்னை, 1972, பக். 145 - 147.
- 71. சேக்கிழார் சுவாமிகள் **திருத்தொண்டர் புராணம்**, C. K. சுப்பிரமணிய முதலியார் உரையுடன், இரண்டாம் பகுதி, 1940, செய்யுள் 1217.

வலது ஒவியம்: சிவன், இடது ஓவியம்: பிரம்மன் மற்றும் விஷ்ணு மகியங்கனை ஒவியங்கள் (சோழர் கலைப்பாணி)

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

வர்ணப் படங்கள்

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

லக்ஷ்மி நாண<mark>யங்கள்</mark> ஈழத்துத் தமிழரின் புராதண நாணயங்கள்

> Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

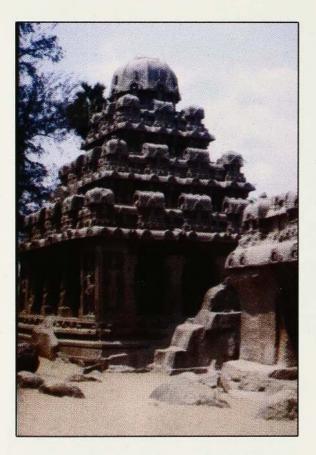
திருகோணமலையில் கண்டெடுக்கப்பட்ட சோழர் கால வெண்கல சிலைகள் விநாயகர், சோமஸ்கந்தர், பார்வதி

திருகேதீஸ்வரத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்ட சோழர் கால படிமங்கள் (சிவலிங்கும், விதாயகர், சொமஸ்கந்தர்) noolaham.org | aavanaham.org

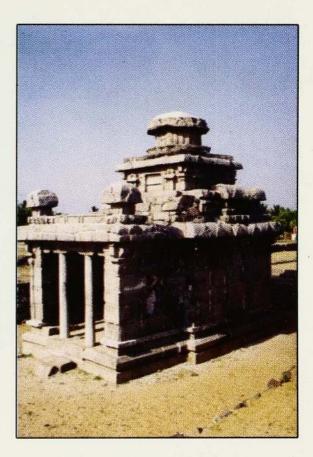
அர்ச்சுன ரதம் - மாமல்லபுரம்

தர்மராச ரதம் - மாமல்லபுரம்

விமானம் - உத்திரமேரூர் கோயில்

முகுந்தநாயனார் கோயில் - மாமல்லபுரம்

கைலாசநாதர் கோயில் - காஞ்சிபுரம் (பல்லவர் கலைப்பாணி)

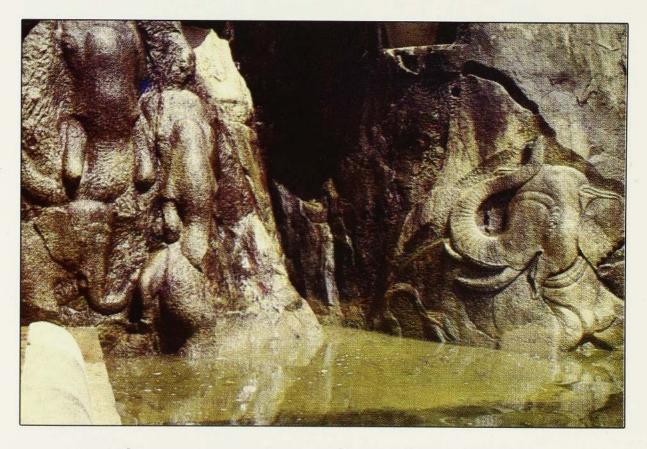

கடற்கரைக் கோயில் - மாமல்லபுரம் (பல்லவர் கலைப்பாணி)

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

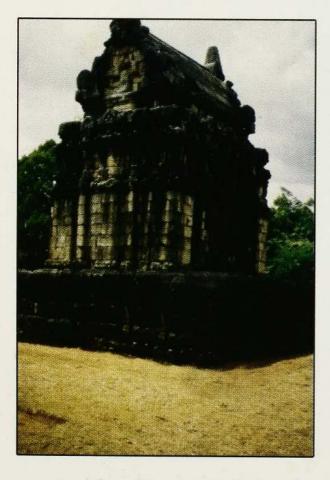
ஐயனார் - இசுறுமுனியா (பல்லவர் கலைப்பாணி)

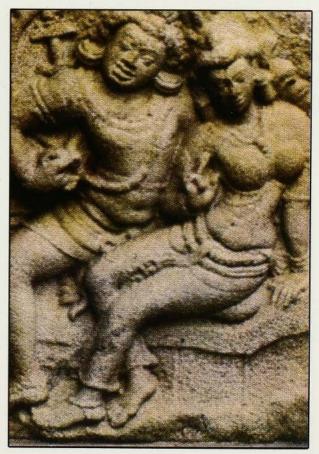

தடாகத்தில் யானைகள் - இசுறுமுனியா (பல்லவர் கலைப்பாணி)

நாலந்தா கெடிகே (பல்லவர் கலைப்பாணி)

நாலந்தா கெடிகே - பக்கத் தோற்றம் (பல்லவர் கலைப்பாணி)

சிவன், பார்வதி - இசுறுமுனியா (பல்லவர் கலைப்பாணி)

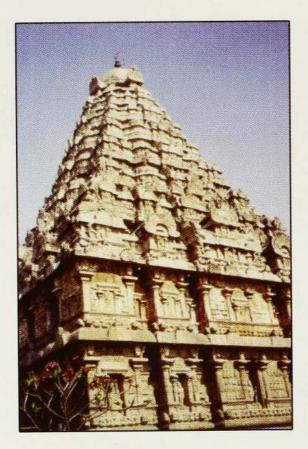
மேலே: தமிழ்க் கல்வெட்டு, 12ஆம் நூற்றாண்டு - கந்தளாய் கீழ் இடது: சோழர் கால கல்வெட்டு - திருக்கோணேஸ்வரக் கோயில் கீழ் வலது: சோழர் கால மானாங்கேணி கல்வெட்டு - திருகோணமலை

பதவியா சிவாலயத்து வெண்கல முத்திரை - முன்புறத்தோற்றம்

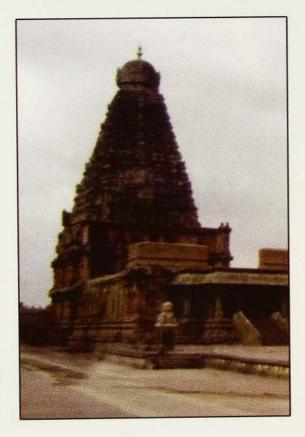
பதவியா சிவாலயத்து வெண்கல முத்திரை

கங்கை கொண்ட சோழபுரம் (சோழர் கலைப்பாணி)

தாராசுரம் (சோழர் கலைப்பாணி)

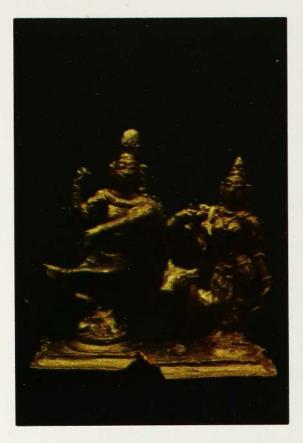

தஞ்சைப் பெரிய கோயில் (சோழர் கலைப்பாணி)

சிதம்பரம் (சோழர் கலைப்பாணி)

மேல் ஒவியம்: சிவன், கீழ் இடது: விஷ்ணு, கீழ் வலது: விஷ்ணு மகியங்கனை ஒவியங்கள் (சோழர் கலைப்பாணி)

உமா சமேத நடேசர், ஜேதவனாராமம் அநுராதபுரம்

சந்திரசேகரர், ஜேதவனாராமம் அநுராதபுரம்

பத்தினி, ஜேதவனாராமம் அநுராதபுரம்

வீரபத்திரர், ஜேதவனாராமம் அநுராதபுரம்

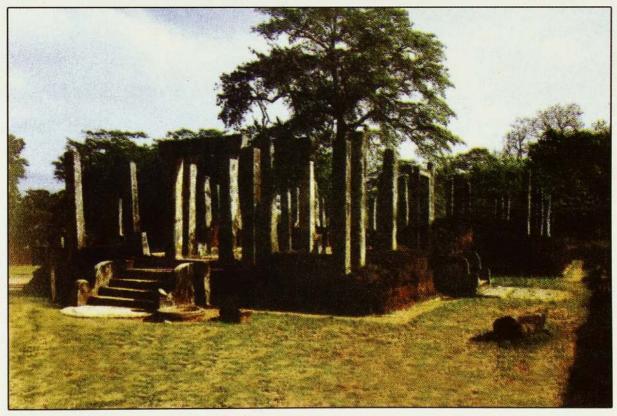
1ஆம் சிவாலயம் - பொலநறுவை (சோழர் கலைப்பாணி)

2ஆம் சிவாலயம் (வானவமாதேவ ஈஸ்வரம்) - பொலநறுவை (சோழர் கலைப்பாணி)

3ஆம் சிவாலயம் - பொலநறுவை (சோழர் கலைப்பாணி)

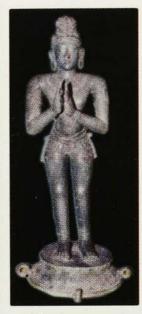
5ஆம் சிவாலயம் - பொலநறுவை (சோழர் கலைப்பாணி)

அம்மன் 5ஆம் சிவாலயம்

உமாதேவியார் 5ஆம் சிவாலயம்

சண்டேஸ்வர நாயனார் 5ஆம் சிவாலயம்

விஷ்ணு 5ஆம் சிவாலயம்

அம்மன் 5ஆம் சிவாலயம்

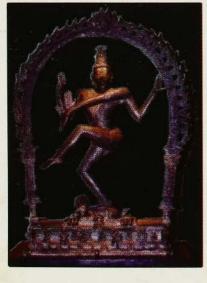
அம்மன் 5ஆம் சிவாலயம்

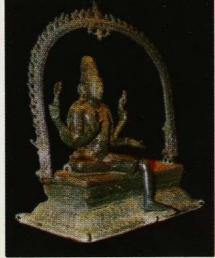
மாணிக்கவாசகர் 5ஆம் சிவாலயம்

அம்மன் 5ஆம் சிவாலயம்

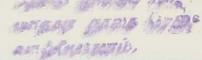

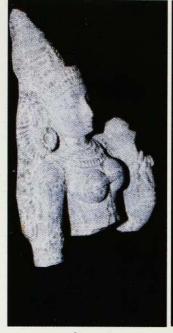
நடராசர் 5ஆம் சிவாலயம்

நடேசர் 5ஆம் சிவாலயம்

பிள்ளையார் 5ஆம் சிவாலயம்

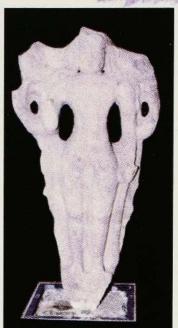

அம்மன் 5ஆம் சிவாலயம்

கார்த்திகேயர் 5ஆம் சிவாலயம்

விஷ்ணு 1ஆம் சிவாலயம்

விநாயகர் 1ஆம் சிவாலயம்

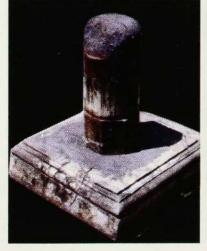
பதஞ்சலி வியாக்கிர பாதர் 1ஆம் சிவாலயம்

ரௌத்திர மூர்த்தி ஆம் சிவாலயம்

தூண் 5ஆம் சிவாலயம்

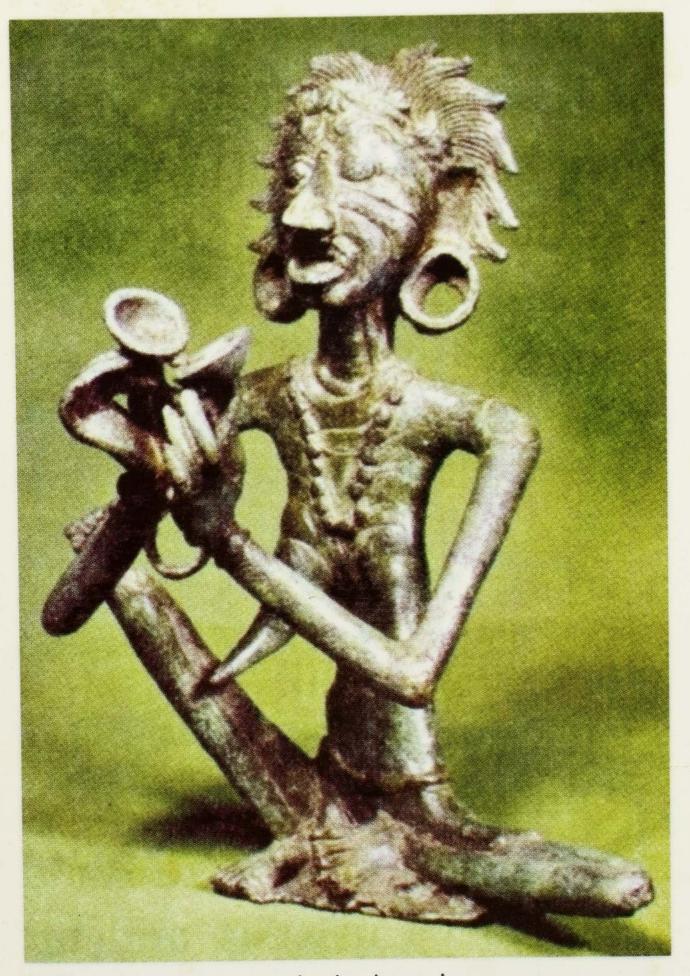
சிவலிங்கம் - 3ஆம் சிவாலயம்

நர்த்தன கோபாலர் 5ஆம் சிவாலயம்

நந்தி ஆம் சிவாலயம்

காரைக்கால் அம்மையார் - பொலநறுவை

உசாத்துணை நூல்கள்

அப்பாசாமி ஐயர், கா., நகுலகிரிப் புராணம், கீரிமலை சிவநெறிக் கழகம், 1980.

அம்பிகைபாகன், ச., "திருக்கேதீஸ்வரத் திருப்பணியும் சேர் கந்தையா வைத்திய நாதனும்", **திருக்கேதீஸ்வர மண்டலாபிஷேக விழா மலர்**, அகில இலங்கை இந்துமாமன்ற வெளியீடு, கொழும்பு, பக். 10-11.

- அஜராத்மானந்தா, சுவாமி, ["]இலங்கையில் இராமகிருஷ்ணமிஷன் பணிகள், சி**றப்பு** மலர், இரண்டாவது உலக இந்து மாநாடு, இந்து சமய விவகார அலுவல்கள் அமைச்சு, கொழும்பு, 2003, பக். 325-336.
- ஆறு திருமுருகன், ^{*}21ஆம் நூற்றாண்டில் ஈழத்து இந்து சமயத்தவரிடையே ஏற்படுத்த வேண்டிய சீர்திருத்தங்கள், " **விவேகானந்தன் நூற்றாண்டு விழா மலர்**, விவேகானந்த சபை, கொழும்பு, 2003, பக். 97-103.
- இந்திரபாலா, கா., இலங்கையில் திராவிடக் கட்டடக்கலை, கொழும்பு, 1970.
- இந்திரபாலா, கா., "ஈழநாட்டுத் தமிழ்ச் சாசனங்கள் கிழக்கிலங்கைச் சாசனங்கள்", சிந்தனை, மலர் 2, 3, பேராதனை, 1968.

இந்திரபாலா, கா., "யாழ்ப்பாணக் கல்வெட்டுக்கள்", சிந்தனை, மலர் 2, இதழ் 4, பேராதனை, 1969.

- இந்திரபாலா, கா., ["]கந்தளாயிற் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ள சோழ இலங்கேஸ்வரன் காலத்துக் கல்வெட்டு", **பாவலர் துரையப்பாப்பிள்ளை நூற்றாண்டு விழா மலர்**, பகுதி - 2, தெல்லிப்பழை, 1972, பக். 1-9.
- இந்திரபாலா. கா., "யாழ். கமால் வீதியில் அகழ்ந்தெடுக்கப்பட்ட சைவச் சிலைகள்", வீரகேசரி 11-2-1979, 18-2-1979, 25-2-1979.
- இராசநாயகம், செ., யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம், யாழ்ப்பாணம், 1993.
- இராஜபுவனேஸ்வரன், "நூற்றாண்டு கண்ட விவேகானந்த சபை", சிறப்பு மலர், இரண்டாவது உலக இந்து மகாநாடு, கொழும்பு, 2003.

- இலங்கைத் திருநாட்டின் இந்துக் கோயில்கள், இந்து சமயத் திணைக்களம், பிரதேச அபிவிருத்தி அமைச்சு, கொழும்பு, 1984.
- இளமுருகனார், சோ., ஈழத்துச் சிதம்பர புராணம், (பாட்டும் உரையும்), காரைநகர் வைத்தீஸ்வரக் குருக்கள்.
- கணபதிப்பிள்ளை, சி., "திருக்கேதீஸ்வரமும் நாவலர் அவர்களும்", **திருக்கேதீச்சரத் திருக்குடத் திருமஞ்சன மலர்**, திருக்கேதீச்சரம், 1976, பக். 11-14.
- கந்தையா, ஆ., **திருக்கேதீச்சரம்**, திருக்கேதீச்சர மகா கும்பாபிடேக வெளியீடு, றீ காந்தா அச்சகம், யாழ்ப்பாணம், 1968.
- கந்தையா, மு., **திருக்கேதீச்சர மான்மியம்: 1 புராண காண்டம்**, திருக்கேதீச்சரத் திருப்பணிச் சபை வெளியீடு, 1988.
- கந்தையா மு., திருக்கேதீச்சர மான்மியம்: 2 பொற்பொளிர் காண்டம், திருக்கேதீச்சரத் திருப்பணிச்சபை வெளியீடு, 1992.
- கந்தையா, வீ.சீ., **மட்டக்களப்புச் சைவக் கோயில்கள்**, இந்துசமய, கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம், கொழும்பு, 1997 (இரண்டாம் பதிப்பு).
- கந்தையா வைத்தியநாதன், "தேவாரகாலங் கண்ட மாதோட்ட நன்னகர்", திருக்கேதீச்சரம் சைவ மகாநாட்டு மலர், திருக்கேதீஸ்வரம், 1960, பக். 25-31.
- கந்தையா வைத்தியநாதன், "திருக்கேதீச்சர ஆலயமும் மாந்தைத் துறைமுகமும்", திருக்கேதீச்சரம் சைவ மகாநாட்டு மலர், திருக்கேதீஸ்வரம், 1960, பக். 76-79.
- கனகசபாபதி நாகேஸ்வரன், "கதிர்காமத்து முருகப் பெருமான் மீதெழுந்த பிரபந்தங்கள்", சி**றப்பு மலர்**, இரண்டாவது உலக இந்து மாநாடு, ப. 90-94.
- கனகரத்தினம், இரா.வை., "சூரியனார் கோயில் ஆதீனத்துச் சிவாக்கிரக யோகிகள் - ஒரு குறிப்பு", சிறப்பு மலர், இரண்டாவது உலக இந்து மகாநாடு, பக். 286-294.
- கலைவாணி இராமநாதன், "சேர் பொன் இராமநாதனது இந்துப் பண்பாட்டுச் சிந்தனைகள்", **சிறப்பு மலர்**, இரண்டாவது உலக இந்துமாநாடு, பக்.309-314.
- கலைவாணி இராமநாதன், சைவசித்தாந்தம்.
- கிருஷ்ணராஜா, சோ., "சைவ சித்தாந்தத்திற்கு இலங்கையர் ஆற்றிய பங்களிப்பு", **சிறப்பு மலர்**, இரண்டாவது உலக இந்து மகாநாடு, பக். 78-83.
- கிருஷ்ணானந்த சர்மா, ஸ்ரீபதி சர்மா, "சைவ சமய வழிபாட்டில் மந்திரங்கள்", சி<mark>றப்பு</mark> மலர், இரண்டாவது உலக இந்துமகாநாடு, பக். 126-129.
- குகபாலன், பா., "இலங்கையில் இந்துக்கள் ஒரு குடிப் புள்ளியியல் நோக்கு," சிறப்பு மலர் , இரண்டாவது உலக இந்து மகாநாடு, பக். 1-8.

குணசிங்கம், செ., கோணேஸ்வரம், பேராதனை, 1973.

- குமாரசுவாமிக் குருக்கள், ச., ^{*}திருக்கேதீஸ்வரத்தில் உருவாகும் குருகுலம்", **திருக்கேதீ**ச்சரம் சைவ மகாநாட்டு மலர், திருக்கேதீச்சரம், 1960, பக். 76-79.
- கோபால கிருஷ்ணன், ப., ["]சிவாகம மரபு ஒர் அறிமுகம்", **சிறப்பு மலர்**, இரண்டாவது உலக இந்து மகாநாடு, பக். 110-119.
- கைலாசநாதக் குருக்கள், ஐ., "திருக்கேதீச்சரம்", **திருக்கேதீஸ்வர மண்டலாபிஷே**க **விழா மலர்**, அகில இலங்கை இந்துமாமன்ற வெளியீடு, கொழும்பு, 1976.
- கைலாசநாதக் குருக்கள், கா., சைவத்திருக்கோயிற் கிரியைநெறி, இந்து கலாபிவிருத்திச் சங்கம், கொழும்பு, 1963.
- சபாநாதன், குல., "ஈழநாட்டுச் சைவாலயங்கள்", திருக்கேதீஸ்வரம் சைவ மகாநாட்டு மலர், 1960, பக். 48-49.
- சபாநாதன், குல., நல்லூர்க் கந்தசுவாமி, நல்லூர், 1971.
- சண்முகதாஸ், ஆ., "சைவத்தில் தாயும் வைணவத்தில் குழந்தையும்", சி**றப்பு மலர்**, இரண்டாவது உலக இந்து மகாநாடு, பக். 141-147.
- சண்முகநாதன், எஸ்., "திருக்கேதீச்சரத்திற் புதைபொருள் ஆராய்ச்சி", **திருக்கேதீ**ச்சர**ம் சைவமகாநாட்டு மலர்**, 1960, பக். 74-75.
- சிற்றம்பலம், சி.க., "ஈழமும் இந்து மதமும் : பொலநறுவை அரசுக்குப் பிற்பட்ட போர்த்துக்கேயர் வருகைக்கு முற்பட்ட காலம் (கி.பி. 1250-1505)", சிந்தனை. தொகுதி II, இதழ் III (புதிய தொடர்), 1984.
- சிற்றம்பலம், சி.க., **யாழ்ப்பாண இராச்சியம்**, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக வெளியீடு, திருநெல்வேலி, 1992.
- சிற்றம்பலம், சி.க., **ஈழத்து இந்துசமய வரலாறு**, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக வெளியீடு, திருநெல்வேலி, 1996.
- சிவகுருநாதன், சி., "வண்ணை வைத்தீஸ்வரன் கோயில்", திருக்கேதீச்சரத் திருக்குடத் திருமஞ்சன மலர், 1976, பக். 200-204.
- சிவசம்பு தட்சணாமூர்த்தி, "கொக்கட்டிச் சோலை தான்தோன்றீஸ்வரம்", இலங்கையில் இந்துக் கோயில்கள், பகுதி I, பதிப்பாசிரியர் சி. பத்மநாதன், இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம், கொழும்பு, 1994, பக்.19-49.
- சிவசாமி, வி., "காலத்தால் முந்திய நல்லூர் சிலைகள்", கலைக்கண் (மறுபிரசுரம்), வட்டுக்கோட்டை, 1973.

- சிவசாமி, "திருக்கேதீச்சரம் : மரபுகளும் ஐதீகங்களும்", **திருக்கேதீச்சரத் திருக்குடத்** திருமஞ்சன மலர், கொழும்பு, 1976, பக். 98-101.
- சிவசாமி,வி., "வேதங்களில் உலகப் பொதுநோக்கு", சி**றப்பு மலர்**, இரண்டாவது உலக இந்து மகாநாடு, பக். 105-109.
- சிவாசாமி, வி., "பரத நாட்டியம்", இந்து கலாசாரம் : நடனங்களும் ஓவியங்களும், பதிப்பாசிரியர் சி. பத்மநாதன், இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம், கொழும்பு, 2002, பக். 1-37.
- சிவசாமி, வி., "கதக்களி நடனம்", இந்து கலாசாரம்: நடனங்களும் ஒவியங்களும், பக். 37-46.
- சிவசாமி, வி., "குச்சுப்புடி நடனம்", இந்து கலாசாரம்: நடனங்களும் ஒவியங்களும், பக். 47-56.
- வி. சிவசாமி, "யஷகானம்", இந்து கலாசாரம் : நடனங்களும் ஓவியங்களும், பக். 57-60.
- சிவசாமி, வி., "மணிப்புரி நடனம்", இந்து கலாசாரம் நடனங்களும். ஓவியங்களும். பக். 61-68.
- சிவசுப்பிரமணியம், வ., "மட்டக்களப்புத் தமிழகத்தில் கண்ணகி வழிபாட்டு மரபுகள்", சிறப்பு மலர், இரண்டாவது உலக இந்து மகாநாடு, பக். 64-70.
- சிவபாதசுந்தரம், சு., [«]திருக்கேதீச்சர ஆலயத் திருப்பணி" **திருக்கேதீச்சரம் சைவ** மகாநாட்டு மலர், 1960, பக். 32-33.
- சிவபாலன், எஸ்.கே., "தேவாரத்திற் காணப்படும் பண்களும் இசைக் கருவிகளும்", சிறப்பு மலர், இரண்டாவது உலக இந்து மகாநாடு, பக்.129-131.
- சிவராமலிங்கம், க., "கேதீச்சரம் தொழ வைத்த செம்மல் சித. மு. பசுபதிச் செட்டியார்", திருக்கேதீச்சரத் திருக்குடத் திருமஞ்சன மலர், 1976, பக். 153-156.
- சிவலிங்கராஜா, எஸ்., "பல்லவர் காலப் பக்தி இயக்கம்", சி**றப்பு மலர்**, இரண்டாவது உலக இந்து மகாநாடு, பக். 353-355.
- சிவானந்தமூர்த்தி, க., "காசிவாசி செந்திநாதையரும் சைவ வேதாந்தமும்", **சிறப்பு** மலர், இரண்டாவது உலக இந்து மகாநாடு, பக். 302-308.
- செல்லையா, வ., "கீரிமலைச் சிவன் கோயில்", இலங்கையில் இந்துக் கோயில்கள் பகுதி - I, 1994, பக். 1-18.
- செல்வக் கணபதி, இரா., "பெரிய புராணம்", சிறப்பு மலர், இரண்டாவது உலக இந்து மகாநாடு, பக். 132-140.

உசாத்துணை நூல்கள்

- சோமஸ்கந்தக் குருக்கள், மு., **ஜீ முன்னேஸ்வர மான்மியம்**, முன்னேஸ்வர தேவஸ்தானம், 1949.
- சேதுராமன், "திருக்கோயில்களில் ஆழ்வார் பாசுரங்கள்", சி**றப்பு மலர்**, இரண்டாவது உலக இந்து மகாநாடு, பக். 369-372.
- தங்கேஸ்வரி, க., மாகோன் வரலாறு, ஆரையம்பதி, மட்டக்களப்பு, 1995.
- தங்கேஸ்வரி க., "கிழக்கிழங்கையின் திருப்படைக் கோயில்கள்", சிறப்பு மலர், இரண்டாவது உலக இந்து மகாநாடு, பக். 51-63.
- திருக்கேதீச்சரம், பதிப்பாசிரியர் ச. அம்பிகைபாகன், சைவ மகாநாட்டு மலர், 1960.
- **திருக்கேதீச்சரத் திருக்குடத் திருமஞ்சன மலர்**, பதிப்பாசிரியர் பு. பூலோகசிங்கம், திருக்கேதீச்சரத் திருப்பணிச்சபை, கொழும்பு, 1976.
- **திருக்கேதீஸ்வர மண்டலாபிஷேக விழா மலர்**, அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம், கொழும்பு, 1976.
- **திருக்கோணேசர் ஆலய கும்பாபிஷேக மலர்**, திருக்கோணேஸ்வரர் ஆலய பரிபாலன சபை, திருக்கோணேஸ்வர ஆலய புனருத்தாரண சபை, இந்துசமய, கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம், 1993.
- பத்மநாதன், சி., "இலங்கையில் சைவசமய வளர்ச்சி", **இந்து**தர்மம், பேராதனை, 1978, பக். 41-46.
- பத்மநாதன், சி., "ஈழத்துச் சைவாலயங்கள் (1000-1300)", இந்து தர்மம், பேராதனை வளாகம், இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம், பேராதனை, 1977, பக். 41-46.
- பத்மநாதன், சி., "தக்ஷிண கைலாசம்", இந்து தர்மம், பேராதனை, 1982, பக். 13-18.
- பத்மநாதன், "தமிழ்ப் புராணங்கள்", இந்து தர்மம், பேராதனை, 1982-3, பக். 1-9.
- பத்மநாதன், சி., "இலங்கையில் இந்து மதம் : ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் காலம் 1250-1620", **சிவத்தமிழ் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள்**, தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி வைரவிழாச் சபை, துர்க்காபுரம். தெல்லிப்பழை, 1985, பக். 211-217.
- பத்மநாதன், சி., "கோணேசர் கல்வெட்டு : சில ஆராய்ச்சிக் குறிப்புகள்", கோணேசர் கல்வெட்டு, இந்து சமய கலாசார திணைக்களம், கொழும்பு, 1993, பக். 1-35.
- பத்மநாதன், சி., "வெளியீட்டுரை", தக்ஷிண கைலாசபுராணம், பகுதி I, இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம், 1995, பக். I-XLIV.
- பத்மநாதன், சி., "திருகோணமலையிற் சோழ இலங்கேஸ்வரன்", தக்ஷிண கைலாச புராணம், பகுதி II, இந்து சமய, கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம், 1995, பக். 1-31.

- பத்மநாதன், சி., "திருக்கோணேஸ்வரத்திற் சோடகங்கன் : திருகோணமலைக் கோட்டையிலுள்ள சமஸ்கிருத சாசனம்", தக்ஷி**ண கைலாசபுராணம்**, பகுதி II, இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம், 1995, பக். 32-47.
- பத்மநாதன், சி., "மத்தியகால இலங்கையில் வணிக கணங்களும் வணிக நகரங்களும்", சிந்தனை, மலர் 2, இதழ் 2, பதிப்பாசிரியர் சி.க. சிற்றம்பலம், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், 1984, பக். 45-78.
- பத்மநாதன், சி., "மத்தியகால இலங்கையில் நானாதேசி வணிக நகரங்கள்: தர்ம சாகரப் பட்டினம்", **கைலாசநாதம்**, பதிப்பாசிரியர் ப. கோபாலகிருஷ்ணன், கொழும்பு, 2000, பக். 73-92.
- பத்மநாதன், சி., "ஹம்பாந்தோட்டையிற் கண்டெடுக்கப்பெற்ற நானாதேசி வணிகரின் வெண்கல முத்திரை", சா**கித்திய விழா மலர்**, இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம், கொழும்பு, 1992.
- பத்மநாதன், சி., ["]இரு தமிழ்ச் செப்பேடுகள் : பரராசசேகரனின் சிதம்பரம் மடதர்ம சாதனப்பட்டயம்", **சிந்தனை**, மலர் 3, இதழ் I, பதிப்பாசிரியர் கா. இந்திரபாலா, பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம், 1970, பக். 52-58.
- பத்மநாதன், சி., "இலங்கைத் தமிழ்ச் சாசனங்களும் வரலாற்று ஆராய்ச்சிகளும்", இளந்தென்றல், தமிழ்ச் சங்கம், கொழும்புப் பல்கலைக்கழகம், 1971, பக். 13-36.
- பத்மநாதன், சி., "கயிலாய வன்னியனார் மட தர்மசாதனப் பட்டையம் : சில வரலாற்றுக் குறிப்புகள்", சிந்தனை, தொகுதி 5, இதழ் 3, பதிப்பாசிரியர் ச. சத்தியசீலன், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், 1993, பக். 1-12.
- பத்மநாதன், சி., "ஆரியச்சக்கரவர்த்திகள் : குலவிருதுகளும் சின்னங்களும்", நான்காவது அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாடு நினைவு மலர், பதிப்பாசிரியர் பு. பூலோகசிங்கம், யாழ்ப்பாணம், 1974.
- பத்மநாதன், சி., "வட இலங்கைத் தமிழ் வரலாற்று நூல்கள் : கைலாய மாலை வையாபாடல்", இளங்கதிர், பதிப்பாசிரியர் க. செல்வரத்தினம், தமிழ்ச் சங்கம், பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம், போராதனை, 1971-72, பக். 19-42.
- பத்மநாதன், சி., "நாடுகாடு பரவணிக் கல்வெட்டு", அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மன்ற இலங்கைக் கிளை தேசிய மகாநாடு நினைவு மலர், பதிப்பாசிரியர் வித்துவான் கமலநாதன், மட்டக்களப்பு, 1976, பக். 82-90.
- பத்மநாதன், சி.,"முக்குவர் சாதிவழமை", அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மன்ற இலங்கைக் கிளை — தேசிய மகாநாடு நினைவு மலர், மட்டக்களப்பு, 1976, பக். 3-10.

- பத்மநாதன், சி., "தேசத்துக் கோயில் : மறைந்து போன வரலாற்றம்சங்களை மீட்பதற்கு மூலமான பிரபந்தம்", **வெருகல் சித்திரவேலாயுதர் காதல்**, உரையாசிரியர் பண்டிதர் இ. வடிவேல், இந்து சமய பண்பாட்டு அலுவல்கள் திணைக்களம், கொழும்பு, 1998.
- பத்மநாதன், சி., இலங்கையில் இந்து கலாசாரம், பகுதி I, இந்து சமய பண்பாட்டு அலுவல்கள் திணைக்களம், கொழும்பு, 2000.
- பத்மநாதன், சி., **இலங்கைத் தமிழர் தேசவழமைகளும்** ச<mark>மூக வழமைகளும்</mark>, குமரன் புத்தக இல்லம், கொழும்பு - சென்னை, 2001.
- பத்மநாதன், சி., இந்து கலாசாரம் : கோயில்களும் சிற்பங்களும், இந்து சமய, கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம், கொழும்பு, 2002.
- பத்மநாதன், சி., இந்து கலாசாரம் : நடனங்களும் ஓவியங்களும், இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம், கொழும்பு, 2002.
- பத்மநாதன், சி., "கந்தளாய்ப் பிரமதேயம்", **நினைவு மலர்**, இரண்டாவது உலக இந்து மகாநாடு, பக். 21-29.
- பத்மநாதன், சி, "பொலநறுவைக் காலத்து இலங்கை வெண்கலப் படிமங்கள்", சிறப்பு மலர், இரண்டாவது உலக இந்துமகாநாடு, பக். 148-162.
- புஷ்பரட்ணம், ப., "ஐரோப்பியர் ஆட்சிக்கு முற்பட்ட கால யாழ்ப்பாணத்து இந்துப் பாரம்பரியம் - ஒரு வரலாற்று நோக்கு["], **புத்தூர் அருள்மிகு ஸ்ரீ விசாலா**கூ **உடனமர் ஸ்ரீ விஸ்வநாதஸ்வாமி தேவஸ்தான மகாகும்பாபிஷேக மலர்**, 1989, பக். 43-49.
- புஷ்பரட்ணம், ப., "சோழர்கால மண்ணித்தலைச் சிவாலயம்", யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகக் கலைப்பீட ஆய்வரங்குக் கட்டுரை, திருநெல்வேலி, 1990.
- புஷ்பரட்ணம், ப., **பூநகரி தொல்பொருளாய்வு**, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக வெளியீடு, திருநெல்வேலி, 1993.
- புஷ்பரட்ணம், ப., இலங்கைத் தமிழரின் பண்டையகால நாணயங்கள், பவானி பதிப்பகம், சென்னை, 2001.
- புஷ்பரட்ணம், ப., "ஈழத்துச் சிவ வழிபாட்டுச் சின்னங்களின் தொன்மையும், தனித்துவமும்...", சிறப்பு மலர், இரண்டாவது உலக இந்து மகாநாடு, பக். 9-18.
- பெரியதம்பிப்பிள்ளை, ஏ., "ஈழத்தில் சிவ வழிபாட்டின் தொன்மை", **திருக்கேதீஸ்வ**ர மண்டலாபிஷேக விழா மலர், 1976, பக். 8-9.

- மகாலிங்கம், சிவ., "திருமந்திரத்தில் சைவம்", சி**றப்பு மலர்**, இரண்டாவது உலக இந்து மகாநாடு, பக். 249-254.
- மகேஸ்வரலிங்கம், க., "கொக்கட்டிச்சோலை தான்தோன்றீஸ்வரர் கோயில்", திருக்கேதீஸ்வரத் திருக்குடத் திருமஞ்சன மலர், 1976, பக். 195-200.
- மகேஸ்வரலிங்கம், க., "மட்டக்களப்பில் பாரம்பரிய வழிபாட்டு முறைகள்", **சிறப்பு** மலர், இரண்டாவது உலக இந்து மகாநாடு, பக். 249-254.
- வசந்தா வைத்தியநாதன், ["]விரதங்கள்", சி**றப்பு** மலர். இரண்டாவது உலக இந்து மகாநாடு, பக். 414-430.
- வடிவேல், இ., **திருகோணமலை கோணே**சர் கோயில் வரலாறு, இந்து தர்ம வெளியீட்டுத் தாபனம், திருகோணமலை, 1984.
- வடிவேல், இ., **திருகோணமலை மாவட்டத் திருத்தலங்கள்**, இந்துசமயத் திணைக்களம், பிரதேச அபிவிருத்தி அமைச்சு, கொழும்பு, 1982.
- வடிவேல், இ., ["]தம்பலகாமம் ஆதிகோணேசர் கோயில்", **திருகோணமலை மாவட்டத் திருத்தலங்கள்**, இந்துசமயத் திணைக்களம், பிரதேச அபிவிருத்தி அமைச்சு, கொழும்பு, 1982.
- வடிவேல், இ., "போர்த்துக்கீசர் அழிப்பதற்கு முன்னிருந்த கோணேஸ்வரம்", திருக்கோணேசர் ஆலய கும்பாபிஷேக மலர், 1993.
- வேதநாதன், மா., "ஈழத்திற் புராணபடன மரபு", சிறப்பு மலர், இரண்டாவது உலக இந்து மகாநாடு, பக். 84-89.
- வேதாசலம், வெ., "வரலாற்றில் திருமுறை ஒதுவார்", சி**றப்பு மலர்**, இரண்டாவது உலக இந்து மகாநாடு, பக். 362, 368.
- வேலுப்பிள்ளை, ஆ., "கோணேசர் கல்வெட்டுப் பற்றிய நுண்ணாய்வு", சிவத்தமிழ் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள், தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி வைரவிழாச் சபை, துர்க்காபுரம், தெல்லிப்பழை, 1985, பக். 126-139.
- வேலுப்பிள்ளை, ஆ., "இந்து வெளியிலிருந்து திருகோணமலை வரை தென்கீழ்த்திசை வழிவந்த பாசுபதம்", த**மிழோசை**, தமிழ் மன்ற வெளியீடு, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், திருநெல்வேலி, 1987.
- வேலுப்பிள்ளை, ஆ., "இலங்கைத் தமிழர்களின் கயிலாச பாரம்பரியம்", **ஆகனகரத்தினம் நினைவுப் பேருரை**, யாழ். கனகரத்தினம் மகா வித்தியாலயம், யாழ்ப்பாணம், 1989.

வேலுப்பிள்ளை, ஆ., சாசனமும் தமிழும், பேராதனை, 1970.

Primary Sources

Administration Report of the Northern Province 1887, Extract from the Diary of the Government Agent Sir W. Twynam entry dated 22nd May 1887.

Alexander Johnstone Manuscripts in the Public Record Office, London.

- Archaeological Survey of Ceylon Annual Reports 1891, 1902, 1906. 1907, 1908, 1911, 1912, 1913.
- A True and Exact Description of the Great Island of Ceylon by Philipus Baldaeus. A new and unabridged translation from the edition of 1672. Printed in Ceylon Historical Journal, Vol. VII - July 1958 - April 1959. Nos. 1 - 4, Dehiwala.
- Cūlavamsa Vol. 1 & 2 (Ed.) Wilhelm Geiger, Pali Text Society, London, 1927.
- Dāthuvamsa (Ed.) B. C. Law, Lahore, 1925.
- *Epigraphia Tamilica* pt. 1 (Ed.) K. Indrapala, Jaffna Archaeological Society, 1971.

Epigraphia Zeylanica Vols. 2, 3.

Mahavamsa trans. into English by Wilhelm Geiger, Pali Text Society, London, 1934.

Selalihini Sadesaya, (Ed.) M.C. Fernando, Moratuwa, 1956.

- South Indian Inscriptions, Vol. IV, Nos. 1388-1392, 1411, 1413 (Archaeological Survey of India), Madras.
- The Temporal and Spiritual Conquest of Ceylon by Fernao de Queyroz, Translated by Fr. S. G. Perera, Published by A. C. Richards, Colombo, Acting Government Printer 1930.

Third Archaeological Excavation Report UNESCO - Sri Lanka Project of the Cultural Triangle. Alahana Pirivena, Polonnaruwa 1982 (Ed.) P. L. Prematilleke.

Vamsaththappakasini, (Ed.) G. P. Malalasekara, London, 1935.

Books and Articles

Abeyasinghe, Tikiri, Jaffna Under the Portuguese, Colombo, 1986.

Alexander Johnston, Sir, "An account of an inscription found at Trincomalee in the island of Ceylon". Tansactions of the Royal Asiatic Society of Great Britain and Ireland, Vol. I, London, 1827.

Arumugam, S., The Lord of Tiruketheeswaram, Colombo, 1980.

- Arunachalam, Sir P., "Polonnaruva Bronzes and Siva worship and symbolism", Journal of the Royal Asiatic Society (Ceylon Branch), XXIV, No. 68, 1915 - 1916, pp. 189 - 222.
- Baker, W. E. and Durand, H. M. "Facsimiles of ancient inscriptions lithographed by Jas. Prinsep : Inscriptions of Trincomalee", *The Journal of the Asiatic Society of Bengal,* Calcutta, Vol. 5, pp. 554 - 5.
- Balendra, W., "Trincomalie Bronzes". *Tamil culture*, A Quarterly Review dedicated to the study of Tamiliana, II, No. 2, April 1953, pp. 176 - 198.
- Bell, H. C. P., Annual Report of the Archaeological Survey of Ceylon 1911 - 12, Colombo, 1915, 115 pages.
- Boake, W. J. S., "Thirukkethiswaram, Mahatirtha, Matoddam or Mantoddai", *Journal of the Royal Asiatic Society* (Ceylon Branch), Vol. X, No. 35, 1887.

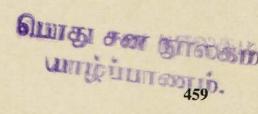
Brohier, R. L., "Antiquarian Notes on Padaviya", Journal of the Royal Asiatic Society (Ceylon Branch), Vol. 8, pt. 2 (New Series), 1963, pp. 245-261.

Cartman, Rev. James, Hinduism in Ceylon, London, 1957.

- Codrington, H. W., "The Inscription at Fort Fredrick Trincomalee", Journal of the Royal Asiatic Society (Ceylon Branch), XXX, No. 8, Colombo, 1927, pp. 448-451.
- Coomaraswamy, A. K., Bronzes from Ceylon Chiefly in the Colombo Museum, Colombo, 1914.
- Godakumbura, C. E., Polonnaruwa Bronzes, Dept. of Archaeology, Colombo, 1960.
- Godakumbura, C., "Bronzes from Polonnaruwa", Journal of the Royal Asiatic Society (Ceylon Branch), Vol. VII, pt. 2 (New Series), Colombo, 1961, pp. 239 - 253 and 8 plates.
- Gunasingam, S., "Some Aspects of the impact of Cola rule in the Trincomalee District", University of Peradeniya, A paper read at the Ceylon Studies Seminar, 19.09.1973.
- Gunasingam, S., Two Inscriptions of Cola Ilankesvara deva, Trincomalee Inscriptions Series, No.1, Peradeniya, 1974.
- Gunasingam, S., "A Tamil Inscription at Nilaveli", The Sri Lanka Journal of the Humanities, Vol. I, No. 1, Ed. Gunawardana, R. A. L. H., Peradeniya Campus, University of Sri Lanka, 1975, pp. 61-71.
- Gunasingam, S., A "Fragmentary Slab Inscription of the time of Rajaraja I (A. D. 985 - 1014)", Trincomalee Inscriptions Series, No. 2, Peradeniya, 1979, pp. 1-5.
- Gunasingam, S., A Slab Inscription of the time of Rajendra I from Fort - Ostenburgh, Trincomalee, Trincomalee Inscriptions Series No. 2, Peradeniya, pp. 13-23.

- Harrigan, Patrick (Chief Editor), 2nd World Hindu Conference Souvenir, Glimpses of Hindu Heritage, Ministry of Hindu Religious Affairs, Colombo, 2003.
- Indrapala, K., "Two Inscriptions from the Hindu Ruins, Anuradhapura", *Epigraphia Tamilica*, pt. I, Jaffna, 1971, pp.1-5.
- Indrapala, K., "A Pillar Inscription from Maha kirindegama", Epigraphia Tamilica, pt. I, Jaffna, p. 8.
- Indrapala, K., "An Inscription of the time of Rajaraja Cola I from Padaviya", *Epigraphia Tamilica*, pt.1, Jaffna, 1971, pp. 32-36.
- Indrapala, K., "An Inscription of the tenth year of Cola Lankesvara deva from Kantalai", *Senarat Paranavitana Commemoration Volume*, Peradeniya, 1978.
- Indrapala, K., "A Tamil Slab Inscription from Nilaveli, Trincomalee District". James Thevathasan Rutnam Felicitation Volume, Ed. K. Indrapala, Jaffna Archaeological Society, 1975 (Released July, 1980), pp. 64-69.
- Kanagaratnam, D. J., "Ancient Koneswaram", The Sunday Observer, 15.07.1979.
- Kandiah Vaithianathan (Ed.), Tirukketiswaram Papers, Colombo, 1960.
- Krishna Iyer, E., "Trincomalee Icons", The New Lanka, A Quarterly Review, III, No. 1, October 1951, pp. 45-47.
- Navaratnam, C. S., A Short History of Hinduism in Ceylon, Jaffna, 1964.
- Nilakanta Sastri, K. A., "An Historical Sketch of Saivism: The Origins of Saivism", 2nd World Hindu Conference Souvenir.... - Glimpses of Hindu Heritage Ed. Patrick Harrigan (Chief Editor), S. Pathmanathan, P. Gopalakrishnan, Ministry of Hindu Religious Affairs, Colombo, 2003, pp. 82 - 90.

உசாத்துணை நூல்கள்

Pathmanathan, S., "Fendal Polity in Medieval Ceylon: An Examination of the Chieftaincies of The Vanni", *The Ceylon Journal of Historical and Social Studies*, Volume 2 (New Series), No.2, Ed. K. M. de Silva, July - December, 1972, pp. 118 - 130.

Pathmanathan, S., "The Tamil Inscription from Hingurakdamana", The Vidyodaya, 1972-1978, Vol. 5 (142), pp. 56-61.

- Pathmanathan, S., "Chola Rule in Sri Lanka A.D. 993- 1070: Administrative Organization", *Proceedings IATR* - 4th Conference Seminar, Volume I, Ed. S. Vithiananthan, Jaffna, 1974, (published in 1977) pp. 120 - 137.
- Pathmanathan, S., "The Kingdom of Jaffna: Kingship and Administration", Proceedings IATR - 4th Conference Seminar, Ed. S. Vithiananthan, Jaffna, 1974, pp. 37-57.
- Pathmanathan, S., The Tamils in Ceylon, Souvenir, IATR 4th Conference, Ed. P. Poologasingham, Jaffna, 1974, pp. 1-4.
- Pathmanathan, S., "Historical Writings in Medieval Sri Lanka: The regin of Parakramabahu I", *JCBRAS* (New Series), Volume 18, 1975, pp. 1-16.
- Pathmanathan, S., "The Sanskrit Inscription of the Vēlaikkārar from Padaviya", *Gnanapragasar Centenary Volume* (Tamil), Ed. Cā.mā. Selvaratnam, Colombo, 1975.

Pathmanathan, S., "The Munnesvaram Inscription of Parakramabahu VI", JCBRAS (New Series), Volume 18, 1974, pp. 54 - 69.

- Pathmanathan, S., "The Sanskrit Inscription of the Velaikkaras from Padaviya", *Nānappiragāsar Ninaivu Malar*, Ed. Ma. Celvarattinam, Colombo, 1975, pp. 25 - 31.
- Pathmanathan, S., "Chola Inscription from Mantai", *tirukkētisvarat tirukkutat tirumaycana malar*, Published by Tirukkētisvarat Tiruppaņic Capai, Colombo, 1976, pp. 59-70.

Pathmanathan, S., "The Munnesvaram Tamil Inscription of Parakramabahu VI", Journal of the Royal Asiatic Society (Ceylon Branch), New Series Vol. 18, Colombo, 1976, pp. 54-59.

Pathmanathan, S., The Kingdom of Jaffna, pt. I, Colombo, 1978.

- Pathmanathan, S., "Chola Rule in Sri Lanka", Proceedings of the Fourth International Conference on Tamil Studies, 1974, Vol. 2, Ed. S. Vithiananthan, Published by International Association of Tamil Research, Sri Lanka, Jaffna, 1978, pp. 19-36.
- Pathmanathan, S., "Kingship under the Cholas : Heroic Kingship and the Devine Monarch", Proceedings, 5th International Conference Seminer, IATR, Madurai, 1982, Volume 2, Section 6, pp. 93-112.

Pathmanathan, S., "Cities of Medieval Sri Lanka, A.D. 1000-1200: Centres of Dynastie power, Religious Authority and Commercial Activity", Seminer for Asian Studies, University of Peradeniya, 1982, Discussion paper No. 1; Sri Lanka Journal of Social Sciences Volume 5, No. 1, June 1982, pp. 11-33.

Pathmanathan, S., "Kingship in Sri Lanka, A.D. 1070-1270: The Dhammic Conception, Divinity of Kingship and the Heroic Ideal", *SLJH*, Volume 8 (1&2), 1982 (Published in 1985), pp. 120-145.

- Pathmanathan, S., "The Nagaram of the Nānādesis in Medieval Sri Lanka, Circa A. D. 1000 - 1300", The Sri Lanka Journal of the Humanities, University of Peradeniya, Vol. 9. Nos. 1 & 2, 1984 (Published in 1987) pp. 122-166.
- Pathmanathan, S., "Hinduism and Buddhism in Sri Lanka Circa A.
 D. 1300 1600 : Some Points of Contact between two Religious Traditions", Kalyani, Journal of Humanities and Social Science of the University of Kelaniya, Ed.
 A. Liyanagamage, Vols. 5 & 6, 1986, pp. 78-112.

- Pathmanathan, S., "Kingship and Tamil Court Poetry : Chola Inscriptional Preambles", Prof. K. Kailasapathy Commemoration Volume, Jaffna, 1986.
- Pathmanathan, S., "Hinduism in Sri Lanka (Circa A.D. 1000M- 1250)
 : Indian Influence on the Development of Saivism", K. W. Goonewardene Felicitation Volume (Special Issue), Journal of Modern Sri Lanka Studies, Vol. 2, 1987, Ed. C.R. de Silva & Sirima Kiribamune, University of Peradeniya, 1989, pp. 52 66.
- Pathmanathan, S., "Buddhism and Hinduism in Sri Lanka: Some Points of contact between two Religious Traditions (Circa A.D. 1300-1600)", *Kalyani Journal*, Volumes 5 and 6, 1986-1987, University of Kelaniya, Kelaniya.
- Pathmanathan, S., Hinduism in Sri Lanka, Cirea A.D. 1000-1200: Indian Influences on the Development of Saivism", *The Journal of Modern Sri Lankan Studies.* K.W. Goonewardene Felicitation Volume (Special issue) Volume II, 1987 (Published in 1989), Eds. C.R. de Silva, Sirima Kiribamune, University of Peradeniya, Peradeniya, pp. 52-56.
- Pathmanathan, S., "The Vanniyar in Medieval South India", The Sri Lanka Journal of South Asian Studies No. 2. (New Series), University of Jaffna, 1987/88 (Published in 1989) pp. 131-149.
- Pathmanathan, S., "The Bronze seal of the Nanadesis from Hambantota", Asian Panorama: Essays on Past - and Present - A Selection of papers presented at the 11th Conference of the International Association of the Historians of Asia, Eds. K.M. de Silva, Sirima Kiribamune, C.R. de Silva, Satguru Publications, New Delhi, 1990.
- Pathmanathan, S., "Religious Traditions of the Kingdom of Jaffna: Hinduism", Lanka 5, Ed. Peter Schalk, Uppsala, 1990, pp. 43-79.
- Pathmanathan, S., "Murukan, The Devine Child: The Kanta cuvami Temple at Nallur", Lanka 5, pp. 80-102.

- Pathmanathan, S., "Protestant Christianity in Jaffna, 1659-1900", Lanka 5, pp. 124-154.
- Pathmanathan, S., "The Town of Vikkiramacalameka -puram in the twelth century A. D.", *Tamil Cākittiya Vila 1993 Cirappu Malar*, intu camaya kalācāra aluvalkaļ tiņaikkaļam, Ilankai, pp. 120-131.
- Pathmanathan, S., "Vikramabahu II Vikrama Salamevan", *SLJH* Volume 19 (1&2), University of Peradeniya, 1993, pp. 93-111.
- Pathmanathan, S., "The town of Vikkiramacalameka puram in the Twelth Century A.D.", Tamil *Cakittiya vila Cirappu Malar*, Department of Hindu Religious and Cultural Affairs, Colombo, 1993, pp. 120-131.
- Pathmanathan, S., The Laws and Customs of the Tamil of Trincomalee, New Century Book House, Ambattur Madras, 1994.
- Pathmanathan, S., "The Slab Inscription of the Virakkoți at Budumuttāva, Nikaweratiya : Urbanization at Magala", SLJH 10, Nos. 1 & 2, University of Peradeniya, 1994 (Published in 1995), pp. 15 - 30.
- Pathmanathan, S., "The Rajarajapperumpalli and its endowments," Prof.
 V.Sivasamy Felicitation Volume, Eds. S. Sitrampalam,
 P. Pushparatnam, K. Gopalakrishnan, Jaffan, 1995.
- Pathmanathan, S., "The Tamil Pillar Inscription from Mankanay", SLJH, Volume 21 (1&2), University of Peradeniya, 1995, pp. 31-41.
- Pathmanathan, S., "The Akkacalaip Perumpalli at Nakapattinam", *SLJH*, Volume 23 (1&2), University of Peradeniya, Peradeniya, 1997, pp. 1-12.
- Pathmanathan, S., "The Manimekalai in its Historical Setting", A Buddhist Woman's Path to Enlightenment", Proceedings of a Workshop on the Tamil Narrative Manimekalai, Uppsala University, May 25-29, 1995, Editor- in- Chief : Peter Schalk, Uppsala, 1997, pp. 35-52.
 Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org

- Pathmanathan, S., "The Bronzes in the Jetavararama Museum of the Cultural Triangle, Anuratapuram", Being Religious and living through the Eyes, Studies in Religious Iconography and Iconology, A Celebratory Publication in honour of Prof. Jan Bergman, Faculty of Theology, Uppsala University, published on the occasion of his 65th Birthday, June 2, 1998, Editor in Chief : Peter Schalk Co - Editor: Michael Stausherg, Uppsala, 1998.
- Pathmanathan, S., "Multiple Centres of Authority in Medieval Sri Lanka", *History and Archaeology of Sri Lanka* Vol. I, *Reflections on Premodern Sri Lanka*, Part I, Eds. R.A.L.H. Gunawardena, S. Pathmanathan, M. Rohanadheera, Central Cultural Fund, Colombo, 1998 (Published in 2000), pp. 207-230.
- Pathmanathan, S., "Trade and Urbanization in Medieval Sri Lanka : The Nanadesis and the Development of Market Towns", History and Archaeology of Sri Lanka, Vo. 1, Pt.1, pp. 489-514.
- Pathmanathan, S. (Editor), *Temples of Siva in Sri Lanka*, Chinmaya Mission of Sri Lanka, Colombo, 1999.
- Pathmanathan, S., "Buddhism in Nākapattinam", Buddhism among Tamils in Pre - Colonial Tamilakam and Ilam, Editor - in - chief: Peter Schalk, Uppsala, 2002, pp. 509-609.
- Pathmanathan, S., "Tamil Inscription from the Apaikiri site", Buddhism among Tamils..., Uppsala, 2002, pp. 682-690.
- Pathmanathan, S., "The Mānkkōtaippalli of Anurādhapura", Buddhism among Tamils..., Uppsala, 2002, pp. 694-698.
- Pathmanathan, S., "The Vikkirama Calāmēkan Perumpalli.: A Tamil Pillar Inscription of the Vēlaikkārar from Mayilankulam", Buddhism among Tamils...., Uppsala, 2002, pp. 699-703.
- Pathmanathan, S., "An Inscription of the *ainnū<u>r</u>uvar*: The Bōḷāppaḷḷi of Polonnaruvai", Buddhism among Tamils...., Uppsala, 2002, pp. 703-705.

- Pathmanathan, S., "The Tamil Inscription of the 15th year of Jeyabāhu from Polonnaruvai: The shrine of a Puttatēvar and Vērattālvār", *Buddhism among Tamils....*, Uppsala, 2002, pp. 706-709.
- Pathmanathan, S., "The Nanadesis in Anuradhapura: A Unique Bronze Image of Virabhadra", Ancient and Medieval Commercial Activities in the Indian Ocean. Testimony of Inscriptions and Ceramic - sherds, Report of the Taisho University Research Project 1997-2000, Edited by Noboru Karashima, Taisho University, Tokyo, 2002.

Pathmanathan, S., "The Lankatilaka Temple Inscriptions of a Merchant Community", Ancient and Medieval Commercial Activities in the Indian Ocean, Tokyo, 2002, pp. 36-47.

Pathmanathan, S., "Trade and Urbanization in Medieval Sri Lanka : The Virakoti Inscription Budumuttava", *Ancient and Medieval Commercial Activities in the Indian Ocean*, Tokyo, 2002, pp. 62-71.

Pathmanathan, S., "Some Bronzes from the Jetavanarama Site of Anuradhapura", 2nd World Hindu Conference, Souvenir-Glimpses of Hindu Cultural Heritage, Chief Editor : Patrick Harrigan, Ministry of Hindu Religious Affairs, Colombo, 2003, pp. 151-159.

Pathmanathan, S., "The Hindu Temples of Sri Lanka", 2nd World Hindu Conference Souvenir, Colombo, 2003, pp. 160-172.

Pathmanathan, S., "Interaction between Merchant Guilds and Buddhist Institutions. The Tanmacākarap paṭṭinam in Ilankai", *Buddhism among Tamils....*, Uppsala, 2002, pp. 703-721.

Pathmanathan, S., "A Pillar Inscription from Morakakavelai", Buddhism among Tamils..., Uppsala, 2002, pp. 722-725.

Pathmanathan, S., "A Tamil Inscription from Pāṇḍuvasnuvara: The Establishment of a pirivuna at Srīpura nakar", *Buddhism among Tamils....*, Uppsala, 2002, pp. 726-737. Pathmanathan, S., "A Polonnaruvai Slab Inscription of the Vēļaikkārar as custodians of the Tooth Relic Temple at Vijayarājapuram", *Buddhism among Tamils.....*, Uppsala, 2002, pp. 737-754.

Pathmanathan, S., A Pillar Inscription from Puliyankulam: A land grant to a Buddhist shrine", *Buddhism among Tamils*...., Uppsala, 2002, pp. 754-757.

Pathmanathan, S., "A Tamil Pillar Inscription from Mānkanāy", Buddhism among Tamils..., Uppsala, 2002, pp. 757-767.

Pathmanathan, S., "The Rājarājap - perumpalli at Periyakulam", Buddhism among Tamils...., Uppsala, 2002, pp. 767-776.

Pathmanathan, S., "The Tamil Pillar Inscription from Hingurakgoda", Buddhism among Tamils...., Uppsala, 2002, pp. 709-712.

Pathmanathan, S., "The Hindu Temples of Sri Lanka", 2nd World Hindu Conference Souvenir, Glimpses of Hindu Heritage, Eds. Patrick Harrigan, S. Pathmanathan, P. Gopalakrishnan, Ministry of Hindu Religious Affairs, Colombo, 2004, pp. 160-172.

Pathmanathan, S., "Some Bronzes from the Jetavanarāma Site of Anurādhapura", 2nd World Hindu Conference Souvenir, Glimpses of Hindu Heritage, Eds. Patrick Harrigan, S. Pathmanathan, P. Gopalakrishnan, Ministry of Hindu Religious Affairs, Colombo, 2004, pp. 151-159.

Paranavitana, S., "Two Tamil Pillar Inscriptions from Budumuttāva", Epigraphia Zeylanica, Vol. 3, pp. 302-312.

Paranavitana, S., "Epigraphical Summary", The Ceylon Journal of Science (G).

Paranavitana, S., "The Art and Architecture of the Polonnaruva Period", CHJ IV(1964-55), pp. 69-90. Paranavitana, S., "Fragmentary Sanskrit Inscription from Trincomalee", *Epigraphia Zeylanica*, Vol. V. No. 4, Eds. S. Paranavitana and Godakumbura, Dept. of Archaeology, Colombo, 1966, pp. 170-173.

Paranavitana, S., The Shrine of Upulvan at Devundara, Colombo, 1965.

- Paranavitana, S., "A Tamil Inscription from Palamottai", *Epigraphia Zeylanica*, Vol. IV, No. 24, London, 1943, pp. 191-196.
- Pushparatnam, P., "Muruka Worship in Sri Lanka: Archaeological Evidence", 2nd World Hindu Conference Souvenir...., pp. 182 - 185.

Rasanayagam, C., Ancient Jaffna, Madras, 1926.

- Seneviratna, A., "Rama and Ravana History, Legend and Belief in Sri Lanka", Ancient Ceylon, No. 5, Colombo, 1984, pp. 221 - 236.
- Sitrampalam, S. K., "The Cola Temples of Sri Lanka A Study", Tamil Civilization, Vol.3, Nos. 2 & 3 (1985), pp. 123 - 132.

Sitrampalam, S. K., "Pre - Buddhist Hinduism in Sri Lanka", 2nd World Hindu Conference Souvenir...., Colombo, 2003, pp. 173 - 181.

- Somaskandar, V., *Tirukkoneccaram*, Published by P. Kandiah, Tirikōņamalai, 1963.
- Subramanya Aiyer, K. V., "Mannar Koyil Inscription of Jatavarman Sundara Cola Pandyadeva", *Epigraphia Indica*, Calcutta, 1911 - 12, pp. 293.
- Swaminathan, K. D., "An Inscription of Gajabahu II", CHJ, Tenth Anniversary Number, Nos. 1-4 (July 1960 - April 1961) pp. 43-46.

Veluppillai, A., Ceylon Tamil Inscriptions, pt. I, Peradeniya, 1971. Veluppillai, A., Ceylon Tamil Inscriptions, pt. II, Peradeniya, 1972.

உசாத்துணை நூல்கள்

- Veluppillai, A., "Identification of Kulakkōṭṭan with Cōla Lankesvaran" (Abstract of the paper circulated), Second National Archaeological Congress, Postgraduate Institute of Archaeology, Colombo, 1987.
- Wickremasinghe, D. M. de Z., "Polonnaruwa Slab Inscription of the Velaikkaras (Circa 1137-1153 A. D.)", Epigraphia Zeylanica, Vol. 2, No. 40, pp. 242 - 255.
- Wickremasinghe, Martin, "The Lanka of the Ramayana", The New Lanka III, No. 1, pp. 41-44.

....

+

ுத்**பை நூலகப் பிரிலு** மாதலா நூலக சேனை யாறிப்பாணம்.

சொல்லடைவு

அக்கம் 146 அகஸ்திய பவனம் 40 அகில் 62, 284 அங்கக்காறர் 284 அசேலன் 4 அடப்பர் 188 அணுக்கர் 147, 363 அத்திசோசத்தார் 80 அத்தியாயன் குடி 256 அதிகமான் 63 அதிகாரிகள் 178, 204, 291, 309 அகிமக 48, 51 அதிராஜராஜ மண்டலம் 140 அந்தணர் 46, 73, 163, 183, 212, 231, 232, 236, 260, 302, 377, 422, 426 அந்தராளம் 17, 41, 122, 124, 127, 293, 328, 354, 362, 373, 380- 384, 387-389 அந்தளகத்தாளர் 194 அநபாயன் 178 அநுராதபுரம் 8, 10, 21, 22, 48, 49, 240, 244, 286, 326, 327 அநுலா 53 அப்பிரதிமல்லன் 217 அபயகரம் 403, 414 அபயகிரி 53, 326 அபயாஸ்ரய வளநாடு 150, 163 அபிஷேக லக்கமி 11 அம்பாந்தோட்டை 5, 48, 49, 252 அம்பாள் 469 அம்மன் 10, 11, 18, 19, 158, 159, 163, 183, 283, 316, 318, 321, 328, 362, 388, 389, 391, 393, 396 அம்மன் கோயில் 158, 163, 183, 159, 283, 321, 316, 328, 329, 362, 371, 378, 388, 389, 391, 393 அமிர்தகணம் 79

அயோத்தி 23, 223 அர்த்தசாஸ்திரம் 64, 70, 214 அரங்கன் இராமேசன் 147 அருண்மொழித்தேவ வளநாடு 146, 163 அருண்மொழிவர்மன் 353 அவனிபாஜன பல்லவேஸ்வரம் 96 அவுறாளை முதலி 256 அன்னப் பிராசனம் 213 அனந்தன் அரங்கன் 295 அனந்தவர்மன் 201 ஆகம நூல்கள் 249 ஆடவல்லான் 148 ஆடையூர் 194 ஆண்டாள் 142 ஆண்பிள்ளை பெருமாள் 149, 395 ஆதித்த சோழன் 112, 356 ஆமூர்கோட்டம் 305 ஆளுடைய பிள்ளையார் 143 ஆனந்த தேரர் 277 ஆனந்தன் குடி 257 இந்திரவிழா 17 இந்திரன் 16, 17, 18, 180, 302 இரணியவர்மன் 178 இரவிகுல மாணிக்க ஈஸ்வரம் 150, 290, 293, 295.303 இராசதர்மம் 51, 211 இராசநாராயணன் 216, 247 இராமானுஜ மண்டபம் 89, 95 இராமானுஜர் 142 இராஜசிங்கன் 172 இராஜசிம்மன் 145, 470 இராஜராஜ - ஈஸ்வரம் 146, 371 இராஜராஜ சதுர்வேதி மங்கலம் 159, 196, 221, 313 இராஜராஜபுரம் 288

இராஜராஜப் பெருந்தெரு 146 இராஜராஜப் பெரும்பள்ளி 150 இராஜராஜ வளநாடு 149, 152, 163 இராஜாஸ்ரய வளநாடு 152 இராஜேந்திர சோழபுரம் 140, 288 இராஜேந்திர சோழ வளநாடு 149, 152, 153, 159, 163 இராஜேந்திரசிங்க வளநாடு 150, 152, 153 இலிங்கம் 7, 9, 18, 103, 116, 302, 303, 55, 362, 384, 385, இலிங்கோத்பவர் 116, 365, 366, 367 இறவாதான் - ஈஸ்வரம், 101 ஈசானா 365 உடையார் 81, 112, 151, 153, 158, 179, 180, 194, 195, 196, 273, 312 உடையான 151, 205 உண்மை விளக்கம் 410 உத்தமசோழ - ஈஸ்வரம் 147 உத்தமசோழ வளநாடு 152 உத்தமசோழன் 147 உத்தரகைலாசம், 360 உத்தரமேரூர் 78, 79, 111, 164, 204, 298, 305 உத்தராபதம் 12 உதயன் ஆதித்தன் 305 உபதிஸ்ஸ 47, 217 உபதிஸ்ஸகாமம் 47 உபாஸக ஜனாலங்கார 277 உமாதேவியார் 108, 295, 329, 332, 359, 367, 391, 394, 402, 403, 421 உமாமகேஸ்வரர் 107, 128, 329, 339, 367 உராகிரிகாம 154, 156 உறுகுணை 145, 226, 227, 228, 308, 312 உன்னரசகிரி 252, 253 ஊர் 43, 47, 73, 74, 141, 147, 143, 151, 159, 163, 179, 204, 222, 252, 261, 279, 286, 290, 310, 322, 326, 362, 373 ஊர்காவற்றுறை 165 ஊராத்துறை 248 எச்சதத்தன் 425 எசலம் 131 ஏரகாவில்ல 39 எறிவீரபட்டினம் 347 ஏறிவீரர் 284

ஐந்நூற்றுவர் 283-286, 289, 295, 299, 303, 307, 308, 309, 310, 316, 317, 319, 321, 322, 323, 324, 328 ஐந்நூற்றுவன் ஈஸ்வரம், 285 ஐந்நூற்றுவன் திருக்காவணம் 289 ஐந்நாற்றுவன் பள்ளி 316, 317, 319, 321, 318 ஐந்நூற்றுவன் மடம் 285 ஐந்நூற்றுவன் மண்டபம் 285, 289 ஐந்நூற்றுவன் வளவு 286 கங்கதடாகம் 185 கங்கதளா 185 கங்கபாடி 139, 140, 200, 359 கங்குவேலி 188 கங்கை 89, 113, 115, 133, 134, 140, 142, 148, 158, 176, 289, 359, 363, 365, 367, 371, 397, 403, 409 கட்டப்பத்தன் குடி 256, 259 கட்டாடியா பதஞ்சலியார் குடி 257 கட்டுக்குளம் பற்று 150, 190, 192, 193, 277 கட்வாங்கம் 67 கடலகப் பெரும்படை 80 கடாரங்கொண்டசோழன் 140 கண்டகசோதனை 70 கண்டன் 35, 69, 167, 207, 247 கண்டன் குடி 256, 259 கண்டன் பிளந்தன் வல்லன் 247 கண்டளி 285, 309 கண்ணபுரம் 131 கண்ணனூர் 355, 356 கண்ணாறு 159, 161, 162, 234 கணபதி 112, 153, 222, 354, 357, 365, 367, 391 கணேசர் 96, 98, 99, 107, 109, 112, 149, 293, 374, 393 கணேசர் தளி 96, 98, 99 கதிர்காமம் 12 கந்தபுராணம் 320, 325, 471 கந்தசாமி மலை 156 கந்தளாய் 141, 149, 150, 151, 159, 162, 179, 242, 248 கந்தளாய்க் குளம் 162, 163, 184, 185, 186, 197 கந்தளாய்ப் பிரமதேயம் 149, 162, 163, 196, 220, 221, 222, 230, 313, 453 கந்தாயம் 257, 471 கம்பராமாயணம் 142 கவிராசவரோதயன் 36, 168, 177, 193, 198, 203, 242

சொல்லடைவு

கற்குறிச்சி 356 கற்பூரம் 62, 284, 290 கஜபாகு 185, 221, 222, 226, 227, 228, 229, 230, 240, 242, 243, 246, 247, 274, 275 கஜலகூயி 11, 91, 95, 126, 367 காங்கேயன் குடி 256 காசிபகோத்திரம் 425 காஞ்சி 60, 143 காஞ்சிபுரம் 60, 62, 66, 75, 120, 124, 126, 131, 134, 142, 164, 188, 189, 284, 346 காமன் 148 காமன் திருவி 148 காமிகாகமம் 411, 412, 414 கார்த்திகேயர் 11, 392, 393 காரைக்காலம்மையார் 75, 407, 418 காலிங்காகுடி 253 காலிங்கமாகன் 246 காலிங்கராயன் 174, 202, 239, 274 காளி 52, 149, 158, 254, 255, 286, 392 காளிகட்டம் 254 காளிகண வலங்கைப் பெரும்படை 295 காளி கோயில் 286 காறநாடு 295 கிராதர் 38, 107 கிராதா 359, 366 கிரிகண்ட கிரிகாமம் 154 கிரிகண்ட சேதியம் 121 கிரிகண்ட பர்வதம் 156 கிரிகண்ட மகாவிகாரம் 156 கிளியூர் 194 கீதகின்னரன் 67 கீர்த்தி ஸ்ரீ மேகன் 227, 323, 228 குகன் குலம் 252, 255 குடபோகம் 84, 87, 88, 90, 93 குடிமைவரவு 238 குணபரன் 66, 87, 89 குணாகரப் பெரும்பள்ளி 277, 278 கும்பகோணம் 289, 354, 373 குமரகுருபரர் 414 குமாரக் கடவுள் 11, 12, 13, 15, 13, 229, 319, 321, 330, 383, 391, 382, 392 குமாரகணம் 43 குலசேகராழ்வார் 164 குலோத்துங்க சோழன் 145, 272, 370 குளக்கோட்டன் 36, 167, 168, 170, 171, 173, 174, 175, 176, 178, 179, 181-188, 191, 196, 197, 198, 204, 230, 238, 258, 277

குன்றன் தாமன் 146 கோளர் 245 கோளாந்தக வளநாடு 152 கொங்கணம் 139 கொங்கவாளர் 284 கொட்டியாரம்பற்று 190 கொற்றவை 11, 18, 96, 98, 99 கோகண்ண 38, 40 கோகர்ண்ண 38, 40, 45 கோகர்ண சுவாமி 38 கோகர்ணநாயகி 38, 39 கோகர்ணம் 34, 38, 39, 267, 268, 270 கோகர்ணேஸ்வரர் 38, 39 கோணபர்வதம் 34, 37, 152, 154, 272 கோணம் 38 கோணைநாதர் 38, 39, 169, 191, 192 கோணேசர் 34, 36, 38, 39, 168, 186, 187-193, 196, 197, 198, 203-206, 230, 232, 234, 235, 238-240, 242, 268, 277, 349 கோணேசர் மலை 34 கோபுதி 49, 51 கௌதம 51, 308 சக்கிலியன் குடி 257 சக்கிவர்மன் 140 சகஸவத்துப்பகரண 27 சங்கத்தார் 13, 126, 214, 244, 247, 249, 323, 326 சங்கரபாடியர் 146, 295 சங்கரமனுதன் 295 சங்கமூவ விகாரை 228 சங்கவர்மன் 141, 151 சங்கினையு 212 சங்கு 216 சங்குபயத்தன் குடி 255 சண்டேஸ்வரர் 143, 195, 366, 408, 425 சத்துருமல்லன் 66, 87 சத்துருமல்லேஸ்வரம் 88 சந்தனம் 62, 188, 259, 284, 290 சந்திரசேகரர் 329, 331, 332, 367 சந்திரபானு 172, 201 சந்திரன் 47, 216, 373, 411 சப்தமாதர் 112, 149, 357, 392 சம்பந்தர் 30, 31, 198, 353, 421 சம்பூர் 189 சமன 350 சமயகுரவர் 394, 406, 417

சரஸ்வதி 336, 365, 392, 395, 426 சருகுவில்லி குடி 256 சாகஸ மல்லனுக்கு 217 சாணக்கியர் 229 சாத்தன் 15, 131, 151 சாத்தனார் 345 சாவகம் 63 சிங்களக் குடி 256 சிதம்பரம் 143, 367, 368, 371 சிதம்பரராயன் 239 சிலப்பதிகாரம் 17, 64, 80, 339, 340, 343, 349 சிவகாமி 332, 371, 394 சிவகுத்த 4 சிவசரணசேகர நாடு 295 சிவசரணசேகர நாடு 295 சிவபுமி 25 சிவலிங்கம் 3, 9, 10, 21, 40, 308, 392 சிவன் 52, 68, 134, 159, 196, 205, 238. 283, 292, 293, 311, 321, 330, 385, 388, 391, 397, 402, 414, 418, 424, 426 சிறுகுளத்தூருடையான் 146 சிறுகூற்ற நல்லூர் 146 சினம் 338 சீயமங்கலம் 87 சீர்பாதக் குடிகள் 256 சீனம் 62 சுக்கிராச்சாரியார் 91 சுகதிரன் 252, 253 சுகாசனமூர்த்தி 360 சுந்தரசோழன் 140, 148 சுந்தர பாண்டியன் 201, 278 சுந்தரி 223, 226, 246 சுந்தமல்லி 220, 309, 312, 313, சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் 143, 319, 394, 407, 414, 417, 420 சுப்பிரமணிய தேவர் 88, 93, 373 சுப்பிரமணிய பட்டார(க)ர் 68 சும்மாடு குடி 257 சுமன 48 சூரிய 49, 91, 115, 216, 257, 357, 366, 373, 411 சூடாமணிவர்ம விகாரம் 280 செகராசசேகரன் 34, 35, 44, 167, 198, 232 செம்பகராயன் 239 செம்பியன் 204, 353 சேக்கிழார் 143, 353, 371 சேக்கிழான் சங்கன் 42

சேக்கிழான் சென்னை 42 சேந்தனார் 144 சைத்தியம் 156 சைவம் 3, 4, 27, 57, 67, 75, 132, 141, 285, 303, 420, 422, 454 சொத்திசாலை 51 சோடகங்கன் 175, 200, 201, 265-269, 274, 275, 452 சோமதேவ 49, 52 சோமாஸ்கந்தர் 96, 103, 367 சோழ இலங்கேஸ்வரன் 149, 151, 158, 162, 163, 185, 220, 447, 451 சோழகங்கம் 140, 201 சோழகங்க குமாரன் 175 சோழகங்கன் 140, 167, 173-176, 200 சோழகங்கதேவன் 174, 274, 276 சோழமண்டலம் 119, 140, 145 சௌரபீடம் 366 தக்கிணதேசம் 308, 311 தசதானம் 237, 238 தஞ்சாவூர் 61, 194, 195, 289, 323,348, 350 தஞ்சைப் பெருங்கோயில் 359 தட்டளி கொட்டுவார் 79 தட்டார் குடிகள் 257 தண்டன் தோட்டம் 72, 79 தந்ததாது 249 தந்திரம் 320, 321, 347 தம்பலகாமம் 346, 349, 454 தமிழர் 9, 19, 20, 41, 122, 131, 245, 277, 377 தர்மசாஸ்திரம் 64, 215 தர்மராசர் தளி 98 தர்மமகாராஜாதிராஜா 66 தனியுண்ணாப் பூபாலன் 190 - 193 தகூணோமூர்த்தி 112, 149, 354 - 357, 374 தாட்டாவம்சம் 29 தாராநிலை விளக்கு 149, 313 தாழிகுமரன் 146, 156, 162, 184 தான்தோன்றீஸ்வரம் 261 - 263 தானத்தார் 186, 187, 240, 273 தானம் 141, 147, 151, 156, 186 திராவிடம் 12, 83, 99 திராவிட கலைப்பாணி 43, 83, 84, 100, 119, 123, 126, 134, 380 திரிகூடகிரி 172 திரிகூடம் 34, 37 திரிகூட நிலையம் 40

சொல்லடைவு

திரிசூலம் 3, 7, 8, 10, 18, 108, 287 திரிபுவனம் 373 திரிபவனச் சக்காவர்த்தி 180, 273 திரிபுவன வீரேஸ்வரம் 142 திரிமூர்த்தி குடைவரை 90 திரிலோகசுந்தரி 223, 246 திரிவிக்கிரமர் 91 திருக்கட்டளை 354, 355, 356 கிருக்கண்டியூர் 354 திருக்கழுக்குன்றம் 288 திருக்கேதீஸ்வரம் 25, 27, 29, 31, 32, 41 121, 448, 449 திருகோணமலை 141, 145, 149-158 திருக்கோணேஸ்வரம் 25, 34, 37, 41, 121 153, 154, 158, 197, 230, 240 திருச்சண்பை விருத்தம் 143 திருச்சிராப்பள்ளி 61, 87, 112, 164, 204, 428 திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் 143, 394 திருத்தக்கதேவர் 144 திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி 143, 417, 421 திருத்தொண்டர் தொகை 417, 424 திருநாவுக்கரசு நாயனார் 394 திருமாளிகைத் தேவர் 144 திருமுறைகண்ட புராணம் 144 திருவரங்கம் 164 கிருவனந்தபுரம் 131 திருவாரூர் 143, 319, 473 திருவாய் மொழி 164 திருவாய்மொழி தேவர் 164 திருவாலங்காடு 140, 178, 201, 216, 306, 418 கிருவிடைமருதார் 143 திருவையாறு 143, 205, 354, 366 கில்லை 178 திவங்க படிமாகரம் 213, 377 தினசிங்கன் 250, 253 காக்கை 11, 88, 90, 92, 112, 159, 287, 336, 354, 374, 393 துளுவம் 139 தூபாராமம் 326, 378 தெலுங்கு தேசம் 85, 249, 283 தென்கயிலை 35, 36, 169, 182, 183, 203 தென்தளி நங்கைமார் 296 தென்னவராயன் 239 தேசத்துக் கோயில் 453 தேசம் 60, 61, 140, 226, 250, 253, 344

தேவகோட்டம் 128 தேவதானம் 65, 141, 154, 156, 232, 242 தேவநம்பியன் 47, 51 தேவரடியார் 148, 221, 296 தேவாரநாயகம் 144, 164 தேவாரப் பதிகங்கள் 144, 416 தொண்டைநாடு 61, 77, 84 தொண்டைமண்டலம் 119 தொல்காப்பியம் 16, 63 தோட்டி குடி 257 தோப்பாவை 250, 252 நக்கன் 151, 295, 296 நக்கன் பெருமாள் 295 நகரத்தார் 82, 146, 284 西西丁边 141, 206, 264, 284, 289 - 291, 295, 298, 305, 307, 308, 310, 311 நங்கைசானி 221, 318 நடராசர் 332, 394 நந்தி 261, 292, 299, 303, 332, 357 நந்திக் கலம்பகம் 67 நந்திபாதம் 7, 22 நந்திவர்மன் 66, 79, 109, 111 நந்தாவிளக்கு 309, 313 நம்பியாண்டார் நம்பி 143, 144, 417, 420-424 நம்மாழ்வார் 142 நாசிம்மவர்மன் 66, 84 நரலோகவீரன் 370 நரலோகவீரன் திருமாளிகை 370 நரையாலி குடி 256 நல்லக்கதோழ உடையார் 365 நவக்கிரக சாந்தி 223 நாகதம்பிரான் 336 நாகபட்டினம் 62 நாகர் 10, 19, 51, 115, 250, 260, 391 நாகரம் 83, 99 நாட்டார் 72, 73, 135, 154, 168, 169, 178, 197 நாட்டுக் கணக்கு 73 நாட்டு வியவன் 72, 73 БЛ (Б 119 நாதமுனிகள் 142 நாயன்மார் 29, 143, 149, 396, 416, 417 நாயன்மார் வழிபாடு 143, 417 நார்த்தாமலை 355 நாராயணன் 147, 150 நாலாயிரம் 80, 142 நானாதேசி 145, 147, 150, 151, 283-289 நானாதேசியன் 334, 335

நிசங்கமல்லன் 174, 185, 215, 222, 223, 247, 248, 262, 377 நித்தவிநோதபுரம் 288 நிலாவெளி 179, 192, 475 நீலகேசி 141, 475 நுளம்பபாடி 139, 140, 359, 475 பசுபதி 38, 370 பஞ்சபாண்டவர் மண்டபம் 89, 93 பட்டதகல் 83 பட்டினத்தடிகள் 410, 411 படையாண்டகுடி 253 படையாட்சி 251 - 255 படையாட்சி வன்னியர் 251 பண்டாரத்தார் 165, 166, 187, 202, 207, 224 பண்டாரப்பிள்ளை 257 பண்டிதசோழ எஸ்வரம் 147 பண்டுல 47 பத்தினி 231, 251, 337, 338, 339 பத்திச்சி குடி 257 பதவியா 145, 149, 150, 162, 286, 290, 291, 298, 299, 303 பதிபாதமூலப் பட்டுடைப் பஞ்சாசாரியர் 148 பதியிலார் 193, 296 பதினெண்பூமி 289 பரமேஸ்வர வர்மன் 66 பரமேஸ்வர விண்ணகரம் 109, 111 பராக்கிரமபாகு I 218, 223 பராக்கிரமபாகு II 185, 212, 213, 215 பராக்கிரம சமுத்திரம் 264 பராக்கிரம பாண்டியன் 215 பரிசாரகர் 148 பலவலவி மேதாவி 327 பள்ளவெளி 187, 189 பள்ளிச்சந்தம் 65 பாண்டிநாடு 77, 80, 84, 139, 212, 344 பாண்டிய குலாசனி வளநாடு 152 பாண்டியனார் 312, 323 பாண்டுகாபயன் 4, 47, 51 பாண்டுவாசுதேவன் 4 ШТЦ 166, 474 பார்வதி 134, 222, 223, 247, 329, 330, 396, 402.415 பார்வதி சத்திரம் 222, 223 பிடாரித்தளி 96 பிரதோஷமூர்த்தி 402, 403

பிரம்மதேயம் 72 பிராகிருதம் 20, 57, 63 பிராமணர் 40, 46-49, 146, 164, 213 பிகூரடனர் 365, 367 புகார் 17, புத்தளம் 10, 49, 307 புதுமுத்தாவை 308 - 311, 318 - 323 புரவு 141 புரவு, வரிப்பொத்தகம் 161 புரவுவரித் திணைக்களம் 204 புரோகிதர் 47, 181, 212 புலத்திநகரம் 244 புவனேகபாகு 174, 274, 275, 276 புஷ்பாபிஷேகம் 272, 277, 279 பூலாங்குறிச்சி 59, 80, 81 பூவளநாயகர் 348 பூவளநாயகி 336, 348 பெரிய வளமைப் பத்ததி 168 பெரியபுராணம் 144, 418, 428 பெருந்தனம் 194 பெருநற்கிள்ளி 62 பெருமக்கள் 159, 161, 166 பேரிளமையார் 297 - 299, 303, - 305 பொசனி 51 பொம்பரிப்ப 13 பொலநறுவை 209, 377, 393, 395 பொன்னவராயன் 239 பொன்னாச்சி 256, 258 மகாகொம்பராயன் 239 மகாசபை 159, 161, 166 மகாசாத்தன் 15 மகாசிவ 4, 6, 52 மகாசேனன் 39, 40 மகாபாரதம் 75, 79 மகாராஜாதிராஜா 66 மகாவராக மண்டபம் 94, 135, 156, 166, 211, 212 மகாவிகாரை 39, 53, 126 மகாவிஷ்ணு 90, 132, 265, 365, 367, 378, 391, 396 மகிழடித்தீவு 256 மகிஷமர்த்தனி 95, 285, 287, 328, 329, 393

மகிஷாசுர மண்டபம் 90 மகேந்திரவர்மன் 66, 67, 78, 84-88, 95 மகேந்திரவர்மால் 106 மச்சகேஸ்வரம் 34, 37, 38, 154, 162, 166, 184

சொல்லடைவு

மச்சபுராணம் 37, 169 மட்டக்களப்பு 172, 244, 249 - 251 மட்டக்களப்பு தேசம் 251 மட்டக்களப்பு பூர்வசரித்திரம் 244, 250 மடிகை 327, 328, 347 மண்டகபட்டு 85, 86 மண்டலகிரி 147 மண்டளி 84, 120, 121, 134 மண்முனை 251, 252 மணிபரம் 288 மணிமேகலா தெய்வம் 346 ഥഞിഥേക്കരെ 340, 345-350 மதுராந்தகன் 139, 140, 157, 200, 218 மதுரை 69, 80, 118, 140, 180, 191, 193, 199, 277, 338, 345 ഥலயதீவு 40 மலையமான் 63, 194 மலையாளம் 62 மன்னார் 26, 27, 164, 248, 251 மனுநீதி 176, 177, 179, 180, 181 மனுநீதி கண்ட சோழன் 176 - 180 மனுதர்மசாஸ்திரம் 215 மனுநெறி 70, 179, 180, 215 மனுவரதன் 250 மாகல் 307 - 312, 323, 347 மாகல 307 மாகலவாவி 307 மாகன் 244 - 249 மாகோன் 244-260 மாணிக்கங்கள் வரவு 168 மாணிக்கவாசகர் 31, 407, 424 மாதோட்டம் 26, 29, 30, 145, 251 மானசாரம் 415 மானாங்கேணி 141, 151-153, 163, 179 மாநகரம் 62, 169, 198, 284 மாமண்டுர் 86 மாமல்லன் 120 மாமல்லபுரம் 11, 63, 75, 100, 142 மாவலிச்சக்கரவர்த்தி 91 மாளவன் 255 மாறவர்மன் குலசேகரன் 202 மானாபரணன் 213, 223, 228, 229 மானாவத்துளா நாடு 150 மிகிந்தலை 48, 121 மித்தா 223, 323 மீகான்கோடை முதலி 256 முக்தேஸ்வரம் 109

முத்தங்கைக் கோயில் 158 முதன்மை 182, 183, 188, 197, 231 முதலி 198, 256, முதலித்தேவன் குடி 256 முதுகுடுமிப் பெருவழுதி 62 (மும்முடிச்சோழ மண்டலம் 145, 220 மும்முடிச்சோழ வளநாடு 150 மூவாங் கல்லு 256 மூவேந்தவேளான் 145 யாழ்ப்பாணம் 8, 20, 44, 198, 242, 428, 447, 448, 452, 454 யாழ்ப்பாண வைபவமாலை 201 யுத்தார்ணவம் 214 ாஸவாகினி 27, 216 லக்ஷபூஜை 229 லோகப்பெருஞ் செட்டியார் 317, 319 லோகமாதா 316, 317, 318, 321 வஞ்சிமாநகர் 346, 350 வச்சிரக் கோட்டம் 17, 18 வசந்தீஸ்வரம் 87 ഖசിള്പ 51 வடகைலாசம் 363, 366 வடதளி 296 வடதளி நங்கைமார் 296 வணஞ்சு வட்டணம் 284 வணிக நகரம் 295, 307, 308, 321, 322, 328 வணிக கணங்கள் 65, 147, 283, 285, 286, 291 வக்ஸ 23, 51, 70 வம்சத்தப்பகாசினி 4, 40 வயித்திகுடி 256 வராக மண்டபம் 89, 91 வரிப்பொத்தகம் 141, 143, 161, 204 வல்லிபாம் 8, 10 வல்லவர் 230 வலகழி 297, 298, 299, 303 வலங்கைப் பெரும்படை 295 வலங்கை வேளைக்காறர் 194, 195 வலிகாமம் 248 வள்ளுவன் குடி 257 வளநாடு 141, 145, 149, 150 வளையாபதி 141 வன்னிமை 186, 190 வன்னியர் 190, 196, 251, 274, 277, 280 வன்னியர்நாயன் 194

JPL INTRAT BIOS Gras

มา เป็นเปิง ออสบ...

476

இலங்கையில் இந்து சமயம்

வன்னியமாதேவன் 194 வாசுதேவனார் கோட்டம் 80 வாசுதேவ வாய்க்கால் 159, 162, 185 வாதாபி 83, 84, 107, 120 வானவன்மாதேவி 148, 288 வாலாதிச்ச விகாரம் 280 வாழைக்காய் வாணியர் 146 வானவன்மாதேவீஸ்வரம் 360 விக்கிரமகடிகைத் தாவளம் 296 விக்கிரமகேசரி 357 விக்கிரமசலாமேகன் 311 விக்கிரமசலாமேக ஈஸ்வரம் 309, 312 விக்கிரமசலாமேகபுரம் 286, 307, 309-312, 347 விக்கிரமசலாமேகன் பெரும்பள்ளி 311 விக்கிரமசோழன் 368, 370 விக்கிரமசோழ வளநாடு 163 விக்கிரமசோழ வாய்க்கால் 159, 162, 185 விக்கிரமபாகு 174, 216, 217, 226, 246-249, 270, 274, 311, 381 விசயாலயன் 353 விசயதரன் 224 1494CC விசித்திர சித்தன் 85 விசையமாமுடி 220 விசையராமன் 305 விமலாதித்தன் 140 வில்லவன்குடி 255 விஜயபாகு I 196, 212, 216, 218, 223, 226, 246, 248, 308, 311, 313, 318, 326 விஜயபாகு II 215 விஜயராஜ சதுர்வேதிமங்கலம் 313 விஜயராஜ ஈஸ்வரம் 196, 221, 313 ഖിജിத 48 ഖിഞ്ഞു 132, 149, 216, 359, 365, 378, 379, 388, 389, 392, 393, 395, 477 விஸாக 11, 23, 52, 477 வீமத்தளி 96, 98, 99 வீரக்கொடி 220, 284, 296, 310, 316, 317, 320, 321 வீரசலாமேகன் 312 வீரசிம்மாசனம் 219 வீரசைவம் 261 வீரசோழியம் 141 வீரட்டானேஸ்வரம் 112 வீரபட்டினம் 284, 317, 347

வீரபத்திரர் 334, 335, 359, 367, 396 வீரபரகேசரி வளநாடு 150 வீரபாண்டியன் 172, 201, 202, 276, 277 வீரமயேசுரசங்கமர் 261 வீரமாகாளம் 317, 318, 320, 321 வீரமாகாளர் 318, 320 வீரமாணிக்கன் குடி 256 வீரமுடி 219, 220 வீரமுனை 261 வீரராசேந்திரன் 219 வீரராஜன் 217 வீரவளஞ்செயர் 283, 286, 318, 347 வீரிய வேளார் குடி 257 வெட்டி குடி 257 வெல்காமம் 150 வெள்ளாளர் குடிகள் 256 வெள்ளானைக் கோட்டம் 17, 18 வெற்றிலை வாணியர் 146 வேங்கி 61, 139, 140 வேதம் 34, 51, 212, 213 வேதாங்கம் 212, 213 வேதியர் 46 வேள் 316 ഖേണ്ഖി 46, 47, 62, 343 வேளைக்காறர் 194-196, 221, 227, 284 வேள்விக்குடி 62, 67, 74

ஹத்தவனகல விஹாரவம்ஸ(ம்) 244 ஹினாபி 229

கூத்திரிய சிகாமணி வளநாடு 152

ஜயங்கொண்ட சலாமேக சதுர்வேதி மங்கலம் 220 ஜயங்கொண்ட சோழ மண்டலம் 273 ஜயகோப மகாராஜா 247 ஜனநாதமங்கலம் 147, 310, 376 ஜகதீபாலன் 223

றீ வல்லவன் 227, 323 றீ வல்லவ மங்கலம் 277

-

இலங்கையில் இந்து சமயம்

Curraliur Ausoprasi

இந்நூல் ஆதி காலம் முதலாக பொலநறுவைக் காலம் முடி வு பெறும் வரை இலங்கையில் இந்து சமயம் தொடர்பாக ஏற்பட்ட வளர்ச்சிகளைப் பற்றியது. இதில் ஆதி அநுராதபுர காலம், பிந்திய அநுராதபுர காலம், சோழர் ஆட்சிக்காலம், பொலநறுவைக் காலத்தில் அரசரும் ஆலயங்களும், பொலநறுவைக் காலத்தில் வணிக கணங்களும் கலாசாரமும், பொலநறு வைக்காலத்தில் கோயில்களும் படிமங்களும் ஆகிய 6 பிரிவுகளும் அதனுள் 19 அத்தியாங்களும் அடங்கியுள்ளன.

இந்நூல் ஒரு கலைக்களஞ்சியம் போன்றது. இதில் இந்து சமயம், இந்து கலாசாரம், இலங்கை வரலாறு, தென்னிந்தியப் பண்பாட்டு வரலாறு, தமிழர் வரலாறு, தமிழிலக்கியம், இலங்கைத் தமிழர் வரலாறு என்பன பற்றிய பிரதானமான அம்சங்களும் புதிய விவரங்களும் அடங்கியுள்ளன. கல்லூரி மாணவர்கள், ஆசிரியர்கள், பல்கலைக்கழக மாணவர்கள், ஆராய்ச் சியாளர்கள் என்போர்களின் தேவைகளுக்கு ஏற்பவும் இந்நூல் அமைந்துள் எமை அதன் மற்றுமொரு சிறப்பாகும்.

விடயம்: இந்து சமயம், வரலாறு

சி. பத்மநாதன் (1940): இலங்கையின் தலைசிறந்த வரலாற்றறிஞர்களில் ஒருவரான இவர் இலங்கை பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் இளமாணிப்பட்டத் தையும் இலண்டன் பல்கலைக்கழகத்திற் கலாநிதிப் பட்டத்தையும் பெற்றவராவார். நூற்றுக்கு மேற்பட்ட ஆய் வுக் கட்டுரைகளையும் பல ஆய்வு நூல்களையும் வெளியிட்டுள்ளதுடன் இலங்கைப் பல்கலைக்கழக மானியங்கள் அணைக்கு முவின் பிரதித் தலைவராகவும்

தமிழாராய்ச்சி அமைப்பின் இலங்கைக் கிளைத் தலைவராகவும், இந்து பண்பாட்டுத் திணைக்களத்தினால் வெளியிடப்படும் இந்து கலைக்களஞ் சியத்தின் பிரதம பதிப்பாசிரியராகவும், இரண்டாவது உலக இந்து மாநாட் டின் செயலாளர்நாயகமாகவும் விளங்கியதுடன் யாழ், பல்கலைக்கழகத் தின் வரலாற்றுத்துறைப் பேராசிரியராகவும் பணிபுரிந்தவர். தற்போது பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தின் வரலாற்றுத்துறைப் பேராசிரியராகப் பணியாற்றி வருகின்றார்.

